'YAŞ'ın Şûra'sı, burası

Mehmet Baransu 10.01.2011

Yüksek Askerî Şûra genellikle yılda iki kez toplanıyor. İlki ağustos ayının ilk haftası, ikincisi aralıkta yapılıyor. Silahlı Kuvvetler'in programı, kanun, tüzük ve taslaklar incelenip görüş bildiriliyor. Terfi edecek ve ordudan ilişiği kesilecek askerlerin durumu ele alınıyor. 1972 yılında ilk kez kurulan YAŞ'ın en tartışmalı toplantısı geçen ağustosta yapılmıştı. Orgeneral Hasan Iğsız'ı emekli etmek isteyen hükümete askerlerin ayak diremesiyle başlayan çekişme krize neden olmuştu. Köşk ve hükümetin "gerekirse tüm kuvvet komutanları emekli olur, sorun çözülür" restiyle, askerler geri adım atmış ve sivillerin dediği olmuştu.

YAŞ toplantılarında, bugüne kadar askerî konuların ele alındığı düşünülüyordu. Oysa gerçeğin çok farklı olduğunu gösteren bir belge geçti elime. Aralık 2006'da yapılan YAŞ toplantısında tutulan el notları... El notlarının sahibi, dönemin Kara Kuvvetleri Komutanlığı İstihbarat Başkanı Tümgeneral Bülent Dağsalı. Şu an Silahlı Kuvvetler Akademisi Komutanı olan Dağsalı el notları tutmaya meraklı bir isim. Bir Askeri Şûra öncesi komutanlarını, orgeneralleri fişlediği geçen ay medyaya yansımış, bu durum Genelkurmay'da sıkıntı yaratmıştı.

Dağsalı'nın YAŞ'ta tuttuğu el notlarından, toplantıda askerî konularından çok siyasi ve sosyal konuların konuşulduğu anlaşılıyor. Askerlerin asıl 'istihbarat kaynağı'nın medya olduğu da dikkat çekiyor. Medyada yer alan tüm tartışmalı haberler, özellikle hükümeti hedef alan konular, her nedense Şûra'nın gündemine yerleşmiş.

Hatırlarsanız, Prof. Dr. Atilla Yayla, 2006'da İzmir'de düzenlenen bir panelde Atatürk'e "Bu adam" demiş ve ardından da medyada kendisine yönelik linç kampanyası başlatılmıştı. Medyadaki bu haberi not eden askerler, konuyu YAŞ'ta da hükümetin önüne koymuş. Bu ifadelerin "bir profesörden beklenmeyeceği" hükümete iletilmiş. El yazılarında "gereğinin yapılması" notu olmasa da bu ifadesinden dolayı hakkında dava açılan Yayla, hapis cezasına çarptırılmıştı.

TESEV'in 21 Kasım 2006 tarihinde yaptığı ve kamuoyuyla paylaştığı araştırma sonucu da Şûra'da uzun soluklu tartışmalara neden olmuş. Araştırmaya göre vatandaşların kendisini öncelikle olarak "Türk" değil "Müslüman" olarak görmeleri "düşündürücü" bulunmuş: "Öncelikle kendimi Müslüman olarak görüyorum. 99'da yüzde 35,7, bugün bu rakam yüzde 44,6. Bu tehlikeye gidiyor. Türküm diyen 99'da 20,8, bugün 19,4. Gidişat hangi istikamette. Bu düşündürücü olması lazım."

Aynı araştırmadaki "dinî temelinde politika yapan parti istiyorum" oranındaki artış da **"erozyon"** olarak değerlendirilmiş: **"99'da yüzde 25, bugün yüzde 41. Türk milletini erozyona uğratacak şeylerden rahatsızlık duyuyoruz."** Bu araştırma yüzünden YAŞ notlarında TESEV için de hüküm verilmiş: **"TESEV'in bilimsel tarafı yok."**

Toplantı notlarında Kasım 2006'da yapılan 17. Milli Eğitim Şûrası sonrası alınan kararlar da masaya yatırılmış. Taşımalı eğitim ve İmam-Hatip liselerinin önündeki kat sayı probleminin kaldırılması girişimleri de tehlike olarak kayıtlara girmiş. Aynı dönemde Milli Eğitim Bakanlığı logosunda yapılan değişiklik ve medyada konunun çarpıtılarak "TC logodan kalkıyor" haberleri de görüşme konusu olmuş. Bundan duyulan rahatsızlık Başbakan Tayyip Erdoğan'a iletilmiş. Erdoğan'ın askerlere cevabını da el yazılarında görmek mümkün: "Bunu art niyetli olarak düşünmek yanlış."

Şûra'da bir belediyenin evli çiftlere dağıttığı, dinî içerikli bilgiler içeren kitap da **"Belediyelerin böyle kitap** dağıtma yetkisi yok. Kitap içeriği çağdışı. Hurafeler[le dolu]" olarak değerlendirmeye konu olmuş. Yargının

konuyla ilgilenmemesi de eleştirilmiş.

Şûra'da yalnızca bu konular değil, yine aynı yıl Üsküdar Belediyesi'nin yeşil alan ve parklarda alkol alanlara para cezası vereceğini açıklaması da sorun olarak ele alınmış: "Provokatif olaylar. Üsküdar'daki olay malum gazetenin olayıdır. Buralar yolgeçen hanı değil. Bunlar bizi üzüyor."

Dağsalı'nın tuttuğu notlarda askerî olmayan yüzlerce konunun YAŞ'ta konuşulduğu görülüyor. Tarikatlar, irtica, kadrolaşma, bölücülük, Kur'an kursları teklifinin Danıştay'dan dönmesi, KPDS ile memur alımı, üst ve alt kimlik bunlardan sadece birkaçı.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Topyekûn savaş'

Mehmet Baransu 17.01.2011

Önümüzdeki altı aylık süreçte kamuoyunu meşgul edecek bir dizi eylem planı sahneye konulmaya çalışılıyor. Hedefte 2001 genel seçimleri ve ardından yapılacak Cumhurbaşkanlığı seçimi var. Plan aslında bilindik. Bu kez, "mutlak mağlubiyet" yaşanmaması için daha radikal eylemler hayata geçirilmek isteniyor. Planlara geçmeden önce, aktörlerinin daha önce düğmeye bastığı "tanıdık" bir olaya bakmak gerekiyor.

2011 planıyla ilgili düğmeye Deniz Baykal'ın kasetinin servise konulmasıyla basıldı. Doğan Grubu'na anket yapan bir isim, yaptığı altı anket sonucunda Baykallı CHP'nin seçimlerde şansı olmadığı sonucunu elde etti. Anket bilgileri, CHP içinde Baykal'a yakın görünen "derin CHP'liler" ve "sivil olmayan bazı isimler"le de paylaşılmıştı. Anketlerde Kemal Kılıçdaroğlu'nun Genel Başkanlığı da vatandaşa sorulmuş, Kılıçdaroğlu'yla CHP-MHP koalisyonu ve referandumda "hayır" çıkabileceği cevabı çıkmıştı.

Anketlerde çıkan bu sonuçlar o günlerde Ankara'nın karargâhlarında masaya yatırıldı. Medya patronları ve bazı işadamları sık sık Ankara'yı ziyaret etti. Sonuçlar üzerinde günlerce tartışıldı, analizler yapıldı. Sonunda da **düğmeye** basılmasına karar verildi. Kaset servise konuldu.

Planın bir bölümünü ilk fark eden isim, arkasından hançerlenen Baykal oldu. Genel Başkan, okyanus ötesinin samimiyetine inandığını canlı yayında tüm Türkiye'ye ilan etti. Baykal komployu kimin kurmadığını anlamış ama kimin kurduğunu anlayamamıştı. Yanı başında duran Brütüsleri görememişti. Baykal'ın gitmesi sonrası, beklenen finalde şapkadan tavşan çıkartıldı. Aday değilim diyen Kemal Kılıçdaroğlu, 24 saat sonra CHP Genel Başkanlığı'na adaylığını açıkladı.

Ankara planı devreye sokmuş ancak referandum sonucu istediği gibi olmamıştı. Yaşanan tam bir hayalkırıklığıydı. Ankara uzun süre bu şoku üzerinden atamadı. Ta ki Fenerbahçe'nin emekli sakinleri devreye girene kadar. Yeni bir plan için eldeki tüm kartlar açıldı. Tekrar güven tazelendi. "Referandum savaşı" kaybedilmişti ama "mutlak mağlubiyet" yaşanmaması için 2011 seçimlerini kesinlikle kazanmak gerekiyordu. Süreçle ilgili bir dizi bilindik karar alındı.

CHP-MHP koalisyonunun kurulması için bazı stratejik planlamalar yapılacaktı. Yalnız şu vardı, parti tabanları bu koalisyona sıcak bakmadığı için bu plan kamuoyuna deşifre edilmeyecekti. Bu arada beklenmeyen bir şey oldu. Gürsel Tekin planı açık etti. Bu hesaplanmayan durum Fenerbahçe'yi sıkıntıya sokmuştu. Planı açık eden Tekin, kendi partisi dâhil aktörler tarafından tu kaka edildi.

Planın daha ürkütücü kısımları da vardı. Yakın bir zamanda, özellikle mart ayıyla birlikte Hizbullah, radikal İslami gruplar ve 28 Şubat'ın figüran aktörleri sahnedeki yerlerini alacak. Güneydoğu ise hareketli günlere gebe. Dağlıca türü "şike baskınlarla" eylem yapılıp, şehit sayıları hiç de azımsanmayacak boyutta olacak. Cenaze törenlerinde tıpkı daha önce olduğu gibi yüksek yoğunluklu protesto gösterileri düzenlenecek. Böylelikle baraj sınırındaki MHP'nin oyları yukarıya çekilecek. Hizbullah'la çatışmalar yaşanması da olasılıklar arasında. Hükümet katilleri dışarı bırakmakla suçlanacak. Bunun arka planı geçtiğimiz günlerde yaşanan gelişmelerle kuruldu bile.

İmralı üzerinden yapılacak propaganda ise şimdiden hazır. Özerklik talebi, federasyon gibi hükümetin kabul etmeyeceği talepler üzerinden bölgedeki tansiyon arttırılacak. Olayların kontrolden çıkması sağlanarak, OHAL ortamı tekrar inşa edilmeye çalışılacak. Tüm bu sürecin ardından, üniversite gençliğinin ve özellikle de MHP tabanının sokaklara inmesi sağlanmaya çalışılacak. Yaşanacak çatışma ortamı, kontrol dışı güçleri devreye sokacak.

"Topyekûn savaş" için medya da bu süreçte aktif rol üstlenecek. Ankara'nın derin kodlarını bilen bir haber kaynağım, manşetlerin şimdiden hazır olduğunu söylüyor. Daha önce vergi borcu nedeniyle medya varlıklarını elden çıkarmaya karar veren Aydın Doğan, bu kararından şimdilik vazgeçti. Strateji değişikliğine giden Doğan, CHP-MHP koalisyonu için elinden geleni yapacak.

Seçim sürecine doğru tansiyonun iyice artacağını söyleyen haber kaynağım, özellikle MHP Genel Başkanı Devlet Bahçeli'ye yönelik bir suikast yapılmasından endişeli. Bahçeli sonrasının dizayn çalışmalarının dahi yapıldığını söylüyor. Bu süreçte siyasetçilerin, öğretim görevlilerinin ve üst düzey bazı bürokratların da hedef alınması olası.

2011 seçimlerine yönelik bu kaotik planların tamamen engellenmesi durumunda ise son koz olarak bir siyasetçinin sekreteriyle geçmiş döneme ait bir kasetinin sızdırılacağı konuşuluyor. Tıpkı Baykal gibi bu kişinin de siyaset sahnesinden çekilmesi hedefleniyor. Bu oyununun sonunda kimin galip geleceğini bilmesek de yeni bilgi ve belgelerin ortaya saçılacağı tahmininde bulunmak kehanet olmasa gerek.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İmtiyazlı eşitlik!

Mehmet Baransu 24.01.2011

Son yıllarda birbiri ardına ortaya çıkan darbe planlarıyla kamuoyu tekrar askerî vesayet kavramını tartışmaya başladı. Vesayetle mücadele, darbenin suç olduğu, hemen hemen herkesin ortak fikri. Buna rağmen, askerin darbe yapma potansiyeli, gücü, arayışı ortadan kalkmış değil. Neden mi?

Anayasa Madde 10: "Herkes kanun önünde eşittir. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz."

Kendi yaptıkları anayasaya rağmen onlar, Cumhuriyet'in en imtiyazlı zümresi. Lojmanları, lokalleri, orduevleri, tatil köyleri, özel hastaneleri ve yargıları ile hayatın her alanında ayrıcalıklılar. Bazı kanunlarda normal vatandaştan üstünler. Emlak Kanunu'ndan Adlî Sicil Kanunu'na, personel tayini ile ilgili kanundan Vergi Kanunu'na, Damga Vergisi Kanunu'ndan nüfus hizmetleri ile ilgili kanuna kadar 80'e yakın kanunda askerî personel ve askerî kurumlar için özel hükümler var.

İl İdaresi Kanunu'na göre il ve ilçelerde kamu kurumları vali ve kaymakama bağlı. Askerler ve yargı personeli ise bunun dışında tutulmuş. Anayasa'nın kuvvetler ayrılığı ilkesi ve yargı bağımsızlığı açısından hâkim ve savcıların valinin emri dışında tutulması normal. Ancak, askerler, askerî birlikte çalışan sivil memurlar, askerî fabrikalarda çalışan işçiler dahi kamunun başı olan vali ve kaymakamın emri dışında bırakılmış.

Benzer bir durumu "**Devlet Memurlarının Şikâyet ve Müracaatları Hakkındaki Yönetmelik**" te de görmek mümkün. TSK'ya bağlı askerî ve sivil personel burada da kapsam dışı tutulmuş. Bunun anlamı şu: Asker, yasama, yürütme, yargının yanında uygulamada ayrı bir güç olarak konumlandırılmış.

Askerî personelin eşinin tayini, kendisinin gittiği yere, kadro bulunup bulunmamasına bakılmaksızın yapılıyor. Siviller için ise bu sözkonusu değil. Harcırah Kanunu'nda da imtiyazlılar. Yurtdışına giden askerî öğrencilere, teğmen rütbesindeki subay kadar harcırah ödeniyor.

Sosyal Sigortalar Kanunu'nda da rütbelilerle eşit değiliz. Kadrosuzluk nedeniyle emekli edilen askerlere yaş şartı aranmaksızın emekli maaşı bağlanıyor. Sosyal Güvenlik Kurumu'nun denetleme ve kontrol yetkisi de askerî işyerlerinde geçerli değil. Buralardaki sigorta işlemlerinin denetim ve kontrolü, askerî iş müfettişleri tarafından yapılıyor.

Milli Eğitim Bakanlığı, bütün eğitim kurumlarının müfredat ve eğitim esaslarını belirlemek zorunda. Askerî okullar da bakanlığa bağlı. Ancak bu yasa askerî okullarda işlemiyor. Kanunda program, yönetmelik ve öğrenim denklik derecelerinin belirlenmesinde TSK ile işbirliği zorunlu kılınıyor. Uygulamada ise müfredatı fiili olarak asker belirliyor.

Askerin en dikkat çeken imtiyazlarında biri de 5352 sayılı Adlî Sicil Kanunu'nda. Bu kanuna göre mahkemeler tarafından verilmiş olsa bile "disiplin suçları ve sırf askerî suçlara ilişkin mahkûmiyet hükümleri" adli sicil kaydında yer almıyor.

2886 sayılı İhale Kanunu'nda da askerlere imtiyaz unutulmamış. İhale dışında tutulan ve pazarlık usulüyle yapılabilecek alım satım işlerinde Genelkurmay Başkanlığı ve İçişleri Bakanlığı'na "özel durumlardaki her türlü ihtiyaçları ve taşıma işleri" kavramıyla geniş imtiyazlar sağlanmış. Bu ifadeyle "özel durum" kavramına sokulabilecek her türlü alım satım işlemi, ihale kanuna tabi olmadan pazarlık usulüyle yapılabiliyor.

Emlak Vergisi Kanunu'nda da askerlere imtiyazlar verilmiş. Askerî fabrika, tersane ve atölyelerin yaptıkları teslim ve hizmetler de Katma Değer Kanunu'ndan muaf tutuluyor. Ayrıca orduevleri ve askerî gazinolar da Devlet İhale Kanunu ve Sayıştay'ın denetimine tabi değil.

Son günlerde çok tartışılan, erlerin subayların hizmetinde kullanılması da aslında kanunlarla tanınmış bir "hak". 182 sayılı Hizmet ve Seyis Erleri Hakkındaki Kanun'a göre; teğmenden mareşale kadar her subaya barışta ve savaşta birer hizmet eri veriliyor. Hizmet eri almak hakkına sahip olan subaylardan, hizmet eri kullanılmayacak bölgelerde bulunanlara, bu haklarına karşılık her ay peşin olarak 200 lira hizmet eri tazminatı ödeniyor. Ödenen bu para vergiye tabi değil ve bu paraya haciz de konamıyor. 1960 yılında çıkartılan bu kanuna göre, erler subayların "hizmetlerinde" bazen eşlerin köpeğini taşıyor, bazen de komutanın çayına şeker atıp karıştırıyor! Hizmet erinin nasıl kullanılacağı tamamen subayın inisiyatifine kalmış.

1774 sayılı Kimlik Bildirme Kanunu ile her türlü özel veya resmî konaklama yerlerinde oturanların ya da konaklayanların kimliklerinin Emniyet birimlerine bildirmesi zorunlu. Askerî konaklama, dinlenme ve kamp tesisleri ile orduevleri ise bu kanunun kapsamı dışında.

TSK İç Hizmetler Kanunu, Sayıştay ve yargılama usulleri dâhil onlarca kanundaki imtiyazlar ortadayken, kimse bana Anayasa önünde eşit olduğumuzu, vesayetle mücadele ettiğimizi söylemesin. Vesayetin kökleri de başka

yerde aranmasın. Asker neden mi darbe yapmak istiyor? Cevabı çok açık değil mi?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Hacı'yatar

Mehmet Baransu 31.01.2011

Hürriyet gazetesi yazarı Cüneyt Ülsever geçen hafta "Hangi Ahmet Altan'ı seviyorsunuz?" başlıklı köşe yazısında, benimle ilgili bazı yorum ve 'kanaatlerde' bulunmuş. Ülsever Yazısında "Mehmet Baransu'nun 'Mösyö: Hanefi Avcı'nın Yazamadıkları' adlı kitabında benimle ilgili yazdıklarını telefonda Baransu'ya bizzat sorunca verdiği cevaptan Baransu'nun Emniyet içinden sadece bilgilendirilmediğine, aynı zamanda yönlendirildiğine dair kanaat bende pekişti" demiş.

Mösyö Hanefi Avcı'nın Yazamadıkları kitabımda Ülsever'in Jandarma'yla ilgili bir haberinin kaynağının Hanefi Avcı olduğunu yazmıştım. Bunun yanı sıra Ülsever'in Hacı romanında gerçek hayattan apartılan iki karakterin yer aldığını söylemiştim. Bu karakterlerden birisinin Aydan Kodaloğlu adındaki gerçek bir şahsa binaen oluşturulduğunu yazmıştım. Kitap Avcı üzerine olduğu için detaya girmedim. Sadece Hacı romanının hiç de azımsanmayacak bir bölümünün Avcı ve ekibi tarafından Ülsever'e paslanmış olduğunu ima ettim.

Kitabın çıkmasının ardından Ülsever'in kızacağını, romanı etrafındaki gerçeklerin ortaya çıkmasından rahatsız olacağını biliyordum. Tam da düşündüğüm gibi oldu. Ülsever, kendi kanaatlerini açıklamakla meşgulken benim gerçekleri açıklamam onu pek bir üzdü.

Baştan alalım. Ülsever, geçen ay İtalya'dan beni aradı. *Mösyö* adlı kitabımı okumadığını, bir arkadaşının kendisini aramasıyla konudan haberdar olduğunu söyledi. Konuyu bir de benden dinlemek istemişti. Yine ayrıntıya girmeden, *Hacı* romanındaki karakterlerin gerçek hayattan apartıldığını söyledim. Ülsever'in bu bilgilere itirazı vardı. "Bir romandan bahsediyoruz. Romandaki karakterler hayalî ve benim düşünce dünyamda yaratıldı" mealindeki cümlelerle, yazdıklarımın doğru olmadığını söyledi. Kitabı okuduktan sonra tekrar görüşmek üzere sözleştik. Ülsever'in telefonunu beklerken, geçen hafta *Hürriyet* gazetesinde yukarıdaki satırlarla karşılaştım. Ülsever tamamen kanaate dayalı çıkarımlarla yazdığı yazısıyla Emniyet tarafından yönlendirildiğimi kamuoyuna açıklamıştı.

Bu büyük bir iftiraydı, buna sessiz kalamazdım. Madem birileri kendi kanaatlerini büyük bir rahatlıkla yazıya dökebiliyordu, ben niye kitabıma almadığım bazı gerçekleri yazmayacaktım ki? Hem dediğim gibi, okuyacağınız satırlar kanaat değil, birebir gerçek; "Hacı Cüneyt Ülsever'in Yazamadıkları."

28 Şubat sürecinde ABD'nin Ankara'daki gayrı resmî temsilcisi Aydan Kodaloğlu'ydu. Türk Amerikan Derneği'nin Genel Müdür'lüğünü yapan Kodaloğlu, silah ticaretinden siyasi görüşmelere varıncaya değin uluslararası bir dizi faaliyet yürütüyordu. Yine o dönemde Türk Amerikan Derneği'ni çok sayıda paşa ziyaret ediyordu. Dönemin kudretli orgenerali Çevik Bir de bunlardan birisiydi. Bu arada, derneğin ziyaretçileri, yapılan toplantılar, çalışanlarının da dikkatini çekiyordu. Nihayetinde, Emniyet'te tanıdığı olan bir dernek çalışanı Çevik Bir'in faaliyetlerini yakın arkadaşına aktardı.

Hanevi Avcı'nın ekibindeki bu isim, derneği yakın takibe aldı. Kodaloğlu'nun tüm ilişkileri takip edilmeye başlandı. *Hacı* romanının yazılmasına neden olan olaylar zinciri böylece başlamış oldu. Avcı'nın ekibindeki bu isim bir yandan derneği yakın takibe alıyor, diğer yandan da içeri sızmaya çalışıyordu. Kodaloğlu'yla çalışan kadın hizmetçiyle irtibata geçti. Hizmetçiye bir ekran okuyucu makinesi, hard diski verildi. Nasıl kullanılacağı ayrıntılı olarak anlatıldı. Hizmetçinin görevi basit ama önemliydi; Kodaloğlu'nun açık ekranını tarayacak, bilgileri yükleyecekti. Hizmetçi üzerinden yürütülen plan sonuç verdi ve kısa sürede Kodaloğlu'nun tüm yazışmaları bilgisayardan ele geçirildi. Bilgisayarda bulunan, mail yazışmaları dâhil tüm yazışmalar kaydedildi. Bunlardan özellikle silah tüccarlarıyla gerçekleştirilmiş olanlar hayati öneme sahipti.

Artık, 28 Şubat generalleri ve ABD arasındaki kavşak noktasında bulunan kişinin tüm yazışmaları 'cepteydi'. Geriye sadece bu bilgilerin nasıl kullanılacağı meselesi kalmıştı. Bilgilerin askerlere karşı uygulanan psikolojik harbin bir parçası olarak 'bir kitapta' kullanılmasına karar verildi. Bunun için uygun bir kişi arandı ve bulundu. Bilgiler Cüneyt Ülsever'le paylaşıldı ve *Hacı* romanı da böylelikle ortaya çıktı. İşte, *Hacı* romandaki yazışmaların hikâyesi buydu. Ülsever'in hayal dünyasından oluşturduğunu iddia ettiği yazışmalar, bir hizmetçinin ekran okuyucuyla elde ettiği bilgilerden başka bir şey değildi.

Cüneyt Ülsever, büyük bir ihtimalle bu yazdıklarıma da yalan diyecektir. Ancak hatırlatmak isterim, bu bilgilerin ne zaman, nerede, kim tarafından kendisine verildiğini de biliyorum. Umarım beni mahkemeye verir de mailler, gerçekler mahkemede resmî yollarla ortaya çıkar.

Evet, Emniyet birilerini yönlendirmenin de ötesinde etkilemiş ama o birisinin ben olmadığı kesin. Asıl üzücü olan Emniyet'ten aldığı belgelerle roman yazan birisinin beni Emniyet tarafından yönlendirilen bir gazeteci olarak görmesi, başkalarının böyle görmesini sağlamaya çalışması. Bu arada unutmadan Cüneyt Ülsever'e bir sorum olacak. *Hisarüstü Cinayetleri* romanın da hayal ürünü mü?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İspat mı istemiştin

Mehmet Baransu 07.02.2011

Geçen hafta yazdığım *Hürriyet* gazetesi yazarı Cüneyt Ülsever'in *Hacı* romanıyla ilgili yazı kamuoyunda geniş yankı buldu. Yazar iddialarıma önce köşesinden, ardından da çıktığı bir televizyon programından cevap verdi. Daha önce "*Hacı* romanı hayal dünyamın ürünü" diyen Ülsever, yazımdan sonra bu kez de "dönem romanında gördüklerimi, duyduklarımı kullandım, ne var bunda" demeye başladı. *Hürriyet* yazarı "Mehmet Baransu iddialarını ispatla mükellefsin" diyerek zaten bir ispat yazısı olan yazımı ısrarla görmezden geldi. Bu yazımda Ülsever'in gayet iyi bildiği hikâyenin bir bölümünü daha aktaracağım. Ülsever hem yazısında hem televizyon programında yine iftira ve hakaretlere başvurmasına rağmen, ben gerçeklerden, yaşanmışlardan hareketle kendisine cevap vereceğim.

Ülsever'in *Hacı* romanında yer alan bilgilerin arkasındaki isim komiser E'ydi. (Soy ismini Ülsever çok iyi biliyor.) Komiser E, Çevik Bir'in yanı sıra ABD'yle yakın ilişkiler içersinde bulunan aynı zamanda da silah ticaretiyle uğraşan Aydan Kozluca'yı, namı diğer Aydan Kodaloğlu'nu takip ettiren kişiydi. Geçen haftaki yazımı okuyanlar bilir, hizmetçisi vasıtasıyla Kodaloğlu'nun bilgisayarındaki tüm bilgileri alan emniyetçi E, bu bilgileri bir dosya haline getirmişti. Komiser E, sonrasında dosyayı Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı'na

gönderdi. Ancak Emniyet İstihbarat konuyla ilgili hiçbir işlem yapmadı. Çünkü; Aydan Kodaloğlu silah ticaretinin yanı sıra uluslararası birtakım faaliyetler yürütüyordu ve bu Emniyet'in değil, Milli İstihbarat Teşkilâtı'nın görev sahasına giriyordu.

Hakkında hiçbir işlem yapılmayan dosya İstihbarat Daire Başkanlığı arşivine kaldırıldı. Ancak dosya bir müddet sonra arşivden alındı. Daha doğrusu çalındı. Devlet arşivinden, özel bir ismin arşivine transfer oldu.

Arşivdeki dosyada *Hacı* romanına temel teşkil eden bilgilerin yanı sıra Aydan Kodaloğlu'nun Abdullah Öcalan'ın avukatı Selim Okçuoğlu ile akraba olduğunu gösteren belge ve bilgiler de bulunuyordu. Kürt Yahudisi olduğunu söyleyen Kodaloğlu'nun konuşmaları da bu dosyada yer almıştı.

Dosyada çok büyük emeği olan komiser E. tanıştığı gazeteci Cüneyt Ülsever'e bu bilgileri verdi. Hatta komiser bu dosyayı Ülsever'e vermek için Ankara'dan İstanbul'a bizzat kendisi geldi. Dosyayı verirken, Ülsever'den isteği, Kodaloğlu'nun yaptığı yazışmaların içeriğini değiştirmeden kitapta kullanmasıydı. Bu sayede kadına "hakkında herşeyi biliyoruz" açık mesajı verilecekti. Yazışmaların içeriği değiştirilmeden romanda kullanıldı. Kodaloğlu özel bilgilerini, yazışmalarını bir 'romanda' görünce şoke oldu.

Ülsever ile Emniyetçi E'nin ilişkisi bu olay sonrasında da uzun yıllar devam etti. Komiser E, Ülsever'in başka kitaplarına da konu oldu. İkili o dönem Taksim The Marmara Oteli ve Ülsever'in evinde buluşuyorlardı. Hatta Ülseverler'in Edirne Enez Saros Körfezi'ndeki yazlığında komiser E, eşi Ş, misafir de olmuştu.

Ülsever sana gelen belgenin önü-arkası

Cüneyt Ülsever, katıldığı televizyon programında Hanefi Avcı'nın kendisine herhangi bir belge vermediğini de söyledi. En iyisi Jandarma belgesinin kendisine nasıl ulaştırıldığının hikâyesini baştan yazayım da Ülsever, Avcı'nın bu belgenin önünü-arkasını öğrenmiş olsun.

Cüneyt Ülsever'in yayımladığı belge, ilk başta askerler tarafından İzmir'de bir gazeteciye verildi. Gazeteciden istenen bu belgenin deşifre edilmesiydi. Gazeteci, Ankara'yı, Kaçakçılık ve Organize Suçlarla Mücadele Daire Başkanlığı'nda çalışan bir tanıdığını aradı. Elindeki belgenin acil olarak kendilerine ulaşması gerektiğini söyledi. Güvenli bir faks numarası vermelerini istedi. Belge başka bir güvenli fakstan bu numaraya gönderilecekti.

Bu bilgi üzerine KOM tarafından, gazeteciye İzmir'de temas kurmasını istedikleri birisinin numarası verildi. Gazeteci ile KOM'un ilişki kurmasını istediği kişi Buca'da buluştu. Nihayetinde belge, İzmir'den Ankara'ya fakslandı. Komiser E, Avcı'nın da emriyle belgeyi vakit geçirmeden İstanbul'a, Cüneyt Ülsever'e ulaştırdı. Ülsever de bunu gazetesinde olduğu gibi yayımladı.

Haberin Ülsever tarafından yayımlanması üzerine Jandarma Genel Komutanlığı bünyesinde soruşturma açıldı. İzmir'de o dönemde görev yapan subaylar sorguya çekildi. Hatta belgelerin fotokopisi bir kırtasiyede çekilmişti. O kırtasiyeyi bulundu ama belgeyi dışarı çıkaran isme ulaşılamadı.

Sanırım bu bilgiler Ülsever için yeterince aydınlatıcı. Kendisine gelen belgeyi kimin gönderdiğinden bile haberi olmayan birisinin bugün bana "**Sen kendi eline geçen her 'belge'yi ardına önüne bakmadan yayımlıyorsun"** demesi de ayrıca komik. Sayın Ülsever, bırakın bana gelen belge ve bilgileri ben size gelen belgelerin bile önünü arkasını biliyorum. Bu konuda müsterih olun.

Romanımdaki herşey kurgu diyorsunuz. Peki, telefonda bahsettiğiniz o olay niye gerçekleşti? ABD'de, deli bir kadın dediğiniz ama aslında Aydan Kodaloğlu'dan başkası olmayan kişi neden karşınıza çıktı? Bu kadın size neden **"Sen ne hakla benimle ilgili roman yazarsın"** dedi. Romanda Kodaloğlu'nu kızdıran gerçek yazışmalar hangileriydi?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Muvazzaflar kurtarılsın!

Mehmet Baransu 14.02.2011

Herşey on üç ay önce, bir dönem 1. Ordu Komutanlığı'nda görev yapan emekli bir askerle gerçekleştirdiğim buluşmayla başladı. Elinde koca bir bavul, gözlerden okunan tedirginliğin eşliğinde, bana bavul içersindeki belgelerden bahsediyordu. Yazılarımı takip ettiğini söyleyen kişi, elindeki bavul içersinde bugüne kadar ortaya çıkardığım belgeleri gölgede bırakacak kadar önemli belgeler olduğunu iddia ediyordu.

Ne yalan söyleyeyim, başta bu sözleri elindeki belgeyi abartan klasik bir "haber kaynağı ifadeleri" olarak yorumlamıştım. Olayların bu noktaya geleceğini nereden bilebilirdim ki? Ne var ki, **on üç ay önce başlayan süreç, önceki gün mahkemenin aldığı tutuklama kararlarıyla yepyeni bir boyut kazandı**.

Tutuklamalar öncesi, savcının talebi, Genelkurmay Başkanlığı'nda –tabir yerindeyse- olağanüstü hal ilan edilmesine neden olmuştu. Genelkurmay Başkanlığı'nda konuyla ilgili kriz masası oluşturulmuştu. Genelkurmay Adlî Müşavirliği tıpkı Temmuz 2010'daki tutuklama kararında olduğu gibi komutanları konuyla ilgili hukuki olarak bilgilendirmişti. Mahkemenin kararı üzerine ise Ankara-İstanbul arasında yoğun bir telefon trafiği başladı.

Aşılması gereken ilk kriz, aralarında korgenerallerin de bulunduğu tutukluları cezaevine kimin götüreceği konusunda patlak vermişti. Kriz, tutuklamaların mahkemede gerçekleştiği, dolayısıyla bu tutuklamalar için İç Hizmetleri Kanunu'nun uygulanamayacağı bilgisinin Silivri'ye bildirilmesiyle aşıldı. Generaller jandarma eşliğinde cezaevlerine götürüldü.

Bu aşamadan sonra devreye Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir numarası Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner girdi. Harbiye Orduevi'nde tutuklu askerlerin aileleriyle görüşen Koşaner, ilgili kişilerle gerekli görüşmeleri yapacağını söyleyerek aileleri teskin etti. Ardından da Başbakan Erdoğan'la görüşmek üzere Dolmabahçe'deki Başbakanlık Konutu'na geçti. Bunun yanı sıra, gün boyunca Koşaner'in Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'le de telefonla görüştüğü iddia edildi.

Yaşanan bu sıcak gelişmeler üzerine Ankara ve İstanbul'daki haber kaynaklarımdan Dolmabahçe görüşmesinin içeriğiyle ilgili bilgi almaya çalıştım. Edindiğim ilk bilgiler tutuklama kararının sürpriz olduğu bu yüzden şimdilik küçük bir yol haritası belirlendiği yönünde.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner, Dolmabahçe görüşmesinde Başbakan Erdoğan'a konunun TSK açısından "hassas" olduğunu belirtip, ondan "aileler adına" bazı isteklerde bulunmuş. Başbakan'dan, tıpkı Temmuz 2010'da olduğu gibi, bir üst mahkemeye yapılacak itiraz yoluyla tüm sanıkların tutukluluğun

kaldırılması için hükümet nezdinde gerekli girişimlerin yapılması istenmiş. Kamuoyundan gelebilecek tepkiler nedeniyle bunun yapılamaması durumunda ise hiç olmazsa muvazzaf askerlerin tutukluluğunun kaldırılması, "hassas durumu" normale çevirebilecek bir adım olarak Başbakan'a sunulmuş.

Başbakan'ın, Koşaner'in taleplerine nasıl bir cevap vereceğini önümüzdeki günlerde hep beraber göreceğiz. Hatırlanacağı gibi Temmuz 2010'da, Askerî Şûra öncesi yine 102 Balyoz sanığı hakkında tutuklama kararı çıkarılmış, sanıklar tutuklama işlemini gerçekleştirecek olan polislerin giremedikleri orduevlerine saklanmışlardı. Ardından Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Başbakan Erdoğan ve dönemin Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ, Cumhurbaşkanlığı köşkünde kriz toplantısı yapmıştı. Yapılan zirvenin ardından İstanbul'daki mahkeme itirazı görüşmüş, yüz iki sanığın tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılması kararını çıkartmıştı.

Seçim öncesi yargı üzerinde yapılacak benzer bir baskının kamuoyunda tepkiyle karşılanabileceğinin farkında olan Karargâh, hükümetin isteklerine yeşil ışık yakmayacağı düşüncesinde. Ancak konunun en azından muvazzaf askerler açısından çözülmesi için AK Parti içersindeki askere yakın isimlerle temaslar sıklaştırılacak. "Ülkede büyük kriz olur" senaryosu bu kişiler üzerinden hükümete iletilecek.

Ülkeden kaçış hazırlıkları

Balyoz davasında yaşanan bu gelişmeler, 28 Şubat post-modern darbesine ve ortaya henüz çıkmamış bazı darbe planlarına bulaşan askerleri de tedirgin etti. Özellikle emekliler "sıranın kendilerine geldiğini" düşünüp, ülkeden kaçmak için hazırlık yapıyor. Tabii malvarlıklarıyla birlikte.

Tedirginliklerinin iki nedeni var. İlki, Gölcük Donanma Komutanlığı'nda çıkan 28 Şubat süreciyle ilgili belgeler, ses ve görüntü kayıtları. İkinci ve en önemli tedirginlik kaynakları ise Balyoz belgeleri arasında çıkan bazı emirlerin 28 Şubat'a dayanması. Balyoz darbesinde yapılan fişlemelerin dayandığı emirler 28 Şubat dönemine uzanıyor.

Özellikle, belgeler arasında bulunan "İrticanın Taktik Resminin Güncellenmesi" emri kendilerini çok tedirgin ediyor. Altında emekli Tümgeneral Deniz Ali Kutluk'un imzası bulunan bu emir nedeniyle Balyoz'la, 28 Şubat dosyasının birleştirilebileceğini, sıranın kendilerine geldiğini düşünüyorlar.

Önümüzdeki günler tarihe geçecek yeni gelişmelere sahne olursa kimse şaşırmasın. **Seçim sonrasında ise** daha büyük sürprizlere hazırlıklı olun derim.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cuntanın ajandası ve tezgâhtaki namuslar

Mehmet Baransu 28.02.2011

Bundan tam 14 yıl önce, kendi deyimleriyle "Topyekûn savaş" a girdikleri yıllardı. Basının silah gibi kullanıldığı, kalemlerin "namlularıyla" toplumun üzerine çevrildiği günlerdi. Gazetecilik her zamankinden çok farklı amaçlar için kullanılmaya, alınan "emirlerle" toplum dizayn edilmeye girişilmişti. Bu dönem siyasi tarihimize "post-

modern darbe" olarak geçti. 28 Şubat 1997 günü Milli Güvenlik Kurulu'nda alınan kararlarla, Türkiye "dönülmez bir yola girmişti". Meşru hükümet, psikolojik savaş teknikleriyle alaşağı edilecekti.

Bu dönemin tek bir kuralı vardı. Hak ve özgürlükler ayaklar altına alınacak, statüko kaybettiği mevzileri tekrar kazanacak, "Cumhuriyet'in bekası" için "zinde kuvvetler", "topyekun olarak" göreve çağrılacaktı. İftira, yalan, kumpas, akla gelecek her tür hukuksuzluğun serbest olduğu bu dönemde, "sonuca gitmek için her yol mubah olarak" kabul ediliyordu. "Alçakları tanıyalım" başlıklarıyla, 30 yıllık arkadaşlar gazete sayfalarından **alçakça satılıyordu**.

Ortada bir pazar kurulmuş, **mesleki namuslar** tezgâhlarda satılır olmuştu. Siyasetçisinden gazetecisine, yargısından sendikasına hemen hemen tüm mesleklerden insanları tezgâhlarda görmek mümkündü. Üzerlerindeki elbiseler, kullandıkları dil, dünya görüşleri neredeyse aynı olan bu insanların, tek farkları ise etiketleriydi. Pahalısından ucuzuna her keseye uygun **"namus"** bulmak mümkündü. En hüzünlü olanı ise korkudan **bedavaya** gidenleriydi.

Dönem korkakların ve namussuzların cirit attığı, kol gezdiği bir dönemdi. Demokrasi ve insan hakları rafa kaldırılmış, dört yıldızlıların **"bin yıl sürecek"** emri gereği, hazır kıta tam tekmil cephedeki yerlerini almıştı. Emir komuta zinciri de bu süreçteki hukuksuzluktan nasibini aldı. Çevik Bir Genelkurmay Başkanı, İsmail Hakkı Karadayı onun yaveri olmuştu. Baş, ayak yer değiştirmiş, emireri rolünü dönemin 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel almıştı. Çavuşların hemen yanında ise hazır kıta genel yayın yönetmenleri, Ankara temsilcileri **"emredersiniz komutanım"** diye yüksek sesle tekmil veriyordu.

Topyekûn savaşta "düşmana" karşı brifingler başlatılmış, salonlar "hınca hınç" dolmaya başlamıştı. Yargısından medyasına, siyasetçisinden, "sivil toplum" örgütlerine, katılımcılar "tek yürek" olarak emirleri "ayakta alkışlamış.", "Türkiye sizinle gurur duyuyor" sesleri Karargâh'ın koridorlarında yankılanmıştı. Brifinglerde, katılımcılara mendil servisi yapılmış, "Cumhuriyet'i koruma ve kollama" için "topyekûn gözyaşı" dökülmüştü.

Bugün yeraltından çıkan onlarca silaha, bombaya, mühimmata inanmayıp, LAW'lara **"boru"** diyenleri ayakta alkışlayan, **"bunlarla mı darbe yapılacak"** diyenler, o günlerde nedense **"tahta silahlarla rejimin değiştirileceğine"**, irticanın **"sivil darbe yapacağına"** inanmıştı.

"Pompalı silahlarının" Türkiye envanteri çıkarılarak, "Refah Partisi'nin bu silahlara ilgi duyduğu" haberleri, post-modern çağda, psikolojik savaş tekniği olarak kullanılacaktı. Bununla da yetinilmeyecek, "Ürperten yemin" başlıklarıyla, "Din devleti kuruluncaya kadar savaşacaklar" haberleri gazete ve televizyonları kaplayacaktı. Yemimin tamamen uydurma, yalan olduğunu 30 yıl önce yine kendi gazetelerinde boy boy haber yapmalarına rağmen.

Cuntanın ajandası

Bunun gibi "binlerce" psikolojik savaş tekniğinin kullanıldığı o dönemde, bugünlerde ismi sıkça kamuoyunun gündemine gelen bir gazeteci Çevik Bir ekibinin bir ajandasını ele geçirmişti. Ajandada cuntanın üst düzey kadrolarının isimleri, kullanılan psikolojik savaş teknik ve yöntemleri ile sürecin yüzlerce ayrıntısının yer aldığı bilgiler vardı. İsrailci-NATO'cu kanat planlarının bir kısmını ajandaya not etmişti.

Gazeteci o günlerde bu ajandayı yayımlatmak için çalmadık kapı bırakmadı. Kendi çalıştığı kurum dâhil, kimse cesaret edip bunu yazamadı. Hazır kıtanın yazmayacağını bildiği için de onlarla temas bile kurmadı. Ajandayı

askeriyeden tanıdığı Çevik Bir karşıtı bir isme verdi. Ajanda oradan da bir Çevik Bir ve bağlantılarıyla ilgili kuşkuları bulanan bir orgenerale ulaştırıldı. Ordudaki ve 28 Şubatçılar arasındaki ayrışma da böylece başlamış oldu. Dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Hüseyin Kıvrıkoğlu'na Kıbrıs'ta yapılan suikast girişimi ise safları belirginleştirdi. Kıvrıkoğlu'nun Genelkurmay Başkanı olmasıyla birlikte tasfiye edilen NATO'cuların bir bölümünün isminin ajandada olması ise sadece bir tesadüf olarak kayıtlara geçti.

Kitaplık

Bugün size yeni çıkan iki kitaptan bahsedeceğim. Kitaplardan biri gazeteci **Nuraydın Arıkan**'a ait. 1996-2000 yılları arasında Uğur Dündar'ın Arena programında çalışan Arıkan'ın **28 Şubat Sürecinde Medya** isimli kitabı, Uğur Dündar ve *Arena* programının 28 Şubat sürecindeki rolünü gözler önüne seriyor. Akademik bir çalışmanın daha sonra kitap haline getirildiği eser, Okur Kitaplığı'ndan çıktı. İkinci kitap ise Nesil Yayınları'ndan çıktı. Emekli Askerî Hâkim **Yusuf Çağlay**'ın içerden gözlemleriyle kaleme aldığı **Orduda ve Yargıda Darbeci Kuşatma** adlı kitap, darbeci zihniyetin kodlarını keşfetmemize yardımcı oluyor.

NOT: Bir dava adamı olan eski Başbakanlarımızdan Prof. Dr. Necmettin Erbakan'ın mekânı cennet olsun. Tüm Türkiye'nin başı sağ olsun.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Mahalleyi telaş aldı

Mehmet Baransu 07.03.2011

Irkçılığın, nefret suçunun, karalamanın, iftiranın, yalanın, manipülasyonun gazetecilik olarak adlandırıldığı bir siteye yapılan baskının ardından bizim mahalleyi bir telaş aldı. **Yüzlerce gazeteci yargılanırken seslerini çıkarmayanlar, basın ve ifade özgürlüğünden bahsetmeye başladı.**

Kafes Eylem Planı'nı yazdığım için hakkımda tutuklama kararı istendiğinde **ortalıkta yoktular**. Yazmadığım haber için 10 yıl hapis talep edildi, zamanaşımına rağmen Genelkurmay'ın emriyle hakkımda zorla yine 10 yılla dava açtırıldı **seslerini kıstılar**. PKK baskınlarının önceden bilindiğini, askerlerin pisipisine öldürüldüğünü belgeleriyle yazdım. Bu suç belgelerine **birileri "gizli" dedi** ve beş ayrı davada 50 yılla yargılanmaya başladım, **kafalarını kuma gömdüler**. Genelkurmay'ın milletvekillerini, profesörleri, vatandaşları kanunsuz dinlediğini belgelediğimde, hakkımda 10 yıl hapis cezasıyla dava açıldı, **"olur böyle şeyler" dediler**. Yüzlerce gazeteci binlerce davayla yargılanırken **gıkları çıkmadı**. İçlerinden biri beni ve bir arkadaşı **Genelkurmay Başkanı'na ispiyonladı**. Bir diğeri **"Mehmet Baransu tutuklansın, Kelebek Bar'da şampanya patlatacağım" dedi**.

Bakmayın siz "Bağcılar Medyası'nın" şu sıralar gazetecilere özgürlük söylemlerine. Ne Soner Yalçın ne Nedim Şener ne de Ahmet Şık onların umurlarında. **Varsa yoksa dertleri, soruşturmalar kendilerine uzanmadan bu işin nasıl kapatılacağı?**

Ergenekon, Ayışığı, Sarıkız, Eldiven, Balyoz.. derken **sıranın 28 Şubat darbesine geldiğini görüyorlar. Bütün telaş ve korkunun sebebi bu.** Hükümeti yıkmaya teşebbüsün ne anlama geldiğini, cezasının kaç yıl olduğunu anlayacak kadar kültürlüler.

Balyoz Darbe Planı'nda alınan kararlara, fişlemelere temel teşkil eden emirlerin 28 Şubat sürecinde verildiğini gayet iyi biliyorlar. İddianamenin ekleri arasında bu emirleri gördüler. **28 Şubat darbesinin yargılanması demek, bizim mahallenin de soruşturulması anlamına geliyor.** Onlar suç ortaklığından öte, suçu bizzat işlediler.

Bakmayın öyle gazetecilik ahlakından bahsettiklerine. **28 Şubat darbesinde tüm ahlaklarını, namuslarını bir kenara bırakıp, darbeyi askerlerle birlikte organize ettiler.** Önce "büyük güne" hazırlık için milyonları tasfiye amaçlı fişlediler. Durumdan vazife çıkarıp, darbeyi aşama aşama uygulamaya soktular. **"McCarthy dönemi gibi" o günlerde mahalle mahalle cadı avı yaptılar.** Birileri tel örgü içerisinde "Bir raporluk işin var" diyerek tehdit yaparken, onlar ortalıkta **"Bir manşetlik işin var" tehditleri savuruyordu**.

28 Şubat darbesinin "bin yıl süreceğine" o kadar iman ettiler ki işledikleri suçu manşetlerde, ekranlarda göstermekte sakınca görmediler. Milyonların önünde, darbeye giden yolun tüm taşlarını döşediler. "Gerekirse Silahlı Kuvvetler silah kullanır" tehdidiyle de seçilmiş hükümeti alaşağı ettiler. Patronları da hükümetler kurup, ihaleler, krediler ve kaçırdıkları vergilerle servetlerine servet kattılar. Bu ülkenin hazinesini soydular.

Sonun yaklaştığını görüyorlar. Şimdi sıranın kendilerine geldiğini düşünüyorlar. Üstelik bu kez belgeler üzerinde ıslaktı, kuruydu tartışması yaptıramayacaklarını da çok iyi biliyorlar.

Gazeteci Nazlı Ilıcak'ın "Andıç" belgesini ortaya çıkarmasına kadar Karargâh'ta tüm darbe planlarına numara verildiğini, altına imza atıldığını iyi biliyorlar. Ilıcak'ın Andıç'ı ortaya çıkarmasından sonra Karargâh'ın darbe planlarına imza koymaktan vazgeçtiğinin de bilincindeler.

İşte bu yüzden 28 Şubat darbesi belgelerinin tamamen ıslak, orijinal ve kayıt numaralı, tartıştıramayacakları, kafaları bulandıramayacakları belgeler olduğunun farkındalar. "Bu soruşturmalar 28 Şubat'a uzarsa kurtuluş şansımız yok" telaşındalar.

O günlerde yaptıklarını kendileri gibi halk da unutmadı. Yargının da unutmayacağından korkuyorlar. 28 Şubat'ı yargılayacak cesur bir savcının bir gün ortaya çıkacağını biliyorlar. Kamyon kamyon belgenin adalete teslim edileceğini, binlerce tanığın savcıya kimlikleriyle konuşacaklarının da farkındalar.

Mahalleden bazılarının şu sıralar muhafazakâr medyayı dolaşıp, "Ben o günlerde bir şey yapmadım" demesinin nedeni de korkuları. Ne Nedim ne de Ahmet onlar için önemli. Neden bu kadar telaşlanıp, ortalığı ayağa kaldırdıklarını, basın özgürlüğünden dem vurmalarını şimdi anladınız mı?

MİT'çileri bir korku sardı!

Kimse bilmez ama bizim mahallede bir de MİT adına gazetecilik yapanlar var. Şu sıralar *Taraf*'a ve bana saldırmakla meşguller. Bunu da milyonların gözü önünde, yalan söyleyerek yapıyorlar. 28 Şubat'ın en önemli aktörleri arasında yer alan MİT mensubu bu sözde üç gazetecin telaşını anlayabiliyorum. MİT'in psikolojik savaş elemanları, gerçeklerin bir gün ortaya çıkacağı, MİT'ten aldıkları maaşın belgeleneceği korkusunu artık gün gün taşıyorlar.

Onlar yazdıklarımızın yüzde yüz doğru olduğunu biliyor da millet onların MİT'in maaşlı elemanı olduğunu "şimdilik bilmiyor".

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Cemaat bölümünü Şener mi yazdı

Mehmet Baransu 14.03.2011

Aslında bu yazıyı yazıp yazmama konusunda çok düşündüm. Çünkü yazının muhatabı bir meslektaşımdı ve kendisi şuan cezaevindeydi. Ancak kamuoyunu doğru bilgilendirme adına aşağıdaki satırları kaleme almaya karar verdim.

Devrimci Karargâh soruşturması kapsamında tutuklanan Hanefi Avcı'nın *Haliçte Yaşayan Simonlar* kitabı kamuoyunda çok tartışıldı. Özellikle kitabın sonuna eklenen Cemaat bölümünü, Avcı'nın değil, üç gazetecinin yazdığı iddia edildi. Bu isimlerden biri de Nedim Şener'di.

Şener'le bu konuyu tutuklanmasından önce birkaç kez telefonda konuştuk. Şener, Avcı'nın kitabını piyasaya çıktıktan sonra masasında gördüğünü bana söyledi. Benzer açıklamaları kamuoyuna da yaptı. Hatta Cemaat bölümünü yazdığının, kitabı önceden gördüğünün ispat edilmesi durumunda mesleği bırakacağını da iddia etti. Savcılık ifadesinde de "Avcı'nın kitap yazdığından kitap masamın üzerine gelince haberdar oldum" dedi.

Peki, gerçekler Nedim'in kamuoyuna açıkladığı gibi miydi?

Buyurun buna siz karar verin!

Şener, Avcı'nın kitabı çıktıktan sonra kitapla ilgili *Posta* gazetesindeki köşesinde çok sayıda yazı kaleme aldı. Bu yazılarından sadece ikisinde kitaba gönderme yaparak, kitaptan üç paragraf alıntı yaptı. Ancak alıntı yaptığı ve köşesine taşıdığı üç paragrafta yer alan "sözde kitap" içindeki metinlerle, kitabın orijinalindeki bahse konu metinler ilginç bir biçimde farklıydı!

Tarih 31 Ağustos 2010 *Posta* gazetesi... Nedim Şener'in Avcı'nın kitabından alıntı yaptığı yazı:

"Peki ne yapmış bu polis şefleri? Avcı kitabında bunu şöyle anlatıyor; 'Uyuşturucu kaçakçılarına yardım ettiği iddiasıyla tutuklanan Emin (Aslan) Bey hakkında yapılan işlemlere karşı çıktığım için, ona kefil olduğumu söylememden bir süre sonra bu açıklamalarından memnun olmayan'..."

İsterseniz birde aynı satırları Avcı'nın kitabından okuyalım: (s. 480-481) **"Emin bey hakkında yapılan işlemlere karşı çıktığım, ona kefil olduğumu söylememden** bir süre sonra bu açıklamalarından memnun olmayan'..."

Devam edelim...

Nedim'in aynı tarihli köşe yazısından:

"... 'Hrant Dink cinayetinden sonra Ahmet İlhan Güler görevden alındı. Yerine ise normalde hiçbir zaman bu göreve gelemeyecek gerekli niteliler sahip olmayan (sol örgütler konusunda bilgi ve deneyim ile evveliyatında pratik sokak tecrübesi yeterli olmayan), hatta'..."

Yine aynı satırları tekrar kitaptan okuyalım: (S:432-433) "Sonunda Ahmet görevinden alındı, zorlukla Polis Okulunda görev bulabildi. Yerine ise normalde hiç bir zaman bu göreve gelemeyecek gerekli niteliklere sahip olmayan (sol örgütler konusunda bilgi ve deneyim ile evveliyatında pratik sokak tecrübesi olmayan), hatta'..."

Buraya kadar okuduklarımız bir anlamda artçı sarsıntıydı. Tsunamiyi sona bıraktım.

Yine Nedim Şener'in Posta'daki köşesi.

Tarih 20 Ağustos 2010.

Şener, "Korku ülkesi komplo ülkesi oldu" başlıklı yazısında kitaptan şöyle alıntı yapmıştı:

"Bunların **(Cemaat)** hayatımın bundan sonrasını zindan edeceğini biliyorum, geçmişte birçok örgütün hedefi oldum. Ama bu defakinin başka bir şey olduğunun da farkındayım. Eskişehir gibi güzel bir kentte 200 metrekare evimde dostlarımla mutlu mesut yaşayabilirdim. Ama o zaman insanlığımdan, onurumdan utanırım, herkesi kandırsam kendimi kandıramam."

Peki, kitapta olduğunu söylediği bu bölümün orijinali kitapta nasıldı?

Sözkonusu satırları bu kez kitaptan takip edelim: (S. 569-570)

"Bunların hayatımın bundan sonrasını **zehir** zindan edeceğini biliyorum, geçmişte birçok örgütün hedefi oldum. Ama bu defakinin başka bir şey olduğunun da farkındayım. **Kimseye karışmadan sakin, üç maymunu** oynayıp belki de yükselerek hayatıma rahatlıkla devam edebilirdim. Şimdi görev yaptığım Eskişehir gibi çok güzel ve sakin bir şehirde çok iyi bir görevim, sevdiğim meslektaşlarım, iyi bir çevrem var, daha da güzel bir çevre oluşturabilirim, iyi bir düzen kurup burada BEŞ yıl 10 dönüm bahçe içerisindeki 200 metrekare evimde hayatımı rahat ve huzur içersinde geçirebilirim. Ama o zaman insanlığımdan, inançlarımdan, onurumdan utanırım. Herkesi kandırsam da kendimi kandıramam."

Koyu siyahla yazdığım kelimeler, Nedim'in kitapta olduğunu söyleyerek köşesine referans aldığı, fakat kitapta olmayan satırlar. Nedim köşesinde "200 metrekare evimde dostlarımla mutlu mesut yaşayabilirdim" derken kitabın orijinalinde "200 metrekare evimde hayatımı rahat ve huzur içersinde geçirebilirim" cümleleri vardı. İşte o satırlar şu soruları akla getiriyor.

Kitabı okuyucuyla birlikte masasında gördüğünü söyleyen Şener, kitapta olmayan kimi satırları eksik ve fazlasıyla nasıl köşesine taşıdı?

Metinler arası farklılıklar kitabın baskıdan önceki halinin Şener de olduğunu mu gösteriyordu?

Ancak bir kitap editörü ve redaktöründe rastlanabilecek bu metin düzenlemeleri Nedim'de mi bulunuyordu? Bu yüzden mi basılı kitapla köşe yazısındaki alıntılar farklıydı?

Yoksa Nedim'in Cemaat bölümünü yazdığı iddiaları doğru muydu?

Kitapta var olduğunu düşündüğü bölümleri köşesine almış, ancak redaktörün baskıdan kısa süre önce değiştirdiğini fark etmemiş miydi? Nedim, kitabın basılmış son haline bakmadan, acaba kendisindeki metinden direkt copy-paste yaparak köşesine mi alıntı yaptı?

Aslında sorulacak çok soru var ama biz bu faslı kapatıp, kitaba destek veren diğer iki ismin çelişkilerine "yoğunlaşalım!"

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

CHP'ye kapatma davası...

Mehmet Baransu 21.03.2011

ODA TV'ci Soner Yalçın ve arkadaşlarına yapılan operasyonun ardından, CHP kanadındaki panik havasını hatırlarsınız. Genel Başkan Kemal Kılıçdaroğlu dinleniyoruz diye ortalığı ayağa kaldırmıştı. "Deliliniz var mı" diye soranlara da "Benim adım Kemal, delilim yok ama duyumum var" minvalinde cevaplar vermişti. Türkiye'de milyonlarca insan dinlendiğini düşünüyordu ama hiç kimse Kılıçdaroğlu gibi ortalığı ayağa kaldırmamıştı. Kamuoyunun bilmediği "Gandi'nin" bildiği ne olabilirdi acaba?

Bu sorunun cevabını öğrenmek için çok beklememize gerek kalmadı. Başrollerinde İklim Bayraktar, Kemal Kılıçdaroğlu, Deniz Baykal ve Soner Yalçın'ın olduğu GANDİGATE filmi gösterime girdi. Yapımcılığını CHP'nin, yönetmenliğini ise Soner Yalçın yaptığı film, gösterime girdiği ilk gün izlenme rekorları kırdı. Bol aksiyonlu, şantajlı, kumpaslı filmin senaryo özgünlüğü, oyuncuların performansları izleyiciyi etkilemişti. Film sinemamızda bir dönüm noktası oldu.

Senaryo ve oyunculuğun mükemmel olduğu filmde, sinema salonlarından çıkan izleyicilerin şaşkınlıkları da gözlerden kaçmıyordu. Seyirci **"kimin elinin kimin cebinde"** olduğunu anlayamamıştı. Filmin ünü kısa süre sonra yurtdışına da taştı. Birçok ülkede gösterime giren film, gazetelerin manşetlerine konu oldu. Film "Siyaset" dalında Oscar'a aday da oldu.

CHP'deki paniğin, gösterimdeki film olduğu düşünülerken, parti üst yönetiminde panik ve korku yine devam ediyordu. Dinleniyoruz diyenler, bu kez de "Halk TV'nin bizimle ilgisi yok" demeye başlamışlardı. Halk TV'yle başlayan bir soru sorulduğunda, Kılıçdaroğlu'nun kimyası bozuluyordu. Odacı Soner ve Hakan Aygün arasında geçen "CHP'den para aldığımızı kimse duymasın" cümlesini ise Gandi Kemal duymak bile istemiyordu. Kamuoyunun yine bilmediği bir şeyler vardı ama ne?

Lafı hiç eveleyip gevelemeden söyleyelim. CHP'yi bu kadar rahatsız eden konu 12 Haziran seçimlerinin ardından haklarında Yargıtay Başsavcılığı'nca kapatılma davası açılma ihtimali. İhtimalin de ötesinde, parti üst yönetimi davanın açılacağına kesin gözüyle bakıyor. Nasıl mı?

Buyurun kısaca anlatalım...

Soner Yalçın ve ekibi, CHP'ye ait olan Halk TV'yi satın almak için Kılıçdaroğlu, Gürsel Tekin, Deniz Baykal, partinin mali işlerinden sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Hurşit Güneş ve birçok CHP'liyle görüştü. Bu görüşmelerin büyük bir bölümü de telefonda gerçekleşti. Yalçın, Ergenekon soruşturması kapsamında dinlendiği için tüm görüşmeler mahkeme kararıyla dinlemeye takıldı. İşte bu görüşmelerde, Halk TV'nin, partinin malı olduğuyla ilgili çok sayıda delil ele geçirildi. Hatta, Güneş'in Halk TV adına yaptığı bazı para transferleri de kayıtlara girdi. Kağıt üzerinde televizyon Baykal'ın kayınbiraderine ait görünüyordu ama mahkeme kararıyla dinlenen telefon kayıtlarında bunun tam tersini ortaya koyan yüzlerce belge ve bilgi ele geçirildi.

Peki bu ne anlama geliyor?

RTÜK ve Siyasi Partiler Kanunu'na göre bir parti TV kuramıyor ve ortak olamıyor. Bunun belgelenmesi durumunda siyasi parti hakkında kapatılma davası açılabiliyor. Halk TV'nin CHP'ye ait olduğuyla ilgili şu an savcıların elinde yeterince belge var. Soruşturma devam ettiği için de yeni belge, bilgi ortaya çıkabilir

Savcı Zekeriya Öz'ün, Oda TV'yle ilgili iddianameyi üç ay içerisinde tamamlaması bekleniyor. Halk TV-CHP ortaklığıyla ilgili soruşturma dosyası da Ergenekon davasından ayrılabilir. Dosya, belgeleriyle birlikte suç duyurusunda bulunularak Yargıtay'a gönderilebilir. Dosyanın Yargıtay Başsavcılığı'na ulaşması, CHP hakkında kapatılma davası açılıp açılmayacağı sorusunu gündeme getirecek.

Yargıtay Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya, CHP hakkında kapatma davası açabilir mi? Yalçınkaya'nın dava açmayacağını biliyoruz. Geçmişte Kanaltürk'le CHP arasındaki para trafiği belgelenmesine rağmen, Başsavcı kılını kıpırdatmamıştı. Peki Yalçınkaya'ya rağmen CHP'lileri tedirgin eden durum ne?

Yalçınkaya, 21 Mayıs 2007 tarihinde Başsavcılık görevine atandı. Dört yıllık sürenin ardından görevinden ayrılacak. Yeniden atanması mümkün ama AK Parti hakkında kapatma davası açtığı için buna pek ihtimal verilmiyor. Mayıs ayının sonunda yeni Başsavcı seçilecek. İşte CHP'yi korkutan da bu koltuğa oturacak isim. Statükonun isteklerini değil, hukukun gereğini yerine getiren bir ismin bu koltuğu doldurmasından CHP'liler korkuyor. Telefonda neler konuştuklarını, yapılan para transferlerini bildikleri için de tedirginler. Siyaseti özellikle de CHP'yi sıcak bir yaz bekliyor demek sanırım yanlış olmaz.

Kim bu kurye gazeteci

Söz kapatılma davasından açılmışken, size gazeteci kılıklı bir kuryeden bahsedeyim. AK Parti hakkında kapatılma davası açıldığında herkes iddianamenin Yargıtay Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya tarafından hazırlandığını sanıyordu. Ancak, iddianamenin büyük bölümünü İlhan Selçuk ve Doğu Perinçek dışarıda kaleme almış, CD ve flash belleklerle iddianame parça parça Yargıtay'a ulaştırılmıştı. İlhan Selçuk-Yargıtay arasındaki kuryeliği ise bir gazeteci yaptı. Bu isim daha sonra siyasete soyundu. Önce gazetesi, ardından da siyasete girdiği partisi kendisini kapı dışarı etti. Şimdilerde çıktığı televizyon programlarında "basın ahlakından" söz ediyor. İnsanın kendisine "hadi oradan" diyesi geliyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Silivri'den mektup ve (?)

Mehmet Baransu 28.03.2011

Hanefi Avcı'nın kitabının Cemaat bölümünü Nedim Şener'in yazdığıyla ilgili iddialar üzerine iki hafta önce bu köşede bir yazı kaleme almıştım. Yazımda, Nedim Şener'in *Posta* gazetesindeki köşesinde, Avcı'nın kitabından yaptığı alıntıyla, kitapta olan bölümlerin bir birini tutmadığını, hatta bazı bölümlerin kitapta olmadığını yazmışım. Yazıyı kaleme almamın nedeni ise Şener'in kitap çıktığı günlerde kamuoyuna yaptığı bir açıklamaydı: "Kitabı masamda gördüm, daha önce gördüğümü ispatlasınlar gazeteciliği bırakırım."

Bu yazı üzerine geçtiğimiz günlerde sevgili Nedim'den bir mektup aldım. Önce Şener'in cezaevinden gönderdiği mektuba yer vereceğim. Ardından da mektuptan yola çıkarak yaptığım araştırma sonucu Şener'i yine zor durumda bırakacak yeni skandalları anlatacağım.

"Sevgili Baransu, Hanefi Avcı'nın kitabı ile ilgili *Posta*'daki iki yazımdaki metinle, kitabın basılı metni arasındaki fark konusundaki yazından yeni haberdar oldum. Sorunda sonuna kadar haklısın. Ama çıkardığın sonuç hakkında şu açıklamayı köşende yayımlarsan sevinirim.

Kitabın basılı tek örneği bana gelince o akşam haber yaptım. Kitabı yazı işlerine bırakıp ertesi gün röportaj için H. Avcı ile Merter'deki Polis Konukevi'ne gittim. O akşam ve ertesi sabah gazetedekiler benden kitap istediler. Ben de görüşmede Hanefi Avcı'dan istedim. O da 'Kusura bakma yok. Sınırlı sayıda basıldı. Ama ay sonunda yeni baskılar çıkacak' dedi. Ben de 'Okumak için hiç olmazsa elinizde bilgisayar ortamında varsa verin' dedim. Avcı da word ortamındaki örneğini verdi. Benim kitap yazı işlerinde kaldığı için Avcı'nın verdiği word örneği üzerinden kitabı okuyup altını çizdim. Bu sırada kitap hakkında yazdığım yazılarda o örnekten yararlandım.

Kitap hakkında *Milliyet*'te yayımlanan habere bakarsan basılı kitap ile aynı olduğunu görürsün. Ama daha sonra kitap bende olmadığı için Avcı'nın verdiği word metinden yazılar yazdım. O metin uzun süre masamda kaldı. Sonra kitap alınca onları da attım."

Şener'in cezaevinden gönderdiği mektup böyle.

Mektuba göre Nedim, *Milliyet* gazetesinde çıkan haberi kitaptan alıntılamış. *Posta* gazetesindeki köşesinde ise Avcı'dan aldığı word belgesini kullanmış. Köşedeki alıntıyla kitap arasındaki farklılığın nedeni, Avcı'nın kendisine edit edilmeden verdiği kopyaymış.

Peki gerçekler mektupta anlatılan gibi mi?

Sevgili Nedim...

Mektubundan yola çıkarak küçük bir çalışma yaptım. Mektubunda *Milliyet* gazetesine haberi verdikten bir gün sonra Avcı'yla görüştüğünü söylüyorsun. Milliyet'teki haberin 20 Ağustos 2010 tarihinde çıkmış. Aynı gün Doğan grubunun diğer gazetelerinde de Avcı'nın kitabıyla ilgili haberler var. Yani 19 Ağustos'ta haberi yazıp, gazetenin yazı işlerine bırakmışsın.

Mektuba göre bir gün sonra yani 20 Ağustos'ta, Avcı'yla Merter'de buluşup, kitabın word belgesini almışsın.

Sevgili Nedim. Ortada büyük bir skandal var. Skandal bunun neresinde diye soracak olursan...

20 Ağustos'ta word belgesini Avcı'dan aldığın görünüyor. Ancak senin *Posta*'daki "Korku ülkesi komplo ülkesi oldu" başlıklı kitapta olduğunu söyledin ancak kitapta olmayan yazının tarihi de 20 Ağustos 2010. Yani Avcı'dan, redakte edilmemiş word belgesini aldığın gün, çelişkili yazın Posta'da zaten yayımlanmış. *Milliyet*'teki haberin de aynı gün gazetede çıkmış. Gazetelerin bir gün önce hazırlandığı göz önüne alınırsa, köşeni 19 Ağustos'ta yazdığın görünüyor. Yani, word belgesini daha almadan, çelişkili bölümleri yazmışsın. Bu da kitabın redakte edilmemiş kopyasının sende çok önceden olduğunu ortaya koyuyor. Bu büyük bir skandal ve sanırım açıklanmaya muhtaç.

Gelelim mektubundaki diğer bölüme.

"Milliyet'te yayımlanan habere bak, kitaptan aynı olduğunu görürsün" demişsin. Sevgili Nedim haberine baktım. Maalesef gazetedeki haberle, kitabın da farklılıklar var.

Milliyet: Devletin vatandaşa iftira atması kabul edilemez. İzleme ve dinleme **kontrol edilmezse** ülkedeki tüm muhaliflerin hatta şimdiden sonra özel şirket ve holdingler için tehlike çok yakın hale gelmiştir.

Kitap: İzleme ve dinleme **imkânları denetlenmezse** ülkedeki tüm muhaliflerin hatta şimdiden sonra özel şirket ve holdingler için tehlike çok yakın hale gelmiştir.

Milliyet: Ama öncelikle şunların yapılması gerekir. İstihbari dinlemeler ciddi olarak araştırılmalıdır.

Kitap: Asgari düzeyde şunların yapılması gerekir. Öncelikle istihbari dinlemeler ciddi olarak araştırılmalı...

Milliyet: Adalet Bakanlığı'nda cemaat taraftarı olduğu bilinen Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı ve cemaat yanlısı müfettişler görevden alınmalıdır.

Kitap: Adalet Bakanlığı'nda cemaat taraftarı olduğu **herkesçe** bilinen Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı ve **başta...** cemaat yanlısı müfettişler görev**lerinden uzaklaştırılmalıdır.**

Milliyet: İstanbul Emniyet'indeki cemaat lideri konumundaki polis şefleri benim toplumdaki saygınlığımı sarsmak için hakkımda araştırma başlattılar. Hakkımda araştırma başlatıldığını söyleyenler de cemaatin üst düzey polisleriydi.

Kitap: İstanbul Emniyet'indeki cemaatin lideri konumundaki polis şefleri benim toplumdaki saygınlığımı sarsacak çalışma başlattıklarını ve yakında işleme koyacaklarını söylemişlerdi. Hakkımda araştırma yapıldığını söyleyen kişiler cemaatin İstanbul'daki en üst düzey polisleriydi.

Aslında yazacak ve söyleyecek çok şey var ama bunları konuşmak için sevgili Nedim'in dışarı çıkmasını beklemek gerekiyor. Umarım en yakın zamanda aramıza dönersin ve bu çelişkileri yüz yüze konuşuruz.

NOT: Bu hafta Balyoz savcısı Albay Münger'in, Yargıtay Başsavcısı Abdurrahman Yalçınkaya'nın açıklamalarına cevabımı ve Savunma Sanayi Müsteşarı'nın bana söylediği yalanı yazacaktım. Ahmet Şık'a yazılmak üzere teslim edilen, ona ait olmayan kitapla ilgili de değerlendirmede bulunacaktım. Bir sonraki yazımda bu konuları ele alacağım.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Suçluları tanıyalım

Mehmet Baransu 04.04.2011

Dokunanın yandığı, muhaliflerin susturulduğunu kamuoyuna açıklamak için sokağa çıktılar, ağızlarını bantladılar, köşelerinde, bir biri ardına yazılar kaleme aldılar. Sizi bilmem ama ben Nedim Şener ve Ahmet Şık için düzenlenen yürüyüşte en önde yürüyen gazeteci kılıklılara, konuyla ilgili köşelerinde kalem oynatanlara bakınca gülüyorum. O fotoğrafta suçlunun suçunu gizlemek için gösterdiği çabayı görüyorum.

Şener ve Şık, ne Fethullah Gülen'e dokundukları için ne de iktidara muhalif oldukları için tutuklandılar. "Silahlı Terör Örgütüne Üye" olmak suçlamasıyla tutuklanıp cezaevine kondular. Askerin, Bağcılar medyasının, CHP'nin ve statükonun bir numaralı destekçisi Bakan Cemil Çiçek'in çıkması için yoğun çaba sarf ettiği meşhur "Terörle Mücadele Yasası" kapsamında içeri tıkıldılar.

İsterseniz TMY'deki düzenlemenin öncesi ve sonrasında yaşananlara bakıp, suçluların, suçlarını gizlemek için nasıl şekilden şekle girdiklerini, "Dokunan yanar" yalanının arkasına saklandıklarına bakalım.

12 Nisan 1991 tarihli Terörle Mücadele Kanunu, güvenlik güçlerine geniş imtiyazlar vermiş ve bu yasa kapsamında binlerce insan eline silah almadan örgüt üyeliğinden hapse konmuş, bir o kadarı da faili meçhul cinayetlere kurban gitmişti. Bu kanundaki insan haklarına aykırı maddelerin bazılarını Avrupa Birli Uyum Paketi kapsamında 2001 yılında ANAP-DSP-MHP koalisyonu değiştirdi. Ardından iktidara gelen AK Parti, 2003 yazında kanunda bir dizi değişiklik yaptı. Terör tanımını açık hale getirip, insan hakları kapsamında eksikleri giderdi. Binlerce masum insanın cezalandırıldığı terör kavramı daraltılmış oldu.

Yapılan yeni düzenleme askeri rahatsız etti. Statükonun temsilciliğini üstlenen medya ve CHP de bir süre sonra rahatsızlığını dile getirmeye başladı. İşte tam bu sırada Türkiye'de özellikle doğu ve güneydoğu da olağandışı gelişmeler yaşanmaya başlandı. PKK kendi ilan ettiği ateşkesi bozdu. Eylemler tekrar başladı. PKK'nın yaptığı tuhaf eylem ve bombalama olaylarına, "iyi çocuklar" Şemdinli ve benzerleriyle "destek" verdi.

2005 ağustosunda TSK ilginç bir açıklama yaptı; "Bölücü terör örgütüne karşı mücadele kısıtlanmış yetkilere rağmen özveriyle sürdürülüyor"du. Terörle mücadelede en büyük engelin 2003 yılında yapılan yasal değişiklikler olduğu askerler tarafından sıkça vurgulanmaya başlandı.

Askerin ardından söz sırası bu kez Bağcılar medyası ve statükonun diğer yayın organlarına geçti;"Terörle mücadelede sert tedbirler alınmalı, yasalarda güvenlik güçlerinin elini kolunu bağlayan maddeler bir an önce değiştirilmeli." Medyanın ardından bu kez CHP topa girdi. PKK'nın yanına, İslami Terör Örgütü kavramı sokuldu. Terör, 2003'te yapılan değişiklikle cesaret bulmuş, yasal değişiklik "elzem" olmuştu.

Kamuoyunda oluşturulan bu havanın ardından dönemin Adalet Bakanı Cemil Çiçek, kanunda düzenleme yapılması için çalışmalara başladı. Ardından mecliste komisyon kuruldu ve hazırlanan metin meclise sunuldu. 29 Haziran 2006'da da Terörle Mücadele Kanunu'ndaki değişiklik kabul edildi. Kabul edilen teklifte, terör kavramı geniş tutuldu. Terör örgütü açıklaması ve propagandası yapmanın karşılığı hapis cezası olarak belirtildi. Anayasal düzeni değiştirmeye, ülkenin ve milletin bölünmez bütünlüğünü bozmaya yönelik olarak suç işlemek üzere örgüt kuran, yöneten ve üye olanların "silahlı örgüt" hükümlerine göre cezalandırılması kararlaştırıldı. Terör örgütünün propagandasını içeren yayınlar, bildiriler hâkim kararıyla durdurulabiliyordu. Şüpheli avukatının, dosya içeriğini incelemesi veya belgelerden örnek alma yetkisi, soruşturmanın amacını tehlikeye düşürebileceği durumlarda, cumhuriyet savcısının istemi üzerine hâkim kararıyla kısıtlanabiliyordu. CHP bireysel hak ve özgürlüklerin kısıtlandığı bu maddelerin hiç birine itiraz etmedi. İtiraz, Öcalan'a af getireceği söylenen maddeye (mecliste paketken çıkarıldı) ve irticai terör örgütlerine karşı düzenlenen maddelerin tırpanlanmasına oldu.

Bugün Şık ve Şener'in yargılanmasına neden olan bu düzenlemeyi asker istediği için CHP gibi Bağcılar medyası ve statükonun diğer yayın organları düzenlemeye ses çıkarmadı. Çünkü yapılan değişikliğin hedefi, Kürtler, Kürt gazeteciler, aydınlar ve de Fethullah Gülen'di. "Silahlı Terör Örgütü" kapsamında artık bu isimler tutuklanıp, cezaevine konabilecekti. Askerin isteği meclisten geçmişti. Dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer tarafından yasanın onaylanmasıyla, onlarca Kürt gazeteci, aydın yazdıkları yazılar nedeniyle, hapis cezası almaya başladı. Binlerce insan savcı ve hâkimlere geniş yetki veren kanun gereği örgüt üyeliği kapsamında hapse atıldı. Yine bu yasa kapsamında İrticayla Mücadele Eylem Planı devreye sokuldu. Fethullah Gülen'in evlerine silah konup, hakkında "silahlı terör örgütü" kapsamında soruşturma açılması planlandı.

Yasa değişikliği yapılırken, askerin duyarlılığına yakın hareket eden, onların sözcülüğü yapan Bağcılar medyası ve CHP'nin, yüzlerce gazeteci hapis cezası alırken, seslerini çıkartmayıp, Şener ve Şık için paletlerini takıp, ağızlarını bantlayarak meydanlara çıkması da komik kaçıyor. Gelin "Dokunan yanar" yalanının ardına sığınmadan, Terörle Mücadele Yasası'nı hep birlikte değiştirelim. Bizim sizler gibi çok şartımız yok. Tek şartımız,

askeri, Cemil Çiçek'i bu işe bulaştırmadan, omzunuzdaki apoletleri, ayağınızdaki palet ve botları çıkartıp yanımıza gelmeniz.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Karargâhın tespih taneleri

Mehmet Baransu 11.04.2011

Ahmet Şık'ın bilgisayarında çıkan kitap taslağı çok tartışmalara neden oldu. Şık'ın tutuklanması, kitaba el konulması, kopyaların alınıp ardından bilgisayardaki nüshalarının silinmesi tartışılırken, kitabın içeriğine hiç girilmedi. Kitabı okumayanlar günlerce kamuoyunda içerik tartışmaları yaptı. Televizyonda saatlerce kitap tartışıldı. Ne programı yapanlar ne de konuk olanlar, kitabı okumadıklarını itiraf ediyor ancak okumadıkları kitap üzerine saatlerce yorum yapabiliyorlardı. Kitabın ismi *İmamın Ordusu*'ydu ve "cemaatin devleti ele geçirmesi" anlatılıyor olabilirdi. Tüm yorumlar, pozisyon almalar bu düşünceden hareketle yapıldı.

Kitabın internete düşen sansürlenmiş halinin yanı sıra sansürlenmemiş Şık'ın "Ben yazdım" dediği ancak ikinci, üçüncü isimlerin yazdığı net olarak anlaşılan notlu orijinal halini de okudum. (Şık birkaç gün önce bu notların kendisine ait olmadığını itiraf etti.) Kitabı okumadan televizyon programları yapan, köşelerinde yazı yazanların ortaya çıkardıkları toz-bulut içerisinde gerçeklerin gözden kaçtığını fark ettim.

Kitapta, bundan yıllar önce 2001 yılında Ergenekonculara karşı soruşturma ve operasyon için izin istendiği, ancak dönemin Emniyet İstihbarat Daire Başkanı Sabri Uzun'un buna izin vermediği anlatılıyordu.

İsterseniz önce kitapta yer alan satırları okuyalım ve ardından da bu izin vermemenin ne anlama geldiğini irdeleyelim.

Orijinal kitabın 244. sayfası:

"Dayı kod adlı bir kişiyle görüştüğü iddiasını açıklayan Serdar Öztürk, (İrticayla Mücadele Eylem Planı ofisinde yakalanan malulen emekli asker. –M.B.) iddianamede 'dayı' olarak belirtilen kişinin Emniyet İstihbarat Dairesi eski Başkanı Sabri Uzun olduğunu söyledi. Serdar Öztürk yıllar önce Sabri Uzun ile yardımcısı Recep Güven arasında geçen bir konuşmayı aktardı: Sabri Uzun, Recep Güven'in kendisine yıllar önce Ergenekon belgelerini gösterdiğini söyledi. Sabri Uzun bu belgelerin saçma sapan şeyler olduğunu söylemiş. Recep Güven ısrar edince 'Tamam getir. Ben bizzat Genelkurmay'a kendim götüreceğim' diyor. Recep Güven 'TSK kendi içini temizlemez' diye yanıtlayınca küfür edip kovuyor."

Kitapta bu olayın öncesi ve sonrası yaşanan gelişmeler, Tuncay Güney'de 2001 yılında çıkan belgeler, hazırlanan örgüt şeması, dönemin Ege Ordu Komutanı şimdilerin Balyoz sanığı Orgeneral Çetin Doğan'ın bu örgüt şemasındaki yeri gibi onlarca bilgi var. Kitapta, örgüt içerisinde üst rütbeli askerler olduğu, Uzun'un "Bu şemanın hukuki bir tarafı yok" diyerek, olayı kapatması, soruşturmaya izin vermemesi de anlatılıyor.

Kitaba bu bölümün alınmasının nedeni, bugün bu belgelere dayanılarak yapılan Ergenekon soruşturmasının altının boş olduğu izlenimi vermek. Kitabın Ergenekon'la ilgili her satırında bu amaç kendini ele veriyor. Bu proje kitabı hazırlayan ve Şık'a verenler, operasyonların altını boşaltalım derken, farkında olmadan bir gerçeği de faş ediyorlar.

Gelin, Tuncay Güney'in yakalanması ve bir depoda sakladığı belgelerin ele geçirilmesi sonrası üst rütbeli askerlerden korkmayıp soruşturma açılması durumunda neler olacağını hep birlikte düşünelim:

Danıştay saldırısı, Zirve katliamı, Rahip Santoro cinayeti, 110 ayrı kiliseye yapılan saldırı kesinlikle olmayacaktı. Hrant Dink hayatta, çok sevdiği eşi ve çocuklarıyla beraber olacaktı.

Hanefi Avcı'nın kitabından küçük bir alıntıyla aslında ne demek istediğimi açayım: "Geçmişte Türkiye'de meydana gelen pek çok olayın Malatya'daki Zirve Yayınevi katliamı, Rahip Santora cinayeti Ergenekon örgütü tarafından yapıldığı iddia edilerek, epey bir süredir uydurma tanık vs. aranmaya başlandığı net olarak görülüyor. Amacın olayları aydınlatmak değil, Ergenekon'la irtibatlandırmak olduğu açıkça ortadadır."

Sanırım bu satırlar sözün bittiği yer. Bundan günler önce Zirve katliamının ardında kimlerin olduğu, ses kayıtlarıyla da ortaya çıktı. Katliamdaki düğümler çözüldü ve olayın ardındaki askerlere ulaşılmaya başlandı. İsmi Ergenekon'la özdeşleşen diğer askerlerin katliamdaki rolünün ortaya çıkması ise an meselesi.

Şimdi cinayetlerin ardındakilerin, soruşturmaların gerçek katillere –yani kendilerine- ulaşmaması için neden bir biri ardına proje kitaplar hazırlattıklarını anladınız mı? Gerçek aslında çok uzakta değil, bir adım yakınımızda. Hanefi Avcı kitabında Zirve katliamının ardından şu minvalde cümleler yazmıştı; "Bu soruşturmaları cemaat yürütüyor ve hâkimler, savcılar, polisler görevden derhal alınmalı."

Avcı, yine aynı kitabında Dink cinayetiyle ilgili olarak da "Dink cinayeti her yönüyle en ince teferruatına kadar araştırılmıştır, karanlıkta kalan hiçbir yanı bulunmayan bir olaydır" demişti. Zirve katliamını, Hrant Dink cinayetinde askerlerin rolü, Avcı'dan daha güzel, bir başka isme kamufle ettirilip, kapattırılamazdı. Yapılan da buydu zaten.

Şık'a yazdırılan kitapta da tıpkı Avcı'ya yazdırılan satırlar gibi onlarca bölüm var. Soruşturmaları kapatıp, gerçek katillere ulaşılmasını engelleme çabası satır satır kendini ele veriyor. Kimse bana *İmamın Ordusu* kitabının, **cemaatle ilgili olduğu palavrasını anlatmasın.** Kimse de kitabı okumadan konuşmasın. Hrant Dink'in gerçek katilleri ortaya çıkarılana kadar siz yeni proje kitaplara da hazırlıklı olun derim.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

CHP listelerini kim hazırladı?

Mehmet Baransu 18.04.2011

Yenilenme iddiasıyla yola çıkan CHP'nin, Ergenekon sanıklarını aday gösterip, partinin ağır toplarını tasfiye etmesi geçen haftanın gündeme en fazla damgasını vuran olayıydı. Başta Mehmet Haberal olmak üzere Sinan Aygün, Turhan Tayan gibi isimlerin listelerin en ön sıralarına konulması parti teşkilatını ayağa kaldırdı.

Bu köşeyi takip edenler hatırlayacaktır. 17 Ocak 2011 tarihli "Topyekûn savaş" başlıklı yazımda Deniz Baykal'a düzenlenen kaset komplosunun arkasındaki isimleri yazmış, düğmeye basılmasına nasıl karar verildiğinin ipuçlarını aktarmıştım. Bugün de bu ekibin listelerdeki etkisini irdeleyeceğim.

Deniz Baykal'ın gitmesi için manşetleri hazırlatan, kurultayda MYK ve Parti Meclisini belirleyen iradenin, listeleri de dizayn ettiği görülüyor. Dizayn 12 Haziran sonrasının planları. Ankara-İstanbul hattında gerçekleştirilen operasyonun İstanbul ayağını **Beykoz Konakları** dizayn ederken, Ankara'da ise iki ayrı ofiste çalışmalar sürdürüldü. **Kamuoyunun yakından tanıdığı bir medya patronu ve bir çalışanı, iş adamları ve eski siyasetçilerden oluşan ekibin belirlediği isimler, önce partiye, ardından da listelere konuldu.** Öyle ki kamuoyunun dikkatini pek çekmese de en az Haberal ve Aygün kadar gürültü koparacak bir isim büyük illerimizden birinde en ön sıralardan aday olarak gösterildi. **Bu ismin özelliği, yıllar önce yargılanan bir gazetecinin soruşturmasını kapatan isim olarak kamuoyuna yansıması.**

CHP'yi dizayn eden ekip, aynı şekilde MHP'yle de flört halinde. Seçimlerde medya desteği anlaşmasıyla buradaki listelere de küçük çapta müdahaleler yapıldı. 12 Haziran sonrası her iki partide yaşanacak ayrışmadan sonra mecliste dördüncü bir partiyi görme ihtimalimiz yüksek.

Eski Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Mehmet Haberal'in CHP'den aday gösterilmesi için devreye girdiği iddialarını "Kim aday olmuş kim olmamış benim işim değil. Karnından konuşan insanlar var" diyerek yalanlasa da yaklaşık bir aydır CHP'nin yeni yönetimiyle flörtünü bilmeyen yok. Demirel'in 20 kişilik isim listesinin Kılıçdaroğlu'na sunulduğu bilgisini, yazılmamak kaydıyla CHP yönetiminden bir isim iki hafta önce Ankara'da bazı gazetecilere aktardı.

Kılıçdaroğlu ekibinin tasfiye ettiği Baykal'a yakın üç isimle de listeleri ve arkasındaki isimleri konuştum. Baykal'a düzenlenmek istenen yeni bir komplodan bahseden üç ismin de anlattıkları ilginç; "Önder Sav ve ekibini tasfiye eden güç, Baykal'a da komplo düzenledi. Amaçları Baykal'ı liste dışı bırakmaktı. Tepkilerden çekindikleri için şöyle bir formül buldular; Baykal'ın tüm ekibini listeye almayarak tasfiye edecekler ve ardından da kendisini istifaya zorlayacaklardı. Teşkilata da kendi istifa etti dedirteceklerdi. Baykal bu oyuna gelmedi. Baykal'la yaptığımız bir toplantıda bunları konuştuk. 12 Haziran sonrası Baykalsız planlarını uygulayamayacaklar. Gürsel Tekin'in listelerde ağırlığı olmadığı görünüyor. Kaset komplosunu düzenleyenler kimse bu listeleri hazırlayanlar da onlar."

Baykalcılar isim zikretmek istemeseler de CHP'yi dizayn eden ekipten haberdar oldukları kesin. **Beykoz Konakları**'nın listelerdeki etkisini benim gibi onlar da biliyor.

Mini kulis

İlhan Cihaner olayı: Gürsel Tekin, Akşam gazetesine verdiği röportajda Cihaner'e iki il teklif edildiğini bunu kabul etmediği için aday gösterilmediğini açıkladı. Cihaner'e teklif edilen illerden biri soruşturma geçirdiği Erzincan'dı. Yanlış anlaşılabileceğini düşünen Cihaner, teklifi reddetti. Listelerin açıklanmasının ardından Cihaner'in yerine, Haberal ve Aygün ismini gören teşkilat, genel merkeze tepki telefonları yağdırdı. Kılıçdaroğlu ve Tekin ikilisi iki gün önce İstanbul-Ankara uçağında Cihaner'i aday gösterme kararı aldılar. Tekin, Denizli 2. sıra adayını arayıp ikna etti ve Cihaner listeye sokuldu.

Sinan Aygün: Aygün'ün ekibi geçtiğimiz hafta Ankara'da seçim bölgesindeki bir CHP teşkilatını ziyaret etti. Ancak beklemedikleri bir tepkiyle karşılaştılar. CHP'liler gelen ekibi **"tefecilerin CHP'de işi yok"** diyerek, teşkilattan ve bölgeden kovdular.

Kılıçdaroğlu'na sorular:

Ergenekon sanığı Mehmet Haberal'ın Zonguldak 1. sıradan aday gösterilmesi tartışmaları devam ederken, yolsuzlukla mücadele eden lider algısı oluşturmaya çalışan Kemal Kılıçdaroğlu'nun şu sorulara cevap vermesini bekliyorum. Haberal'in Başkent Hastanesi'nde yaptığı vurgunu belgeleriyle yazdım. SGK'ya gönderilen faturaların nasıl şişirildiği, devletin nasıl dolandırıldığı ortadayken, Haberal'i nasıl aday gösterdiniz?

İzmir adayınız Mehmet Ali Susam hakkında her **hangi** bir dava var mıdır? Bu kişi ceza almış mıdır? Yargıtay'da onanmayı bekleyen dosyası var mıdır? Neyle suçlanmaktadır?

CHP Mersin Milletvekili Ali Rıza Öztürk, parti meclisinde hazırlanan listede 3. sıradayken, Vahap Seçer 4. sıradaydı. Ancak HSYK'ya giden listede Seçer 2. sıraya çıkarıldı. Bunun üzerine Öztürk, mecliste basın toplantısı düzenledi ve sıramı geri istiyorum dedi. Parti Meclisi'nde Vahap Seçer, 4. sırada çıktıktan sonra odaya gelip sizi ve Gürsel Tekin'i "2. sırada beni aday göstermezseniz, Büyükşehir Belediye başkanı adaylığınız döneminde size aktardığım paraları açıklarım" şeklinde tehdit etti mi?

DÜZELTME

Gazetenizin 16 Nisan 2011 Cumartesi günkü sayısında "Şemdinli 2. Susurluktu" şeklinde çıkan haber yanlış anlaşılmıştır. Ben o dönemde bu olayın kamuoyunda 2. Susurluk olarak algılandığını ve yorumlandığını beyan etmiştim. Yoksa "Şemdinli 2. Susurluk" şeklinde bir beyanım olmadı. Kamuoyunda 2. Susurluk olarak algılandığını ve yorumlandığını beyan ettiğim şekilde düzeltilmesini saygıyla talep ederim. **FERHAT SARIKAYA**

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Konsey'in 'bir numara'sı var

Mehmet Baransu 25.04.2011

Geçen hafta CHP'nin listelerini kimin hazırladığını sormuş, sizlerle bazı ipuçlarını paylaşmıştım. "Algoritmik şifreleri" iyi bilmediğimden olsa gerek, şifrelerin önemli bir bölümü çözüldü. Listeleri belirleyen iradenin Beykoz Konakları olduğu saptamama meslek büyüğüm Taha Kıvanç'tan küçük bir itiraz geldi. Ergenekoncunun, Sosyal demokratın, solcunun, sağcının, tefecinin, hırsızın, ülkücünün, devrimcinin bir arada olabileceği bir listeyi hazırlayabilecek yapılanmaya "Konsey" denilebileceğini söyledi.

Meslek büyüklerime saygım var. İtiraz edecek durumda değilim. Söz konusu Taha Kıvanç'sa susmayı yeğlerim. Beykoz Konakları'nın Konsey içerisinde bir yapılanma olduğu düzeltmesini, algoritmik şifrelerimin de iyi olmadığı notunu bir kez daha düşerek, bugünkü yazıma başlıyorum.

Türkiye, Ümraniye'de bir gecekonduda el bombalarının bulunduğu günden beri Ergenekon'un bir numarasını arıyor. Genel kanı bir numaranın eski bir kurt politikacı ya da emekli Genelkurmay Başkanlarından biri olduğu yönünde. Bu konuda genel kanıdan farklı bir noktada durduğumu söylemeliyim. Tanıyanlar bilir. Birden fazla bir numara olduğuna inanırım. Her kurumu temsilen bir kişiyle derin yapının örgütlenme modeline gittiğini, ortalıkta dolaşan isimlerde de "bir numara olmadığını" düşünürüm. Bu kişilerin tepesinde bir isim yok mu diye soranlara, bir numaranın sayıları 10'u geçmeyen "küçük bir konsey" olduğunu söylerim.

Bu konseyde ne politikacı, ne de asker var. Tamamı iş adamlarından oluşuyor. Ancak, zaman zaman toplantılarına emekli asker, politikacı ve büyükelçileri alabiliyorlar. Belirleyici irade hep kendileri oluyor. Gelen konuklar "belirlenen iradeye" destek oluyorlar. Aslında çok da farklı düşünmüyorlar. Alınan ya da alınacak kararlar bir kez de "sır tutabilen", "sahada etkili" konuklarla masaya yatırılıyor.

Konseyin büyük çoğunluğu kamuoyunun önüne çıkmayı sevmez. Gizemli kalmayı tercih ederler. İçlerinden bir isim Türkiye'den P2 Mason locasına gidecek isimleri belirleyecek kudrete sahip. O da ortalıkta görünmeyi pek sevmeyenlerden. Bir diğer iki isim ise son 10 yıldır Beykoz Konakları'yla yakın ilişki içerisinde. Siyasetle çok yakından ilgilenen, akrabaları konakta ikamet ediyor. Siyasetin dizayn çalışması da bu akrabalar üzerinden yürütülüyor.

Şimdi bu konuyu neden açtığım merek edilebilir. Bu kadar girizgâhı yapmamın sebebi, CHP listelerinin önemli bir kısmının, konsey tarafından, Beykoz Konakları marifetiyle hazırlanmış olması. Listelerdeki seçilebilecek isimlere baktığınızda da bunu net bir şekilde görebilirsiniz.

Konsey şu sıralar 12 Haziran sonrası planlar üzerine çalışıyor. Bir dizi görüşme ve yemekli toplantı yapılıyor.

Hatırlarsanız, kaset komplosuyla Deniz Baykal'ın iktidardan devrilmesiyle, "sarı devrim" yapmak üzere yola çıkan bir isim parti kurma hazırlıklarına hız vermişti. Beykoz konaklarından gelen talimatla da (ben bunu emir olarak görenlerdenim) kararından vazgeçti. Kılıçdaroğlu rüzgarının estiği o günlerde kendisine doğru zamanı beklemesi gerektiği söylendi.

12 Eylül referandumda alınan "mağlubiyet", Kılıçdaroğlu rüzgarının erken dinmesi, Konsey'in kartları bir kez daha karmasına sebep oldu. 12 Haziran'da AK Parti'nin bir kez daha tek başına iktidara geleceğini öngören Konsey, yeni bir planı devreye soktu. Beklemeye alınan isim, seçimin ardından önce partiye alınacak, ardından da Genel Başkanlık koltuğuna oturtulacak. Konsey üyeleri "Tayyip'in karşısına bu kez lider bir ismi çıkartacağız" diyorlar. Konsey'in listelerde, Baykal, Önder Sav ekibini tamamen tasfiye etmesinin tek nedeni de bu. Dikensiz bahçede, devrimi kansız yapma isteği.

Parti ve eski genel başkanla sorun yaşayan bu ismin, Genel Başkanlığına teşkilatın karşı çıkması durumunda ise B planı hayata geçirilecek. Bu isim bu kez CHP'nin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı yapılacak. Başkanlık koltuğuna ise temasa geçilen ve liste operasyonun içinde bulunan yönetimdeki isim oturtulmaya çalışılacak. Bu ismin özelliği, kaset komplosunun içinde yer alması ve Baykal'ın evinde **"geri dön gözyaşları"** dökmesi.

Konseyin siyaseti dizayn çalışmalarıyla ilgili aldığı karar şimdilik bu. Cuma namazı saatinde parti programı açıklayacak kadar siyasete ve politikaya uzak olan Kılıçdaroğlu, seçim sonrası "ipini çekecek tehlikenin" çok yakınında olduğunu göremiyor. Kurtlar Konseyi, 12 Haziran sonrası yiyeceği kuzuyu aylar öncesinden seçti.

Kılıçdaroğlu neden sustu?

Kılıçdaroğlu'na geçen hafta Mehmet Haberal'in, İzmir milletvekili adayı Mehmet Susam'ın yaptığı yolsuzluklarını hatırlatarak, bu isimleri nasıl aday yaptığını sormuştum. Kemal Bey beklediğim gibi susmayı tercih etti.

Şimdi kendisine başka sorularım olacak. Aylin Kotil'in CHP İstanbul İl Başkanı yapılmamasını, ardından da milletvekilliği listesine konmamasını Konsey'den bir isim mi rica etti? Bu kişi Beykoz konaklarında yaşayan, sizin de görüştüğünüz eski bir siyasetçi olabilir mi? Yolsuzluğunu kapatan savcıyı listeye aldıran ismin ticari ortaklarından biri size ya da hemen yakınınızdaki bir isme Kotil'in aday gösterilmemesi telkininde bulundu mu? Partinizde, Kotil'in aday gösterilmemesi için birilerine para verildiği iddiaları dolaşıyor, bu doğru mu?

Altını çizelim

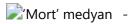
İşçi Kemal, Memur Kemal, Emekli Kemal, Esnaf Kemal ve bilimum Kemal reklamlarına rağmen, CHP'nin seçilebilecek aday sıralamasında işçi, memur, emekli, esnaf bulmak zor, Sermayenin temsilcileri listelerde en ön sıralarda. Zafer Mutlu'yu Etibank davasından kurtaran savcının isminin karşısına listelerde "emekli" notu düşülmüş. Artık siz anlayın listelerin ne kadar "emekli" olduğunu.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Mort' medyan

Mehmet Baransu 02.05.2011

</div>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Otobüs

Mehmet Baransu 09.05.2011

Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu önceki gün İstanbul'un çeşitli semtlerinde vatandaşla buluştu. CHP'lilerin, özellikle de Kılıçdaroğlu'nun dikkatini çekti mi bilemiyorum ama gözlerim üzerinde miting yapılan otobüse çevrildi.

Otobüs deyip geçmemek gerekiyor. CHP'yi anlamak, listeleri değerlendirmek ve partinin geleceği hakkında yorum yapmak için otobüs ve üzerindeki isimler önemli.

Kemal Kılıçdaroğlu önceki gün CHP İstanbul Milletvekili Aydın Ayaydın'ın seçim faaliyetlerinde kullandığı otobüsün üzerinden halka seslendi.

Bunda ne var diye sorabilirsiniz?

Bu soruyu sormakta haklısınız da.

Şimdi ayrıntılara geçip, otobüsün neden önemli olduğunu irdelemeye başlayalım.

Ayaydın'ın seçim kampanyasını yürüttüğü otobüs, Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül'e ait. Sarıgül'ün, Deniz Baykal'ı indirmek için Türkiye'yi dolaştırdığı otobüs, şu an Ayaydın'ın, CHP'nin ve de Kılıçdaroğlu'nun emrinde.

Otobüs kadar otobüsün üstündeki isimler de önemli.

Önceki gün seçim otobüsünde Kemal Kılıçdaroğlu'nun anonsunu yapan kişilerden biri İhsan Atay'dı.

Kim bu Atay?

Atay, Şişli Belediyesi'nin eski Meclis üyesi. Şu anda da belediyeye ait, Kentyol şirketinde çalışıyor. Yani Şişli Belediyesi'nin elemanı.

Belediyede görevde olması gerekirken, Kılıçdaroğlu ve Ayaydın'ın emrinde meydan meydan dolaşıyor.

Atay'ın bir özelliği daha var.

Deniz Baykal'ı genel başkanlıktan indirmek için bir dönem Türkiye yollarına düşen Sarıgül'ün yanındaki isim. O dönem seçim otobüsünde Baykal'ı indirmek için zaman hakaretlere varan anonsları yapan kişi.

Önceki gün seçim otobüsünün üzerinde Atay'ın yanı sıra uzun boylu bir başka isim daha dikkatimi çekti.

Elinde de fotoğraf makinesi olan bu kişinin ismi Yücel Öz. Aydın Ayaydın'ın seçim çalışmalarında fotoğrafçı olarak görev yapıyor.

Ayaydın'ın medya çalışmalarını yürüten ekip içerisinde. Önceki gün de otobüste Kılıçdaroğlu'nun fotoğraflarını çekti.

Tıpkı Atay gibi Öz de Şişli Belediyesi'ne çalışıyor. Mustafa Sarıgül'ün Türkiye'yi karış karış gezdiği dönemde fotoğrafçılığını yapıyordu. Halen Sarıgül adına çalışıyor.

CHP'lilerin dikkatini çekse de basının dikkatini çekmeyen bir isim daha var. Aydın Ayaydın'nın seçim kampanyasını yürüten ve yanından ayrılmayan bu kişinin adı Şevki Bodur.

Şişli Belediyesi Özel Kalem Müdürü.

Evet yanlış duymadınız, halen Özel Kelam Müdürlüğü görevini yürütüyor.

Şu sıralar belediyedeki görevini askıya almış durumda. Ayaydın'ın seçim çalışmalarında aktif olarak görev yapıyor.

Mustafa Sarıgül'ün en yakın elemanlarından biri. Sarıgül ünlü bir işadamının okul arkadaşı olduğun için Bodur'u yanına aldı.

Gördüğünüz gibi otobüs deyip geçmemek gerekiyor. Otobüsün üzeri aslında perde arkasında dönen ve partililerin göremediği birçok konuya ışık tutuyor.

Bu köşeyi takip edenler hatırlayacaktır.

İki hafta önce artarda yazdığımız yazılarda CHP'nin aday listelerinin ardındaki derin güçleri işaret etmiştik. "Konsey" ve "Beykoz Konakları'nın" listelerdeki etkilerini ve seçim sonrası planlarını yazmıştım.

Şimdi otobüsün üzerindeki isimlerden hareketle küçük bir sörf daha yapalım.

Listelerde göze çarpan ve Kozmik Köşe'nin kamuoyuna duyurduğu isimlerden biri Etibank davasında gazeteci Zafer Mutlu'yu aklayan dönemin savcısıydı. Savcının yanı sıra Zafer Mutlu'nun gazetesinde köşe yazarlığı yapan Ayaydın'ı da kendi kontenjanından listelere soktuğu artık CHP kulislerinde bile sır değil.

Mutlu-Sarıgül ilişkisinin "boyutlarını" ise bilmeyen yok. Vatan gazetesinin kuruluşundan itibaren sıkı bir ilişki içerisine giren ikili, "Konsey'in" Yeni CHP'yi tanziminde hiç de küçümsenmeyecek icraatlara imza attılar.

Bağımsız bir belediyenin üstelik bazıları sendikalı olan çalışanları, nasıl olup da başka bir parti adına seçim çalışmalarında bulunuyor sorusunun cevabı, daha önce de dediğim gibi "Beykoz Konakları'ında" saklı. Ayaydın

adına çalışan otobüsün üzerindeki isimlere bir de bu gözle bakın derim.

Seçime 15 gün kala dikkat!

Söz otobüsten açılmışken, Başbakan'ın Kastamonu mitinginin ardından PKK'nın konvoya yaptığı saldırıyı kınayarak seçim öncesi yaşanabilecek muhtemel gerilime işaret edeyim. BDP, Kandil ve de derin güçler, 12

Haziran seçimlerine yüksek tansiyonla girme taraftarı. Gerilim ve kanın bölgede oy getirdiği düşüncesinden hareketle, seçime 15 gün kala büyük saldırılar olması muhtemel. Aslında muhtemelden de öte seçime son 10 gün kala bölgede ve Türkiye'de gerilimin ve kanın artırılacağı yönünde devletin istihbari kurumlarına bilgi geliyor. Provokasyonlara dikkat. Unutmamak gerekir ki bu oyunu sağduyumuz bozacak.

NOT: Saldırı sonrası hayatını kaybeden polis memuru Recep Şahin'e Allah'tan rahmet, yakınlarına sabırlar diliyorum.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

"Alçakları tanıyalım!"

Mehmet Baransu 16.05.2011

"Ergenekonculuk denilen faaliyet alanı hakkında tam bir bilgi sahibi olmak için bu alanı yalnızca 'teşkilat' tarafıyla değil, 'zihniyet' tarafıyla da irdelemeliyiz. Ergenekon şebekesiyle hiçbir örgütsel bağı olmamış, onun kriminal faaliyetlerine hiçbir biçimde katılmamış, dolayısıyla yasal bir suçlamaya maruz kalmamış ve kalmaması gereken, fakat oynadıkları rol itibariyle Ergenekonculuğun zihni temelinin oluşumuna katkı sunan kimi siyasi-medyatiktoplumsal aktörler de mutlaka analizin içine alınmalıdır. Bu çerçevede başrolü Türkiye'nin Büyük Medyası'nın oynadığı açık."

Bu satırlar Taraf **Yazarı Alper Görmüş'ün Etkileşim Yayınları**'ndan çıkan 2 ciltlik **"Büyük medyada Ergenekon Haberciliği"** kitabından. Adından da anlaşılacağı gibi kitap, Türkiye'nin son dört yıldır tartıştığı darbeler, darbe planları ve Ergenekon sürecinde, Görmüş'ün adına "Büyük medya" dediği, bazılarının "merkez medya" (Bu tanımın ne anlama geldiğini doğrusu hiç anlamadım.) olarak adlandırdığı yapının, olaylar karşısında verdiği tepkiyi ve durduğu yeri ele alıyor.

Kitabı okudukça, sayfalarını çevirdikçe, adına "merkez medya" denen bu yapının günahları ve suçlarıyla yüzleşiyorsunuz. Ahmet Altan'ın deyimiyle, "Histerik öfke nöbetine tutulmuş", "Darbe planları karşısında Genelkurmay'dan daha fazla acı çekerek kıvranan ve 'yalanlasana bu haberleri' diye yalvaran", medyanın aciz kalemlerini buluyorsunuz kitapta. Mangalda kül bırakmayacak kadar demokrat, cesur araştırmacı-soruşturmacı gazetecilerin, konu asker ve darbeler olunca nasıl da "sıvışmacı gazeteciliği" tercih ettiğini, akıl ve düşüncelerini tankların gölgesine bırakıp, rütbelere esaretlerini, bu esaretin kabullenişini görüyorsunuz.

Sadece bu isimlerle değil, ortalıkta demokrat olarak dolaşan, geçen ay yazdığı bir kitapla, "Balyoz'u, Sarıkız'ı, Ayışığı'nı biliyorduk. Günlüklerden haberimiz vardı" diyen "korkak aynı zamanda da sahte demokrat" kalemlerin, Nokta Dergisi'nin günlükleri yayımlamasının ardından nasıl silahşörlük yaptığıyla karşılaşıyorsunuz. Tıpkı İlker Başbuğ-Osman Paksüt'ün kameralrı karartıp Karargah'ta görüştükleri haberimin ardından Ankara temsilcisiyle ortak attığı manşet gibi; "Hükümet yanlısı gazeteden sığ bir kampanya. Ankara'da acemice psikolojik savaş."

Lafı fazla uzatmaya gerek duymadan, bu köşeyi takip edenlere "Acemice psikolojik savaş yapan sığ kafaları" ve kendi deyimleriyle "alçakları daha yakından tanımak" için Alper Görmüş'ün kitabını şiddetle, hararetle tavsiye ediyorum. Yaz sıcaklarına adım attığımız şu günlerde kitabın yüreğinize serin bir esinti bırakacağını, su serpeceğini göreceksiniz.

AÇIKLAMA

9 Mayıs 2010 tarihli "Otobüs" başlıklı yazımda CHP Milletvekili adayı Aydın Ayaydın'ın kullandığı seçim otobüsünün Mustafa Sarıgül'e ait olduğunu yazmış, otobüsün üzerinde görev yapan isimlerin de Şişli Belediyesi'nin çalışanları olduğunu belirtmiştim. Buradan hareketle de Zafer Mutlu'nun CHP'nin seçim listelerine etkisini irdelemiştim. Mutlu ve Ayaydın konuyla ilgili bir açıklama yaptılar.

Zafer Mutlu: CHP'nin her dönem aday listelerinin açıklanmasından sonra çıkan kıyamete ve yapılan spekülasyonlara kamuoyunun alıştığı ortada. Bu seneki hedeflerden birisi de iradem dışında ben oldum. Önce beni 'aklayan' savcı meselesini ele alalım. Sayın Ercan Cengiz'in (CHP İstanbul milletvekili adayı, M.B.) DGM'de görevliyken Etibank iddianamesini hazırlayan savcı olduğu ve aralarında benim de olduğum 23 kişi hakkında takipsizlik kararı verdiği doğrudur. Sadece benim takipsizlik kararımdan neden söz ediliyor. 23 isim elinizde tek tek bakın. Bir TV ve gazete sahibi de o listede. Takipsizlik kararı DGM savcısı tarafından verildikten sonra itiraz üzerine Ankara 1. Nolu DGM Başkanlığı'na gönderildi. O mahkeme takipsizlik kararını onayladı. Daha sonra bizimle ilgili başka dosyalarla takipsizlik kararı verilince, itiraz üzerine bu kez Beyoğlu 2. Ağır Ceza Mahkemesi konuyla ilgili takipsizlik kararını onayladı. Yani sizin yazdığınız gibi Ercan Cengiz tarafından aklanmadım.

Aydın Ayaydın'ın CHP'den aday olması konusunda en ufak dahlim olmadı. Mustafa Sarıgül olayında kastınız arkadaşlık, ahbaplık ise evet çok uzun yıllardır tanıdığım bir siyasetçidir. Eğer kastettiğiniz akçeli işlerse, Sarıgül veya Şişli Belediyesi'yle bir liralık iş yapan şerefsizdir.

Aydın Ayaydın: Yazınızda bahsettiğiniz otobüsün Mustafa Sarıgül'e ait olduğu bilgisi doğrudur. Otobüsün üstündeki isimler de doğrudur. Ancak, Sarıgül kendisi aday olmadığı için otobüsü kendisinden ben istedim. Otobüsün üzerinde bahsettiğiniz kişiler ise 30 yıllık arkadaşımdır. Şişli Belediyesi'nde çalıştıkları doğrudur. Bu isimlerden bazıları daha önceki yıllarda da benim seçim çalışmalarımda çalıştılar. Hatta bahsettiğiniz bir ismin kayın pederinin bürosunu 1999 seçimlerinde seçim ofisi olarak kullandım. Adaylığımda ne Zafer Mutlu'nun ne de başka bir ismin etkisi olmadı. Kemal Kılıçdaroğlu'nu yıllardır tanırım ve kendisinin teklifi üzerine adaylığı kabul ettim. Siyasi hayatımı da Kemal Bey'le birlikte noktalayacağım."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Perşembe'nin gelişi...

Mehmet Baransu 23.05.2011

Son kaset skandalıyla birlikte MHP'de deyim yerindeyse tam bir tsunami yaşandı. Devlet Bahçeli'nin A takımı istifa etmek zorunda kaldı. Bahçeli daha önce olduğu gibi yine kasetlerin arkasında "okyanus ötesi ve hükümetin olduğunu" iddia etti. Bugün Bahçeli'nin bu iddialarının gerçekliğini ve MHP'de yaşanan kırılmaları irdeleyeceğim.

Milliyetçi Hareket Partisi Alparslan Türkeş önderliğinde Türk-İslam sentezi üzerine kurulmuş, milliyetçimuhafazakâr değerler üzerinden siyaset yapan bir partiydi. Türkeş'in ölümü, partide ilk kırılmanın yaşanmasına neden oldu. (BBP'yi saymazsak.) Türkeş sonrası ilk kongrede "illegalite ilan edilip" sandalyeler havada uçuştu, kongre yarıda kesildi. Ardından Genel Başkanlık koltuğuna Devlet Bahçeli oturdu. Sular durulur gibi oldu.

Öcalan'ın yakalanması rüzgarıyla 1999 seçime giden Türkiye'de MHP, tahminlerinin ötesinde oy olarak iktidara ortak oldu. İç çatışmalar bir süreliğine de olsa rafa kaldırıldı. Ancak iktidar da MHP'ye yaramadı. MHP'li bazı bakanlar hakkındaki yolsuzluk iddiaları, başarısız geçen iktidar dönemi, MHP'ye pahalıya mal oldu. 3 Kasım 2002 seçimlerinde MHP ve hükümetin diğer ortakları sandıkta hezimete uğrayıp, meclise giremediler. Bahçeli, hezimetinin ardından kameralar karşısına geçip istifa ettiğini açıkladı.

Uzun bir süre ortalıkta görünmeyen, sessiz kalmayı yeğleyen Bahçeli'nin bu kararından vazgeçtiğini açıklaması ise parti içi tansiyonu bir kez daha yükseltti. Maneviyatçı-mukaddesatçı çizgi, Bahçeli ve ekibiyle parti içi mücadeleye başladı.

MHP'deki ikinci büyük kırılma bu mücadelenin ardından yaşandı. Bahçeli'nin uzun süren sessizliğinin nedeni anlaşıldı. Kendisine rakip olabilecek isimleri ve yakınlarını seçim hezimetinin sorumlusu ilan edip, partiden uzaklaştırdı. Yerlerine ise bugün kasetleri ortalığa saçılan isimlerden bazıları getirildi.

Partideki mücadele 2007 seçimleri öncesine kadar devam etti. Listelerin hazırlanmasıyla, Bahçeli ve çizgisi, partide kalan son maneviyatçımukaddesatçı isimleri ve kendilerine rakip olabilecek ülkücüleri tasfiye etti.

Tasfiye seçime yansıdı. MHP, Doğu ve İç Anadolu'daki kalelerini AKP'ye kaptırdı. Aynı dönemde PKK'nın yaptığı "şike baskınları" sonucu onlarca askerin şehit olmasıyla MHP, şaşırtıcı şekilde sahillerdeki oyunu artırdı. Sahillerden gelen bu şaşırtıcı sonuç MHP'yi hızla ulusalcı çizgiye itti. 12 Eylül referandumu ise tam bir turnusol kağıdı vazifesi gördü. Ülkücü camia referandumla katillerini ve işkencecilerini yargılamayı beklerken, MHP, katillerinin ve işkencecilerinin yanında yer almayı tercih etti. Bu tutum tasfiye edilen ülkücülerin tepkisini çekti. Bahçeli ve ekibi hedef tahtasına oturtuldu. Kendilerine gerekli cevabın, 12 Eylül günü verileceği açıklandı.

O cevap 12 Eylül günü verildi. MHP'nin kalelerinden ezici çoğunlukla "evet" çıktı. Bahçeli ve ekibi eski dava arkadaşlarına ağza alınmayacak sözler sarf etmeye başladı. Bu hakaretler bardağı taşıran son damla oldu. MHP'de sesiz ama derinden bir "iç savaş" başladı.

Kasetleri yayımlayan site, Bahçeli'yi A takımının çarpık ilişkileri konusunda aylar öncesinden uyardıklarını açıkladılar. Anlaşılan, 12 Haziran seçim listelerinin hazırlanması öncesi Bahçeli, kasetler konusunda uyarılmış. Bahçeli'den istenen bu isimlerin listelerde yer almaması. Bahçeli sitenin "aylar önce bilgilendirdik" iddiasını bu güne kadar yalanlamadı. Tüm ub bilgilerin ardından uyarıların dikkate alınmamasıyla kasetlerin "son çare" olarak servis edildiği ortaya çıkıyor. Bahçeli'nin "kasetlerin arkasında okyanus ötesi ve AKP var" iddiaları yerine, kendisine uyarıyı yapanların kim olduğunu açıklaması gerekiyor. Gerçeğe ancak bu isimler üzerinden gidebiliriz.

Bahçeli'nin bu isimler konusunda neden sessiz kaldığıyla ilgili görüştüğüm eski MHP'lilerin ortak fikri, Bahçeli'nin karşı tarafın elinde ne kadar bilgi olduğunu tahmin edememesi. Kaset sürecinde yaptığı açıklamalarla zor durumda kalan Bahçeli, tekrar aynı sahneyi yaşamamak için "beni kimse uyarmadı" diyemiyor.

2002 seçimleri sonrası partiden tasfiye olan bir isim ise Bahçeli'nin "İstifa etmeyeceğim, istifaları kabul etmeyeceğim" restine rağmen, önceki gün ardı ardına yaşanan istifaları, korkulan başka bir kaset ihtimaline bağlıyor. İddiasına göre bu ihtimal, genel merkezi kara kara düşündürüyor. Görüştüğüm kişi sitenin elinde kasetinin olduğundan korkulan ismi benimle paylaştı. Tabii kasetin içeriğinden de bahsetti. Korkulan kasetle ilgili anlattıkları burada yazamayacağım kadar iğrenç.

Son olarak şunu da söyleyeyim. Kasetlerin ardından MHP oylarının AKP'ye kayacağı iddiasının da doğru olmadığını düşünüyorum. Gerekçem çok basit; 2002 yılından itibaren, AK Partiye oy verecek muhafazakarmaneviyatçı ülkücüler, MHP'den koptular. Son büyük kopuş ise 12 Eylül referandumuyla gerçekleşti. Ulusalcı çizgiye kayan MHP'de, AKP'ye oy verecek taban kalmadığı gibi, kasetlerden dolayı karar değiştiren seçmenin adresi AKP değil büyük oranda CHP olacaktır.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

DJ Dobi plandan haberdardı!

Mehmet Baransu 30.05.2011

Akşam gazetesi geçen hafta adına "analiz" dedikleri bir yazıyı manşete taşıyarak aralarında gazetemiz yazarı Emre Uslu'nun da bulunduğu dört ismi hedef tahtasına koydu. Tıpkı yıllar önce Hürriyet gazetesi ve bazı medya organlarının Hırant Dink'e yaptığı gibi. Sözde analizde KCK'ya vurulan darbede bu dört ismin rolleri irdeleniyordu. Analiz baştan aşağı yalan yanlış bilgilerle kaleme alınmış, psikolojik bir operasyonun izlerini taşıyordu. Öyle ki KCK operasyonlarıyla ilgisi olmayan, adını kimsenin bilmediği pasaport şubede çalışan bir polis bile Akşam'ın hedef tahtasına koyduğu isimlerden biriydi.

Emre Uslu, Akşam gazetesi üzerinden derin odakların yapmaya çalıştığı operasyonla ilgili iki yazı kaleme aldı. Bu yazıyı Akşam'ın sayfalarına taşıyan ve uzun bir dönemdir derin devletin tetikçiliğini yapan bu ismi açıkladı.

Akşam'daki analizin arkasındaki ismin neyi amaçladığıyla ilgili ayrıntıya girmeyeceğim. Meraklılara, Uslu'nun 28 Mayıs 2011 tarihli "Başbakanın uçağında Ergenekon mu var?" başlıklı yazısını okumalarını tavsiye ediyorum. Ben bugün sizlerle Uslu'nun köşesine taşıdığı bu ismin İrticayla Mücadele Eylem Planı'ndan aylar önce haberdar olmasına rağmen nasıl üç maymunu oynadığını anlatacağım.

Kahramanımızın ismi Serdar Akinan. Ben kendisine DJ Dobi diyorum. DJ Dobi'yi siz Akşam gazetesinin yazarı olarak tanıyorsunuz. Ulusalcı yazar olarak uzun yıllardır derin yapının değirmenine su taşıyor. Sky Türk televizyonunda Nihat Genç'le birlikte misyonerlikli ilgili "iklimi zehirleyecek" programlara imza attı. Kafes Eylem planı sayesinde bugün bu programların neden yapıldığını artık biliyoruz. Hrant'ın ölümünü birileri çoluk çocuk işi görürken, kendisi de Rahip Santoro öldürüldüğünde "Zaten sapkın seksüel tercihleri vardı" şeklinde yazılar yazdı. Lafı uzatmadan ana konumuza girmek istiyorum.

Hatırlarsanız 12 Haziran 2009 tarihinde altında Albay Dursun Çiçek'in ıslak imzasının bulunduğu İrticayla Mücadele Eylem Planı haberini yapmıştım. Haberde Gülen cemaatinin evlerine silah ve suç aletlerinin konması, daha sonra yakalanıp haklarında silahlı terör örgütü kapsamında dava açılması gibi ayrıntıların olduğu bir plan vardı. Cemaatin bütün mal varlıklarına el konup, mensuplarının hapse tıkılarak yok edilmesi amaçlanıyordu. Planda AK Parti'yle ilgili de benzer eylemler düşünülüyordu.

Planda tarih olmadığı için haber kaynaklarımla görüşüp, plana son şeklinin Nisan 2009'da verildiğini yazmıştım. Haberden üç gün sonra ise emekli bir orgeneralle görüşmüş, planın Ocak 2009'da hazırlandığını, kendisinin ise plandan Şubat ayında haberdar olduğunu yazmıştım. Emekli orgeneral "İlker Başbuğ'u iki kez uyardığını" da sözlerine eklemişti. Sizlerden Ocak 2009 tarihini aklınızda tutarak aşağıda yazdıklarımı okumanızı isteyeceğim.

Dj Dobi, 19 ve 21 Ocak 2009 tarihinde Akşam gazetesindeki köşesinde "Cemaati" ve yayın organı Mehtap TV'yi öven iki köşe yazısı yazdı. Bu yazıların yazılması derin ağabeylerini kızdırdı. Çağrılıp kulağı çekildi. Bir daha

böyle yazılar kaleme almaması için uyarıldı. Kulağına da cemaatin çok yakın bir zamanda bitirileceği bilgisi üflendi. Dj Dobi çocuklar gibi şen bir vaziyette, 23 Ocak 2009 tarihinde **"Güzel günler göreceğiz çocuklar"** başlıklı bir yazı kaleme alarak, planı üstü kapalı deşifre etti.

Önce yazıya bakalım;

"Öncelikle şu bilgiyi paylaşayım sizinle... Cemaat büyük bir sıkıntıda. ABD ve Almanya'da art arda önemli gelişmeler bekleyin. Ulaştıkları güç ve bu gücün yarattığı 'sarhoşluk' iki şeyi açığa çıkardı. İlki hoşgörüsüzlükleri... Prof. Binnaz Toprak'a saldırıları bile tek başına bu hoşgörüsüzlüklerinin göstergesidir. Kendilerini eleştirenleri artık açıkça tehdit eden bir saldırganlığa savrulmaya başladılar. İkincisi ise etki alanlarının onlara terk edilemeyecek kadar büyük olduğu gerçeği...

Aslında bu iki olgu birleşti ve **birileri** onların gerçekten 'takiyye' yaptıklarını fark etti. Cemaat, Erdoğan ve TSK'yı hedefe aldı. ABD ise cemaati hedef tahtasına koydu. **Türkiye'yi gözünü kırpmadan çatışmaya** sürükleyecek bu zihniyet, güç aldığını sandığı yapı tarafından tasfiye edilecek. Bu bir hissiyat değil.

Bilgi.

Yalnız bu çok hızlı ve yumuşak olmayacak. Bugün 'saldırıyı yürüten taraf', yarın 'saldırıya uğrayan taraflar' için hasımdır. Yalnız dikkat edilmesi gereken şey şu... Mart sonrası çok ciddi bir milliyetçi kabarma olacaktır. Bu kabarma şayet artık kaçınılmaz olan ekonomik çöküşün sosyal patlamaya dönüştüğü sürece denk gelirse zincirleme bir reaksiyondan çekiniyorum. Esnafın, işçinin, köylünün sokakta olduğu... Türkiye'nin ayakta olduğu bir süreçte PKK art arda karakol basmaya başlarsa ne olur? Aynı tarihlerde sözde Ermeni Soykırımı tasarısı Amerikan Kongresi'nde kabul edilirse?

Bu dalga neye dönüşür?

Bu dalganın yıkıcı etkisini ne durdurur?

Bu yıkıcı etkiyi frenliyecek pek bir şey yoktur. Ama durduracak tek bir şey vardır.

O zaman bir mahalle toptan tasfiye olur.

Ergenekon adı altında bugün Türkiye'de zulüm yapanı gerçekten çok acı bir son bekliyor.

Veballeri büyük.

Liberal aydın tayfasının halini ise hiç düşünmek bile istemiyorum...

Cemaat artık beni endişelendirmiyor.

Onlar için artık sadece endişe duyuyorum."

İrticayla Mücadele Eylem Planı'nın hazırlanmasının hemen ardından bu yazıyı kaleme alan, **"cin olmadan adam çarpmaya çalışan"** DJ Dobi'nin, **"Cin Ali'nin maceralarından"** önce sanırım birilerine anlatacak çok şeyi olmalı...

NOT: DJ Dobi'nin ismi şu sıralar CNN Türk için geçiyor. Hatırlarsanız kısa süre önce İrfan Şahin CEO olarak CNN'e geçti ve SKY Türk'ün eski genel müdürü Barış Tünay'ı televizyonun başına getirdi. Tünay, uzun yıllar DJ Dobi'yle Sky Türk'te bazı operasyonlara imza attı. CNN Türk'te Yavuz Oğhan'ın yerine eski kankasını getirmeyi planlıyor. Oğhan'ı "Ankara'daki güvendiği dostları" bile kurtaramayacak gibi.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kasetle getirilen seçimle gönderilir!

Mehmet Baransu 13.06.2011

Adamın biri cinayet işlemiş. Ardından polis kendisini tüm suç delilleriyle yakalayıp mahkeme karşısına çıkarmış. Hâkim, cinayet işleyen adama sormuş: "Avukat ister misin?"

Sanık; "Evet" yanıtını verince hâkim dayanamayıp sormuş;

"Tüm deliller elimizde, cinayeti işlediğin ortada, nasıl avukat istersin?"

Cinayeti işleyen sanık; "Valla Hâkim Bey ben de merak ediyorum bu avukat beni nasıl savunacak" demiş.

Dünkü seçim sonuçları açıklanınca tasfiye edilen CHP'li eski bir milletvekiliyle telefonda konuştum. Seçim sonuçları hakkında kendisinden yorum beklerken, yukarıdaki fıkrayı anlattı ve ekledi; "Ben de merak ediyorum, bu avukat bu Kemal Kılıçdaroğlu'nu nasıl savunacak?"

CHP'li eski vekilin söylediği gibi ben de Kılıçdaroğlu'nun nasıl bir savunma yapacağını gerçekten merak ediyorum.

Dünkü seçim sonuçlarından sonra CHP'yle ilgili uzun uzadıya seçim analizi yapmaktansa biraz geçmişten biraz da gelecekten bahsetmek istiyorum.

Bu köşeyi takip edenler hatırlayacaktır. Deniz Baykal'a kurulan kaset komplosunun ardından üç yazı kaleme almış ve bazı şifreler vererek, Kemal Kılıçdaroğlu'nu kimlerin Genel Başkanlık koltuğuna oturttuğunu yazmıştım.

Meraklıları arşivlere bakabilir.

Etro gömlekli, Ecevit kasketli kurultayla başlayan süreç, Konsey'in iştahını kabartmış ve "Gandi'nin yüzde 34 oy alacağı", her seçimin kaybedeni Doğan grubu tarafından kamuoyuna pompalanmaya başlanmıştı.

Sonrasında yaşananları hatırlıyorsunuz.

Lafı uzatmadan sadede geleyim.

Komplonun düzenlendiği tarihlerde Baykallı CHP'nin oy aranı yüzde 28'ler civarındaydı. 2009 Yerel Seçimlerinde ise oy aranı 23,5 civarındaydı. Bu yazının yazıldığı saatlerde ise Türkiye genelinde açılan yüzde 88'lik sandığa göre CHP'nin yüzde 25,5 civarında bir oyu vardı.

AK Parti'nin dokuz yıllık iktidar yıpranmışlığı, YGS'deki şifre iddiaları, YSK kararları, Hopa'da yaşanan olaylar, yeni genç seçmen ve AKP'nin diğer hatalarına rağmen, Kılıçdaroğlu "Seçimde oyumu arttırdım, başarılıyım" diye bir savunma yaparsa da şaşırmayacağım.

Ancak dün telefonda görüştüğüm CHP'li eski vekil, partinin önündeki süreçle ilgili çok çarpıcı bir açıklama yaptı:

"Anadolu'daki işgale CHP son vermişti. CHP işgal güçlerini içinde barındırmaz."

Yenilenen CHP'nın yeni kurultayı ve Deniz Baykal'ın "ıntıkamı" herkese hayırlı uğurlu olsun
Bu arada
Konsey istifa.
Beykoz Konakları istifa.
İnan Kıraç istifa.
Kemal Kılıçdaroğlu istifa.
Gürsel Tekin istifa.
Adil Gür istifa
Doğan Grubu istifa

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Davet Karargâh'tan

Mehmet Baransu 20.06.2011

AK Parti'nin oylarını arttırarak üçüncü kez iktidar olmasının yankıları sürerken, geçen hafta önemli bir gelişme daha yaşandı. Emekli Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök, seçimlerden dört gün sonra 16 Haziran 2011 günü Genelkurmay Başkanlığı'nda, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bir numarası Orgeneral Işık Koşaner'le görüştü.

Ziyaret Genelkurmay Başkanlığı'nın internet sitesinden kısa bir açıklamayla duyuruldu. Açıklama kısa olunca da akıllara bir dizi soru geldi. Görüşmenin amacı neydi? Talep kimden gelmişti ve de en önemlisi içeride neler konuşuldu?

Görüşme kamuoyuna rutin bir gelişme olarak yansımasına rağmen, Karargâh'ın kodlarını yakından takip etmeye çalışan biri olarak, ziyareti anlamlı bir o kadar da sürpriz buldum. Ziyaret sürprizdi çünkü; Genelkurmay Başkanı Orgeneral Koşaner, göreve geldikten sonra Fenerbahçe Cumhuriyeti'nde ikamet eden emekliler tarafından yakın markaja alınmış, bir yıllık görev süresince de bu markajdan kurtulamamıştı. Askeri çevrelerde, "emeklilerin her isteğini yerine getiren komutan" olarak anılmaya başlanmıştı.

Bir tarafta Fenerbahçe Cumhuriyeti sakinleri, diğer tarafta onların "düşman" olarak gördükleri eski "komutanlarının" Karargâh'ta yaptığı görüşme, haliyle benim açımdan olağandışı bir gelişmeydi.

İşte bu olağandışı gelişmenin perde arkasında yaşananları öğrenmek için Karargâh'a yakın bazı isimlerle görüştüm. Haber kaynaklarımdan görüşmenin içeriğiyle ilgili "şimdilik" bilgi alamasam da en az içerik kadar önemli başka bir bilgi öğrendim.

Görüşme isteği emekli Orgeneral Özkök'ten değil, bizzat Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner'den gelmiş.

Balyoz soruşturması kapsamında muvazzaf orgenerallerin tutuklanmasının hemen ardından Karargâh tarafından davetin yapılması da en az görüşme kadar önemli. Hem davetin hem görüşmenin neden önemli olduğunu anlamak için de birkaç ay öncesinde yaşanan gelişmelere bakmak gerekiyor.

Hatırlanacağı gibi Genelkurmay Başkanlığı 6 Nisan 2011 tarihinde kamuoyunda çok tartışılan bir açıklamaya imza atmıştı. Tutuklu Balyoz sanıklarının mahkemeye yaptıkları itirazın reddedilmesi üzerine, Genelkurmay sitesinden zehir zemberek bir açıklama yapılmıştı. Yapılan açıklama şöyleydi:

"5-7 Mart 2003 tarihinde 1'inci Ordu Komutanlığı'nda yapılan bir plan semineri ve bu seminerle ilişkilendirilmeye çalışılan ve bir darbe planı olduğu iddia edilen planla ilgili olarak başlatılan kovuşturma işlemi devam etmektedir. Halen tutuklu bulunan 163 askeri personelin, tutuksuz yargılanmak üzere yaptıkları müracaat 5 Nisan 2011 tarihinde itiraz mahkemesi tarafından ikinci kez reddedilerek, tutukluluk hallerinin devamına karar verilmiştir.

Devam eden yargı sürecine müdahale anlamına gelebilecek davranışlardan özellikle kaçınan Türk Silahlı Kuvvetleri, yargılamayı etkilemeyecek şekilde, çeşitli defalar açıklamalar yaparak, ilgili makamları bilgilendirerek, yapılan seminerin ne olduğunu, nasıl yapıldığını, neleri kapsadığını ve kimlerin hangi emirlerle katıldığını tereddüde yer bırakmayacak şekilde izah etmiştir. Benzer hususlar, savcılık makamlarınca görevlendirilen bilirkişi raporlarında da açık bir şekilde yer almaktadır. Hal böyle iken, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin görevli ve emekli 163 personelinin tutukluluk halinin devamını anlamakta güçlük çekilmektedir."

Kamuoyunda tepkilere neden olan bu açıklama tam unutuldu derken, bu kez de tatbikat krizi gündeme bomba gibi düşmüştü. Genelkurmay Başkanlığı 16 Mayıs'ta yaptığı basın açıklamasında Efes ve Denizkurdu 2011 tatbikatları için basın mensuplarının akreditelerini yapmaları istemiş ancak aradan sekiz gün geçtikten sonra ikinci bir açıklamayla tatbikatların iptal edildiğini kamuoyuna duyurmuştu. Açıklamada iptalin gerekçesi ise belirtilmemişti.

Genelkurmay iptalin gerekçesini belirtmese de kamuoyu Harp Akademileri Komutanı Bilgin Balanlı ve bazı muvazzaf askerlerin Balyoz soruşturması kapsamında ifadeye çağrılmalarına tepki olarak böyle bir kararın alındığını tahmin ediyordu. Tıpkı tutuklu sanıklara yönelik yapılan açıklamada olduğu gibi bu kararda da Fenerbahçe Cumhuriyeti'nin izlerini görmek mümkündü.

Cumhuriyet tarihinde bir ilk olarak, görevdeki muvazzaf orgeneralin tutuklanması ise Karargâh'ın tüm kimyasını bozdu. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Koşaner her ne kadar Bilgin Balanlı'ya tutuklanmayacağı yönünde teminat verse de Balanlı, savcılık sorgusunun ardından çıkarıldığı mahkemece tutuklanıp cezaevine kondu.

Son bir aydır bu gelişmelerle sarsılan Karargah'ın bir numaralı isminin, Balyoz, Sarıkız, Ayışı, Eldiven darbe planlarının hedefi olan dönemin Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'ü Karargâh'a davet etmesi işte bu gelişmeler göz önüne alındığında önemli. Sanırım Koşaner, yaşanan süreci bir de Hilmi Özkök'ün gözüyle anlamaya çalışıyor. Umarım cuntacı ve darbecilerin hedefi olan emekli Orgeneral Özkök, TSK'nın bir numarasına gerekli tüm bilgileri, yaşadıklarını ve kendisine yaşatılanları aktarmıştır. Ve yine umuyorum Genelkurmay Başkanı, öğrendiği doğrularla Fenerbahçe Cumhuriyeti'nin etkisinden kurtulur.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Helalleşmeyeceğiz, hesaplaşacağız

Mehmet Baransu 27.06.2011

Son günlerde bir helalleşme modasıdır almış başını gidiyor. Helalleşen helalleşene. Kimi ölümüne sebep olduğu insanların mezarını ziyaret ediyor, kimi açmış olduğu davalardan vazgeçiyor. Kimileri seçim öncesi tükürdüğünü yalamak için saatlerce randevu sırasında bekliyor. Kimileri ise kaçtığı Amerika'dan dönekliğin kitabını yazıyor.

Bunlar sizin bildikleriniz. Kamuoyuna yansıyanlar. Bir de bilmedikleriniz var...

Anlayacağınız 12 Haziran sonrası dönen dönene. Ortalık döneklerden geçilmiyor.

Helalleşme adı altında günahlarından, suçlarından, cinayetlerinden kurtulacaklarını, hesap vermeden bu dünyadan terk-i diyar edeceklerini düşünüyorlar.

Onlar öyle düşünüyor da... Peki biz ne düşünüyoruz? Helalleşmek istiyor muyuz?

Bu köşenin sıkı takipçileri bilir. Lafı öyle dolandırmayı pek seven biri değilimdir. Kimseden korkmam, kime ne söylenmesi gerekiyorsa, söylenecek sözü en baştan söyler, söze öyle başlarım.

Bugün yine aynısını yapacağım.

En son söylemem gerekeni en başta söyleyerek, meramını anlatmaya çalışacağım.

Başlıkta da dediğim gibi...

Helalleşmeyeceğiz. Hesaplaşacağız.

Helalleşme numarası çekenlerin "Siz kimsiniz?" dediğini duyar gibiyim.

Bu 'siz'i alıp sakın bugüne kadar yaptığınız gibi Fethullah Gülen'e, Amerika'ya, Soros'a bilmem neye bağlamaya çalışmayın.

Bu numaranızı "yemediğimi", kulak asmadığımı çok iyi bilenlerdensiniz.

Gerçeğin üstünü örtmek için aldığınız psikolojik harp eğitimlerini, kara propaganda faaliyetlerini deşifre ettiğimi de çok iyi biliyorsunuz. Bu numaranızı artık bilmeyen yok.

Fadime'den, Müslüm'den, Ali Kalkancı'dan neler türettiğinizi de biliyoruz.

Bu yüzden "Siz kimsiniz?" numarası çekmeyin

Biz kim miyiz? Anlatalım...

Bu ülkenin gerçek sahipleri, sizin bugüne kadar ötekileştirdiğiniz, yani sistemin ezdiği, öldürdüğü, yok ettiği çocuklarız. Yani halkız, yurttaşız.

Sizin pek sevmediğiniz bizler, sizinle helalleşmeyeceğiz. Çünkü; gün helalleşme günü değil. Gün, bugüne kadar yaptığınız hukuk dışı uygulamaların hesabını sorma günü. Hesap verme günü.

Sizinle helalleşmeyeceğiz, hesaplaşacağız, çünkü;

12 Eylül darbesinin işlediği cinayetler henüz ortada. İşkence odalarının duvarındaki kan hâlâ yerli yerinde duruyor. Cezaevlerindeki ölümler, kanlar, gözyaşları, yitip giden hayatların hesabı sorulmadı. Bu ülkenin

doğusunda, güneydoğusunda binlerce faili meçhul, hesap sorulmasını bekliyor. Köyleri yakılan, ırzlarına geçilen insanlar ağlaşıyor. Başörtüsü kararıyla hayatlarını kararttığınız insanlar 20 yıldır gözyaşı döküyor.

28 Şubat sürecinde iki bine yakın insanı suçsuz yere ordudan attınız, sekiz bine yakınını zorla emekli ettiniz. Evinde "suç aletleri" olarak tespih, seccade, Kuran-ı Kerim bulduğunuz askerleri aynı gün kapı önüne koydunuz. Kimilerinin hayatlarını kararttınız, intihar etmelerine sebep oldunuz, kimilerine limon sattırdınız, kimilerine inşaatta ameleliği reva gördünüz. Ya o siviliyle-askeriyle ortak yaptığınız darbe planlarına, askerleri ayakta alkışlamanıza, bir şişe şaraba sattığınız meslek onurunuza, işlenen cinayetlere, katillere, onlara seyirci kalanlara ne demeli? Cinayetler işlenirken, bildiğiniz adresleri yazamamanıza ne demeli? Ya cinayeti alkışlamanıza? Cinayetlerin, hukuksuzlukların arkasındaki patronlarınızı, onların iş ortaklarını korumanıza ne demeli?

Bizden toplanan paraları bir günde iç etmenize ne demeliyiz? Kurduğunuz medyayla, hükümetlere, bürokratlara yaptığınız şantajla, tehditle aldığınız peşkeşlere, teşviklere?

Bugün askerle darbe planı yapan gazeteci kılıklılar, içeri girdikten sonra demokrasiyi hatırlayıp yıkmak istedikleri meclise girebilmek için mahkeme kararını bekliyor. ATO'sunda, Hilafet toplantısı adı altında darbe toplantısı yapan darbeci "adam", "Egemenliğin kayıtsız şartsız milletin olduğu" çatı altına giriyor.

Günahlarınız o kadar çok ki... Ciltler dolusu ansiklopedilere sığmayacak kadar çok. Hangi birisini yazacağımı şaşırıyorum.

Konseyinizle, Ejderlerinizle, işadamlarınızla, gazetecinizle, bürokratınızla, askerinizle bu ülkeye yaşattıklarınızın tümünün hesabını soracağız. Kiminizi bir daha ayağa kalkmama adına tarihin tozlu sayfalarına, kiminizi klozete atıp, sifonu çekerek hak ettiği yere göndereceğiz. Kimilerinizi de demir parmaklıklar ardına... Ortam değiştiği an, sizin onurunuzu, şerefinizi nasıl sattığınızı ve satacağınızı çok iyi biliyoruz. Bu yüzden, hesabınız çok kabarık, siz de bunu çok iyi biliyorsunuz. Helalleşme numarasıyla bu faturadan kurtulacağınızı sanıyorsanız, yanılıyorsunuz. Bu faturayı size Ö-DET-Tİ-RE-CE-ĞİZ.

Cinayetine ortak olduklarınız adına, faili meçhuller adına, işlediğiniz tüm suçlar adına...

Bizim adımıza restoranı idare etme görevi verdiğimiz "**şef garson hükümet**", helalleşme adı altında faturayı tahsil etmezse, sizlerle anlaşma yoluna gidip, cinayetleri, darbeleri, hukuksuzlukları kapatmaya çalışırsa, bilsinler ki onlardan da hesap soracağız. Onları da sizin yanınıza göndereceğimizden şüpheleri olmasın.

Bizim sizlerden farkımız ise sizin yaptığınız gibi hukuk dışına çıkmadan, hukuk ve adaletin önünde sizlerle hesaplaşmak olacak.

Sizinle ve sizin zihniyetinizle "Helalleşmeyeceğiz. Hesaplaşacağız..."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İpler kimin elinde

Mehmet Baransu 04.07.2011

Meclis'e girip yemin etmeyerek "Egemenliğin kayıtsız şartsız milletin olduğu" TBMM'yi kilitlemeye çalışan CHP'de **"iplerin kimin elinde"** olduğunu anlamak için son iki yılda yaşanan bazı gelişmelere bakmak

gerekiyor.

Deniz Baykal'a düzenlenen kaset komplosundan aylar önce İnan Kıraç, CHP Genel Merkezi'nde Deniz Baykal'la biraraya gelmiş ve Baykal'dan "Mustafa Özyürek, Önder Sav ve Onur Öymen'i kurultayda aday göstermemesi" ricasında bulunmuştu. Baykal "emir karışımlı" bu ricayı kibar bir dille reddetmişti.

Baykal'la yapılan bu görüşmenin ardından, İstanbul'da, gözlerden ırak bir **"malikânede" "Konsey" ve "Beykoz Konakları"nın bazı üyeleri biraraya geldi.** Toplantıya katılanlar arasında bir medya patronu da bulunuyordu. O gece bir dizi konu masaya yatırıldı. Toplantının en önemli gündem maddesi AK Parti'nin ve de "Konsey'in" geleceğiydi.

Toplantıda medya patronuna bir görev verildi. CHP'ye yakın bir kamuoyu araştırma şirketine anket yaptıracak, Baykal'lı CHP'yle, Kemal Kılıçdaroğlu'lu CHP'nin oy oranları öğrenilmeye çalışılacaktı. Gürsel Tekin'in de sık sık görüştüğü bu anket firması dört ayrı anket yaptı. Anket sonuçlarına göre Baykal'lı CHP yüzde 24, Kılıçdaroğlu'lu CHP ise yüzde 34 civarında görünüyordu.

Bu sonuç, Konsey ve onun temsilcilerini heyecanlandırdı. İstanbul Büyükşehir Belediyesi adaylığıyla rüzgârı arkasına alan Kılıçdaroğlu'nun genel başkanlığında ufukta CHP-MHP koalisyonu görünüyordu. Sonunda AK Parti'den kurtulacaklardı.

Son anketin üzerinden 20 gün geçmeden, Baykal'ın kaseti **"birileri tarafından"** internete sızdırıldı. 24 saat geçmemişti ki bir medya patronunun gazete ve televizyonları **"Baykal istifa"** manşetleri atmaya başladı.

Kamuoyuna aday değilim açıklamasında bulunan Kılıçdaroğlu aynı günlerde, Yılmaz Ateş'le biraraya geldi. "Doğru olan Baykal'ın geri dönmesi. Listesinde olmak istiyorum. Ancak Mustafa Özyürek, Önder Sav ve Onur Öymen listede olursa ben yokum" dedi. Bu görüşmenin üzerinden iki gün geçmeden de Sav'ın önderliğinde genel başkanlık adaylığını açıkladı.

Sonrasını biliyorsunuz... Kurultay.. Ecevit kasketli, Etro gömlekli "Halk Adamı Kemal" numaraları...

"Halk Adamı Kemal'e" Konsey'in verdiği ilk görev; 12 Eylül referandumunda "Hayır" çıkması için var gücüyle çalışmasıydı. Anket firmasına verilen görev ise referanduma günler kala "Evet" ve "Hayır" oyları arasında iki puan fark olduğu yönünde sahte bir sonucu kamuoyuna açıklama işiydi.

Konsey, 12 Eylül günü "Hayır" beklerken, referandumda millet adına 'hayır'lı bir sonuç çıktı. Sonuç Konsey için tam bir hayal kırıklığıydı. Uzun bir süre sessiz kalmayı yeğlediler. Sessizliği, ikinci kurultay isteği bozdu. Parti içi muhalefet operasyona hazırlanırken, Konsey tekrar devreye girdi.

Yargıtay Başsavcısı'nın marifetiyle, kurultay kararı alındı. Çarşaf'la başlayan liste, bir anda blok'a döndü ve ayrıkotlarının bir kısmı temizlendi. Bugünlerde "Biz arkadaşlarımızı satmadık, satmayacağız" diye yeri göğü inleten Kılıçdaroğlu, o günlerde kendisini genel başkanlığa aday gösteren Önder Sav ve diğer milletvekillerini bir çırpıda satıverdi.

12 Haziran seçim listelerinin hazırlanması ise ipleri elinde tutanların CHP'ye son darbesi oldu. Konsey, Beykoz Konakları ve onların bir dönem Ankara'daki bir numarası, CHP'nin listelerini dizayn etti. Ergenekoncular, darbeciler, derin devletin kilit konumundaki isimler bir bir listelerde yerini aldı. Parti meclisinde onaylanan liste, Yüksek Seçim Kurulu'na giderken yolda, asansör ve YSK'da değiştirildi. Kasetle birilerini iktidara getirenler, bir telefonla yolda kervanın düzülmesini emretmiş, kervan asansörde düzülmüştü.

12 Haziran beklenmeye koyuldu... Sonuç; Konsey bir kez daha yenildi...

Seçimle istediklerini alamayanlar, bu kez Meclis'i boykot ederek, Silivri'yi tahliye etme planı yapmaya başladı. Kasetle iktidara getirilen bazı siyasi zavallılar ise ipleri elinde tutanların maskarası olmaya başladı. CHP, "Meclis'e girme, yemin edip etmeme" toplantısı düzenledi. "Ben böyle istiyorum" ileri demokrasisiyle, kimseye söz hakkı verilmeden, gazeteciler içeri alındı. Konseyin, "Giriyoruz, yemin etmiyoruz" kararı, kamuoyuna, "parti kararı" olarak açıklandı. Meclis'e girildi... Yemin edilmedi... "Oktay Ekşi yarın teklif verecek" dendi. Teklifin maskaralık olduğu ortaya çıkınca, bundan vazgeçildi. "Biz vermiyoruz, girmiyoruz, siz verin, siz bizi girdirin" denmeye başlandı. Maskaralık o kadar ileri noktaya vardı ki; "Meclis çalışmalarına katılmak için yemin etmek şart değil" bile dendi.

Şu günlerde kasetle iktidara gelenler, ne yapacaklarını, bu durumdan nasıl kurtulacaklarını bilemez durumdalar. Ergenekon'un esir aldığı partide, bu maskaralığa son verecek siyasi bir aklın bulunmaması da CHP'nin içine düştüğü içler acısı durumu ortaya koyuyor.

İmza oyunu!

Olağanüstü kurultay için imza toplamaya çalışan muhalif cepheyi üzecek bir haber vereyim. 630 imza toplasanız bile olağanüstü kurultaya gidemeyeceksiniz! Seçimin hemen ardından, bir isim olağanüstü kurultay için Genel Merkez'e noterden imza gönderip, 15 günlük süreyi başlatmış. Anlayacağınız haziran ayı sonu itibariyle süre doldu. İmzanın hangi ilden, nasıl verildiğini, CHP Genel Merkezi'ne gelen imzayı kimin kayıtlara geçirdiğini ise haber kaynağıma söz verdiğim için "şimdilik" yazamıyorum. Ayrıntılar birkaç gün içinde...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hepimiz!

Mehmet Baransu 11.07.2011

Yahya Karakaya. 26 yaşındaydı. Arkadaşı Murat Özkozanoğlu ise henüz 25'indeydi. Hakkâri Yüksekova'da uzman çavuş olarak görev yapıyorlardı.

Devlet kendilerine lojman tahsis etmemiş, onlar da Yüksekova'nın Yeşildere mahallesinde ev kiralamıştı.

Kiraladıkları bu evden, 5 Temmuz 2011 Salı günü sabahın erken saatlerinde birliğe gitmek için ayrılmışlar; her zaman yaptıkları gibi yakınlarıyla vedalaşmayı da unutmamışlardı.

Sokakta yürümeye başladılar...

Nedim Zeydan Caddesi'nde...

Attıkları her adımın, onları ölüme götüren son adımlar olduğunu bilemeden yürümeye devam ettiler...

Kim bilir neler düşünüyorlardı? Ne hayaller kuruyorlardı?

Adımlarını ağır ağır atmaya devam ettiler...

Ölüme götüren adımlar...

Kalleş pusuya...

Yahya da Murat da sivil kıyafetliydiler.

Her ikisi de belli ki çok sevdikleri kıyafetlerini giymişlerdi.

Biri çok sevdiği kot pantolonu ve tişörtünü, diğeri ise capri pantolonunu.

•••

Evlerinden çıkalı henüz birkaç dakika olmamıştı ki, her ikisi de ne olduğunu anlamadan yere serildiler. Tıpkı bir yıl önce yine Yüksekova'da yere serilen bir çocuk babası Uzman Çavuş Yasin Ak gibi.

Biri ya da birileri, onlar adımlarını atarken, alçakça pusularını kurmuş ve her ikisini de arkadan, enselerinden vurmuştu.

Her iki cansız beden, Yüksekova'nın Nedim Zeydan caddesinde yatıyordu...

Tıpkı Hrant Dink'in cansız bedeninin AGOS'un önünde yatması gibi...

Sizleri bilmem ama Yahya ve Murat'ın yerde yatan cansız bedenini görünce, aklıma önce Hrant geldi. Ardından 1993-95 yıllarında derin devletin ensesinden vurduğu Kürt vatandaşlar.

Apê Musa geldi aklıma... Vedat Aydın... Ve binlerce faili meçhul diğerleri...

Ve bir de...

Kalleşliğimiz... Vicdansızlığımız...

Ölen insanlığımız...

Yerde yatan ne Murat'tı ne de Yahya...

Yerde yatan, ölen insanlığımızdı...

Yerde yatan Hrant'tı... Vedat Aydın'dı... Apê Musa'ydı...

Yerde yatan ölen insanlığımızdı...

Hrant'ta, Vedat'ta, Ape Musa'da sokaklara çıkmış, "Hepimiz ..." sloganlar atmıştık...

Haklı sloganlarımızı, haklı tepkimizi tüm dünyaya haykırmıştık...

Şimdi düşünüyorum da... Ne olmuştu da insanlığımızı yitirmiştik? Vicdanlarımız kör olmuştu?

Yahya ve Murat için yeri göğü inletmememizin nedeni neydi acaba?

Hrant'a, Vedat'a, Apê Musa'ya ve daha binlercesine yapılan kalleşlikle, Yahya ve Murat'a yapılan arasında ne fark yardı acaba?

Hepsi, adına "kutsal dava" denen davanın kalleşçe vurduğu çocuklar değil miydi?

Hangi kutsal dava, ölen vicdanlarımızdan, insanlığımızdan daha değerli olabilirdi acaba?

Dünya Kürt olsa, dünya Türk olsa, insanlığımız öldükten sonra kıymetli miydi acaba?

İnsanlığımız ölmüş, vicdanlarımıza kelepçeler vurulmuş... Cesaretimiz tarumar olmuş... Bunlar ölmüşken... Meclis'teki yeminimiz batsın... Dilimiz batsın... Kürtçemiz, Türkçemiz batsın... Yerde yatan insanlığımız duruyorken, onların yerde yattığı saatte yaptığımız ve iki kelimeyle kınayamadığımız Demokratik Kongre'miz batsın.. Dünya Kürtçe konuşsa, insanlığımızı kaybettikten sonra bir ehemmiyeti yok... Bugün bizlere ve sizlere emanet edilen Yahyalara, Muratlara, Hevallere, Zozanlara sahip çıkamıyorsak, emaneti kalleşçe, haince ensesinden vuruyorsak... Kürt olmanın, Türk olmanın bir önemini yok... İnsanlığımızı kaybettik... Vicdanımızı kaybettik... Nasıl bu kadar alçaklaştık, hainleştik, canileştik?.. İnanın bilemiyorum... O yerde yatan iki gencecik bedenin fotoğrafına iyi bakın... Orada yatanların Yahya ve Murat olmadığını göreceksiniz... Orada yatanların... Yitirdiğimiz onurumuz, insanlığımız, olduğunu göreceksiniz... Onurunu, vicdanını, insanlığını yitirenlerin yarın kardeşlerine, kendilerinden olanlara da aynısını yapacağını göreceksiniz. Tarih insanlığını yitirenlerin, katliam hikâyeleriyle dolu.. Bu acı bizim, bu vicdansızlık hepimizin... "Hepimiz Hrant'ız" derken ne kadar haklıysak; bugün yerde yatan insanlığımıza, vicdansızlığımıza ses çıkarmadığımız için o kadar hain, kalleş ve alçağız... Sizleri bilmem ama ben bugün diyorum ki: "Hepimiz alçağız, vicdansızız, insanlıktan nasibini almamış ...'yız" Ve de diyorum ki... Affedin bizi Yüksekova'nın Nedim Zeydan Caddesi'nde yatan insanlığımız.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Korkaklardan bıktık...

Mehmet Baransu 18.07.2011

Silahların arkasına sığınanlardan...

Kanla beslenenlerden...

Ölümle hayat bulanlardan...

Bıktık...

Silvan'da 22 asker pusuya düşürüldü, 13'ü şehit oldu...

Anaların yüreğine ateş, gözlerine yaş düştü...

Türkçe ağıtları, Kürtçeleri takip etti... Kürtler adına mücadele ettiğini söyleyenler, "kendi çocuklarını" bile gözünü kırpmadan öldürmeye devam etti...

Kanla beslenen onların "düz ovadaki" temsilcileri ise 13 şehidin ardından yarım ağızla konuşmaya başladılar... Tıpkı daha önce yaptıkları gibi...

Şu sıralar ortalıkta pek gözükmüyorlar... Gözükmemeye de özen gösteriyorlar...

Görüşlerini almak üzere açtığımız telefonlarda "kem küm" ediyorlar...

"Demokratik Özerklik" ilan edenler, "Baskı altında bu kararı bize aldırdılar, bunu biz de kabul etmiyoruz" dedikten sonra, "Ne olur adımızı yazmayın" demeyi de ihmal etmiyorlar...

"Bağımsızlar"... "Bağımsız" olduklarını söylüyorlar...

"Bağımsız"lıklarına durmadan vurgu yapıyorlar... Meclis'e nasıl "bağımsız" girdiklerini anlatıyorlar...

"Bağımsızlar" ama konuşmaktan korkuyorlar...

"Bağımsızlar" ama silahların arkasına sığınıyorlar...

"Bağımsızlar" ama kanla besleniyorlar...

"Bağımsızlar" ama ölümle hayat buluyorlar...

"AKP ve muhalefet Kürt sorununda cesur olmalı" diyorlar...

Ancak, lakin, ama, fakat... 13 askerin şehit olmasını kınayamıyorlar...

Yüksekova'da iki uzman çavuş ensesinden kalleşçe vuruluyor...

Kınamayı bırakın, iki cümleyle olayı lanetleyemiyorlar...

Tıpkı düşmanlarına benzemeye başladılar... 1993 yıllarında Kürt avına çıkıp, masum insanları öldüren derin yapılara benzemeye başladılar...

Dün "Sarı Leventlerin" cirit attığı yerlerde, bugün "Sarı Hevaller" geziyor...

Dünün infazcıları "Devlet'in bekasının" arkasına sığınırken, bugünün infazcıları "Barış ve Demokrasi" gibi tertemiz iki kelimenin ardına sığınıyorlar...

Siyaseti "Barış ve Demokrasi" çatısı altında yaptıklarını söylüyorlar...

Ama ne barıştan, ne de demokrasiden anlıyorlar.

Siyasetin cesur insanların işi olduğunu biliyoruz. Korkaklara siyasette yer olmadığını da...

Ama onlar korkaklar, bir o kadar da vicdansız...

Bıktık...

Hepinizden...

Bıktık...

Korkaklığınızdan... Cesaretsizliğinizden, insanlığınızı kaybetmenizden, ölümü kutsamanızdan, ölümle beslenmenizden...

Kanla hayat bulmanızdan...

Bıktık...

"Kürtleri" temsil ettiğinizi söylemenizden... Tüm Kürtler adına konuşmanızdan...

Bıktık...

Şimdi sizlere soruyorum... Bir Kürt yurttaş olan ben, biz, bizler soruyoruz...

Kim size bizler adına konuşma hakkı verdi?

Silahların arkasına sığınanlar mı, kanla beslenenler mi, ölümle hayat bulanlar mı bizim adımıza konuşacak, hakkımızı savunacak?

Evet tekrar soruyorum, ve de yüksek sesle: Kim size adımıza konuşma hakkı verdi?

Bundan sonra benim adıma konuşmaktan vazgeçin...

Çünkü ben, biz, bizler, siz olamayacak kadar vicdanımızı kaybetmedik...

Tüm dünya duysun, tüm Türkiye duysun... "Barış ve demokrasinin" gerçek savunucuları, yani bizler, yani "öteki Kürtler", yani vicdanını kaybetmeyen, silahı da, öldürmeyi de, ölümü de lanetliyoruz...

13 askeri şehit edenleri kınayamayacak kadar cesaretten yoksun olanlar... Artık susun...

Cesaretinizi, yüreğinizi, vicdanınızı Kandil'e çıkarak, 13 şehidin hesabını tetiği çektirenlere sorarak test edin...

Gün vicdanlarını yitirenlerin günü değil...

Gün cesaretli, vicdanlı insanların günü...

Gün, bağrımıza düşen ateşi söndürme günü...

Gün barış günü... Silahları susturma günü...

Gün sağduyu günü...

Öldürülen PKK'lıların yaşam hakkını nasıl savunuyorsak, ölümler dursun, analar ağlamasın diyorsak, aynı sözleri, şehit edilen askerlerimiz için de söylüyoruz... O çocuklar bizim.. O çocuklar hepimizin...

Hiçbir ölümü kutsamıyoruz... Ölümlerin arkasına sığınmıyoruz...

Kanla beslenmiyoruz...

Ve bir kez daha tekrarlıyoruz...

Gün onurlu, vicdanlı Kürtlerin ayağa kalkma günü...

Gün, bu ülkeye barış gelecekse "Cehennemin alevleri içinde yanmaya razıyız" diyen, diyecek onurlu Kürtlerin seslerini yükseltme günü...

Gün, barışı bu ülkenin tüm dağlarına getirme günü... Gün, anaların gözyaşını dindirme günü...

Yanan ekmek fotoğrafına iyi bakın... Biz ki yıllarca "Kürt-Türk" olarak bir lokma ekmeğimizi paylaştık... Bugün ne oldu da paylaştığımız ekmeği "yakacak" duruma geldik... 13 askerin şehit edildiği, iki PKK'lının öldürüldüğü olay yerindeki "yanık ekmeğe" iyi bakın

"Barış ve demokrasi" kelimelerinin arkasına sığınan vicdansızlara bir kez daha sesleniyoruz... Adımıza konuşma hakkından artık vazgeçin... Çünkü siz ve sizler "barış ve demokrasi" kelimelerinden bile korkacak kadar korkaksınız...

Şikede 3. dalqaya hazır olun...

Türk futbolunda bir devrim yaşanıyor. Dokunulamayanlara dokunuluyor. Kendisini tanrı zanneden, şampiyonluk, kupa yolunda her yolu mubah gören anlayışın temsilcilerine bir bir dokunuluyor. 3 temmuzda başlayan şike operasyonunun ikinci dalgası geçtiğimiz hafta yapıldı. Kulağım gelen bilgilere göre, operasyonda üçüncü dalga yolda. Yaklaşık 50 kişilik bir isim listesinden bahsediliyor. İçlerinde kulüp yöneticileri, Milli Takım futbolcuları, spor yorumcuları gibi futbol camiasının yakından tanıdığı isimlerin olduğu konuşuluyor. Sanırım Türk futbolunda artık hiçbir şey eskisi gibi olmayacak.

Türkiye Futbol Federasyonu'nun bazı büyük takımları kurtarma operasyonu adına hukuk dışına çıkacağı dedikoduları da şu sıralar kulağıma geliyor. Dedikodulara ihtimal vermiyorum ama TFF'yi buradan uyarıyorum. Hukuk dışına çıkacağınız her kararda, şikeye siz de ortak olursunuz. Yargı önünde "şikeyi aklamaktan" hesap verirsiniz. Benden uyarması...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Habur'a benzemesin de...

Mehmet Baransu 25.07.2011

AK Parti'nin, Başbakan Tayyip Erdoğan başkanlığında bir ay önce yaptığı bir toplantıda dokuz kişiden oluşan yeni anayasa ekibi kurduğu ortaya çıktı. AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Ömer Çelik koordinatörlüğünde çalışacak olan ekip, ekim ayına kadar kendi anayasa taslaklarını hazır hale getirecek. Ardından da muhalefetin kapısı çalınıp, taslak üzerinde uzlaşı aranacak.

Kurulan ekibin çoğunluğu bakanlardan oluşuyor. Bülent Arınç, Bekir Bozdağ, Burhan Kuzu, Hüseyin Çelik, Sadullah Ergin, Ahmet İyimaya, Mahir Ünal ekipte yer alan isimlerden. Ekipteki bir diğer isim ise eski İçişleri Bakanı, yeni Başbakan Yardımcısı Beşir Atalay.

Atalay, önceki gün MÜSİAD heyetini kabulünün ardından kameralar karşısına geçmiş ve anayasa çalışmalarıyla ilgili yeni hazırlık sürecini kamuoyuna duyuran isim olmuştu. Atalay, "Benim de içinde bulunduğum dokuz kişilik bir heyet kuruldu. Hem yöntem çalışması hem de öz olarak çalışmamızı başlattık" dedi.

Atalay'ın açıklamasını televizyonda izlerken "Benim de içinde bulunduğum" açıklamasını duyunca doğrusu yeni anayasa çalışmalarından endişelenmeye başladım. Atalay ismi beni endişelendirdi.

Endişelenmemin onlarca nedeni var. Bu köşeye sığmayacak onlarca neden.

Atalay, AK Parti hükümetleri döneminde **"eski devletin"** ve de **"eski düzenin"** devam etmesini isteyen bakanlar arasında yer alan isimlerden biriydi. Tıpkı Milli Savunma eski Bakanı Vecdi Gönül ve yeni Meclis Başkanı Cemil Çiçek gibi.

Kamuoyunun bir bölümü, özelikle AK Parti çevreleri kendisini uzlaşı sahibi ve Ergenekon operasyonlarının arkasındaki isimlerden biri olarak biliyor. Dönemin İçişleri Bakanı olması, kendisine bağlı polis teşkilatının operasyonlarda etkin rol alması, bu algının oluşmasındaki en önemli etken.

Atalay'la ilgili kamuoyunun bir bölümünde bu algı olmasına rağmen, gerçek durum hiç de göründüğü gibi değil.

Ergenekon ve Balyoz operasyonlarında eski HSYK'nın durduğu yerle, Atalay'ın durduğu yer arasında bir fark yok. HSYK, operasyonların adli ayağını by-pass etmeye çalışırken, Atalay da kolluk ayağını by-pass etmek için yoğun çaba harcıyordu. Operasyonu yürüten polis teşkilatını her operasyon sonrası çağırıp, uyaran kendisiydi. Ergenekon medyasının her manşetinin ardından, operasyonu yürüten kadroları görevden almak için, Başbakan'ın kapısını çaldı. "Hocalık" vasfını, Başbakan'ın üzerinde kullanmaktan hiç geri durmadı.

Seçimlerden önce de Ergenekoncuların ve Ergenekon medyasının hedef tahtasına koyduğu bir ismi giderayak görevden aldı.

Atalay, aslında en başarısız bakanlardan da biriydi. İçişleri Bakanlığı döneminde gündeme damgasını vuran hiçbir icraata imza atamadı. İmza attığı tek icraat ise, Demokratik Açılım adı altında Habur'da yaşanan fiyaskoydu. Kendisini uyaranlara kulağını tıkadı. Ekibiyle birlikte Habur karşılama mitinginin mimarı oldu. PKK'lıların üniformalarını çıkartmamasının ne anlama geleceğini düşünemeyecek kadar, toplum psikolojisinden ve de devlet adamlığından uzak bir isim olduğunu tüm dünyaya gösterdi. Açılım, Atalay ve ekibinin eliyle başladığı gün bitti.

Ergenekon ve Balyoz soruşturmasını yürüten ekibi görevden almak için elinden geleni ardına koymayan Atalay, kendisine bağlı Jandarma Genel Komutanlığı'na ise hiç karışmadı. Karışamadı. Onlarca muvazzaf asker, hukuksuz işlere imza atmasına rağmen, bu kişileri açığa almaya cesaret edemedi. Yetkilerini kullanamadı.

Jandarma Genel Komutanı ve Jandarma İstihbarat Daire Başkanı'nın emriyle Van Jandarma Alay Komutanlığı'nın beni ve eşimi yasadışı yolla dinlemesine ve de bunu belgelememize rağmen, Atalay bu isimlerden hiç biri hakkında soruşturma açtırmadı. Sahte belgelerle dinleme yapan ve suç duyurumuz üzerine mahkeme tarafından hapis cezasına çarptırılan bu isimleri soruşturmadı. Sahte belge düzenleyen, hukuk dışına çıkan bu isimleri bir de terfi ettirdi. Sahte belgeyle özel hayatımıza tecavüz edenleri sahiplendi.

Demokrasinin ve hukukun egemen olduğu bir ülkede, böyle bir skandalın yaşandığında bakanın aynı gün istifa etmesi gerekirken, o çok sevdiği koltuğuna oturmaya devam etti. İstifa etmeyi aklının ucundan bile geçirmedi.

Atalay isminin anayasa hazırlayacak bir ekipte yer alması açıkçası beni endişelendiriyor. Endişelenmemin nedeni yukarıda anlattığım kişisel nedenden dolayı değil. Atalay'ın temsil ettiği "zihniyet" beni endişelendiriyor. Eski düzenin temsilcisi bir ismin nasıl yeni bir anayasa teklifinde bulunacağını merak ediyorum. Yeni anayasa çalışmalarının Habur'a benzemesinden korkuyorum.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sıra ulaklara da gelecek!

Mehmet Baransu 01.08.2011

Arkasına generalleri alan "Kâğıt parçası", ne de güzel parmak sallayıp, beni tehdit ediyordu; "Kâğıt parçası bu. Fotokopi. Türk Silahlı Kuvvetleri'ne karşı Asimetrik Psikolojik Savaş uyguluyorlar. Ne yapacağımızı göreceksiniz! Hesap verecekler."

"Kâğıt parçasının" medyadaki "ulakları" ne kadar da sevinmişti bu açıklamaya..

Birileri belgeye kâğıt parçası, LAW'a boru diyor, cephaneliğin gömüldüğü askerî arazinin sivil olduğu yalanını ortaya atıyor ama "ulaklar" sorgusuz sualsiz bunu kabul ediyordu. "Araştırmacı soruşturmacı" zevat, kendilerine biçilen rolü ne de güzel oynamıştı o gün. Tıpkı 28 Şubat sürecinde olduğu gibi; "Efendim toprak altında çıkarılan cephanelik size ait değilse, Emniyet'e aittir değil mi?"

Ne denmeliydi basın toplantısındaki gazeteciliğin düştüğü duruma. Meslek onurunun yerlerde sürünmesine...

Mesleğin yerlerde süründüğü "kâğıttan toplantı" bitmiş, çok geçmeden manşetlere çıkmıştık; "Fotokopicilerden hesap sorulacak. Genelkurmay'ın ne yapacağını hep beraber göreceksiniz."

Gördük. Hep beraber gördük.

Önce hakkımda 301'den soruşturma açtırdılar. Sonra iddianame hazırladılar. Sonra da dava üstüne dava açtırdılar. Tehditlerden geri durmadılar.

"Mehmet Baransu hakkında yeterli, etkili, caydırıcı işlem yapın" diyerek, tutuklanmamı istediler.

Susturacaklarını zannediyorlardı...

Cuntacılar karşısında susacağımızı...

Darbecilere ve onların ulaklarına boyun eğeceğimizi...

Susmadım, susmadık, susmayacaktık...

Çünkü ne kadar doğru bir iş yaptığımızı, darbecilerden, hukuk dışına çıkanlardan ve onların ulaklarından hesap sorulacağını biliyorduk.

Hukuk ve demokrasinin yanında yer almıştık. Hukukun ve demokrasinin bir gün kazanacağını biliyorduk.

Çok beklemedik... Sadece dört ay...

Islak imza ortaya çıkmış, gözlerimizi ulakların ne diyeceğine çevirmiştik.

Beklediğimiz gibi davranmaya başladılar. Kâğıt parçası, fotokopi diyenler bu kez de **"imza makinesinin"** ardına sığındılar.

Ne de güzel makine şov yapmışlardı. Sonra da manşetlerini süslemişlerdi.

Önce TÜBİTAK, Sonra Adlî Tıp, ardından da Jandarma Kriminal yüzlerine tokadı yapıştırdı. En sonunda da efendileri; "Bu belge tek başına hazırlanmıştır. Albay terfi edemediği için bu belgeyi hazırlamıştır" dedi.

Sustular. Tek kelime edemediler. Her zaman yaptıkları gibi...

Kara propaganda sitesi haberini yazdığımızda da "Nerede bu siteler, ortalıkta site falan yok. TSK'yı karalıyorsunuz. Vatan hainisiniz" dediler.

Sonra...

Sonrasını biliyorsunuz. Bugün ortaya çıktı ki, İnternet Andıcı da doğru. Hatta yazdıklarımızdan fazlası ortaya çıktı.

Emri veren, parmak sallayandan başkası değildi. Sanıklardan üçü, emri İlker Başbuğ'dan aldıklarını itiraf etmişti.

İtiraflar bununla kalsa iyiydi...

İrticayla Mücadele Eylem Planı'nı ortaya çıkarmamın ardından Karargâh'ta belgelerin nasıl imha edildiği de itiraf ediliyordu. Tam 70 çuval belge imha edilmişti. İfadelerinde kendileri itiraf ediyorlardı.

Bilgisayarlar geri getirilmeyecek şekilde yedi kez silinmişti...

Neden korkmuşlardı, niye silmişlerdi?

Adlî Müşavir Tümgeneral Hıfzı Çubuklu'nun itirafı ise sözün bittiği andı; **"Belgelerin silinmesi, imhası doğru olmadı."**

Bunların hiçbirini ulakların gazetelerinde, televizyonlarında okuyamayacak, izleyemeyeceksiniz. Okuyamadınız da... Bundan sonra da okuyamayacaksınız.

Onlar belgelerin niye imha edildiği, bilgisayarların neden silindiğinin peşine düşmezler. Onların araştırmacı soruşturmacı gazeteciliği karafatmalar üzerinedir.

Mevzu dört yıldız olunca, kafasını kuma gömmeyi severler. Ya da onlara ulaklık yapmayı yeğlerler.

Şu sıralar top çevirmeye başladılar. Yakında onların nasıl **"döndüğüne"** de şahitlik edeceksiniz. Tıpkı, birkaç gün önce, dört generalin istifa etmesinin ardından ekranlarda yaptıkları **"döneklik"** gibi. Önümüzdeki günlerde, kâh Ramazan sofrasında, kâh teravihte karşınıza çıkacaklar.

Dün patronlarına, Karargâh'a onurlarını satıyorlardı, bugün başkalarına satacaklar. Ağızlarından **"helalleşelim"** kelimesi de eksik olmayacak.

Buradan kendilerine sesleneyim. Tıpkı bir ay önce dediğim gibi; Biz sizinle "helalleşmeyeceğiz, hesaplaşacağız".

Sıra parmak sallayanları, iyi çocukları hukuk önüne çıkartıp, yaptıklarının hesabını sormakta. Sonra sıra size gelecek. Yani o çok korktuğunuz günahlarınıza. Yasa dinlemez, hukuk tanımaz icraatlarınıza. 28 Şubat sürecindeki rolünüze. Bu ülke size ve Karargâh'taki ortaklarınıza, 28 Şubat sürecinde yaptıklarınızın hesabını da soracak. Bugün emeklilik resti çekenlerin, o gün nasıl tank yürüttüğünün hesabı da sorulacak. Onların ulaklarının yaptıklarının hesabı da.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TSK yeniden yapılandırılacak

Mehmet Baransu 08.08.2011

Bundan yaklaşık sekiz ay önceydi. 27 Kasım 2010 tarihinde yazdığım haberde, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın talimatıyla başlatılan bir projeden bahsetmiş, Türkiye'nin savunma konseptinin baştan aşağı değişeceğini yazmıştım. AKP'ye yakın, iki sivil bir askerî yetkiliyle görüşmüş, projenin detaylarını kamuoyuna aktarmıştım.

Aldığım bilgilere göre; Genelkurmay Başkanlığı Karargâh'ı lağvedilerek yerine Savunma Bakanlığı Karargâh'ı kurulacak, Genelkurmay, Milli Savunma Bakanlığı'na bağlanacaktı. Genelkurmay Başkanlığı'nın tabelası indirilecek, Karargâh'taki 'J' Başkanlıkları lağvedilecek, Karargâh'ta fiziki ve teknik olarak reorganizasyon yapılacaktı. Projenin ne zaman biteceğinin bilinmediği notunu düştüğüm haberde, proje kapsamında askerî ve sivil yargıdaki çift başlılığın da ele alındığını, bu konuyla ilgili de düzenlemenin yapılacağını belirttim.

Haberin çıktığı gün, Başbakanlık'tan yazılı bir açıklama yapıldı ve haber yalanlandı. Açıklamada; "Haberde ileri sürüldüğü gibi Sayın Başbakanımızın Genelkurmay Başkanlığı'nın yapısının değiştirilmesine ilişkin çalışma yapılması yönünde bir talimatı olmamıştır" dendi.

Bu yalanlamaya rağmen, "haberimin arkasında olduğumu" kamuoyuna açıkladım. Gazetede kaleme aldığım yazıda, yalanlamaya rağmen projeye devam edildiğini yazdım. Projenin bazı bölümlerinin seçim sonrası kamuoyuyla paylaşılacağını belirtip, yazımı şu satırlarla noktaladım; "Başbakanlık bu projeyi yalanlasa da kamuoyu seçim süreci ve sonrasında Genelkurmay'da yapılacak değişiklikler başta olmak üzere bazı yeni projelerin tartışıldığını veya hayata geçirildiğini kesinlikle görecek."

...

Beklediğim gibi konu seçimler sonrası kamuoyunun gündemine taşındı. Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, *Kanal A* televizyonunda katıldığı bir programda, **Genelkurmay Başkanlığı'nı Milli Savunma Bakanlığı'na bağlamak istediklerini söyledi.** Bozdağ bununla da kalmayıp, aynı programda, askerî yargının varlığını da

tartışmaya açtı; "Askerî yargı - sivil yargı ayrımı demokratik değil. Devlet bir tane ise yargı da bir tanedir. İki tane yargı olmaz. Yargının tekliği, devletin de tekliğini gösterir" dedi.

Bugün küçük bir bölümü açıklanan bu proje aslında çok teknik ve kapsamlı bir çalışma. TSK'nın profesyonelleşmesinden, askerî yargının düzenlenmesine, ordunun küçülmesine.. bir dizi teknik ve fiziki ayrıntıyı kapsıyor. Projenin tamamını ve detaylarını bilmiyorum. Ancak, genel hatlarıyla bazı bilgilere sahibim. Bunların bir bölümü de kamuoyuna değişik zamanlarda yansıdı.

Özellikle PKK'yla mücadele edilen bölgelerde, kontrolün Genelkurmay Başkanlığı'ndan alınıp, İçişleri Bakanlığı'na geçeceği sekiz ay önce görüştüğüm kişilerin aktardığı konular arasındaydı. Başbakan Erdoğan'ın bundan birkaç hafta önce söylediği, Polis Özel Harekât'ın bölgede görev alacağı açıklaması da sanırım proje kapsamında açıklanan bir konu.

Projeyle, terörle mücadele yöntemlerinde de değişiklik yapılacak. Önümüzdeki günlerde Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın birliklerinin önemli bölümü, Güneydoğu ve Doğu Anadolu bölgesinden başka bölgelere kaydırılabilir. Yerlerine ise profesyonel birlikler geçebilir. Benzer durum, Jandarma Genel Komutanlığı için de geçerli. Jandarma Genel Komutanlığı'nın sözde değil özde İçişleri Bakanlığı'na bağlanması için de, fiziki bir takım değişiklikler yapılabilir. Kontrol tamamen İçişleri Bakanlığı'na yani sivillere kaydırılacak. Valiler operasyonları kontrol edip, denetleyebilecek.

Deniz ve Hava Kuvvetleri Komutanlıklarında da düzenleme yapılması gündemde. Her iki komutanlık, Ankara dışına taşınabilir. Yeniden yapılanma kapsamında bazı atıl birlikler lağvedilebilir.

Ankara'da ele alınan proje kapsamında, yargıdaki çift başlılık da gözden geçirilecek. **Askerî Yüksek İdare Mahkemesi'nin tamamen kapatılması gündemde.** Askerî Mahkemeler, disiplin soruşturmasının yürütüldüğü bir yapıya büründürülebilir. Yargıdaki çift başlılık önüne geçilecek.

Ağustos ayında "tartışmalara" ve "gerilimlere" neden olan **Yüksek Askerî Şûra da tekrar yapılandırılacak**. YAŞ'sın statüsü, karar alma şekli önümüzdeki dönemde değiştirilecek. **YAŞ, tamamen sivillerin kontrolüne geçecek ve idari karar kapsamında tüm kararları siviller alacak.**

Sınırlı bir bölümünü bildiğim proje bu. Umarım hükümet, muhalefetle ortak bir konsensüs oluşturup, sivilleşme yolundaki bu projeyi hayata geçirir. Kazanan hem hükümet, hem muhalefet, hem ordu hem de Türkiye olur.

NOT: Bugün futbolda şike soruşturması kapsamında Federasyon'a yapılan bazı baskıları yazacaktım. Yerim kalmadı. Ancak şunu söyleyeyim; bazı siyasetçilerin, yöneticilerin, işadamlarının, kulüplerin küme düşmemesi için Federasyon'a baskı yaptığını duyuyoruz. Umarım duyduklarımız dedikodudan ibarettir. Futbolu her ne pahasına olursa olsun temizlemeli ve onu kirletenleri en ağır şekilde cezalandırmalıyız. Aksi takdirde temiz futbol hayal olacak ve onu kirletenleri cezalandırmayanlar da bu suça ortak olmuş sayılacak.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Parmak deyip geçmemek gerekiyor

Mehmet Baransu 15.08.2011

Karargâh'taki çözülmenin sanırım farkındasınız. İrticayla Mücadele Eylem Planı, İnternet Andıcı derken, cuntacılar, parmakla emri vereni işaret etmeye başladılar.

Karargâh'taki çözülmeye değineceğim ama önce parmak demişken, parmak meselesine küçük bir parmak basmak istiyorum.

Parmak, Karargâh'ta, özellikle de cuntacılar arasında önemli bir yere sahip. Parmak deyip geçmemek gerekiyor. **Post-modern çağda bir generalin -eğer "kodu mu oturtan" cinsten değilse-, parmak sallaması şart.** Rejimin bekası için, parmak sallanması, sallanış stili önemli.

Her sallama stilinin de bir anlamı var. Bizler pek anlamasak da Karargâh'ın stilist gazetecileri bu konuda yeterli donanıma sahipler. Köşe yazısı yazacak kadar da uzmanlar.

Hatırlarsanız, cuntacıların darbe, kara propaganda ve psikolojik harp planlarını ortaya çıkarmamın ardından, Karargâh'ın bir numarası kameralar karşısına geçmiş ve parmağını sallayarak beni tehdit etmişti. "Bunlar alçaklıktır, hesap verecek" minvalinde sözler sarf etmişti. Parmakla, bizleri korkutacağını sanmıştı.

Paşanın bu konuşmasının ardından gazeteciler bu kez mikrofonları bana uzattı. Ne diyeceğim "merakla bekleniyordu". Kısa ancak anlaşılır bir açıklama yaptım; "Sıra kâğıt parçacısına, borucuya, parmakçıya gelecek. Ardından da 'kodu mu oturtana'. Her ikisi de hesap verecekler".

İşte bu açıklamam emekliliğine hazırlanan paşayı tedirgin etti. İşlediği suçları biliyordu. Cemaat'e ve hükümete kumpas kurmaya çalışırken kendisini iş üzerinde "ıslak" yakalamıştım. Bunun cezasının da farkındaydı. Önlem almaya, süreci tersine çevirmeye çalıştı.

Önce 2010 YAŞ'ında arıza çıkarttı. Sivillerle baş edemeyeceğini anlayınca, Adlî Müşaviri Tuğgeneral Hıfzı Çubuklu'yu tümgeneral yaptı. Amacı; ortak iş yaptığı Çubuklu'nun süreci uzatıp sivil savcılarla mücadele etmesi, bu arada da bazı delillerin ortadan kaldırılmasıydı.

Çubuklu'nun sicili de bu konuda pek parlak değildi. 12 Eylül Mamak işkence günlerini saymazsak, çürük ve İrticayla Mücadele Eylem Planı soruşturmasında belgeleri yakmış, kırpmış ve silmişti.

Bu performansa rağmen, Çubuklu'nun bir handikabı vardı. Stresle baş edemiyordu. Sıkıştığı an dizlerinin bağı çözülüyor, çözülme, diline yansıyordu. Örneğin, Jandarma Kriminal Dairesi "İmza Albay Dursun Çiçek'in eli ürünüdür" raporunu kendisine gönderdiğinde, Çubuklu olduğu yerde bayılmış, kendisine acil müdahale yapılmıştı. Bayılma mevzuu, uzun bir süre Karargâh'ta alay konusu bile olmuştu.

Parmakçı paşanın tümgenerali, terfi ettirilmesine rağmen, gemiyi ilk terk eden oldu. Hapis korkusu, dilini çözdü. Üstü kapalı emri kimin verdiğini itiraf etti. Önce savcıya ardından gazetecilere.

Nazlı Ilıcak'a "İnternet sitelerini biz kurduk ama kötü kullanıldığını bilmiyorduk, öğrenince kapattık" dedi. Taraf'ın 4 Şubat 2009 tarihli haberine rağmen tekrar sitelerin kurulması hatırlatılınca da: "Taraf, pek bilinen bir gazete değildi, okumuyorduk" dedi. Çubuklu benzer açıklamaları, gözyaşları içerisinde Akit'e de yaptı.

Bu sözleri duyunca doğrusu gülmekten kendimi alamadım.

Pek bilinmeyen, okumadıklarını söyledikleri gazete bu habere kadar başta Dağlıca, Aktütün, Andıç olmak üzere, Paksüt-Başbuğ görüşmesi, Lahika gibi Türkiye'yi ve Genelkurmay'ı ayağa kaldıran onlarca

haber yapmış, Hıfzı Çubuklu da okumadığını söylediği bu gazeteyle ilgili açıklama yapmak sorunda kalmıştı.

Bu küçük yalanı, Çubuklu'nun hapis korkusuna verelim ve yazımızı Kara Kutu Yayınları arasından çıkan Karargâh kitabımızla bitirelim.

Karargâh kitabımda İrticayla Mücadele Eylem Planı ve İnternet Andıcı'nı ele aldığım bölümde, belgeleriyle askerî savcılığın yaptığı soruşturmayı yazmıştım. Askerî savcılık soruşturmada inceleme yapmak yerine konuyu kapatmak için elinden geleni yapmış, delillerin karartılmasına yardımcı olmuştu.

Giden-gelen evrak defterlerini hiç incelenmemiş, Nisan öncesi bilgisayar kayıtlarına bakılmamış, Albay Çiçek'in ev aramasında elyazısıyla tutulan tek kopya tutanağa ilginç bir şekilde iki ayrı imza atılmıştı. En önemli konu ise belgenin sahte olduğunu yönünde askerî bilirkişilerin verdiği rapordu. Bilirkişiler, "Kara propaganda askerî literatürde yok, belge sahte" demelerine rağmen, bugün Albay Çiçek dâhil Genelkurmay böyle bir tanımın olduğunu kabul ettiler.

İrticayla Mücadele Eylem Planı'nın görüldüğü mahkeme heyetine ve Savcı Cihan Kansız'a buradan çağrı yapıyorum. **Karargâh** kitabımın 27'den 287'inci sayfalarına kadar olan bölüme bakın. Cuntanın içinde kimlerin olduğunu, sahte raporları kimlerin düzenlediğini, belgeleri kimlerin kararttığını göreceksiniz. Bu bölümündeki belgeler bizzat Genelkurmay Başkanlığı tarafından bana resmî kanallarla gönderildiği için de belgeleri yalanlayamayacaklar. Bu soruşturmada askerî savcıların ve sahte rapor veren bilirkişilerin incelenmesi şart. **Olayı kapatmak ve sahte raporlar hazırlamak için emri kimin verdiğini parmakla gösterebilirler. Başta**

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arsiv bağlantısı)

Hasdal'ı-Silivri'yi boşaltmak...

da dediğim gibi Karargâh'ta parmak önemli bir yere sahip.

Mehmet Baransu 22.08.2011

Karargâh yine bildiğiniz gibi. Eski alışkanlıklar devam ediyor. Şu sıralar birileri yine toplantı üstüne toplantı yapıyor. Daha önce orgenerallerin aktif planlama içerisinde olduğu toplantıların şimdiki katılımcıları askeri hukukçular. Toplantılar, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hayri Kıvrıkoğlu'nun emriyle Genelkurmay Başkanlığı Adli Müşavirliği'nde gerçekleştiriliyor.

Toplantıların tek bir gündem maddesi var; Balyoz, İnternet Andıcı ve İrticayla Mücadele Eylem Planı kapsamında tutuklanan askerleri kurtarmak. Önce Hasdal Askeri Cezaevi'ni, ardından da Silivri'yi boşaltmak. Genelkurmay Adli Müşavirliği'nde yapılan toplantılarda da bunun nasıl yapılacağı tartışılıyor.

Toplantılar, İnternet Andıcı soruşturmasında tutuklanıp, geçen hafta Hasdal Askeri Cezaevi'ne konan Genelkurmay Adli Müşaviri Tümgeneral Hıfzı Çubuklu başkanlığında yapılmaya başlandı. Onun tutuklanması üzerine de sorumluluk vekili Albay Şakir Aytaş'a verildi. Kara Kuvvetleri Adli Müşaviri Albay Ahmet Vurucu, Jandarma Adli Müşaviri Yüzbaşı Hakan Kandemir ve Hava Kuvvetleri Adli Müşavirliği'nden Hakim Üsteğmen Özkan Doğu toplantının katılımcılarından. Tümgeneral Çubuklu'ya yakınlığı ile bilinen Hakim Yüzbaşı Kurtuluş Kaya ve Hakim Binbaşı Doğan Uysal da toplantıya katılan diğer isimler.

Tutuklu bulunan muvazzaf ve emekli askerlerin serbest bırakılmasını sağlayacak hukuki düzenlemelerin hazırlıklarının yapıldığı toplantılardan biri 19 Ağustos'ta yapıldı. Toplantıda, CMK'da yapılabilecek yasal değişiklikler ele alındı. Bazı taslaklar hazırlandı.

Hazırlanan taslaklardan biri tutukluluk sürelerinin kısaltılması teklifi. Buna göre, yasal değişiklik yapılarak, terör örgütü sanıklarının tutukluluk süresi iki katı olmaktan çıkartılıp, normal suçlardaki süreye indirilecek. Tutuklu sanıkların içeride bulundukları süre göz önüne alınıp, tahliyeleri sağlanacak.

Ancak bu taslağın bazı riskleri var. Başta PKK'lılar olmak üzere, Hizbullah, KCK, Ergenekon, DHKP-C gibi bazı terör davalarındaki sanıklar da bu düzenlemeden yararlanacak ve değişiklik sonrasında tahliyeleri gündeme gelecek. Karargâh'tan bazı isimler, soruşturmaların kendilerine ve eski üst düzey bazı komutanlara sıçrayacağını bildikleri için, bu riskleri ikinci plana atmış durumdalar. Kendilerini ve tutuklu askerleri kurtarmak için bu değişikliğin yapılmasını istiyorlar.

Karargâh'ta hazırlanan ikinci bir taslak ise, 250. Madde ile yetkili özel mahkemelerin kaldırılması için hükümete baskı yapılması. Bu plan son çare olarak düşünülüyor. Aksi halde, İnternet Andıcı'yla düğümü çözülen Karargâh'ın, tüm hukukdışı işlerinin ortaya çıkacağı, emekli-muvazzaf komutanların tutuklanacağından korkuluyor.

Karargâh'taki toplantılar bu iki taslağa son şeklinin verilmesi, kamuoyunun nasıl oluşturulacağının belirlenmesi için aralıksız sürüyor. Ekip, Hakim Albay Şakir Aytaş başkanlığında bir araya geliyor. Yaklaşık bir haftadır da ceza kanununda yapılması gerekli değişiklikler üzerinde çalışıyorlar. Albay Aytaş, gece geç saatlere kadar

Karargâh'ta mesai yapıyor. Karargâh'taki bu gelişmeler ortaya şu kritik soruyu da çıkarıyor; Yeni Genelkurmay Başkanı bu toplantılardan haberdar mı değil mi? Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Kıvrıkoğlu'nun, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Necdet Özel'le görüştüğü, öncelikli sorunlarının cezaevinde tutuklu bulunan personelin serbest bırakılmasıyla ilgili çalışmalara başlamak olduğunu söylediği iddialar arasında. Ancak bu bir iddia ve Özel'in bundan sonraki süreçte konuyla ilgili takınacağı tavır ve tutum bu iddianın doğruluğunu ortaya koyacak.

Özel yetkili mahkemelerin kaldırılması fikri aslında yeni değil. YARSAV ve darbecileri destekleyen bazı Barolar konuyu gündeme ilk kez taşımışlardı. Ardından da CHP, konunun bayraktarlığını yapmıştı. Encümen-i Daniş toplantılarında da konu sık sık gündeme getirilmişti. Encümen-i Daniş üyesi emekli Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun kuzeni tarafından verilen emirle konunun tekrar gündeme sokulmaya çalışılması da biraz enteresan.

Hükümetin bu konudaki tutumunun ne olacağını da önümüzdeki günlerde göreceğiz. Görünen askerin içindeki bir grubun hükümeti etkilemek için var gücüyle çalışacağı.

Elindeki tüm silahları kullanacağı. Bazı "sorunlar ve gerekçelerin" suiistimal edilerek hükümetin ikna edilmeye çalışılacağı da Ankara'da konuşulan bir diğer konu. Hükümetin orta yolcu tutumu doğrusu beni fazlasıyla endişelendiriyor. Umarım endişemde yanılırım. Aksi halde, AK Parti kendi ilmiğini kendi boynuna geçirecek ve bunun da farkında olmayacak. Tıpkı eski Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül'ün kendi partisine, Emine Erdoğan'a küfreden internet sitelerine onay verip, ardından neye onay verdiğinin farkına varmaması gibi.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şener-Şık serbest bırakılmalı

Mehmet Baransu 29.08.2011

Nedim Şener ve Ahmet Şık'la ilgili iddianame hazırlandı. İddianamede Şık ve Şener'in, "Terör örgütüne yardım ettikleri" gerekçesiyle yedi yıldan 15 yıla kadar hapis istemiyle yargılanması talep ediliyor.

Nedim Şener'in tutuklanmasının hemen ardından bu köşede bir yazı kaleme almış ve **Terörle Mücadele Kanunu'nun (TMK) acilen değiştirilmesini, her iki gazetecinin de tutuksuz yargılanmaları gerektiğini belirtmiştim**. O gün tutuklu bulunan meslektaşlarımızla ilgili yapılan protesto eylemine katılan bazı isimleri ise "şovmenlik" ve "ikiyüzlülükle" suçlamıştım.

Suçlamamın gerekçesi netti; Şener ve Şık'ın haksız bir şekilde tutuklanmasına neden olan **TMK'daki** değişiklikler, 2005 yılında Meclis'ten geçti. Değişikliği asker istedi. CHP, basın ve dönemin Adalet Bakanı Cemil Çiçek de askere en büyük desteği verdi. Yeni düzenlemeye göre; broşür, flama, kitap vb. gibi dokümanlar "silahlı terör örgütüne üye olmak, yardım etmek" kapsamında değerlendirmeye alınıp, faillerinin hapisle cezalandırılmasına karar verildi.

Askerin bu düzenlemeyi istemesinin amacı netti; "İrticacıları, özellikle Fethullah Gülen cemaatini, Kürt aydın ve gazetecileri silahlı terör örgütü kapsamında yargılayıp, cezaevine atıp, mal varlıklarına el koyarak 'düşmanlarını' yok etmek."

Askere cephe gerisinde destek verenler ise yukarıda belirttiğim üçlü çeteydi; basın, CHP, Cemil Çiçek. **Bugün** Şener ve Şık'a destek veriyorum diyenler, o günlerde Genelkurmay'dan aldıkları emirle kanunda değişiklik yapılması için çok şey yazdılar. Yazıları ve söyledikleri arşivlerde...

O gün kanundaki değişikliğe destek verenler, bugün kanunun değişmesi için gazetelerinde, köşelerinde iki satır yazı yazamıyorlar. Çünkü; yasa değişirse efendileri artık ne Fethullah Gülen'e, ne de bazı Kürt aydın ve gazetecilere "Silahlı Terör Örgütü" kapsamında dava açamayacak.

Biz kendileri gibi yapmadık, yapmayacağız. Tıpkı tutuklamaların yaşandığı ilk gün dediğimiz gibi, Şener ve Şık'ın tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmasını, tutuklanmalarına neden olan TMK'daki düzenlemenin de Meclis'te kaldırılmasını istiyoruz. Buradan AK Parti hükümetine sesleniyorum. Askerin emri, üçlü çetinin organizasyonuyla çıkartılan TMK'daki düzenleme bir an önce değiştirilmeli ve haksız yere cezaevinde yatan Nedim ve Ahmet dâhil binlerce insan dışarı çıkmalı.

Basın da ikiyüzlülüğü bırakmalı ve bu kanunun değişmesi için hükümeti sıkıştırmalı. Şapkayı önlerine koyup, asıl suçlulardan birinin de 2005 yılında bu kanuna destek veren kendileri olduğunu itiraf etmeliler. "TMK kaldırılsın" diye ağzımızı bantlamaya var mıyız? Bir kez olsun efendilerinize sormadan cevap verin. Var mıyız, yok muyuz?

Burnumuza kötü kokular geliyor

Deniz Feneri soruşturmasını yürüten üç savcının görevden alınması, Ankara'da tansiyonu yükseltti. Hükümet kamuoyuna değişikliğin gerekçesini acilen açıklamak zorunda. Açıklaya bilir mi? Doğrusu bundan tam emin değilim. Değişiklik soruşturmayı kapatmaya yönelik bir hamle olarak algılanıyor. Benim algılamam da bu yönde.

Burnuma pis kokular da gelmiyor değil. **AK Partili bakanlardan birinin küçük ortak olduğu bir şirketin, Deniz Feneri soruşturmasına adının karıştığı iddia ediliyor. Ankara'da çok ciddi iddialar hatta iddiadan**

öte bilgiler konuşuluyor. Savcıların görevden alınmalarının nedenleri acaba bunlar mı diye insan düşünmeden edemiyor.

Burnumuza gelen pis kokular davayı çok iyi bilen eski bir avukatın bize anlattıkları. Belgeler şimdilik ortalıkta yok ama bu gerçeklerin hiçbir zaman ortaya çıkmayacağı anlamına gelmemeli. Birileri savcı değiştirerek sürecin önüne geçmeye çalışıyorsa bilsinler ki çok büyük hata yapıyorlar. Silivri'ye, Hasdal'a bakabilirler. Bir de ANAP ve DYP'nin içine düştüğü duruma...

Ne mutlu bana ki "namerdim"!

Genelkurmay eski Başkanı **İşik Koşaner**'in ses kaydı yazdıklarımızın ne kadar doğru olduğunu bir kez daha gösterdi. Bir "namert" olarak mutlu olduğumu söylemeliyim. **Çocuklarıma bırakacağım en büyük onur, sanırım yaptıklarını "kepazelik" olarak değerlendiren "bu asker" tarafından "namert" olarak nitelendirilmek.** Düşünsenize bir de namert olmayıp, Ertuğrul Özkök, Fikret Bila, Murat Yetkin, Mehmet Yılmaz, Uğur Dündar vb. gibi olmak vardı. Bu durumu çocuklarımıza nasıl anlatırdık. Allah korumuş bizi.

Düzeltme-Cevap

Genelkurmay Başkanlığı'nda yapılan "Hasdal Toplantısı"yla ilgili geçen hafta bu köşede yazdıklarımıza, Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Hayri Kıvrıkoğlu'ndan "Düzeltme ve cevap" geldi. Aynen yayımlıyorum.

"Söz konusu haberde özetle, tarafımdan verilen emirle Genelkurmay Başkanlığı'nda düzenlenen toplantıda, Hasda'da tutuklu bulunan askeri personelin nasıl kurtarılacağının tartışıldığı belirtilmiştir.

Kara Kuvvetleri Komutanı olarak; Genelkurmay Başkanlığı ve diğer Kuvvet Komutanlıkları personeline toplantı düzenlenmesi konusunda hukuken emir verme yetkim bunmamaktadır. Fiilen de tarafımdan böyle bir emir verilmemiştir. Ayrıca haber konusu yapılan çalışmaya katılmadığım gibi başkanlık da etmedim."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sandık tribün siyasetini affetmez!

Mehmet Baransu 05.09.2011

Söylemiştim demeyi sevmesem de **şike soruşturmasında bir aydır dile getirdiğim formül, nihayet bulundu**. Formüle geçmeden önce şu notu düşerek yazıma başlayayım. **Bulunan formülü savunmuyorum. Formüle de kesinlikle karşıyım.**

Bu köşeyi takip edenler, her tür usulsüzlüğe, hukuksuzluğa karşı olduğumu bilir. Kişi ve kurumlarla sonuna kadar hukuk önünde mücadele edilmesi gerektiğini düşünürüm. Yapanın yanına yaptığı kâr kalmamalı. Bu notu düşerek, bir aydır bu köşede ve katıldığım tüm televizyon programlarında bulunacak formülle ilgili **neler** söylediğimi hatırlatayım:

"Bu hükümet ve Türkiye Futbol Federasyonu şikeye karışan kulüpleri ligden düşürmeyecek. Yapacakları çok açık. Öncelikle 6222 sayılı şiddet yasasındaki şikeye karışan kişilere verilecek olan beş ila 12 yıllık hapis cezasında değişiklik yapılacak. (Bu cezanın çok olduğunu düşünenlerdenim.) Süre iki ila beş yıl arasına

çekilecek. Aralık ayında tamamlanması beklenen bu değişikliğin ardından da TFF yeni durumu gerekçe gösterip, Disiplin Talimatı'nı değiştirecek. Talimattaki 'Şike ve teşvike karışan kulüpler küme düşürme cezasıyla cezalandırılar' hükmü, 'küme düşürme cezasıyla cezalandırılabilir' şeklinde düzenlenecek. Ardından da yeni bir eklemeyle 'fiilin ağırlığına göre takımlar eksi puanla lige başlarlar' maddesi eklenecek..."

Bir aydır katıldığım tüm televizyon programlarında söylediklerim bunlardı. Aynen dediğim gibi oldu ve **önceki gün Spor Bakanı Suat Kılıç başkanlığında toplanan kulüpler, yukarıdaki "mutluluk formülünü" buldular**.

Anlayacağınız özerk olan futbola, siyaset tekrar el atmaya başladı. Fenerbahçe Yöneticisi Ali Koç'un da talep ettiği gibi siyaset "duruma, kaosa el koydu".

Siyasetçiler, özellikle de **AK Parti'nin bu çözüme yeşil ışık yakmasının tek bir nedeni var: oy. Yerel seçim ve cumhurbaşkanlığı seçimi yaklaşıyor ve AK Parti, taraftarların oyunu kaybetmek istemiyor.**

Anlayacağınız, oy uğruna birileri kirliliğe devam kararı alıyor...

Aslında durumun bu noktalara geleceği önceden belliydi. Federasyon karar vermek için savcılıktan klasörler dolusu belge almış, Etik Kurulu belgeleri incelemiş ve raporunu hazırlamıştı. Raporda "şike ve şikeye teşvik eden bazı kulüp, kişi ve maçlarla ilgili olarak kanaate varıldığı" açıklanmasına, Federasyon Başkanı Mehmet Ali Aydınlar'ın düzenlediği basın toplantısında iddianamenin beklenmesine karar verilmişti.

Basın toplantısının hemen ardından çiçeği burnunda **Spor Bakanı Suat Kılıç, TFF'nin kararını hukuki** bulduğunu açıkladı. Bakan, kararı hangi hukuka göre uygun bulduğu konusuna ise girmedi, giremedi.

Giremezdi de...

Çünkü ortalıkta hukuki denecek bir karar yoktu.

Federasyon topu taca atmış, Bakan da taca çıkan topla oynamayı tercih etmişti.

Durum aynen buydu.

Kılıç'ın bu skandal açıklaması hafızalardan silinmemişken, geçen hafta skandallara bir yenisi daha eklendi. Bakan Kılıç, şiddet yasasının bu haliyle çıkması konusunda suçluyu bulmuştu. Suçlu eski Federasyon Başkanı Mahmut Özgener'di. Özgener, kamuoyunu ve de kendilerini yanlış yönlendirmişti.

Yasa hazırlanırken bakan ve arkadaşlarının ne yaptığını doğrusu merak ediyorum. Özgener vekil olmuştu da bizim mi haberimiz olmamıştı? Komisyonlarda yasa tartışılırken, Meclis'te oylama yapılırken, Bakan ve arkadaşlarının yerine Özgener mi oy kullanmıştı?

Sayın Bakan Kılıç genç siyasetçilerimizden. Üç dönem üst üste Samsun'dan milletvekili seçildi. Bir önceki dönemde de partinin en ateşli sözcülerinden biriydi. Yeni dönemde Tayyip Erdoğan kendisini bakanlık koltuğuna oturttu. Ancak **iki aylık performansından tribünlere oynamayı pek sevdiği anlaşılıyor**. Bu yönde profil çizmeye devam edecek gibi de görünüyor. Bakanlık kimliğiyle, eski görevi parti sözcülüğünü çok karıştırıyor.

Haddimiz olmayarak Sayın Bakan'a küçük bir hatırlatmada bulunalım. Toplum, şikecileri aklamaya çalışmanın şikeye ortak olmak anlamına geldiğini -Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın tabiriyle- "iyi biliyor". **Şikenin** Federasyon yani idari ayağı siyasetçiler, kulüp başkanları ve Federasyon eliyle kapalı kapılar ardında kapatılabilir. Ancak şike soruşturması ve de davası milletin huzurunda aleni olarak devam edecek. "Şikecileri aklamaya çalışanlar" ise sandığı beklemek zorunda kalacak.

Çünkü onların yargılanma yeri sandık.

Okurları bilmem ama son seçimde ailesinden birkaç CHP'liyi de ikna edip AK Parti'ye oy verdirtmiş bir vatandaş olarak, sandığı dört gözle bekleyeceğim. Tribünlere oynayanlara, futbolda kirliliğe devam diyenlere, hukuksuzluğa çanak tutanlara en iyi cevabı sanırım sandık verecek. Tıpkı geçmiş yıllarda verdiği gibi.

NOT: Taraf ailesine, mayınlı mahallemize katılan **Ayça Şen**'e hoş geldin diyorum.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Stüdyoda kılınan cenaze namazları

Mehmet Baransu 12.09.2011

Kimilerine göre Nuh'un Gemisi... Kimilerine göre özgürlük filosu... Kimilerine göre ise sadece ve yalnızca Mavi Marmara...

Mavi Marmara üzerine yine yeni bir tartışma yaşanıyor.

İsrail'in müdahalesini ve de katliamını meşru gören Birleşmiş Milletler'in raporunun ardından, kamuoyu raporu, hükümetin İsrail'e karşı yaptırımlarını konuşmaya başladı.

Konu uzun bir aradan sonra tekrar, yeniden Mavi Marmara oldu...

Gazeteciler, köşe yazarları Mavi Marmara üzerine eleştirilerini yinelemeye başladılar.

Özellikle bizim gazeten **Ahmet Altan** ve **Yıldıray Oğur**'un yazdıklarına, gemide bulanan aktivist gazeteci-yazar **Hakan Albayrak** önceki gün **Yenişafak**'taki köşesinden cevap verdi.

Aslında cevaptan ziyade, yapılan eleştirilere bir isyandı.

İsyan satırlara yansımıştı.

İsrail'in uluslararası sularda uzun menzilli, gerçek mermiler kullanarak yaptığı katliama sessiz kalınırken, niyetin, demir sopaların gündeme getirilmesi, sorgulanması, katliama gerekçe olarak sunulması Albayrak'ı üzmüştü. Üzüntü isyan noktasına varmıştı...

Albayrak, "Nedir bizimle alıp veremediğiniz" sorusunu sorma ihtiyacı hissetti.

Doğrusu Ahmet Altan'ın da Yıldıray Oğur'un da Albayrak ve aktivistlerle bir sorunu olduğunu düşünenlerden değilim.

Yazacaklarım da "bu alıp verememeye" bir cevap olarak algılanmamalı. Her üç ismin de eli kalem tutuyor ve söyleyeceklerini yazacakları köşeleri var. Yazdıklarımın bu anlamda yeni bir tartışma yaratmasını istemem.

Hakan Albayrak'ı tanımıyorum. Yazdıkları ve de yaptıklarının samimiyeti konusunda şüphem yok. İsyanına da hak verenlerdenim.

Doğrusu Mavi Marmara gemisinin çok samimi duygularla yola çıktığını düşünenlerdenim. **Ne yola çıkarken yapılan açıklamalar, ne gemide İsrail'in katliam yapan askerlerine uygulanan muamele beni rahatsız etti.** Gerçek kurşun sıkılırken, gemiye uluslararası sularda hukuksuzca müdahale edilirken, demir sopa kullanımını bile az görenlerdenim.

Kimseyi kutsal bir dava uğruna ölüme, ölüm yolculuğuna çıktığı için suçlayamam. Ölüme çıktığı kutsal davayı, kutsal davanın o kişinin içinde yarattığı fırtınayı anlamaya, öğrenmeye çalışırım. Ama kutsal bir dava uğruna birilerini öldürmesini haklı görmem, göremem. Bu suça sessiz kalamam.

Dediğim gibi, ne yola çıkarken yapılan açıklamalar ne de gemide sivillerin askerlere yaptığı muamele beni rahatsız etti. Beni asıl rahatsız eden dokuz kişinin hayatını kaybetmesinden sonra yaşananlar, yapılanlar ve söylenenlerdi.

O karanlık gecenin yaşandığı gün ekranların karşısına geçmiş, yapılan her açıklamanın ardından "Aslında yok birbirinizden farkınız" demiştim. Düne kadar kimileri şehit kanı, kimileri gerilla kanı üzerinden siyaset yaparken, **Mavi Marmara saldırısıyla yeni bir kan üzerinden siyaset yapılmasına şahit olmuştuk; "Mücahit kanı."**

Özellikle iktidar çevresine yakın olanlar ve AK Parti'nin yöneticileri, krizi fırsata çevirme gayreti içerisine girmiş, kan üzerinden siyaset yapmaya başlamışlardı. O gün yapılan açıklamalar arşivlerde duruyor. Detaya girmeye gerek yok. Detay gazete sütunlarındaki şehvetli açıklamalarda saklı.

Dokuz kişinin yaşamı hiçe sayılmış, cesetler henüz Türkiye'ye getirilmemişken, birileri, siyaset aracı olarak ölüleri kullanmaya başlamıştı.

Marmara yolcularının Türkiye'ye getirilecekleri gün, **Taksim'de yapılan "kutlamalar" ise içimi acıtmıştı**. "Kutlama" diyorum çünkü orada da birileri, dokuz insanın baskında hayatını kaybettiğini unutmuşçasına yok olan imajını düzeltmeye, mücahit kanıyla arınmaya çalışıyordu. Kimsede çıkıp bu kişilere siz neden gemide yoktunuz diye sormuyordu.

Doğrusu beni o gün rahatsız eden bir konu da aktivistlerin Türkiye'ye döndükten sonra yaşadıklarıydı. Samimiyetine inandığım, aktivistliğini kıskandığım Hakan Albayrak ve bazı gemi yolcularının kanal kanal gezmeleri, olayın şehvetine kendilerini kaptırmalarıydı.

Anadolu'da daha düne kadar güzel bir gelenek vardı. Ölüye saygıdan herkes susar, evlerdeki televizyonlar uzun bir süre açılmazdı. Ancak Mavi Marmara'da tam tersi oldu. **Henüz dokuz kişiye son görevini yapmayanlar, televizyon ekranlarında cenaze namazları kılıyor, reklam aralarında "şehitlerini" toprağa veriyorlardı.** Sessizlik ise yerini stüdyodaki sert tartışmalara bırakıyordu.

Doğrusu Mavi Marmara ve yolculuğunun dışında o gün yapılanlarla ilgili yazılacak ve söylenecek çok şey var. Hükümete ve aktivistlere bir soruyla bu konuya noktayı koyalım.

O günlerde hükümet, "gemiyi neden engellemediniz" sorularına, "Sivil toplum örgütüne müdahalemiz söz konusu olamaz" cevabı verirken, bundan aylar önce ikinci Mavi Marmara gemisi yolculuğu nasılsa engellenebildi. Bağımsız olduklarını söyleyen aktivistler ise bu yoldan nasıl alıkonuldukları konusunda derin bir sessizliğe büründü. Sahi aylar önce ne oldu?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kaset iç-dış yapım mı?

Mehmet Baransu 19.09.2011

MİT-PKK görüşme kaydının internete sızdırılması gözleri birçok noktaya çevirdi. Üzerinde odaklanan konulardan biri de kayıtları kimin, neden sızdırdığıydı. Kamuoyu, sızdıranların beklediği tepkileri vermeyince, neden sorusu anlamını yitirdi. Konu üzerinde pek durulmadı.

Kayıtları kimin sızdırdığı konusunda ise farklı görüşler var. PKK diyenlerin yanı sıra İsrail diyenlerin sayısı da azımsanmayacak kadar çok. Emre Uslu bu isimlerden biri. Kayıtları İsrail'in sızdırdığını düşünüyor. Dünkü yazısında da böyle düşünmesine neden olan olayları ayrıntısıyla anlattı. OdaTv - İsrail tezleri arasındaki bağlantıya vurgu yaptı. Soner Yalçın'ın kritik süreçlerde aldığı rollerin altını kalın harflerle çizdi. Detaylar Uslu'nun dünkü "MİT-PKK kayıtlarını sızdıran devlet İsrail" başlıklı yazısında. Konuyla ilgilenenler bu yazıyı okuyabilir.

PKK-MİT görüşme kayıtlarını kimin sızdırdığı konusunda doğrusu bir bilgiye sahip değilim. İki ülkeden kuşkulanıyorum. Bunlardan birisi İsrail diğeri ise Ergenekon yapılanması üzerinde hiç de küçümsenmeyecek etkisi olan Batılı bir ülke. Bu ülkenin hangisi olduğu Ergenekon iddianamelerinin satır aralarında gizli. Türkiye'nin şimdilik resmî yazışmalarına (Buna iddianameleri de katabiliriz) girmesini istemediği Batılı bir devlet.

Konuyu burada kapatıp, konuyla ilgisi olduğunu düşündüğüm başka bir alana geçmek istiyorum. **Kasetin iç- dış yapımı ortak bir prodüksiyon olduğunu düşünenlerdenim.** Bunun için gerekçelerim de hayli fazla. Kaldı ki hükümet de bu anlama gelebilecek açıklamalarda bulundu.

28 Şubat'ın toplumun üzerine karabasan gibi çöktüğü günlerdi... Devlet, İsrail'le ilişkilerini yoğunlaştırmış, savunma işbirliği tarihin en doruk noktalarına çıkmıştı. Dönemin kudretli isimleri Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, Orgeneral Çevik Bir, Encümen-i Dâniş, "kukla" hükümetler, Dışişleri Bakanlığı'ndan bazı isimlerin eliyle, ülke İsrail devleti tarafından kuşatılmaya başlandı.

İşte bu kuşatılmışlık ortamında MİT, kapılarını İsrail gizli servisi MOSSAD'a açtı. Maltepe'deki arşivlere devlet yetkilileri ulaşamazken, MOSSAD ajanları ellerini kollarını sallayarak arşivleri karıştırabiliyordu. Dönemin iki üst düzey MİT yetkilisi, MOSSAD'a bu imkânları sağlayan kişilerdi. Bu isimlerin İsrail'le yakın ilişkileri hep tartışıldı. Bu ikilinin, daha sonra MİT Müsteşarlığı'na gelecek olan Emre Taner'i hedefe koydukları da Ankara'da hep konuşulmuştu.

Bu isimlerden biri yıllar sonra tartışmalı bir şekilde emekliye sevk edildi. Altında imzası olan mezhepsel raporlardan biri, dönemin bir bakanının eline geçti ve Milli Güvenlik Kurulu'nda bu rapor Cumhurbaşkanı'nın önüne kondu. Sonunu hazırlayan da bu rapor oldu.

Aynı zamanda "mezhepçi" olan bu isim emekli olduktan sonra da boş durmadı. **Genelkurmay Başkanlığı'nı, Orgeneral İlker Başbuğ'u en sık ziyaret eden isimlerin başında yer aldı.** AK Parti'nin kapatılması sürecinden önce, **İrticayla Mücadele Eylem Planı'nın hazırlandığı dönemde Karargâh'ı sık sık ziyaret etti**.

Refah Partisi'nin kapatılması sürecinde de hukuk dışı bir dizi faaliyete imza atmıştı. **Refahlı bakanları, milletvekillerini yasa dışı dinletmişti.** Anlayacağınız bu konuda geçmişten tecrübeliydi. **Susurluk raporunu kararttığı da hep iddia edildi.** O dönem bazı isimlerle ilgili kara propaganda belgeleri de hazırlatmıştı. Bunları irtibatlı olduğu isimler üzerinden dolaşıma sokmuştu.

Bugün tartıştığımız derin devletin MİT'teki operasyonel ayağı oldu. Yasadışı sol örgütlerle irtibatını hiç koparmadı. Bu ilişkiye rağmen MİT'te üst düzey makamlara tırmanmayı becerebildi. Tırmandıkça akrabalarını MİT'e yerleştirdi. Bugün kendisi emekli olsa da akrabaları MİT'te etkin pozisyondalar. Bu isim görevdeyken yasak aşklarıyla da hep konusulmuştu.

PKK-MİT görüşme kayıtları sızdırıldığında hükümet sızdırmanın dışarıda değil içeride olduğu yönünde açıklama yaptı. Hükümet, MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ı birileri istedi diye harcamayacaklarını en üst perdeden kamuoyuna açıkladı. Hükümet "sorumluyu dışarıda değil içeride arıyoruz" minvalinde açıklama yaparken, doğrusu bu isimle ilgili bilgiler aklıma geldi. Bir de **Soner Yalçın'a ait OdaTv internet sitesinde Hakan Fidan'ın kardeşinin Fethullah Gülen'in en yakın adamı olduğu ve Amerika'da bulunduğu yalan haberi... Fidan hayatında yurtdışına çıkmadığı gibi karanlık odacıların açıkladığı isim de kardeşi değildi. Yazıyı sonlandırırken aklıma gelen son bilgiyi de paylaşayım. Hakan Fidan göreve geldiği zaman İsrail, Fidan'ın İran'la yakın ilişki içerisinde olduğu yalanını acaba neden dolaşıma soktu?**

NOT: Geçen haftaki yazımın ardından Hakan Albayrak'la telefonda konuştuk. Mavi Marmara gemisinin ikinci kez neden gitmediğinin bazı gerekçelerini sundu. Hükümetle ilgili olmayan bu gerekçeler doğrusu çok mantıklıydı. Ben de olsam göndermezdim.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Timsah gözyaşları

Mehmet Baransu 26.09.2011

PKK'nın Siirt'te düzenlediği saldırıda dört genç kadının yaşamlarını yitirmeleri üzerine, şiddet ve ölümler karşısında suskunluğa bürünen BDP'den bir biri ardına açıklamalar geldi. İlk yazılı açıklamayı, *Taraf* gazetesine bir yazı gönderen Altan Tan yaptı. Ardından BDP lideri Selahattin Demirtaş ve son olarak da Selim Sadak açıklama yaptılar.

Her üç açıklama da kamuoyunun bir bölümünde "büyük bir heyecan" yarattı. Yapılan açıklamaları, kullanılan kelimeleri, satır aralarındaki mesajları, zamanlamayı düşündükçe, aklıma sadece ve sadece iki kelimeden başka bir şey gelmedi; "Timsah gözyaşları."

Altan Tan, uzun bir dönemdir siyasete girmek, Ankara'ya adım atmak için çalmadık kapı bırakmayanlardan. Önce Erbakan'ın Refah Partisi'yle flört yaptı. Ardından Susurluk'un, derin devletin karanlık yüzü Mehmet Ağar'ın partisinden aday olabilmek için bazı isimleri araya soktu. Olmayınca, AK Parti'ye yanaştı. Uzun bir süre bu partide belediye başkanlığı ve milletvekilliği bekledi. Olmayınca da "Ferman padişahınsa dağlar bizimdir" çıkışıyla, BDP'de siyasete hızlı bir giriş yaptı.

Seçim öncesi söylemleri, eski yoldaşlarına eleştirileriyle dikkatleri üzerine çekti. Silvan saldırısı ise kendisi açısından tam bir kırılma ânı oldu. PKK'nın Silvan, Yüksekova'yla başlayıp bir biri ardına devam eden saldırılarıyla suskunluğu tercih etti. İnzivaya çekildi.

Altan Tan önceki gün *Taraf*'ta yayımlanan yazısına işte bu suskunluğun verdiği mahcubiyeti göstermemeye çalışan bir üslupla başladı. Ön alma niyetli, suskunluğuna bazı gerekçeler de hazırlamıştı; "Söz uçar, yazı kalır diyenler çok doğru söylemişler. Onun içindir ki Ramazan ayı boyunca ve sonrasında bayram süresince ara verdiğim değerlendirmelerime sözlü olarak değil, yazılı olarak başlamak istedim."

"Ötekilerin" ölümleri karşısında susan Tan, "söz-yazı" retoriğiyle kendine bir çıkış kapısı aralamış, "sözlü olarak değil" kelime oyunuyla da araladığı kapıdan içeri girmişti. Buna Doğu'da "Şark kurnazlığı" diyorlardı.

Yazısına bu sözlerle başlayan Tan, uzun bir AK Parti, BDP, PKK analizinden sonra vermek istediği asıl mesajı şu satırlarla verdi; "Kurşun mutlaka adres sormalıdır. ADRES SORMAYAN KURŞUN KATİLDİR... Adres sormayan, soramayan her kurşun TERÖRİSTTİR. Kürtlerin en büyük güçleri mazlumiyetleri ve haklılıklarıdır. Mazlum zalimler gibi davranmaya başladığı an bütün gücünü kaybeder. Kamuoyu vicdanında kabul görmeyen, masum insanlara zarar veren her türlü eylem terör eylemidir. 'Savaşın da' 'barışın da' bir hukuku olmalıdır."

Benzer bir açıklamayı Tan gibi Selahattin Demirtaş da önceki gün yaptı. Demirtaş, *Radikal'* den Deniz Zeyrek'e "Siviller ölüyor. Bu kabul edilemez. En kanlı savaşın bile bir hukuku var. Ahlaki boyutu var" dedi.

Yapılan açıklamalar ilk bakışta kulağa hoş geliyor. Ancak söyleyenlerin geçmişine ve zamanlamasına bakınca doğrusu benim aklıma "Timsah gözyaşlarından" başka kelimeler gelmiyor.

Şimdi, Tan, Demirtaş üzerinden benzer açıklamalar yapan, BDP'liler ve bu partiye yakın Kürtlere soruyorum.

PKK'nın Şırnak'ta yaptığı katliamda, BDP'ye yakın isimler, kadınlar ve de "sizin Kürtleriniz" öldürülmemiş olsaydı, bu açıklamaları yine yapacak mıydınız? Savaşın hukukundan bahsedecek miydiniz? Adres sormayan kurşundan söz edecek miydiniz? Ya da ölenler "öteki siviller", polis, asker eşleri, çocukları olsaydı yine aynı tepkiyi verecek miydiniz?

İsterseniz, "Silahlar sussun, ölümler dursun" bağlamındaki ikiyüzlü açıklamaları bir tarafa bırakarak, sizin yerinize bu sorulara cevap vereyim;

Hiç sanmıyorum...

Ne açıklama yapacaktınız, ne konuşacaktınız, ne de ölümlere tepki koyacaktınız.

Nereden mi biliyorum...

Çok uzağa gitmeden, son üç aydır bölgede yaşanan ölümlere, sizin tepkisizliğinize bakıyorum...

Yüksekova'da iki uzman çavuş sokak ortasında ensesinden vurulurken sustunuz da oradan biliyorum...

Sahi o gün neredeydiniz? Neden sustunuz? O iki uzman çavuşu, Şırnaklı dört masum kadından ayıran özellik neydi?

Halı sahada öldürülen polis ve sivil eşine ne demeli...

Öldürülen polis de aslında sivil değil miydi? Peki, öldürülen eş...

Uzaktan kumandalı mayınlarla polis, asker öldürülürken, "ötekiler" için kurşun adres sormazken niye susmuştunuz...

Sahi bütün bu ölümler, katliamlar kamuoyu vicdanında kabul görmüştü de bizim mi haberimiz olmamıştı? Suskunluğunuz bu yüzden miydi?

"Savaşın bir hukuku var" demişsiniz. Çok doğru...

Savaşın hukuku olduğu kadar insanlığın da bir vicdanı ve onuru var...

Ve o vicdan...

Ve o onur...

Ölümleri, "sivil, asker, militan, gerilla, öteki" diye ayırmaz... Ölümlere aynı tepkiyi verir...

Ve o vicdan... Ve o onur...

Hiçbir zaman "Kurşun mutlaka adres sormalıdır. Adres sormayan kurşun katildir" saçmalığı yapmaz...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aynı sığlık, aynı liyakatsizlik...

Mehmet Baransu 03.10.2011

Şöyle bir düşündüm Altan Tan'ın cevabını okuyunca; acaba Kürt davasını temsil etiğini düşünen, bugün bu davanın vitrininde boy gösterenler farklı, yani daha çaplı, daha liyakatli, daha az inişli çıkışlı insanlar olsalardı, bugün hem Türkiye hem de Kürtler bu halde olur muydu?

Bunun cevabını vermeyeceğim şüphesiz...

Ama Altan Tan gibi (kendi CV'sini fazlasıyla eksik dökmüş ortaya zira) bahse mevzu kesimin en üst düzey temsilcilerinde bile böyle anlık öfke patlamaları, en küçük eleştiride kendinden geçen karakterler ile bu davayı temsil etmeleri büyük bir haksızlık. Belki şiddeti yedeğine alan, her fırsatta önüne gelen herkesi tehdit eden zımni terör muhiplerine değil ama Kürtlere büyük bir haksızlık bence.

Anadolu'da bir söz vardır, "Ağır kazan geç kaynar" diye. Anadolu insanı bu lafı, çift anlamda kullanmıştır, ilki ağırdır; ağırbaşlı insan hemen öfkelenmez. İkincisi ise biraz can yakıcıdır; anlayışı kıt insanın bir şeyi kavraması zaman alır...

Altan Tan kısa süre önce kurşunlu adresli bir örnek vererek, "Adres sormayan kurşun katildir, teröristtir, ben güç kullanılmasına karşı olmadım, gücün kime ne kadar ve nasıl kullanıldığının sorgulanmasını gerektiğini savundum" türü kaş yapayım derken göz çıkardığında aslında zihniyetini yere vurup, çekirdeğini teker teker ayıklamak çok mümkündü. Ama bugün siyaseten arkasında durduğu ve her katliamında biraz daha dizlerine karnına çekip kendi iç evrenine yöneldiği terör o kadar gürültü çıkarmaktadır ki, Tan'ın bu saçmalamalarını bile kimse ciddiye almamaktadır.

Mesele şudur; ortalık yere çıkıp, ben şöyleyim, ben böyleyim diye afra tafra yapmak, kabadayı edasıyla ağzını açıp, hot zot diye aba altından sopa göstermek ne erdemle, ne liyakatle, ne de temsil hakkaniyetle ilgilidir.

Devlet Kürtlere yıllar yılı zulmetmiştir. Doğrudur. Kürtler ezilmişlerdir, hor görülmüşlerdir, hırpalanmışlardır, cinayetlere maruz kalmışlardır. Doğrudur. Ve de Kürtler mazlum millettir...

Ama bunun mefhum-u muhalifi külhanbeyvarî bir üslup mu olmalıdır? Her eleştiride insanların karşısına terörü, cinayeti, kanı mı koymak lazımdır? Yok mudur bu davanın aklıselimi, yok mudur âkil insanı, yok mudur şiddet değil fikir üreteni? Yok mudur tehdit değil, teklif yapanı? Soruyorum yok mudur?

Kalitesizlikte benzeşmek mi marifettir, seviyede yarışmak mı?

Biliyorum bu cümleler de Tan ve –maalesef– türdeşlerinin kimyasını bozacaktır. Yine kızacaklar, ağızlarını bozacaklar, tehdit edecekler, terör ile korkutacaklardır.

Ama gerçek de orada durmaktadır, **bu ülkede Kürt meselesini temsil iddiasındaki kişiler ve siyasi kurumlar yetersizdir, eksiktir, hatalıdır**.

Hizmet ettiklerini düşündükleri halkın hakkını hakkıyla arayamamanın da bir vebali, sorumluluğu olsa gerek. Altan Tan gibi afra tafra yaparken bile zikzaklı çizgilerle dolu geçmişiyle övünen zevata kalmış bir toplumsal davanın vereceği bir umut maalesef yoktur.

Yazık ki yoktur.

Aslında bu satırların Altan Tan'a yeterli bir cevap olduğunu düşünüyorum ama geçmişi zikzaklarla, siyasi hırslarla dolu birinin gazete sayfalarında yalan yanlış CV'lerle insanları kandırmasına da göz yumamam. İşte bu açıdandır ki, CV'nin çokça eksik kalan küçük bir bölümünü okurlar adına doldurayım.

Altan Tan, CV'sini ortaya dökerken, Melih Gökçek'in Keçiören Belediye Başkanlığı döneminde kendisi ve Ömer Vehbi Hatipoğlu'nun yardımcılığını unutmuş. Aydın Menderes'in kurduğu partideki görevi de yok CV'de. Cem Boyner'in partisine olan sempatisini de göremedim. Tayyip Erdoğan'ın belediye başkanlığı döneminde Mehmet Metiner, Ali Bulaç, Metin Kızmazla birlikte çıkardıkları sözleşme dergisi, belediyenin kültürel işlerinden aldıkları ücretleri de yazmasını beklerdim kendisinden.

Mesela isterdim ki Ahmet Bilgin'in Diyarbakır Belediye Başkanı olduğu dönemde yine Ali Bulaç, Mehmet Metiner'le birlikte aldıkları viyadük işini yazmış olsun. Seçimlerde belediyenin değişmesiyle işin yarıda nasıl iptal edildiğini? Mehmet Ağar'la yaptığı diğer görüşmeleri anlatsın. Bugün 367 kahramanlığı yapmasına rağmen, olayın doğrusunu anlatsın.

DYP'ye başvuru dosyasını kime verdiğini, 367 olayından sonra dosyanın Ankara'ya gitmesini, Mehmet Ağar'ın onu listeye koymadığını öğrendiği an tepkisini, Osman Bostan ekibiyle flörtünü yazsın isterdim.

Mardin'deki uluslararası öğrenci sempozyumu gecesi otel odasındaki görüşmeyi anlatsın isterdim. Ali Bulaç, Zeynel Abidin Erdem, Oya Peker ve bazı isimlerle bir AK Partili'nin kendi adına buluşmalarını yazsın. Konunun kendisinin Büyükşehir Belediye Başkanlığı olduğunu. Toplantıda teklifin kendisinden gittiğinin Ali Bulaç, Erdem'in ağzından AKP'liye açıklanmasını. Bülent Arınç ve İhsan Arslan'ın devreye sokulmak istenmesini. Aynı konunun Ali Bulaç tarafından İsttanbul'da yine aynı isme deklare edilmesini...

Galip Ensarioğlu'na kişisel dosyasını neden verdiğini yazsın...

Yerim yok, Tan'ın gerçek CV'si için yazacak çok şey var ama şimdilik bunlar sanırım yeterli.

Unutmadan Altan Tan... Şark kurnazı lafıma bozulmuşsun. "Çakal, alçak, kek, .. demek istemiyorum ama yazmış oldum" türü yazılar, ne kadar da haklı olduğumu gösteriyor. Şark kurnazlığı tam da bana yazdığın mektuptaki yazılanları kapsıyor.

Bu ülke siyasette çok fırıldak "Kubiler" gördü. Parti değiştireni. Meclis'e girmek için meşru, gayrı meşru yolda duranları. Ancak senin gibi savrulanına şahit olmadı. Bütün ömrü boyunca söylediklerini bugün reddedip, bunu da meşrulaştırmak isteyene şahit olmadı.

Meclis'e girmek büyük bir iş değil. Meclis'e girince sadece ve sadece cenazeniz Meclis'ten kalkıyor. Hepsi bu... Arkamda kimin olduğunu merak etmişsin, (sana yakışan üslupla, mertçe değil, lafı dolandırarak) söyleyeyim: ALLAH... Savrulanların pek bilmediği bir isim.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz hâkimine muhalefet şerhim

Mehmet Baransu 10.10.2011

Balyoz davasında itirazlara bakan mahkeme başkanı Şeref Akçay'ın, tutuklulukla ilgili muhalefet şerhi geçen haftanın en çok konuşulan konularından biriydi. Akçay, konunun kamuoyuna yansımasının ardından emekliliğini isteyip, görevinden ayrıldı. Görevden ayrılan Akçay, dokuz sayfalık muhalefet şerhinde, özetle şunları söyledi;

"Sanıklar darbe fiilini işlememiştir. Sadece toplantı yapıp liste yapmıştır. Ancak 2003 yılından sonra bu listelerdeki hem ihtilali yapacak kişiler ve görevlendirilecek kişilerin bir kısmı emekli olmuş, bir kısmı başka yerlere tayin olmuş ve bir kısmı da ölmüştür. Sanıkların 2003 yılından sonra ihtilal yapma iradeleri devam etmiyor. Sanıkların isteyerek veya ellerinde olmayan başka nedenlerle bu düşüncelerinden bu iradelerinden bu eylemlerinden vazgeçtiğini söylemek gerek. Bu yüzden sanıklar cezalandırılamaz.

Türkiye'de ihtilâl ile ilgili daha önce verilmiş örnek bir karar yoktur. Yargıtay'ın görüşü bu şekildedir, diye örnek göstereceğiniz bir karar da yoktur. Belki bu karar Türkiye'de ilk defa verilecek bir karardır. O nedenle bu hususların çok ciddi ve hukuki gerekçelerle tartışılması gerekmektedir. Bu tartışma yapılana kadar da sanıkların tutuklanması değil serbest olarak yargılanmasının asıl olması doğrudur."

Akçay'ın bu itirazlarını tek tek ele alalım.

Akçay, Türkiye'de ihtilalle ilgili verilmiş daha önce bir karar olmadığın söyleyerek, sanıkların tutuksuz yargılanmasını istiyor. Böyle bir karar olmadığı doğrudur. Çünkü ihtilal ve ihtilale teşebbüs Türkiye'de ilk kez mahkeme konusu oldu. Türkiye'de böyle bir karar olmaması, hukukçuların konuyla ilgili karar veremeyecekleri anlamına gelmez. Çünkü, bakılması gereken yer, dünyada bu davaların nasıl yürütüldüğüdür.

Akçay, dünyadaki örneklere kısa bir göz atmış olsaydı, darbecilerin neredeyse tamamına yakınının yaşlarına bakılmaksızın tutuklu yargılandığını ve darbecilerin ağır hapis cezalarına çarptırıldığını görecekti.

Akçay şerh yazısında "İhtilalle ilgili daha önce verilmiş bir Yargıtay kararı yok" dedikten sonra, "Sanıklar cezalandırılamaz" da diyor. Akçay'a sormak gerekiyor; daha önce böyle bir hüküm yoksa, siz sanıkların cezalandırılmayacağına hangi hükme bakarak karar verdiniz?

Akçay'ın şerh yazısındaki itirazlar bunlarla sınırlı değil. Sanıkların darbe fiilini işlemediğini de söylüyor. Doğrusu bu kanıya nasıl vardığını merak ettim. Çetin Doğan komutasında, 2003 yılında sadece toplantı yapılıp, listeler hazırlanmadı. Birinci Ordu Komutanlığı'nda seminer adı altında yapılan toplantıda, listelerin yanı sıra 12 Eylül Bayrak Harekât Planı da getirildi. Kaldı ki ses kayıtlarında tankların nereye konuşlanacağı, kimlerin gözaltına alınacağı, hangi siyasilerin hangi cezaevine gireceği, AKOM'un sıkıyönetim merkezi olacağı, belediyelere askerlerin atanacağı, alışveriş merkezlerine el konulacağı gibi fiili olarak masaya yatırılmış ve hayata geçirilmiş binlerce konu var.

Ses kayıtlarının bir darbe planı olduğu, seminer olmadığı yönünde mahkeme dosyasında askerî bilirkişi raporları var. Akçay "fiili durumdan" darbe olmamasını kastediyor ama darbe olmuş olsaydı bugün böyle bir davanın olamayacağını da öngörüyor olmalıydı.

Akçay belki konudan tam olarak haberdar değil ama Çetin Doğan ve ekibi, darbeden kendi istekleriyle vazgeçmediler. Bazı subayların çabası ve dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök'ün, Çetin Doğan komutasındaki birlikleri başka birliklere kaydırmasıyla darbe önlendi. Yani Doğan, altı boş bir orduya komuta etmek zorunda kalınca, darbe yapamadı.

Çelişkilere devam edelim. Akçay şerh yazısında sanıkların 2003 sonrası ihtilal yapma iradelerinden vazgeçtiklerini söylüyor. Kendisine bir hatırlatmada bulunayım. Balyoz sanıkları arasında Orgeneral Ergin Saygun, Süha Tanyeri, Bertan Nogaylaroğlu gibi isimlere bakmalı. Saygun, 2008 yılı ağustos ayına kadar Genelkurmay İkinci Başkanlığı, ardından 1. Ordu Komutanlığı yaptı ve 2009'da emekliye ayrıldı. Saygun, bir darbe planlaması olan Lahika'ya, alt planlama olan İrticayla Mücadele Eylem Planı gibi bir dizi plana Yaşar Büyükanıt ve İlker Başbuğ'la birlikte imza attı.

Lahika'yı belgeleriyle *Taraf* ta yazmamın ardından da Saygun, Genelkurmay Adli Müşavirliği'nden hukuki bir görüş aldı. Lahika'nın bir darbe planı, zaman aşımının da 30 yıl olduğu, belgelerin imha edilmesi gerektiği kendisine yazılı olarak aktarılınca da belgeleri ve laptopunu yaktı. Hukuki görüşü de belgeleriyle gazetede yayımladık. **2007 yılındaki Hudson toplantısı ve Zeyno Baran'ın "Türkiye'de darbe olma ihtimali yüzde 50" lafını da not edeyim.**

Sayın Akçay, anlayacağınız **2003'te darbe toplantısına katılan isimler, 2007 sonrası da boş durmadılar**. Yani ortada ihtilal iradesinden vazgeçilen bir durum yok. Kaldı ki Türkiye'de bu irade, her 10 yılda bir kendini hatırlatıyor.

Bir parantez açarak şunu söyleyeyim. Kamuoyunda çok tartışılan "2003 yılındaki CD'lerde nasıl oluyor da 2007-2008 tarihli bilgiler var" tartışmasına bir katkı sunayım. Bence bu soruya cevabı **Ergin Saygun** verebilir. **Kendisi 2009 yılında 1. Ordu Komutanlığından emekli oldu. Bir yıl önceki Lahika görüşü üzerine, belgeleri ve laptopunu yakınca, 2009 yılında darbeyi yapamadıkları için güncelledikleri CD'leri imha etme girişiminde bulunmuş olabilir mi?** Tıpkı bir yıl önce Genelkurmay Başkanlığı'nda yaptığı gibi. Ya da *Taraf* a gelen bavul, acaba Ergin Saygun'un imha ettirmek istediği, ancak edilmeyen belgeler olabilir mi?

Aslında Balyoz'la ve Akçay'ın şerh kararıyla ilgili yazılacak çok nokta var ama "şimdilik" konuyu burada kapatıyorum. Parantez olarak da şunu söyleyeyim. **Emir alan-emir veren ayrımı yapılabilir ve emir alanlar tutuksuz olarak yargılanabilir.**

NOT: Geçen hafta Altan Tan hakkında yazdığım yazıda niyetim Altan Tan'ın kamuoyundan sakladığı kimliğini deşifre etmekti. Ancak, yazımda konuyla ilgisi olmayan Ali Bulaç ve Metin Kızmaz'ın isimleri de yer aldı. İstemeden üzmüş olduğum her iki isimden de özür dilerim.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ergenekon'da kaçıncı basamaktayız

Mehmet Baransu 17.10.2011

Anadolu'nun dört bir yanında konferanslar verdim. Özellikle 12 Eylül referandumundan önce, neredeyse her gün bir konferansta vatandaşlarla buluştum.

Konferanslarıma katılanlar bilir.

Yarım saatlik genel bir girişin ardından, konuklarımla soru-cevap yapmayı severim. Onların merak ettiği soruları, bilebildiğim kadarıyla cevaplarım. Bilmediğim konularda da açık yüreklilikle konuyla ilgili yeterli bilgimin olmadığını söylerim.

Anadolu, güncel konulara fazlasıyla duyarlı. İstanbul medyasının, iş dünyasının tahmin edemeyeceği kadar da Türkiye meseleleriyle ilgili, ilgili olduğu kadar da ne olup bittiğinin farkında.

Her konferansımda yüzlerce soruyla karşılaşırım. Ama içlerinden bazılarını fazlasıyla önemserim. Bugün sizlerle o sorulardan birini paylaşacağım. Cevabımı da güncelleyerek vereceğim.

En sık karşılaştığım soru, derin devlet, Ergenekon operasyonlarında, Türkiye'nin kat ettiği mesafenin hangi boyutta olduğu...

12 Eylül referandumundan önce, konuklarıma çıkmamız gereken 100 basamak olduğunu, o gün itibariyle üçüncü basamakta durduğumuzu söylemiştim.

Üçüncü basamak cevabıma bazı konuklarım şu yorumda bulunmuştu.

Ortaya çıkan onca delil, soruşturma geçiren, tutuklanmış kimi muvazzaf/emekli subaylar, öğretim görevlileri, siyasetçiler, gazeteciler ve sivil bazı unsurlara rağmen, **üçüncü basamak az değil mi?**

Bu soruya da şu cevabı vermiştim: Bir çocuğum doğumu zordur. Anne karnında beklemesi, doğması, emeklemesi, ardından ayağa kalkması, adım atması ve de merdiven çıkması uzun bir zaman alır. Merdiveni çıkmaya başlarken, ilk basamaklara korkarak adım atar. Eğer mücadele etmezse, basamaktan düşmesi kolay olur. Yaşadığı korku, uzun bir süre merdiven çıkamamasına neden olur. Bugün korkarak, cesur kararlar alarak yolumuza devam edemezsek, tıpkı o bebek gibi üçüncü basamaktan düşmemiz kaçınılmazdır.

Bu cevabın genel itibariyle konuklarımı tatmin ettiğini de gördüm.

Bugün itibariyle bu soruya vereceğim cevap ise şu:

12 Eylül referandumunun ardından Türkiye 10. basamağa adım attı. Geçen Askerî Şûra'da Genelkurmay Başkanı Orgeneral Işık Koşaner ve Kuvvet Komutanları'nın toplu istifa resti, ardından yaşanan emeklilik, Cumhurbaşkanı ve hükümetin istifalara verdiği cevapla 15, bilemediniz 20. basamağa adım attık.

Bugün itibariyle durduğumuz ve de geldiğimiz nokta bu.

Bundan sonrası için yapılacak mücadele ve atılacak adımlar çok önemli. Bu çocuk, henüz merdivenlerden çıkmayı yeni öğreniyor ve düşmesi çıkmasından çok daha kolay olacak. Özel Harp Dairesi'nin sayıları 10 bini aşan ve henüz ortaya çıkmayan "uyuyan hücrelerini" de hesaba kattığımızda, mücadelenin daha çetin olacağını da not edeyim.

Önümüzdeki süreçle ilgili değerlendirmem ise şöyle:

28 Şubat'ı yani askeri, siyasetçisi, medyası, sivil unsurları ve tüm aktörleriyle yargılamaya başladığımız an 40. basamağa çıkacağımızı düşünüyorum.

Susurluk çetesinin tüm aktörleriyle soruşturulmaya başlandığı an da 60. basamağa doğru yol alacağız.

28 Şubat ve Susurluk soruşturması yer de değiştirebilir.

Mehmet Ağar'ın dün Ahmet Altan'a açtığı telefon konuşmasını okumuşsunuzdur. Ağar, kendisinin bir suça bulaşmadığını, defalarca soruşturma geçirdiğini, rahmetli Bülent Ecevit'in de kendisinin yaptıklarını takdir ettiğini söylüyor. Ancak, 90'öncesi, 90 sonrası bu ülkeye devlet terörüyle yaşatılanları, faili meçhul cinayetleri, Kürt işadamlarının neden öldürüldüğünü, uyuşturucu trafiğinin devletin eliyle nasıl değiştirildiğini, kendisinin bu olup bitenler karşısında görevli olmasına rağmen neler yaptığından pek bahsetmiyor. Dağıtılan silahları, katilleri bir telefonla nasıl serbest bıraktığına girmiyor.

Türkiye bu karanlık tarihi aydınlatıp, sorumluları yargı önünde cezalandırdığı an 20 basamak birden çıkacak.

70. basamak ise biraz daha zor ve mücadeleci geçecek. **70. basamakta soruşturulması gereken isimler kimler mi olmalı ya da olacak?**

Gazeteci büyüğüm Avni Özgürel'in tesbitiyle "bu yapılara söz geçiren, hükmeden Ejderler", yani "işadamları..."

Hatırlarsanız, eski İçişleri Bakanımız Sadettin Tantan'ın bankalara dönük 2000'li yılların başında yaptığı operasyonda, **Ali Balkaner** aranmaya başlamış ve Hürriyet Gazetesi'ne giderken gözaltına alınmıştı. Hem gözaltına alınırken hem de savunmasında çok tartışılacak bir açıklama yapmıştı;

"Bizler 18 büyük aileyiz. Hepimizin bağlı olduğu bir başkanımız var. 18 büyük aile bir havuz oluşturduk. Tüm ekonomi bunların elinde. İstanbul Menkul Kıymetler Borsası'nı manipüle eden kişi, bizim bağlı olduğumuz başkanımızdır. Tokyo Borsası'nda 800 milyon dolar kaybetti, bana mısın demedi."

Balkaner'in bu açıklaması aklıma şu soruları getirdi; Kim bu 18 aile? Balkaner neden Hürriyet Gazetesi'ne gitmeyi tercih etti? Hürriyet onun için niçin önemliydi? Kamuoyunda sıkça tekrarlanan 'Hürriyet'in bir

de görünmeyen patronu var' sözü doğru muydu? Balkaner bu isme mi mesaj vermek istiyordu? Ve bugün itibariyle ailelerin sayısı acaba kaç?

Yazımı asla 100. basamağa çıkamayacağız diyerek noktalayayım. Çünkü; 70'ten sorası uluslararası boyuta giriyor ve Türkiye henüz o yapıyla mücadele edecek güçte ve noktada değil. Hatta asla mücadele de edemeyecek.

Karamsar olmaya gerek yok. 70. basamağa çıkmak da çok önemli ve güçler dengesi o gün eşit olabilir. Demokrasi yolunda bizleri çetin bir mücadele bekliyor. Anadolu gerçeklere daha yeni uyanmaya başladı.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TSK ve PKK'nın yeni konsepti

Mehmet Baransu 24.10.2011

PKK'nın Çukurca'da sekiz ayrı noktaya düzenlediği saldırı sonrası 24 askerin şehit edilmesi üzerine aslında söylenmedik söz kalmadı gibi. Olayın tüm boyutları, Türk Silahlı Kuvvetleri ve PKK açısından masaya yatırıldı. Eleştirileri öneriler takip etti.

Savaş ve barış kelimelerinin iç içe geçtiği şu günlerde, haftada bir yazı yazmanın vermiş olduğu negatif pozisyona rağmen, bugün pek söylenmeyen bir iki noktanın altını çizmek istiyorum. Savaş çığlıkları arasında, amaçlananın ne olduğu, yaşanabilecek tehlikeli bir durumu hatırlatma gereğini hissediyorum.

Yazımın bu bölümüne geçmeden önce, geçen haftaya dönüp, ortalıkta çokça konuşan "çok şey bilen", ancak "hiçbir şey bilmediğini bilmeyen" kimi çevrelerin yapmış olduğu yanlış değerlendirmeleri hatırlatarak, bugünkü yazıma başlıyorum.

Genelkurmay Başkanlığı Çukurca saldırısının hemen ardından yaptığı açıklamada 22 taburla yurtiçi ve yurtdışında bazı noktalara operasyon yapıldığını açıkladı. Bu açıklama "bu konuları bildiğini zanneden kimi çevreler" özellikle bazı "gazeteciler" tarafından "Sınırdışı kara operasyonu başladı" şeklinde değerlendirildi.

Bu değerlendirmeye ilk gün karşı çıktım. Çünkü, devletin kara operasyonu yapmaya niyeti olmadığını, bu tür bir çalışmasının da bulunmadığını söyledim. Tıpkı daha önce yazıp, söylediğim gibi. Yapılan olsa olsa bir nokta operasyonu olabilirdi.

Devlet, PKK'yla mücadelede bazı bölgelerde yeni bir strateji geliştirdi. Genelkurmay Başkanlığı'na Orgeneral Necdet Özel'in gelmesiyle birlikte, bu stratejinin hayata geçirilmesi için çalışmalara başlandı. Özellikle sınıra yakın bölgelerde eski "bekleme düzeninden" vazgeçilecek, hareket kabiliyeti yüksek yeni bir düzene geçilecekti. Yeni strateji aslında fazlasıyla da tanıdıktı. Daha önce askerin ve Özel Harekât'ın kullandığı bu yöntem tekrar devreye sokuldu. Nokta operasyonlarla alan daraltılarak PKK'yla mücadele edilecek, havadan yapılan operasyonlarla da PKK'nın etki gücü zayıflatılarak, birliklerin önü açılacaktı. PKK'nın etkinliği, nokta operasyonlarla "kademeli" olarak yok edilmeye çalışılacaktı. Bu operasyonlar sonucu,

örgütün üst düzey liderlerinin nokta operasyonlarla "imha edilmesi" de amaçlananlardan biriydi. Devlet, bu amaçla bir liste hazırlamış ve listeye 50'nin üzerinde örgüt yöneticisinin ismi, muhtemel olabilecekleri kamplar girmişti.

Devletin, terörle mücadelede yeni konsepte geçme çalışmalarının başladığı günlerde, PKK'nın saldırıları artmaya başladı. Hava operasyonlarının ardından da PKK mücadeleyi şehirlere taşıdı. Sivillerin de hedef alındığı bu saldırılara Kürtlerin de tepki vermesi üzerine de Çukurca saldırısı planlandı. Sivil ölümlerle kendi tabanından bile tepki toplayan PKK, hava operasyonlarında yöneticilerini de kaybetmeye başlayınca, durumu tersine çevirmek için profesyonel bir çalışma içerisine girdi. Çukurca saldırısı bu çalışmanın ilk örneği olacaktı ve oldu da.

Saldırıyla amaçlanan, "psikolojik üstünlük elde etmek" sonrasında askeri, kara operasyonuna zorlamak, yani çok iyi bildikleri kendi bölgesine çekmek ve tıpkı Güneş Operasyonu'nda olduğu gibi ağır zayiat vermekti. Olacak muhtemel "zafer", kendi kamuoyunda oluşan tepkiyi dindirecek, kaybolan "imaj" yerine gelecekti.

Hükümet ve asker, PKK'nın bu yeni stratejisinden haberdardı. Kara operasyonuna sıcak bakılmamasının en önemli nedenlerinden biri de buydu.

Devletin bu yeni konseptini bilmeyen bazı "gazetecilerin" olayın şehvetine kapılıp, **"kara operasyonu başladı"** yorumları üzerine, Genelkurmay Başkanlığı durumu düzeltme ihtiyacı hissetti. Yeni kısa bir basın açıklaması yaptı ve kara operasyonu yorumlarını düzeltip, kara ve hava operasyonlarının büyük bir bölümünün yurtiçinde, ağırlıklı olarak Çukurca bölgesinde sürdürüldüğünü açıkladı.

Genelkurmay Başkanlığı özetle ortada kara operasyonu olmadığını, "nokta operasyonlar" olduğunu söyledi. Bu bilgileri vermemim nedeni şu. Yeni konsepti, özellikle Türk Silahlı Kuvvetleri'nin bundan sonra yapacağı müdahaleleri sağlıklı değerlendirme açısından, gelinen süreci doğru okumak, bilmek ve de değerlendirmek gerekiyor.

Aslında TSK, son beş yıldır yeni konsepte uygun hareket edebilirdi. Ancak **ne Yaşar Büyükanıt ne de İlker Başbuğ'un terörle mücadele konsepti vardı**. Genelkurmay Karargâhı'nda yapılan çalışmalar, İrticayla Mücadele Eylem Planı, Lahika ve darbe planlarından öteye geçmiyordu. Asker fişleme ve darbe planlarıyla meşqulken, örgüt bölgede hâkimiyetini gün geçtikçe hissettirdi.

Konuyu fazla uzatmadan PKK'nın yeni, bir o kadar da tehlikeli bir stratejisini yazayım. PKK, Çukurca saldırısı sonrası istediğini elde edemedi. Türk halkı sokağa dökülmediği gibi asker de kara operasyonu oyununu boşa çıkardı. Şimdi yapılmak istenen ise kamu görevlilerinin kaçırılmasının yanı sıra yakın bir tarihte özellikle bayram öncesi Çukurca benzeri yeni bir saldırı düzenlemek. Toplumun kabaran ancak kontrol altına aldığı öfkesini, kontrol dışına çıkarmak. Sokakları savaş alanına çevirip, kontrol dışına çıkan öfkeyi Kürtlere yönlendirmek. Ardından da Kürt halkını arkasına alıp, Serhildan ilan etmek. Bitirirken şunu söyleyeyim. Kontrol dışına çıkan ve de profesyonel ellerin yönlendirdiği öfkelerin, bu ülkede hangi canlara nasıl mal olduğunu öğrenmek için Maraş'a, Sivas'a, Gazi'ye, Yavi'ye, Çiçekli'ye vb. bakmak yeterli.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Deprem bekliyorum!

Mehmet Baransu 31.10.2011

Aslında bugün yazı yazmak içimden gelmiyor. Bilgisayarın karşısındayım, klavye önümde ama aklım bambaşka yerlerde. Ruhum bedenimin çok uzaklarında.

Bir ara Van'a gidiyorum...

Yıkıntılar arasında dolaşıyor, enkazın altında kalan sorumluluğumu arıyorum. Enkaz altında kalan sorumluluğumu ararken, bambaşka bir yere gidiyorum.

Bingöl'de önceki gün yaşanan katliama...

Çocuklarını kurtarmak için canlı bombanın üzerine atılan anne aklıma geliyor. Bombaların parçaladığı bedenleri düşünüyorum. O minik bedenler gözlerimin önüne geliyor. Gelmekle kalmayıp, gitmiyor da. Hayatı anlamadan, hayatlarını bir bombayla kararttığımız o minik bedenler.

Beni sorguluyorlar. "Suçumuz neydi?" diye hesaba çekiliyorum. Tetiği çekmediğim halde hesap veriyorum.

Aslında hesap bile veremiyorum. Minik bedenlere söyleyecek sözüm yok. Tıkanıp kalıyorum. Sözüm bitiyor... Gözlerimi gözlerinden kaçırmaya çalışıyorum. Boynumu büküp," beni, bizi affedin" demekten başka bir söz bulamıyorum.

Dedim ya aklım da ruhum da bambaşka yerlerde. Klavye gözümde büyüyor. Yazılar, rakamlar, karşımdaki ekran, gözümde büyük bir ateş oluyor. Ve o ateş beni içine alıyor. İçinde ölümlerin, katliamların olduğu ateş beni yakmaya başlıyor.

Aklım da ruhum da ölümlerin kol gezdiği ülkeye gidiyor.

Bu ülkede yazı yazmak zor. Bu ülkede yaşamak zor.

Ateş dört bir yanı çevrelemiş. Ateş ruhlarımızı yakıp, kül etmiş. Geriye, ruhsuz, duygusuz, insanlığı unutmuş, katil ruhlu küller bırakmış.

Bu ülkede yas tutmak, üzülmek, duygulanmak da zor. Bir biri ardına gelen ölüm haberlerine üzülürken, biranda bu ölümleri unutup, başka ölümlere gidebiliyorsunuz. Enkaz sizi altına alıyor. Soğuk, bedeninize işliyor.

Van için üzüleyim derken, bu ülke size doğru düzgün üzülme imkânı bile vermiyor.

Bingöl'den gelen bir haberle tekrar sarsılıyorsunuz.

Duygular birbirine karışıyor, çarpışıyor. Bu ülkenin bir travma yaşadığını görüyorsunuz. Kısır bir döngü içinde dönüp durduğunuzu anlıyorsunuz. Ve asıl depremin ruhunuzda olduğunu fark ediyorsunuz.

Bu ülke dört bir yanıyla deprem ülkesi. Riskler bölgesi. Ama asıl depremin, asıl riskli bölgenin çok uzakta değil, yanı başınızda, içinizde olduğunu görüyorsunuz. Ve insanlığınızı fay hattının tam üzerine yaptığınızı anlıyorsunuz.

Binalarda çürük malzemeler kullanılmış, kolonlar kesilmiş... Bunların aslında bir önemi yok... Ruhumuz, insanlığımız, benliğimiz çürük malzemeyle yoğrulmuş ama bilenimiz, farkında olanımız yok. Tıpkı kestiğimiz kolonlar gibi insanlığımızı, vicdanımızı kesip atmışız.

Şiddet ve ölüm üzerine bir "benlik" inşa etmişiz. Öldürdükçe, kan içtikçe hayatta kalmaya çalışmışız.

Yaşamayı, yaşatmayı unutmuşuz.

Bu ülkenin 10 nokta bilmem kaç ölçeğinde bir depreme ihtiyacı var. Öyle bir deprem ki ruhlarımızı paramparça edecek bir deprem. Öyle bir deprem ki her tarafı yakıp, yıkacak bir deprem.

İçimizdeki şiddeti, içimizdeki o katil ruhu enkazın altında bir daha çıkmamak üzere toprağın en derinliklerine gömecek bir depreme ihtiyacımız var.

Yazıya başlarken de dediğim gibi bugün yazı yazmak içimden gelmedi. Ben ruhlarımızı paramparça edecek o 10 bilmem kaç üzerindeki depremi bekliyorum. İnsanlığımızı yeniden, sağlam temeller üzerine inşa edeceğimiz o depremi.

Umarım o deprem çok uzaklarda değildir ve umarım o deprem yarından çok önce bu ülkeye gelir.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bir teklifim var!

Mehmet Baransu 07.11.2011

Terörle Mücadele Kanunu'ndaki (TMK) anti-demokratik maddeler nihayet gündemimize girdi. Önceki gün *Taraf*'tan Lale Kemal'e açıklama yapan Başbakan Yardımcısı Bekir Bozdağ, TMK ve yasalarımızdaki anti-demokratik hükümlerin 2012 ekim ayına kadar ayıklanacağını, Adalet Bakanlığı'nda konuyla ilgili çalışmanın başlatıldığı müjdesini verdi.

Bu köşeyi takip edenler hatırlayacaktır. Nedim Şener ve Ahmet Şık'ın tutuklanmasının ardından, TMK'yı uzun bir aradan sonra gündeme ilk kez getirmiş, Şık ve Şener'in tutuklanmasına neden olan yasalarımızdaki bazı hükümlere dikkat çekmiştim. Ve bu yasaların çıkarılmasına neden olan kişi ve kurumları deşifre etmiştim.

Hatırlayacaksınız, **Şener ve Şık'ın tutuklanmasıyla bazı gazeteciler kendilerini sokaklara atmış, tutuklamalara karşı eylem yapmıştı**. "Dokunan yanar" yalanının ardına sığınarak, bazıları ağzını bantlamış, bazıları da atkıyla ağzını kapama ihtiyacı hissetmişti.

Aslında, düne kadar MİT'e çalışan, askerin kara propagandasını yönettiği gazetede gün gün uygulayan bu isimler, eylemleri ne Nedim için ne de Ahmet için yapmışlardı. Psikolojik operasyon kokan bu tiyatronun perde arkasında, yani kulisinde, sorumluluklarını gizleme çabası vardı. İşte bu tiyatroyu görünce, 4 Nisan 2011 günü bu köşede bir yazı kaleme aldım. "Suçluları tanıyalım" başlığıyla, Şener ve Şık'ın tutuklamasına neden olan kişilerin, bugün onun için yürüyen bazı isimler olduğunu yazdım.

Suçlular kimler miydi?

"12 Nisan 1991 tarihli Terörle Mücadele Kanunu, güvenlik güçlerine geniş imtiyazlar vermiş ve bu yasa kapsamında binlerce insan eline silah almadan örgüt üyeliğinden hapse konmuş, bir o kadarı da faili meçhul cinayetlere kurban gitmişti. Bu kanundaki insan haklarına aykırı maddelerin bazılarını Avrupa Birliği Uyum

Paketi kapsamında 2001 yılında ANAP-DSP-MHP koalisyonu değiştirdi. Ardından iktidara gelen AK Parti, 2003 yazında kanunda bir dizi değişiklik yaptı. Terör tanımını açık hale getirip, insan hakları kapsamında eksikleri giderdi. Binlerce masum insanın cezalandırıldığı terör kavramı daraltılmış oldu.

Yapılan yeni düzenleme askeri rahatsız etti. Statükonun temsilciliğini üstlenen medya ve CHP de bir süre sonra rahatsızlığını dile getirmeye başladı. İşte tam bu sırada Türkiye'de özellikle doğu ve güneydoğu da olağandışı gelişmeler yaşanmaya başlandı. PKK kendi ilan ettiği ateşkesi bozdu. Eylemler tekrar başladı. PKK'nın yaptığı tuhaf eylem ve bombalama olaylarına, 'iyi çocuklar' Şemdinli ve benzerleriyle 'destek' verdi.

2005 ağustosunda TSK ilginç bir açıklama yaptı; 'Bölücü terör örgütüne karşı mücadele kısıtlanmış yetkilere rağmen özveriyle sürdürülüyor'du. Terörle mücadelede en büyük engelin 2003 yılında yapılan yasal değişiklikler olduğu askerler tarafından sıkça vurgulanmaya başlandı.

Askerin ardından söz sırası bu kez Bağcılar medyası ve statükonun diğer yayın organlarına geçti; 'Terörle mücadelede sert tedbirler alınmalı, yasalarda güvenlik güçlerinin elini kolunu bağlayan maddeler bir an önce değiştirilmeli.' Medyanın ardından bu kez CHP topa girdi. PKK'nın yanına, İslami Terör Örgütü kavramı sokuldu. Terör, 2003'te yapılan değişiklikle cesaret bulmuş, yasal değişiklik 'elzem' olmuştu.

Kamuoyunda oluşturulan bu havanın ardından dönemin Adalet Bakanı Cemil Çiçek, kanunda düzenleme yapılması için çalışmalara başladı. Ardından Meclis'te komisyon kuruldu ve hazırlanan metin Meclis'e sunuldu. 29 Haziran 2006'da da Terörle Mücadele Kanunu'ndaki değişiklik kabul edildi... CHP bireysel hak ve özgürlüklerin kısıtlandığı bu maddelerin hiç birine itiraz etmedi."

Bugün şikâyet edilen maddeler, asker, medya, AKP ve CHP'nin eliyle ortaklaşa çıkarılmıştı. Peki, bunda amaçlanan neydi? Yapılan değişikliğin hedefi, Kürtleri, Kürt gazetecileri, aydınları ve de Fethullah Gülen'i, "Silahlı Terör Örgütü" kapsamında içeri tıkmaktı. Askerin bu planı Meclis'ten geçmiş, dönemin Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer da değişikliği onaylamıştı. Artık, kaşkol, bir metin, hatta kırmızı, yeşil, sarı renkli bir kalem bile "Silahlı Terör Örgütü" kapsamına girebiliyordu.

Yapılan değişikliğin ardından binlerce Kürt, tutuklanıp hapse kondu. Yine bu yasa kapsamında İrticayla Mücadele Eylem Planı gibi onlarca plan asker tarafından devreye sokuldu ve Fethullah Gülen'in evlerine silah konup, hakkında "Silahlı Terör Örgütü" kapsamında soruşturma açılması planlandı.

Bugün siz bakmayın ağzını bantlayıp ortalıkta dolaşanlara. 2005 yılında askerin emriyle, yönettikleri gazetelerde, köşelerinde bu operasyonun neticelenmesi için var güçleriyle çalıştılar. Bu kişilerin, 2005 ve 2006 yılında neler yazdıklarına, neler söylediklerine bakmak yeterli. Arşivler bir adım ötede.

MİT'in ve askerin psikolojik operasyon elemanlarının o gün unuttukları bir nokta vardı. Tıpkı 28 Şubat'ın bin yıl süreceğini düşündükleri gibi. "Keser döndü, sap döndü, gün geldi devran döndü" ve yapmak istedikleri operasyon, kendi çıkarttıkları yasayla kendilerini vurdu. Bugün de ortalıkta ağızlarını bantlayarak, köşelerinden yine yalan bilgiler vererek o günkü operasyonlarını kapamaya çalışmaktan başka dertleri yok.

Bozdağ, önceki gün yasalardaki bu anti-demokratik hükümlerin değiştirileceğini müjdeledi. Benim bir teklifim var. Gelin, öyle bir demokratik yasalar yapalım ki, yarın Fethullah Gülen de, Doğu Perinçek de, Abdullah Öcalan da, Nur Serter de, Hizbullah da, başkaları da bu ülkeyi yönettiğinde, vatandaş kimseden korkmadan kanunlara güvenebilsin. Düzenleme, herkesin kendisine "düşman" kabul ettiği bir

kişinin, grubun veya partinin bir gün bu ülkeyi yöneteceğini düşünerek, en kötü ihtimale karşı yapılsın. Göreceksiniz, en demokratik yasaları, bu mantıkla çıkaracağız.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sürgün değil terfi ettirildiler

Mehmet Baransu 08.11.2011

İçişleri Bakanlığı tarafından hazırlanarak Başbakanlığa gönderilen İl Emniyet Müdürleri Kararnamesi'nin önceki gün Başbakan Recep Tayyip Erdoğan tarafından imzalanmasıyla birlikte yeni bir tartışma başladı. İstanbul Terörle Şube Müdürlüğü'nden sorumlu Emniyet Müdür Yardımcısı Tufan Ergüder'in Hakkâri İl Emniyet Müdürlüğü'ne atanması bizim gazete dahil, bazı basın yayın organlarında "sürgün" olarak nitelendirildi. Atamanın sürgün olarak değerlendirilmesinin nedeni ise İstanbul Terörle Şube Müdürlüğü'nün yürüttüğü son KCK operasyonu kapsamında Prof. Büşra Ersanlı ve Ragıp Zarakolu'nun tutuklanmasının kamuoyunda tartışılmasıydı. Hükümetin tartışmalardan dolayı Ergüder ve bazı isimleri "sürgüne" gönderdiği yorumları yapıldı.

Öncelikle şunu söyleyeyim. Bu atamalar "sürgün" değil, bir terfi. Bu isimler bin iki yüz kişi arasından seçilerek atandılar. Kaldı ki AK Parti hükümeti önceki hükümetlerin aksine Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesine "sürgün" yeri olarak bakmıyor. En gözde ve en iyi müdürlerini bu bölgeye atıyorlar.

Hakkâri Valisi Muammer Türker, hükümetin bu yaklaşımına en iyi örneklerden birisi. Başbakanlık'ta Güvenlik Koordinasyon Sorumlu Müdürlüğü yapan, Başbakanlığın gözbebeği Türker, bu hükümet döneminde Hakkâri'ye atandı ve halen bu ilin valisi. Geçen yıl Siirt Emniyet Müdürlüğü'ne atanan Recep Güven de İstihbarat Başkan Vekili'yken, başarılarından dolayı bu ile atandı. Geçmiş örnekler çoğaltılabilir. Hükümet, "çalışkan ve en gözde bürokratlarını" Doğu ve Güneydoğu Anadolu'ya atama politikası yürütüyor.

Son kararnameyle il emniyet müdürü olan isimler de aynı anlayış kapsamında bölgeye atandılar. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, geçen hafta yaptığı Fransa yolculuğu dönüşünde uçakta bulunan gazetecilere, bu atamalarla ilgili bazı açıklamalar yapmıştı. Erdoğan, yazılmamak kaydıyla uçakta bulunan isimlere "Yakında açıklanacak Emniyet Müdürleri Kararnamesi'yle bölgeye en iyi emniyet müdürlerini göndereceğiz" demişti. İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin de bu isimlerin o bölgede görev almasını özellikle isteyen bir diğer isimdi.

Başbakan'ın açıklaması, İçişleri Bakanı'nın tutumundan da anlaşılacağı gibi son kararnameyle il emniyet müdürü olan isimler, "sürgün" değil terfi aldılar. Dün bölgeye atanan bazı isimlerle konuştum. Terfi almanın mutluluğu ses tonlarından okunuyordu. Hiçbirinde "sürgün" havası yoktu. Atanmalarından mutluydular. Konuştuğum isimlerin tamamı, bölgeyi "sürgün" yeri olarak değerlendirmediklerini, gönüllü olarak, hizmet bilinciyle bölgeye gideceklerini söylediler.

Bölgeye atanan bazı il emniyet müdürlerinin geçmişi de bu atamaların sürgün değil, terfi oluğunu gözler önüne seriyor. Şırnak Emniyet Müdürlüğü'ne atanan Avni Usta, daha önce Güvenlik Daire Başkanlığı'nın yanı sıra, uzun süre Diyarbakır'da görev yaptı. Bölgeyi yakından bilen bir isim. İstanbul Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube tecrübesi var. Toplumsal olaylarda tecrübeli bir kişi. Atanmasında tüm bu faktörler etkili oldu.

Batman Emniyet Müdürü Hasan Ali Okan'ın da uzun süre Diyarbakır tecrübesi var. İzmir İstihbarat Müdürlüğü, ardından İstihbarattan Sorumlu Müdür Yardımcılığı görevinde bulundu. İstihbarat Daire Başkan Yardımcılığı'ndan Batman'a atandı.

Muş Emniyet Müdürlüğü'ne atanan Muharrem Durmaz da daha önce Şırnak İstihbarat Müdürlüğü'nde çalıştı. Ankara İstihbarat Daire Başkanlığı'nda görev yaptı. Ankara İstihbarat Şube Müdürlüğü yaptı. İstihbarattan Sorumlu Müdür Yardımcı'sıyken Muş'a atandı.

Kamuoyunun tartıştığı Hakkâri İl Emniyet Müdürlüğü'ne atanan Tufan Ergüder de emniyet içerisinde başarılarıyla dikkat çeken bir isim. Son yıllardaki önemli operasyonların içerisinde yer alan beş kişiden biriydi. Üç ay önce İstanbul'dan gitmesi sözkonusuydu. Terör Daire Başkanı olma ihtimali konuşuluyordu. Ancak, AK Parti hükümeti tam üç ay önce kendisini terfi ettirip, il emniyet müdürlüklerinden birine atama kararı verdiği için bu atama önceki gün gerçekleşti. Yani KCK operasyonlarındaki tartışmalarla, terfinin bir ilgisi yok. Ergüder de Şırnak'ta uzun süre çalıştı. İstanbul İstihbarat'ta yedi yıl görev aldı. Beş buçuk sene Narkotik Şube'de çalıştı ve kendisinin çalıştığı dönemde şube rekorlar kırdı. Son üç yıldır da terör şubede görev alıyordu.

Tunceli Emniyet Müdürlüğü'ne atanan Hayati Yılmaz da çok tanıdık bir isim. Uzun yıllar eski Başbakanlar'dan Tansu Çiller'in koruma müdürlüğünü yaptı. ANAP ve DYP'nin iktidarlarında önemli görevlerde bulundu. Her iki iktidarın da gözbebeğiydi. Çalışkanlığı ve disipliniyle dikkat çeken Yılmaz, AK Parti Hükümeti'nin de gözde isimlerinden oldu. Şişli ve Beşiktaş İlçe Emniyet Müdürlüğü görevlerinde bulundu.

Şanlıurfa İl Emniyet Müdürlüğü'ne atanan Mehmet Likoğlu da İstanbul İl Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın'a çok yakın bir isim. Daha önce kaçakçılıkta görev yaptı. Dürüstlüğü ve çalışkanlığıyıla tanınıyor. Çapkın'la Bursa'dan itibaren beraber çalışıyor. Çapkın, çalışkanlığının yanı sıra kendisine güvendiği için dokuz yıldır her gittiği yere kendisini götürüyor. Narkotik ve Mali Şube Müdürlüğü'nden sorumlu olan İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı Likoğlu'nun Şanlıurfa'ya atanmasının nedeni de bu.

İstanbul İl Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın da yeni kararnameyle aslında tarihe geçti. Maiyetindeki yedi isim İl Emniyet Müdürü olarak atandı.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Garanti' verilmiş!

Mehmet Baransu 14.11.2011

Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu önceki gün Sırbistan'a hareketi öncesinde Esenboğa Havalimanı'nda düzenlediği basın toplantısında, gazetecilerin Predatorlarla ilgili sorduğu soruları yanıtladı. Davutoğlu, söze, *Taraf* taki "Predatorlar İncirlik'te" haberimi doğrulayarak başladı. Ardından da "komutanın bizde olduğunu" belirtip, şunları söyledi:

"Dört Predator İncirlik konuşlu olarak devreye girecektir. Ve bütün bu Predatorların aldığı görüntüler, Türkiye'de ortak bir birim tarafından gerçek zamanlı olarak paylaşılmakta ve doğrudan tarafımıza iletilmektedir. Bunun dışında güzergâh da tümüyle Türk Silahlı Kuvvetleri ve bizim askerî yetkililerimiz tarafından belirlenmektedir. Bu konuda tereddüde mahal bırakacak bir durum söz konusu değildir. Her türlü görüntü doğrudan Türk subayının olduğu birime iletilmekte, her türlü işlem herhangi bir kesintiye sebebiyet vermeden yürütülmekte. Herhangi bir şekilde Predatorların başka bir amaçla kullanılması söz konusu değildir."

Davutoğlu'nun bu açıklamasının ardından önce hükümete yakın çevrelerle, ardından da Dışişleri yetkilileriyle görüştüm. Görüştüğüm tüm yetkililer, Amerika'yla "gizli bir anlaşma" yapıldığını söylediler.

Predatorların Türkiye'ye gelmiş olmasıyla ilgili "Bakanlar Kurulu'nun da onayı gerekmiyor mu" sorum ise ilk telefon görüşmemizde yanıtsız kaldı. Ardından yaptığım ikinci görüşmede "gizli" bir anlaşma olduğu için, onayın olduğu ancak bunun kamuoyuna açıklanmadığı söylendi.

Öncelikle şunu belirteyim. **Hükümet, İncirlik'e gelen Predatorlardan haberdar değildi.** Haberimiz üzerine, İncirlik'teki gelişmelerden haberdar oldular. Zaten haber de ilk gün yalanlanmadı. Kamuoyuna nasıl bir açıklama yapılacağı düşünüldü. Bir gün sonra da Davutoğlu, kameralar karşısına geçip yukarıdaki açıklamayı yaptı. **Davutoğlu ve önceki gün görüştüğüm yetkililer ısrarla iki devlet arasında bir anlaşma olduğunu söylüyorlar.** Anlaşma metninin gizli olması nedeniyle de açıklama yapılmadığını belirtiyorlar.

Doğrusu bu açıklama bana pek inandırıcı gelmiyor. Gerekçelerime gelince...

Davutoğlu dünkü açıklamasında, Predatorların daha önce Irak'ta konuşlu olduğunu, kullanımın 2007 yılına kadar uzandığını söyledi. Bu durum kamuoyunun bildiği bir gerçek. Zaten bu durum "anlık istihbarat" adıyla, 5 Kasım 2007'de Amerika'da Başkan Bush'la yapılan görüşmede de kamuoyuna açıklandı. Yani ortada "gizli" bir durum yok. Sadece yapılan, Irak'taki Predatorların Türkiye'ye gelmiş olması.

Merak ettiğim konu şu. Bu anlaşma gizliyse bize sadece bu anlaşmanın yapıldığı tarih söylenebilir mi? Altında kimlerin kimlerin imzasının olduğu da.

Önceki gün Davutoğlu'nun açıklamasında dikkatimi başka bir konu daha çekti. **Predatorlar konusunda ABD** tarafından herhangi bir boşluk doğmayacağı hususunda gerekli "garantiler verilmiş". "Garanti" kelimesine dikkat...

Madem ortada bir anlaşma var. Anlaşmalarda, her iki taraf da ortada herhangi bir boşluk doğmaması için gerekli maddeleri o metin içine sokarlar. Yani "garantiyi" gerektirecek bir durumun söz konusu olmaması gerekir. Madem böyle bir anlaşma var, "Gerekli garantiler verildi" cümlesi ne anlama geliyor? Ortada yazılı bir metin varsa, "garanti" almaya gerek var mı?

Garantiler ortada herhangi bir anlaşma yoksa, sözlü olarak verilir. Ya da anlaşma hükümlerinin eksik olması durumunda, taraflar birbirlerine "garanti" verirler. **Anlaşmada olmayan neyin garantisini Amerika acaba sizlere verdi? Açıklanması gereken durum bence bu..**

Hükümet yetkilileri hatırlayacaktır. Amerika geçmiş yıllarda bize çok sayıda garanti verdi. Örneğin, Kenan Evren'e, Yunanistan'ın NATO'ya alınmayacağı "garanti" edildi. Sonra ne mi oldu? Yunanistan, garantiye rağmen, NATO'ya alındı. Çekiç Güç konusunda da garantiler almıştık. Çekiç Güç'ün PKK'yla ilişkisi ve yaptıkları da arşivlerde. Çok uzağa gitmeden, 2007 yılında Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Başkan Bush'la yaptığı anlık istihbarat anlaşmasını, verilen "garantileri" hatırlayalım. Dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt bu "garantiyi" ballandıra ballandıra anlatmıştı; "Güneydoğu BBG evi gibi izleniyor" demişti. Sonrasındaki "garantili baskınları", şehit olan askerleri sanırım hatırlatmaya gerek yok.

Yaklaşık bir yıl önce 16 milyar dolara mal olacak olan F-35 savaş uçaklarıyla ilgili de bir haber yapmıştım. Amerika'nın yazılım dâhil uçuş kodlarını Türkiye'ye vermek istemediğini söylemiş ve yetkilileri uyarmıştım. Uçaklar "uçan tabuttu". 16 milyar dolar da çöpe gidecekti.

Haberin ardından Milli Savunma Bakanlığı Savunma Sanayii Müsteşarı Murat Bayar'la görüştüm. Bayar, yazdığım konuların tamamen "yalan ve yanlış" olduğunu söylemiş, yazılım dâhil tüm kodların alınacağı, "garantisini" vermişti.

Sonrasında ne mi oldu?

Bu haberin üzerinden bir ay geçmemişti ki, Savunma Sanayii İcra Komitesi Başbakan Erdoğan başkanlığında toplandı. ABD uçuş kodlarını vermeyi reddettiği için siparişler ertelendi. Dönemin Savunma Bakanı Vecdi Gönül de bu durumu kamuoyuna açıkladı. Yani haber, a'dan z'ye doğruydu.

Predatorlar bahsini "şimdilik" kapatıyorum.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Usta, gemin su almaya başladı!

Mehmet Baransu 21.11.2011

12 Haziran seçimleri öncesi meydanlar ısınmış, AK Parti Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan, milletten üçüncü dönem için tekrar vize istemişti. "Yaptıklarımız yapacaklarımızın teminatıdır" diyerek, önce çıraklık, ardından kalfalık dönemlerine vurgu yapmış, üçüncü dönemi "ustalık" olarak açıklamıştı. "Hedef 2023" tü ve yeni anayasa, demokratikleşme, hukuk reformları, ekonomik projeler meydanların sesi olmuştu. "Ustalık" döneminde farklı bir Türkiye fotoğrafı çiziliyordu.

Sandığa giden halk, AK Parti'ye üçüncü kez vize verdi ve "ustalık dönemi" de başlamış oldu.

Millet ustalık döneminde farklı bir Recep Tayyip Erdoğan ve AK Parti profili bekliyordu. Meydanlarda verilen sözler vardı ancak ustalık dönemi sancılı başladı. Milletin kafasındaki ilk soru yeni kabineye seçilen bazı isimler üzerine yoğunlaştı. İdris Naim Şahin bu isimlerden biriydi.

AK Parti'nin ağır toplarının yaptıkları açıklamalar ise hükümetin "ustalık dönemi" yol haritası hakkında bazı fikirler vermeye başlamıştı. **Parti milliyetçi çizgiye iyiden iyide kayıyordu.**

Parti rotasını şaşırmaya başlamıştı. Bülent Arınç ve partinin ileri gelenleri, Balyoz ve Ergenekon sanıklarını kurtarmak için havayı koklamaya başladılar; "Askerler zaten emekli edilecekler, tutuklu olmalarına gerek yok. Bir orta yol bulalım." Ankara'da bu ses sıkça duyulur oldu.

Yüzde 50 AK Parti'ye iyi gelmemişti. Gözler kör olmuş, parti akıl tutulması yaşamaya başlamıştı. O kadar akıl tutulması yaşanmıştı ki; Afrika gezisi öncesi reklamcı Erol Olçak ve ekibi Başbakan'dan önce Kıta'ya çıkarma yaptı. Erdoğan'ın Afrika lideri olduğu yönünde verilecek imaj için çalışmalar başladı. Meydanda atılacak sloganlar belirlendi. Altyapı çalışmaları tamamlandı. Geriye bindirilmiş kıtalar kalmıştı o da "tamamen duygusal" yöntemle halledildi. Çalışma kusursuz sonuçlandı. Başbakan Erdoğan, Fransa'ya "Ortadoğu'nun yeni lideri" olarak gitti.

Alkışlar ve akıl tutulması arasında gerçeklikler kaybolmuş, şu soru unutulmuştu; "Libya ve Arap Baharı'nın yaşandığı diğer ülkelerde dünya ülkeleri petrol ve diğer yatırımlardan yüzde kaç pay aldılar? Türkiye'nin aldığı herhangi bir pay var mıydı?"

Alkış ve akıl tutulması devam ediyordu... Gemi farklı rotada ilerliyordu...

12 Eylül referandumunda ülkenin büyük bir çoğunluğu "yetmez ama evet" demiş ve referandumda önüne konan maddelere yeşil ışık yakmıştı. Top artık hükümetteydi. Bazı maddeler için ek düzenlemeler yapılacaktı. Ancak ne olmuşsa olmuş, AK Parti bir iki madde dışında düzenleme yapmamak için ayak diremeye başlamıştı. Meydanlarda millete verilen sözler unutulmuş, Ankara'nın ve İstanbul'un "eski yüzleri", "ejderleri", "Ergenekon'un bir numarası konsey" daha fazla dikkate alınır olmuştu.

Arınç ve partililer, askerin topuk selamı vermesinden mutlu olmuş, statüko onlara göre sona ermişti. Rahmetli Turgut Özal da askeri şortla denetlemiş, dönemin ANAP'ı da aynı vahamete kapılmıştı. Özal'ın ölümünün adından 28 Şubatçılar paletlerini milletin üzerinden defalarca geçirmiş, bugünün topuk selamcısı

Bülent Arınç'ın partisi de o günlerde tam iki kez kapatılmıştı.

Özal şortla yetinmiş, bugünküler ise topuk selamını yeterli görmeye başlamışlardı. Kurumsal hiçbir düzenleme yapılmadığı için de yarın topuk selamı verecekleri unutulmuştu. **YAŞ gibi göstermelik fotoğraflarla da vatandaş kandırılmaya çalışılmıştı.**

Ustalık dönemi bununla kalsa iyiydi. **Şikeciler de yine usta ve çıraklarının eliyle aklanmaya çalışılıyordu.** Tıpkı Başbakan Erdoğan gibi fırsatını bulduğu an kameralar karşısına geçmeyi seven Bülent Arınç, Dersim katliamıyla ilgili CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nu eleştirdi. Unuttuğu bir konu vardı. Daha dün "Kanun değiştirilemez, yapboz tahtası değil" diyen kendisi ve ustasıydı. **Millet kendilerinden, şikecileri neden aklamaya çalıştıkları sorusunun cevabını merak ediyordu. Onlar ise sessizliğe bürünüyordu.**

Bu ülkede en az ustalar kadar suçlu olan iki kurum daha vardı. Biri candaşıyla yoldaşıyla medya. (Ki o ayrı bir yazının konusu.) İkincisi ise yazık ki bu ülkede bir muhalefet partisinin olmaması. Anadolu'da ayağı kırılan atı vururlar. Bu ülkenin ana muhalefet partisinin dört ayağı birden kırılmış ama ne kendileri ne sahipleri bunun farkında. MHP'nin ve BDP'nin durumları da CHP'den farksız değil.

Bu muhalefet ve medyaya rağmen, siz kendinizi nerede görüyorsunuz bilmem ama **ustalık döneminin sayın** "**ustası**", "**kalfaları**" ve "çırakları".. geminiz çok fazla yerden su almaya başladı. Rotanız şaştı ve siz bunun farkında değilsiniz. Ancak millet rotanızın ve istikametinizin farkına yavaş yavaş varıyor.

Tarih, ders alınmak için okunmalıdır. Çok uzağa gitmeye gerek yok. Ders almak için 1995-2000 arasına bakmak yeterli. ANAP ve DYP'nin düştüğü duruma. Bu ülkenin siyasetçi onbaşıları zaten vardı, yenilerine inanın gerek yok. **Bu millet, statükonun emrine girenleri, onbaşıları tarihin çöplüğüne göndermekten biran bile tereddüt etmedi. Bundan sonra da etmeyecektir.** Son seçimde kaç milyon oy almıştınız bilmiyorum ama aldığınız o oydan 17'sini çıkartabilirsiniz. Benim ve ailemin statükoculara ve onları destekleyenlere artık verecek oyu yok.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Özür de yetmez beyler!

Mehmet Baransu 28.11.2011

Hantepe dersem sanırım neyi kastettiğimi anlarsınız. Bir buçuk yıl önce PKK'nın baskın yapıp altı askeri şehit ettiği karakol ve baskının canlı canlı izlenmesinin hikâyesi Hantepe. Bu hikâyeyi, bundan bir buçuk yıl önce kamuoyunun dikkatine sunmuştum. PKK'lıların çatışmadan 40 dakika önce bölgeye geldiğini Heronlar çekmiş, görüntüler Genelkurmay Başkanlığı dâhil 30 ayrı birime canlı olarak aktarılmıştı. Hatırlayacaksınız, askerlerin nasıl şehit olduğu, üzerlerine atılan el bombaları, PKK'lıların mevzilere yaklaşması bu görüntülerde net olarak görünüyordu. Bu görüntüleri gazeteden isteyen televizyonlar sayesinde de kamuoyu o anlara tanıklık etmişti. Canlı baskın ve ölümlere.

Haberin Taraf'ta çıkmasıyla kamuoyu ayağa kalkmış, Genelkurmay'dan bir açıklama beklemişti. Ancak dönemin Genelkurmay Başkanı **Orgeneral İlker Başbuğ, açıklama yerine bu görüntüleri kimin sızdırdığının peşine düştü ve 40 ayrı askerin evine baskın yaptırdı.** Tepkiler dinmeyince de günler sonra açıklama yapmak zorunda kaldı; "Taraf 'ın haberi yalandır. Heron olay ânında 40 kilometre uzakta başka bir bölgedeydi. Görüntüler canlı izlenmedi."

Önceki gün Zaman gazetesinden Mustafa Gürlek imzalı haber Hantepe üzerineydi. Askerî Savcı Emin Hakan Özbek'in yaptığı soruşturmada, **Hantepe baskınının İstihbarat Komutanlığı'nda canlı canlı izlendiğini belgelenmişti.** Hatta baskından yarım saat önce, Heron'un orada olduğu, görüntüleri tüm birimlere aktardığı da soruşturma dosyasına girmişti.

Lafı fazla uzatmayacağım. Dönemin Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un doğru söylemediği artık ortada. Gazetem ve ben bunu biliyorduk ama belgelenmiş olması önemli. Yaptırdığı yalan açıklama halen Genelkurmay internet sitesinde duruyor. Herkes birbirinden özür dilerken, ben şehit olan askerlerden, ailelerinden ve gerçekleri ortaya çıkarttığım için vatan haini ilan edilen şahsımdan ve kamuoyundan kimin özür dileyeceğini merak ediyorum. Kaldı ki ihmalden dolayı hayatını kaybeden canlar var.

Merak ediyor ve soruyorum; Özür yeter mi Sayın Necdet Özel? Özür yeter mi Sayın Başbakan? Özür yeter mi Sayın Cumhurbaşkanı? İlker Başbuğ'u bu ölümlerden kim soruşturacak? Ve o yalan açıklamalar Genelkurmay'ın resmi sitesinde daha ne kadar duracak?

Balyoz güncellenmiş!

Balyoz Darbe Planı'nın ortaya çıkmasıyla birlikte, sanıklar ses kaydı ve ıslak imzalı belgeleri unutmuşçasına, CD'lerdeki fişleme listelerindeki zaman çelişkisinden bahsetmiş ve belgeler sahte demişlerdi. Bu savunmaya karşı, belgelerin güncellendiğini söyledim. Bundan bir ay önce de konuyla ilgili bir yazı kaleme aldım. **Fişleme belgelerinin 2007 sonrası yılda üç-dört kez güncellendiğini söylemiştim. Üç isme dikkat çekmiştim; Süha Tanyeri, Ergin Saygun ve Bertan Nogaylaroğlu. Hudson Enstitüsü'nde darbe provası yapan askerî ekip.** 2003 yılında Balyoz'un kilit isimleri. Yani, 2007'de darbe planı olma ihtimali yüzde 50 diyen Zeyno Baran'ın, aslında kimin darbe planı içerisinde olduğunu açık ettiği isimler.

Sahte denen belgelerden biri de Bursa'da fişlenen kamu görevlileri listesiydi. Önceki gün açıklanan 3. Balyoz İddianamesi'nde, sahte denen bu belgelerin ıslak imzalı, altı kişi tarafından paraflanmış, orijinal hali yani asılları yakalandı. Konuyla ilgili ifadesi alınan emekli Albay Kubilay Aktaş da belgelerle ilgili ifade vermiş. Aktaş, bu belgeleri her üç ayda bir düzenleyerek, merkeze gönderdiklerini söylemiş. Bu çalışma emri de bölge komutanlığından gelmiş. Yani fişlemeler her üç ayda bir güncellenmiş. Zamanlama

çelişkisinin nedeni sanırım artık anlaşılıyor. 2003 yılındaki Balyoz fişlemeleri, daha sonra yine yapılacak olası bir darbe için her üç ayda bir güncellenip, merkeze gönderilmiş.

Çalıştığı gazetede Taraf'a gazetecilik öğretmeye çalışan bazı darbeseverler şimdi ne yazacaklar doğrusu merak ediyorum. Yazacakları yazıda, Ankara'da bir belge almak için nelerden fedakârlık yaptıklarını da yazarlarsa sevinirim.

Sözlük kapatılsın!

Son bir haftadır bir arkadaşımla birlikte twitter üzerinden bir kampanya başlattım. Allah'a, peygambere, kişilere küfür eden bir sözlüğün kapatılmasını istedim. Bunu isterken bir de şartım vardı; "Küfürler siteden çıkarılmayacaksa, kapatılsın." Bu şartım dikkate alınmadan, sansürcü ilan edildim. Attığım tweetler sayfamda duruyor. Şartım da ortada. Buna rağmen okuduğunu anlamayanların, eline kalem alıp, köşelerinden büyük laflar etmelerine gülüyorum. Hele biri "ilkokul seviyesinden" bahsetmiş. Daha ne yazdığımı anlamıyor, seviyesinin de farkını unutmuş. Dün neyi savunuyorsam, bugün de onu savunuyorum. Hiç ikiyüzlü olmadım. Özgürlük ve demokrasi adına "sizin için de ölmeye hazırım". Bir de 'Ramazan'la birlikte piyasaya çıkanlar var. Köşeleri olmasına rağmen, gerçek ismiyle yazmayıp müstear ismin arkasına sığınanlar. Önce yüzünüzü görelim...

NOT: Şikecileri kurtarmak için Meclis'te yapılan değişikliğin veto edilmesiyle ilgili Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e mektup yazan, AK Parti Milletvekili Şamil Tayyar'ı yürekten alkışlıyorum. Dün gazeteciyken başını kimseye eğmeyip dik tutmuştu. Bugün aynısını Meclis'te yapıyor. Teşekkürler Sayın Tayyar.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Silivri'de bir 'garip' ziyaret

Mehmet Baransu 01.12.2011

Genelkurmay eski Başkanı emekli Orgeneral Işık Koşaner, 10 Kasım 2011 günü Silivri Cezaevi'nde Balyoz sanıklarını ziyaret etti. Koşaner, cezaevinde Balyoz sanıklarından tutuklu MHP Milletvekili emekli Korgeneral Engin Alan ile emekli Orgeneral Şükrü Sarıışık'la biraraya gelip, hiç de kısa sayılmayacak bir görüşme yaptı. Her iki isimle bir süre görüşen Koşaner, görüşmenin ardından Silivri Cezaevi Taburu'na geçti. Burada İl Jandarma Komutan Yardımcısı Yarbay Oğuzhan Yoldaş ve Tabur Komutanlığı'na vekalet eden Binbaşı Mustafa Yalçın'la yarım saat görüşerek, ardından Silivri Cezaevi'nden ayrıldı.

Bu bilgileri önceki gün bir haber kaynağımdan öğrendim. Haber kaynağım, Işık Koşaner'le ilgili başka bir bilgi daha verdi. OYAK Yönetim Kurulu Üyesi emekli Hâkim Tuğgeneral Yılmaz Hızlı, geçen ocak ayının sonunda dönemin Genelkurmay Başkanı Işık Koşaner'e hayırlı olsun ziyaretinde bulunmuş. Ziyarette Koşaner, emekli Tuğgeneral Hızlı'ya bir teklifte bulunmuş. Koşaner'in teklifi şu; "Elimizde bir milyon liramız var. Balyoz davasında avukatların başına geç. Silahlı Kuvvetler adına davayı yönet."

Haber kaynağım, Koşaner'in yanı sıra geçen ay Silivri Cezaevi'nin bir ziyaretçisinin daha olduğunu söyledi. Silivri Başsavcısı da bayramda tutuklu Balyoz sanıklarını ziyaret eden bir diğer isim. Tutuklu emekli Korgeneral Metin Yavuz Yalçın, kendisini ziyarete gelenlere Başsavcı'yla yaptıkları görüşmenin detaylarını anlatıyor. Yavuz'un çevresine aktardığı bilgi şu; "Büyüklerimizin dediğine göre kasım aralık gibi çıkarız. Bizi mahkûm edecekler daha sonra da af çıkacak. Biz de kurtulacağız."

Emekli Korgeneral Metin Yavuz Yalçın'la ilgili ilginç bir not da Silivri Devlet Hastanesi'nde mide kanamasından dolayı yattığı esnada, seçim sonuçlarıyla ilgili söyledikleri. Seçim sonuçlarını izleyen Yalçın, sonuçların açıklanmasıyla AK Parti'nin yüzde 50 oy aldığını görüp şunları söylemiş; "Bu Balyoz başımıza balyoz gibi inecek." Yalçın, son KCK tutuklamalarının ardından da çevresine şunları söylemeye başlamış. "KCK'lılar hapisten çıkmalı. Onlardan bir çıkarsa, bizden 50 kişi çıkar."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sayıştay başını kuma sokuyor

Mehmet Baransu 02.12.2011

Sayıştay Kanunu'yla ilgili yapılacak yönetmelik taslağına "askerlerin baskı yapıp değiştirdiği" haberim üzerine, Sayıştay Başkanlığı, resmî internet sitesinden bir açıklama yaptı. Açıklamada, haberdeki iddialara cevap vermek yerine, şeklî hususlara vurgu yapıldı. Kelime oyunlarıyla, haberde yer almayan cümleler kullanılarak, gerçekler gözden kaçırılmaya çalışıldı.

Haberimizde, "uluslararası kuruluşlarla paylaşılan bilgilerin gizliliği ileri sürülemeyecek" hükmüne yer vermiştik. Bu hüküm ile kamuoyuna açıklanacak bilgilerin kapsamının genişletilmesi amaçlanmakta idi. Ve bu hüküm taslaktan çıkarılmıştı. Ancak Sayıştay, yaptığı açıklamada "uluslararası kurumlarla paylaşılan bilgilerin gizliliği öne sürülerek denetim sınırlandırılamaz" diye bir cümlenin haber içeriğinde olduğunu söyledi. Haberde "denetim sınırlandırılamaz" diye bir cümle yoktu. Olmayan bir ifade ortaya atılarak konu çarpıtılmaya çalışılmıştı. Dolayısıyla da komisyon taslağındaki ifade yönetmelik konusuna girmekteydi.

Yine komisyonun hazırladığı yönetmelik taslağına "duyurulacak hususlar" başlıklı kamuoyunun asgari ölçüde belli şeyleri öğrenmesini sağlamak için konulan maddenin metinden çıkarılması olayı da açıklamada çarpıtılmıştı. Sayıştay Başkanlığı temelsiz bazı laflarla, bunu destekleyen somut bir madde metni koyulmadan idarenin kendi hazırladığı yönetmeliğin buna imkân verdiğini iddia etti. Bu büyük bir aldatmacaydı.

Uluslararası örneklere bakıldığında İngiltere, Almanya ve ABD gibi ülkelerde raporların kamuoyuna açıklanma yetkisi Meclislerde değil, Sayıştay'dadır. Hatta ABD' de raporun gideceği Meclis üyelerinin bile güvenlik soruşturmasından geçirildiği durumlar mevcuttur.

Sayıştay, açıklamasında kelime oyunları yaparken, gizliliğe ilişkin denetçilere sorumluluk yükleyen 6. Madde hakkında, yani yargılanmaları konusunda hiçbir açıklama yapmadı. Bu konuyu nedense es geçti. "Gizlilik" damgası vurulan belgeleri inceleyemeyeceklerini sakladılar. Bu belgelerin kamuoyuna açıklanması durumunda sorumluların yargılanacağı konusunu, açıklamada görmezden geldiler. Oysa bu konu haberin yarısını oluşturuyordu. Konuyla ilgili herhangi bir açıklama yapılmamış olması, denetçiler üzerindeki baskının "zımnen" kabul edildiğini de gösteriyordu.

Sayıştay'ın haberde yer almasına rağmen açıklama yapmaktan çekindiği bir durum da denetime engel

olunması durumunda bu konunun kamuoyuna duyurulacağına ilişkin emniyet supapları niteliğindeki hükümle ilgiliydi. Sayıştay bu konuya da nedense girmek istemedi.

Sayıştay Başkanlığı tarafından yapılan açıklamaya bakıldığında, hazırlanan metnin denetimi zorlaştıracağı, denetçileri baskı altına alacağı, gizlilik kisvesi altında denetimi etkisizleştirileceği açık şekilde görünüyor. Sayıştay plansız ve programsız bir şekilde, askerin etki alanına açık, uygulamalarına devam ediyor. *Taraf* taki haber de, yapılan açıklama da bunun en büyük göstergesi.

Yetki kanunuyla Kanun Hükmünde Kararname (KHK) çıkarma yetkisi alan hükümet, yetki yasasının son günü Resmî Gazete'nin mükerrer sayısında yayımlanan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'na ilişkin 662 sayılı KHK'nın 63. maddesiyle yaptığı değişiklikle, kamu payı yüzde 50'den az olan şirketleri, kamuya ait ortaklık hakları yönüyle bile olsa Sayıştay'ın denetim kapsamından çıkarmıştı. Medyaya bunun yansıması Türk Telekom ile THY'nin denetimden çıkması şeklinde olmuştu. Ancak, bu madde sonucunda, Havelsan, Aselsan, TAI gibi askerlerin dolaylı yönden sahip oldukları şirketlerin, Sayıştay tarafından denetiminin önüne de geçildi. Denetim istemeyen şirketlerin Sayıştay nezdinde kulis yaptıkları ve Sayıştay'dan bazı bölüm başkanlarının da "Sayıştay denetimi ile borsada işlem gören şirketlerin değer kaybedeceği, bunun önüne geçmek için denetimden çıkarılması" şeklindeki yönlendirmesiyle bunun başarıldığı da artık biliniyor.

Aralık 2010'da yasalaşan 6085 sayılı Sayıştay Kanunu ile kamu kaynağı kullanan tüm idareler denetim kapsamında iken, gerek yönetmelik, gerek yasa, gerekse KHK ile Sayıştay'ın denetim kapsamı sürekli daraltılıyor. Askerlerin Sayıştay denetiminden kaçma çabaları ve bunun için Sayıştay yetkilileri ile dirsek temasları artık kurumda sır değil. Özellikle yeni kanunla denetim kapsamına giren askerî gazino ve kantinlerin denetimden çıkarılmaya çalışıldığı yönünde de duyumlar kurumda ayyuka çıkmış durumda. Bazı bölüm başkanları ile uzun yıllar Milli Savunma Bakanlığı grubunda çalışan bir denetçinin Ocak 2011'de Genelkurmay Karargâhında ağırlanarak brif edildiği, kendilerine konunun TSK için ne kadar önem arz ettiğinin anlatıldığı da kurumda konuşuluyor.

TSK'nın incelenmeyi istememesinin nedeni de aslında net olarak biliniyor. TSK'nın üst düzey yetkilileri, daha önceki uygulamalarının hukuki sorumluluk doğuracağı endişesi taşıyorlar. İnceleme sonucu yargı önüne çıkıp, hesap verme ve hapse girme korkusu taşıyorlar. Ayrıca, büyük yatırım ve ihalelerden kurumsal veya bireysel elde edilen rantların kaybedilme korkusu da var.

Son not olarak şunu söyleyeyim. *Taraf* ın ortaya çıkardığı yönetmelik önceki gün Bakanlar Kurulu'na değerlendirilmek üzere gönderildi. Anayasa değişikliği ve yeni Sayıştay Kanunu, kamuoyunda TSK'nın denetimi ile ilgili önemli beklentiler ortaya çıkardı. Ancak, yönetmeliklerin belli dar çevrelerin, askerlerin talepleri doğrultusunda yapılması; hem hükümeti zora sokacak gibi hem de normalleşme sürecini baltalayacak gibi görünüyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Metris'te kavga çıktı

Türkiye 3 temmuzdan beri mafya ve paranın esir aldığı futbolu, çirkinlikleri, "kirli ve karanlık" dünyaları, "spor yorumcusu, yazar" adı altında bu kirli dünyalara sahip çıkanları, arkası yarın tadında izliyor. **Yöneticisiyle, futbolcusuyla, teknik direktörüyle, Federasyon'uyla, medyasıyla dünyaları kirli.** Aralarında birkaç namuslu dışında, temiz bulmak zor. Kirlilik içinde yaşamayı seviyorlar. Varlık nedenleri, yaşam kaynakları bu. Oradan kazandıklarıyla "kirli" bir hayat sürüyorlar. **Sözde "duayenler", Şansallar, Rıdvanlar ve ötekiler, ortalıkta yoklar.** Ancak kirlilikle mücadele edenleri de kıyasıya eleştiriyorlar!

Bu dünya kirli, bir o kadar da "güçlü". Meclis'te biraraya gelemeyen dört partiyi, bir gecede aynı masa etrafında topladılar. Yasayı jet hızıyla Meclis'ten geçirtip, kirliliğin devamına karar verdiler. Neyse ki toplum henüz futbol ve Meclis kadar kirli değil de "kirli düzenlemeye" tepkiler çığ gibi geldi. Ve Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, düzenlemeyi veto etmek zorunda kaldı. **Vetoyla şok yaşadılar.**

Bu şok Metris'i karıştırdı. Sinirlerin gergin olduğu o şok ânında, soruşturmada Aziz Yıldırım'ın "ara elemanları" olduğu ortaya çıkan Şekip Mostoroğlu ve İlhan Ekşioğlu'nun, tutuklu sanıklardan Emre Koçak'ı dövdüğü bilgisi avukatlara ulaştı. Gerekçe ilginçti. Koçak'ın babasının vetoda etkili olduğu düşünülüyordu. Mostoroğlu'nun sinirinden Sami Dinç de nasibini almıştı. Veto üzerine yaşanan tartışmada kavga çıkmış, olay büyümeden önlenmişti.

Aziz Yıldırım'ın koğuşunda ise aynı saatlerde küfürler havada uçuşuyordu. Yıldırım'ın ağzından eksik etmediği bir küfürden, önce Cumhurbaşkanı ardından da Savcı Mehmet Berk nasibini aldı. Ardından da şekeri ve tansiyonu yükselen Başkan Yıldırım, revire kaldırıldı.

Şike ve teşvik net!

Futbolda şike iddianamesinin mahkeme tarafından kabul edilmesinden sonra, gözler Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu'na çevrilecek. **En dikkat edilmesi gerekli birim PFDK.** Neden mi?

Çünkü, yargılamanın yapılacağı, kararların verileceği merci. Fenerbahçe Asbaşkanı Şekip Mosturoğlu'nun , "gazeteci" Tahir Kum ile yaptığı telefon görüşmesinde, "Tahkim Kurulu 6-1, Disiplin Kurulu da 4-3 bizde" dediği kurul. PFDK üyelerinden Fesih Delidere de o isimlerden biri. Mostoroğlu'nun seçtirdiği kişi. Delidere ismi Federasyon'da büyük tartışma nedeni olmuş durumda. Bu isimlerin kendilerini seçtirenleri nasıl yargılayacakları konuşuluyor şu sıralar Federasyon'da. Tarafsız bir yargılama için bu isimlerin o kuruldan uzaklaştırılmaları şart.

Öneki gün Futbol Federasyonu'nda görevli bir yetkili ve Etik Kurulu'ndan bir isimle süreci konuştuk. Anlattıkları ilginçti. Etik Kurulu savcılığın gönderdiği dosyada Fenerbahçe'nin 20'ye yakın maçını incelemiş. "Bazı maçlarda şike ve teşvik yapıldığı netleşmiş." Raporda bu maçlar tek tek yer almış. Görüştüğüm isimlere göre, Fenerbahçe, ikinci yarının ilk maçıyla birlikte şike ve teşvik girişimine başlamış. Ardından da raporda da belirttikleri net olan bazı maçlar gelmiş.

Etik Kurulu'nun hazırladığı rapor 33 sayfa. Ses kayıtları ve eklerle birlikte rapor 150 sayfa. Federasyon'a sunulan raporda altı-yedi maçta şike ve teşvik yapıldığı kesinleşmiş. Federasyon Başkanı'nın basın toplantısında yanlışlıkla rapordan okuduğu bölümlerden daha ağır olanlar var. Görüştüğüm isimlere Etik Kurulu'nun bu raporuna rağmen, kulüplerin neden küme düşürülmediğini sordum. Cevap olarak Ali Koç ve Nihat Özdemir'in Federasyon'a ziyaretlerini gösterdiler. Dediklerine göre, Koç da Özdemir de bu görüşmelerde kulüplerinin futbol dışı bazı uygulamalar yaptıklarını itiraf etmişler. Kulübün zarar

görmemesi için zaman istenmiş ve Federasyon da küme düşürmeyerek, gerekli zamanı vermiş.

Etik Kurulu raporuna göre, Trabzonspor'la ilgili herhangi bir şike-teşvik bulgusuna rastlanmamış.

Fenerbahçe'yle ilgili klasörler dolusu belge kurula gelirken, Trabzonspor'la ilgili küçük bir dosya gönderilmiş. O dosyada da teşvik ve şikeye rastlanmamış. Savcılığın elinde başka bir belge olup olmadığını da iddianamenin kabul edilmesiyle göreceğiz. **Görüştüğüm isimler aynı durumun, Mersin İdmanyurdu için de geçerli olduğunu söylediler.** Kulüp başkanının, Ordusporlu bir yöneticiyle yaptığı telefon görüşmesi savcılıktan kendilerine gönderilmiş ve bu görüşmede suç unsuru bulamamışlar. **Etik Kurulu'nda görevli isim, Tayfur Havutçu ve Ahmet Ateş'in durumuyla ilgili olumlu konuşurken, Serdar Adalı için aynı cümleleri kullanmıyor.**

Her iki isimle yaptığım görüşmede en uzun bölümü Göksel Gümüşdağ aldı. **Gümüşdağ'ın olayların içinde olduğunu söylüyorlar.** Gerekçe olarak da bazı futbolcuların eşleri ve kız arkadaşlarıyla yaptıkları ses kayıtlarını gösteriyorlar. Onlara göre Gümüşdağ, Fenerbahçe maçında şüpheli konuma düştü ve savcı suçlamasında haklı. Bu ses kayıtları da iddianameyle birlikte ortaya çıkacak.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan'ın lider adayı kim

Mehmet Baransu 19.12.2011

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın ameliyatı, sağlık sorunlarıyla ilgili ortada dolaşan spekülasyonlar, AK Parti'de Erdoğan sonrası kimin lider olacağı tartışmalarını başlattı. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün görev süresiyle ilgili belirsizlik de "liderlik" tartışmalarını alevlendiren bir başka nokta. Başbakan, önceki gün süreyle ilgili yedi yıla vurgu yaptı. 2014'ü işaret etti. Başbakan Erdoğan'ın olası Köşk hesapları da partinin bundan sonra kime "emanet" edileceği sorusu da gündemin ilk sıralarına oturdu. Kamuoyu önünde tartışılmasa da AK Parti içinde bugünlerde en çok konuşulan konulardan biri, Erdoğan sonrası partinin başına hangi ismin geçeceği.

İsimlerle ilgili çeşitli spekülasyonlar var. Biz spekülasyonları bir kenara bırakıp, kulislerde konuşulan isimlere ve Erdoğan'ın gönlünden geçen kişinin kim olduğuna bakalım.

Kulislerde öne çıkan üç isim var. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Bülent Arınç ve Ahmet Davutoğlu. Arınç su sıralar teşkilatla arasını sıcak tutmaya çalışıyor. 2014'le ilgili çalışmalara şimdiden başladı demek yanlış olmaz. Davutoğlu'nun "dış politika" söylemi de parti tabanında geniş yankı uyandırıyor. Parti tabanında liderlik için adı öne çıkıyor.

Başbakan'ın gönlünden geçen kişi ise çok farklı bir isim; Binali Yıldırım. Başbakan'a çok yakın olan Yıldırım'ın çalışkanlığı, bakanlık döneminde yaptıkları kamuoyunda hep takdir edildi. Ancak kamuoyunda tartışılmayan bir nokta vardı. O da Yıldırım'ın ilişkileri ve akrabalarının yaptıkları.

Yıldırım ismine "büyük medyadan" kimse itiraz etmeyecek. Sebebi ise Doğan Holding'in vergi

cezalarında, Karamehmet grubunun davalık işlerinde hükümet içinde kulis çalışmaları yapan isim olması. Cezaların hafifletilmesi için Yıldırım'ın yaptığı çalışmaları, Ankara'da bilmeyen yok gibi.

Yıldırım'ı asıl zorlayacak nokta ise eşinin yeğenleri. Ender ve Yavuz Haberdar'ın aldıkları ihaleler. AK Parti iktidarıyla birlikte Haberdarların yükselişleri dikkat çekici. Deprem güçlendirme işlerinin neredeyse tamamı kendilerine verildi. İstanbul'da hiç de küçümsenmeyecek oranlarda ihale aldılar. Haseki Hastanesi'nin güçlendirme işiyle ilk ciddi işlerini yaptılar. Dönemin İstanbul Bayındırlık ve İskân İl Müdürü konuyu yargıya taşımak isterken, görevinden alındı. Burada yapılan yolsuzluk ve usulsüzlük müfettiş raporlarına girmesine rağmen konu unutturulmaya çalışıldı. Hatta yolsuzluk dosyası 2005 yılında *Sabah* gazetesine ulaştırıldı. O dönem *Sabah*'ın etkin bir isminin avukatı devreye girdi ve yolsuzluk haberleştirilmedi, dosya kayıplara karıştı.

İstanbul'da, Maltepe Dumlupınar İlköğretim Okulu anasınıfı öğrencisi olan Efe Boz'un, 12 Mayıs 2010'da tuvalette üzerine lavabonun düşmesi sonucu ölmesiyle ilgili ihaleyi de yeğen Yavuz Haberdar'ın sahip olduğu Arar Mühendislik ve İnşaat A.Ş. almıştı. Yavuz Haberdar halen konuyla ilgili yargılanıyor ve yargı üzerindeki baskı dilden dile dolaşıyor. Haberdarlarla ilgili iddialar, aldıkları ihaleler bu sayfaya sığmayacak kadar fazla. Başka bir yazının konusu.

Başbakan Erdoğan'ın gönlünden geçen isim Yıldırım olmasına rağmen, 2014 yılında gönülden değil, akıldan geçen isim, AK Parti koltuğuna oturacak gibi. Bu isim ise Çankaya'da ikamet eden Abdullah Gül'den başkası değil. Gül, ikna edilmeye çalışılacak. Partinin başına geçirilecek. Bunun da belli başlı nedenleri var. En büyük neden ise dokuz yıllık icraatta ortaya çıkan "aksaklıkların" kamuoyunun önüne çıkmaması. Yani bazı ihalelerde yaşanan sıkıntıların, kapalı kapılar ardında kalması. 2007 ve 2011 seçimlerinde üzerleri çizilen bazı bakanların yaptıkları, özel kalem müdürlerinin icraatları, bazı genel müdürlerin verdiği ihaleler, bu isimlerin 2011'de Meclis'e girip dokunulmazlık kazanmaları gibi onlarca konu, partinin 2014 sonrası en çok düşündüğü konular. Gül'ün ikna edilmesiyle partinin tekrar iktidara gelip, bu ve benzer konuların gündeme gelmeyeceği planları yapılıyor demek yanlış olmasa gerek.

Gül demişken bir parantez açalım. Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, 12 Haziran seçimleri öncesi AK Parti ve Başbakan'a yakın bazı isimlerle temas kurmuştu. Daha önceki seçim çalışmalarında Erdoğan'ın yanında bulunan ve sık sık görüş aldığı kamuoyunun bilmediği bazı danışmanlarla biraraya geldi. Konu Erdoğan sonrası bu ekiple çalışıp çalışmama zamanının gelip gelmediğiydi. Gül, 12 Haziran seçimleri öncesi yeni bir parti kurma ya da AK Parti'nin başına geçme konusunda nabız yokluyordu. Gül, partinin seçimlerde yüzde 39-42 bandında kalacağını tahmin ediyor ve ekipten görüştüğü isimlere "çalışma vakti geldi mi" diye soruyordu. 12 Haziran seçimlerindeki yüzde 50'lik başarı, Gül'ün temaslarını dondurmasına neden oldu. **Cumhurbaşkanlığı muhtemelen bu yazdıklarımı da yalanlamaya çalışacaktır. Şunu baştan belirteyim. Bu isimlerden bazılarının Gül'le yaptığı birkaç görüşmenin, öncesi ve sonrasının bizzat şahidiyim. İstanbul'da yapılan bir görüşmenin de detaylarını görüşmeden birkaç saat sonra öğrenenlerdenim.** Görüşülen isimlerden biri de Gül'ün bir yurtdışı seyahatine katıldı.

Bu küçük ayrıntıları neden mi verdim. Köşk'ün yazdıklarımı yalanlaması karşısında yapılacak açıklamayı çok da dikkate almayacağımı şimdiden belirtmek için. **Erdoğan'ın kavgalı olduğu isimlerin bir bir Köşk'te göreve başlaması da üzerinde durulması gereken bir diğer nokta.**

Parantezi kapatırken, **AK Partili bir ismin 2004 yılında İsviçre'ye neden gittiğini, gelirken yanında bulunan valizde kaç milyon dolar olduğunu, bu paranın Türkiye'ye neden getirildiğini de doğrusu merak ediyorum**.

"Liderlik" tartışması AK Parti'de büyük kırılmalara neden olabilir. Bekleyip hep birlikte göreceğiz.

Not: Aslında bugün sevgili Elif Çakır'ın teknede kutladığı doğumgünü partisini, partiye katılan Fatih Çekirge'yi, Çekirge'nin kendisine yöneltilen eleştiriler karşısında "Ben 28 Şubatçı, darbeci değilim kardeşim" minvalindeki açıklamalarını, Çekirge'nin 28 Şubat'taki rolünü, "başörtüsü mağdurlarının kırılan onurlarını", muhafazakâr ve dindar kesimin "omurgasız" tutumlarını, komplekslerini konu alan bir yazı kaleme alacaktım. Yerim kalmadı. Başka bir güne İnşallah...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Omurgasızların alevlenen aşkı

Mehmet Baransu 26.12.2011

Elif Çakır, geçtiğimiz hafta mütevazı bir teknede arkadaşlarının organizasyonuyla bir doğum günü partisi yaptı. Partinin konukları arasında "gazeteci" Fatih Çekirge de vardı. İsmi 28 Şubat'la özdeşleşen Karargâhın o dönemki bir numarası Çekirge'nin, 28 Şubat'ta başörtülülere yapılan haksızlıklar gözönüne alındığında, başörtülü bir yazarın doğum gününe katılması kamuoyunda tartışıldı. Çekirge de bu tartışmalardan sonra bir yazı kaleme aldı.

Elif'le konuştum. Partiyi arkadaşları organize etmiş ve kimin katılacağından haberdar değilmiş. Bu notu düştüm, çünkü yazacaklarımın Çakır'la bir ilgisi yok. Ortaya çıkan fotoğraf ve Çekirge'nin açıklamalarından hareketle, 28 Şubatçılar ve muhafazakâr kesimin her geçen gün alevlenen aşkını gözler önüne sermek istiyorum.

Çekirge de kendisine yöneltilen eleştiriler karşısında, 15 aralıkta *hürriyet.com.tr* internet sitesinde "Bak sevgili kardeşim bu yazıyı iyi oku" başlığıyla bir yazı kaleme aldı.

"Elif'in doğum gününden sonra yapılan eleştirileri biliyorsunuz. Bugüne kadar 28 Şubat süreciyle ilgili bana atılan çamurları, yakıştırmaları ciddiye almadım. Polemiğe girmek istemedim. Ama başörtülü diye iki arkadaşıma saldırma gerekçesi yapılınca dayanamadım.

Bak sevgili arkadaşım. İşte ilan ediyorum. Bu sözüm sana...

25 yıllık gazetecilik hayatımda; Yalnız 28 Şubat değil, mesleğimin her anında gazetecilik dışında yasa dışı bir işim olmadı. Demokrasi dışı hiçbir organizasyonda olmadım. O günleri Ankara'da yaşayanlar bilir. Çünkü zaten her şey apaçık ortada oluyordu. Yani gizli saklı bir şey yoktu. Patronlardan yargı dünyasına kadar Genelkurmay karargâhında verilen açık brifingler herkesin gözü önündeydi..."

Çekirge çok doğru söylüyordu. 28 Şubat'ta her şey apaçık milletin gözü önünde olmuştu.

Ankara'dan, Genelkurmay karargahından aldığı emirle Sabah gazetesinin manşetlerini nasıl süslediği, gizli saklı değildi. İsmi açıklanmayan komutanlar zinciriyle, Zafer Mutlu'yla birlikte yaptıkları psikolojik operasyonu, post modern darbenin içindeki ortaklıklarını bilmeyen yoktu. Can Atak'lı, o günlerin çekirgesinin rolünü verdiği röportajlarda açık etmişti. Arkadaşlarını aldıkları emirle manşetlerden alçak ilan edecek kadar da alçalmışlardı.

Çekirge doğru söylüyordu... Her şey milletin gözü önünde oldu...

İki bine yakın insan sizlerin psikolojik harp ve kara propagandası sayesinde ordudan atıldı. Sekiz bine yakın insan zorla emekli edildi. Binlerce başörtülü kızın eğitim hakkı, yerlerde sürüklenerek ellerinden alındı. Binlerce imam-hatip liseli öğrencinin gelecekleri sizler sayesinde katsayı, kesintisiz eğitim adı altında karartıldı. Güneydoğu'da binlerce insan faili meçhule kurban giderken siz başka işlerle meşguldünüz.

Sizler askerle birlikte psikolojik harp yaparken, patronlarınız bankaları soymakla meşguldü. Ülke soyulurken sesinizi çıkartmamıştınız. Soygunu milletin bilmemesi için, irtica adı altında bir tiyatroyu sahneye koymuştunuz. Sahnede sizin ve emir aldıklarınızın senaryosu oynanırken, ismi açıklanmayan generaller sufle yapıyor, sahnenin arkasında patronlarınız ülkenin içini boşaltıyordu.

25 yıllık meslek hayatında gazetecilik dışı bir işin olmamış. Demokrasi dışı hiçbir organizasyon içinde olmamışsın. Doğrusu bu laflarına çok güldüm. Senin, Zafer Mutlu'nun, Ertuğrul Özkök'ün ve diğerlerinin darbenin, statükonun içindeki rollerinizi, 28 Şubat darbesindeki ortaklığınızı bilmeyen yok. 2003-2004'te Sarıkız'da, Ayışığı'nda, darbe günlerinde Mustafa Balbay'ın rolü neyse, 28 Şubat'ta sen, Zafer Mutlu ve Ertuğrul Özkök'ün rolü oydu. 28 Şubat bir darbeydi ve o darbenin tam göbeğinde sizler oturuyordunuz.

Bir lafım da "bulundukları ortamın havasını bile zehirleyen sizlere" halen itibar eden, yaptıklarınızı unutan muhafazakâr kesime. Yani omurgasızlara.

Ne oldu da bu insanların yaptıklarını unuttunuz? Sizleri öven bir yazıyla yelkenleri suya indirdiniz? Uçaklarınızda başköşeye darbecileri, statükocuları oturttunuz? Masalarınızın, partilerinizin ayrılmaz konukları oldular. Yüzde 47'yle sizleri oraya çıkaranları unutup, kendinizi halen onlara kabul ettirmenizin sebebi nedir? Ekranlarınızı 28 Şubatçılarla, darbecilerle, şikecilerin emir kullarıyla doldurdunuz. Bakın TRT'nin ekranlarına, bakın kendini muhafazakâr ilan eden diğer TV'lere. Bakın uçaklardaki gazeteci konuklarınıza... Bakın masalarınızdakilere...

Muhafazakâr kesimin yazarları da gazetecileri de ne çabuk unuttular kendilerine ve o günlerde bu millete yaşatılanları. Ertuğrul Özkök kompleksiyle, ona benzemek için girmedik kılık bırakmadılar.

Ey muhafazakâr kesim... Ey kendini cemaat zannedenler... Çevrenize bakın ve omurgasızlığınızı görün. Unutmayın ki yarın onlar yine gelecekler ve yine sizleri darağacına götürmek için ellerinden geleni yapacaklar. Çünkü onlar "dönekliğin" ne olduğunu çok iyi biliyorlar. Çünkü onlar bukalemunlar.. Böyle olmayacağını düşünüyorsanız, tarihe biraz bakın derim.

Ben onlarla aynı ortamda bulunmayı, bu ülkenin hakları yenen insanlarına hakaret kabul ederim. Helalleşelim çok doğru... Ben sizleri bağışlayayım da ordudan atılan binlerce insanla, yaşadıkları ve yaşattıklarınızla, başörtülü kadınların ellerinden aldığınız gelecekleriyle, işkenceyle öldürttüğünüz insanlarla, faili meçhule kurban gidenlerle ve diğer mağdur olan milyonların haklarıyla nasıl helalleşeceğiz... Nasıl helal edeceğim bende olmayan o hakları...

Ve en önemlisi onların yüzüne nasıl bakacağım.

Yanlış istihbarat MİT'ten

Mehmet Baransu 30.12.2011

Şırnak'ın Uludere İlçesi'nde 35 sivil vatandaş, TSK'nın düzenlediği hava saldırısıyla önceki gün hayatını kaybetti. Haber öncelikle gece yarısı sosyal medyada, twitter'da, bölgedeki vatandaşlar tarafından kamuoyuna duyuruldu. İddia, sivillerin öldürüldüğü yönündeydi. Bu bilgi üzerinde de ölenlerin sivil mi PKK'lı mı oldukları merak edilmeye başlandı. Yetkililerden bir açıklama beklendi.

İlk açıklama Şırnak Valisi'nden geldi. İddialar araştırılacaktı. İkinci açıklama Genelkurmay'dan yapıldı ve olay yalanlanmaya çalışıldı. Akşam saatlerinde ise AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik kameralar karşısına geçip, öldürülenlerin PKK'lı değil, sivil olduklarını açıkladı. Fazla detaya girmeden, olayın soruşturulduğunu belirtti.

Bilgi PKK içindeki MİT ajanından

Dün gün boyu bu operasyon istihbaratının nasıl geldiğini öğrenmeye çalıştım. Hem bölgedeki yetkililerden hem Ankara'dan hem de Genelkurmay'dan aldığım bilgi, istihbaratın MİT tarafından gönderildiği. MİT'in yanlış istihbaratı üzerine 35 sivil hayatını kaybetmiş. Kendilerini ölüme götüren olayın perde arkası ise şu şekilde gelişmiş. Bilgi öncelikle PKK içerisindeki bir MİT ajanından gelmiş. Bombalanan bölgeden PKK'lıların geçeceği bu ajan sayesinde MİT'e iletilmiş. Hatta grup içerisinde Fehman Hüseyin'in olacağı yönünde de bir bilginin Ankara'ya iletildiği iddiası var. İddia diyorum çünkü bu bilgiyi yalnızca bir isimden öğrendim. MİT kendisine iletilen bu istihbaratı Genelkurmay Başkanlığı'yla paylaşıyor. Ardından da bölgeye heron gönderiliyor. Heron, bölgedeki sivil vatandaşların görüntüsü alıp, Ankara'ya iletiyor. Ankara'da görüntüleri gören yetkililerden biri durumdan şüpheleniyor. Grubun sivil olma ihtimali üzerinde duruyor. Şüphe üzerine konu yetkililerle paylaşıyor. MİT'le iki kez temasa geçiliyor. MİT yetkililerine şüphe aktarılıyor. MİT, "grup kesin PKK'lı" deyip, kendilerine gelen istihbaratın sağlam olduğunu Karargâh'a bildiriyor. "Kesin" ifadesi üzerine de Hava Kuvvetleri Komutanlığı'nın emriyle uçaklar bölgeyi bombalıyor.

Üç saatlik zaman farkının nedeni

Genelkurmay Başkanlığı dün yaptığı açıklamada İHA'nın görüntüleri 18:39'da aldığını belirtti. Hava operasyonun da 21:37-22:24 saatleri arasında yapıldığını açıkladı. Görüntü alınmasıyla, operasyon yapılması arasındaki bu üç saatlik zaman farkının nedeni, görüntülerden şüphelenen yetkilinin bilgisi üzerine MİT'le iki kez temasa geçilmesi. Bilginin teyit edilmesi için beklenmesi.

Asker: O köylüleri tanıyorduk

Olayın en skandal tarafı ise konuyla ilgili bölgede bulunan komutanlardan hiçbir bilgi alınmaması. Bölgedeki tümen ve karakol komutanı dahil hiçbir birime haber verilmemesi. Dün bölgede görev yapan bir askeri yetkiliyle görüştüm. Operasyondan kendileri haberdar edilmemiş. Olaydan haberdar olduklarında ise çok geç olmuş. Askeri yetkili dün konuyla ilgili şunları da söyledi: "Ankara operasyondan önce bize sorsaydı, grupta

bulunan kişilerin kimliklerine varıncaya kadar bilgiye verirdik. Grubun PKK'lı olmadığını, kaçakçılık yapan korucular olduğunu karakol komutanı dahil üstleri biliyordu."

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

35 sivili ölüme götüren rapor

Mehmet Baransu 31.12.2011

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, dün Cuma Namazı çıkışı sonrası "devletin bombaladığı" 35 siville ilgili açıklama yapmak üzere kameralar karşısına geçti. Önce Taraf 'ı ardından da beni hedef aldı. "İstihbaratın MİT tarafından askere iletildiğini, son anda bir şüphe üzerine MİT'le tekrar temasa geçildiğini" dünkü yazımda yazmıştım. Başbakan, istihbaratın MİT tarafından yaklaşık 9-10 gün önce verildiğini kabul etti. Son anda temas konusunu ise yalanladı. Ardından da kendisi açısından talihsiz olarak değerlendirdiğim şu açıklamayı yaptı;

"Burada bilir bilmez, yazan-çizen bazı maalesef köşe yazarı sıfatıyla cambazlar da var. Bunlar da istihbarat örgütlerimizi istihbarat örgütlerinden çok daha iyi biliyorlar. Herhalde bunların da istihbarat örgütleri içinde böcekleri var. O böceklerden aldıkları bilgilerle güya Milli İstihbarat Teşkilatımız yanlış bilgiler vermiş ve bu yanlış bilgilerle bu tür bir hareket yapılmıştır. MİT'in son anda vermiş olduğu bir bilgi herhangi bir terörist başı ile ilgili bilgi, son anı kastediyorum, yoktur. Bunlar 9-10 gün öncesine ait bilgilerdir."

Mesleğe başladığım günden itibaren, gerçekleri belgeleriyle haberleştirmemin ardından hakkımda yürütülen kara propagandalara, psikolojik operasyonlara alıştım. Doğrusu benzer bir durumu bu ülkenin başbakanının yapacağı hiç aklıma gelmemişti. Hayat bunu da bana öğretti.

"Börtü böcekle" hiç işim olmadı. İp üzerinde gösteri yapan "cambazlara" ise hep hayranlık duydum. Hayatta yapamayacağım bu işi nasıl yaptıklarını da merak ettim. "Cambazlıkla" ilgili bildiğim tek şey, "bir ipte iki cambazın oynayamayacağı." Bu küçük anekdottan sonra sadede geliyorum. "Böceklerimden" aldığım Uludere katliamıyla ilgili yeni bilgileri sizinle paylaşıyorum.

İlk rapor 14 ekimde gitti

MİT, 14 ekimde, Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı ve Jandarma Genel Komutanlığı'na bir rapor gönderdi. MİT tarafından gönderilen "Kongra-Gel (PKK) Eylem Emaresi" konulu yazıda, "Türkiye metropollerine eylem yapacak HPG mensuplarına Irak'ın Kuzeyi'nden silah/mühimmat ve malzeme aktarımının kaçakçılar vasıtasıyla yapıldığı/yapılacağı" bilgisi iletildi.

Bu raporun ardından da ikinci bir istihbarat notu MİT'e ulaştı. PKK içindeki MİT elemanının gönderdiği istihbarat bilgisi şu şekildeydi; "Fehman Hüseyin'in içinde olduğu 50 kişilik bir terörist grubun sınırda olduğu ve son dönemdeki kayıpların intikamının alınacağı bir baskın yapılacağı."

MİT jandarmaya bildirdi

Gelen bu bilgi notunun ardından MİT konuyla ilgili çalışma yaptı. Ardından da Uludere katliamından yedi gün önce MİT tarafından askerlere ve Jandarma Genel Komutanlığı'na bir rapor gönderildi. İstihbaratın jandarmaya iletilme tarihi 21 Aralık 2011. İletilme zamanı ise 22 Aralık'a yaklaşan gecenin geç saatleri. İstihbarat "çoğunlukla güvenilir nitelikte ve haber elemanı" kaynaklı. Raporda şu ifadeler yer alıyor; "PKK üyesi Topal

Bedran kod adlı Sait Tanıt, Şırnak Uludere Ortasu'daki üs bölgeleri, askeri birlikler ve hareket tarzları, bölgedeki asker sayısı ve Ortasu'daki örgüte yakın korucular hakkında araştırma yapıyor. PKK Zagros sorumlusu Dr. Bahoz Erdal kodlu Fehman Hüseyin, Şırnak Uludere Ortasu bölgesinde yer alan Düğün Dağı karşısında Türkiye sınırına 10 km yakınlıkta telsizle konuşuyor. Keşif çalışması ve Dr. Erdal'ın sınır bölgesine yakın mıntıkada bulunması, adı geçen alanda bir eylem arayışı içinde olabileceği yönüyle önemlidir."

MİT bu raporu hazırlamadan önce koordinat ve kestirme çalışmaları da yapıyor. Ardından da elde ettiği bilgileri Jandarma Genel Komutanlığı'na rapor olarak veriyor. MİT'ten gelen bu istihbaratın ardından, konu 2. Ordu Komutanlığı'na aktarılıyor. Heronların, ilgili kordinatlarda inceleme yapması isteniyor. 35 sivilin hayatını kaybettiği günün akşam saatlerinde de heronlar görüntü almaya başlıyor. Saat 19:00 sularında da görüntüler merkeze aktarılıyor. Görüntüleri izleyen birim, gelen görüntülerden bu kişilerin kaçakçı olabileceği şüphesi üzerinde duruyor. Başbakanın yalanlamasına rağmen, konu MİT'e tekrar soruluyor. MİT, daha önce gönderdiği istihbarat raporlarının doğru olduğu teyidini veriyor.

'Kaçakçı' görünümünde PKK'lı

MİT'in 14 ekimde gönderdiği ilk rapor, "PKK'lıların kaçakçı kılığında sınırdan giriş yaptığı ve silah soktuğu" bilgisi ile 21 aralık gecesi geçilen "Fehman Hüseyin'in içinde olduğu PKK grubunun sınır bölgesinde baskın yapmak için hazırlık yaptığı" istihbarat bilgileri ve heron görüntüleri birleşince, 2. Ordu Komutanlığı yeni bir rapor hazırlıyor. 2 Ordu'da heron görüntülerini değerlendiren birim "içerisinde Fehman'ın olduğu kaçakçı görünümünde PKK'lılar" olduğunu raporluyor. Ardından da operasyonun başlatılması emri veriliyor. Önce topçu atışı, ardından da F-16'ların saldırıları başlıyor.

Yanıt bekleyen sorular

Başbakan'ın yaptığı açıklama ve yukarıda paylaştığım istihbarat raporlarının ardından dikkatimi çeken ve cevabımı bulamadığım bir soru var. Yedi gün önce MİT yanlış bir istihbarat raporunu askerlere sunuyor ve bu bilgiyi doğrulatmak için zaman olmasına rağmen, konu neden doğrulatılamıyor? 35 sivil vatandaş göz göre göre nasıl öldürülüyor? Doğrusu bu ve bunun gibi merak ettiğim onlarca soru var.

MİT'e söz konusu yanlış istihbaratı veren elemanın PKK içindeki bir "ajan" olduğunu artık biliyoruz. Bu kişi MİT'e çalıştığını söyleyip, aslında PKK'ya mı çalışıyor? Örgüt kendine sadık bazı kişilerin MİT elemanı olmasını mı sağlıyor? İlk etapta doğru, ardından yanıltıcı ve yönlendirici istihbarat mı iletiliyor?

Bir süredir Genelkurmay, PKK'ya karşı başarılı operasyonlara imza attı. Örgüt iki buçuk ay gibi kısa sürede hareket etmekte zorlandı. Örgütten kaçışlar hızlandığı gibi teslim olanların sayısı da her geçen gün artıyor. Örgütün bazı birimlerinin kış mevzisine çekilemediği de artık sır değil. Merak ettiğim bir nokta da örgütün bu noktaya gelmesine rağmen, örgüte "hayat öpücüğü veren" bu istihbaratı kimlerin ne için yaptığı? MİT içerisindeki bir grup, birilerini köşeye sıkıştırmak için, 1993 yılında Bingöl'de yaşanan 33 er olayına benzer bir olayı mı tezgahladı? Ve en önemlisi perde arkasında bazı hesapların olduğu net olan bu olayı hükümet aydınlatabilecek mi?

Başbakan Erdoğan'ın beni ve gazetemi hedef alan "böcek", "cambaz" açıklaması, doğrusu bu olayın aydınlanamayacağı ihtimalini ortaya koyuyor. Ancak ben yine de umutluyum. "Böceklerime" güveniyorum. Bu işin peşini bırakmayacaklarını söylüyorlar. MİT'le ilgili başka sürprizleri de olabilir. Bekleyip göreceğiz...

MİT: İstihbarat bizden değil

Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) "35 köylünün bombalanması istihbaratın MİT'ten verildiği" iddialarına ilişkin açıklama yaptı. MİT Müsteşarlığı'ndan yapılan açıklamada, şunlar kaydedildi: "30 Aralık 2011 tarihli bazı basın yayın organlarında yer alan hava operasyonuna ilişkin istihbaratın MİT'ten kaynaklandığı' yönündeki iddialar gerçeği yansıtmamaktadır. Genelkurmay Başkanlığı'nın yaptığı 29 Aralık 2011 tarihli basın açıklamasında, söz konusu operasyonun nasıl gerçekleştirildiği belirtilmektedir. Buna rağmen bazı basın yayın organlarınca basın meslek ilkelerine aykırı bir şekilde Teşkilatımıza teyit ettirilmeden olayla ilgili gerçek dışı haberler yayımlanmasından üzüntü duyulmaktadır."

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT'ten rapor üstüne rapor

Mehmet Baransu 02.01.2012

Uludere'de 35 sivil, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin hava saldırısı sonrası hayatını kaybetti. Taraf, Genelkurmay Başkanlığı'na yanlış istihbaratın MİT tarafından gönderildiğini yazdı. Ardından Başbakan Tayyip Erdoğan kameralar karşısına geçip, istihbaratın MİT tarafından 10 gün önce verildiğini üstü örtülü bir şekilde doğruladı. Erdoğan, operasyondan önce sivillerin PKK'lı olduğuna yönelik bir istihbaratın son anda MİT'ten askere gitmediğini, konuyla ilgili MİT'in bir açıklama yapacağını söyledi. Beklenen açıklama altı saat sonra geldi. MİT yaptığı açıklamayla Başbakan'ı da yalanlayarak, Genelkurmay'a herhangi bir istihbarat gönderilmediğini açıkladı.

Bu köşeyi takip edenler hatırlayacaktır. Uludere'deki katliamın olduğu günden itibaren, askeri kaynaklardan aldığım bilgiler ışığında, olayın perde arkasını aydınlatmaya çalışıyorum. MİT, "herhangi bir bilgi göndermedik" demesine rağmen, önceki gün MİT tarafından askere gönderilen iki ayrı raporu yayımladım. Doğrusu MİT'in ortadaki bu belgelere rağmen neden doğru olmayan bir açıklama yapma ihtiyacı hissettiğini, Başbakan'ı zor durumda bıraktığını anlayamadım.

Uludere katliamı öncesi devlet kademelerinde yaşanan gelişmelerle ilgili yeni bilgi ve belgelere ulaştım. Başbakan Erdoğan, "son anda giden bir istihbarat raporu yok" demesine rağmen, görüştüğüm askeri yetkililer, kendilerine son anda MİT'in gönderdiği raporu da benimle paylaştılar. 28 aralık günü yani hava operasyonunun yapıldığı gün MİT, askerlere yeni bir rapor daha göndermiş. Rapor, kestirme yani cep telefonu ve telsizlerin dinlenmesi sonucu elde edilen bilgiler ışığında hazırlanmış. Raporda MİT, askere "grup içinde Fehman Hüseyin'in olduğu değerlendirilmiştir" notunu da göndermiş. Bu raporun yanı sıra konuyla ilgili olarak MİT, 20, 23 ve 25 aralık tarihlerinde üç ayrı rapor daha göndermiş.

İşte MİT'in gün gün askerlere gönderdiği o raporlar ve raporların içeriğindeki bilgiler;

MİT'ten peş peşe raporlar

Önceki gün yine bu köşede de aktardığım gibi, MİT 14 ekimde Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı ve Jandarma Genel Komutanlığı'na, "Kongra-Gel (PKK) Eylem Emaresi" konulu bir yazı gönderiyor. Yazıda, "Türkiye

metropollerine eylem yapacak HPG mensuplarına Irak'ın kuzeyinden silah/mühimmat ve malzeme aktarımının kaçakçılar vasıtasıyla yapıldığı/yapılacağı" notu yer alıyor.

Karakol baskınların çoğunun Fehman Hüseyin'in emri ile yapılmış olması, Hüseyin'in PKK'nın son dönemde verdiği kayıpların intikamını almak üzere, Türkiye sınırına yakın bölgelerde dolaştığına dair gelen istihbaratların devletin diğer birimlerinde bulunması ve bu bilgilerin de yer yer telsiz kestirmeleri ile doğrulanmış olması, gelen bu istihbaratın dikkate alınmasına neden oluyor.

Başbakan Erdoğan'ın doğrulayıp, MİT'in yalanlamaya çalıştığı ikinci istihbarat raporu ise 21 Aralık 2011 günü gece yarısı askerlere iletiliyor. "İstihbarat çoğunlukla güvenilir nitelikte ve haber elemanı kaynaklı." Yani PKK'nın içinde bulunan MİT ajanlarının gönderdiği bilgiye dayanıyor.

Notta şunlar yer alıyor; "PKK üyesi Topal Bedran Kod adlı Sait Tanıt, Şırnak Uludere Ortasu'daki üs bölgeleri, askeri birlikler ve hareket tarzları, bölgedeki asker sayısı ve Ortasu'daki örgüte yakın korucular hakkında araştırma yapıyor. PKK Zagros sorumlusu Dr. Erdal Bahoz kodlu Fehman Hüseyin, Şırnak Uludere Ortasu bölgesinde yer alan Düğün Dağı karşısında Türkiye sınırına 10 km uzaklıkta telsizle konuşuyor. Keşif çalışması ve Dr. Bahoz'un sınır bölgesine yakın mıntıkada bulunması, adı geçen alanda bir eylem arayışı olabileceği yönüyle önemlidir."

Bu rapor MİT'e çalışan bazı haber elemanlarının gönderdiği istihbarat sonrası oluşturuluyor. Değerlendirmeler sonrasında da konu Genelkurmay'a rapor ediliyor. MİT ayrıca, telsiz kestirmeleri ile Fehman Hüseyin ve PKK'lı grubun yer koordinatlarını da tesbit edip Genelkurmay'a bildiriyor.

Bu olaydan birgün önce yani 20 aralık günü de MİT'ten Genelkurmay'a

"Kandil'de eğitim görmüş 130 kadar yeni katılımlı teröristin Hakurk ve Haftanin bölgelerine gönderileceği ve bu bölgelerde eylem yapmalarını müteakip Kandil'e geri dönecekleri" yönünde ayrı bir istihbarat raporu daha gönderiliyor.

Fehman Hüseyin de geliyor...

MİT'ten Genelkurmay Başkanlığı'na gelen başka bir istihbarat raporunun tarihi ise 23 aralık. Raporda aynen şu bilgilere yer veriliyor; "Sinat Haftanin bölgesindeki teröristlerin bir kısmının Qumri-Surur- Kesta-Nazdur-Keşan bölgesinde 20-25 kişilik gruplar halinde barınmaya başladıkları..."

Genelkurmay, MİT'ten gelen telsiz kestirmeleriyle doğrulanmış olan istihbarat bilgileri, PKK'nın sınır bölgesindeki askeri birliklere intikam baskını yapacakları, Fehman Hüseyin'in de bu grubun içinde olacağı istihbaratı üzerine hassas duruma geçiyor.

MİT'ten Genelkurmay'a iki gün sonra 25 aralıkta başka bir istihbarat raporu daha geliyor; "Yer tesbitine dayanarak yapılan çalışma ile temin edilen bilgi: Fehman Hüseyin'in 25 aralık tarihinde Sinat Haftanin'de yer tesbitinin yapıldığı..."

Bu bilginin ardından 28 aralık günü yani operasyonun yapıldığı gün MİT'ten Genelkurmay'a başka bir rapor daha gönderiliyor. "Kestirme cihazlarından elde edilen yer tesbit bilgilerine göre Fehman Hüseyin'in sınırdaki

kalabalık grup içinde olduğu değerlendirilmiştir..."

Bu bilgiler Genelkurmay'da Güvenlik Daire Başkanlığı'na aktarılıyor. Genelkurmay İsithbarat Başkanlığı'na bağlı, Güvenlik Daire Başkanlığı, terör ile ilgili bütün istihbarat duyumları, sinyal istihbaratı, görüntü istihbaratından sorumlu dairedir. Bu daire önüne gelen istihbarat bilgileri, yer kestirmeleri ve heron görüntülerinin ortaya koyduğu 40 kişilik PKK'lı grup bilgisi karar sürecini hızlandırıyor ve içinde de Fehman Hüseyin'in bulunuyor olması, askerlerde artı bir motivasyon oluşturuyor.,

Önce top atışı yapılıyor

Bunun üzerine 2. Ordu Komutanlığı heron izleme ve değerlendirme birimi, heron görüntüleri üzerinde yaptığı değerlendirmede, MİT'ten gelen "istihbarat ve yer kestirme bilgilerinin" etkisiyle, "grubun kaçakçı görünümünde PKK'lılar olduğu kanaatine" varıyor. Top atışı için izin isteniyor ve alınan izin ile top atışı yapılıyor. Görüştüğüm askerî yetkililer top atışından da olumlu sonuç alınamadığını söylüyorlar. Ardından da F-16'ların kaldırılması talimatıyla, 28 aralık günü saat 21:30 sularında uçaklar bölgeyi bombalamaya başlıyor.

Askerî kaynaklara, MİT'in raporlarının ardından 2. Ordunun sürekli koordinattları verilen bölgelerde izleme ve araştırma yapmasına, özellikle son üç günde bu izlemelerini yoğunlaştırmasına rağmen bu hatanın nasıl yapıldığını da sordum. Cevapları Başbakan Erdoğan'ın verdiği cevaba yakın gibiydi; "Sınırda kanunsuz olsa da kaçakçılık yapanlar üç-beş kişilik gruplar. Bu sayı maksimum 10 kişiyi de bulabiliyor. Olay günü toplanan kişi sayısı 40. Diğer yandan olay günü 28 aralıkta grubun sınıra geçiş için yaklaştığı sırada alınan bir telefonda 'sınırda askerin olduğu, girmemelerinin gerektiği, sınırın ötesinde beklemeleri gerektiği' söyleniyor. MİT'ten gelen raporlar ve kestirme bilgileri de böyle bir hataya neden oluyor."

Askeri yetkililerin şüphesi

Görüştüğüm askerî yetkililerin, Uludere katliamıyla ilgili bazı şüpheleri de var. Şüphelerine neden olan olayları ise şöyle anlatıyorlar: "Telefon kestirmelerinde gruba sınırda beklemeleri söyleniyor. Bu beklemede gruba katılanlarla beraber grubun sayısı artıyor. Ayrıca bu grup mazot ve sigara kaçakçılığı için giderken, birileri tarafından çok sayıda kişinin katılacağı şekilde bir organizasyon yapılıyor. Telsiz ve telefon kestirmeleri üzerinde de durulmalı. Kestirme, dinleme yapılmasına rağmen, MİT'in grubun içinde Fehman Hüseyin'in olduğu bilgisini ısrarla vermesi önemli. Bu da planlı bir amaç mı var şüphesini bizlerde doğuruyor."

Askerî yetkililere "birilerinden" kimi kastettiklerini de sordum. Bu konuda yorum yapmak istemediler. Sadece kendilerine gelen raporlara vurgu yapıp, telsiz ve telefon dinlemelerine rağmen, kestirme raporlarının nasıl bu şekilde hazırlandığına bakmak gerektiğini söylediler. Sanırım kilit nokta, dinleme yapılmasına rağmen, MİT'in grubun PKK'lı olduğunda ısrar etmesi ve kestirme koordinatları vermesi. MİT, şimdi bu raporları yalanlamadan, kestirme cihazlarından hangi bilgileri elde ettiğini kamuoyuna ve "istihbarat bizden gitmedi" diyerek yalanladıkları Başbakan Erdoğan'a açıklamak zorunda.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT'ten rapor üstüne rapor

Mehmet Baransu 02.01.2012

Uludere'de 35 sivil, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin hava saldırısı sonrası hayatını kaybetti. Taraf, Genelkurmay Başkanlığı'na yanlış istihbaratın MİT tarafından gönderildiğini yazdı. Ardından Başbakan Tayyip Erdoğan kameralar karşısına geçip, istihbaratın MİT tarafından 10 gün önce verildiğini üstü örtülü bir şekilde doğruladı. Erdoğan, operasyondan önce sivillerin PKK'lı olduğuna yönelik bir istihbaratın son anda MİT'ten askere gitmediğini, konuyla ilgili MİT'in bir açıklama yapacağını söyledi. Beklenen açıklama altı saat sonra geldi. MİT yaptığı açıklamayla Başbakan'ı da yalanlayarak, Genelkurmay'a herhangi bir istihbarat gönderilmediğini açıkladı.

Bu köşeyi takip edenler hatırlayacaktır. Uludere'deki katliamın olduğu günden itibaren, askeri kaynaklardan aldığım bilgiler ışığında, olayın perde arkasını aydınlatmaya çalışıyorum. MİT, "herhangi bir bilgi göndermedik" demesine rağmen, önceki gün MİT tarafından askere gönderilen iki ayrı raporu yayımladım. Doğrusu MİT'in ortadaki bu belgelere rağmen neden doğru olmayan bir açıklama yapma ihtiyacı hissettiğini, Başbakan'ı zor durumda bıraktığını anlayamadım.

Uludere katliamı öncesi devlet kademelerinde yaşanan gelişmelerle ilgili yeni bilgi ve belgelere ulaştım. Başbakan Erdoğan, "son anda giden bir istihbarat raporu yok" demesine rağmen, görüştüğüm askeri yetkililer, kendilerine son anda MİT'in gönderdiği raporu da benimle paylaştılar. 28 aralık günü yani hava operasyonunun yapıldığı gün MİT, askerlere yeni bir rapor daha göndermiş. Rapor, kestirme yani cep telefonu ve telsizlerin dinlenmesi sonucu elde edilen bilgiler ışığında hazırlanmış. Raporda MİT, askere "grup içinde Fehman Hüseyin'in olduğu değerlendirilmiştir" notunu da göndermiş. Bu raporun yanı sıra konuyla ilgili olarak MİT, 20, 23 ve 25 aralık tarihlerinde üç ayrı rapor daha göndermiş.

İşte MİT'in gün gün askerlere gönderdiği o raporlar ve raporların içeriğindeki bilgiler;

MİT'ten peş peşe raporlar

Önceki gün yine bu köşede de aktardığım gibi, MİT 14 ekimde Genelkurmay İstihbarat Başkanlığı ve Jandarma Genel Komutanlığı'na, "Kongra-Gel (PKK) Eylem Emaresi" konulu bir yazı gönderiyor. Yazıda, "Türkiye metropollerine eylem yapacak HPG mensuplarına Irak'ın kuzeyinden silah/mühimmat ve malzeme aktarımının kaçakçılar vasıtasıyla yapıldığı/yapılacağı" notu yer alıyor.

Karakol baskınların çoğunun Fehman Hüseyin'in emri ile yapılmış olması, Hüseyin'in PKK'nın son dönemde verdiği kayıpların intikamını almak üzere, Türkiye sınırına yakın bölgelerde dolaştığına dair gelen istihbaratların devletin diğer birimlerinde bulunması ve bu bilgilerin de yer yer telsiz kestirmeleri ile doğrulanmış olması, gelen bu istihbaratın dikkate alınmasına neden oluyor.

Başbakan Erdoğan'ın doğrulayıp, MİT'in yalanlamaya çalıştığı ikinci istihbarat raporu ise 21 Aralık 2011 günü gece yarısı askerlere iletiliyor. "İstihbarat çoğunlukla güvenilir nitelikte ve haber elemanı kaynaklı." Yani PKK'nın içinde bulunan MİT ajanlarının gönderdiği bilgiye dayanıyor.

Notta şunlar yer alıyor; "PKK üyesi Topal Bedran Kod adlı Sait Tanıt, Şırnak Uludere Ortasu'daki üs bölgeleri, askeri birlikler ve hareket tarzları, bölgedeki asker sayısı ve Ortasu'daki örgüte yakın korucular hakkında araştırma yapıyor. PKK Zagros sorumlusu Dr. Erdal Bahoz kodlu Fehman Hüseyin, Şırnak Uludere Ortasu

bölgesinde yer alan Düğün Dağı karşısında Türkiye sınırına 10 km uzaklıkta telsizle konuşuyor. Keşif çalışması ve Dr. Bahoz'un sınır bölgesine yakın mıntıkada bulunması, adı geçen alanda bir eylem arayışı olabileceği yönüyle önemlidir."

Bu rapor MİT'e çalışan bazı haber elemanlarının gönderdiği istihbarat sonrası oluşturuluyor. Değerlendirmeler sonrasında da konu Genelkurmay'a rapor ediliyor. MİT ayrıca, telsiz kestirmeleri ile Fehman Hüseyin ve PKK'lı grubun yer koordinatlarını da tesbit edip Genelkurmay'a bildiriyor.

Bu olaydan birgün önce yani 20 aralık günü de MİT'ten Genelkurmay'a

"Kandil'de eğitim görmüş 130 kadar yeni katılımlı teröristin Hakurk ve Haftanin bölgelerine gönderileceği ve bu bölgelerde eylem yapmalarını müteakip Kandil'e geri dönecekleri" yönünde ayrı bir istihbarat raporu daha gönderiliyor.

Fehman Hüseyin de geliyor...

MİT'ten Genelkurmay Başkanlığı'na gelen başka bir istihbarat raporunun tarihi ise 23 aralık. Raporda aynen şu bilgilere yer veriliyor; "Sinat Haftanin bölgesindeki teröristlerin bir kısmının Qumri-Surur- Kesta-Nazdur-Keşan bölgesinde 20-25 kişilik gruplar halinde barınmaya başladıkları..."

Genelkurmay, MİT'ten gelen telsiz kestirmeleriyle doğrulanmış olan istihbarat bilgileri, PKK'nın sınır bölgesindeki askeri birliklere intikam baskını yapacakları, Fehman Hüseyin'in de bu grubun içinde olacağı istihbaratı üzerine hassas duruma geçiyor.

MİT'ten Genelkurmay'a iki gün sonra 25 aralıkta başka bir istihbarat raporu daha geliyor; "Yer tesbitine dayanarak yapılan çalışma ile temin edilen bilgi: Fehman Hüseyin'in 25 aralık tarihinde Sinat Haftanın'de yer tesbitinin yapıldığı..."

Bu bilginin ardından 28 aralık günü yani operasyonun yapıldığı gün MİT'ten Genelkurmay'a başka bir rapor daha gönderiliyor. "Kestirme cihazlarından elde edilen yer tesbit bilgilerine göre Fehman Hüseyin'in sınırdaki kalabalık grup içinde olduğu değerlendirilmiştir..."

Bu bilgiler Genelkurmay'da Güvenlik Daire Başkanlığı'na aktarılıyor. Genelkurmay İsithbarat Başkanlığı'na bağlı, Güvenlik Daire Başkanlığı, terör ile ilgili bütün istihbarat duyumları, sinyal istihbaratı, görüntü istihbaratından sorumlu dairedir. Bu daire önüne gelen istihbarat bilgileri, yer kestirmeleri ve heron görüntülerinin ortaya koyduğu 40 kişilik PKK'lı grup bilgisi karar sürecini hızlandırıyor ve içinde de Fehman Hüseyin'in bulunuyor olması, askerlerde artı bir motivasyon oluşturuyor.

Önce top atışı yapılıyor

Bunun üzerine 2. Ordu Komutanlığı heron izleme ve değerlendirme birimi, heron görüntüleri üzerinde yaptığı değerlendirmede, MİT'ten gelen "istihbarat ve yer kestirme bilgilerinin" etkisiyle, "grubun kaçakçı görünümünde PKK'lılar olduğu kanaatine" varıyor. Top atışı için izin isteniyor ve alınan izin ile top atışı

yapılıyor. Görüştüğüm askerî yetkililer top atışından da olumlu sonuç alınamadığını söylüyorlar. Ardından da F-16'ların kaldırılması talimatıyla, 28 aralık günü saat 21:30 sularında uçaklar bölgeyi bombalamaya başlıyor.

Askerî kaynaklara, MİT'in raporlarının ardından 2. Ordunun sürekli koordinattları verilen bölgelerde izleme ve araştırma yapmasına, özellikle son üç günde bu izlemelerini yoğunlaştırmasına rağmen bu hatanın nasıl yapıldığını da sordum. Cevapları Başbakan Erdoğan'ın verdiği cevaba yakın gibiydi; "Sınırda kanunsuz olsa da kaçakçılık yapanlar üç-beş kişilik gruplar. Bu sayı maksimum 10 kişiyi de bulabiliyor. Olay günü toplanan kişi sayısı 40. Diğer yandan olay günü 28 aralıkta grubun sınıra geçiş için yaklaştığı sırada alınan bir telefonda 'sınırda askerin olduğu, girmemelerinin gerektiği, sınırın ötesinde beklemeleri gerektiği' söyleniyor. MİT'ten gelen raporlar ve kestirme bilgileri de böyle bir hataya neden oluyor."

Askeri yetkililerin şüphesi

Görüştüğüm askerî yetkililerin, Uludere katliamıyla ilgili bazı şüpheleri de var. Şüphelerine neden olan olayları ise şöyle anlatıyorlar: "Telefon kestirmelerinde gruba sınırda beklemeleri söyleniyor. Bu beklemede gruba katılanlarla beraber grubun sayısı artıyor. Ayrıca bu grup mazot ve sigara kaçakçılığı için giderken, birileri tarafından çok sayıda kişinin katılacağı şekilde bir organizasyon yapılıyor. Telsiz ve telefon kestirmeleri üzerinde de durulmalı. Kestirme, dinleme yapılmasına rağmen, MİT'in grubun içinde Fehman Hüseyin'in olduğu bilgisini ısrarla vermesi önemli. Bu da planlı bir amaç mı var şüphesini bizlerde doğuruyor."

Askerî yetkililere "birilerinden" kimi kastettiklerini de sordum. Bu konuda yorum yapmak istemediler. Sadece kendilerine gelen raporlara vurgu yapıp, telsiz ve telefon dinlemelerine rağmen, kestirme raporlarının nasıl bu şekilde hazırlandığına bakmak gerektiğini söylediler. Sanırım kilit nokta, dinleme yapılmasına rağmen, MİT'in grubun PKK'lı olduğunda ısrar etmesi ve kestirme koordinatları vermesi. MİT, şimdi bu raporları yalanlamadan, kestirme cihazlarından hangi bilgileri elde ettiğini kamuoyuna ve "istihbarat bizden gitmedi" diyerek yalanladıkları Başbakan Erdoğan'a açıklamak zorunda.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

İsrail heronu bizi gözetliyor

Mehmet Baransu 03.01.2012

Hatay'ın Kırıkhan mevkiinde bulunan askerî tesislerin görüntülerini almak üzere İsrail'in casus amaçlı Heron gönderdiği ortaya çıktı. 14. Hawk B. Komutanlığı üstünde füze bataryaları ve radar mevzilerini görüntüleyen heron, bir askerin birlik üzerinde beyaz bir ışık görmesiyle fark edildi. Radarlarla dört saat boyunca takip edilen heron için Diyarbakır'dan iki F-16 savaş uçağı kaldırıldı ancak bir şey yapılmadı.

Taraf, olayla ilgili tutulan dört saatlik kayıtların yanı sıra görüntüsü alınan birlikteki tutanağa ulaştı. İşte skandal olayın perde arkası. Olay 20 Eylül 2011 tarihinde Hatay'ın Kırıkhan İlçesi'nde yaşanıyor. 14. Hawk B. Komutanlığı'nda görevli Hava Savunma Üsteğmen Barış Erçoban, birliğin üzerinde beyaz ışık yayan bir cisim fark ediyor. Çıplak gözle gördüğü bu cisim üzerine dinleme nöbetinde bulunan Hava Savunma Kıdemli Çavuş İsmail Demirel'e telsizden çağrı yapıyor. Görüntülerin alınmasına yardımcı olan Skop'ta herhangi bir iz görüp

görmediğini soruyor. Demirel, kendisine görünen bir cisim olmadığı cevabını veriyor. Telsizden yapılan anonsu duyan Kıdemli Çavuş Emre Özel, bahsedilen cisme benzer bir cismin üzerlerinde dolaştığını kendilerine bildiriyor. Bunun üzerine her iki isim de acilen Nizamiye'ye gidiyorlar. Üsteğmen Erçoban, beyaz ışık yayan cismi ilk gördüğü noktaya bakıyor ve orada olmadığını görüyor. Ardından başını kaldırdığında cismin Nizamiye üzerinde olduğunu görüyor.

Radarlar dört saat takip etti

Bunun üzerine Nizamiye'yi terk eden askerler, radar merkezine gidip, gördüklerini üstlerine anlatıyorlar ve radarları açmak üzere izin istiyorlar. Alınan izin üzerine saatler 04:38'i gösterdiğinde tüm radarlar aktif hale getiriliyor. Radarlar çalışmaya başlar başlamaz, çıplak gözle görünen cismin son noktasına yönlendiriliyor. Birkaç saniye içinde beyaz ışık yayan cisim tesbit ediliyor. Cisim çok kısa süreli göründüğü için herhangi bir takip, o an yapılamıyor. Radarlar cismi taramaya başlıyor. Saatler 04:41'i gösterdiğinde cisim N 36 34 55 42 E, 36 25 18 62 koordinatında radara yakalanıyor. Radardan cisme "kilit" atılmaya çalışılıyor. Ancak, cisim birliğin üzerine doğru geldiği için kilit atılamıyor. Ateşleme sistemi kilit attığında, heronlar hareket etmeye devam etseler ve kaçmaya çalışsalar dahi bu kilit sayesinde füze direkt heronlara ulaşabiliyor ve düşürüyor.

Birlikte ve telsizde cisimle ilgili telsiz konuşmaları devam ediyor. Bu arada başka bir birim cismi görüyor ve radarlar, 'Silah Başı Gerçek Durum' emri veriyor. Emir üzerine sistemler aktif hale getiriliyor ve hedef tekrar aranmaya başlanıyor. Heronun 12 km. mesafede birliğe doğru geldiği görünüyor. Radarlar ve füze sistemleri heronu kilit altına alıyor. Tam bu sırada heron 210 K olan hızını bir anda 750'ye yükseltiyor. Bu arada Birlik'te bulunan üç ayrı birim, hedefi kaybetmemek için takip altına alıyor. Cismin küçük bir hava aracı olduğu tesbiti yapılıyor. Ancak bu sırada aletlerde bazı sıkıntılar olduğu için cismin bazı hareketleri kayıt altına alınamıyor. Ardından da heron görüntüden kayboluyor. Daha sonra tekrar görüntüsü alınan cisme kilit atılıyor ve üstlerden emir bekleniyor. Beklenen emir gelmiyor. Saatler 05:08'i gösterdiğinde heron bir kez daha radarların takibine giriyor. Ardından hedef tekrar kayboluyor. Saat 05:10'da tekrar görüntü alınıyor. Heron kısa süreli takip ediliyor. Sabaha kadar takip edilen heron, güneşin doğuşuyla birlikte bir daha görünmemek üzere kayboluyor.

F-16 havalandı ama...

14. Hawk BT Komutanlığı'nda bunlar yaşanırken, olayın ilk anda bildirildiği Diyarbakır 2. Hava Kuvveti Komutanlığı Harekât Merkezi'nde de sıcak saatler yaşanıyor. Merkezdeki ekranlardan cisim takip edilmeye başlanıyor. Saat 01:30'da alınmaya başlanan görüntüler, 05:30'a kadar devam ediyor. Görüntüler üzerine cismin ne tür bir hava aracı olduğu tesbit ediliyor. Teknik bir takım incelemelerin ardından, cismin hareketleri ve hız kontrolüyle heron olduğu anlaşılıyor. İşte bu izleme sırasında radar mevziinde bulunanlar, Diyarbakır 2. Hava Kuvveti Harekât Merkezi'nden ısrarla bölgeye uçak sevk edilmesini istiyorlar. Bölgeye iki F-16 gönderiliyor. Kuvvet Komutanlığı'nı Korgeneral Veysi Ağar'ın, Filo Komutanlığı'nı Yarbay Kemal Turan'ın yaptığı bu F-16'lar heronu takip etmekle, çevresinde tur atmakla yetinip, bölgeden uzaklaşıyorlar. Heron inişe zorlanmadığı gibi her hangi bir füze atışı da yapılmıyor.

Askerî yetkililer rahatsız

Görüştüğüm askeri yetkililer olayla ilgili tutulan tutanakların yanı sıra heronların çekilen görüntülerini de benimle paylaştılar. Her görüntü üzerine teknik analizler yapılıp, havadaki cismin heron olduğu tesbit edilmiş. Heronun tepesinde bulunan kameralar da not edilmiş. Askerî yetkililer, İran'ın kendi hava sahasına giren ve üstün teknolojiye sahip Amerikan heronlarını düşürdüğünü hatırlatıp, aynı imkâna sahip 2. Hava Kuvveti Komutanlığı'nın neden İsrail heronunu düşürmediğini, inişe zorlamadığının araştırılması gerektiğini söylüyorlar. Askerler, heronun, dört saat boyunca o bölgede bulunan füze bataryalarını, hava radar mevzilerini, kara ve jandarma birliklerinin tamamının konuşlu olduğu bölgeleri, bu birliklerin imkân ve kabiliyetlerini ayrıntılı şekilde fotoğraflamasına, canlı olarak kendi ülkesine aktarmasına rağmen, hiçbir şey yapılmamasını ilginç buluyorlar. Casus ve keşif amaçlı görüntü alan İsrail heronunun, sadece seyredilmiş olmasını, birliğin ateşleme sistemlerini kilit atmasına rağmen ateş emri verilmemesini de anlayamıyorlar.

Yanıt bekleyen sorular

Askerî yetkililerin konuyla ilgili bazı soruları da var. Soruların bazıları teknik ve yetkililerden bunun açıklanmasını istiyorlar.

İşte o sorulardan bazıları;

- » Hawk yani yerden ateş emri sadece 2. Hava Kuvveti Komutanı Korgeneral Mehmet Veysi Ağar'da olmasına rağmen, ateş emrini neden verilmedi?
- » İsrail heronu, kendisinin görüntüsünü fark etmesine rağmen, saatlerce nasıl bölgede kaldı?
- » BİKİM neden Hawk sistemine net bir bilgi ve rapor vermedi?
- » Ekran Kayıt Sistemi'nin (DVR) yaptığı ilk kayıtlarda VTG görüntüsü mevcut iken, DVR kaydının sonlarına doğru neden VTG görüntüsü yok?
- » VTG görüntüsünü kim kapattı? Neden kapandı? VTG görüntüsünün kapatılmasını BİKİM mi emretti? Yoksa Hawk silah sistemleri personeli kendisi mi kapattı?
- » Jetler herona neden müdahalede bulunmadılar?
- » Saatlerce radarda kalan heron için görüntü alınmadı şeklinde yanlış bir tutanak düzenlenip, üstler yanlış bilgilendirildi mi?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Adl-i İlahi sorar bizden bunu

Mehmet Baransu 04.01.2012

Uludere'deki katliamının ardından Başbakan Tayyip Erdoğan'la polemik yaşamaya başladım. Polemik, Uludere katliamının ardından yaptığım bir haberle başladı. Başbakanın **"cambaz, böcek"** açıklaması üzerine, **"Kasımpaşalı"** çıkışım, Erdoğan'ın dünkü grup toplantısındaki şahsımı hedef alan açıklamalarıyla da polemik derinleşti. Başbakan'ın dün söyledikleriyle ilgili bazı değerlendirmelerim olacak. Ancak önce biz ne yazmıştık, Başbakan ne söylemişti ona bakalım.

Ne demiştik: 35 sivilin katledildiği olayda istihbarat MİT'ten gitti.

Başbakan ne demişti: Burada bilir bilmez yazan çizen bazı maalesef köşe yazarı sıfatıyla **cambaz**lar da var. Bunlar da istihbarat örgütlerimizi istihbarat örgütlerinden çok daha iyi biliyorlar. Herhalde bunların da istihbarat örgütleri içinde **böcek**leri var. MİT'in son anda vermiş olduğu bir bilgi herhangi bir terörist başı ile ilgili bilgi, son ânı kastediyorum, yoktur. **Bunlar dokuz, on gün öncesine ait bilgilerdir.**

Altı saat sonra MİT'in açıklaması: İstihbaratın MİT'ten kaynaklandığı iddiası gerçek dışıdır.

Bir gün sonra *Taraf*; MİT'in 21 aralık günü Genelkurmay'a gönderdiği istihbaratın içeriğini yayımladı. **Haber doğruydu, istihbarat gitmişti.**

İki gün sonra *Taraf*: Son anda giden istihbarat raporu yok denmesine rağmen, *Taraf*, operasyonun yapıldığı günkü **28 aralık tarihli MİT'in raporunun içeriği**ni yayımladı. Aynı haberde **20, 21, 23 ve 25 aralıkta giden diğer raporların içeriği** de yayımlandı.

Dünkü grup toplantısını Başbakan'ın açıklamalarını dikkatli gözle izledim. Kamuoyuna yapılan yukarıdaki bu yanlış açıklamalarla ilgili, Erdoğan'ın neler söyleyeceğini merak ettim. Gördüm ki **Başbakan gerçekler** karşısında suskun kalmayı tercih etti. Sözü mü bitmişti, yoksa söyleyecek lafı mı kalmamıştı, doğrusu anlayamadım. Yine beni hedef almayı tercih etti.

Bildiğim bir şey var. **Sözü olmayanlar sıkça bir yönteme başvururlar; Başkalarını suçlamak.** Aldatıldığını hisseden, yanlış yönlendirdiğini düşünen kişiler, aldatıldıklarında, yanlış yönlendirildiklerinde sinirli olurlar. Sorunu, sorumluları ve suçluyu başka yerde arama gibi bir yanılgıya düşerler. Kendilerinin eleştirilmesine tahammül edemezler. Ortadaki suçu kabul etmemek için hedefe birini ya da birilerini koyarlar. Buna "hedef şaşırtmaca" denir. Algılar bir yere kilitlenir. Ve sorumluluktan kurtulduk zannedilir.

Ama tüm bu yöntemlere rağmen gerçek tüm hakikatiyle ortada durur. Tüm çıplaklığıyla sizin gözlerinizin içine bakar. "Buradayım" der, "yanı başınızdayım." **Gerçek yanınızdadır ama siz gerçeğin yüzüne bakamazsınız. Onunla yüzleşemezsiniz. Gözlerine bakamazsınız. Tıpkı 35 sivilin hayatını kaybettiği gerçeği gibi.** Tıpkı onların gözlerine bakamadığımız gibi. Tıpkı sorumluluğumuz yokmuş gibi davranmak gibi.

Oysa gerçek önümüzde duruyor. MİT raporlarıyla, Genelkurmay'ın gelen istihbaratı değerlendirmemesiyle, raporların incelenmemesiyle. 35 insanın hayatını kaybetmesiyle. Askeriyle, MİT'iyle, hükümetiyle hepimiz bu katliamdan sorumluyuz. Çünkü hakikat tam karşımızda, yanı başımızda duruyor. Gözlerini açmış bizlere bakıyor...

"Kenar-ı Dicle'de bir kurt aşırsa bir koyunu, Gelir de adl-i İlahi sorar Ömer'den onu!"

İşte bu dizelerdeki hakikat gibi bu ülkenin bir yurttaşı olarak, 35 sivilin öldürüldüğü bu vahim olayda olayı anlamaya çalıştım. Gerçeğin peşinden koştum. Tıpkı daha önce yaptığım gibi. Gördüm ki devlet içinde birileri bilinçli ya da bilinçsiz art arda hatalar yaparak 35 sivili ölüme götürmüş. Gördüm ki Başbakan'a "bağlı" MİT, "sorumlu" olan Genelkurmay, istihbaratlarda yanılmış. Olayı araştırmamış, incelemeden köylülere bomba yağdırmış.

Dün olduğu gibi bugün yine gerçeğin peşindeyim. Bu bir oyunsa, bu birilerinin planıysa, bu oyunu bu ülkeye kim oynadı?

Sayın Başbakan. Sıkça şu cümleyi kullandığınıza şahit olduk. "Ben Tayyip Erdoğan olarak değil, Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanı olarak konuşuyorum." Beklerdim ki Cuma namazı çıkışı sonrası bu ülkenin Başbakanı gibi sorumlu bir konuşma yapın. Ve isterdim ki "Kenar-ı Dicle'de bir kurt aşırsa bir koyunu, Gelir de adl-i İlahi sorar Ömer'den onu!" gerçeğinden hareketle, Adl-i İlahi adına sorumluları ortaya çıkarın.

Ama gördüm ki yanılmışım. Siz "cambaz" ve "böcek" cümleleriyle, bakışları bulandırmayı, hakikatten uzaklaşma yolunu tercih etmişsiniz. Ve yine gördüm ki dünkü grup toplantınızda benzer yöntemi uygulamaya devam ediyorsunuz. Unutulmaması gereken bir nokta var; Hakikatin eninde sonunda ortaya çıkacağı.

"Kasımpaşalı Tayyip Erdoğan'dan mı korkacağım" cümleleri sizi üzmüş. Cambaz ve böcek kelimelerinizden sonra, sinirlerime hâkim olmalıydım. Söyleyen kim olursa olsun... Kullandığım kelimeyi kendime yakıştıramadım, bundan dolayı sizden özür dilerim. Ancak, tıpkı daha önce yaptığım gibi hakikatin peşinden her zaman gideceğim. Hakikatin karşısında kimin durduğuna bakmadan ve de korkmadan...

Her konuşmanızda aldığınız yüzde 50'lik oya vurgu yapıyorsunuz. Ve anlıyorum ki bu sizin gerçeği görmenizi engelliyor. Dün de "Bu ülke bize yüzde 50 oyu verdiyse ondan sen gocun. Her halde bu yüzde 50'den daha fazla akıllı değilsin" dediniz. Doğru.. Bu yüzde 50'den daha fazla akıllı değilim. Çünkü 2007'den beri oyumla o yüzde 50'nin içindeyim. Dün grup toplantısında şahsımı hedef alarak söylediğiniz bir cümleyle yazımı bitiriyorum: "Kendinizi bir çek edin, kendinizi bir kontrolden geçirin. Acaba biz nerede yanlış yapıyoruz..."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT'çi gazeteciler de susacak...

Mehmet Baransu 09.01.2012

Onları tanıyorsunuz. Kim mi onlar?

Asker gazeteciler. Ayağında postal, omuzlarında yıldızlarıyla, "yıldızlı gazeteciler". 12 Eylül darbesinin ardından ortaya çıktılar. 28 Şubat'ta "yıldızları" parladı. Gerçek yüzlerini kamuoyuna göstermeye başladılar.

Güçlülerdi... Her şeyi yapmaya muktedir...

Hükümet kurup, hükümet yıkıyor, irtica ve bölücü avıyla, emir-komuta zinciri içerisinde üslerinden aldıkları emirleri tek tek yerine getiriyorlardı. Karargâh'ın bir işareti yeterliydi onlar için. Önce tekmil, ardından işaret edilen noktaya, "nokta" operasyon yapmak için yetiştirilmişlerdi.

Bu ülkenin muhafazakârları mı yok edilecek, Kürtler mi hedefe konacak, aydınlar mı linç edilip, ölüme götürülecek... Hazır kıta bekliyorlardı.

"24 saat göreve hazır" mantığıyla yetiştirilmişlerdi. "Acil durumlar" onların işiydi.

Önce "doldur boşalta" gidiyorlardı. Kendilerine verilen mühimmatı hücum yeleklerine koyuyor, mermileri şarjörlerine dolduruyor, göreve, nöbete gidiyorlardı. "Kıtaları" belirlenmişti. Nöbet çizelgeleri karargâhta hazırlanmıştı.

Görev "silahsız kuvvetlerin" yani kendilerinindi.

Mermiler manşetlerden boşaltılıyordu. Ustalardı. Atış talimi eğitimini iyi almışlardı. Başarılıydılar da. Hedefi 12'den vurmada mahirlerdi. "Bin yıl sürecek" kavganın keyfini sürmek, rantını yemek, çocuklarına, torunlarına

"cephe savaşında" yaptıklarını miras bırakmak istiyorlardı. "Vatan elden gidiyordu." Vatan savunmasında her şey "mubahtı".

2003-2004'te de görev başındaydılar. 367 tartışmalarında, 27 Nisan muhtırasında görevlerini yapmanın huzuruyla "ışıkları kapamış", huzur içinde başlarını yastığa koymuşlardı.

Taraf ta yaptığım haberlerle bir kez daha ortaya çıktılar. Onlar için her yazılan, her ortaya konan belge, "yalandı". Gerçeği, gerçekleri yalanlamak için var güçleriyle çalıştılar. Karargâh kıbleleri, kalemler süngüleri olmuştu.

Aldıkları psikolojik harp eğitimini sonuna kadar kullandılar. Başaracaklarına o kadar inanmışlardı ki tüm stratejilerini "yok etme" planı üzerine kurdular.

Şimdilerde yayın yönetmeni olan birisi, İlker Başbuğ Kara Kuvvetleri Komutanı'yken kendisini telefonla aramıştı. "Paşam, şu sizin meşhur fotoğraf var ya onu medyaya şu gazeteci sızdırdı" diyerek ajanlık rolüne bile girmişti. Gazeteci miydi, ajan mı bilinmiyordu.

Bununla da yetinilmemiş, yine İlker Paşalarına "Paşam, Taraf'taki şu isimsiz haber var ya, onu Mehmet Baransu yazdı" demişlerdi. Hele birisi, "dost görünümlü şeytan", Balyoz haberi henüz *Taraf* gazetesinde çıkmadan, paşasını karargâhta ziyaret etmiş ve "Taraf'ta Balyoz darbe planı yayımlanacak" ihbarında bulunmuştu.

Zeki olduklarını zannediyorlardı. Olayları bilmediğimi, bilemeyeceğimi, haberimin olmayacağını düşünüyorlardı...

Yanılmışlardı... Tıpkı daha önce yanıldıkları gibi... Tıpkı her haberimi yalanlamak için aldıkları emirler gibi...

Bugün ortalıkta görünmüyorlar. Ortalara çıkmıyorlar. Ara ara aldıkları "psikolojik harp planlarını" devreye sokuyorlar. "Cemaat-Baransu" kullandıkları en popüler teknik. Bu kara propagandalarını ciddiye almadığımı görünce de çıldırıyorlar.

Herkesi kendileri gibi zannediyorlar...

Dedim ya şu sıralar ortalıkta yoklar. Çünkü söyleyecek lafları yok. Dağlıca, Aktütün, Andıç, İnternet Andıcı, Balyoz, İrticayla Mücadele Eylem Planı, Lahika.... dediğimde, susuyorlar. Söyleyecek lafları yok. Çünkü yalan dedikleri her haberin, doğru olduğunu bugün görüyorlar.

Dün de biliyorlardı. Ancak, beyinleri, ruhları görevleri icabı her gerçeği yalanlama üzerine programlanmıştı.

Bugün suskunlar. Tıpkı yarın susacaklar gibi...

Kim mi susacak olanlar?

Onlar da iktidarın gazetecileri. İçlerinden bazıları da MİT'çiler. Bugünlerde kendisini "İslamcı", "muhafazakâr", "dindar" olarak tarif ediyorlar. Hükümete yakın isimler...

Dün asker gazeteciler gerçeklerin üstünü örtmeye çalışıyorlardı, bugün onların yerini bu "arkadaşlar" aldı. MİT'i savunmak için girmedik kılık bırakmadılar. Hükümete söyleyecekleri bir tek laf yok. Gerçekler karşısında "suskunlar".

Yok aslında asker gazetecilerden farkları. Dün onlar gerçekler karşısında psikolojik operasyon yapıyorlardı, bugün kendileri. Dün onlar ne kadar ahlaksızca işler yapıyordularsa, bugün kendileri aynısını yapıyor. Gerçekleri konuşmaktan, yazmaktan çekiniyorlar. Tıpkı dün gibi... Tıpkı dünküler gibi...

MİT demişken, MİT'çi gazetecilere, kendilerini muhafazakâr ilan edenlere, hükümete laf söyleyemeyenlere şunu hatırlatayım... MİT haberimin de arkasındayım. Tıpkı ilk günkü gibi...

Asker gazeteciler bugün nasıl sustularsa, siz de susacak ve konuşamayacaksınız. Çünkü yok birbirinizden farkınız.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dalkavuk- saray soytarısı

Mehmet Baransu 16.01.2012

Padişah ve dalkavuğun hikâyesini bilirsiniz. Hikâyenin çeşitli türleri var. Biz en popüler olanlarından birini anlatalım.

Padişahlardan biri bir akşam ziyafetinde patlıcan oturtmayı pek beğenmiş. Başlamış patlıcanı övmeye. Övmüş, övmüş ve yine övmüş.

Padişahın ardından sözü dalkavuk almış. Önce efendisinin sözlerini onaylamış, ardından da patlıcanın hem gerekli, hem sağlıklı, hem de bin bir türlü faydalarını anlatmış.

Padişah meğerse akşam, yemeği fazla kaçırmış ve patlıcan midesine oturmuş. Sabaha kadar kıvranmış. Sabah kalkar kalkmaz da başlamış patlıcanı kötülemeye.

Padişahın ardından sözü yine dalkavuk almış. Vermiş, veriştirmiş patlıcana. Hem gereksiz, hem sağlığa zararlı, hem de zehir zemberekmiş patlıcan. Padişaha derhal yasaklanması teklifinde bile bulunmuş.

Padişah bu duruma şaşırmış. "Akşam patlıcanı övüyordun, bin türlü faydalarından bahsediyordun. Akşamdan sabaha ne değişti" diye sormuş.

Dalkavuk cevap vermiş; "Haşmetlim, ben sizin dalkavuğunuzum, patlıcanın değil ki."

Efendim, bu hikâyeyi niye anlattınız diyeceksiniz.

Önceki gün, cumartesi sabahı hava yağmurlu, ortalık da bir o kadar çamurluydu. Bir ses duydum. Sesin nereden geldiğini anlamak için çevreme bakındım. Geldiği yeri bulamıyordum. Neden sonra ayaklarımın altına baktım. Çamurlardan biri ayaklarıma bulaşmış, dile gelip konuşmaya başlamıştı.

Kendisini hemen tanıdım. Dalkavukluğuyla bilinirdi. Bu arkadaş bir ara saray soytarılığına da terfi etmişti. Kendisini o zaman da "padişah" zannediyordu. Sağa sola ferman göndermekle meşhurdu; "Şu haberi girmeyeceksin, şu haberi çıkaracaksın... Yoksa sizi sürüm sürüm süründürürüm, bak fena olur." Devlet gücü bu sabi sübyan saray soytarısının elinde bir korkutma aracına dönüşmüştü.

Siz bu dalkavuğu bilmezsiniz... Ben onun geçmişini de bilirim. Ailesinin yüz karasıdır. Bir aralar kendini mehdi bile ilan etmişti. Saray soytarılığına terfi edince, mehdilikten vazgeçmiş, efendisini bu posta layık görmüştü. Konuyla ilgili bir de kitap yazdı.

Dalkavuklarla oldum olası işim olmadı. Kendilerinden hep uzak durdum. Çevremde ne dalkavuklara ne de saray soytarılarına yer verdim. Bilirim ki onların bir fikri yok. Hep kıskanırlar. Efendilerinin sözünden çıkmazlar.

Efendileri kendilerine "makam" verir, onlar da kendilerini "gazeteci" zannederler.

Bazen uçakta, bazen dört duvar arasında yaşanan olaylar efendilerinin kulağına gider de yedikleri tokat sonrası saray soytarılığından uzaklaştırılırlar. Ama efendileri yine de onlardan vazgeçmez. Saraydan uzaklaştırılsalar da ihtiyaç halinde dalkavukluğa gerek duyulduğu için onlara her zaman bir "köşe" verilir. Ellerine tutuşturulan metinleri yazarak da "gazeteci" olduklarını zannederler. Bilmezler ki toplumda itibarları yoktur. Dalkavukluk bir karakter mesleğidir ve bu meslek ölene kadar devam ettirilir. Anlayacağınız can çıkar da huy çıkmaz bu tiplerde...

MİT, saray soytarısı, dalkavuklarla çalışmaz. Onların sabiyane akla sahip olduğunu, efendilerinin sözünden çıkmayacağını bilirler. Daha profesyonel kalemlerle çalışır MİT.

Saray soytarılığı yaparken, medya patronlarına ödedikleri diyetin karşılığını da hemen alırlar. İşsiz kalırlar. Mükemmel "Türkçeleriyle" diyetin karşılığı kendilerine yazı yazdırılır.

Kamuoyu bu dalkavukları da bilir, gerçek gazetecileri de. O açıdan dalkavuklarla uğraşacak ne zamanım var ne de vaktim. Benim işim efendilerle. Efendilerin yaptığı hukuksuz işlerle. Yalnız dalkavukların şu sıralar en meşhur olanından cevaplamasını istediğim bir soru var. Uçakta ve dört duvar arasında ne oldu da efendinden tokat yiyip, saray soytarılığından atıldın?

34 candan özür dilerim...

Uludere Katliamı'nın sorumlusu da bulundu. Gazeteci Sevilay Yükselir dünkü *Sabah* gazetesinde olayın müsebbibinin bulunmamasını yazdığım haberlere bağlamış. Bir de yetkin bir istihbarat uzmanının görüşlerine yer vermiş. Efendim, olay benim yüzümden çözülemiyormuş, dolayısıyla katliamın sorumlusu da benmişim. Önce 34 candan özür dilerim. Sorumluluğumdan dolayı. Sonra da tüm Türkiye'den...

Bu haberimin arkasında olduğum gibi MİT'in çalışma sistemini de, Genelkurmay Başkanlığı'yla istihbarat paylaşımını da iyi bilirim. Zamanın kimi haklı çıkaracağını da hep birlikte göreceğiz. Gerçeklerin ortaya çıkmak gibi bir huyu var.

Sevgili Sevilay'a da şunu salık vereyim... Bence gerçeğin peşinden koş. Yetkin istihbarat uzmanlarıyla uğraşma. Yukarıdaki dalkavuk yazımı da iyi oku.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dink Ailesi'ni Kafes'e almak

Mehmet Baransu 23.01.2012

Kafes Eylem Planı'nı hatırlayacaksınız. Gayrımüslimleri hedef alan plan. Plan yakın bir tarihte, Mart 2009'da hazırlanmıştı. Planın bir bölümüne göre Türkiye'de yaşayan gayrımüslimlere suikastlar düzenlenecek, azınlıkların yaşadığı mahallelerde bombalar patlatılacak, gayrımüslimler anaokullarındaki öğrencilere varıncaya kadar fişlenecek, bazı işadamları kaçırılacak ve öldürülecekti. Tüm bunlar yapıldıktan sonra AK Parti iç ve dış

kamuoyunda zor durumda bırakılacaktı. Planda Rahip Santaro, Malatya Zirve Yayınevi ve Hrant Dink cinayetinden "operasyon" olarak bahsediliyordu.

Kafes Eylem Planı'nı 19 Kasım 2009'da *Taraf*'ta haberleştirdim. **Haberin ardından dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'la Başbakan Recep Tayyip Erdoğan biraraya geldiler.**

Görüşmenin ardından ilk açıklama Başbakan'dan geldi. Kafes Eylem Planı haberi kurumları tahrip ediyor, tahrik ediyordu ve bunların yazılmasını doğru bulmuyorlardı. Hedefte plan yapanlar değil, ben ve gazetem vardı. Benzer bir açıklamayı Genelkurmay Başkanlığı da yaptı. Aynı gün Genelkurmay Başkanlığı Genel Sekreteri Tümgeneral Ferit Güler de haftalık basın toplantısında konuyla ilgili soruları cevaplandırdı. Hakkımda Adalet Bakanlığı'na suç duyurusunda bulunulmuştu. Suçum böyle bir vahim planı kamuoyuna duyurmaktı.

Önce İstanbul Cumhuriyet Başsavcısı Aykut Cengiz Engin'e telefon açıldı. Ardından Kadıköy Başsavcılığı'na bir telefon geldi. Dönemin Genelkurmay Adli Müşaviri Tuğgeneral Hıfzı Çubuklu da Adalet Bakanlığı'na bir yazı gönderdi. Yazı, bakanlıktan savcıya gönderildi; "Mehmet Baransu hakkında yeterli, etkili, caydırıcı işlem yapın."

Hukuk tarihinde böyle bir suç maddesi olmadığı gibi, böyle bir skandal da görülmemişti. Savcılık Genelkurmay'dan gelen bu emri hemen yerine getirmiş, tutuklanma istemiyle beni mahkemeye sevk etmişti. Emir ve talimatla iş yapan savcının tutuklama gerekçesi de ilginçti; "Kafes Eylem Planı'nı çok detaylı yazmışsın, bu yüzden seni tutuklama istemiyle mahkemeye sevk ediyorum." Gerekçe sözün bittiği yerdi.

Kafes Eylem Planı devletin üst düzey yetkililerinin yanı sıra yabancı basının da gündemine oturmuştu. Son dakika haberleriyle olay okurlara ve izleyicilere aktarılıyordu. Haber dünyanın ilgisini çekmişti ama Türkiye'de birilerinin ilgisini çekmeyi başaramamıştı; Yerli basın, yani statükonun temsilcileri. Günlerce haberi görmediler. Genelkurmay'la kapalı kapılar ardında bir dizi görüşme yaptılar. Ardından da Kafes Planı'nın gerçek dışı, belgelerin sahte olduğunu yazmaya başladılar. Tıpkı İrticayla Mücadele Eylem Planı'nda olduğu gibi, tıpkı Hrant Dink cinayetini üç-beş okey oynayan çocuğun yaptığına bizleri inandırmaya çalıştıkları gibi.. Görevleri buydu ve görevlerini tıpkı planda olduğu gibi yerine getiriyorlardı.

Bu kadar olayı neden anlattınız diye soracaksınız. Hrant Dink için düzenlenen sessiz yürüyüşte işte bu arkadaşlardan biriyle göz göze geldim. Röportaj veriyordu. Kafes Eylem Planı'nda Hrant Dink'e operasyon yapıldığını, olayın arkasında Ergenekon örgütünün olduğunu anlatıyordu. Mahkemeyi eleştiriyordu. Bir ara göz göze geldik. Kendisine acı acı güldüm. Düştüğü "zavallı" duruma acıdım. Dün, Karargâh'tan aldığı emirle Kafes Planı'nı yalanlamaya çalışıyordu, bugün yazdıklarını unutmuşçasına cinayet Ergenekon'a neden bağlanmadı diye soruyordu.

Yürüyüşte tıpkı bu "arkadaş" gibi yüzlerce sahtekâr simayı gördüm. Kameralara görüntü vermek, Hrant'ın yanında olduklarını göstermek için var güçleriyle çaba sarf ediyorlardı. Hele biri **Hanefi Avcı** kitap çıkardığında kendisini programına konuk etmiş ve saatlerce kitabın ne kadar mükemmel, önemli ve tarihi olduğunu ballandıra ballandıra anlatmıştı. Program saatlerce sürmüş ve kitaptaki Hrant Dink cinayeti bölümüne hiç girmemişti. Kitapta ne mi yazmıştı Avcı; "Hrant Dink'in öldürülmesini Ergenekon veya benzeri gruplar tarafından yapılmış olacağına mevcut deliller ve olayların oluş biçimine bakarak kimse beni ve makul birini ikna edemez. Bu iddialar zorlamadır. Hrant Dink cinayetini ele alırsak, bu olay da her yönüyle en ince teferruatına kadar araştırılmış, karanlıkta kalan hiçbir yanı olmayan bir olaydır."

Hrant Dink cinayeti neden mi çözülmedi dersiniz? İşte bu sahtekârlar yüzünden. Devletteki,

bürokrasideki gerçek büyük ağbiler yüzünden. Onların basındaki "elemanları" yüzünden. Dink cinayeti yalanları adı altında ortaya atılan yeni yalanlar yüzünden. Bu cinayetin içinde herkes vardı ve bu herkes yangının kendi mahallesine sıçramaması için var gücüyle ortaya yeni yalanlar attılar. Ortalık toz duman halindeyken de birileri delilleri yok edip, sahte belgeler düzenlemeye başladı.

Hrant Dink cinayetini çözeceksek, önce sahtekârlardan, sonra tek tek yalanlarından başlamak gerekli. Soruşturmadaki yalanları ayıkladıkça, bu yalanları piyasaya sürenleri deşifre ettikçe, onların arkasındakilere ulaşacağız. Yani devleti temsilen cinayeti işleyenlere. Toz bulutu dağıldıkça da gerçeklere ulaşacağız. Bu konuda en büyük sorumluluk da aileye ve Hrant'ın dostlarına düşüyor. Çevrenizde sizi 'kafes'e almakla görevli olan sahtekârlara ve onların kime, nereye çalıştıklarına iyi bakın. Özellikle gazeteci kılığındakilere. Yazdıkları kitapları da bir kez daha okuyun. Önce o kitapları yazdıranları bulacaksınız, ardından da gerçek katillere ulaşacaksınız.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sporun yüzkarası

Mehmet Baransu 27.01.2012

Göksel Gümüşdağ. Onun kariyeri bir başarı hikâyesi! Uydu, anten satıcılığı, tamirciliği ve futbolcuların kramponlarını taşımaktan, futbolun en yüksek noktasına ulaşmıştı. Futbolda olduğu gibi siyasette de merdiven basamaklarını hızlı bir şekilde çıktı. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanvekilliği görevine kadar yükseldi.

Her başarılı erkeğin arkasında bir kadın, eş vardı. Gümüşdağ'ın başarısının arkasında da bir eş ve o eşin akrabalık ilişkisi duruyordu. Gümüşdağ, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın eşi Emine Erdoğan'ın yeğeniyle evlenmiş ve hayatı değişmişti. Karagümrük'te antenleri dar bir alanda çekerken artık alıcıları ve vericileri dünya çapında çekmeye başlamıştı.

3 Temmuz 2011 tarihinde, futbolda şike soruşturmasının başlamasıyla birlikte, futbolun kirli yüzü, karanlık bahçesi de ortaya çıkmaya başladı. Ortaya çıkan ses kayıtları ise gerçekleri su yüzüne çıkarmaya başladı. Ses kayıtları tüm maskeleri düşürmüş, gerçek kişilikler ortaya çıkmaya başlamıştı.

Türkiye Futbol Federasyonu'nun başkanvekilliğini yapan, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin başkanvekilliğini yürüten, Spor A.Ş'nin yönetim kurulu başkanı olan ve İstanbul Büyükşehir Belediyespor'un eski başkanı olan Göksel Gümüşdağ'ın geçen hafta ortaya çıkan ses kayıtları ise şok etkisi yaratacak cinstendi.

Ana-avrat herkese küfür

Gümüşdağ, her telefon konuşmasında ağza alınmayacak küfürler etmişti. Spor camiasının çok yakından tanıdığı isimlerin eşlerine, annelerine, kendilerine ağır küfürler ediyordu. Aziz Yıldırım'la konuşurken, Mahmut Özgener'e küfrediyor, telefonu kapattıktan sonra Özgener'le konuşup, Yıldırım'a ağır küfürler sarf ediyordu. Evinde yemek yediği Hakan Şükür'e, annesine, eşine, babasına burada yazamayacağım küfürler etmişti. Sadece Hakan Şükür değil, Başbakan Erdoğan'ın yakın akrabalarına, kendisinin bu makamlara gelmesine yardımcı olan Albayraklar'a da ana-avrat küfrediyordu.

Başbakan'ın adını kullanarak "iş" çevirmiş

Herkese gülen ancak arkadan küfreden bir Gümüşdağ portresi vardı karşımızda. Eski Federasyon Başkanı Mahmut Özgenerle konuşurken ortak yaptıkları küfürler ise yüz kızartıcıydı. İşin en ilginç yanı ise bu ikili "Sporda küfre son" kampanyasının mucitleriydi. Statlarda yapılan küfürler sonrası kulüplere ceza veriyor, saha kapatıyorlardı. Ses kayıtlarında küfrün yanısıra bir nokta daha vardı. Gümüşdağ'ın Başbakan Erdoğan'ın ismini sık sık kullanması. Erdoğan ismiyle "iş" çevirmesi.

Aydınlar odadan kovdu

Federasyon Başkanvekili olan Gümüşdağ, Türk sporunda bir ilke daha imza attı. Görevi başındayken, Futbol Federasyonu'na bağlı Disiplin Kurulu'na sevk edilen ilk yönetici olma unvanını da aldı Gümüşdağ. Yine de görevine devam etme kararı aldı. Büyük bir erdemlik gösteriyordu. Federasyon toplantılarına katılmama kararı almasına rağmen, her toplantıda boy göstermeye başladı. Öyle ki bu duruma kızan Başkan Mehmet Ali Aydınlar iki hafta önce yapılan toplantı öncesi kendisi odadan kovdu ve saatlerce yan odada toplantının bitmesini bekledi.

Erzik için kulis yapıyor

Mehmet Ali Aydınlar'ın, Gümüşdağ'ın ilişkileri, şike soruşturmasında sanık olarak dosyaya girip hakkında on yılın üstünde ceza istenmesinden dolayı kendisinden rahatsızdı. Bu rahatsızlığı da her platformda dile getiriyordu. Kendisinden istifa etmesi beklenirken, Gümüşdağ UEFA Asbaşkanlığı görevini sürdüren Şenes Erzik lehine kulis çalışmaları yapmaya başladı. Hatta, Fenerbahçeli eski futbolcu Lefter'in cenaze töreninde, Saracoğlu Stadı'nda Erzik'i Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile görüştürebilmek için yoğun çaba saf ettiği de konuşuluyordu.

Adaylıktan neden çekildi?

Gümüşdağ, Başbakan Erdoğan'ın Federasyon başkan adayıydı aslında. Ancak şike soruşturması devam ederken, kolluk güçlerinin Başbakan'a sunumunda isminin şike soruşturmasında geçeceğinin öğrenilmesi üzerine, Başbakan'ın emriyle bu adaylıktan çekilmek zorunda kaldı. Gerçek buydu ancak kameralar karşısında farklı bir açıklamayla, Aydınlar'a destek vermek için adaylıktan çekildiğini açıkladı.

Satılık spor basını

Hakan Şükür, Albayraklar, Aziz Yıldırım ve onlarca isme en ağır küfürleri etmesine, Başbakan'ın adını kullanıp iş çevirmesine rağmen, spor basınımız mahkeme kararıyla dinlenen telefon kayıtlarına duyarsız kaldı. Hakan Şükür'ü yerden yere vurmak için fırsat kollayan, Aziz Yıldırım'ın ağzından çıkan her cümleyi emir sayan, tartışmaları büyütmeyi seven medyamız her nedense kavga çıkaracak bu ses kayıtlarına sessiz kalmayı yeğledi. Aslında bunun da anlaşılır bir yanı vardı. Gümüşdağ, her toplantı ve programa, özellikle yurtdışında olanlara spor müdürlerini çağırıyor ve uçakta yanlarına giderek onlara "odalarından memnun olup olmadıklarını" soruyordu. Odaların paralarının kendileri tarafından ödendiğini, pahalı olduğu hatırlatmasını yaparak, bedava gezilerle, spor müdürlerinin büyük bölümü satın alınıyordu. Göksel Gümüşdağ, gözaltına alınıp, savcılığa çıkarıldıktan sonra "Hakkımda en ufak şüphe olursa istifa edeceğimi ifademin altına not olarak düştüm"

açıklaması yapmıştı. Kendisi unutmuş olabilir ama biz hatırlatalım. Sayın Gümüşdağ siz şikeden sanıksınız ve hakkınızda yıllarca hapis isteniyor. Disiplin Kurulu'na sevk edilen ilk Federasyon yöneticisi oldunuz.

Gümüşdağ bahsini kapatırken son olarak şunları not olarak düşeyim. Emine Erdoğan Gümüşdağ'ın küfrettiği isimlerle tek tek telefon görüşmesi yapıp, gönüllerini almaya çalışıyor. Aileden bazı isimler Göksel Gümüşdağ'ı mahkemeye vermek istemelerine rağmen, araya "hatırlı" isimlerin girmesiyle bu kararlarından vazgeçtiler. Vazgeçmeyen tek isim Hakan Şükür oldu. Şükür, kendi, eşi ve annesinin onurunu göze alarak Gümüşdağ hakkında suç duyurusunda bulundu.

Şike soruşturmasında sanık olan bir ismin, kendisini ilgilendiren hapis cezasının indirilmesi girişimlerin içinde bulunması, Federasyon'un olağanüstü toplantısına katılması, 58. Madde'nin değiştirilmesine önayak olması da hukuk ve ahlak açısından tartışılacak bir diğer nokta.

Ortaya çıkan bu gerçeklerden sonra sokağa çıkmaması gereken bir insanın İstanbul'u ve futbolu yönetmesi, Spor Bakanı Suat Kılıç'la toplantılarda boy göstermesi, Başbakan Erdoğan'la fotoğraf vermeye devam etmesi ise işin en acı yönü. Sayın Başbakan Erdoğan ve eşi farkında mıdır bilmem ama sporun yüzkarası olarak anılan bir isim, kendilerine çok zarar veriyor. "Sokaktan" gelen biri olarak, Erdoğan ailesine sokağın sesine biraz kulak kabartmalarını öneririm. Bir de ses kayıtlarını okumalarını. Arkasında durdukları Gümüşdağ'ın kim olduğunu çok yakından göreceklerdir.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kim yalan söylüyor Nedim?

Mehmet Baransu 30.01.2012

Aslında bu konuyla ilgili yazı yazmak istemiyordum. Yazının konusu tutuklu gazeteci Nedim Şener ve yazacaklarıma cevap verecek durumda değil.

Bugüne kadar Şener'le ilgili dört yazı kaleme aldım. İlk yazımı, tutukluluğun hemen ardından yazdım. Konu; Hanefi Avcı'nın kitabından alıntı yaptığı bölümlerle, köşesine taşıdığı bölümlerin farklı olmasıydı. Kitapta olmayan cümlelerin, köşe yazında yer almasıydı. "Kitabı masamda gördüm ve yazdım" diyen Şener'in, kitabın taslağını önceden gördüğünü kanıtlarıyla ortaya koymuştum. İkinci yazımda ise Şener'in tutuklu bulunduğu cezaevinden bana gönderdiği mektubu yayımladım. Diğer iki yazım ise Nedim Şener ve Ahmet Şık'ın tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakılmaları gerektiğini söyledim. Daha da ileri giderek, bu iddialarla ilgili Şener ve Şık hakkında dava bile açılamayacağını belirttim.

Bu yazılarımdan sonra konuşmamayı tercih ettim. Sustum. Yukarıdaki gerekçemden dolayı. Ancak konuya girmemeye özen gösterdikçe, sustukça, gördüm ki **Nedim Şener, hakkımda bazı iddialarda bulunmaya başladı. Bazı "yalanlar" sıraladı. Yalan kelimesini özellikle kullanıyorum, çünkü, bu kelimeyi Şener savunmasında bana karşı kullanmış.** Şener'in iddiaları üzerine bu konuya tekrar girmek zorunda kaldım. Bu yazı mecbur kalınmış bir yazıdır.

Şener, savunmasında kitapla köşe yazısındaki farklılıklarla ilgili iddiaları anlatırken şu cümleleri kullanmış; "Mehmet Baransu'nun kasıtlı iddiaları, savcı tarafından inceleme yapılmadan aynen iddianameye alınmıştır. Baransu'nun gündeme getirdiği gerçek dışı iddialar, Baransu'nun yazılarındaki gerçek dışı ve yalan iddialar..." Doğrusu bu ifadelere çok şaşırdım. Şaşırmamın nedenini birazdan anlatacağım.

Şener'in savunmasının tamamını okudum. Köşe yazısıyla, Avcı'nın kitabındaki çelişkileri, kitapta olmayan bölümlerin köşe yazısına alındığını savunmasında kabul ediyordu. Savunmanın ilgili bölümü 10 sayfanın üzerinde. Bu farklılığa gerekçe olarak da şunları söylüyor Şener;

"Kitaptan alıntı yapılırken, okur için okunup anlaşılmasını kolaylaştıracak kısaltma, düzeltme ve anlamı bozmayacak ifade değişiklikleri yapılmıştır... Bunlar, bütün dünyadaki gazetelerde yapılan rutin 'editoryel' faaliyetlerdir... İdeal olan bir yazılı metinden yapılan alıntının birebir aynı şekilde yazılmasıdır...

Ben haber ve yazı yazarken herhangi bir taslaktan değil kitabın basılı halinden yararlandım. Ancak anlamı bozmayacak kelime ve ifade değişikliği olmuş. Bunlar da tamamen gazetenin yazı işleri faaliyetidir. Yukarıda anlattığım editoryel faaliyetidir...

Haber ve yazılarımda... kısaltma, imla hatalarını giderme, düzeltme, anlamı bozmayacak kelime ve cümle değişiklikleri var mıdır? diye sorulacak olursa yanıt; evet'tir..."

Şener buraya kısaca aldığım savunmasında, köşe yazısında bazı değişikliklerin yapıldığını, kitapta olmayan cümlelerin kullanıldığını kabul edip, bu değişiklikleri kendisinin ve gazetenin yazıişlerinin yaptığını söylüyor.

Ancak, savunmasında bunları söyleyen Şener, bundan aylar önce cezaevinden bana gönderdiği, el yazılı mektubunda ise bambaşka gerekçeler anlatıyordu.

Şener'in mektubunu birlikte okuyalım; "H. Avcı'nın kitabı ile ilgili Posta'daki iki yazımdaki metinle, kitabın basılı metni arasındaki fark konusundaki yazından yeni haberdar oldum. Sorunda sonuna kadar haklısın. Kitabın basılı tek örneği bana gelince o akşam haber yaptım. Kitabı yazı işlerine bırakıp, ertesi gün röportaj için H. Avcı ile Merter'deki polis konukevine gittim. O akşam ve ertesi sabah gazetedekiler benden kitap istediler. Ben de görüşmede H. Avcı'dan istedim. O da 'Kusura bakma yok. Sınırlı sayıda basıldı. Ama ay sonunda yeni baskılar çıkacak' dedi. Ben de 'okumak için hiç olmazsa elinizde, bilgisayar ortamında varsa verin' dedim. Avcı da word ortamındaki örneği verdi. Benim kitap yazı işlerinde kaldığı için Avcı'nın verdiği word örneği üzerinden kitabı okuyup altını çizdim. Bu sırada kitap hakkında yazdığım yazılarda o örnekten yararlandım... Kitap bende olmadığı için Avcı'nın verdiği word metninden yazılar yazdım. O metin uzun süre masamda kaldı. Sonra kitap alınca onları da attım."

Mektubun ilgili kısmı böyle. Mektubunda bana "Avcı'dan word belgesi aldım" diyen Şener, savunmasında çelişkilerin nedeni yazıişlerine ve kendisinin yaptığı değişikliklere bağlıyordu. Savunmasında "Haber ve yazı yazarken, herhangi bir taslaktan değil kitabın basılı halinden yararlandım" diyen Şener, mektubunda kitapta olmayan bölümlerin köşesinde bulunmasını word belgesiyle açıklıyordu.

Peki dünden bugüne ne değişti de Şener, savunmasını değiştirdi? Neden mahkeme savunmasında word bölümüne hiç yer vermedi?

Bunun cevabı da çok basit. Önce Hanefi Avcı'nın savunmasından bir bölüm okuyalım; "O akşam ben Merter polisevinde idim ertesi gün 20.08.2010 da Nedim geldi, orada kısa röportaj yaptı, konuştuk ve kendisine USB bellekte kitabın dijital suretini verdim."

Kitabın dijital word belgesini 20 Ağustos 2010'da Nedim Şener'e verildiğini hem Avcı hem de Şener kabul ediyorlar. Peki, Nedim'in farklı olan yazısı hangi gün Posta gazetesinde çıktı? 20 Ağustos 2010 günü. Yani farklılığa gerekçe olan yazı, word belgesinin alındığı gün, zaten yayımlanmıştı. Gazeteler bir

gün önceden basılıyordu ve 19 ağustos günü o yazı gazeteye verilmiş ve basılmıştı. Word belgesi henüz alınmadan, kitapta olmayan bölümlerle ilgili yazı yazılmıştı.

İşte bu "yalan" ortaya çıktığı için bugün savunmasında "yazıişleri, değişikliği biz yaptık" gerekçeleri kullanılıyor. İşin en ilginç yönlerinden biri de röportajda "kitap yoktu" diyen Nedim Şener'in, Milliyet için yaptığı röportajda çektirdiği fotoğrafta gizli. Avcı ve Şener'in masasında kitap olduğu net bir şekilde görünüyordu.

Şener'in bugün savunmasında farklı gerekçelere sığınmasının nedeni; cezaevinden bana gönderdiği mektupta yazılanlar ve mektuptaki 20 ağustos yalanının ortaya çıkması. Bunu açıklayamadığı için, bugün farklı bir savunma içine girdi.

Bu konuda artık susacağım ve Nedim Şener'in dışarı çıkmasını bekleyeceğim. Çıkacağı gün konuşacağımız çok konu olacak. Kendisine de şunu hatırlatmak isterim; "Baransu'nun gerçek dışı ve yalan iddiaları" diye savunma yapmadan önce mektubunu, yazdıklarını, 20 ağustosu düşün. Kimin yalan söylediğini anlayacaksın.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kitaptan suç unsuru olur mu

Mehmet Baransu 06.02.2012

Bu soru son yılların en tartışmalı konusu. **Ahmet Şık ve Nedim Şener'in tutuklanmalarının ardından gündemimize giren konu.** Bu soruya aşağıda cevap vereceğim. Cevaptan önce bazı hatırlatmalarda bulunayım.

Ergun Poyraz'ı hepiniz yakından tanırsınız. Aydın'da çiftçilik yaparken bir anda karşımıza yazar olarak çıkan kişi. Daha sonra kitaplarını JİTEM'in yazdırdığı ve para aldığı belgelenen şahıs. Hatırlarsınız Poyraz'ın Refah'ın Gerçek Yüzü isimli kitabı 1998 yılında 28 Şubat sürecinde Vural Savaş tarafından açılan Refah Partisi'nin kapatılma davasında delil olarak kullanıldı. Millî Nizam Partisi'nden Fazilet Partisi'ne İhanetin Belgeleri isimli kitabı, sonrası Millî Gençlik Vakfı kapatıldı. Kitap, Necmettin Erbakan ve Refah Partililer hakkında "anayasal nizamı yıkmak için çete oluşturmak"tan açılan davada en önemli delil oldu. Fazilet Partisi'nin kapatılmasında da kitapları etkili oldu.

Fethullah Gülen ile ilgili yazdığı kitaplar sonrası Gülen hakkında örgüt yöneticiliği suçlamasıyla dava açıldı. Gülen, tek kişilik bir örgütü yönetmekten yargılandı. Poyraz davada tanıklık yaptı. AK Parti hakkında yazdığı kitaplar, AK Parti kapatılma davasında delil olarak kullanıldı.

Tüm bunlar, yazdırılan kitaplardan sonra yaşandı bu ülkede.

Şimdi gelelim Hanefi Avcı ve Ahmet Şık'a yazdırılan kitaplar sonrası amaçlanan operasyona. O günlerde gözlerden kaçtı ama 23 Ağustos 2010 tarihinde *Radikal*'den İsmail Saymaz'ın Hanefi Avcı'yla yaptığı röportajın satır arasında bu operasyonun amacı açık edildi. Buradan Saymaz'a planın içerisinde olduğu şeklinde bir suçlama yönelttiğim sanılmasın. O günlerde seslendirilen bir konuyu Saymaz, röportajda Hanefi Avcı'ya soruyor. Röportajdan okuyalım: "Bu örgütün TCK'nın 220. maddesinde düzenlenen 'basit suç örgütü' mü, yoksa 'anayasayı ihlal' başlığında düzenlenen, 'ağırlaştırılmış müebbet hapis' gerektiren 'yasa dışı

örgüt' olarak mı ele alınması gerektiği sorusuna, 'En azından TCK 220'ye oturur ama diğer boyutuna biraz daha bakmak lazım' diyerek, TCK 309'u işaret etti."

Röportajdaki kilit cümle, "diğer boyutuna biraz daha bakmak lazım" kısmı. Nedir bakılacak olan diğer boyut, yani TCK 309; "Cebir ve şiddet kullanarak, Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'sının öngördüğü düzeni ortadan kaldırmaya veya bu düzen yerine başka bir düzen getirmeye veya bu düzenin fiilen uygulanmasını önlemeye teşebbüs edenler ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandırılırlar."

Yani bugün darbecilerin yargılandığı suç. Darbeciler, cemaati aynı suçtan yargılamayı düşünüyor ve cemaatin tüm mal varlıklarına el koymayı amaçlıyorlardı. Tıpkı Fazilet Partisi gibi, tıpkı Milli Gençlik Vakfı operasyonu gibi. Cemaatin yanı sıra AK Parti de aynı plan kapsamında yargı karşısına çıkarılacaktı.

Planın başrolünde Karargâh vardı. İrticayla Mücadele Eylem Planı, İnternet Andıcı, Lahika gibi planlar da hep bu amaç kapsamında hazırlandı. Cemaatin evlerine silah konulacak, ardından darbecilerin koydukları silahları yine kendileri yakalayacak, silahlı örgüt kapsamında cemaat mensupları askeri mahkemelerde yargılanacaktı.

Plan, 12 Haziran 2009 tarihindeki *Taraf* taki "AK Parti ve Fethullah Gülen'i bitirme planı" manşetimle bozuldu. İrticayla Mücadele Eylem Planı belgesinin ıslak imzalı halinin ortaya çıkmasıyla da tüm planlar altüst oldu.

Kara Kutu Yayınları'ndan Mart 2010 tarihinde çıkan *Karargâh* kitabım da, İlker Başbuğ, Yaşar Büyükanıt ve emekli bazı askerleri tedirgin etmeye başladı. Kitapta, her iki ismin de yargılanacağını, gerekçeleri ve belgeleriyle kamuoyuna duyurmuştum.

Karargâh yolun sonuna geldiğini anlamış ve son bir planı devreye sokmaya çalışmıştı. Bu plan can simidi olabilir, süreç kesintiye uğratılabilirdi. Çünkü, geçmişte Ergun Poyraz üzerinden benzer örnekler hayata geçirilmişti. Hanefi Avcı ve bir Emniyetçiyle Ankara'da görüşmeler yapıldı. İlk kitap piyasaya çıktı ve Avcı kitabın asıl amacını, *Radikal*'den İsmail Saymaz'a röportaj verirken deşifre etti.

Basın, Avcı'nın yazdığı kitabı köpürtmesine rağmen, kitap amaçlanan sonucu veremedi. Çünkü, kitap çelişkilerle dolu kötü bir "kurguya" sahipti. İçinde belge ve bilgi yoktu. Süreç, tersine işlemeye başladı ve **diğer Emniyetçi kitap yazmaktan vazgeçti. "O kitap" da başka bir gazeteciye paslandı**. Sonrasını zaten biliyorsunuz.

Şimdi kitaptan suç unsuru olur mu diyenlere cevap vereyim. Ergun Poyraz'a yazdırılan kitaplar sonrası yaşananları yukarıda özetledim. Geçmişte, bu operasyonu kimin hangi örgütlenme adına yaptığı, amacının ne olduğu artık gün gibi ortada. Kitaptan bal gibi suç unsuru olur ve hele söz konusu olan Türkiye gibi bir ülkeyse.

Önce partinizi dindarlaştırın

Başbakan "dindar gençlik yetiştirmek istiyoruz" diye bir açıklama yapınca aklıma geldi. **Sayın Başbakan, siz dindar gençlik yetiştirmeyi boş verin; bazı partililerinizin** (ki içinde bakan, milletvekili gibi üst düzey isimler var), **dinle hiç ilgisi olmayan yaşantılarına odaklanın.** Hatta **o konuşmayı size hazırlayan ekibe bakın. Yani**

partinizi önce dindarlaştırın. Bu isimlerden bazılarının devirdikleri çamların sizin de kulağınıza kadar geldiğini biliyorum. Emine Hanım'a bazı eşlerin yaptığı şikâyetler gibi. Sekreter, kadın, para ilişkisine odaklanın. Günah kişiseldir ama siz dindar gençlik diye açıklama yapınca aklıma bunlar geldi. Siz partinizi dindarlaştırın, bizi bize bırakın.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

MİT yeniği

Mehmet Baransu 13.02.2012

Bu haftanın hiç kuşkusuz en önemli konusu ve de kurumu MİT'ti. Kurum bir anda gündemin baş sırasına oturdu. Önce MİT'in en tepesindeki isimlerin şüpheli olarak ifadeye çağrılmaları, ardından iki MİT mensubunun beni takip ederken yakalanmaları. Ardından da elde ettiğim belgelerle MİT İstanbul Bölge Başkanlığı'nın *Taraf*'ı yani bizleri sahte isimlerle dinlemesi.

Öncelikle kendimle ilgili olan iki konudan başlayayım. Geçen çarşamba günü iki MİT görevlisi beni takip ederken yakalandı. MİT'in beni kimin emriyle, neden takibe başladığı biliyorum. Ne yapmaya çalıştıklarına da. Olay adliyeye intikal ettiği için şimdilik "susuyorum". Ancak elimde takip edildiğime dair belgeler var ve bunlar bugün savcılığa teslim edilecek.

Şu kadarını söyleyeyim. MİT'in beni takibe başlamasının nedeni, Uludere faciasıyla ilgili Genelkurmay Başkanlığı'na gönderdikleri istihbarat raporlarını yayımlamış olmam. Ankara'dan gelen emirle de hem fiziki hem de elektronik takip altına alındım. Açıkça takip yapamadıkları noktalarda da kendilerince bir çözüm bulmuşlar. Görüştüğüm kişiler üzerinden, sahte gerekçelerle mahkemeden dinleme ve izleme kararları alınmış. O kadar pervasızca işlem yapılmış ki, görüştüğüm bir AK Parti'li hakkında bile 20 gün öncesine dair mahkeme kararı var. Başbakan Tayyip Erdoğan, kendisine bağlı MİT Müsteşarını çağırıp, 24 ocak günü hangi mahkemeden ne karar alındığını sorarsa, kendisine bağlı bir kurumun neler yaptığını da öğrenmiş olur. Sanırım Hakan Fidan da kurumunun ne kadar kokuştuğunu anlar.

Gelelim ikinci konuya. MİT'in 2009 yılanda beni ve *Taraf* gazetesi yönetici ve yazarlarını sahte belgeler ve isimlerle dinlemesine. Bu kişilerin yargılanıp, hapse girecekleri net. Çünkü daha önce aynı yöntemle beni ve ailemi dinleyen Jandarma yetkilileri hapis cezasına çarptırılmıştı. **Dinlemede iki nokta dikkatimi çekti.**İrticayla Mücadele Eylem Planı'nı yazmamın hemen ardından, MİT İstanbul Bölge Başkanlığı hakkımda dinleme kararı alıyor. Kararı veren hâkim ise ilginç. Mehmet Faik Saban. Saban kim mi? İrticayla Mücadele Eylem Planı'nın altına imzası bulunan ve o günlerde tutuklanan Albay Dursun Çiçek'i jet hızıyla tahliye eden hâkim. MİT, dinleme süresi bitiminde hakkımdaki kararı üç ay daha uzatıyor. Buradaki hâkim de ilginç bir isim. Adı Tuncay Aslan. Aslan kim mi? Balyoz sanıklarını bir gecede tahliye ettiren kişi. Sözün bittiği yer diyor ve asıl konuya geçiyorum.

Son bir haftadır Ankara-İstanbul-MİT-Yargı-Emniyet denkleminde ortalığı toz bulutu aldı. Bu toz bulutu ortadan kalktığında gerçekleri net bir şekilde göreceğiz. Önce Hakan Fidan'ı gerekçe gösterip, MİT içerisindeki çürümüşlüğü savunanlara birkaç hatırlatmada bulunayım. Sonra da toz bulutunun ortadan kalkmasıyla netleşecek manzara hakkındaki tahminlerimi söyleyeyim.

Bu süreç aslında MİT içindeki derin yapıların temizlenmesini engellemeye yönelik çabadan başka bir şey

değil. Ve bu temizlik, Ankara'ya rağmen devam edecek diye düşünüyorum. Neler mi olacak bu temizlikte?

Daha önce kapatılan hırsızlıklar, cinayetler, katliamlar, darbe planlarına ortaklıklar tek tek ortaya çıkacak. Bir MİT'çinin emriyle kendisine görev verilen bir gazeteci. Araca yerleştirilen uzaktan kumandayla aracın kilitlenmesi sonucu İstanbul'da yaşanan bir cinayet. Kaza sonrası araçta yapılan temizlikler. Cihazların sökülmesi. Araçta bulunan el çantasındaki çok önemli bir dosyanın nasıl ortadan kaldırıldığı.

Geçmişte, özellikle Mesut Yılmaz'ın ANAP'ı döneminde piyasaya sürülen bazı karalama kampanyası ve CD'leri kimlerin hazırladığı. Şuan emekli olan üst düzey MİT'çinin buradaki rolü. Katliam yapan bazı sol örgütlerle MİT-akraba ilişkisi. Refah Partisi ve AK Parti'nin kapatılma davalarında etkili olan "Malatyalı" grup. Başındaki isim. Ve bu ismin kuruma aldırdığı ve halen Hakan Fidan'ın çevresinde olan 20'nin üzerindeki kişi. Bu kişilerin derin ilişkileri. Devletin karanlık yüzünün MİT aynası. Ve daha fazlası bu süreçte ortaya çıkacak. Şunu söyleyeyim, bu yazdığım konulardan fazlası Ankara ve İstanbul'da tüm ayrıntılarıyla konuşuluyor ve de belgeleriyle biliniyor. Toz bulutu ortadan kalktığında sanırım biz bu gerçeklerle yüzleşeceğiz.

MİT-KCK yapılanmasıyla ilgili de şunları söyleyeyim. Ortalıktaki toz bulut kalktığı anda, ıslak imzalı bir belge ortaya çıkarsa, bugün konuşanlar o gün neler diyecekler? Ayrıca bu ıslak imzalı belgenin Başbakan Erdoğan'a brif edilip edilmediğini de merak ediyorum. Güneydoğu'da oynanmak istenen büyük bir oyun bozuldu ve bu oyunun içinde de bazı yabancı devletler var. MİT sanırım bu oyunu göremedi ve de hata üstüne hata yaptı.

Sayın Başbakan'ın liderlik, vizyon, dünyaya bakış açışı, prensipler, kurallar vs. ile istikrarlı yükselişi karşısında son bir yıldır yakınındakilerden kimler değiştiyse, bugün olanlardan da aslında onlar sorumlu. Bu özellikler tam ters bir noktaya geldi. Çok iyi biliyorum ki Sayın Erdoğan'ın dünya lideri olabilmesi için yıllarını harcayan birçok kişi bu durumdan çok rahatsız. Bu rahatsızlıklarını da bana iletiyorlar. Ama aralarında var olan iletişim sorunu nedeniyle bunlar sadece kalplerinde kalıyor ve kendisine söyleyemiyorlar. Eğer bir yıllık süreç acemiler kadrosu yapılanması değilse, Truva atı olması sadece partiyi, Başbakan'ı değil, ülkeyi de felakete götürür. Derin devletin istediği tam da bu.

Yazımı dinde bir kural olarak açıklanan bir düsturla bitireyim. "Zarara rızasıyla girene merhamet edilmez."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu takipleri açıklayın

Mehmet Baransu 17.02.2012

AK Parti, MİT kanunundaki düzenlemeyi jet hızıyla komisyondan geçirdi. Dün, son dakika olarak ajanslara düşen habere göre ise teklifte küçük bir düzenlemeye gidilecekmiş. Bu teklifin kanunlaşması halinde, MİT veya başbakanın görevlendirdiği bir kamu görevlisi, izin verilmediği müddetçe, yargıya hesap veremeyecek.

Şöyle düşünün. Başbakanlar tarafından görevlendirilen bir Başbakanlık müfettişi, başbakanın partisiyle ilgili bir yolsuzluk dosyasını incelerse ve yolsuzluk belgeleriyle ortaya çıkarsa, başbakanın izni olmadan soruşturma yapılamayacak.

Bugün konuyu anlamamız açısından sizlerle bir belge paylaşacağım. MİT Müsteşarlığı İstanbul Bölge Başkanlığı'nın 24 Ocak 2012 tarihli yeni bir dinleme ve izleme kararı. Karar halen yürürlükte. Üç aylık teknik takip alınmış. MİT, 24 Ocak 2012 günü Beşiktaş 9. Ağır Ceza Mahkemesi nöbetçi hâkimine müracaat ediyor. 2012/1046 sayılı yazısıyla, "Ülkemiz aleyhine yürütülen casusluk faaliyetlerinin önlenmesi amacıyla, istihbari mahiyette devam eden çalışmalar doğrultusunda aşağıda bilgi bulunan şahıslarla ilgili bilgi toplama amacıyla" denerek izleme ve dinleme talep ediliyor. Tıpkı, MİT'in *Taraf*'ı sahte isimli, kodlu, gerekçeli dinleme kararları gibi... Mahkeme talebi uygun bulup, üç aylık dinleme ve izlemeye onay veriyor.

Dinlenen isimler kimler mi?

Daha önce beni konferansa davet eden AK Parti Gençlik Kolları'ndan kişiler. MİT, beni izlemek ve dinlemek için, benimle görüşen AK Partililerin telefonlarını, e-maillerini bile takip altına almış. Fiziki takip de yapılmış. Dinlenen kişilerin izni olmadığı için isimlerini kodlayarak yazıyorum.

Dinlenen ve izlenen kişilerden biri N.A. Diğeri ise T.A. Her iki ismin de telefonları ve e-mailleri takip altına alınmış. Belgede de bu açıkça görünüyor. MİT bununla da kalmamış, sinyal bilgilerini bile takip altına almış. İşin en ilginç yönü ise şu; hakkında dinleme ve izleme kararı alınan bu kişilerden biri, Ömür Restoran'da yanımda bulunan kişi. Yani, bizi takip ederken üzerlerinde ses kayıtları çıkan iki MİT'çi. Her iki isim de "Üşüdük, restorana girdik, kimseyi takip etmiyorduk" demelerine rağmen, belge tam tersini söylüyor. Tıpkı benimle ilgili olan karar gibi, yanımda bulunan kişiyle ilgili de sahte gerekçeyle mahkemeden karar alınmış.

Bana ulaşan bir bilgiye göre AK Parti Sultangazi ve İstanbul İl Başkanlığı'nda görevli bir AK Partili hakkında da yine benimle görüştüğü için aynı yöntemle dinleme kararı alınmış. Bu kişinin adı Selçuk. Soy ismini yazmıyorum.

Bu isimler de sahte isim ve gerekçelerle kendilerini dinleyen MİT'ten şikâyetçi oldular. Belgeler savcılığa verildi. Önceki gün de avukatımla birlikte bu belgeden dolayı ben de yeni bir şikâyette bulundum. Dün de kararı veren hâkimle görüştük. MİT'in sahte belge ve gerekçelerini gösterdik. Hâkim, gördüğü belgeler ve anlattıklarımız karşısında şaşkınlığını gizlemedi. Talebimiz üzerine karar gözden geçirilecek ve bu sahte belgenin "gereği" yapılacak.

Hükümet TCK 132, 133, 134. maddelerindeki, haberleşmenin gizliliğini ihlal, ses kayıt cihazlarıyla hukuksuz şekilde dinlemeler yapılması, görüntü ve ses kayıtlarının alınması suçlarıyla ilgili cezaları arttırma çalışmaları yaparken, şu çelişkiye bakın ki, MİT Kanunu'nda değişikliğe gidip bizi dinleyen, izleyen kişileri, kurumu yargıdan kaçırıyor.

Beni takip eden iki MİT'çinin yakalanması, *Taraf* yönetici ve çalışanlarının dinlendiğinin belgeleriyle ortaya çıkmasından sonra MİT eski Müsteşarı Emre Taner ve yeni Müsteşar Hakan Fidan'a ısrarla şunu sordum. Bu dinleme ve izleme emirlerini siz mi verdiniz? Bu sorumu birkaç kez tekrarladım. Ancak her iki isimden de bir cevap alamadım. Susmayı tercih ettiler.

Şimdi bir kez daha soruyorum. "Sükût ikrardandır", düsturu mu söz konusu? Dinlenme ve izlenme emrini siz mi verdirdiniz? Sahte gerekçelerle bizleri izleyerek ne yapmaya çalışıyorsunuz? Kararların bazılarının Uludere haberlerini yapmamın hemen ardından alınması tesadüf mü? Kurumun geçmişte yaptığı komplolara benzer çalışmalar için mi uzun bir süre takip edildik? Kurumunuzdan bazı isimlerin, size angaje bazı gazetecilerle görüştüğü, Uludere gerçeğinin ortaya çıkmaması için tıpkı TSK'nın yaptığı gibi bu gazeteciler üzerinden *Taraf*ı, şahsımı hedef alacakları doğru mu? Eğer bu emri siz vermediyseniz, bu işleri yapan MİT'çilerle ilgili soruşturma açtınız mı?

Sayın Başbakan...

Size de şunu sormak istiyorum. "Kenar-ı Dicle'de bir kurt aşırsa bir koyunu, Gelir de adl-i İlahi sorar Ömer'den onu!" sözüne hassas olduğunuzu, bu uyarıyı hayatınızın hiçbir ânında aklınızdan çıkarmadığınızı söylemiştiniz. Size bağlı MİT, beni, gazetemi ve görüştüğüm sizin partinizin gençlik kollarından isimleri sahte belgelerle, gerekçelerle dinliyor ve izliyor. Bu durum karşısında "Adli ilahi" adına siz ne yaptınız?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kavganın asıl nedeni ne

Mehmet Baransu 20.02.2012

Yıl 1996. Türk Silahlı Kuvvetleri içinde bir grup, "yaklaşan tehlikeye" karşı bir karar almış ve alınan karar adım adım uygulamaya konmuştu. "İrticanın Taktik Resmi" adı altında, toplum fişlenmeye başlandı. Başını Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nın çektiği bu grup, **Orgeneral Çevik Bir**'in de içinde olduğu yapılanmayla, Jandarma ve Kara Kuvvetleri Komutanlığını da harekete geçirdi.

Askerin yanı sıra harekete geçen bir kurum daha vardı; MİT. Benzer bir çalışma orada da yürütülüyordu. Ordu ve Yargı içerisine çöreklenmiş "mezhepsel" yapılanmanın benzeri, başta dindarları olmak üzere, milliyetçileri ve ülkenin "ötekilerini" raporluyor, hazırlanan raporlar tek elde toplanıyordu.

Yapılan tam bir cadı avıydı.

Bu ekibe en büyük destek ise İsrail'den yani **MOSSAD**'dan geliyordu. Türkiye, İsrail'in güdümüne girmeye başlıyordu. Askerî anlaşmalar ve ilişkiler, TSK'yı İsrail çizgisine sokmuştu. MOSSAD da bu süreçte Milli İstihbarat Teşkilatı'yla yoğun bir mesaiye başlamıştı. İlişki o kadar ileri noktalara gitmişti ki, **MİT'in Maltepe'de bulunan arşivleri yabancı bir istihbarat servisine açılmış**, bunda bir mahsur görülmemişti.

Asker, İsrail'le kurduğu ilişkinin ardından, TSK'da yeni bir örgütlenme modelini seçmiş, benzer bir örgütlenme MİT'e de sıçramıştı. "Mezhepsel" örgütlenme modelini orada da hayata geçirilmeye başlandı.

Cadı avı da sürekliliğe dönüştü.

Hazırlanan raporlar, "güvenlik soruşturması" adı altında, başta MGK olmak üzere siyasilerin önüne kondu. Tasfiye operasyonlarıyla, devlet kendilerinin kontrolünde bir örgütlenme modeliyle "yeniden" oluşturulmaya başlandı.

"Kemalizm" ve "Atatürkçülük" ise bu mezhepsel örgütlenmenin arkasına saklandığı argüman oldu. "Bin yıl sürecek" yeni devlet modeli ve örgütlenmesi planlandığı gibi adım adım uygulamaya kondu.

Hazırlanan bu raporlardan bazıları 2000'li yılların başında koalisyonda bulunan bir bakanın eline geçti. **Islak** imzalı raporlardan birinde aynen şu ifadeler yer almıştı. "... mezhebinden olup, devletin önemli kurum ve kuruluşlarında görev almasında, devletin gizli belgelerini görmesinde sakınca yoktur." "Annesi başörtülü olup, devletin önemli kurum ve kuruluşlarında görev almaması..."

Bu ve buna benzeri raporlar, bakan tarafından Milli Güvenlik Kurulu toplantısında dönemin Cumhurbaşkanı **Ahmet Necdet Sezer**'in önüne kondu. **Raporların altında imzası bulunan MİT üst düzey yetkilisi**

görevden alındı. Medyaya ise üst düzey yetkilinin yurtdışına tayininin çıktığı açıklandı. Kısa süre sonra da aynı isim emekliliğe ayrıldı.

Ancak emekli olmasına rağmen, 20'nin üzerinde yakın akrabasını MİT'e yerleştirmiş, 1996'nın sonunda hızla hayata geçirdiği "mezhepsel" örgütlenme içinde yer alanlar da MİT'te üst düzey yönetici pozisyonuna gelmişti. 1970'lerin ortasında başlayan çalışma, 28 Şubat sürecinin olağanüstü dönemiyle ivme kazanmış, "devlet ele geçirilmişti". Ekip kurumda etkin pozisyonunu halen koruyor. Ekibin içinde yer alan bazı isimlerin yakın akrabaları ise, bazı terör örgütleri içinde üst düzey yöneticiler.

Bu ekip, 27 Nisan muhtırası başta olmak üzere, AK Parti'ye kapatma davası açılmasında da askere "gerekli lojistik desteği" verdi. Bugün Hakan Fidan'ın yanında görünerek, kendilerine yönelecek "tehlikeyi" bertaraf etme hesapları içerisindeler. Uludere faciasının perde arkasında da bu ekibin izlerinin ortaya çıkacağını sanırım tüm Türkiye görecek.

Bu ekibin yeni argümanı ise MOSSAD. **MİT'le ilgili son tartışmaların arkasında MOSSAD olduğu kara propagandasını gazeteciler üzerinden yayarak, kendilerini ve hukuksuz işlemlerini koruma kalkanı altına almaya çalışıyorlar**. Siz bugün bakmayın MİT süreciyle ilgili iktidar yanlısı kalemlerin MOSSAD vurgusuna. 15 yıldır kimin MOSSAD adına ne işler yaptığı, devletin hafızasında ve bu hafıza bir gün ortaya çıkacak. **Bu ekip de tıpkı Ergenekoncu, Balyozcular gibi yargı önünde yaptıklarının hesabını verecek.**

Geçmişte yaptıkları hukuk dışı faaliyet gibi, **bugünlerde aldıkları emir sonucu yeniden fişleme raporları hazırlamaya başladılar**. Hesap vermemek için de tasfiye operasyonuna hız verdiler. **Devletteki kavgaya bu açıdan bakın derim.** Çünkü, fişledikleri isimlerin eli temizken, kendilerinin ve siyasetçilerin eli bir o kadar kirli.

Şu soruyu kendinize sorun. Kamu İhale Kurumu'ndaki hırsızlık ve rüşveti, iktidar yanlısı gazeteler ve gazeteciler neden görmüyorlar? MOSSAD argümanına sarılmalarının nedeni ne? Yoksa kendilerine bir emir verildi de eli kirli olanların ortaya çıkmaması için farklı argümanlara mı sarılıyorlar? Tıpkı 28 Şubatçılar gibi...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'PİRUS'

Mehmet Baransu 27.02.2012

Yarın 28 Şubat sürecinin 15. yıldönümü. Bugün sizlerle o dönem posta kutularına konan mektuplardan birini paylaşacağım. İçerik **"gizli bir toplantıda konuşulan notlar"**dan alınma. Anlatılanlar gerçek.

Konuşma bir korgeneralle, tuğgeneral arasında geçiyor. Toplantıya katılan diğerleri ise dinlemek ve not almakla meşgul. İşte o mektuptaki bazı satırlar ve 28 Şubat'ın perde arkası.

"Korg.: ...Biz ne diyoruz; **Alevi olmayan herkesin antilaik olma ihtimali uzun vadede de olsa olabilir.** İşte dincilerin çok kızdığı Çevik Paşa. Bu adamdaki milliyetçilik duygusu sokaktaki adamınki kadar fanatik. Bırak Çevik Paşa'yı, sen de, ben de Aktulga Paşa'ya ne kadar güveniyoruz? Adam elli kere dini kabul etmediğini söylüyor. Sonra da öyle bir şey söylüyor ki karşında bir faşist var sanıyorsun. **Bizden olmayana hiçbir zaman tam güvenmeyeceksin...**

Tuğg.: Ne olacak? Ne yapmalıyız?

Korg.: Bu soruna bu kadar değişken bulunduğu, bu kadar sistemsiz olan bir ülkede cevap vermek zor. Ancak doğruluğundan emin olduğum bazı şeyler şunlar. Ordunun müdahalesini sağlamak için, orduda ve sivil toplumda irticanın yükselişini seyredin... **Bırak tehlike iyice büyüsün.**

...Altı ayda bir büyük gürültülerle ordudan adam atarsanız, yarın darbe yapma gerekçeniz kalabilir mi? ... Paşa bu işi çok iyi götürdü. Ama iki yıldır üzerine gidiliyor. Nerede yanlış yaptı bilmiyorum. Acaba, yeğeni Aleviliğini ortaya koyucu yanlışlıklar yaptı da ondan hareketle paşamız yıpratıldı bilmiyorum. ... Paşa, geleceğin komutanı olabilirdi.

Herkes ne pahasına olursa olsun kendisini gizleyecek. Eğer, birlikte bilinen biri varsa onu vitrin yapın. Ama o da bizimkilerle gezmesin. Her yerde irtica var kampanyası başlatılsın. Sadece eşi kapalı olan, namaz kılan değil, yarın irticaya kaçması muhtemel herkesi yazın, şikayet edin. Onların adına dinci dergiler, gazeteler gönderin. Akrabalarının adını öğrenin, onların isimleriyle başlarını belaya sokan mektuplar gönderin. Hatta kart gönderirseniz okunması daha kolay olur.

Tuğg.: Komutanım, bunları bu sene okullarda kısmen yaptık. Ama artık bu sözlerinizden sonra bunları emir kabul ederiz.

Korg.: Bu konularda emir beklenmez. Kafanızı çalıştırın. Din bizim için, bizim için derken aklına ne gelirse gelsin herşeyi kastediyorum, zararlıdır. Bizden olan birlik komutanları, yoksa laik komutanlar sıkıştırılmalı, çokça eğlence düzenlenmeli. Dansöz, Rus revüsü ne bulursanız getirin. İçkiyi zorlayın. Din ve milliyetçilik duygusunun nasıl zayıflatılacağı, nasıl yok edileceği açık. Bunları uygulayın. Okullara da öğrencilerin kız arkadaşlıklarını teşvik edin. Yapabiliyorsanız Osmanlı hayranlığını kırın, Türkler'in üstün bir ulus olduğu safsatasını yıkın. Özellikle cinsel konularda sınırları zorlayın. Hanımlarımız aile gezmelerinde, eğlencelerde dekolte giysin. Hanımlarımız diğerlerinin hanımlarını açık giymeye teşvik etsin.

Güneydoğu'da bizimkiler postu deldirmesin. Buna yönelik önlemleri alın. Tayin dairesi mutlaka elimizde olmalı. Cepheye o namussuzları sürün. Kadrolaşma çok önemli. Çevik Paşa'nın yerine bizden akıllı biri olsaydı, Karadayı Paşa'nın daha verimli olmasını sağlardık. Burası çok önemli. Genelkurmay Başkanı senden olmazsa bile ona sahip olarak kullanabilirsin...

Tuğg.: Komutanım, askeri okullarda büyük kadrolaşma yaptık. Özellikle sınıf subaylarının çoğunu bizden atadık.

Korg.: Arkadaşlar çok çalışsın. Morallerini bozmasın. Bizim olmayan bu devlet mutlaka bizim olacaktır. Atatürk, çok çalıştığı için böyle olmadı mı? Atatürk deyince aklıma geldi. Bazılarımız sağda solda "Atatürk, ... Kürtleri katletti" gibi lüzumsuz sözler söylüyormuş. Bunları durdurmak lazım. Şu anda Atatürk dışında kullanabileceğimiz kim var?

Buna benzer bir hata da Kürt konusunda yapılıyor. Bazı Aleviler, hatta askerler "Ordu, Alevi-Kürt köylerini boşaltıyor. Onlara zulüm yapıyor" diyor. Sana ne Alevi-Kürt köylerinden. O Aleviler bizim istediğimiz çizgide mi?

...Maltepe'de görev yapan öğretmen ...(Balıkesir Teknik Astsubay Hazırlama Okulu) akrabasından kart gelmiş.. Kartın içinde de "Tavil Abi" (... yüzbaşının lakabı olarak kullanılan ve daha önce de Şah İsmail'in kullandığı bir isim) deniyormuş. İnsan kendisini böyle yakar mı? Bana bu kartı yıllar önce İstihbarat Dairesi'nde gösterdiler. Buradaki bir yanlışlık da Şah İsmail'in adının alınması. Ne uğraşıyorsun artık o adamlarla. Bizim için İran hangi yönetimde olursa olsun örnek olmak zorunda değil. Biz Türkiye'de İslam ile

bağlantılı görülen ama bu dini tamamen değiştirecek bir Türkiye Aleviliği yaratmak zorundayız Kurban kesen, namaz kılan Alevilik olur mu? Bu İslam değil mi? Zaten böyle yaşayanlar Alevilik'ten çıkarak karşı tarafa geçmiyor mu?"

Mektubun içeriğinden bazı satırlar böyle. Bu ve buna benzer mektupların yer aldığı, 28 Şubat ve 2003-2004 yılında yaşananları anlattığım kitabım çok yakında okurla buluşacak. *PİRUS*'ta bu generallerin isimlerini, psikolojik harp yapan kimi medya mensuplarını ve daha fazlasını okuyacaksınız.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erez'i nasıl istifa ettirmiştiniz

Mehmet Baransu 05.03.2012

Gazeteci **Can Ataklı**, önceki hafta katıldığı bir televizyon programında 28 Şubat süreciyle ilgili yeni açıklamalarda bulundu. Ataklı'nın iddiasına göre, dönemin Turizm Bakanı DYP'li **Bahattin Yücel**, yolsuzluk dosyalarının şantaj aracı olarak kullanılması sonucu istifa ettirilmişti. Bu olayın arkasında da "Türkiye'nin amiral gemisi" yani *Hürriyet* ve Genel Yayın Yönetmeni **Ertuğrul Özkök** vardı.

Ataklı'nın iddiasına ânında cevap geldi. Programa önce **Aydın Doğan**, ardından **Zafer Mutlu** telefonla bağlandı. Özkök ise bir gün sonra yazdığı yazıda bu iddiayı yalanladı.

Ataklı'nın bahsettiği dönemi bilenler bilir. Bilmeyenler için küçük bir girizgâh yapıp **medyanın o dönem nasıl silahşorluk yaptığını anlatalım**.

Yıl 1997. Refahyol iktidarı askerlerin ve silahsız kuvvetlerin "topyekûn savaş" başlatması sonucu yıkılmak isteniyordu. Psikolojik operasyonun her türlüsü gündemdeydi. Kara propaganda başını alıp gitmişti. Manşetler, kurşun gibi kullanılıyordu.

Asker-Medya-Sendika-Üniversite-Yargı mensuplarının içinde bulunduğu bir grup, koalisyon üzerinde baskısını arttırmaya başlamıştı. Yeni bir formül üzerinde uzlaşan "çete", DYP'li bakanların istifa ettirilmesiyle, koalisyonun bozulması formülü üzerinde durmuşlardı. Tarihi 28 Şubat MGK'sının üzerinden iki ay geçmemişti ki ilk önce dönemin Sanayi Bakanı Yalım Erez, ardından Sağlık Bakanı Yıldırım Aktuna istifa etti. Aktuna, Refah Partisi'ni "Cumhuriyet'in niteliklerini tahrip etmekle", Genel Başkanı Tansu Çiller'i de koalisyonu sürdürebilmek uğruna buna göz yummakla suçladı. Ardından da istifalar art arda geldi. Bu gruba "Yeminliler Hareketi" adı verildi. Amaç, hükümeti devirmekti. Kendi iktidarlarıyla ilgili verilen gensoruda kendi partileri aleyhine oy kullanacak kadar da ileri gitmişlerdi. Ellerini kollarını cuntacılara ve destekçilerine kaptırmışlardı.

Konu Bahattin Yücel'e şantajdan açılmışken asker, Ertuğrul Özkök, Zafer Mutlu ve ekibinin o dönem Sanayi Bakanı Yalım Erez'i nasıl tehdit ederek, istifa ettirdiklerine de değinelim. Tıpkı, Yücel olayında olduğu gibi Erez de medyanın elinde bulunan dosyalarla tehdit edilmişti. Hürriyet ve Sabah grubu, Erez'i, ellerinde bulunduklarını söyledikleri uyuşturucu kaçakçılığı ve yolsuzluk dosyalarıyla istifaya zorladı. İstifa etmezse bu dosyalar gazetenin tepesinden kamuoyuna duyurulacaktı.

Erez bu tehditler sonucu istifa etmiş ve ardından da kendisine asker ve medyanın biçtiği rolü oynamaya başlamıştı. Bir ara neredeyse Başbakan bile olacaktı. Dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, hükümet kurma görevini Erez'e vermiş, Çiller'in son dakika hamlesiyle, Erez'in sevinci kursağında kalmıştı.

Medyanın o dönem şantaj yaptığı bir diğer isim ise dönemin Spordan Sorumlu Devlet Bakanı **Bahattin Şeker**'di. Şeker'in günahı ise spor yayın ihalesini Doğan Grubuna değil *CİNE-5*'e vermesiydi. Bu olayın ardından Şeker'in askerlik sorunu gündeme getirildi ve "Paşa paşa askere" manşetleri atıldı.

Bakmayın Ertuğrul Özkök ve Zafer Mutlu'nun bugün ortalıkta bu iddialar yalan demesine. O dönemi hep birlikte yaşadık ve bunlardan çok daha fazlası artık biliniyor. Devletin konuyla ilgili tuttuğu arşivler de bir hayli kabarmış durumda. 28 Şubat soruşturmasının kendilerini uzamaması için çırpınıp durmalarının altında yatan tek sebep de bu. Soruşturmanın kendilerine uzayıp, arşivlerin bir bir ortaya çıkmamasını istiyorlar. Yaptıklarına da yalan deyip bizi, bizleri kandıracaklarını düşünüyorlar.

Kendilerini üzücü bir haberim var. 28 Şubat süreciyle ilgili soruşturma derinleşecek. Ankara'nın "siyaset" koridorlarında şu sıralar konuşulan konulardan biri bu. Soruşturma derinleştikçe Ertuğrul Özkök de, Zafer Mutlu da, Uğur Dündar da, Fatih Çekirge de, ATV'nin "kasetçi generalleri" de, Aydın Doğan da, dönemin bazı Ankara temsilcileri de ve medyanın diğer tetikçileri de kendilerini yargı önünde bulacaklar.

Dosyalar bir bir ortaya saçıldığında da kamuoyu psikolojik harpçilerin neler yaptığını, medyanın kullandığı gayrı nizami harbi öğrenecek.

Yazımızı Hürriyet Gazetesi'nin kurucusu Sedat Simavi'nin oğlu ve Hürriyet'in bir medya imparatorluğuna dönüştüğü yıllardaki patronu olan **Erol Simavi**'nin sözleriyle bitirelim: "Basın için dünyada 'Beş büyük kuvvetten biridir... Dördüncü kuvvettir', derler. Bu söz, Türkiye için geçerli değil... Hâkimiyet, elbette 'Kayıtsız şartsız milletindir'... O, başka... Ama birinci kuvvet, Türkiye'de ordu mu? Hayır... Basındır... İkincisi, ordudur... Çünkü **orduyu, ihtilallere basın hazırlar**."

Erol Simavi'nin de dediği gibi bu orduyu ihtilallere siz hazırladınız. Patronlarınız ihaleleri paylaşma kararı verirken, ülkeyi soyarken sizler de "efendileriniz" adına hükümetler kurup yıktınız. "İrtica" bahanesiyle ülkeyi soydunuz.

Bunun hesabını da er ya da geç siz vereceksiniz.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Vatan size minnettar!

Mehmet Baransu 12.03.2012

"Yeryüzünde hiçbir kuruluşun elinde böyle bir erişim olanağı yok."

Bu sözü, **Taraf** 'ın yayımladığı **"Gölge CIA"** olarak adlandırılan Stratfor belgelerinde okuduk. Yeryüzünde eşi benzeri olmayan **"erişim"** ve **"kaynak"** ise bir başdanışman. **Başbakan Tayyip Erdoğan'ın başdanışmanlarından İbrahim Kalın.**

Kalın'ın, "Gölge CIA" olarak adlandırılan, bilgi toplama ve değerlendirme ağırlıklı çalışma yapan, binlerce müşterisi olan bir kuruma bilgi vermesi günlerdir kamuoyunda tartışılıyor. Stratfor gibi bir kuruluşa, ülke yararını ilgilendiren ne tür bilgilerin verildiğini, bu bilgilerin nasıl kullanıldığını ise şimdilik bilmiyoruz. Bildiğimiz tek bir şey var. Stratfor'un temsilcisiyle, Kalın ve bazı isimlerin sık sık biraraya geldiği ve ülke gündemini ilgilendiren çeşitli konularda bilgi paylaşımı yaptıkları. Bu paylaşımların da ânında merkeze geçildiği ve bazı isimlerle ilgili "Yeryüzünde hiçbir kuruluşun elinde böyle bir erişim olanağı yok" notunun düşüldüğü.

Ortadaki durum bu kadar vahimken, asıl ilginç olan ise bu bilgi alışverişinin "hükümet" ve "kaynak" tarafından doğal karşılanması. Hükümet kanadının sessizliğe gömülmesi, konuyla ilgili suskunluğu tercih etmesi, "Kaynak"ın ise kamuoyunu tatmin edici bir açıklama yap(a)maması.

Kim bu Stratfor?

1996 yılında Amerika'da kurulan şirket, gerçek anlamıyla tam bir "özel" istihbarat kuruluşu. Şirket tıpkı CIA'in, MOSSAD'ın ve diğer istihbarat kuruluşlarının yaptığı gibi dünyanın her tarafından kendisine casuslar ve muhbirler buluyor. Kamu kuruluşlarından elde edilemeyecek bazı bilgiler, kamu kurumundaki ajanlar tarafından elde edilerek bu kuruluşa sızdırılıyor. Elde edilen bilgi buradan da Amerika'ya ve şirketin ilgili abonelerine gönderiliyor.

Şirket, Bush'a yakın, neo-con'cu bir çizgide. Topladığı bilgileri analiz edip raporlar hazırlamasının yanı sıra casusluk benzeri istihbarat faaliyetleri de yürütüyor. Öyle ki askerî istihbarat faaliyetleri Stratfor'un ilgi alanlarından. Normal bir ülkede "casusuluk" ve "vatan hainliğiyle" eşdeğer görülebilecek faaliyetler, kamu kuruluşlarındaki elemanlar tarafından Stratfor'a aktarılıyor. "Eşi benzeri olmayan bu bilgiler", "eşi benzeri olmayan kişiler" tarafından alındıktan sonra, yabancı bir ülkenin sivil bir istihbarat teşkilatına gönderiliyor ve oradan da abonelere pazarlanıyor.

Stratfor'un müşteri portföyünde sivil kuruluşlar var. Petrol şirketleri, silah şirketleri, bilgisayar şirketleri, borsacılar ve binlercesi. Sivil kuruluşların yanı sıra Amerikan Askerî İstihbaratı, Amerikan Hava Kuvvetleri, Amerikan Deniz Kuvvetleri gibi askerî- istihbarî faaliyet sürdüren askerî kurumlar da aboneler arasında. Bu kurumlar, elde edilen bilgileri yüz binlerce dolar karşılığında Stratfor'dan temin ediyorlar. Stratejilerini aldıkları bu bilgiye göre kuruyorlar. Ya da girecekleri ihaleleri, ihalenin içeriğini bu yönle öğreniyorlar.

Yeryüzünde hiçbir kuruluşun elinde olmayan "erişim olanağı" Başbakan'ın başdanışmanı İbrahim Kalın, işte bu kuruluşa "kaynaklık" yapan isimlerden biri.

MİT-KCK ilişkisini eleştiren yazarlara, MOSSAD ajanlığı suçlamasını yapan dünün Milli Görüş'çüsü, bugün gömlek değiştirip AK Parti'ye yanaşan "yanaşma kalemleri" ise bu gerçekler karşısında nedense sessizliğe bürünmeyi tercih ettiler. Bir başdanışmanın "Gölge CIA" olarak adlandırılan bir kuruluşla ilişkisini normal karşılıyorlar. Bazıları ise "kem-küm" ederek, "ama bu kuruluş dedikoduyla uğraşıyor" diyerek, Stratfor'u masum bir kuruluş olarak değerlendiriyorlar.

Oysa görünen ve ortaya çıkan belgeler tam tersini söylüyor. Normal bir ülkede casuslukla suçlanacak fiiller, şu sıralar hem hükümet kanadında hem de medyanın yeni yanaşma kalemleri tarafından normal karşılanıyor.

Bu yanaşmaların birçoğunun "Müslüman" ve de "milliyetçi" olarak kendilerini tanımladıkları notunu da ekleyeyim. Müslümanlar ama Allah'tan korkmuyorlar. Müslümanlar ama "düzenin" yeni güçleri kendilerini Allah'tan daha fazla korkutuyor. Milliyetçiler ama bir danışmanın istihbarî bir kuruluşa bilgi vermesini normal karşılıyorlar.

Tüm bunları ne uğruna mı yapıyorlar?

Bulundukları kurumdaki köşelerini, işlerini kaybetmeme adına.

Birkaç televizyon programı yapıp, üç beş kuruş fazla para kazanma adına.

Geçen hafta 28 Şubat ve o dönem yaşanan hukuk dışı baskıları yeni itiraflarla okuduk. Özellikle medyada yaşananlar, hafızalardan silinmeyecek türdendi.

Stratfor gerçeğini görünce, aslında medya üzerinde 28 Şubat sürecine benzer hatta daha ağır bir yaptırım olduğunu net bir şekilde görmeye başladık. Dün askerin korkusuyla yazı yazamayanlar, bugün hükümet korkusuyla yazı yazamamaya, eleştiri yapamamaya başladılar. Öyle ki Taraf dışında "eleştiri" yapacak, gerçekleri ortaya koyacak bir medya organı bulmak neredeyse imkânsız hale geldi. "Postal" gitti, "Beyefendi" geldi...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AK Parti'nin 2014 planı

Mehmet Baransu 19.03.2012

Siyaset ısınmaya başladı. Tüm stratejiler, tüm planlar 2014 yılı hedef alınarak yapılıyor. Bugün sizlerle Ankara ve İstanbul'da, AK Parti'nin 2014 yılı yerel ve genel seçim stratejisiyle ilgili kulislerde konuşulan konuları paylaşacağım.

Bilindiği gibi AK Parti'nin tüzüğüne göre üç dönem milletvekili olanlar, dördüncü dönemde milletvekilliğine aday olamıyor.

Sabah'tan Yavuz Donat, geçen hafta kaleme aldığı köşe yazısında, dördüncü dönemle ilgili yeni bir stratejiden 'Senaryo-2014'ten bahsetti. Donat'ın yazdığı "senaryo" şöyle: "Son günlerde Ankara'nın 'derin kulislerinde' şu formül konuşuluyor: Yeni Genel Başkan kim olacak?... Diyelim ki 'üç dönemlik bir isim' Tayyip Bey'in yerine geçti. Ama 'seçime giremez ki...' Öyleyse... Yeni başkan, 'olağanüstü tüzük kongresi' toplar... 'dördüncü dönem yasağını' kaldırır. Böylece 'bir taşla üç kuş' birden vurulur. Tayyip Bey 'sözünü yememiş' olur. Parti 'kan kaybından' kurtulur. Üç dönemlikler 'sorunu' da böylece hallolur."

Donat'ın yazdıkları böyle. Ancak durum, özellikle AK Parti çevrelerinde konuşulanlar çok farklı.

AK Parti çevrelerine göre böyle bir formülün hayata geçmesi imkânsız. Nedeni ise "hiç konuşulmayan, üzerinde durulmayacak ve de gündeme getirilmeyen bir formülün" hayata geçirilmesinin imkânsızlığı.

"Ankara'nın derin kulislerinde" bu formülün konuşulmadığı, Donat'ın yazdıklarının doğru olmadığını söylemek istemiyorum. Birilerinin bu formülü konuştuğu, Donat'ın da buna köşesine taşıdığı belli.

Ancak, AK Parti çevrelerinde sıkça konuşulan ve üzerinde durulan formül şöyle:

Tüzük gereği üçüncü dönemin sonunda milletvekilli olamayacak isimlerle ilgili farklı tartışmalar yaşansa da özellikle **bazı bakanlar için yeni bir formül üzerinde duruluyor**. Donat, yazısında isim vermeden kısmen bu formülden bahsetti.

Bu formüle göre;

Bazı bakanlar, bakanlıktan istifa ettirilip, Büyükşehir Belediye Başkanlıklarına aday gösterilecekler. İstanbul için AK Parti çevrelerinde şu sıralar iki isim konuşuluyor. Mehmet Ali Şahin ya da Egemen Bağış'ın 2014 yılında İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı adaylığı için isimleri geçiyor. İzmir için düşünülen isim ise İzmir'den milletvekili seçilen ve seçimlerde partisine hiç de küçümsenmeyecek katkı sağlayan Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım.

Ankara Büyükşehir Belediye Başkanlığı için konuşulan aday ise Ali Babacan. Babacan'nın yanı sıra başka bir isim de gündemde. Geçen seçimlerde MHP Ankara Büyükşehir Belediye Başkan adayı olan Mansur Yavaş'ın, 2014 yılında AK Parti'den aday gösterileceği yüksek sesle konuşulmaya başlanmış.

Ankara, İzmir, İstanbul dışında AK Parti'nin Antalya başta olmak üzere bazı ilere de bakan çıkarması yapacağı, bir diğer dikkat çekilen konu.

Başbakan Tayyip Erdoğan sonrası (**AK Parti kulislerine göre Erdoğan Köşk'e kesinlikle çıkacak**) kimin genel başkan olacağıyla ilgili de tartışmalar bugünden başlamış durumda. Bu konuyla ilgili parti yönetiminde ve tabanında konuşulan iki isim var. **Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün Köşk'ten inip, yeni genel başkan olacağının yanı sıra Ahmet Davutoğlu ismi de şimdilerde konuşuluyor.**

Genel başkanlıkla ilgili belirleyici unsur ise Erdoğan'ın yanı sıra Gül'ün tutumu olacak. Cumhurbaşkanı Gül'ün yeni bir yapılanmayla mı yola çıkacağı, yoksa eski partisine geri mi döneceği kararı bu süreçteki en belirleyici etkenlerden biri olacak. Eski partisine dönmesi durumunda ise parti yönetiminde büyük bir değişiklik yapacağı belirtiliyor. Erdoğan'la sorun yaşayan bazı bürokratların, görevlerinin bitmesinin ardından Köşk'te çalışmaya başlamaları, bu ekibin 2014'te belirleyici rol üstleneceği de iddialar arasında.

2014 çalışmaları şimdiden başlamış gibi görünüyor. Özellikle iktidar çevresinde siyaset tekrar ısınmaya başlıyor.

Gelişmeleri ve yaşanacakları hep beraber izleyip, göreceğiz.

"Yetim" hakkı

Konya'da geçen salı günü eğitim uçuşu yaparken düşen uçakta şehit olan **Pilot Yüzbaşı Ümit Özer**'in, uçak düşmeden birkaç saniye önce kule ile yaptığı görüşme gözlerimi yaşarttı.

Kule ile Özer arasında geçen konuşma aynen şöyle:

Kule: "Uçağı hemen terk et! Atla!"

Şehit pilot Özer: "Yapamam... Uçağı kurtarmayı deneyeceğim. Bunu yapabilirim. Bu uçakta yetim hakkı var."

Bu sözlerden birkaç saniye sonra Ümit Özer kurtarmak istediği uçağın düşmesi sonucu hayatını kaybetti.

Bu sözlerin yanı sıra gözlerimin yaşarmasına neden olan ikinci olay ise kazanın ardından ortaya çıkan gerçekti. Samsun'un Çarşamba ilçesine toprağa verilen Özer, dört yıl önce evlenmiş ve kazadan yalnızca 17 gün önce oğlu Canberk dünyaya gelmiş.

Gözlerim yaşarmıştı çünkü;

"Yetim" hakkı olduğunu düşündüğü uçağı kurtarmak için çabalayan Özer, Canberk'ini, oğlunu "yetim" bırakmıştı.

Gözlerim yaşarmıştı çünkü;

Yetim bırakılan Canberk miydi, yoksa "yetim hakkı" konusunda canını bile ortaya koyacak kadar vicdanlarımızın uzun bir süredir "yetim" kalması mıydı doğrusu bilemedim.

Pilot Yüzbaşı Ümit Özer ismini ilk kez bu kazayla duyduk ama Özer, bize, bizlere, vicdanlarımıza "yetim" hakkının ne olduğunu, bu uğurda neler yapılması gerektiğini öğretti.

Toprağın bol, mekânın cennet olsun Ümit Özer.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (1)

Mehmet Baransu 26.03.2012

Balyoz Darbe Planı'yla ilgili son günlerde avukatların Amerika'dan aldığı bir rapor tartışılmaya başlandı. Rapora göre, Balyoz belgeleriyle ilgili bazı CD'lerin içeriğindeki belgelerin oluşturulma tarihi 2003 sonrasıydı ve "belgelerin sahte olduğu kanıtlanmıştı".

İddia buydu ve Balyoz belgelerinin içeriğini hiç görmeyen, görmek istemeyen medyadaki bazı kalemler, bu rapor üzerine yazı yazıp, yorum yapmaya başladılar.

Öncelikle şu notu düşerek yazıma başlayayım. Balyoz Darbe Planı'nı ortaya çıkaran gazeteci olarak, yargılamanın devam ettiği bu süreçte sessiz kalmayı tercih ettim. Çünkü olayı ortaya çıkaran gazeteciydim ve davanın bir tarafı gibi görünmek istemiyordum. Yaptığım, 2003 yılında yapılan bir darbe planını, tüm belgeleriyle haberleştirmek ve kamuoyuna yansıtmaktan ibaretti. Davanın bir tarafı değildim.

Haberim üzerine herkesin bildiği gibi savcılık bir soruşturma açmış, belgeleri gazeteden istemiş ve ardından da konuyla ilgili bir iddianame hazırlamıştı. Hazırlanan iddianame de mahkeme tarafından kabul edilmişti. Bir süre sonra da Gölcük Donanma Komutanlığı İstihbarat Şubesi'nde yapılan bir aramada, savcılar karoların altına saklanan çuvallar dolusu belgeyi yakalamış ve bu çuvallar içerisinde Balyoz Darbe Planı'yla ilgili yeni ve eski belgeler ortaya çıkarılmıştı.

Olayın ilk gününden itibaren, davanın bir tarafı olmadığım hassasiyetini göstermeme rağmen ortaya çıkan raporlar ve bazı gazetecilerin Balyoz Darbe Planı'nı okumadan yaptıkları yorumlar, yargılama sürerken konuyla ilgili yazı yazmama neden oldu. Yazdıklarım ve yazacaklarımla "Adil yargılamayı etkileme" kastımın olmadığını öncelikle belirteyim. Bu notu düşerek **"Balyoz ve gerçekler"** başlıklı yazılarıma başlayayım.

Bugün konuya kısa bir giriş yapacağım. Yarından itibaren de her gün bu köşede konuyla ilgili iddialara, yapılan çarpıtmalara cevap vereceğim.

Balyoz belgeleriyle ilgili en kritik nokta, fişleme belgeleri ve ek planlarındaki bazı bölümlerin nasıl olup da 2003 sonrası bir tarihe ait olduğu sorusu. Bu konuyla ilgili daha önce bir yazı kaleme almıştım. **Bu belgelerin bir bölümünün "güncellendiğini" belirtmiştim.**

Balyoz Darbe Planı çok sayıda belgeden oluşuyor. Sadece fişleme belgelerinin sayısı binlerce. Ses kayıtları, el yazıları, fişleme notları, power point'ler ve daha fazlası yüz binlerce belgeden ibaret. **Tartışmaya açılan** notların sayısı ise asıl planların eklerinde yer alan yaklaşık yüz ayrı konu. Hastane, sokak vb. gibi isimlerin güncellenmesi gibi.

Öncelikle "güncellemeden" kastımın ne olduğunu açıklayayım. "Güncelleme" tabiri bana ait değil. Tamamen Balyoz Darbe Planı içerisinde yer alan bazı askerlerin itirafları. Balyoz ses kayıtlarında ve alınan bazı ifadelerde belgelerin zamanla "güncellendiği" itiraf ediliyor. Planlar ve fişleme belgeleri zaman içerisinde "güncellenerek", Kozmik Oda'da tutulmuş. Ya da eski listeler güncellenerek "merkeze" gönderilmiş. Konunun daha iyi anlaşılabilmesi için yarın güncellemeyle ilgili "itiraflardan" bir bölümüne yer vereceğim.

Balyoz Darbe Planı'nın yapıldığı toplantıda **üç isme** daha önce dikkat çekmiştim. Bu isimlerden biri 2003 yılında 3. Kolordu Komutanı olarak darbe toplantısına katılan ve burada bir de sunum yapan **Korgeneral Ergin Saygun**. Saygun, 2005 yılında Orgeneralliğe terfi etti. 2006-2008 yılları arasında da Genelkurmay 2. Başkanlığı görevinde bulundu. Bir yıl sonra da 1. Ordu Komutanlığı'na atanarak, 2009 yılı ağustos ayında emekliye sevk edildi. Dikkat çektiğim bir diğer isim ise **Süha Tanyeri**'ydi. Balyoz Darbe Planı'nın yapıldığı dönemde Kurmay Albay rütbesiyle 1. Ordu Komutanlığı Harekât Başkanı olarak görev yapıyordu. Balyoz'un "beyni" olarak, tüm planları organize etmişti. 1980 darbesindeki Bayrak Harekât Planı'nı arşivlerden indirip, el yazısıyla güncelleyen de kendisiydi. Bir diğer isim ise **Bertan Nogaylaroğlu**'ydu.

Her üç ismin de 2007 yılında yolları Amerika'da kesişti. 2007 haziran ayında Hudson Enstitüsü'nde yapılan bir toplantı, bu üç ismi kamuoyunun gündemine taşıdı. Toplantıya katılan isimler Tuğgeneral rütbesiyle Süha Tanyeri ve Bertan Nogaylaroğlu'ydu. **Burada dönemin Anayasa Mahkemesi Başkanı Tülay Tuğcu'ya suikast, Taksim'de bomba patlatılması gibi korkunç planlar konuşulmuştu.** Bu toplantı da tıpkı Balyoz gibi o günlerde "jenerik" diyerek geçiştirilmeye çalışılmıştı. Ergin Saygun da 367 krizi öncesi özellikle Amerika'da "darbe yapılması halinde", okyanus ötesinde nabız yokluyordu.

Bu toplantıdan önce de Hudson Enstitüsü uzmanlarından **Zeyno Baran**, *Newsweek* dergisine yazdığı bir makalede "2007 yılında Türkiye'de darbe olma ihtimalinin yüzde 50" olduğunu yazdı. Kilit cümle "darbe olma ihtimali" ve "ordu içerisinde bir grubun 2006 yılı sonrası bir darbe girişiminde bulunabileceğinin" kamuoyuna açıklanmasıydı. **Bu bir anlamda itiraf da demekti.** Zeyno Baran isim vermeden haber kaynağının bir subay olduğunu belirtse de, bugün herkes haber kaynağının Ergin Saygun olduğunu biliyor.

2003 yılında Balyoz Darbe Planı içerisinde bulunan bu üç kilit isimden **Ergin Saygun**, 2006 yılı ağustos ayında Genelkurmay 2. Başkanlığı görevine getirildi. Yaşar Büyükanıt'ın yardımcısı olarak bu görevde iki yıl kaldı. 367 krizi, Cumhurbaşkanlığı tartışması, *Taraf*'ın ortaya çıkardığı **Lahika Darbe Planı'nda, Karargâh'ın göbeğindeki isimdi**. Balyoz Darbe Planı'nda Harekât Başkanı olarak Albay rütbesiyle görev yapan **Süha Tanyeri** de daha sonra Tuğgeneralliğe terfi ederek, 2005-2008 yılları arasında Genelkurmay Stratejik Araştırma ve Etüd Merkezi (SAREM) Başkanlığı görevinde bulundu.

Planı'nda olduğu gibi 2003 yılında indirilmiş, 2006 sonrası "ihtimal" olarak değerlendirilen darbe planları için "güncellenmişti".

Bu listelerin nasıl güncellendiği, bu güncellemelerin ortaya çıkmasıyla Saygun'un bilgisayarlarını neden yaktığı, Lahika'nın darbe planı olarak değerlendirilip, 2007 yılında bu ve benzeri belgelerin kim tarafından nasıl imha edildiğiyle ilgili yazışmalar, güncelleme itirafları ve diğer iddialara ilişkin yazıma yarın devam edeceğim. Başta da belirttiğim gibi konunun anlaşılabilmesi için, bugün iddialarla ilgili küçük bir giriş yaptım. Detaylı açıklamaları ve Balyoz ve gerçekleri anlamak için 2007-2008 yılında yaşanan bazı olayları yarın sizlerle paylaşacağım.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (2)

Mehmet Baransu 27.03.2012

Balyoz ve gerçekler yazımıza kaldığımız yerden devam edelim... Dün, CD'lerin içeriğindeki bazı dosyaların zaman çelişkilerini yazmış, çelişkinin nedeninin "güncelleme", bu iddianın da askerlere ait olduğunu belirtmiştim. Balyoz darbe planına 2003 yılında katılan ve ardından da orduda yükselen üç isme de dikkat çekmiştim; **Ergin Saygun**, **Süha Tanyeri** ve **Bertan Nogaylaroğlu**. Bu üç ismin ortak noktası, 2007 ve sonrası Türkiye'de darbe iddialarının konuşulduğu günlerde, tartışmanın odağında bulunmalarıydı.

Zeyno Baran'ın da dediği gibi Türk Silahlı Kuvvetleri içinde bir grup, eski alışkanlıklarını bırakmamış ve hükümeti zor durumda bırakmak için bazı girişimlerde bulunmuştu. Yine birtakım planlar yapılmaya, arşivler güncellenmeye başlanmıştı.

Balyoz Darbe Planı'nın hazırlandığı dönemde 3. Kolordu Komutanı olan Orgeneral **Ergin Saygun** da bu dönemde önce Genelkurmay 2. Başkanlığı ardından 1. Ordu Komutanlığı görevlerinde bulundu. Adı, 367 krizinde, Lahika Darbe Planı'nda geçti. Müdahale olması durumunda Amerika'da bazı temaslarda bulunduğu da hep konuşuldu.

Tıpkı Balyoz Planı'nda, 12 Eylül Bayrak Harekât Planı'nın arşivlerden indirilip, güncellenmesi gibi, 2003 yılında katıldığı seminer kayıtlarının da güncellendiği iddia edildi. İddianın sahibi ise hem İrticayla Mücadele Eylem Planı'nın orijinalini savcılığa gönderen **meçhul subay** hem de Balyoz Darbe Planı soruşturmasını yürüten **Askerî Savcı Bülent Münger**'di.

Bugün sizlerle güncellemeyle ilgili hem seminer kayıtlarını hem de 2007 yılında imha edilen bazı belgelerle ilgili bilgileri paylaşacaktım. Ancak, yerim olmadığı ve paylaşacağım ses kaydı uzun olduğu için, tek bir örnek vererek, diğer konuları yarın ve sonrasına bırakacağım. Balyoz belgelerinin tümünü gören ve soruşturma yapan Askerî Savcı'nın anlatımlarıyla, güncelleme konusuna girelim.

Bülent Münger, Balyoz Darbe Planı'nı gazetede yazdığımız dönemde 1. Ordu Komutanlığı'nda Başsavcı olarak görev yapıyordu. Tıpkı sivil savcılar gibi Münger de Askerî Savcılığın başlatmış olduğu soruşturma kapsamında *Taraf* tan Balyoz Darbe Planları'yla ilgili CD ve DVD'leri istedi. Ahmet Altan ve benim de ifademe başvurdu. Münger'e CD ve DVD'leri teslim ettik ve soruşturma genişletildi.

Soruşturma kapsamında belgeleri incelemek üzere bir bilirkişi görevlendirildi. **Kurmay Binbaşı Ahmet Erdoğan** yazdığı raporda seminer adı altında yapılan toplantıda, sınırın aşıldığıyla ilgili değerlendirmelerde bulundu. Seminerde gerçek isimlerin, yerlerin, siyasetçilerin adlarının kullanılmasının teamüllere aykırı olduğunu belirtti. Bu rapora ve belgelere rağmen soruşturmasını tamamlayan Münger, ilginç bir şekilde dosyayı kapattı.

Ancak daha sonra Savcı Bülent Münger ve üç askerî hukukçunun internete ses kaydı düştü. Balyoz belgelerinin konuşulduğu toplantıda Münger ve arkadaşları "güncelleme" başta olmak üzere, çarpıcı itiraflarda bulunuyorlardı. Ses kaydının internete düştüğü gün, Münger'le telefonda görüşmüştüm. O gün kaydı yalanlamıştı. Ancak 3. Balyoz iddianamesinde, sivil savcıların Münger'in ifadesini aldıkları ortaya çıktı. Askerî savcı ses kaydını doğruladığı gibi kayıt mahkemeye de sunulmuştu.

Yazışmalar-emirler darbenin delili

Sonradan kabul edilen ses kaydında özetle şunlar konuşulmuştu:

"Normal plan semineri yapıyorsan, bu zaten eğitim planı içerisindedir. Gizli saklı olmaz. 1. Ordu ve Kolordular arası yazışmalar ve emirler darbe planlandığının delili. Sivil savcılar literatürü bilmediği için daha anlayamadılar. Her şey ellerinin altında ama askeri yazışma usullerini bilmedikleri için anormalliği fark edemiyorlar.

...Emirler taranmış vaziyette. CD'nin içinde. Bütün o emirler var ya, mesaj emirleri. Komutanlık emirleri. Taranmış vaziyette. Savcılar tarafsız askeri bilirkişilerle çalışabilse, ellerindeki mesaj emirlerinden darbe hazırlığını hemen ispatlarlar. Balyoz CD'lerinde var bunlar. Onlar fark edemedi. Askerlikten anlamıyorlar."

Planları güncelleyip saklıyorlar

"Süha Tanyeri, 12 Eylül planlarını diğer plan subaylarının haberi olmadan arşivden kendisinin çıkarttığını itiraf etti. Plan subayı bilmiyor. Süha Tanyeri söylüyor bunu. Ben size bir şey söyleyeyim mi. Daha bu Iceberg'in görünen yüzü. Bir gün lazım olur diye, güncelleyip kullanabilmek için evrakları sürekli saklıyorlar. Hala o belgeler saklanıyor. Lazım olur diye. Bilgisayar MEBSS sorumlusu, evinde, bütün buradaki bilgileri evine aktarıyor. Emekli olurken veya buradaki bilgileri götürmüş.

Birol anlatmıştı. Ergin Saygun (2008-2009 yılı kastediliyor. Saygun 1. Ordu Komutanı) unutmuş ya. Hizmete özel bilgisayarını buradan almış. Evine götürmüş. Bütün planlar bilgisayarda yüklü. İnternete takmış. Ona da virüs girmiş mi. Tutuştu diyor Birol Yarbay. Düşün 1. Ordu'nun tüm gizli planları şeyde, adamın bilgisayarında. Adam evinden internete giriyor. İnternete virüs giriyor. Tutuşuyor. Bütün 1. Ordu'nun gizli planları biranda internet ortamında. Apar topar gecenin bir yarısı Birol gidiyor buradan. Müdahale ediyor. Panik. Sabaha kadar uğraştım diyor.

Hayır, niye arkadaş bu adam bunları evine götürür.

Denizcilerin (Gölcükte, karolar altında bulunan belgeler kastediliyor.) o belgelerinin bulunması diyor ya bunlar geçmiş şeyimiz. Hafızamızı silemeyiz. Sen diyorsun ya çıkarıp çıkarıp ısıtıyor aynı şeyleri. Planları kullanıyorlar. Ufak tefek rütuşlar yapıyorlar. Yeniden yapmıyor adam. Olanın üzerinden değiştiriyor. Günümüze uyguluyor.

Ben size Balyoz CD'lerini vereyim. Hiçbirisine yalan diyemiyorsunuz. Yapamaz siviller, mümkün değil. Bütünlüğü bozan bir şey yok. Hepsi mesaj emirleri, KKK emirleri. Belgelere bakın, planların bir yansıları yapılmış. O cami bombalamaların yansıları tamam mı. Olamaz böyle bir şey diyorsun. Yapamaz siviller. Şimdi bütününe baktığınız zaman bütününü bozan bir şey de yok.

İşin salaklığı. Adam kendi ses kaydını kendisi almış. Çökeriz diyor İstanbul'un üzerine. Ne demek İstanbul'un üzerine çökmek. Çökeriz diyor. Tabii canım, darbe yapar bunlar. Normal plan seminerinde niye İstanbul'un üzerine çöküyorsun. Bak en temel soru o. Nedir yani böyle İstanbul'la alıp veremediğin. Niye İstanbul'u mahalle mahalle inceliyorsun. Alışveriş merkezlerini belirliyorsun. İstanbul ayağı tamamsa, Jandarma da tamam derse darbe yapılabilir. Çünkü bütün teşkilatlanmamız jandarma üzerinden."

Balyoz soruşturmasını kapatan Askerî Savcı'nın söyledikleri özetle böyleydi. Yarın, diğer güncelleme itirafları ve raporları ele alacağım.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (3)

Mehmet Baransu 28.03.2012

Bugün güncellemeyle ilgili bölüme devam edeceğim. Balyoz Darbe Planı'nın görüşüldüğü ve Çetin Doğan tarafından kayıt altına alınan ses kaydında yüzlerce yerde güncelleme ve çalışmaların devam ettiğiyle ilgili bölümler var. Şimdi bu konuşmalardan bazı bölümleri vererek, aslında listelerin bir bölümünün 2003 ve seminer sonrası nasıl güncellendiğini, bazı planların hangi birliklerden alınıp, güncellenerek İstanbul'a uyarlandığını anlatalım.

"Birlikler seferberliğin ilan edilmesiyle birlikte teşkil edilecek, sıkıyönetim planları gözden geçirilecek ve GÜNCELLEŞTİRİLECEKTİR.

Planın istihbarat ekinde yer alan görevde kalması sakıncalı olan kamu kurum ve kuruluşları yöneticileri, bunların yerine atanacak sivil ve asker şahıslar ile kamu kurum ve kuruluşlarının imkân ve kabiliyetlerini içeren bilgiler GÜNCELLEŞTİRİLECEKTİR. Sıkıyönetim bildirileri güncelleştirilerek yayınlanmaya hazır hale getirilecek, basın ve halkla ilişkiler merkezinde çalışacak personel ile basın sözcülerine gerekli eğitim verilecektir.

Plan istihbarat ekinde yer alan kuruluş amaçları dışında çalışan veya faaliyetlere devam etmesinde sakınca görülen dernek, sendika ve meslek kuruluşlarıyla bunların yan örgütlerinin faaliyetleri üst komutanlık emirleri doğrultusunda durdurulacaktır.

Valilik, belediye başkanlığı, televizyon stüdyosu, radyo evleri gibi binaların emniyeti sağlanacak, giriş ve çıkışlar kontrol altına alınacaktır. Planın istihbarat ekinde belirtilen irticai, yıkıcı ve bölücü örgütleri desteklediği bilinen

yayın organlarının yayımı ve dağıtımı durdurulacaktır. Sıkıyönetim tali komutanlıkları sorumluluk bölgelerine ait bilgileri karşılıklı olarak koordine etmek suretiyle GÜNCEL halde bulunduracaktır.

Polisi hiçbir zaman ne jandarmanın ne silahlı kuvvetlerin dışında müstakil olarak bir göreve göndermemeyi planlıyor ve düşünüyoruz. Çünkü yapacağımız operasyon başarısız olabilir.

Kamu görevlerinin devralınması için önceden belirlenmiş olan personel görevlendirilmeleri icra edilecektir. Bu maksatla atanacak asker ve sivil şahıs listesi sıkıyönetim komutan yardımcılıklarınca GÜNCELLENMİŞ ve önceden sıkıyönetim komutanlığına gönderilmiş olacaktır. Askeri personel bütün kilit görevleri alacaktır. Bu personel harp akademileri, sınıf okulları ve diğer askeri birliklerdeki belirlenmiş general ve subaylardan, yetmediği takdirde emekli general ve subaylardan tefrik edilecektir."

Ses kaydına burada ara verip, yukarıdaki bu bölümle ilgili şu notu düşeyim. Hatırlanacağı gibi, Balyoz Darbe Planı'nın *Taraf*'ta yayımlanmasının ardından **Çetin Doğan, avukatları ve ailesi listelerdeki bazı isimlerle ilgili itirazlarda bulunmuş ve eklerin sahte olduğunu iddia etmişlerdi**. Gerekçeleri ise şuydu; Mart 2003'te yapılan toplantıda bazı isimler 1. Ordu Komutanlığı'nda görev yapmıyorlardı ve ya daha sonra 1. Ordu Komutanlığı bünyesine atandılar. O dönem görev yapmayan isimler, nasıl oluyor da bu listelere girdiler sorusunu yöneltmişler ve listelerin sahte olduğunu belirtmişlerdi. Ancak **yukarıdaki ses kaydından da anlaşılacağı gibi, toplantının bu bölümünde sunum yapan Kurmay Albay Ömer Küçükkılıç, atanacak asker ve sivil şahısların listesinin daha sonra güncelleneceğini belirtmiş ve bu listelerin aslında nasıl ve ne zaman hazırlandığını itiraf etmişti. Kaldı ki ses kaydının tamamı okunduğunda buna benzer onlarca bölümün olduğu görülüyor.**

Çetin Doğan ve avukatlarının bir itirazı da emekli olan veya o tarihte görevde bulunmayan isimlerin listelere girdiği ve listelerin bu yüzden sahte olduğu iddiasıydı. Ses kaydında darbe yapılması sonrası kilit görevleri atacak kişilerin yetmemesi durumunda emekli general ve subayların görevlendirileceği belirtiliyor. Ayrıca "diğer askeri birliklerdeki belirlenmiş general ve subaylar" denerek de 1. Ordu Komutanlığı bünyesinde bulunmayan, askerlerin de listelerde olacağı ses kaydında itiraf ediliyor.

Çetin Doğan: "Şimdiye kadar yaptığımız sıkıyönetim uygulamalarında temel hatamız, ben 1960'lardan beri bu tecrübeyi yaşamış bir kimse olarak söylüyorum. Temel hatamız şu olmuştur. Sıkıyönetim görevleri hap-darp olmadığı halde hep tali görevler sayılmıştır. Planlarımızın boyutları böylece detaylandırılması lazım. Aksi halde her şey yarım kalır. Kim nereye nasıl gelecektir, kim nerde görev yapacaktır, şartları ve bu konudaki istihbarat dosyalarımız olması lazım. Aksi halde her şey yarım yamalak olur. Ki olmuştur da. Mesela 80 ihtilalini yaşamış biri olarak söyleyeyim. Şimdi bakanlıklara personel gönderdik, ama hiçbir talimat vermedik...

Gerekli koordine ve sevk ve idare tedbirleri tamamlanacaktır. Bu safhada ayrıca kadro tatbikatları ve keşifler yapılacak, asayiş harekat merkezleri ile müşterek istihbarat merkezleri oluşturma hazırlıkları tamamlanacaktır. Ancak en önemli faaliyet olan istihbarat toplama gayretleri kesintisiz sürdürülecektir."

Ses kaydının bu bölümünden de anlaşılacağı gibi 12 Eylül Bayrak Planı güncellenerek hazırlanan bazı planlardaki eksiklikler Çetin Doğan'ın dikkatinden kaçmamış ve listelerin, tedbirlerin, istihbarat dosyalarının güncel hale getirilmesi emredilmiştir. Hazır bulunan ve hazırlanacak listelerin de kesintisiz sürdürüleceği açıklanmıştır.

Balyoz ses kayıtlarında İstanbul'a el konulması ve belirlenen liderlerin özel bir operasyonla bir gecede derhal toplanmasının anlatıldığı bölümde ise ilginç bir itiraf var. Önce bu bölümü okuyup ardından planların nasıl yapıldığını, nereden alındığını açıklayalım.

"Biz tabii 2. Ve 5. Kolordu Komutanlığı Bölgesinden aldık bu planları. İstanbul'un içerisinde daha değişik bir tertiplenmeyle bütün tuqaylara düşündüğümüz tarzda görevlendirme yaptık."

Kayıttan da anlaşılacağı gibi, darbe planlamaları ve ayrıntıları başka birliklerde hazırlanan planların güncellenip, değiştirilmesiyle oluşturulmuş, 12 Eylül Bayrak Planı'nda olduğu gibi arşivlerde hazır bulunan dosyalardan yararlanılmıştır. Aslında 2007 yılı ve sonrasında yapılan planlamalarda da Ergin Saygun ve ekibi benzer yöntem uygulamıştı.

Çetin Doğan: Doğrudan doğruya bu belediye yönetimlerine el koyma gibi görevlendirmelerimiz yok mu? Mesela diyelim, Pendik Belediye başkanı, Ümraniye Belediye Başkanı....

Asker: Komutanım şimdi onunla ilgili olarak bizim çalışmalarımız devam ediyor. Bazı bilgiler arz ettiğim gibi ulaşamadığımız şeyler var."

Ses kaydının bu bölümünde de seminer sonrası çalışmaların devam ettiği itiraf ediliyor. **Bu bilgi de Çetin Doğan ve arkadaşlarının, seminerden sonra belgeler arasında listeler var, bunlar sahte iddialarının kaynağını açıklıyor.**

NOT: Dünkü yazımla ilgili **Albay Bülent Münger** bir açıklama göndermiş. Açıklama ve cevabım yarın bu köşede olacak.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (4)

Mehmet Baransu 29.03.2012

Balyoz ve gerçekler yazı dizime bugün kısa bir ara verip, önceki gün ses kaydını yayımladığım **1. Ordu Komutanlığı Askerî Savcısı Albay Bülent Münger'in göndermiş olduğu açıklama**ya yer vereceğim. Sayın Savcı'nın cevap hakkına saygı olarak açıklamayı yayımladıktan sonra konuyla ilgili cevabımı okuyacaksınız.

"Gazetenizin 27.3.2012 tarihli nüshasında 'Kozmik Köşe Mehmet Baransu- Balyoz ve Gerçekler 2' başlıklı yazıda 'İddianın sahibi ise hem İrtica ile Mücadele Eylem Planı'nın orijinalini savcılığa gönderen meçhul subay hem de Balyoz Darbe Planı soruşturmasını yürüten Askerî Savcı Bülent Münger'di. Balyoz soruşturmasını yürüten Askeri Savcı'nın söyledikleri özetle böyleydi, bu rapora ve belgelere rağmen soruşturmasını tamamlayan Münger, ilginç bir şekilde dosyayı kapattı,' şeklindeki ibarelerin yer aldığı, yine kanuna aykırı olarak elde edilmiş ve internete düşmüş ses kayıtlarının tarafıma aitmiş gibi gösterilip, bunu da 3. Balyoz İddianamesi'nde sivil savcıların bu konuda almış olduğu ifadelerimi mahkemeye sunması şeklindeki gerekçeye dayandırdığı görülmüştür.

Yayınlanan yazının kişilik haklarımı ihlal edici nitelikte olduğu, hukuka aykırı yollarla elde edilmiş bulunan bilgilere dayandığı, hukuka aykırı elde edilmiş bilgilerin daha da saptırılarak ve eklenen şahsi yorumlarla kasıtlı olarak hakaret ve iftira suçunu teşkil edecek tarzda yayınlandığı, meçhul subayla aynı pozisyon ve saflarda ismimin gösterilmeye çalışıldığı, bunun basın özgürlüğünün kullanılması ile izah edilemeyeceği, söz konusu internet kayıtlarının hiçbir hukuki geçerliliği olmaması yanında yapılan teknik araştırma, inceleme ve diğer soruşturmalarla tarafıma ait olmadığının belirlendiği, keza sivil ve adli makamlara da bunu doğrulayıcı bir

beyanda ya da ifadede bulunulmadığı, bu bağlamda ismim zikredilerek tarafıma aitmiş gibi gösterilen konuşmalara dair söz konusu yayınlarla diğer yorumların kamu görevlisine görevinden dolayı hakaret ve iftira suçunu oluşturabileceği aşikardır. Bülent Münger. Hakim Albay Askeri Savcı."

Askerî Savcı'nın açıklaması böyle.

Savcı Münger, ses kaydının kendisine ait olmadığını, sivil adli makamlara da bunu doğrulayıcı bir beyanda bulunmadığını açıklamasına rağmen, 3. Balyoz İddianamesi'nin 138. sayfasında 05.10.2011 tarihinde konuyla ilgili ifade verdiği, ses kaydının bir bölümünü kabul ettiği görülüyor:

"Donanma komutanlığı Gölcük'te yapılan arama sonrasında orada geçen belgelerle ilgili biz de herkes gibi askeri savcılıktan arkadaşlarla hayretler içerisinde kaldık. Bazı konuşmalarımız oldu. Bunlar sabah toplantılarında çay muhabbeti şeklinde gerçekleşen günlük konuşmalardı. Bu konuşmalarımızın kanuna aykırı olarak dinlendiğini ve internet ortamında yayınlandığını gördük. Bazı konuşmaların çarpıtıldığını, eklemeler yapıldığını, bazı konuşmaların kesilip arkasına eklemeler yapıldığını, bazı konuşmaların tarafıma ait olmadığı halde ismimin zikredilerek bana aitmiş gibi gösterildiğini gördük."

Askerî Savcı Münger, bana gönderdiği açıklamada ses kaydını yalanlamasına rağmen, 05.10.2011 tarihinde sivil savcılara vermiş olduğu ifadede görüldüğü gibi **kaydı "kısmen" doğruluyor**. Kaldı ki yazımda ses kaydında tamamen Münger'e ait olmadığını, üç ayrı hukukçunun daha bu toplantıda bulunduğunu, konuşmaların bir bölümünün de bu hukukçulara ait olduğunu belirtmiştim. Askerî Savcı verdiği ifadede **konuşmanın sabah toplantısındaki bir çay muhabbetinde, Askerî Savcılık'tan arkadaşlarıyla geçtiğini de doğruluyor** zaten. Ses kaydının Balyoz mahkemesi tarafından dikkate alınıp, dosya kapsamına konduğunu da hatırlatayım.

Sayın Münger, kendisini meçhul subayla aynı pozisyon ve saflarda göstermeye çalıştığımı iddia etse de, yazıya bakıldığında iki konunun ayrı olduğu net bir şekilde görülecektir. Yazımda, Münger'in kişilik haklarını ihlal etmediğim gibi hakaret ve iftira da atmadım. Yazımda kamuya açıklanan iddianamede yer alan ifadesini ve ses kaydını yazıp, Balyoz davasını soruşturan bir savcının tesbitlerini aktardım.

Vakit yok ama çalışma var!

Balyoz davasında önceki gün savunma yapan **emekli Orgeneral Ergin Saygun'un ifadesindeki bir bölüm dikkatimi çekti**. 2003 yılındaki yapılan ve darbe planlandığı iddiasıyla yargılaması devam eden toplantıyla ilgili şunları söyledi. "İddianamede darbe karargâhı olarak yer alan, benim komutanlığını yaptığım 3. Kolordu Komutanlığı o dönemde tam teşekküllü NATO Karargâhı'na dönüştürülmesi emrini almıştı. Artık milli birlik olmayan 3. Kolordu, NATO'ya tahsis edilmiş ve bunun için hazırlıklarını tamamlamaya çalışan bir birlikti. NATO hazırlıkları yüzünden 3. Kolordu'nun darbe yapmaya vakti yoktu. Bundan, 'Vaktimiz olsaydı yapardık' gibi bir anlam çıkarılmasın. Biz, meşru zeminden çıkmayı, darbe yapmayı asla düşünmedik."

Saygun, ifadesinde bunları belirtmesine rağmen, hem 2003 yılında yaptığı sunumda hem de kendisine bağlı komutanların yaptığı diğer sunumlarda, karargâhının NATO'ya bağlı bir birlik gibi çalışmadığı, fişleme yaptığı, planlar hazırladığı görünüyor. Saygun, seminer konuşmasında iç tehdit başta olmak üzere, aşırı sol gruplar ve irticai kesimle ilgili ne tür hazırlıklar yapacağını ayrıntılarıyla anlatıyor.

mbaransu@gmail.com

Balyoz ve gerçekler (5)

Mehmet Baransu 30.03.2012

Balyoz ve gerçekler yazı dizimize bir günlük aranın ardından kaldığımız yerden devam edelim. Bundan önceki dört yazımda Balyoz darbe planlarının 2003 sonrası güncellendiğini anlatmış ve Çetin Doğan ve avukatlarının gerçek dedikleri ses kayıtlarından güncellemeyle ilgili örnekler vermiştim. Planların sürekliliğinden bahsetmiş, güncelleme bilgisinin de yine sanıklardan bazılarına ait olduğunu belirtmiştim. **Bugün güncellemeyle ilgili dosyadaki sayısız örneklerden ikisini daha verip, yarın teknik ve içerik konularıyla ilgili çelişkileri anlatmaya çalışacağım.** Güncellemelerin ardından 2003'teki bir dosyanın, 2007'de hazırlanmış gibi, üstelik yazı karakterinin de otomatik olarak nasıl değişebileceğini, **Microsoft**'tan aldığımız bilgiler ışığında anlatacağım.

Güncellemeyle ilgili ses kayıtlarının yer aldığı Balyoz İddianamesi'nde, çarpıcı bir kayıt var. Konuşan kişi perdede Çetin Doğan'a slaytlar eşliğinde yapılacak hazırlıklardan bahsediyor. Ancak bazı bölümleri atlıyor. Önce kaydı dinleyip, ardından bu çarpıcı bölümün altını çizelim:

"Komutanım, genel olarak aynıyız yaklaşımda. Ufak tefek rakamlarda oynamalar var. 15'e geçin. (15 no'lu slayta geçiyorlar.) Komutanım bununla ilgili olarak da sabah da arz edildi. Bu bilgiler Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın bu konuda yayınlanmış emrine istinaden ve oradaki hususlar GÜNCELLEŞTİRİLEREK yerine getirilmektedir. Konunun hassasiyeti ve bilgilerin yüksek gizlilik derecede kişiye özel gizlilik derecesinde olması nedeniyle takdime dahil edilmemiştir. Ancak bunlar dosyada, bu bilgilerimiz mevcuttur. GÜNCELLEŞTİRME faaliyetleri devam etmektedir. 22 lütfen."

Burada 15. slayttan direk 22'ye geçiliyor.

Çetin Doğan ve arkadaşları Mart 2003'te yapılan toplantıda, yapılanın bir seminer olduğunu ve savaş senaryosu oynandığını açıklamasına rağmen, **ses kayıtlarından anlaşıldığı gibi bazı dosyalar, gizli- gizlilik dereceli- kişiye özel denerek seminerde anlatılmıyor**. Bu anlatılmayan planların dosyaların içerisinde olduğu da açıkça belirtiliyor.

Eğer bir seminer yapılıyorsa ve bu seminer savaşla ilgiliyse, harp oyunuysa, **bu bilgilerin harp oyununa katılacak kişilerden neden saklandığı sorusu akıllara takılıyor**. Akla ikinci gelen soru ise şu; **Seminerde konuşulmayan ancak dosyada bulunan gizli- gizlilik dereceli bilgi, nasıl bir bilgidir ki GÜNCELLEŞTİRME faaliyetlerinin devam ettiğine vurgu yapılıyor?** Gizli- gizlilik dereceli bilgi nasıl bir bilgidir ki güncellemeye ihtiyaç duyuluyor? Ve akla gelen üçüncü soru; **Slaytlar neden atlanarak ve "seminerde" bulunan kişilere gösterilmek istenmiyor**. Bu toplantı normal bir "seminerse" ve burada "harp oyunu oynanıyorsa" bazı planların saklanması, katılımcılara gösterilmemesinin gerekçesi nedir?

Bu soruları sorduktan sonra ikinci ses kaydındaki güncelleme bölümüne geçelim.

"2 Şubat 2003 tarihinde Kısmi Seferberlik ilan edildi. Bu kanun da yürürlüğe girdi. Şimdi gelelim bu Marmara Nakliyat Planı'yla ilgili olarak elimizdeki planlara. Bu elimizdeki planlarda hâlâ Debedeniz Nakliyat diye ibareler var. Şu anda Debedeniz Nakliyat diye herhangi bir şey kalmadı. Bunun kesinlikle ve kesinlikle GÜNCELLEŞTİRİLMESİ lazım."

Görüldüğü gibi yalanlanmayan ve kabul edilen seminer ses kayıtlarında, toplantıya getirilen bazı planların içeriğinde, o gün olmayan bazı Nakliyat ibarelerinin olduğu ve bunların kesinlikle ve kesinlikle güncelleştirilmesi gerektiği emri veriliyor. Buradan da anlaşılıyor ki, bazı planlar arşivlerden çıkarılıp, üzerinde kısmi değişiklik yapılmasına rağmen, hatalı olarak seminere getirilmiş. Bu planın daha sonra güncellendiği de kayıtlardan anlaşılıyor. Debedeniz Nakliyat ibaresinin planlarda olması durumunda, biz bugün böyle bir ibarenin 2003 yılında olmadığını ve bu planın da sahte olduğunu tartışacaktık.

Yazımı yazarken Balyoz davasının görüldüğü mahkemede savcının mütalaa verdiği haberi ajanslara düştü. Konuyu burada noktalayıp, savcının mütalaasıyla ilgili bazı hatırlatmalar yaparak, yazı dizimin detaylarına yarın devam edeyim.

Balyoz davasının görüldüğü mahkeme savcısı, mütalaasında darbenin icraata geçtiğiyle ilgili sayısız noktaya işaret etti. Kamuoyunda tartışmaya açılan ve bu yazı dizisinin de konuları arasında yer alan CD'lerden 11 no'lu CD'nin de orijinal olduğunu ileri sürerek, CD'nin Süha Tanyeri'nin el notlarıyla örtüştüğünü, TÜBİTAK raporunun da gerçek olduğunu belirtti. Raporları, CD içeriğini merak edenler, iddianamenin 74-100. sayfaları arasındaki bölümü internetten okuyabilir.

Yarın: Çetin Doğan'ın avukatlarının Amerika'dan aldıkları rapora dayanarak, "2006 yılından sonra üretildi, 16 no'lu CD sahte," dedikleri bir planın ne zaman hazırlandığını, bu belgenin 2003 yılında hangi dergide, 2004 yılında hangi kitapta yayımlandığını anlatacağım. Ayrıca, sahte denen Balyoz Harekât Planı'nı, Çetin Doğan ve avukatlarının sahte demedikleri belgelerle paragraf paragraf karşılaştırmalı irdeleyeceğim. 2003 yılında hazırlanan bir belgenin güncellenmesi halinde 2006 yılında nasıl görünebileceği, yazı karakterinin nasıl değişebileceğiyle ilgili Microsoft'un notlarını paylaşacağım.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arsiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (6)

Mehmet Baransu 31.03.2012

Balyoz ve gerçekler (6) Çetin Doğan ve avukatlarının Amerika'dan aldıkları rapora göre, 16 no'lu CD içerisinde bulunan Karadeniz ve Ereğli'yle ilgili planlar, aslında 2006 yılından sonra "üretilmişti ve sahtelerdi".

Peki, gerçekler kendilerinin dediği gibi miydi?

Dünkü yazımda bu "sahte" denen belgelerin perde arkasını yazacağımı açıklamıştım. Ayrıca, "sahte" denen Balyoz Harekât Planı'nı, gerçek denen belgeler ve ses kayıtlarıyla karşılaştıracaktım. 2003 yılında hazırlanan bir belgenin güncellenmesi halinde nasıl 2007 görünebileceğini, Microsoft'un notlarını paylaşarak açıklayacağımı da belirtmiştim. Bugün yerim olmadığı için Balyoz Harekât Planı ve Microsoft'un notlarını, yazı dizime de bir gün ara vererek, pazartesi gününe bırakıyorum.

Bugün Karadeniz ve Ereğli planlarıyla ilgili Çetin Doğan'ın avukatlarının kamuoyunu nasıl yanılttığını açıklayayım.

Şimdi sıkı duralım...

2006 yılında üretildi denen belgeler, aslında Mehveş Evin'in yayın yönetmenliği yaptığı *Aktüel* dergisinde, Eylül 2003'te üç haftalık yazı dizisi olarak yayımlanmıştı. Üstelik belgeler ıslak imzalıydı ve üstünde de sayı numaraları vardı. Arşivlere giren, kayıtlı belgelerdi.

2003'te *Aktüel*'de yayımlanan ve Balyoz CD'lerinden **16 no'lu CD'de yer alan belgeler, "Türkiye'nin irticai taktik resmi"nin çıkartılması için Zonguldak'ın ilçesi Karadeniz Ereğli'nin fişlenmesiyle oluşturulmuştu. Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Karadeniz Bölge Komutanı Tümamiral Deniz Kutluk**'un imzasını taşıyordu. Belgelerde irticacı mahalleler, tüm cami ve okullar, Ereğli Demir-Çelik fabrikaları başta olmak üzere her yer ve her şey "gözetim altına" alınmıştı.

Tümamiral Kutluk'un imzasını taşıyan belgelerde **Recep Tayyip Erdoğan**, **Abdullah Gül** ve **Abdüllatif Şener**'in ismi de geçiyordu. Ama belgelerde yer alan sürpriz isim, **7. Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in damadı Mahmut Süleyman Göksu**'ydu. Erdemir Yönetim Kurulu üyesi olduğu için istihbarat raporlarında adı geçmişti Göksu'nun.

30 Ağustos 2003'te tuğamirallikten tümamiralliğe terfi eden Kutluk, elbette durduk yerde koca bir ilçeyi mercek altına almamıştı. **Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nın emri üzerine harekete geçmiş**, emirde, Batı Çalışma Grubu rapor sisteminin tekrar hayata geçirilmesi; 1 Mayıs 1997'de Batı Çalışma Grubu'nca uygulanmaya başlanan rapor sistemi gereği, 13 Mart 2003'te revize edilmesi istenmişti.

Yani Balyoz Darbe Planı'ndan bir hafta sonra, raporların güncelleştirilmesi ve fişleme yapılması emredilmişti. Tıpkı Balyoz ses kayıtlarındaki listeleri güncelleştirin, fişlemelere devam edin itirafları gibi.

İşte bu emir gereği, tüm ilçe büyüteç altına alındı. İlçede asıl önemli olan Ereğli Demir-Çelik fabrikalarıydı. Böylelikle araştırmanın önemli bir kısmı Erdemir üzerinde yoğunlaştı. AK Parti, iktidara gelmesinin hemen ardından Erdemir dâhil, Türkiye'de bulunan tüm demir-çelik fabrikalarının yönetim kurulu üyelerini değiştirmişti. 14 Ocak 2003'te Ereğli'de göreve gelen yeni kurul, dokuz kişiden oluşuyordu. Kdz. Ereğli'de bulunan "Karadeniz Bölge Komutanlığı İstihbarat ve İstihbarata Karşı Koyma ve Güvenlik Şube Müdürü" **Dnz. Bnb. İsmail Tümer**'in hazırladığı dört sayfalık rapora göre bu yönetim kurulunun yedi üyesi AKP ile irtibatlıydı.

Tümer'in hazırladığı istihbarat raporu, AKP yöneticilerinin yönetim kurulu üyeliklerini kendi aralarında paylaştıklarını söylüyordu. Bu paylaşıma göre Başbakan Recep Tayyip Erdoğan üç, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül ve Devlet Bakanı Abdüllatif Şener'in payına iki üyelik düşmüştü. Erdemir'in eski Genel Müdürü Maksut Süleyman Göksu da yönetim kurulunda yer aldı. Göksu, yedinci Cumhurbaşkanı Kenan Evren'in damadıydı.

Tümer'e göre Erdemir'e Nakşibendîler hâkim olmaya çalışıyordu. Bu çerçevede 50 ve 55 yaşını dolduran 400 kişi emekli edilerek şirkete yeni isimler alınmaya çalışıldı. Tümer bu işlemi "şirketi ele geçirmek" olarak yorumluyor ve AKP'yi sorumlu tutuyordu: "Erdemir içindeki personel tasfiyelerinin genel müdürün (Abdülkerim Dervişoğlu) inisiyatifinde olmayıp Nakşibendî tarikatının bölgesel planı izlenerek, yeni yönetim kurulu ve AKP mahalli yönetimi tasarruflarıyla yürütülmekte olduğu sanılmaktadır."

Dnz. Bnb. İsmail Tümer, İstanbul Menkul Kıymetler Borsası'nda işlem gören Erdemir hisselerinin değer kaybetmesini şöyle yorumluyordu: "Değeri ucuzlayacak şirket Yeşil Sermaye'nin eline geçecek. Diğer bir öngörü ise Erdemir'in bilinçli olarak piyasa değerinin ucuzlatılmakta olduğudur. Bilahare Erdemir stratejik yatırımının ve stratejik nitelikteki limanının özel sermaye gruplarının eline geçirilmesi sağlanacaktır. Üç yıl içinde kâr patlaması yapması düşünülen Erdemir'in 'Yeşil Sermaye' eline geçmesi hâlinde Koç ve Sabancı grupları ile baş edebilecek mali portföye kısa sürede ulaşabileceği uzmanlarca değerlendirilmektedir."

Dnz. Bnb. İsmail Tümer'in dikkat çektiği bir başka nokta ise Erdemir'de çalışanların maaşlarını aldıkları bankalardı. Rapora göre bu isimlerin çoğunluğu iki milyar lira ve üzerinde maaş alıyordu, maaşları ise Pamukbank ile Yapı Kredi Bankası ödüyordu. Ancak bu durum yakında değişecek, iki bankanın yerini faizsiz finans kurumu Asya Finans alacaktı. Bu durumda Asya Finans yaptığı bankacılık işlemlerinden yılda 500-600 milyar lira para kazanacaktı!

Dnz. Bnb. İsmail Tümer'in üzerinde durduğu bir başka isim de **Fazlı Erdoğan**'dı. Erdoğan, Kdz. Ereğlisi'nin bağlı olduğu Zonguldak'ın milletvekiliydi. 3 Kasım 2003 seçimlerinde AKP'den milletvekili olmuştu. Bnb. Tümer'e göre Erdoğan, Ereğli Müftüsü Mehmet Sönmezoğlu'nu görevden aldırmak için uğraşıyordu. Sönmezoğlu'nun laik ve Atatürkçü kimliği ile tanındığının altını çiziyordu Dnz. Bnb. Tümer.

Aslında o, bu kanıya kendi kendine varmamıştı; Sönmezoğlu da kendi kimliği hakkında onu aydınlatmış, yardımcısı Halil İbrahim Demirbaş'ın irticai kesimlerle bağlantısı olduğunu söylemişti. Raporda bu konu ayrıntılarıyla ele alınmıştı. Tüm bu raporlar ânında Deniz Kuvvetleri Karargâhı'na bildiriliyordu Tümamiral Deniz Kutluk tarafından. Hatta Kdz. Ereğli İmam-Hatip Lisesi müdürünün değiştirilmesi bile rahatsız etmişti Kutluk'u ve bu durum da 30 Nisan 2003'te Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na bildirilmişti: "Türban ile mücadelede başarısı ile temayüz etmiş ve dört yıldır görevinde bulunan İmam-Hatip Lisesi Müdürü İslam Güner'in Kdz. Ereğli yeni Milli Eğitim Müdürü Nuri Yılmaz'ca görevinden alınma çabasının İlçe Kaymakamı'nca önlendiği ilgi (d) yazısı ile bildirilmiş idi. Müdür İslam Güner, Zonguldak Valiliği'nin Ek-B'de sunulan ilgi (e) yazısı ile 30 Nisan 2003 tarihinden itibaren görevinden alınmıştır. Bu arada Zonguldak Valisi'nin –Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP)'nin parti politikaları kapsamında– AKP Zonguldak Milletvekili Köksal Toptan'ın yoğun taleplerine maruz kaldığı istihbar edilmiştir."

Kdz. Ereğli'de sadece tayin ve terfileri izlemekle sınırlı kalınmadı. Kurban Bayramı namazları ile Cuma namazları takibe alındı. Bu defa laiklik karşıtı vaaz ve hutbe verilip verilmediği araştırılmaktaydı. Bölgedeki 300'ü aşkın camide, imam ve vaizler incelemeye alındı. Haklarında rapor tutulup, Karargâh'a gönderildi.

Mahalle mahalle fişlediler

İlçedeki özel eğitim kurumları da fişlemelerden nasibini almıştı. O kadar ki Özel Yıldırım İlköğretim Okulu'nun düzenlediği "18 Mart- Çanakkale Şehitleri Haftası" çalışmaları bile ilgililerin dikkatinden kaçmadı. Konuşmacı, muhafazakâr camianın yakından tanıdığı eğitimci-yazar **Vehbi Vakkasoğlu**'ydu. Konuşma, konuşmacı, dinleyiciler, konuşmaya verilen tepkiler ayrıntılarıyla bir bir tesbit edildi ve aynen Karargâh'a iletildi.

Konuşmayı izleyen, yine aynı okulda Milli Güvenlik Dersleri'ne giren Dnz. Bnb. İsmail Tümer'di ve özel izinle, görevli olarak gitmişti bu toplantıya.

Camiler ve okullardan sonra sıra mahallelere gelmişti. **Tüma. Deniz Kutluk'un hazırladığı rapora göre ilçede altı mahallede "Kılık ve Kıyafet Kanununa Aykırı Giyinenler" mevcuttu:** "Bölgede Kılık ve Kıyafet Kanunu'na aykırı giyime az rastlanılmakla birlikte, söz konusu kanuna aykırı giyinenlerin nispeten daha fazla görüldüğü mahaller aşağıda belirtilmiş olup, konu ile ilgili istihbari çalışmalara devam edilmektedir; Yeşiltepe ve Belen mahalleleri, Bağlık Mahallesi 1 no'lu ve 2 no'lu Sakindere sokakları, Atatürk İlköğretim Okulu civarı, Karga Mahallesi, Güldere Mahallesi ve Gülüç Erdem Yuva Evleri arkası Sazlık Sokak…"

İlçedeki otomotiv şirketleri, döviz büroları, finans ve factoring kuruluşları ile dinlenme tesisleri de tek

tek fişlendi. Her kuruluşun hangi dinî cemaat veya tarikata bağlı olduğu tesbit edildi. Böylece bu tesislere giden kişiler hakkında da kanaat oluşturuldu.

Deniz Kuvvetleri Komutanlığı, Karadeniz Bölge Komutanlığı'nın **3590-81-03 numaralı, 23 Mart 2003 tarihli, "Kdz. Ereğli'deki İrticai Kadrolaşma Çalışmaları Hakkında" raporu** ve aynı kurumun 30 Nisan 2003 tarihli bir başka raporunda yazılanların bir kısmı böyleydi.

Yani Çetin Doğan'ın avukatlarının Amerika'dan aldıkları rapora göre sahte dedikleri belgelerin sayı numaraları bunlardı. Şimdi sahte denen belgeyle ilgili biraz daha ayrıntılı bilgi verelim.

İlk rapor, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nın 1 Mayıs 1997 tarihli yazısıyla (Bu emri de Çetin Doğan 1997 yılında aldırmıştı) "tesis edilen" aynı kurumun "241034B Ocak 2003" numaralı mesajıyla yeniden aktive edileceği bildirilen "Batı Çalışma Grubu" rapor sistemi kapsamında hazırlanmış ve "Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP)'nin Kdz. Ereğli'de yürüttüğü kadrolaşma çalışmalarına ilişkin elde edilen bilgiler" sunulmuştu.

Bu rapor, 2004 yılında yayımlanan bir kitapta da yer aldı. Ayrıca, sahte denen bu belgelerin ayrıntılarına, Tuncay Opçin'le birlikte hazırladığımız *PİRUS* adlı kitapta yer verdik.

Çetin Doğan ve avukatlarının, 16 no'lu CD sahte, içindekiler sahte dedikleri bir belge de yine yıllar önce, 2003 yılında Aktüel dergisinde yayımlanan bir fakstı. Faksı tüm birliklere çeken isim Çetin Doğan'dı. Bu faksın ayrıntıları da PİRUS kitabımızın 296-299'uncu sayfalarında. İlgilenenler, "sahte" denen ancak aslında gerçek olan bu belgenin ayrıntılarına oradan ulaşabilir. Üstelik "sahte-üretildi!" denen bu belgenin üzerinde faks numarası var ve faksın çekildiği saat de belli. Faks, 15 Ocak 2003'te, saat 14:43'te Donanma Komutanlığı İstihbarat Başkanlığı'na çekilmiş. Faks numarası 1. Ordu Komutanlığı Özel Müdürlüğü'ne ait. Altında da Çetin Doğan'ın emriyle çekildiği net bir şekilde görünüyor. Çetin Doğan, Balyoz Darbe Planı'nı ortaya çıkardığım gün, "yeni iktidara gelmiş bir parti için neden çalışma yapayım" minvalinde açıklamalar yapmıştı. Bu faksı okuyanlar, Çetin Doğan'ın darbe çalışmalarına aslında ne zaman başladığın net bir şekilde görebilir.

2006 yılında üretildi denen belgelerin bir bölümünün hikâyesi bu. Şimdi şu soruyu sormak gerekiyor. **Bu** belgeler 2006 yılında üretildiyse, 2003 yılında *Aktüel* dergisinde, 2004 yılında bir kitapta nasıl yer aldı? Bu belgelerin altında imzalar, sayı numaraları var. "Belgeler üretildi, sahte" diyenler, bu durumu nasıl açıklıyorlar?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (7)

Mehmet Baransu 02.04.2012

Balyoz ve gerçekler dizimizin cumartesi günkü bölümünde yazdığım yazıda, Çetin Doğan'ın avukatlarının 2006'da, 2007'de üretildi dedikleri iki belgenin, 2003 yılında **Aktüel** dergisinde, 2004 yılında bir kitapta yayımlandığını belirtmiştim. Ve şu soruyu sormuştum:

Bu belgeler 2006 yılında üretildiyse, 2003 yılında Aktüel dergisinde, 2004 yılında bir kitapta nasıl yer aldı?

Bu belgelerin altında imzalar, sayı numaraları var. "Belgeler üretildi, sahte" diyenler, bu durumu nasıl açıklıyorlar?

Beklediğim gibi bu soruma Çetin Doğan'ın yakınları cevap vermekte zorlandılar. Verdikleri cevap özetle şuydu; "O dediğiniz belgeler sahte değil, biz onları kastetmedik."

Ancak Çetin Doğan'ın avukatı Celal Ülgen'in 11, 16, 17 no'lu CD'lerle ilgili yaptığı açıklamalara baktığımızda, 2006'da üretildi denen bu belgeleri kastettiği net bir şekilde görülüyor. **Ülgen, çıktığı televizyon** programlarının hemen hemen hepsinde "CD içerisindeki tüm belgeler sahte, sonradan üretildi" demiş ve cumartesi günü perde arkasını yazdığım belgelerin de sonradan üretildiğini iddia etmişti. Kaldı ki Ülgen'le katıldığım bir programda, Karadeniz Ereğli planlarını gündeme getirmiştim ve Ülgen bunlara da sahte demiş, sonradan 2006 yılı sonrası üretildiğini iddia etmişti. Ancak sonradan üretildi denen bu belgelerin, 2003 yılında Aktüel dergisinde yayımlandığını ortaya koymam üzerine, başta Ülgen olmak üzere, davanın tarafları sessizliği tercih ettiler.

Bugün sizlerle sahte denen Balyoz Harekât Planı'nı ve **Microsoft'un** konuyla ilgili bilgisini paylaşacağımı ifade etmiştim. Sizlerden bugün de izin isteyerek ve özür dileyerek bu konuyu ilerleyen güne bırakacağım. Çünkü konuyla ilgili yüz sayfalık bir not aldım ve bu notlar bu köşeye sığamayacak kadar fazla. Tıpkı cumartesi günü yaptığımız gibi konuyla ilgili geniş bir yazı kaleme alıp, değerlendirmeyi sizlere bırakacağım.

Bugün Çetin Doğan ve avukatlarının kamuoyunu yanılttığı bazı noktalara parmak basacağım.

Çetin Doğan'ın avukatlarından Celal Ülgen 5 Mart 2012'de katıldığımız bir televizyon programında iddianamede ses kayıtlarının delil olmadığını söylemiş ve delil olmadığıyla ilgili e-mail adresimi isteyerek, belgesini bana göndereceğini, kamuoyundan özür dileyip dilemeyeceğimi sormuştu. Kendisine, iddianameyi beş kez okuduğumu ve ses kayıtlarının delil olduğunu söylemiştim.

Şimdi iddianamenin delil kısmını sizlerle paylaşacağım. **Ses kayıtlarının deliller arasında bulunup bulunmadığı yorumunu sizlere bırakacağım:** "İddia, ayrıntıları iddianamenin genel değerlendirme bölümünde detaylı olarak izah olunan doküman ve belge inceleme tutanakları, bilirkişi raporları, şüpheli beyanları, tesbit tutanakları, dijital inceleme raporları, **SES KAYIT ÇÖZÜMLERİ** ve **TÜM DOSYA** kapsamı."

Sanırım benim değil, Celal Ülgen'in kamuoyuna bir özür borcu var. Ses kayıtları deliller arasında. "Tüm dosya" kapsamını büyük harfle yazmamın da bir nedeni var. Şimdi bunun nedenini de açıklayayım.

Çetin Doğan'ın avukatları ilk günden itibaren delillerin yalnızca 11, 16 ve 17 no'lu CD'ler olduğunu iddia ettiler. Ancak tüm dosya kapsamından da anlaşılacağı gibi, **diğer CD'ler de deliller arasında**. Bu ifadeyi savcının "genel" bir ifade olarak deliller arasına koyduğu şeklinde bir itiraz da gelebilir. Bu itirazı çürüten belgeler ve gerekçeler de iddianamede var. İddianamede diğer CD'lerin de delil olduğuyla ilgili sayısız bölüm mevcut. Onlardan küçük bir kısmını sizlerle paylaşayım.

"Balyoz Harekât Planı ve ekleri Başsavcılığımıza teslim edilen CD'lerden 11, 16 ve 17. CD'lerde bulunmaktadır. Diğer CD'lerin tamamına yakını ise 1. Ordu Komutanlığına ait plan seminerine konu yapılan Egemen harekat planını da içeren ve gizli nitelikteki bir kısım askeri durum ve değerlendirmeleri ve planları içeren CD'lerdir. Bu nedenle söz konusu 50 klasörün tamamı EMANET KLASÖRÜ (EM 1-50) olarak adlandırılarak tamamı adli emanete alınmıştır. Bu klasörlerden dava ve suçla ilgili bir kısım çıktı ve belgeler ise yeniden fotokopi veya çıktısı alılarak klasörler halinde soruşturma dosyasına konmuştur."

Görüldüğü gibi 11, 16 ve 17 no'lu CD'lerde, Balyoz Harekât Planı'yla ilgili planların ekleri olduğu belirtilip, "diğer CD'lerde suçla ilgili bir kısım çıktıların alındığı ve belgelerin dosyaya konduğu" belirtiliyor. Yani, **deliller üç CD'den oluşmuyor.**

Bu CD'lerin hepsine, başta Genelkurmay Başkanlığı olmak üzere, ifadesi alınan o dönemin 1. Ordu Komutanlığı'nda çalışanlarının tümü gerçek dediler. Askerî bilirkişiler dâhil tüm bilirkişiler bu CD'lerin 1. Ordu Komutanlığı'nda hazırlandığını raporlarıyla belirttiler. Kaldı ki Çetin Doğan'ın yakınları ve avukatları da bu CD'lerin gerçek olduğunu kabul ediyorlar.

Diğer CD'lerin de delil olduğuyla ilgili iddianamedeki diğer bölümlerden de biraz örnek verelim.

52. Tümen Zırhlı Tümen Komutanı Tümgeneral **Metin Yavuz Yalçın**'ın, **Yuldaer Olcan**'ın, Albay **Suat Aytin**'in, **İhsan Balabanlı**'nın ve bazı isimlerin konuşması ve darbe toplantısında yaptığı sunumlar, 2 no'lu CD'de. Bu kişiler ses kayıtlarında ve powerpoint sunumlarında, İstanbul'un üzerine nasıl çökeceklerini, tankları nereye koyacaklarını, kimleri gözaltına alacaklarını, tüm listelerin ellerinde olduğunu ve dosyada bulunduğunu, milli mutabakat hükümetini, gözaltına alacakları kişileri ve daha fazlasını işte bu CD'lere koymuşlar. Bu deliller de 2 no'lu CD'de. İddianame de bu bölüm 200- 350. sayfalarda ayrıntılı olarak anlatılıyor.

"Albay Aytin'in, "Tüm basın yayın organları kontrol altına alınacak, rejim aleyhtarı yayın yapanlar kapatılacak" bölümü de 14 no'lu CD'de. 14 no'lu CD'de diğer darbe sunumları da var. Yani, Çetin Doğan ve avukatlarının sahte demedikleri CD'lerde darbenin ses kayıtları, powerpoint'ler var. Ve bu belgeler de deliller arasında. İddianamenin 100 sayfasında da bu CD'lerin deliller arasında olduğu açıkça vurgulanıyor.

Yerim kalmadığı ve konuyla ilgili sayısız belge olduğu için, çarpıtmalara cevabım Çetin Doğan ve avukatlarının gerçek dediği, yalanlayamadıkları belgelerle devam edecek.

Balyoz savcısına itirazım!

Balyoz davasının görüldüğü mahkemede, savcı esas hakkındaki mütalaasını verdi. Savcının mütalaasını okudum. Savcı tüm sanıklar hakkında darbeye eksik teşebbüsten 15 ila 20 yıl hapis cezası verilmesini talep etti. 920 sayfalık mütalaada dikkatimi bir bölüm çekti: "Balyoz Darbe Planı eyleme geçmiştir. Listede adı olan sanıkların 'bana böyle bir görev verilmedi' savunması geçersizdir."

İşte **bu noktada sayın savcıya itirazım var.** Sanıkların bir bölümü isimlerinin bulunduğu listelerden haberdar olmadıklarını söylemiş ve kendilerine böyle bir görev verilmediğini, kimlerin bu listelere isimlerini koyduklarını da bilmediklerini açıklamışlardı.

Savcı, esas hakkındaki mütalaasında da belirttiği gibi, bu savunmayı geçersiz saymış. Ancak, **listelere** baktığımızda bazı sanıklarla ilgili listelerin dışında dosyada herhangi bir delil olmadığını görüyoruz. Burada da hukukun en temel prensiplerinden birinin devreye girmesi gerekiyor. Velev ki bu sanıklar, listelerden haberdar.. Haklarında eğer başka bir delil bulunmamışsa, savunmalarının dikkate alınıp, "delil yetersizliğinden" bu kişilerle ilgili karar verilmesi gerekiyor. Beklentim, mahkeme heyetinin bu durumu dikkate alması ve kararını bu gerçekliğe göre vermesi. Çünkü iddianameler okunduğunda sanıkların büyük bir bölümüyle ilgili savcılığın elinde çok fazla sayıda delil(ler) olduğu görünüyor. Ancak bazı sanıklarla ilgili, sadece listelerde isimlerinin olması, bu kişilere de aynı cezanın verilmesi vicdanları yaralayacaktır.

Balyoz ve gerçekler (8)

Mehmet Baransu 03.04.2012

"Balyoz ve gerçekler" yazı dizimize bugün Çetin Doğan ve avukatlarının "sahte" dedikleri Balyoz Harekât Planı'nı, ses kayıtları, powerpoint'ler, Süha Tanyeri'nin el yazıları ve 12 Eylül Bayrak Harekât Planı'yla karşılaştırarak devam edeceğim.

Burada küçük bir not düşeyim. Balyoz Harekât Planı, 11 sayfadan oluşuyor. Ancak **iddianamenin ilk 600** sayfasında yaptığım incelemede, 11 sayfayla ilgili toplam 100 sayfalık benzerlik, birebir aynılık tesbit ettim. "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı'nın daha fazlası seminer adı altında yapılan darbe toplantısında gündeme getirilmiş.

Bugün bu konunun çok küçük bir bölümünü aktaracağım. Aldığım notlar, yüz sayfa ve karşılaştırmalı yapacağım değerlendirmeyi tek yazıya sığdırmam imkânsız.

Dizimizin bu bölümünde iki ara başlık kullanacağım. Birinci ara başlık Çetin Doğan ve avukatlarının "sahte" dedikleri Balyoz Harekât Planı olacak. İkinci ara başlık ise Doğan ve avukatlarının, Genelkurmay'ın, askerî ve sivil bilirkişi raporlarının gerçekliğini kabul ettikleri, üzerinde tartışma açamadıkları belgelerdeki, konunun nasıl geçtiği olacak.

İlk olarak dönemin Harekât Başkanı olarak görev yapan Kurmay Albay Süha Tanyeri'nin arşivlerden indirip, el yazısıyla notlar alarak Balyoz'a güncellediği 12 Eylül Bayrak Harekât Planı'yla, "sahte" iddiası ortaya atılan Balyoz Harekât Planı'ndaki benzerlikleri karşılaştıralım.

- Bayrak Harekât Direktifi Durum Başlığı: "Ülkenin içinde bulunduğu son derece önemli ekonomik siyasi ve sosyal sorunların yanında, her geçen gün hızını biraz daha arttıran anarşi, terör ve bölücülüğün devletin bekasını tehdit eder boyutlar kazandığı..."
- MGK 1 no'lu Bildirisi: "Büyük Atatürk'ün emanet ettiği ülkesi ve milletiyle bu bütün olan, Türkiye Cumhuriyeti Devleti, son yıllarda, izlediğiniz gibi dış ve iç düşmanların tahriki ile, varlığına, rejimine ve bağımsızlığına yönelik fikri ve fiziki haince saldırılar içinde olduğu..."
- "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı'nda Durum Başlığı: "28 Şubat sürecinde elde edilen kazanımlardan istifade edilememesi ve 2002 seçimlerinde AKP'nin tek parti olarak iktidara gelmesiyle beraber, ülkede hızlı bir zemin kayması yaşandığı, ülkesi ve milletiyle bir bütün olan Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin laiklik karşıtı ve irticai unsurların etkisine girmeye başladığı, son zamanlarda varlığına, rejimine ve bağımsızlığına yönelik fikri ve fiziki haince saldırılar içinde olduğu, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel niteliklerini değiştirme gayretlerinin gizlenemeyecek kadar aşikâr ve had safhaya ulaştığı..."

Sahte denen belgeyle, gerçekliği kabul edilen belgeler arasındaki benzerlik veya birebir aynılık dikkat çekici.

• Bayrak Harekât Direktifi Durum Başlığı: "Ülkenin mevcut sorunlarından başka yakın çevresinde her an silahlı bir çatışmaya dönüşebilecek ciddi gelişmeler cereyan etmesine rağmen bugüne kadar başta parlamento olmak üzere tüm siyasi partiler ve bazı anayasal kuruluşların verimli ve uyumlu çalışma düzenine ısrarla girmeyerek ülkenin acil sorunlarına köklü önlemler alamadığı, yasaların uygulanmasında komünizm, faşizm ve

şeriat düzeni gibi ideolojik tercihlere ağırlık vererek ülkeyi uçurumun kenarına getirdikleri..."

Balyoz'a sahte, birebir aynısına gerçek diyorlar!

- MGK 1 no'lu Bildirisi: "Devletin, başlıca organlarıyla işlemez duruma getirildiği, anayasal kuruluşların tezat veya suskunluğa bürünmüş olduğu, siyasi partilerin kısır çekişmeler ve uzlaşmaz tutumlarıyla devleti kurtaracak birlik ve beraberliği sağlayamadıkları ve lüzumlu tedbirleri almadıkları, böylece yıkıcı ve bölücü mihrakların faaliyetlerini alabildiğine arttırdıkları ve vatandaşların can ve mal güvenliğinin tehlikeye düşürüldüğü..."
- "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı Durum Başlığı: "Devletin, başlıca organlarıyla işleyemez duruma getirildiği, anayasal kuruluşların tezat veya suskunluğa bürünmüş olduğu, muhalefet partilerinin kısır çekişmeler ve uzlaşmaz tutumlarıyla devleti kurtaracak birlik ve beraberliği sağlayamadıkları ve lüzumlu tedbirleri almadıkları, böylece irticai, yıkıcı ve bölücü mihrakların faaliyetlerini alabildiğine arttırdıkları ve vatandaşların can ve mal güvenliğinin tehlikeye düşürüldüğü..."

Çetin Doğan'ın avukatlarının gerçekliğini kabul ettiği, Süha Tanyeri'nin üzerinde el yazısıyla notlar alıp, güncelleyerek Balyoz'a uyarladığını itiraf ettiği bu belgeler, yani MGK'nın 1 no'lu Bildirisi'nde yer alan ibarelerden sadece iki kelime farklı.

- MGK 1 no'lu Bildirisi: "Atatürkçülük yerine irticai ve diğer sapık ideolojik fikirlerin üretilerek, sistemli bir şekilde ve haince, ilkokullardan üniversitelere kadar eğitim kuruluşları, idare sistemi, yargı organları, iç güvenlik teşkilatı, işçi kuruluşları, siyasi partiler ve nihayet yurdun en masum köşelerindeki yurttaşların dahi saldırı ve baskı altında tutularak bölünme ve iç harbin eşiğine getirildiği, kısaca devletin güçsüz bırakıldığı ve acze düşürüldüğü..."
- Balyoz Harekât Planı: "Atatürkçülük yerine irticai ve diğer sapık ideolojik fikirlerin üretilerek, sistemli bir şekilde ve haince, ilkokullardan üniversitelere kadar eğitim kuruluşları, idare sistemi, yargı organları, Milli İstihbarat Teşkilatı, Polis ve iç güvenlik teşkilatı, işçi kuruluşları, siyasi partiler ve nihayet yurdumuzun en masum köşelerindeki yurttaşlarımızın dahi saldırı ve baskı altında tutularak yozlaşma, bölünme ve iç harbin eşiğine getirildiği, kısaca devletin güçsüz bırakıldığı ve acze düşürüldüğü..."

Gerçek denen belgeyle, sahte olduğu iddia edilen belge arasında yine iki kelime farklı. Buna benzer çok sayıda örnek olduğunu da vurgulayayım.

Başlıklar birebir aynı, biri gerçek, biri "sahte"

Şimdi başka bir çarpıcı ayrıntıyı gözler önüne serelim. Balyoz Harekât Planı kapsamında incelenen belgelerde, iddianamede 517 ile numaralandırılmış doküman mevcut. Bu dokümana da Çetin Doğan'ın avukatları sahte iddiasında bulunuyorlar. Önce dokümanı yazıp, ardından çarpıcı ayrıntıyı verelim. Bu belge içinde l'den 10 a kadar numaralandırılmış başlıklar mevcut. İşte onlar: "I: Yeni kadro uygulamaları, 2: Bayrak harekât direktifi, 3: Üst makamlara arz edilen yazılar ve ilgili makamlara verilen düzeltici emirler, 4: 1'inci Ordu ve İst. Sıkıyönetim Devamlı Talimatı, 5: Sıkıyönetim bilgi dosyası, 6: Sıkıyönetim karargah brifingi, 7: Sıkıyönetim bildirileri, 8:

uygulamalarındaki aksaklıklar ve alınacak önlemler, 9: Aşırı solcu ve komünist terörist örgütler arasındaki birlik çalışmaları, 10: Komutanlık bildiri ve prensip kararları."

İşte bu 10 başlık, Bayrak Harekât Planı'nda, 12 Eylül 1980 askerî darbesinin uygulamalarının yer aldığı dokümanların ana başlıklarıyla birebir aynı. Yani, arşivlerden indirilen ve 2003'e birebir aynı başlıklarla aktarılan bu belgeye de avukatlar sahte diyorlar. Bu belgeye sahte diyen Çetin Doğan ve avukatları, belgeye kaynaklık teşkil eden ve Süha Tanyeri'nin el yazısıyla da bu notların gerçek olduğu belirtilen, aynı zamanda da birebir aynı başlıklar olan diğer belgenin gerçekliğini kabul ediyorlar. Eğer bu gerçekse, Balyoz Harekât Planı'ndaki bu başlıkların "sahte" olduğunu avukatlar nasıl iddia ediyorlar?

• "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı içerisinde: "...Özellikle, gözaltına almalar ve yağma talan, gasp ve milli serveti tahrip gibi eylemler sırasında ikazlara uymayanlara karşı, Silahlı Kuvvetlerin gücünü çok kısa sürede hissettirecek sert uygulamalara başvurulacak..."

Gerçekliği tartışılmayan Balyoz'un ses kayıtlarından:

66'ncı Zırhlı Tugay Komutanı Tuğgeneral İhsan Balabanlı: "Kolordu planımızda da belirtildiği gibi nokta operasyonlarda müdahale etmek üzere (3) tane bölüğüm hazırdır. Bu bölükte (4) mekanize unsur, (4) zırhlı personel taşıyıcı, (3) panzer ve Jandarma'nın unsurları bulunmaktadır. Bunlar Gaziosmanpaşa, Bağcılar ve Fatih Bölgesi'ne süratle intikal edebilecek şekilde kışlamda hazır beklemektedir..."

Seminerde X Şahıs: "Özellikle İstanbul ve Güneydoğu Anadolu bölgesindeki olaylara İsrail örneğinde olduğu gibi kesin, süratli, sert tedbirler alınmadığı takdirde bilhassa irticai olayların ülke geneline yayılma ihtimali mevcuttur."

Şükrü Sarıışık: "Kuvvetleri sağa sola göndermenin bana göre yapılacak en kolay harekât tarzı 12 Eylül gibi harekâtın baştan itibaren organize edilmek suretiyle biranda söndürülmesine imkân sağlar."

X Şahıs: "Ayaklanma var. Şiddetle bastırılması gerekiyor. Şiddetin karşısında şiddet kelimesinin karşısında ateş açmak var komutanım. Sağa sola tankla gireceğiz komutanım. Şimdi mesela Fatih bölgesinde bu olayların elebaşları kimler belli komutanım. Tehdide yönelik tahsis edilmiş kuvvetlerimiz var komutanım. Komutanım. 3. Bölge için aynı olay meydana geldiğinde olaya şiddetle müdahale edeceğim. Bütün planlarımın temelinde olaya şiddetle müdahale edilme esası var."

Ses kayıtlarından küçük bir örnek verdim. "Sahte" denen belgedeki bu bölümden daha fazlası ses kayıtlarında mevcut.

• "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı içerisinde: "Hiçbir hak ve özgürlük mutlak ve sınırsız olmadığı gibi, konu laik devletin bekası olunca haber verme ve basın özgürlüğü de sınırsız ve mutlak değildir. Harekâtın icrası ile birlikte her türlü yazılı, sözlü ve görsel basın-yayın kuruluşları kontrol altında tutulacak…"

· Gerçekliği tartışılmayan ses kayıtlarından:

İhsan Balabanlı: "Komutanım böyle bir harekâtta basının kontrol altında tutulması gerektiğine inanıyorum... Biraz sonra arz edeceğim teşkilatlanmamda da sivil işler bölümünde irtibat kısmı var. Bu basını bu şekilde kontrol etmek suretiyle bölgeme özellikle basın unsurlarının girmemesi için gerekli tedbirleri aldım komutanım."

Çetin Doğan: "Basın da senin bölgende zaten. Basın-yayın şeyi kuruluşlarının çoğunluğu değil mi?"

İhsan Balabanlı: "Keza Radyo Televizyon Üst Kurumu da var İstanbul'da görev yapan, bunlar Gayrettepe'de komutanım, İstanbul radyolarını ve televizyonun da bazı bir bölümünü izliyorlar... Ayrıca Basın Savcılığı konusu var. Bu konuda Basın Savcılığı bize müşavir olarak çalışacaklar."

- Ses kaydından başka bir bölüm: "Bölgedeki bütün basın-yayın kuruluşları kontrol altına alınacak. Halkın kışkırtılmasına ve tansiyonun yükseltilmesine yönelik yayınlar engellenecek. Rejim aleyhtarı yayın yapanlar kapatılacak."
- "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı: "Tüm sorumluluk bölgesini kapsayacak şekilde kontrol noktaları tesis edilecek ve anılan bu noktalarda gerekli görüldüğü takdirde tanklar da kullanılarak, kitlesel, kalabalık grupların yer değiştirmelerine, toplanmalarına ve gösteri yapmaları engellenecek. Plan, planlama ve hazırlık maksadıyla derhal, icra safhası ise emirle yürürlüğe girecektir." "...Planı ve hazırlıkları ifşa etmeyecek şekilde ilgili personelle kadro tatbikatları icra edilecek..."

Gerçekliği tartışılmayan ses kayıtlarından:

Tümgeneral Metin Yavuz Yalçın: "Birlikleri buraya getirir İstanbul'un üzerine çökerim komutanım. Belediye başkanıymış, savcıymış, hâkimmiş, kaymakammış yani bu konuya olumsuz bakan **tabloda yer alan** (Perdede gözaltına alınacak kişilerin listesi var) insanları gerekirse belediye başkanını komutanım, komutanları o görevde rütbesi olacak şekilde görevlendirmek suretiyle ve ağır bir baskı biraz evvel ifade ettiğim gibi... böyle halka da acımasızca hareket etmek bizim görevimizdir."

X Şahıs: "Ayaklanma var. Şiddetle bastırılması gerekiyor. Şiddetin karşısında, şiddet kelimesinin karşısında ateş açmak var komutanım. Sağa sola tankla gireceğiz komutanım."

Tuğgeneral İhsan Balabanlı: "Komutanım, bölgemde bulunan bütün ilçelere ait şimdiye kadar meydana gelen olaylar ve müteakip safhalarda meydana gelecek gelebilecek olaylar nerelerde olduğu tesbit edilmiştir. Emir verildiğinde süratle belirtilen intikal yollarından ilgili geri toplama bölgelerine birliklerim intikal edeceklerdir. Bu yerleri en son olarak geçen ay sivil giyinmiş unsurlarım tarafından tekrar keşfini yaptırdım. Şu anda komutanım bölgelere intikal için gerek zırhlı unsurlarım gerekse tekerlekli unsurlarımın intikali için herhangi bir mani yok. Yine bölgemde önemli kavşak ve meydanlar var. Altı tane önemli meydan ve kavşak tesbit ettim. Bu bölgeler kontrol altına alınacak. Emirle sokağa çıkma yasağı ilan edilecek. Sokağa çıkma yasağının ilan edilmesiyle birlikte birliklerimin kullanılması ve sevk ve idaresinde daha da kolaylık olacağını değerlendiriyorum." ... "Komutanım, yine kolordu planında emredildiği üzere bazı bölgelere süratle darbe harekâtı yapabilmem, yapmam emredilmişti. Özellikle zırhlı unsurları kullanarak gözdağı vermek veya cezalandırma şeklinde yapacağım bu harekât sonunda daha önce hassas bölgeler olarak değerlendirdiğimiz metro meydanı var Fatih'te komutanım. Cemevi, Gazi Mahallesi Mezarlığı, Gazi Kültür Evi bir önceki yansıda da vardı. Bu bölgelere süratle zırhlı unsurlarım gösteri harekâtı şeklinde intikal edecekler..."

Tuğgeneral Yuldaer Olcan: "Kritik yol, kavşak ve ulaşım merkezlerinde kontrol noktaları ve bu kontrol noktalarıyla irtibatlı olarak gece gündüz ana güzergâhlarda motorlu devriyeler oluşturulacak."

• "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı içerisinde: "...Teşkil edilecek olan... kamu kurum ve kuruluşlarında görevlendirilecek personel. Teşkil edilecek birimlerle, başta tüm kara deniz ve hava yolu terminalleri olmak üzere, Kamu kurum ve kuruluşları, Özel hastaneler ve ilaç depoları, Gümrükler, depolar, ambarlar ve büyük alışveriş merkezlerinin tamamı kontrol altına alınacak ve özellikle ülkeye yurtdışından giriş çıkışlara ikinci bir

emre kadar müsaade edilmeyecek,..."

Gerçekliği tartışılmayan ses kayıtlarından:

Çetin Doğan: "Kamu kurum ve kuruluşları silahlı kuvvetlerin denetimine girmeli."

İhsan Balabanlı: "Önemli olan halkın günlük yaşantısının gereği olan bazı hizmetlerin aksamadan yürütülmesidir. Bu konuya özellikle hassasiyet göstermekteyiz. Bunun için kamu kurum ve kuruluşlarını etkin bir şekilde kullanmak esas olmakla beraber buraya görevlendireceğim personel özellikle üst subay ve bu konuda uzman personel olarak görevlendirilecektir. Yine bölgemde önemli terminal ve istasyonlar var. Üniversitelerin kontrolünü de komutanım, kendi özel güvenlik teşkilatı, ayrıca emniyet ve jandarmayla yapmayı düşünüyorum."

Ses kaydında bir diğer asker: "Bölgedeki bütün fırınlar, marketler ve gıda maddeleri satan yerler kontrol altında bulundurulacak. Halkın temel gıda maddeleri açısından sıkıntı çekmesi önlenecek. Hastane, eczane ve sağlık ocaklarında görev yapacak personelin durumu tesbit edilecek. Özel sağlık kuruluşları dâhil halka kesintisiz hizmet vermeleri sağlanacak."

Kurmay Albay Ömer Küçükkılıç: "Kamu görevlerinin devralınması için önceden belirlenmiş olan personel görevlendirmeleri icra edilecektir. Bu maksatla atanacak asker ve sivil şahıs listesi sıkıyönetim komutan yardımcılıklarınca güncellenmiş ve önceden sıkıyönetim komutanlıklarına gönderilecektir."

Korgeneral Ergin Saygun: "Migros, Carfur, Capitol bunların başta el konulması halinde daha düzenli bir dağıtım yapmak mümkündür."

"Sahte" denen belgedeki bu ifadelere rağmen, görüldüğü gibi ses kayıtlarında belgeden daha fazlasının olduğu görülüyor. Bugün, 100 sayfalık notumdan sadece sekiz sayfasını yazabildiğim notunu da düşerek, konuya yarın kaldığımız yerden devam edelim.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (9)

Mehmet Baransu 04.04.2012

Balyoz ve gerçekler dizimize, "sahte" denen belgelerle, gerçek olduğu Çetin Doğan ve avukatları tarafından kabul edilen belgeler arasındaki incelemeyle devam edelim.

» "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı: "Türkiye Cumhuriyeti, kurulduğu günden bu yana en sıkıntılı ve en tehlikeli dönemini yaşamaktadır. Henüz tam olarak dünya devletlerince tanınmadığı ve iç isyanlar ile boğuştuğu bir dönemde dahi bu kadar büyük bir tehlike içerisinde olmamışken, bugün, hortlatılmak istenen Sevr, başta irticai faaliyetler olmak üzere iç ve dış tehditler kötü yönetimle birleşmiş ve bugünkü tehlikeli safhaya gelinmiştir. Laik Türkiye Cumhuriyeti'nin varlığını tümüyle ortadan kaldırmaya yönelik çabalar, yerli işbirlikçilerin gönüllü katkılarıyla, ülke içinde yıkıcı güç odaklarının aynı noktada buluşmasına neden olmuş ve zirve noktasına ulaşmıştır."

» Gerçekliği tartışılmayan ses kaydı:

Çetin Doğan: "... Aslında günümüzdeki gelişmeleri dikkate aldığımız zaman birinci öncelikli ele almamız gereken iç tehdidi bu seminerde öne alıyoruz... İçinde yaşadığımız koşulları hepiniz biliyorsunuz yaşadığımız durumları ve gelişmeleri hepiniz biliyorsunuz ve olası en kötü senaryo derken o kötü senaryodan daha kötü senaryo aslında. Gelişmeler bir yönüyle bundan bir kaç ay evvel öngördüğümüz senaryodan daha kötüsüne mi gidecek bilmiyorum. Öyle endişe verici bazı gelişmeler de var...

Ama bizim başımıza gelebilecekler olası planlarımız içerisinde yer alması gereken konular daha geniş kapsamlı hatta yönetimin bir bölümünü de içine alan Silahlı Kuvvetler'e Türkiye'nin Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin laik demokratik yapısını bozma girişiminde daha ciddi kalkışmalar olabileceği olayları da gözardı etmememiz lazım. Bunu gözardı etmemek için de evvela her EMASYA komutanı kendi bölgesinde kendi sorumluluğu olduğu alanlardaki gelişmeleri yakından takip etmesi potansiyel olarak böyle bir olayları yaratacak insanları bölge içerisinde istihbarî çalışmayla bulması gerekmektedir.

Arkadaşlar bu plan seminerini, plan çalışmasını KASITLI OLARAK belli bir çerçeveye koyduğumuzu, günün şartlarımıza günün konjoktürel gelişmelerine göre dikkatlerimizi nerelerde yoğunlaştırmamız gerektiğini ortaya koymak için yaptığımı herhalde hepiniz ANLAMIŞSINIZDIR. Yani buradaki Yunanistan meselesi TALİ bir meseledir; Yunanistan MESELSİ BÖYLE BİR ORTAM İÇERİSİNDE ZATEN OLASILIĞI EN UZAK BİR SENARYODUR. Aslında içinde yaşadığımız senaryo bu senaryonun neler getirip neler götüreceği konusu önem arz etmektedir. Bunun için ben sizlere evvela iç güvenlik ve Kuzey Irak hakkında son gelişmeler ve buradaki yapılan çalışmalar sonucunda nelerin üzerinde daha fazla durmamız gerektiği konusundaki düşüncelerimi aktaracağım. Sesim duyuluyor değil mi? Daha fazla yaklaştırmayayım herhalde değil mi? Rahatlıkla duyuluyor. Gerçekten de şu anda ülkenin içinde bulunduğu durum bütün yurttaşlarımız tarafından endişeyle takip ediliyor."

"Sahte" denen Balyoz Harekât Planı'ndaki bu bölümle konuşmaların birebir örtüştüğü, hatta konuşmalarda daha fazlasının olduğu görülüyor. Tabii akla da ister istemez şu soru takılıyor. **Belge sahteyse, fazlasının konuşulduğu bu konuşmalar ne?**

Kim kandırıyorsun Çetin Doğan!

Çetin Doğan'ın konuşmasında büyük harflerle yazdığım bölümler ise önemli. Hatırlayacağınız gibi Balyoz haberini ilk yazdığım günden itibaren, Çetin Doğan, avukatları, ailesi, bazı Balyoz sanıkları ve Doğan'ın medyadaki gazetecileri, seminerde dış tehdidin yani Yunanistan'ın ele alınıp görüşüldüğünü, iç tehdidin tali unsur olduğunu iddia etmişlerdi. Ancak ses kaydında açıkça görüldüğü gibi plan semineri "KASITLI" olarak, bir çerçeveye oturtulmuş, günün şartlarına göre yani AK Parti'nin iktidara gelmesine göre, önce sıkıyönetim sonra darbe yapılacağı ele alınmış bunun anlaşılması için de Doğan ANLAMIŞSINIZDIR demek zorunda kalmıştı. Senaryoda Yunanistan'ın tali mesele olduğu, en uzak bir senaryo olduğu da açık açık itiraf ediliyor.

Konuyla ilgili kamuoyuna yansımayan başka çarpıcı nokta da şu: Hatırlanacağı gibi, Çetin Doğan, AK Parti'nin 3 Kasım 2003 seçimlerinde tek başına, Anayasa'yı değiştirecek çoğunlukla iktidara gelmesinden hemen sonra darbe çalışmalarına başlamıştı. Çetin Doğan, dokuz ay sonra emekliye ayrılacağı için, kısa dönemde darbe hazırlıkları, harekât ve sıkıyönetim planları yapmak yerine, o dönem 1. Ordu Komutanlığı'nda Kurmay Başkanı olan Albay Süha Tanyeri'ne emir vererek, 12 Eylül darbe planı olan Bayrak Harekât Planı'nın arşivlerden indirilip, hazırlıkların ona göre yapılması emrini vermişti. Tanyeri de arşivlerden bu planı indirerek, üzerinde el yazılarıyla notlar alarak, 12 Eylül planlarını 2003'e uyarlamış, güncellemişti.

12 Eylül'de de darbe dış tehdidin içine sokulan iç tehditle yapıldı!

İşte 12 Eylül Bayrak Harekât Planı da dış tehdidin içerisine, iç tehdit yerleştirilerek hazırlanana bir plandı. Bayrak Harekât Planı da tıpkı Balyoz Planı gibi dönemin Kurmay Başkanı tarafından hazırlanmıştı. İddianamede konuyla ilgili bölümler şu şekilde anlatılıyor:

"Diğer yandan 12 Eylül Bayrak Harekât Planı da incelendiğinde, iç tehdit yanında dış tehdit değerlendirmesinin de yapıldığı anlaşılmaktadır. Bu şekildeki bir çalışma; deşifre olunması halinde yasal bir çalışma yapıldığına ilişkin zemin hazırlamaya, bu yönde savunma yapmaya yöneliktir. Yani plan içerisinde dış tehdit irdelemesi tamamen kamufle yapma maksadıyla konulmuştur. Bu bağlamda 1. Ordu'da yapılan sıkıyönetim planları tam anlamıyla askerî müdahaleye yönelik çalışmalardır...

12 Eylül 1980 öncesinde askerî müdahaleye ilişkin Bayrak Harekât Planı 1. Ordu Komutanı tarafından imzalanmıştır. Planın ekinde muhafaza altına alınacak hassas tesisler, yakalanacak ve tutuklanacak kişiler, siyasi parti temsilcileri, dernek temsilcileri.. gibi kişilerin isimlerinin yer aldığı listeler bulunmaktadır. Bu listeler de o dönemin 1. Ordu Kurmay Başkanı tarafından imzalanmıştır. Listelerde gözaltına alınacak milletvekillerinin isimleri, sendikacıların isimleri, bankacıların isimleri, ülkücü derneklerin isimleri de tek tek belirtilmiştir. Akla gelebilecek her kurum ve dernek hakkında detaylı çalışmalar yapılmıştır. Harekâtın başlamasıyla birlikte gözaltılar yapılmıştır. Bu dönemi yaşayanlar, gelişmeleri daha iyi bilmektedirler. 1. Ordu'nun 2003 yılında yaptığı bu Balyoz Güvenlik Harekât Planı'nda da ekler kısmında kişiler, dernekler, basın kuruluşları, yönetici ve kamu görevlileri de tek tek fişlenmiştir. Bunların yapılmasıyla Hükümeti ortadan kaldırmaya teşebbüs suçunun hazırlık hareketlerinden çıkılıp icrai hareketlerine geçilmiştir."

Ses kaydındaki bu çarpıcı bölümü ve 12 Eylül darbesinin Bayrak Harekât Planı'nın da dış tehdidin içerisine yerleştirilmiş, iç tehditle yapıldığı notunu düştükten sonra Balyoz Harekât Planı ve ses kayıtların karşılaştırmaya devam edelim;

» "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı'ndan: "Laiklik etrafındaki gerici kuşatma kontrolden çıkmış, bilinçli, sistemli ve kontrollü bir şekilde Cumhuriyet'in kazanımlarına yönelmiştir. Bu hedef önünde en sağlam ve sarsılmaz kale olarak görülen TSK hedef haline getirilmiş, yıpratılması ve komuta zafiyeti oluşturulması için yoğun çaba sarf edilmiş/edilmektedir.

İrticai grupların, hedefe giden yolda engel olarak gördükleri TSK'ya karşı bir taraftan sızma gayretleri artarak devam ederken diğer taraftan yıpratma, komuta zafiyeti içerisinde ve dinsiz gösterme çabaları da artan bir ivme ile devam etmektedir."

Burada araya girerek şu hatırlatmayı yapayım. Balyoz belgeleri arasında seminer ses kayıtlarının yanı sıra, Çetin Doğan'ın darbe toplantısından önce Kolordularının hazırlıklarını denetlemek üzere yaptığı iki toplantının ve 1. Ordu Komutanlığı'nda gerçekleştirilen aylık karargâh koordinasyon toplantısının da ses kayıtları var. Bu kayıtlar incelendiğinde de yukarıdaki "sahte" denen belgeyle, içeriğinin birebir örtüştüğü hatta daha fazlasının konuşulduğu görülecektir. Bu ses kaydı, "Ordu Komutanı'nın Direktifleri" başlığıyla bir metin haline de getirilip, CD'lere de konmuş.

» 20 Aralık 2002 tarihinde 1. Ordu Komutanlığı Karargâh koordinasyon toplantısında Çetin Doğan'ın darbe hazırlığı için yaptığı konuşma: "Özellikle belli gazetelerde çok pervasızca silahlı kuvvetler personeline saldırdıkları görülmektedir. Arkadaşlar; silahlı kuvvetler olarak biz siyasetin dışındayız. Siyasetin dışında olmak Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin temel ilkelerin örselenmesine, gözardı edilmesine göz yumarız anlamına

gelmez. Türk Silahlı Kuvvetleri'nin tarihî misyonu, kendisine verilen tarihî görevi bu devletin kurucusu olma, tarih"i Kemalist çizgisini her zaman muhafaza etmek zorundadır."

» "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı: "Buna rağmen, şimdiye kadar içimizde barınmayanlar Meclis'e taşınmıştır. Bu meydan okuma karşısında kategorili personel pervasızca biraz daha cesaretlenmiş ve kadrolaşma faaliyetlerine hız vermişlerdir. Bu nedenle anılan personelin, sadece Silahlı Kuvvetler içerisinden değil, bütün kamu kurum ve kuruluşlarından derhal uzaklaştırılmaları bir zorunluluk haline gelmiştir.

Her türlü olumsuz şartlara rağmen Cumhuriyet'i koruma ve kollamaya yönelik eylem ve planlamalarımız devam etmektedir. Bu kapsamda; TSK bünyesindeki dost ve müzahir unsurlar dışında kalan, özellikle yüksek rütbeli personelin kontrol altında tutulmasına..."

» Ordu Komutanı'nın Direktifleri:

Çetin Doğan: "Öncelikle kategorili personel ile ilgili düşüncelerimi söyleyeyim: Dışarıda içimizde şimdiye kadar barınmayanlar Meclis'e taşınmıştır. Maalesef bu çok üzücüdür. Bu bir meydan okumadır. Bu meydan okumaya karşı biz geri adım atmayız ve bundan sonra da yine içimizde olabilecekler, varolanlar, takip ettiğimiz insanlar vardır. Hiç kimsenin öncelikle cesaretinin kırılmasını istemiyorum. Böyle kategorili personelin pervasızca biraz daha cesaretlenmiş olmaları Silahlı Kuvvetler içerisinde bunlara daha fazla hiçbir suretle yer vermeme ihtiyacının ortaya çıkarmıştır. Bu nedenle aralık ayı değerlendirmelerinin çok ciddi olarak yapılmasını, bilgili, belgeli ve önümüzdeki şûra dönemine bunların götürülmesi gerekmektedir. Önümüzdeki hafta şûra toplantısında konu ele alınacaktır. Ancak ağustos ayı değerlendirmelerimize göre işlem yapıldığı için ağustos ayında tek bir kimse bölücü, yıkıcı faaliyetlere katılan bir kimsenin kesin işlem için teklif geldi. Başka gelmediği için bu döneme koyamadık. Keşke yüzüne çarpa çarpa bize daha fazla konuşma imkânı olacak şekilde elimizde kanıtlarıyla adamların olsaydı da bunların gözlerine sokabilseydik. Bunu böyle hayıflanarak söylüyorum...

- » Çetin Doğan 5-7 Mart 2003 Konuşması: "Biz okullarımızda askerî okullarımızda da mesela zaman zaman ne oluyor, ordudan atılmalar oluyor. Zaman zaman ordudan atılıyor çünkü irtica bulaşmış oluyor. Nasıl oluyor da modern çağdaş kurum kuruluş içerisinde bulunan insanlar bunların fetvalarına kanarak, bunların efsanelerine kanarak aydınlık çağdaş yoldan çıkıyorlar; ama bir gerçek bu. Şu halde evvela Silahlı Kuvvetler içindeki bünyesel sağlamlığını korumak durumundadır. Buna bulaşmış, irticaya bulaşmış insanların uslanması ve fikir değiştirmesi olanağının olmadığı birçok örnekleriyle sabittir ve o yüzden de bunların defterleri mutlaka evvela ilk adım olarak dürülmeli ordu bünyesi sağlam bir hale getirilmelidir. Bunun ötesinde böyle bir olay olduğu zaman çünkü içimizden çıkacak çatlaklıkların tereddütlerin maliyeti çok çok daha büyük olacaktır. Kendi içimizde kendimizle savaşmak zorunda kalacağız. Bunun önlenilmesi için evvela ordu bünyesinin sağlamlaştırılması lazım..."
- » Süha Tanyeri'ne ait el notlarında da benzer bilgiler yer alıyor: "İrticai faaliyetlerde bulunan personel değiştirilebilir. Bunun yerine yeni bir personel atandırılabilir. Bu durumda tercihen bizim gibi düşünen, yetenekli, bilgili kişiler görevlendirilebilir."
- » "Sahte" denen Balyoz Harekât Planı: "Milliyetçi- Muhafazakar Sağ iktidarların Türk Silahlı Kuvvetleri'nin karşısına alternatif silahlı güç olarak tasarlayıp güçlendirdiği polis teşkilatının askere bakışı dikkate alındığında; polisin sevk ve idaresinde ağırlıklı olarak jandarma kullanılacak, bu nedenle İl J.K.lıkları karargahlarından istifade ile ivedilikle ağır silahlardan arındırıldıktan sonra polisin mutlaka kontrol altına alınması sağlanacak."

Plandaki bu bölüme Çetin Doğan ve avukatları sahte deyip, sonradan üretildiğini iddia etseler de **Süha Tanyeri'nin el yazısıyla tuttuğu notlarda bu bölümün aynen yer aldığı görülüyor**.

Tanyeri'nin yanı sıra bu bölüm, Çetin Doğan ve avukatlarının, Genelkurmay Başkanlığı'nın, 1. Ordu Komutanlığı çalışanlarının ve asker-sivil bilirkişi uzmanlarının "1. Ordu'da hazırlandığını" kabul ettikleri 3 no'lu CD'de de var. 3 no'lu CD'de, "Plan Semineri Kapanış Konuşması" başlığıyla bulunan bölüm, belge şöyle:

"Polis ve jandarma güçlerini en iyi nasıl kullanabiliriz, polisin sevk ve idaresinde ağırlıklı olarak jandarmayı kullanabiliriz. Bu nedenle İl J.K.lıklarının karargahlarından istifade edebiliriz. Polisle birlikte özel timler oluşturulmalıdır. Ancak polis mutlaka kontrol altında olmalıdır."

Burada küçük bir dip not düşeyim. Hatırlanacağı gibi Çetin Doğan, ailesi ve avukatları iddianamenin açıklandığı ilk günden itibaren kamuoyunu yanlış bilgilendirmiş ve belgelerin yalnızca 11, 16 ve 17 no'lu CD'ler olduğunu iddia etmişlerdi. Önceki günkü yazımda bu bilginin kasıtlı olarak psikolojik harp amaçlı kullanıldığını belgeleriyle yazmıştım. Diğre CD'lerin de delil olduğunu iddianameden alıntılarla açıklamıştım. Yukarıda verdiğim bu bölümden de anlaşılacağı gibi 3 no'lu CD'de deliller arasında ve iddianamede yer almış durumda.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (10)

Mehmet Baransu 05.04.2012

Balyoz ve gerçekler (10) Balyoz ve gerçekler yazı dizimizin bundan önceki son üç bölümünde, "sahte" olduğu iddia edilen belgelerle, gerçek olduğu belirtilen belgeleri karşılaştırmıştım. Ortaya ilginç bir sonuç çıkmış ve gerçek olduğu Çetin Doğan ve avukatları tarafından belirtilen belgelerin içeriğinin "sahte" olduğu iddia edilenlerle aynı ve benzer olduğu, içerik olarak da daha fazla suç unsuru taşıdığı ortaya çıkmıştı. Karşılaştırmaya bir gün ara vererek, **bugün ve yarın Balyozla ilgili farklı iki konuya değineceğim**.

Davanın ilk açıldığı günden itibaren, Çetin Doğan ve avukatları katıldıkları televizyon programlarında, ardından yargılandıkları mahkemede, 2003 yılı mart ayında yapılan toplantının "**olası bir senaryo**yu konuştukları bir seminer" olduğunu vurgulamış, diğer belgelerin de "sahte" olduklarını iddia etmişlerdi.

Muhtemelen, herkesin **olası senaryo**nun ne anlama geldiğini bilmediklerini düşünüyorlardı. Ya da bu terimi sadece askerlerin bildiğini zannediyorlardı.

Gelin, hep beraber "olası senaryo"nun ne anlama geldiğini irdeleyelim. Eğer olası senaryoyu kurgulayan reel yani gerçek bir kişilikse, üretilen senaryo kendisinin gerçek kişi olduğu durumunu etkilemez. Mesela, diyelim ki siz tüzel bir kişiliğin, 1. Ordu'nun olası bir senaryo hazırladığından bahsediyorsunuz. Bu durumda, 1. Ordu'nun kendisi, ürettiği senaryonun aksine kendi gerçek yapısını muhafaza eder. Zaten amaçlanan da budur. Olası bir senaryo karşısında gerçek bir kişilik olarak kendisinin nasıl davranabileceğini anlamak. Oysa, Balyoz Planı'nda bu söz konusu değil. Bu bizzat iddianamede belirtiliyor. 173. sayfada. Buna göre aralarında organik bir bağ olmamasına rağmen bazı Jandarma birlikleri, Birinci Ordu'ya bağlı Kolordu'nun emrine veriliyor. Ve bu görevlendirme seminerde konuşuluyor. Ayrıca, 1. Ordu Komutanlığı, gerçek yapısının aksine, Ankara ve Türkiye'nin diğer bölgeleriyle ilgili de planlama yapıyor.

Bu nokta önemli. Eğer siz gerçek bir kişilikseniz, senaryoyu uygulama adına bu gerçek kişiliğinizi kendi başınıza buyruk bir şekilde değiştiremezsiniz. Senaryo olasıdır, siz değil. Sadece bu bile Balyoz davasının Çetin Doğan ve ailesinin savunduğu şekilde sadece senaryoya dayanmadığını ispatlamaya yeter.

Ama madem bu konuya girdik, devam edelim. Yine, diyelim ki siz tüzel ve gerçek bir kişiliksiniz ve olası bir senaryo hazırlıyorsunuz. Bunun iki yöntemi vardır. Birinci yöntem şudur; senaryoyu soyut kavramlar üzerinden yaparsınız. Örneğin "olası bir irticai grup", "aşırı sol grup" gibi. Bu durumda hem bahsettiğiniz grup olasıdır, hem de yapacakları şeyler. İkinci durumda, kanun dışılığı kanıtlanmışsa, olasılığınızı somut bir gruba dayandırabilirsiniz. Bu durumda örgüt veya yapılanma gerçek kişilik, yapacakları ise olasıdır. "Hizbullah Terör Örgütü şunu yaparsa" gibi... Ama şunu yapamazsınız; **gerçek kişilerin ismini kanun dışılıkları** ispatlanmadığı müddetçe olası bir senaryo içerisinde sanki suç örgütüymüş gibi kullanamazsınız. Örneğin; "AK Parti varsayalım ki şunu şunu yaparsa" gibi. Bu olası bir senaryo değil, düpedüz bir fişleme ve suçtur. Çünkü olası bir suçu işleyeceğini öngördüğünüz kişi gerçek bir kişiliktir ve böyle bir kişinin olası bir suçundan hele de bir darbe planı dâhilinde bahsedemezsiniz. Hâlbuki Balyoz davası kapsamında olan belgeler, bu tür gerçek isimlerle dolu.

Şimdi gelelim Çetin Doğan'ın iddialarına; diyor ki, "Biz seminerde sadece senaryo çalıştık o da olası bir senaryoydu". Hâlbuki yasa dışılığı kanıtlanmamış olan AK Parti'yi, yani gerçek tüzel bir kişiliği, olası bir suç senaryosunda olası bir suçla ilişkilendirerek seminerde ele almışsınız. Bazı okul müdürlerinin tutuklanması isim verilerek görüşülmüş. Binlerce kişinin tutuklanacağı, listelerin dosyalarda olduğunu "seminerde" konuşmuşsunuz. Toplantıda buna benzer örneklerin sayısı binlerce.

Şimdi isterseniz o örneklerden sadece birini ele alalım. **Çetin Doğan'ın seminer konuşmasından:** "Milli birliğin ve beraberliğin oluşmasında evvela inandırıcı milli birliğin sağlayıcı bir hükümetin varlığı ile olur, dini öne çıkartan ümmet anlayışını öne çıkartan bir anlayışla milli birliğimiz hiçbir zaman sağlanmaz. ...Genelkurmay Başkanına, Kuvvet komutanına diyeceğim ki siz meclisi ve hükümeti uyarıcı bu gidişe dur deyici bir ültimatom verin gerekirse. Gerekirse çağırın bu işin sonu b..ktur işte sonunuz böyledir. Bu konuda gerekli tertip ve tedbirleri alın. Evvela ulusal birliğimizin evvela inandırıcı bir milli mutabakat, buraya öyle yazmışım. Milli Mutabakat Hükümeti kurulması sureti ile halkın tasvip edeceği tarafsız bağımsız daha tek. Edeceği bu kadar gaile içinde ülkeyi daha sonra bütün bu gailelerden sonra seçime götürecek bir hükümetin kurulması en önemli birinci... Bu tabi, bu öngördüğümüz senaryonun icerisinde öngördüğüm bir cözüm tarzı..."

Evet, Çetin Doğan seminerde aynen bunları söylüyor. Şimdi yukarıdaki olasılık tesbitlerimize göre bu konuşmayı analiz edelim. Konuşmadaki Genelkurmay Başkanı çok belli ki hâlihazırdaki genelkurmay başkanı. Yine konuşmadaki kuvvet komutanı da belli ki hâlihazırdaki kuvvet komutanı. Yani her iki isim de olası bir komutan değil. Gerçek kişiler. Peki, ne teklif ediliyor bu gerçek kişiliklere. Hükümete ültimatom verin. Diğer kişiler gerçek olduğuna göre ültimatom verilecek hükümet de haliyle hâlihazırdaki hükümet olmalı. Yani AK Parti. Sonra ne deniyor? "Gerekirse çağırın bu işin sonu b..tur" deniliyor. "Milli Mutabakat Hükümeti" denerek de darbeyle tehdit ediliyor.

Eğer olası tehlikeleri konuştuğunuz bir seminer yapsaydınız, bu durumu belirtmek isteseydiniz hükümetin adını koymazdınız. Çünkü daha önce ne demiştik, olası suç senaryolarında eğer suçu ispatlanmamışsa siz sadece soyut kavramlarla isimlendirme yapabilirsiniz. "Olası bir hükümet ülkede rejimi değiştirirse" gibi. Hâlbuki siz düpedüz görevdeki hükümetten bahsediyorsunuz. **Sadece bu durum bile seminerde konuşulanın olası bir senaryo olmadığını ispatlamaya yeter de artar bile.**

Yukarıda yazdığımız diğer olayı da detaylandıralım. Yine iddianamenin 173. sayfasına göre Jandarmaya bağlı bazı birliklerin, 1. Ordu'ya bağlı olan 15. Kolordu'nun emrinde görev yapması öngörülmüş. Bu durum da seminerde senaryo kapsamda görüşülmüş. Hâlbuki, normalde Jandarma ve 1. Ordu arasında organik bir bağ bulunmamakta. İddianameyi hazırlayan savcılar bu durumun altını özellikle çizmiş. Ama biz yine olasılık hesaplarına dönelim. 1. Ordu gibi ciddi askerî bir kurum, olası bir senaryo hazırlarken kendi gerçek yapılanmasında bir değişikliğin olamayacağını bilmiyor mu? Gerçek bir kişilik olası bir senaryo hazırlıyorsa olası olan senaryodur, kendisi değil. Yani siz gerçek askerî tüzel bir kişilik olarak olası bir senaryoda kendi gerçek imkânlarınızın nasıl etkin olacağını görmek istediğiniz için bu senaryoyu hazırlıyorsunuz. İşte bu da yine bu seminerde konuşulanın bir senaryo olmadığını kanıtlıyor.

Kaldı ki 1. Ordu Komutanlığı Askerî Savcılığı'nca hazırlatılan bilirkişi raporunda şu bilgi veriliyor: "Harp oyunu ve plan tatbikatı, gerçek veya gerçek olması muhtemel bir senaryo veya jenerik senaryoya dayanarak oynanır. Plan seminerinde ise senaryo kullanılmaz."

Askerî bilirkişi, net bir şekilde, askerî kurallara, emirlere göre plan seminerinde, senaryo oynanamayacağını belirtiyor. Çetin Doğan ve ekibinin, plan semineri yaptığı belgelerle, yazışmalarla net ve kendileri de bunu itiraf ediyorlar. Şimdi şu soru akıllara takılıyor. Siz plan seminerinde senaryo kullanılmaması emrine ve kuralına rağmen nasıl senaryo görüştünüz?

Ayrıca aynı askerî bilirkişi raporunda, Doğan ve ekibinin seminer adı altında yaptıkları darbe toplantısında siyasetçilerin resimlerini, isimlerini kullandıklarını belirtiyor. Rapordaki bölüm şöyle: "Görüşülen alternatif harekât planlarının EGEMEN harekât planı ile ilgili olabileceği gibi seminerde yapılan bir takdimde bazı siyasetçilerin fotoğraflarının kullanılması ve silahlı kuvvetlerin yetki alanı dışına çıkan konuşmalara rastlanılması nedeniyle seminerde 'BALYOZ Güvenlik Harekât Planı'nın ifşa olmayacak bir seviyede görüşülmüş olabileceği' değerlendirilmektedir."

Görüldüğü gibi yapılan olasılığın ele alındığı bir seminer değil, darbenin görüşüldüğü bir toplantı.

Askerî bilirkişinin bile seminer adı altında, darbe çalışması yapıldığını itiraf ettiği bu **raporun geniş bir bölümü**nü ve **Microsoft'un zaman çelişkisiyle ilgili bilgisi**ni yarın sizlerle paylaşacağım.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (11)

Mehmet Baransu 06.04.2012

Balyoz ve gerçekler (11) Balyoz ve gerçekler yazı dizimize bugün, Askerî Bilirkişi'nin hazırladığı çarpıcı raporla ve zaman çelişkisiyle devam edelim.

Balyoz iddianamesinde dikkatleri çeken bir rapor vardı. *Taraf* gazetesinde, Balyoz belgelerini yayımlamamızın ardından, 1. Ordu Komutanlığı Askerî Savcılığı soruşturma açmış ve gazeteden de belgeleri istemişti. Sivil savcılara teslim ettiğimiz gibi, Askerî Savcılığa da aynı belgeleri tutanakla teslim ettik. İşte bu soruşturma kapsamında, **Kurmay Binbaşı Ahmet Erdoğan** çarpıcı bir rapor hazırladı. Rapor 2 Şubat 2010'da Askerî Savcılığa ardından da sivil savcılarda teslim edildi.

Bilirkişi, raporunda, kendisine teslim edilen evrakın "doğru olduğu faraziyesine" göre incelemesini yaptı. Soruşturma sırasında doğruluğunu kendisinin de tesbit ettiği evrakları ise bu faraziyenin dışında tuttu.

Binbaşı Erdoğan, ilk önce Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın 1. Ordu'ya yazılı bir emir gönderdiğini, emre göre 1. Ordu'nun plan semineri yapacağını, harp oyunu icra edemeyeceğine dikkat çekti. Çetin Doğan bu emre uymamıştı. Kendisine bağlı birliklere "olasılığı en yüksek tehlikeli senaryoyu" elden teslim ettirmişti. Normal seminerde elden teslim etme de yoktu. Bu da gizli bir organizasyon yapıldığını gösteriyordu.

Raporda dikkat çekici bir ayrıntı da gözlerden kaçmamıştı. 1. Ordu kendine bağlı birliklerden, "muhakkak" kaydıyla "somut verilere dayanarak" çalışmaları yapmasını istemişti. Hâlbuki **Kara Kuvvetleri Komutanlığı** seminerde "iç tehdidin" yer almayacağını kesin olarak belirtmişti. Bu emre rağmen, Çetin Doğan birliklerden, "1. Ordu Komutanı'nın, ast birliklerin OEYTS'ya (olasılığı en yüksek tehlikeli senaryo) dayanarak hazırladıkları alternatif harekât plan çalışmalarında muhakkak, somut verileri kullanmasını" emretmişti. Yani sıkıyönetim planları ve fişlemelerin, darbe harekâtının somut veriler, gerçek isimler üzerinden yapılması emrini vermişti. Doğan bununla da yetinmemiş, "hazırlıkların, Kara Kuvvetleri Komutanlığı İstihbarat Başkanlığı tarafından hazırlanan iç tehdit değerlendirmelerinin yer aldığı KKK'lığı Durum Değerlendirmesi dokümanından faydalanmalarını" emretmişti.

Askerî Bilirkişi Raporu daha sonra mart ayı semineri öncesi ve sonrasını anlatıyordu. Bazı konularda, bazı sorunlar yaşandığını da itiraf ediyordu. Ancak raporda, bu "bazı sorunların" ne olduğu açık açık yazılmıyordu. Bilirkişi açıkça belirtmese de bu sorunların, Çetin Doğan'ın emre uymaması, seminer adı altında gerçek isimlerin kullanılması, fişleme belgelerinin hazırlanması, gözaltına alınacak, tutuklanacak isimlerin belirlenmesi gibi onlarca konudan oluşuyordu. Raporun satır aralarında bunları anlatmıştı.

Rapordaki en dikkat çekici bölüm şöyleydi: 1. Ordu Komutanlığı kendisine bağlı ast birliklerle darbe planı olan "'olasılığı en yüksek tehlikeli senaryo'ya yönelik alternatif harekât planları hazırlamaları" emri vermesine rağmen, üstlerinden bu durumu saklamıştı. Yani darbe hazırlıkları, ast birliklere emredilmesine rağmen, üstlerden saklandı.

Askerî Bilirkişi Raporu'na göre aynı gizlilik seminer sonuçları için de gözetilmişti. Bu durum yayımlanıp yayımlanmadığı tesbit edilemeyen 31 Ocak 2003 tarihli emir yazısında ortaya çıkmıştı. Hem de emrin Kara Kuvvetleri Komutanlığı'ndan saklanan bir nüshasında. Bu emir yazısında Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na olasılığı en yüksek tehlikeli senaryonun uygulanacağı bildirilmişti. Ama bu kez de seminerde yapılacak çalışmaların sonuçları gizlenmek isteniyordu. Askerî Bilirkişi Raporu'nda bu durum şu sözlerle belirtilmişti: "31 Ocak 2003 tarihinde yayınlanan Seminer Uygulama Emrinin KKK'lığı hariç olmak üzere diğer ilgili birliklere gönderilen nüshasında." Kilit cümle, "KKK'lığı hariç"ti. Çetin Doğan, hazırlıklarını bağlı olduğu komutanlıktan gizlemişti.

Acaba neden? İşte bu soru önemliydi. Eğer normal bir "seminer" icra ettiyseniz, bunu neden saklama ihtiyacı hissediyordunuz?

Raporun devamı da çarpıcıydı. Seminer sonuçlarının sadece ordu komutanlıklarına gönderilmesi emrini vermişti Çetin Doğan. Genelkurmay Başkanlığı, Kara Kuvvetleri Komutanlığı ve diğer kuvvet komutanlıkları ayrı tutulmuştu. Planların saklanması ise 1. Ordu Komutanlığı'nın alacağı tedbirlere göre muhafaza edilecekti. Tıpkı 12 Eylül darbesi, Bayrak Harekât Planı'nda olduğu gibi.

Askerî Bilirkişi Raporu seminerin icra aşamasıyla devam ediyordu. Bu kısımda da birtakım sıradışılıklar sözkonusuydu. **Rapora göre seminer planında senaryo icra edilemezdi. Sadece hazırlanmış bir harekât**

planının tamamı veya bir kısmı incelenebilirdi. Yani, mart ayı semineri için düşünecek olursak, Kara Kuvvetleri'nin isteği doğrultusunda Egemen Harekât Planı'nın tartışılması gerekiyordu. Fakat seminerde senaryo ircaa edilmişti. Fakat bu durumda ortaya bir çelişki çıkıyordu. Eğer harekât planları senaryo gereği yapılıyorsa Egemen Harekât Planı'nın senaryosu niye çalışılmamıştı? Öncelikle ana planın bağlı olduğu senaryonun çalışılması gerekmiyor muydu? Dahası plan seminerinde zaten senaryo çalışılmaması gerekiyordu. Bu da bir emirdi.

Burada küçük bir parantez açalım. Askerî Bilirkişi Raporu'ndan çıkan neticeye göre, zaten daha baştan Birinci Ordu Komutanlığı'nın talebi kural dışıydı. Yani bir plan seminerinde olası bir senaryo uygulanamazdı. Hâlbuki Birinci Ordu Komutanlığı Kara Kuvvetleri Komutanlığı'na gönderdiği bir yazıyla bunu talep etmişti. Kara Kuvvetleri Komutanlığı bu talebi her ne kadar reddetse de talebin gerekçesini öğrenmek için herhangi bir soruşturmada bulunmamıştı.

Bilirkişi raporuna göre "seminerde" Silahlı Kuvvetler'in yetki alanı dışına çıkan konuşmalara rastlanmıştı. Askerî Bilirkişi Raporu bu durumu mart ayında Balyoz Güvenlik Harekât Planı'nın dolaylı olarak denenmesine yormuştu. Raporda bu durum da şu sözlerle ifade edilmişti: "Alternatif harekât planlarının görüşülmesi esnasında yapılan bir takdimde düşman durumunun arzı esnasında bazı siyasetçilerin fotoğraflarının kullanılması ve seminer ses kayıtlarında da silahlı kuvvetlerin yetki alanı dışına çıkan konuşmalara rastlanılması nedeniyle alternatif harekât planlarının 'Balyoz Güvenlik Harekât Planı'nın sınırlı detayı içerecek şekilde dolaylı olarak denenmesi için kullanılmış olabileceği'" değerlendirilmekteydi.

Bir diğer husus diğeriyle çok alakalıydı. Askerî Bilirkişi Raporu'nda Balyoz Güvenlik Harekât Planı'nın bir darbe planı olduğu kabul ediliyordu. Raporun belki de en önemli cümleleri şu şekildeydi: "BALYOZ Sıkıyönetim K.lığı tarafından hazırlandığı anlaşılan 'BALYOZ Güvenlik Harekat Planı'nın ise sıkıyönetim uygulama esaslarının ötesinde tedbirleri ve faaliyetleri içeren bir plan olduğu ve **hükümeti devirip devlet idaresine el koymayı öngören bir plan olduğu**..."

Dikkat çekici son husus mart ayı seminerinin yapılması gerektiği gibi yapılmadığını belirten tesbitlerdi. Buna göre ast birlikler ana plan yani Egemen Harekât Planı yerine alternatif planlara yani Balyoz Güvenlik Harekât Planı'na daha çok önem vermişlerdi. Bu durumda şu cümlelerle aktarılıyor: "Ast birliklerin alternatif harekat planlarına ait çalışmalara daha fazla ağırlık vermeleri nedeniyle kolordu plan tatbikatlarının ve ordu plan seminerinin başlangıçta konulan maksatlardan uzaklaştığı, nitekim seminer uygulama emri ile seminer sonuç raporunda yazılan maksatların bile tamamen farklı olduğu.."

Sanırım, Balyoz bir darbe planı mıydı, yoksa seminer miydi tartışmalarına, Askerî Bilirkişi'nin raporunda belirttiği bu hususlar nokta koyuyor. Evet, Balyoz dört dörtlük bir darbe planıydı ve Çetin Doğan bunu seminer adı altında, olasılığı ön yüksek tehlikeli senaryonun içine sokmuştu. Tıpkı 12 Eylül'de yapılan darbe gibi.

Zaman çelişkisi

Balyoz davasında Çetin Doğan ve avukatları, Amerika'dan aldıkları rapora göre, 11, 16 ve 17 no'lu CD'ler içerisindeki bazı dosyalarda zaman çelişkisi olduğunu vurgulamış ve **belgelerin sahte olduğunu iddia etmişlerdi**. Gerekçelerinden biri şuydu: "Seminer 2003 yılında görüşülmüştü. Ancak CD'lerin içerisindeki bazı dosyalar, 2006 yılında piyasaya çıkan bir sürüm ve yazı karakterinde hazırlanmış."

Konu teknik olduğu için, **başta Microsoft olmak üzere, bazı bilişimcilerden konuyla ilgili bilgiler aldık**. Ellerinde CD'ler olmadığı için teknik bir karar veremeyeceklerini söyleyen yetkililer, zaman çelişkisiyle ilgili şu noktaya vurgu yaptılar. Bilişimcilerin vurgu yaptığı nokta da Microsoft'un internet sitesinde var.

"Microsoft Office 2003, Microsoft Office Excel 2003, Microsoft Office PowerPoint 2003, Microsoft Office Word 2003, Microsoft Office XP, Microsoft Excel 2002, Microsoft PowerPoint 2002, Microsoft Word 2002, Microsoft Office 2000, Microsoft Excel 2000, Microsoft PowerPoint 2000, Microsoft Word 2000 sürümlerinde hazırlanmış bir dosyayı açmak isterseniz, 2007 Office sistemi için Uyumluluk Paketi'ni yüklemeniz halinde, bu dosya açılır ve ilk kez kaydedilmiş gibi otomatik olarak kayıtlara geçer."

Teknik olan bu konuyu açmalarını istediğimizde de şu karşılığı aldık: "2006 öncesi hazırlanmış bir dosyayı, açmak istediğinizde ve ya üzerinde işlem yapmak istediğinizde, Bir dosya programı, 2007 yılı uygulamasının önceki bir beta sürümünde oluşturulmuşsa, 'Program adı' dosyayı kaydettiğinizde, program adı 2007 dosya biçiminde en son sürüme dönüştürülür. Bu da otomatik olarak dönüşür ve dosya 2007'de kaydedilmiş gibi görünür. Bu uygulama hem Excel, hem Word için geçerlidir. Bu yöntemlerin, Word 2007'nin Beta-2 sürümünde kaydedilmiş bir Açık XML dosyasını açmaya olanak tanımadığı gibi, tek geçici çözüm, dosyayı Word 2007'nin özgün yayın sürümünde açmak ve yeniden kaydetmek. Bu yapıldığında, dosya en yeni dosya biçimiyle kaydediliyor. Böylece, belgenin alıcısı uyumluluk paketi ile birlikte Word'ün önceki bir sürümünü kullanarak dosyayı açabiliyor."

Microsoft'un internet sitesinden de bu bilgileri görmek mümkün.

Konu teknik bir konu olduğu için, görüştüğüm kişilere Microsoft'un internet sitesinde de bulunan ve anlattıkları bu konunun ne anlama geldiğini sordum. Özetle, anlayabileceğim şekilde söyledikleri şu oldu. "Bir dosya, 2007 sürümü öncesi hazırlanmışsa, bu dosyayı 2007 sürümünde açtığınızda yazı karakteri otomatik olarak değişebilir ve dosya ilk kez kaydedilmiş gibi görünebilir."

Yani, bu yazı dizisine başladığım ilk gün de belirttiğim gibi **Balyoz sanıkları arasında bulunan, Ergin Saygun, Süha Tanyeri gibi kişiler 2007 sonrası listelerin güncellenmesinde hazır listeleri kullanmış ve dosyaları güncellemişler.** Kaldı ki bu güncelleme itirafı da bana ait değil. Balyoz ses kayıtlarında listelerin güncellendiğiyle ilgili sanıkların ağzından yalanlayamadıkları sayısız örnek verdim.

YARIN: Balyoz iddianamesinde, CD'leri inceleyen teknik bilirkişilerin raporlarını yazacağım. Hem TÜBİTAK'ın hem de Çetin Doğan ve avukatlarının kabul ettikleri, "iyi rapor" dedikleri Askerî Bilirkişi'nin CD'leri inceledikleri rapordaki çarpıcı detayı aktaracağım.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (12)

Mehmet Baransu 07.04.2012

Balyoz ve gerçekler (12) Yazı dizimizin dünkü bölümünde, Balyoz iddianamesindeki, CD'leri inceleyen Teknik Bilirkişilerin raporlarını yazacağımı, hem TÜBİTAK'ın hem de Çetin Doğan ve avukatlarının kabul ettikleri ve "iyi rapor" dedikleri Askerî Bilirkişilerin raporlarındaki çarpıcı detayları aktaracağımı duyurmuştum.

Bu raporlar şu açıdan önemli. Doğan ve avukatlarının üç CD'yle ilgili çelişki olarak bahsettikleri iddiaların büyük bir bölümü aslında yeni değil. Balyoz iddianamesinde bilirkişi raporlarında konular ayrıntılı olarak ele alınmış. İddianameyi hazırlayan savcılar, kendilerine gönderilen her raporun ardından da raporlar arasındaki çelişkileri ortaya koymak için, yeni bilirkişiler tayin etmiş. "Sahte, üretildi" denen, teknik olarak farklılıklar arz eden raporlardaki maddelerin tek tek açıklanmasını istemiş.

Bu açıdan iddianameye bakıldığında, savcıların her iddiayı, raporu çok ciddi olarak ele aldıkları, çelişkilerin açıklanması için bilirkişiler arasında sürekli yazışmalar yaptıkları görülüyor.

İddianamedeki bu gerçek, **konuyla ilgili yazı yazan, gazete ve televizyonlarda yorum, haber yapan gazetecilerin, aslında iddianameyi okumadıklarını, raporları incelemedikleri**ni net bir şekilde ortaya koyuyor. Bu da gazeteciliğin hangi noktaya geldiğini göstermesi açısından önemli bir ayrıntı.

Bu ayrıntıyı verdikten sonra raporlardaki çarpıcı detaylara gireyim. Hatırlanacağı gibi, **Doğan ve avukatları ilk** günden itibaren kamuoyunu yanıltmak için, doğru olmayan bilgileri dolaşıma sokmuş ve bu dolaşımı da iddianameyi bile okumaktan aciz durumda olan gazetecileri kullanarak yapmışlardı. Ancak iddianamede, sözkonusu üç CD'yle ilgili, iddianamenin açıklanmasından çok önce, savcıların geniş bir araştırma yaptıkları, her iddiayı yetkili birimlere sordukları görülüyor. CD'lerle ilgili bilirkişi raporları, iddianamenin 50-89'uncu sayfalarında genişçe yer almış.

Bugün sizlerle bu bölümde özetlediğim, önemli, çarpıcı detayları paylaşacağım. En önemli detay, hem TÜBİTAK'ın hem de Çetin Doğan ve avukatlarının "iyi rapor" dedikleri Askerî Bilirkişilerin hazırladıkları raporda görünüyor.

Savcılar her iki bilirkişi heyetine de CD'ler üzerinde yapılan incelemelerden kesin sonuç alınıp, alınamayacağını, CD'lerde değişiklik yapılıp, yapılmayacağını sormuş. Savcılara verilen cevap ise oldukça çarpıcı. Önce TÜBİTAK'ın raporundan başlayıp, ardından Askerî Bilirkişi'nin verdiği cevapları okuyalım.

Tek başına CD'ler yeterli değil!

TÜBİTAK raporundan: "İncelenen CD'lerde bu tür değişikliklerin yapılması mümkün olmakla beraber yapılıp yapılmadığının tespit edilebilmesi için, **gerçekliği destekleyici unsurlardan**, (CD veya DVD'nin ve içeriklerindeki dokümanların hazırlandığı kaynak sistem, iddia edilen tarihlerde ilgili kişilerin kullandığı her türlü bilgi depolama medyası, CD-DVD medyasının fiziksel özellikleri yani üzerindeki el yazısı parmak izi, seri numarası, üretici bilgisi, yazma hızı gibi... yine iddia edilen tarihlerde ilgili kişilerin iletişim kayıtları, yani epostalar, iletişim tespit tutanakları vb., kamera kayıtları, bina giriş-çıkış kayıtları gibi) **elde edilebilenler bir BÜTÜN HALİNDE incelenmelidir.**"

TÜBİTAK'ın ikinci raporundaki bu açıklamayı, raporu hazırlayan bilirkişiler ayrıntılı bir şekilde açıklamışlar. Ayrıntılarda özetle söylenen şu: "Bir CD'nin gerçekliğini inceleye bilmek için, CD tek başına yeterli değil, elimizde hard disk gibi, yukarıda belirtilen bilgilere ihtiyaç var."

TÜBİTAK'ın bu raporu bazıları için "taraflı" gelebilir. O açıdan gelin bir de Çetin Doğan ve avukatlarının sıkça çok iyi rapor olarak değerlendirdikleri, **Askerî Bilirkişi Albay Yavuz Fildiş'in hazırladığı rapor**daki çarpıcı bölüme bakalım. Askerî Savcılık da tıpkı TÜBİTAK gibi savcılığın bu sorusuna benzer bir cevap vermiş. Gelin hep birlikte okuyalım: "Elektronik belgelerin hiç birinin dijital imza ile imzalanmamış olması ve 1. Ordu Komutanlığı bilgisayar ve sistemlerinde yapılan incelemede karşılıklarının bulunmamış olması nedeni ile **bu belgelerin bilimsel olarak gerçekliğinin kanıtlanması MÜMKÜN DEĞİLDİR.**"

Görüldüğü gibi, Askerî Savcılık da tıpkı TÜBİTAK gibi, sadece CD'lere bakarak, incelemenin yapılmasının mümkün olmadığını, CD'lerin yazıldığı hard disk başta olmak üzere, diğer materyallere ihtiyaç duyulduğunu belirtiyor. Askerî Savcılığın vurguladığı dijital imzadan kasıt ise şu. Aynı bilgiyi TÜBİTAK'ın raporunda da görmek mümkün:

"E-imza veya dijital imzanın geçerli olması için, ilgili dijital imzada kullanılan elektronik sertifika, kanunla yetkilendirilmiş makamlardan alınmış olmalıdır. 15.01.2004 tarihli 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu 23.07.2004 tarihinde yürürlüğe girmiştir."

Bilirkişiler bu tarihten sonra Türkiye'de dört kuruma elektronik imza sertifikası verildiğini, ilgili kanun ve diğer düzenlemeler gereği 2005 yılından itibaren Türkiye'de nitelikli elektronik sertifikanın kayıtlara girdiğini belirtiyorlar. 2005 yılından önceki olaylarla ilgili incelemelerde nitelikli elektronik imzanın dayanak olarak kullanılmasının mümkün olmadığını da değerlendiriyorlar.

Orijinal olduğunu nasıl anladınız?

Savcılar, "tek başına CD'lerin incelenmesiyle gerçeklerin anlaşılmasının MÜMKÜN OLMADIĞININ BELİRTİLMESİNDEN" sonra bilirkişilere, bu gerçeklikten hareketle, CD'lerle ilgili nasıl orijinal raporu verdiklerini de soruyorlar. Savcılığa gelen raporlara göre, bilirkişiler, CD'leri, diğer tüm belgelerle karşılaştırıp, (yazılım, ses kayıtları, el yazıları, powerpoint sunumlar, eldeki diğer tüm dokümanlar ve teknik özellikler, ifadeler vb.) orijinal olduğuna karar verdiklerini açıklıyorlar.

Askerî Savcılık da benzer ifadeler veriyor. CD'lerle tek başına CD'lerin bilimselliğinin kanıtlanmasının mümkün olmadığını belirten **Askerî Savcılık Raporu'nda ilginç bir iddiada daha bulunuyor. Bilgisayar dosyası için tek olarak üretilen hash kodunun karşılaştırılmasını yaptıklarını, hash değerleriyle CD'nin orijinal olup olmayacağının anlaşılabileceğini belirtiyorlar.** Hatırlanacağı gibi, bu iddiayı Çetin Doğan ve avukatları da dile getirmiş, hash değerleriyle CD'lerin sahte olduklarını iddia etmişlerdi.

Bu bilgi üzerine savcılık, TÜBİTAK'a hash değerleriyle bir CD'nin bilimselliğinin kanıtlanıp, kanıtlanmayacağını soruyor. TÜBİTAK'ın verdiği cevap çarpıcı:

Hash değeriyle gerçeklik anlaşılmaz

"Özet (hash) iki dosyanın birbirinin aynısı olup olmadığını tespit etmek amacıyla kullanılabilecek uygun bir yöntemdir. Diğer taraftan, CD/DVD'lerin yazıldığı sistemlerdeki kaynak dosyalara erişim mümkün değilse bu yöntem uygulanabilir değildir. Örneğin, adli incelemelerde bir CD'nin veya dosyanın imajının alınmasından sonra değiştirilmediğini ispat edebilmek için imajın alındığı mekânda CD'nin veya dosyanın özet (hash) değerinin tarafların huzurunda kayıt altına alınması, sonradan değişiklik yapılıp yapılmadığının kontrol edilebilmesine imkân sağlar.

Konusu geçen 19 adet CD'de bulunan dosyaların bilgisayarlarda CD'ye yazılmadan önceki hallerine ait özet (hash) değerleri bulunmadıkça söz konusu incelemede özet (hash) değerinin teknik bir dayanak olarak kullanılması mümkün olmaz."

TÜBİTAK'ın bu cevabına Askerî Bilirkişilerin itiraz etmedikleri görünüyor. Kaldı ki **Askerî Bilirkişiler, savcılığa** sundukları raporda tek başına CD'lerle bilimselliğin kanıtlanmayacağını da belirtmişler.

Şimdi akıllara tekrar şu soru takılabilir. **Tek başına CD'ler yeterli değilse, TÜBİTAK "orijinal", bazı Askerî Bilirkişiler "CD'ler üzerinde oynama yapılmış olabilir" tesbitinde nasıl bulundular?**

Savcılığın sorduğu bu soruya Askerî Savcılar cevap veremezken, TÜBİTAK yukarıda aktardığım cevabı veriyor. TÜBİTAK'ın özetle verdiği cevap şöyle: "Belgeleri, CD'lerin teknik özelliklerini, seminerin ses kayıtlarını, el yazılarını, powerpoint'leri, CD'leri hazırlayan kişilerin ifadesini, dosya adlarının kendilerine ait olduğunu söyleyen kişilerin ifadelerini ve tüm delilleri bütün olarak incelediğimizde belgelerin orijinal olduğu görünüyor."

Hem Askerî Bilirkişi'nin hem TÜBİTAK'ın bu raporlarından sonra akıllara şu soru takılıyor. **Madem CD'ler tek** başına bilimsel inceleme için yeterli değil, Çetin Doğan ve avukatları aldıkları raporu neye dayandırıyorlar? Balyoz belgeleri arasında bulunan, ses kayıtlarını, imzaları, powerpoint'leri, itirafları, ifadeleri, el yazılarını nasıl açıklıyorlar?

Balyoz ve gerçekler yazı dizime, bir günlüğüne ara verip, pazartesi günü, bilirkişilerin raporlarındaki diğer teknik ayrıntıları ve çarpıcı bölümleri sizlerle paylaşacağım. İyi hafta sonları...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Katil 'milli kaynak'mış

Mehmet Baransu 09.04.2012

Uludere'de 34 sivilin hayatını kaybetmesinin ardından istihbaratın hangi kurumdan gittiği merak konusu olmuştu. Bu köşeyi takip edenler hatırlayacaktır. Uludere'yle ilgili dört köşe yazısı iki haber yaptım. İstihbaratın Milli İstihbarat Kurumu'ndan gittiğini, gün gün raporlarıyla yazdım.

Bu haberlerimin ardından Başbakan Recep Tayyip Erdoğan Cuma namazı sonrası kameralar karşısına geçip, şahsımı hedef alan açıklamalar yapmıştı:

"Burada bilir bilmez yazan çizen bazı maalesef köşe yazarı sıfatıyla cambazlar da var. Bunlar da istihbarat örgütlerimizi istihbarat örgütlerinden çok daha iyi biliyorlar. Herhalde bunların da istihbarat örgütleri içinde böcekleri var. O böceklerden aldıkları bilgilerle güya Milli İstihbarat Teşkilatımız yanlış bilgiler vermiş ve bu yanlış bilgilerle bu tür bir hareket yapılmıştır..."

Başbakan'ın bu söylediklerinin ardından da MİT yazılı bir açıklama yaparak, "haber yalandır" dedi.

İddialara bu köşeden bir cevap yazdım ve şöyle dedim: "Mesleğe başladığım günden itibaren, gerçekleri belgeleriyle haberleştirmemin ardından hakkımda yürütülen kara propagandalara, psikolojik operasyonlara alıştım. **Doğrusu benzer bir durumu bu ülkenin başbakanının yapacağı hiç aklıma gelmemişti. Hayat**

bunu da bana öğretti.

Börtü böcekle hiç işim olmadı. İp üzerinde gösteri yapan cambazlara ise hep hayranlık duydum. Hayatta yapamayacağım bu işi nasıl yaptıklarını da hep merak ettim. Cambazlıkla ilgili bildiğim tek bir konu var. 'Bir ipte iki cambazın oynayamayacağı'..."

İşte bu yazımın ardından, kraldan daha çok kralcı olan medyadaki bazı kalemler yazılar yazmaya başladılar. Neredeyse tüm medya, ağız birliği etmişçesine Başbakan'ın ve MİT'in açıklamalarına itibar etti.

Önce saray soytarıları, dalkavuklar köşelerden arzı endam ettiler. Sonra bazı "satılık" kalemler. MİT'in ele geçirdiği "adına merkez medya denen" bir gazeteden, "kara propaganda" yazıları yazdırılmaya başlandı. Hedef tahtasına konulmuştum. MİT'in kalemleri tarafından...

Bu ülke gazetecilik adına, yüz karası yazıları köşelerden okumaya başlamıştı.

Yazıları okudukça acı acı güldüm... Ülkemin geldiği bu duruma üzüldüm. Bu arkadaşların haline acıdım.

Bu tür haberlere, köşe yazılarına aslında alışkındım. Kara propagandaya, psikolojik operasyonlara karşı katmerleşmiştim...

Ancak...

Yapılanlar bununla da sınırlı kalmamıştı. MİT'in, istihbarat raporlarını gün gün yazınca bu kez de Başbakan, grup toplantısında bir başbakana yakışmayacak üslupla yine beni hedef alan açıklamalarda bulundu.

Bu kez söylenen ulu orta, namaz çıkışı değildi. Üzerinde düşünülüp, kâğıda dökülmüştü.

Bu kez de Başbakan'ı bu duruma düşüren danışmanlarına acıdım. Grup toplantısında önüne konan yazıyı okudukça kahroldum.

O yazıya cevabım da sert oldu. Konu ne Başbakan'dı ne de söyledikleri. Ülkem adına ortalıkta oynanan oyuna sessiz kalamazdım. Kalmadım da...

Bir ülke düşünün, bürokratları, istihbarat birimleri, danışmanları başbakanı yanlış yönlendiriyordu. Bir gazeteci yapması gerekeni yapmıştı; gerçekleri yazmıştı...

Durmadılar... Durmayacaklardı... Biliyordum...

Ve durmadılar...

Peşime adamlarını taktılar. MİT, beni fiziki takibe başladı. Telefonlarımı bir kez daha dinlemeye aldı. Ve işi o kadar ileri götürdü ki, görüştüğüm kişileri bile sahte mahkeme kararıyla dinlediler. Fiziki takip yaptılar. Mailler, yazışmalar MİT'in İstanbul karargâhından Ankara'ya anında akıtılmaya başlandı. Görüştüğüm AK Partililer bile "casusluk" suçlamasıyla, sahte mahkeme kararlarıyla teknik takibe alındı.

Bu hukuksuz işleme kimin emir verdiğini hep "merak" ettim. Bu merakımın peşine düştüm. "Cevaplarını" da buldum. Ama "toz konduramadım, kondurmak istemedim". Bu kadar da olmaz dedim...

Artık, kimin ne yapmaya çalıştığını, Allah'ın bir olduğunu bildiğim gibi biliyordum...

Konuyu çok uzatmayacağım. Kişiselleştirme niyetim de yok. Nereye varacağımı sanırım anlamışsınızdır.

Meclis Araştırma Komisyonu'na geçen hafta Genelkurmay Başkanlığı'ndan Uludere olayıyla ilgili kısa bir rapor gitti. Raporda, "Olay gününden önce 'telsiz kestirmesi' olarak nitelenen örgütün telsiz görüşmelerinde 'olağanüstü artış yaşandığı', 200-250 civarında örgüt üyesinin bölgede bulunduğu, kalabalık bir grubun askeri üsler ile karakollara saldırmasının beklendiği, olay öncesi elde edilen istihbaratın tamamı milli kaynaklar ve devletin istihbarat birimlerinden alınmıştır "denildi.

Yani, gün gün verdiğim MİT'in istihbarat raporlarındaki bilgilerdi bunlar. Yazılarıma bakın.. Telsiz istihbaratını, 200-250 PKK'lı bilgisini göreceksiniz. **MİT diyemeyenler, "milli kaynak" diyebilmişlerdi**.

MİT ve Uludere yazılarımın ardından, dostlarım hep ne düşündüğümü sormuşlardı. Onlara, "sırtımdan hançerlendim ancak bu hançeri bir gün çıkarıp, hakkımda kara propaganda yapanların böğrüne saplayacağım" dedim.

Ortaya çıkan bu gerçeklerden sonra şimdi soruyorum.

Kim özür dileyecek benden? Şimdi ne yazacaksınız?

Sayın Başbakan...

Uludere'yle ilgili yazdığım yazıları bir kez daha okuyun. Çevrenizdeki dalkavuklara itibar etmeden okuyun. Kalemini "üç beş kuruşa satan döneklere" aldırmadan okuyun. MİT içerisinde size karşı komplo kurmaya çalışan ekibi tanıyacak ve göreceksiniz. Umarım bu ekip, başınıza ikinci bir çorap örmez.

Dost neden mi acı söyler? Yani bu yüzden, yani aynı hatayı ikinci kez yapmamanız için.

ÖZÜR: Araya MİT yazısı girdi. Balyoz ve gerçekler yazı dizime yarın devam edeceğim.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Balyoz ve gerçekler (13)

Mehmet Baransu 10.04.2012

Balyoz ve gerçekler (13) Balyoz ve gerçekler yazı dizimizde ortaya çıkardığımız yeni belge ve bilgilerin ardından, Çetin Doğan, avukatları ve ailesine, "Bu gerçekleri nasıl açıklayacaksınız" diye sormuştum. Beklediğim gibi ortaya çıkardığım bilgi ve belgelere cevap verilemedi. **Doğan'ın damadı** tarafından hazırlanan blogda, konu tek satırla geçiştirildi: "Baransu'nun yazılarına cevap vermeye değer bir şey görmüyoruz."

Doğan'ın avukatları ve yakınları başta ıslak imzalı belgeler olmak üzere, ses kayıtlarına belgelere cevap veremeseler de bugün kamuoyunu hem blogunda hem de twitter'da nasıl yanılttıklarını, yalan bilgiler aktardıklarını, iddianamedeki belgeleri nasıl sakladıklarını sizlerle paylaşacağım.

İlk olarak **Dani Rodrik**'in twitter'da yazdığı bir mesajla başlayayım. Hatırlanacağı gibi yazı dizimin üç bölümünde, "sahte" olduğu iddia edilen 11 sayfalık Balyoz Harekât Planı'yla, 12 Eylül Darbe Planı olan ve Balyozcuların üzerinde çalışma yaptıkları Bayrak Harekât Planı'nı, ses kayıtlarını karşılaştırmıştım. İşte bu

yazılarıma Rodrik şu açıklamayı yapmış: "Baransu, sahtekârların seminer kayıtlarından alıp Balyoz belgelerine serpiştirdiği kimi ifadeleri listelemiş."

Rodrik, soruşturmanın açıldığı andan itibaren, bu belgenin sahte olduğunu iddia etmesine rağmen, ilk kez yazdığım bölümlerin gerçek olduğunu kabul etti.

Peki, serpiştirdi denen belgeler nelerdi?

Gözaltına alınacak kişiler, Milli Mutabakat Hükümeti, tutuklanacak kişiler, el konulacak fırınlar, pastaneler, alışveriş merkezleri, tankların hangi sokağa konuşlanacağı, AK Parti'yi devirme planlı gibi binlerce belge, bilgi. Suç olan bu belge ve bilgilerin 11 sayfalık Balyoz Harekât Planı içeriğinden kat be kat fazla olduğu notunu da düşeyim.

Yani; ortada bu "sahte" denen planın içeriğinden daha fazla suç unsuru taşıyan ve **sanıkların gerçek olduklarını itiraf ettikleri belgeler, bilgiler** var. Bu bilgiler de iki yüz sayfadan fazla. Ortada bu gerçek duruyorken, **birileri bu suç unsuru belgeler yerine 11 sayfalık bir "sahte" planı neden üretsin?** Kaldı ki "sahte" denen planın içeriğinin yüzde 99'u da, iki yüz sayfalık suç unsuru ses kayıtlarıyla, el yazılarıyla, bildirilerle, konuşmalarla, powerpoint'lerle aynı.

Bu gerçeğin ardından başka bir çarpıtmaya geçelim.

Balyoz ve gerçekler yazı dizimizin son bölümlerinde, askerî raporlardan bazı alıntılar yapmış ve Çetin Doğan ve avukatlarının kamuoyunu yanılttığı başka bir gerçeğe parmak basmıştım. Doğan ve avukatları ilk günden itibaren ısrarla 11, 16 ve 17 No'lu CD'lerin tek delil olduklarını iddia etmişlerdi. Bunun doğru olmadığını iddianameden örnek vererek açıkladım. Ancak, önceki gün Dani Rodrik sitesinden "yalan" yazdığımı iddia etti. Ve iddianameden, 50. sayfadan bir kupür koyarak, delillerin sadece 11, 16 ve 17 No'lu CD olduğunu açıkladı.

Şimdi sizlere Dani Rodrik'in kamuoyunu yanıltmak için iddianamenin 50. sayfasındaki bu bölümde nasıl bir oyun oynayıp, kamuoyunu yanıltmaya çalıştığını açıklayayım.

Önce, diğer CD'lerin de delil oldukları bölümü yazalım. Bu bölüm iddianamenin 49. sayfasında. Ki bu bölümü daha önce dizimizin 7. bölümünde yazmıştık: "Balyoz Harekat Planı ve ekleri Başsavcılığımıza teslim edilen CD'lerden 11, 16 ve 17. CD lerde bulunmaktadır. Diğer CD lerin tamamına yakını ise 1. Ordu Komutanlığına ait plan seminerine konu yapılan Egemen harekat planını da içeren ve gizli nitelikteki bir kısım askeri durum ve değerlendirmeleri ve planları içeren CD lerdir. Bu nedenle söz konusu 50 klasörün tamamı EMANET KLASÖRÜ (EM 1-50) olarak adlandırılarak tamamı adli emanete alınmıştır. Bu klasörlerden dava ve suçla ilgili bir kısım çıktı ve belgeler ise yeniden fotokopi veya çıktısı alılarak klasörler halinde soruşturma dosyasına konmuştur."

Görüldüğü gibi 11, 16 ve 17 No'lu CD'lerde, Balyoz Harekât Planı'yla ilgili planların ekleri olduğu, diğer CD'lerin de delil olduğu belirtiliyor.

Şimdi gelelim Dani Rodrik'in kamuoyunu nasıl yanılttığı, belgedeki sakladığı bölüme. Rodrik, iddianamenin 50. sayfasındaki yalnızca üç CD'nin delil olduğunu iddia edip, açtığı blogunda bir de kupür veriyor. Önce, Rodrik'in okurlarıyla paylaştığı bölümü okuyalım, sonra, okurdan profesyonel bir şekilde neyin saklandığını açıklayalım.

Dani Rodrik'in blogundan verdiği kupür şöyle: "Yukarıda da belirtildiği gibi dava konusu suç ile ilgili kayıtlar Mehmet Baransu tarafından başsavcılığımıza teslim edilen 19 adet CD'den, 11, 16 ve 17 nolu CD'ler içerisinde yer almaktadır. Geri kalan CD'ler ise plan semineri, Egemen Harekat Planı ile bir kısım birliklerin durum ve değerlendirmelerine ilişkin bir kısım gizli nitelikte askeri soruşturma dosyasına konmuş ve soruşturma

dosyasına konma şekli yukarıda izah edilmiştir."

Rodrik blogunda iddianamedeki bu bölümü vererek, suç unsuru CD'ler sadece, bunlardır iddiasında bulunuyor. Yalnız, savcıların belgelerle ilgili "soruşturma dosyasına konma şekli yukarıda anlatılmıştır" bölümünü vermeyerek, aslında bunların üç CD'yle ilgili bilgiler olduğu algısı yaratmaya çalışıyor.

İddianamenin 49. sayfasındaki bölümü yukarıda verdim. Diğer CD'lerin delil olduğunu savcılar açık açık yazmışlar. Kaldı ki iddianamenin diğer bölümlerinde de 2, 4, 5, 6, 14, 15 No'lu CD'lerin deliler arasında bulunduğu ayrıntılı olarak anlatılıyor. Balyoz ve gerçekler yazı dizimizin 7. bölümünde bu konuyla ilgili bilgiler vermiştim.

Şimdi gelelim Rodrik'in, iddianamenin 50. sayfasında yaptığı manipülasyona. **Yukarıdaki kupürü veren Rodrik, ilginç bir şekilde kupürün "yukarıda izah edilmiştir" satırından sonrasını kesiyor. Devamını okurdan saklıyor.**

Neden mi?

Çünkü bu satırın devamında, savcılık diğer CD'lerin de delil olduğunu açıkça yazıyor: "Bunun dışında kalan diğer CD'lerin davanın diğer taraflarına verilip verilmeyeceği (Üç CD'nin avukatlara verileceğine karar veriyor savcılık. –MB) hangi aşamada verileceği verilmeden önce bu CD içeriklerinin mahkemenizce incelenip bazı evrakların mı yoksa tamamının mı verileceği yine YUKARIDA belirtildiği gibi DAVA KONUSU SUÇLA İLGİLİ OLMAYAN (Savcılık diğer CD'lerde davaya konu suç belgelerin olduğunu bu ifadeyle belirtiyor. –MB) belgelerin ilgili komutanlığa iade edilip edilmeyeceği veya hangi aşamada iade edilip edilmeyeceği veya hangi aşamada edileceği hususuları mahkemenizin takdirine bırakılmıştı.

Askeri müdahaleye yönelik soruşturma konusu planlar dışındaki birliklerin planlarına gizliliği ihlal etmemek açısından yer verilmemiş, yalnız soruşturma konusu suça ilişkin planların yası dışılığını ortaya koymak açısından zaman zaman bunlara değinilmiş, karşılaştırma yapılmıştır. Devletin güvenliğine ilişkin gizli bilgi niteliğindeki dokümanlar, suç teşkil eden dokümanlardan ayrılarak 2010/144 sırasına kayden adli emanette muhafaza altına alınmıştır."

Dani Rodrik'in belgenin devamını vermediği işte bu bölümde diğer CD içerisindeki suça konu belgelerin dosyaya konduğu ve CD'lerin delil olduğu net bir şekilde görünüyor.

Dani Rodrik, blogunda yazdığı yazısında "Baransu, 1. Ordu Komutanlığı bilgisayarlar ve sitemlerinde yapılan incelemede Balyoz belgelerinin karşılığının bulunmadığını saptayan rapordan hiç bahsetmiyor" diyerek, benim bazı gerçekleri sakladığımı da iddia ediyor.

Öncelikle bahse konu rapor şu; CD'leri teslim ettiğimiz Askerî Savcı, 1. Ordu'nun bilgisayarlarında inceleme yaptığını söylemiş, ancak bilgisayarların harddiskleri zaman içerisinde değiştiği için 2003 yılına ait bilgilere ulaşamadığını belirtmişti. Karşılık bulunmadığından kasıt bu. Kaldı ki **aynı savcının internete ses kaydı düştü ve Askerî Savcı, Balyoz'un darbe planı olduğunu, sivil savcıların bunu anlamayacağını itiraf etti**. Dani Rodrik bilir mi bilmem ama aynı savcı Kozmik Oda'da da inceleme yapmak, belgeleri ve bilgisayarları kontrol etmek istemişti de dönemin 1. Ordu Komutanı Hasan Iğsız buna izin vermemişti. Yani, ortada aslında incelenen bir durum da yoktu.

NOT: Balyoz ve gerçekler yazı dizime bir süreliğine ara vereceğim. Konuyla ilgili **Alper Görmüş**, **Namık Çınar** ve **Emre Uslu**'nun yazılarını takip edebilirsiniz.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Garson hesap lütfen!

Mehmet Baransu 16.04.2012

28 Şubat... Bu sürecin ne zaman başladığıyla ilgili net bir tarih verilemiyor. Kimilerine göre Refah Partisi'nin 27 Mart 1994 yerel seçimlerinde büyük kentlerde gösterdiği başarının ardından asker düğmeye bastı. Kimilerine göre ise yaşanan süreçteki sözler askeri tahrik etti.

Oysa, 28 Şubat ve sonrasında (203-2004) yaşanan darbe planlamaları, aslında sürecin yıllar önce başladığını gösteriyordu. Düğmeye birileri çok önceden basmıştı. Aktörler sahnedeki yerini almış, "oyun" sahneye konmuştu. Senaryo tanıdıktı. Sahnedeki oyun da oyuncular da...

24 Ocak 1993...

Gazeteci Uğur Mumcu, Ankara'da evinin önünde uğradığı suikast sonucu hayatını kaybedecekti.

Senaristler işini dört dörtlük yapacak, deliller bir bir yok edilecekti. Kimi yıkanarak, kimi imha edilerek. Mumcu'nun arşivi en yakınındaki "biri" tarafından ortadan kaldırılacaktı. Kuzunun kurda teslim edilmesi gibi bir şeydi yaşananlar.

Türkiye laikti ve laik kalacaktı! Asla İran olmayacaktı! Şeriatçılardan hesap sorulacaktı!

Kilit cümle aslında meydanlarda attırılan bu sloganlarda gizliydi. Dört yıl sonraya hazırlıktı yapılanlar. Birileri "hesap sormaya" hazırlanıyordu, bu ülkenin dindarlarından, muhafazakârlarından...

93 yılı felaketler yılı olarak tarihe geçecekti.

PKK'nın Güneydoğu'da başlattığı Nevruz gösterileriyle de süreç ivme kazandı. Peşi sıra gelen **faili meçhuller, JİTEM'in ortaya çıkışı**...

Türkiye yeni bir döneme giriyordu.

Tam da o günlerde, **Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Eşref Bitlis, sabotaj" kuşkulu uçak kazasıyla hayatını kaybetti. Ardından en yakınındaki isimler, "intihar" süsü altında öldürüldü. Sahte "intihar" raporlarıyla...**

93 yılı felaketler yılıydı. Plan, kurgu bunun üzerine yapılmış, perdeler henüz kapanmamıştı.

Tıpkı Bitlis gibi dönemin Cumhurbaşkanı Turgut Özal da ilk kez Kürt sorunuyla ilgili sivil bir çözümden bahsetti. Onun da sonu Bitlis'e benzedi. Nisan ayında hayata gözlerini yumdu. Bulgaristan Konsolosluğunda içtiği limonata ve içindeki hep tartışıldı. Tıpkı Uğur Mumcu cinayetinde olduğu gibi yine deliller ortadan kaldırılacak, Özal'ın kan örnekleri hastanede yok edilecekti.

Perde henüz kapanmamıştı. Kapanmaya da pek niyeti yok gibiydi.

Sivas'ta Pir Sultan Abdal Şenliği'ne katılmak üzere şehre gelen aydınlardan bir kısmının **Madımak'ta ateşe verilerek öldürülmeleri, Bingöl'de öldürülen 33 er, ardından Erzincan Başbağlar'da, Erzurum Yavi ve Çiçekli'de yaşanan katliam**, senaristlere şapka çıkarmamıza neden olacaktı! **Gazi Mahallesi olayları** ise işlenen cinayetlerin en son halkalarından biri olacaktı.

Süleyman Demirel'in Çankaya'ya çıkması, DYP Genel Başkanlığı'na Tansu Çiller'in seçilmesi, medyanın özellikle Hürriyet gazetesinin el değiştirmesi, Susurluk süreci ve diğer yaşananlar yeni bir dönemin habercisiydi.

Sahnede son yılların en "heyecanlı" oyunu sahneleniyordu. Bizler, yani izleyiciler ise kendimizi oyunun "çarpıcılığına" kaptırmıştık. Yaşanan illüzyonu seyrediyorduk. Cinayetler gerçek, yaşananlar ise göz yanılması, el çabukluğuydu... Ama anlayamamıştık... Anlamamıza fırsat vermemişlerdi... Şaşkındık... Sadece oyunu izlemeye devam ediyorduk.

Tuğlalar tek tek diziliyor, bina inşa ediliyordu. Boşuna değildi Mehmet Ağar'ın, Uğur Mumcu cinayetinden sonra söyledikleri. "Bir tuğla çekilirse" devlet altında kalabilirdi. Binayı inşa edenler ortaya çıkabilirdi...

Aslında tanıdıktı yaşananlar, yaşatılanlar. Tıpkı 1 Mayıs 1977'de Taksim'de yaşananlar gibi. Tıpkı Çorum ve Kahramanmaraş'ta işlenen katliamlar gibi. Tıpkı 27 Mayıs öncesi yapılanlar gibi... Tıpkı 12 Eylül gibi...

Bu ülkenin MİT'i de, Jandarması da İstihbarat teşkilatları da bu katliamlar, bu oyunlar sahnelenirken, sessiz kaldılar. Sessizliğin ötesinde ateşe odun attılar.

28 Şubat süreciyle birlikte iki bin kişiye yakın muvazzaf asker dindar, milliyetçi oldukları gerekçesiyle ordudan atıldı. Sayıları 10 bine yaklaşan bölümü ise zorla emekliye sevk edildi. Ordu "gerçek sahiplerine", cuntacılara teslim edildi.

Aynı kadro 2003-2004 yılında bu kez karşımıza Balyoz, Sarıkız, Ayışığı, Eldiven gibi yeni darbe planlarıyla çıktılar. 27 Nisan e-muhtırası, İrticayla Mücadele Eylem Planı, Kafes, Hrant Dink'in öldürülmesi, misyonerlik cinayetleri ise bu kadronun son icraatlarından biri olmuştu. Ergenekon ise cuntanın beyin yapısı olarak "Bin yıl sürecek" savaşı organize etmekle görevli üst yapı olarak konumu sürdürüyordu. Medyasıyla, işadamıyla, sendikasıyla, üniversitesiyle, sivil görünümlü toplum örgütleriyle.

Bu ülkeye çok şey yaşattılar. Bu ülkenin kaynaklarını "gecelik faiz" adı altında sömürmekten geri durmadılar. Ülke soygun yerine döndü. Bunu da kendilerine hep "hak" olarak gördüler.

Bir gün bir garson ortaya çıktı. Yediklerinin ve yaptıklarının hesabını önlerine koydu... Şaşırdılar... Beklemiyorlardı...

Hesabı ödemeye niyetleri yoktu...

"Hesaplaşıyorsunuz, rövanş alıyorsunuz, intikam ve kin besliyorsunuz" diye ortalığı ayağa kaldırdılar. Unuttukları bir şey vardı...

Önlerine konan sadece bir hesaptı. Yedikleri ve yaptıklarının hesabı. Ödemekten başka bir seçenekleri de yok. **Garson da patron da hesabı almak da kararlı.**

Çünkü patron olan millet ve milletin arkasında durduğu AK Parti "hesap lütfen" diyor. Hesaplaşmadan, intikam almadan, rövanşist duygular beslemeden... "Yediğinizin, içtiğinizin hesabını ödeyin" diyor. Olay bu kadar basit...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kim bu Kodaloğlu

Mehmet Baransu 17.04.2012

28 Şubat'ın kudretli generali Çevik Bir'e emniyet ve savcılıkta soruları soruların detayları ortaya çıktı. Yöneltilen sorular arasında dikkatimi çeken bir bölüm oldu. Bir, ABD ve İsrail'le darbeye destek toplantıları yapmıştı. Bu toplantılara da bazı generallerin yanı sıra siyasetçilerin katıldığı iddia ediliyordu. Savcılığın soruları arasında yer alan bir isim dikkatimi çekti; Aydan Kodaloğlu.

Kodaloğlu ismine, "Kozmik Köşe" okurları aslında yabancı değil. Kendisiyle ilgili iki yazı kaleme almıştım. Bu yazılarda, bilgisayarındaki bilgileri emniyetin nasıl ele geçirdiğini, bu bilgilerin bir romanda nasıl kullanıldığını ayrıntılı olarak yazdım.

Peki kimdi Aydan Kodaloğlu ve o dönem ne iş yapıyordu?

28 Şubat sürecinde ABD'nin Ankara'daki gayrı resmi temsilcisiydi. Kodaloğlu soy isminin yanı sıra, zaman zaman Aydan Kozluca'yı da kullanıyordu. Türk Amerikan Derneği'nin genel müdürlüğünü yapıyordu. Silah ticaretinden siyasi görüşmelere varıncaya değin uluslararası bir dizi faaliyet yürütüyordu. Ankara'daki "AK Group" adlı şirketin de başkanlığını yürütüyordu. Amerika ve İsrail'in "Sivil Büyükelçisi" olarak da anılıyordu.

Başkan olduğu şirketi ve gayri resmi başkanlığını yaptığı Türk Amerikan Derneği'ni o dönem çok sayıda paşa ziyaret ediyordu. Dönemin kudretli Orgenerali Çevik Bir de bunlardan biriydi. Batı Çalışma Grubu'nun özellikle İsrail-Amerika eksenli yol haritası, uluslar arası bağlantıları burada belirleniyordu. Kodaloğlu, bu toplantılarda kilit bir rol oynuyordu.

Derneğin artan ziyaretçi sayısı, yapılan toplantılar çalışanlarının da dikkatini çekmişti. Çalışanlardan birinin Emniyet'te tanıdığı vardı. İşte bu kişi, Çevik Bir-Kodaloğlu ilişkisini, yapılan toplantıları emniyetteki arkadaşına aktardı.

Emniyet, derneği yakın takibe aldı. Kodaloğlu'nun tüm ilişkileri takip edilmeye başlandı. Polis derneği fiziki takibe alırken, diğer yandan da içeri sızmaya çalışıyordu. Sızma için, Kodaloğlu'nun temizlikçi kadınıyla irtibat kurulmasına karar verildi.

Emniyet, Kodaloğlu'yla çalışan kadın hizmetçiyle irtibata geçti. Hizmetçiye bir ekran okuyucu makinesi, hard disk verildi. Nasıl kullanılacağı ayrıntılı olarak kendisine anlatıldı. Hizmetçinin görevi basit ama önemliydi; Kodaloğlu'nun bilgisayarındaki açık ekranı tarayacak, bilgileri yükleyecekti. Hizmetçi üzerinden yürütülen plan sonuç verdi ve kısa sürede Kodaloğlu'nun tüm yazışmaları bilgisayardan ele geçirildi. Bilgisayarda bulunan, mail yazışmaları dahil tüm bilgiler artık emniyetin elindeydi. Bunlardan özellikle silah tüccarlarıyla gerçekleştirilmiş olanlar hayati öneme sahipti. Çevik Bir'in bağlantıları da ele geçen bilgiler arasındaydı.

Artık, 28 Şubat generalleri ve ABD arasındaki kavşak noktasında bulunan kişinin tüm yazışmaları 'cepteydi'. Geriye sadece bu bilgilerin nasıl kullanılacağı meselesi kalmıştı. Bilgilerin askerlere karşı uygulanan psikolojik harbin bir parçası olarak 'bir kitapta' kullanılmasına karar verildi. Bunun için uygun bir kişi arandı ve bulundu. Bilgiler Cüneyt Ülsever'le paylaşıldı ve Hacı romanı da böylelikle ortaya çıktı.

CHP'nin Umut'u!

Mehmet Baransu 19.04.2012

Umut Oran, AB Türkiye Karma Parlamento Komisyonu üyelerine Balyoz davasıyla ilgili bir mektup göndermiş. Mektuba, benim de bir resmimi koymuş. "**Balyoz: Kurmaca bir darbe planının özeti**" başlığını da mektubuna uygun bulmuş. Doğrusu bu başlıktan Oran'ın davayı okumadığı sonucu ortaya çıkıyor. Çünkü, **Balyoz'un ses kayıtlarında, CD'lerde, el yazılı notlarda bunun bir darbe planı olduğu açık bir şekilde görünüyor**. Kaldı ki geçtiğimiz günlerde mahkemede ifade veren emekli Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt da askerlik hayatı boyuncu böyle bir seminer görmediğini, milli mutabakat hükümeti kurma görevinin de 1. Ordu'ya değil, TBMM'e ait olduğunu söylemişti.

Oran, mektubunda dört konuya temas etmiş. İddiasına göre Balyoz dokümanlarının hepsi imzasızmış. İddianameye ve eklerine biraz bakmış olsaydı, imzalı metinleri, el yazılı darbe notlarını, askerlerin İstanbul'un üzerine nasıl çökeceklerini, insanların stadyumlarda sorgulanıp nasıl cezaevine konulacaklarını görürdü.

Mektupta, delilerinin sadece 11 ve 17 No'lu CD'de olduğu da tekrarlanıyor. Ancak Oran, iddianameyi bile okumadığı için, delillerin 19 CD'nin tamamı olduğu bilgisini atlamış. 4, 5, 6, 14 vb. CD'lerde darbenin ses kayıtlarının yanı sıra, darbenin powerpoint sunumları var. Ve bu CD'lerin orijinal olduğunu 1. Ordu'da görev yapan tüm isimler itiraf ettiler. Çetin Doğan ve avukatları da buna itiraz etmiyorlar. Edemiyorlar.

Bu sunumlarda neler mi var? Kimlerin gözaltına alınacağı, tutuklanacak isimler, tankların nerelere konuşlanacağı, fırınların, pastanelerin fişlendiği, sokak sokak darbenin yol haritası gibi yüzlerce bölüm. Yani, "Gerçek bir darbe planının özeti".

Umut Oran, mektubunda milyonlarca fişleme belgesi arasında kamuoyunda tartışmaya açılan bazı zaman çelişkilerini de gündeme getirmiş. "Balyoz ve gerçekler" yazı dizimde darbe toplantısının ses kayıtlarına yer vermiş ve askerlerin ağzından yüze yakın bölümde listelerin güncellendiğini ortaya koymuştum. Bir örnek; Hazırlanan listelerden birinde Debideniz Nakliyat ismi geçiyor. Bu isim Çetin Doğan'ın dikkatini çekiyor ve listeyi hazırlayanlara Doğan fırça çekiyor. "Debedeniz Nakliyat diye bir şey mi kaldı. Kapandı gitti. Yok böyle bir şey. Listeleri hemen güncelleyin..."

Sayın Umur Oran... Bence Balyoz iddianamesini okumadan, kimseye mektup falan yazmayın. Eğer yazacaksanız, Beykoz Konakları'nı, CHP'nin nasıl dizayn edildiğini ve Deniz Baykal'a "ejderlerin" nasıl kaset komplosu kurduğunu yazın. Yani "en iyi bildiğiniz konularda" kalem oynatın...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Milli Kaynak' panikte!

Bugün bir kez daha mecbur kalarak bu köşeyi, şahsımla ilgili bir konuya ayıracağım. **MİT Müsteşarlığı'nın peşime adam takıp beni takip ettirmesi**yle ilgili yaptığımız suç duyurusu üzerine, geçtiğimiz günlerde mahkemeye ilginç bir yazı geldi. **Sahte belgelerle mahkemeden alınan dinleme ve izleme kararı, iki MİT'çiyi yakalatmamdan bir gün sonra alelacele kaldırılmış. Üstelik bu durum, mahkeme ve TİB'den de saklanmış.** Bugün bu konunun detaylarını yazacağım.

Hatırlarsanız, Uludere'de yaşanan trajik olayın ardından, yazılar kaleme almıştım. **MİT'in, Genelkurmay Başkanlığı'na yanlış istihbarat vermesi sonucu 34 sivil vatandaşımızın hayatını kaybettiğini belgeleriyle ortaya koydum. İşte bu belgeler, Ankara'nın kimyasını bozdu.** Başbakan Tayyip Erdoğan, raporları kısmen kabul etmesine rağmen şahsımı hedef alan açıklamalar yaptı. Kendisine bağlı Milli İstihbarat Teşkilatı ise haberlerimi kesin dille yalanladı!

Bu yalanlama üzerine MİT'in, Genelkurmay'a gönderdiği raporları gün gün yayımladım ve hedef tahtasına konuldum. AK Parti grup toplantısında **Başbakan, "korkutarak", "sindirerek" beni "terbiye" edeceğini düşündü.** Geri adım atmadım. Haberimin arkasında olduğumu her platformda yineledim.

İşte bu durum ve tavrım, Ankara'nın "yeni sahipleri" tarafından not edildi. MİT'e verilen sözlü emirle, fiziki olarak takip edilmeye başlandım. Telefonlarım zaten hukuksuz bir şekilde, sahte belgelerle dinleniyordu. Bu kez de MİT'çilerin fiziki takibine alınmıştım.

Bununla da yetinmediler. **Gazetelerde çalışan kendi "elemanlarına", hakkımda yazılar yazdırdılar.** Öyle ki, Uludere'de 34 sivilin katili bir anda ben oldum. Sorumluların ortaya çıkmamasının asıl nedeni de benmişim, bu akıl tutulması yazıları da gazete köşelerinden okuduk. Sonrasını biliyorsunuz. **MİT'in peşime taktığı elemanlardan ikisini 8 Şubat 2012 günü gittiğim bir restoranda yakalattım. Üzerlerinden dinleme ve izleme cihazları çıktı.**

Bu olaydan bir gün sonra başka bir belgeyi daha elde ettim. MİT'çileri yakalattığım gün yanımda bulunan bir AK Partili üniversite öğrencisi de benden dolayı mahkeme kararıyla, sahte gerekçelerle dinlenmiş ve izlenmişti. Telefonlar, mailler, yazışmalar MİT tarafından takip altındaydı ve dinleme halen sürüyordu. Mahkemeden sahte dinleme ve izleme kararının alınma gerekçesi ise ilginçti; "Ülkemiz aleyhine yürütülen casusluk faaliyetlerinin önlenmesi amacıyla, istihbari mahiyette devam eden çalışmalar doğrultusunda aşağıda ismi yazılan şahıslarla ilgili bilgili toplama amacıyla..." MİT, bu sahte gerekçeyle, 24 Ocak 2012 günü mahkemeden karar almıştı. Bu belgeyi yayımlamamın ardından Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve MİT Müsteşarı Hakan Fidan'a açık bir çağrıda bulundum. Bu sahte mahkeme kararını açıklayın dedim.

Açıklamadılar. Açıklayamadılar. Açıklayamayacaklarını da biliyordum. Beklediğim gibi de oldu. Çünkü hem AK Parti'nin hem de MİT'in ne yapmaya çalıştığını daha önce de yazdığım gibi Allah'ın bir olduğunu bildiğim gibi biliyordum. Elimde bazı belge ve bilgiler de vardı. **Uludere'yi kapatmak isteyenler, bu olayın üzerine giden bir gazeteciye komplo kurmaya çalışmıştı. Komplo ellerine yüzlerine dolandı.**

Konuyla ilgili üç ayrı adliyeye suç duyurusunda bulunduk. 24 ocakta alınan kararla ilgili mahkeme hâkimiyle görüştüm. Görüştüğüm AK Parti'li gencin benden dolayı yasadışı kararla dinlendiğini, belgeleriyle mahkeme hâkimine anlattım. **MİT, hem mahkemeyi hem de kendilerini aldatmış, sahte karar aldırmıştı. Suç duyurusunda bulunduk.** Suç duyurusu dilekçemizi hakkımızda dinleme kararı veren hâkime sunduk. Yasadışı dinleme ve yasadışı elektronik takip kararının kaldırılmasını talep ettik.

Mahkeme kararını beklerken, Uludere'yle ilgili ilginç gelişmeler oldu. İstihbarat raporlarının MİT'ten gittiği Meclis Araştırma Komisyonu'na gelen raporların satır aralarında itiraf edildi. Raporlarda, Milli İstihbarat Teşkilatı, bir anda "Milli Kaynak" oluvermişti. Komisyon'daki MHP'li bir üye, kendilerine okunan

"gizli raporun" ardından İçişleri Bakanlığı Müfettişi'ne dönerek, **"Bunların nesi gizli, Mehmet Baransu'nun köşesinden bunları okuduk"** dedi.

Uludere olayı, "Milli Kaynak" kelimeleriyle aydınlanırken, suç duyurusunda bulunduğumuz **mahkemeye, "Milli Kaynak" Teşkilatı'nın 22 Mart 2012 günü bir cevap yazısı gönderdiğini** avukatım öğrendi.

Gelen yazı suçun itiraf edilmesiydi. 24 ocak günü sahte gerekçelerle alınan karar, MİT'çileri yakalatmamın hemen ardından bir gün sonra alelacele kaldırılmış. MİT'çileri iş üstünde 8 şubat günü yakalatmıştım. 9 şubat günü sabahın erken saatlerinde ise karar kaldırılmış.

Şimdi Başbakan'a ve kendisinin "sır küpü" Hakan Fidan'a şunu soruyorum: Madem mahkemeden beni izlemek için sahte kararlar alındı. MİT'çileri yakalatmamdan bir gün sonra bu karar neden kaldırıldı? Uludere'yi açıklayamayanlar bu dinleme ve izleme kararıyla, hakkımda hangi komployu kurmaya çalışıyordu? Madem "Milli Kaynak" Teşkilatı bu dinlemeyi alelacele kaldırdı, kaldırdığını mahkemeye ve TİB'e bugüne kadar neden bildirmedi? Açıklamak için bizim suç duyurumuzu neden bekledi? Bu durumu saklama ihtiyacı niçin hissetti?

Biliyorum bu sorularıma da cevap VE-RE-ME-YE-CEKSİ- NİZ. Ne yapmaya çalıştığınızı siz de ben de Allah da biliyor. Hukuk mücadelem devam ediyor ve edecek. Bazılarıyla hukuk önünde bazılarıyla ise "Adl-i İlahi"de hesaplaşacağım. İki elim yakanızda bilesiniz...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TFF acil bir çıkış arıyor

Mehmet Baransu 28.04.2012

Türkiye Futbol Federasyonu Etik Kurulu'nun şike soruşturmasıyla ilgili önceki gün nihai raporunu yönetime sunması deyim yerindeyse tam bir bomba etkisi yarattı. Spor kamuoyu, raporla şike ve teşvikin aklandığı yorumlarını yapmasına rağmen, kamuoyuna açıklanan iki sayfalık metnin satır aralarında şike ve teşvik yapıldığı açık bir şekilde görünüyordu.

Soruşturmayı ilk günden itibaren takip eden gazeteci olarak, önceki gün Federasyon'dan ve Etik Kurulu'na yakın isimlerden bilgi aldım. Raporla ilgili şunu diyebilirim: TFF Başkanlığı'na Yıldırım Demirören'in getirilmesiyle birlikte, şike soruşturmasının kapatılacağı kamuoyunun büyük bir bölümünde dile getirilmişti. Demirören de bu soruşturmayı kapatmak için göreve talip olmuştu.

Etik Kurulu, şikeyi kapatmak için aldığı görevi önceki gün açıklanan raporla "kısmen" yerine getirdi. Kısmen diyorum çünkü beş ay önce açıkladığı ilk raporda Aziz Yıldırım'ı suçlu bulan ve şikeye karıştığını tesbit eden kurul, ikinci raporda Yıldırım'ı akladı.

Peki, değişen neydi?

Aslında değişen şeyi kamuoyu çok yakından takip etmişti. Sporun yüzkarası olarak nitelendirdiğim Göksel Gümüşdağ, Yıldırım Demirören'in elinden tutmuş ve TFF adaylık sürecinden hemen önce Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın evinde fotoğraf verdirtmişti. Siyasetçilerden aldığı güçle Demirören başkanlığa seçildi. Görevi ise bu soruşturmayı kapatmaktı.

Demirören ve ekibi göreve gelir gelmez bazı değişiklikler yaptı. İlk ve en önemli değişiklik şuydu; "Yönetim gerek görürse Etik Kurulu raporunu Disiplin Kurulu'na sevk eder" kararı çıkarttılar. Bu değişiklikle amaçlanan şuydu; "Etik Kurulu tertemiz bir rapor verecek ve şike, teşvik olmadığını belirtecekti." Yönetim de "Bakın şiketeşvik bulunamadı, raporu Disiplin Kurulu'na sevk etmeye gerek yok" diyerek kulüpleri aklayacaktı. Ancak, önceki gün açıklanan rapor oyunu kısmen bozdu.

Raporda Fenerbahçe'nin dört maçta şike ve teşvik yaptığı, Trabzonspor'un ise bir maçında teşvik girişiminde bulunduğu belirtildi.

Temiz raporu bekleyen ancak ters köşeye yatan Demirören ve yönetimi bu gelişme üzerine perşembe akşamı alelacele Antalya'da Gloria Golf Otel'de kampa girdiler. Pazara kadar da kampta kalacaklar. Raporu değerlendirip, bu durumdan nasıl çıkacaklarını, olayı nasıl kapatacaklarıyla ilgili yol haritasını belirleyecekler. Önlerinde iki yol var.

Öncelikle disiplin talimatı değiştirilmediği için bu durumda Fenerbahçe dâhil diğer kulüpler küme düşecekler. İşte bunu önlemek için disiplin talimatını değiştirmenin yolunu arayacaklar. Küme düşmeyi kaldıracaklar. Ardından da puan silmeyle durumu kurtarmaya çalışacaklar. Burada da karşılarına bir sorun çıkıyor. Play-off'lar devam ettiği için ve göreve gelme nedenleri bu soruşturmayı kapatmak olduğundan, puan silmeye de yönetim yanaşmayacak gibi.

Bu durumda da Etik Kurulu'nun raporunu görmezden gelip, ilk hafta aldıkları karar gereği, raporu Disiplin Kurulu'na göndermeyebilirler. Burada Demirören ve ekibi bir sorunla karşılaşacak. Eğer rapor gönderilmez ise bu kez haklarında "görevi kötüye kullandıkları" için dava açılacak. Hapis cezası alma ihtimalleri de yüksek.

Peki, UEFA bu yeni durum karşısında ne yapacak?

UEFA öncelikle Demirören ekibinin nasıl bir karar vereceğini bekleyecek. Puan silme cezası verilirse, Fenerbahçe CAS'tan davayı çektiği için, iyi niyet göstergesi olarak verilecek cezada indirim yapılacak. Fenerbahçe'nin iki yıl kupalardan men edilmesi kararı alınabilir. Aksi halde, olay kapatılırsa, UEFA çok ağır bir karar verecek. Fenerbahçe'yi sekiz yıl kupalardan men edebilir. CAS'tan dava çekildiği için bu ceza dört ya da beş yıla düşürülebilir.

Etik Kurulu raporunda dikkat çeken bir nokta daha var. Kurul, şike ve teşvik olayını Fenerbahçe yöneticileri İlhan Ekşioğlu ve Ali Kıratlı üzerine yıkmış gibi görünüyor. Bu durumda her iki ismin de konuşma ihtimali var. Ayrıca, bu iki ismin şike ve teşvik görüşmelerinin ardından Aziz Yıldırım'a bilgi veren telefon konuşmalarını Demirören yönetiminin ve Etik Kurulu'nun nasıl açıklayacağı da ayrı bir tartışma konusu.

Son söz olarak şunu söyleyeyim. Yıldırım Demirören'in Federasyon Başkanlığı görevini uzun bir süre yürütmesi de imkânsız gibi. Gaziantepspor'la ilgili Antep'te yürütülen soruşturmanın her an Demirören'e sıçrama ihtimali var. Savcılık ve maliye Tabata ve İsmail Köybaşı transferini inceliyor. Aldığım bilgiye göre de her iki birimde de Demirören'i soruşturmaya dâhil edecek önemli bilgilere ulaşılmış. Demirören'i, Başbakan Tayyip Erdoğan koltuğa oturttuğu için, incelemeyi yapan Maliye müfettişleri de savcılık da Başbakan'dan gelecek işareti bekliyor olabilir. Erdoğan'ın ne kadar daha Demirören'in arkasında duracağı ise ayrı bir merak konusu. Siyasetin bu kadar futbolun içerisine girdiği ve futbolun bu denli kirlendiği bir ortamda karar vermek de zor olacak gibi görünüyor. Durum, 3 Temmuz'dan daha kötü bir noktada.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oyun içinde oyun ayaklarına dolaşıyor!

Mehmet Baransu 30.04.2012

Yıldırım Demirören ve yönetimi zorda. Etik Kurulu'nun raporunun ardından Antalya'da kampa katılan yönetim, şike soruşturmasını kapatmak için yönetim kurulunu ikna etmeye çalışıyor. Bugün sizlerle Antalya'daki toplantıdan notlar paylaşacağım.

Şike soruşturmasını kapatmak için göreve getirilen Yıldırım Demirören, bu amaçla değişik çözümler ileri sürdü. Kararları oybirliğiyle alıp, sorumluluktan kurtulmak istiyordu. Etik Kurulu raporunu disiplin kuruluna sevk etmemek de önerdiği çözümler arasındaydı. Ancak yönetimde özellikle Trabzonspor'a yakın isimler, kendi takımlarının temiz olduğunu belirtip, bu duruma karşı çıktılar. Ve yönetimde çatlak meydana geldi.

Etik Kurulu raporunu ve takımları disiplin kuruluna sevk etmek istemeyen yönetim, bunu başaramadı ve dün alınan karar gereği, raporda geçen tüm takımlar suçlu olsun olmasın disiplin kuruluna sevk edilecek. 58. Madde'de değişiklik yapılacak. Küme düşme kararı kaldırılacak. Ağır para cezası ve puan silme söz konusu. Dün yapılan toplantıda 12 puan ve üstünün silinmesi gündeme geldi. Ancak konuyla ilgili nihai karar, yazıyı yazdığım saate kadar toplantı bitmediği için alınamamıştı. Olayı kapatmak için bazı takımlara ağır para cezası verilmesi durumunda UEFA'dan ağır cezalar geleceği de tahmin ediliyor.

Dün gece de Antalya'da kalma kararı alan yönetim, bugün basın toplantısıyla son durumu kamuoyuna açıklayacak.

Aslında Antalya'da süren toplantıda oyun içinde oyun oynandı. TFF, Fenerbahçe'yi kurtarmak için 58. Madde'yi değiştirip, ağır para cezasıyla bu işi kapatma niyetinde. Demirören yönetimi de paketi geniş tutup, olayı kapatmak istiyor. Beşiktaş'ın da topun ağzına koyulduğu belirtiliyor. Yani paket geniş tutulup, alınacak kararlarda tepkiler minimize edilecek. Ölümü gösterip, sıtmaya razı etme durumu söz konusu. Ancak, UEFA'dan çok ağır cezalar geleceği yönünde sinyaller var. Yönetim, bu durumu bildiği için Şenez Erzik önderliğinde UEFA'yla yaptığı görüşmeleri sıklaştıracak. Disiplin kurulunun vereceği kararı, UEFA'ya kabul ettirmeye çalışacak. Dünkü toplantıda puan silme kararıyla ilgili de ortak bir görüşe varılmadı. Demirören, ağır para cezasıyla sorunun aşılmasını isterken, bazı üyeler bu durumun UEFA tarafından affedilmeyeceğini, kulüplere ağır cezaların getirileceğini düşünüyorlar.

Trabzonspor kurtulur!

Şike soruşturmasının ardından hazırlanan ilk Etik Kurulu raporunda Trabzonspor hakkında herhangi bir suç unsuruna rastlanmamıştı. Ancak ne olduysa oldu Etik Kurulu'nun ikinci raporuyla Trabzonspor da şüpheli olarak raporda yer aldı. Buna gerekçe olarak da yeni gelen bir belge gösterildi. Ancak, yeni denilen bu belge aslında ilk rapor hazırlandığında da dosyada bulunuyordu. Etik Kurulu bu kaydı okumuş ve herhangi bir suç unsuruna rastlamamıştı. Ancak, paketi genişletme stratejisinin ardından, Trabzonspor ikinci raporda şüpheli olarak yer aldı. Trabzonlu hukukçular da bu durumu bildikleri ve kulüplerinin bu soruşturmadan aklanacaklarına inandıkları için şampiyonluğun kendilerine verileceğini düşünüyorlar.

Dün, Federasyon'a yakın isimlerle bir dizi görüşme yaptım. Trabzonspor'la ilgili yorumun çok zorlama olduğunu söylediler. Hukukçuların, Trabzon'u ikinci rapordan dolayı kurtaracaklarını hepsi söyledi. En büyük koz da daha önce aynı belgede suç unsuru bulmayan ETİK Kurulu'nun, nasıl olup da ikinci raporda bu

görüşmeyi suç unsuru olarak rapora sokmuş olmaları. Yukarıda da dediğim gibi **Demirören yönetimi paketi** büyütüp, olayı kapatmak istiyor ve yönetimde bir çatlak olmasın, kararlar oybirliğiyle alınsın diye **Trabzonspor'u da işin içine sokmaya çalışıyor gibi.** Yönetimdeki Trabzonspor'a yakın üyeler de bunun farkında ve Antalya'daki toplantıda Demirören'e karşı direniyorlar.

Bu durumda UEFA ne yapacak?

UEFA'nın nasıl bir yol izleyeceğini anlayabilmek için Mehmet Ali Aydınlar yönetiminde yapılan görüşmelere bakmak gerekli. Aydınlar ve yönetimi, futbolun ekonomik ve sosyal yönünü düşünerek, soruşturmada adı geçen kulüpleri küme düşürmeme kararı almışlardı. Eksi 25 ve 30 puanın yanı sıra ağır para cezasıyla soruşturmayı noktalayacaklardı. Bu amaçla UEFA'yla bir dizi görüşme yapıldı. UEFA yetkilileri ilk toplantılarda, 58. Madde'nin değiştirilmesine karşı çıktılar. Gerekçeleri ise şuydu; "Yönetim disiplin talimatını değiştirme yetkisine sahip olmasına rağmen, bu maddeyi soruşturma devam ederken değiştirmek, kamuoyunda soru işaretlerine neden olur. İleride diğer ülkelerde de kötü niyetli olarak bu yöntem kullanılabilir."

Aydınlar yönetiminin yaptığı ilk toplantılardan sonuç çıkmamıştı. Ancak yönetim bunu UEFA'ya kabul ettirmek için görüşmelerine devam etti. Son toplantıda ortak bir noktada buluşuldu. UEFA, genel kurula sorulması halinde, bir defaya mahsus olmak üzere yapılacak değişikliğe yeşil ışık yaktı. Bilindiği gibi Türkiye Futbol Federasyonu genel kurulunda da değişikliğe vize çıkmadı ve ardından da yönetim istifa etti.

Antalya'da devam eden toplantıda Yıldırım Demirören yönetimi 58. Madde'nin değiştirilmesi kararı aldı. Yönetimin böyle bir yetkisi de var. Toplantıda üyelerden biri yapılacak değişikliğin UEFA'ya sorulması gerektiğini de belirtti. Şimdi gözler UEFA'da. Daha önce karşı çıktığı bu yönteme onay verip vermeyeceğini hep birlikte göreceğiz.

UEFA'yla ilgili şu notu düşerek bu bölümü noktalayayım. Fenerbahçe CAS'tan davayı çektiği için UEFA Fenerbahçe'yi disiplin kuruluna sevk ederken bu iyi niyetini de raporunda belirtecek. Ancak, yönetimle yaptığı görüşmelerde UEFA Fenerbahçe'ye şunu da söyledi: "Ben raporumda bunu belirtirim ama disiplin kurulunun daha ağır bir ceza verip vermeyeceğinin garantisini veremem."

Yıldırım çekiliyor mu?

Aziz Yıldırım'la ilgili son aldığım bilgiyi de sizlerle paylaşayım. **Yıldırım'ın dışarı bırakılması konusunda Ankara'da mutabakata varıldığı söyleniyor. Mutabakata göre Yıldırım dışarı çıkartılacak ve Fenerbahçe'ye bir daha başkan olmayacak.**

Kamuoyunun karşısına çıkacak olan Yıldırım, çok yorulduğunu gerekçe göstererek, kulüp başkanlığına aday olmadığını açıklayacak.

Yerine düşünülen isim ise Ferit Şahenk. Ancak, Şahenk'in Fenerbahçe kulübü başkanlığına sıcak bakmadığı biliniyor. Bekleyip göreceğiz.

CAS'ta neden feragat edildi? Niye açıklamıyorsunuz?

Fenerbahçe yönetimi namus ve onur meselesi olarak gördüğü CAS'taki davasından hem "vazgeçti" hem de "feragat" etti. Şike soruşturması sürecinde en küçük olayda bile kamuoyuna bilgi vermek için internet sitesinden açıklama yapan, konu CAS olunca basın toplantısı düzenleyen kulüp, her nedense bu son gelişme karşısında sessizliğe büründü.

Peki bunun nedeni neydi? Fenerbahçe yönetimi kamuoyundan bir şeyler mi saklıyordu?

Yukarıdaki paragrafta iki kelimeyi tırnak içine almam sanırım dikkatinizi çekmiştir. Yönetim, CAS'ta açtığı davadan öncelikle "vazgeçti." Ardından da "feragat" ettiğini açıkladı. Feragat kelimesi burada çok önemli. Çünkü, bu tür davalarda feragat edebilmeniz için, karşılığında muhatabınıza bazı şeyler sunmanız gerekiyor.

Bunu anlayabileceğimiz şekilde şöyle izah edeyim. **Sizin bir kişi hakkında dava açma hakkınız var ise siz dava açmıyorsanız bu durumda bu olaydan feragat etmiş olursunuz.** Ancak, eğer dava açmış iseniz, bu durumda davadan vazgeçersiniz. Vazgeçtiğiniz takdirde de tekrar dava açma hakkınız var. Ancak feragat ediyorsanız, "bir daha bu konuyla ilgili dava açmayacağım" garantisini vermiş oluyorsunuz. Eğer dava açılmış ve ortada feragat edilen bir durum varsa burada daha sonra açacağınız davalardan feragat ettiğiniz bir durum söz konusu.

Anlayacağınız, Fenerbahçe bu konuyla ilgili ne UEFA'ya ne de TFF'ye artık dava açamayacak.

Şimdi gelelim feragat kelimesindeki püf noktaya. Fenerbahçe'nin kamuoyundan neyi sakladığına. Fenerbahçe yönetimi UEFA'ya yazılı bir metin sundu ve gelecek yıl da Avrupa kupalarına katılmayacağını, konuyla ilgili hem UEFA'ya hem de TFF'ye herhangi bir dava açmayacağını garanti etti. Bu anlaşma da yeni değil. 16 Ocak 2012 günü yapıldı. Ancak o gün imza konulmadı. Fenerbahçe cephesi gelişmeleri bekledi. Etik Kurulu raporuyla haklarında kuvvetli suç şüphesi ortaya çıkınca da bu metni yürürlüğe koyup, davadan feragat etti.

Fenerbahçe yönetimi ve avukatı Emin Özkurt, daha önce yaptığı açıklamalarda, "Haklıyız, hem UEFA'nın hem de TFF'nin donuna kadar alacağız" demelerine rağmen bir anda çark ediverdiler. Davadan da Aziz Yıldırım'ın bilgisi dahilinde feragat ettiler.

Gelelim ortadaki suç durumuna.

Fenerbahçe Kulübü halka açık bir şirket ve feragat şartlarını yatırımcısıyla paylaşmak zorunda. Çünkü, gelecek yıl Avrupa kupalarına katılmama sözü veriyorsanız, bunu yatırımcınızın bilmesi gerekiyor.

UEFA'ya sunduğunuz feragat sözleşmesini açıklamak durumundasınız. Fenerbahçe yönetiminin konuyla ilgili açıklama yapamamasının nedeni de bu. Sanırım, SPK ve maliye bu yeni durumu göz önüne alacaktır ve yatırımcıdan bazı gerçeklerin saklandığını belirtip, konuyla ilgili soruşturma açacaktır.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Konuyu para cezasıyla kapatacaklar

Türkiye Futbol Federasyonu beklenen açıklamasını dün yaptı. Bu köşeyi takip edenler için yapılan açıklama sürpriz olmaktan çıktı. Basın toplantısında yapılan açıklamaları neredeyse kelimesi kelimesine ve fazlasıyla iki gündür bu köşeden okudunuz. Bugün sizlerle, yaptığım görüşmelerin ardından bundan sonra neler olacağıyla ilgili değerlendirmelerde bulunacağım.

Demirören'in dün kullandığı en ilginç cümlelerden biri şuydu: "Disiplin yaptırımlarımızın hedefi suçluya suçunun bedelinin ödettirilmesinden ziyade caydırıcılıktır. Bu husus gözardı edilmemelidir."

Basın toplantısında bu bölüm gazetecilerin dikkatinden kaçmasına rağmen, şike ve teşvik girişiminde bulunan kulüplere suçun bedeli ödettirilmek yerine, "caydırıcılık" adı altında olayın kapatılacağı aslında dün itiraf edildi.

Peki, ne mi olacak?

Yıldırım Demirören, basın açıklamasının ardından dün yakın çevresi üzerinden basın mensuplarına süreç sonunda puan cezası verileceği yönünde bilgiler aktardı. Ancak aldığım duyumlar, bu açıklamaların oyunun bir parçası olduğu yönünde ve böyle bir kararın kesinlikle çıkmayacağı.

Ağır para cezası verilerek bu iş noktalanacak gibi. Önce Disiplin Kurulu cezayı kuşa çevirecek, ardından da top Tahkim'e atılarak, kalan bölüm burada aklanacak. Tıpkı Demirören'in dün söylediği gibi "sahaya yansıyan bir durum" olmadığı görüşü belirtilip, "Bir şeyler yapılmış ama bu sahaya yansımamış" denilecek. Ve olay kapatılacak.

Aslında böyle bir karar alınacağı dün yapılan disiplin talimatındaki değişiklikle de itiraf edildi. Yapılan değişiklik şöyleydi: "Müsabakanın sonucunu hukuka veya spor ahlâkına aykırı şekilde etkilemek yasaktır. Teşvik primi verilmesi de bu kapsamdadır. Bu ihlallerin kulüp yöneticileri tarafından gerçekleştirilmiş olması durumunda, ilgili kulüplere bir alt lige düşürme cezası verilir."

Disiplin Kurulu ve Yönetim Kurulu yaptıkları bu değişiklik sonrası, müsabakaların sonucunun etkilenmediği kararı verip, bu işe nokta koyacaklar.

Dün yapılan açıklama ve değişiklikte 58. Madde'yle ilgili bir bölüm daha dikkatimi çekti. Bu durum ya bilinçli bir şekilde ya da farkına varılmadan maddeye kondu. Çünkü, Demirören yönetimi kişilerle kulüpleri ayırt edip, cezaları buna göre vermek üzere yönetime seçilmişlerdi. Disiplin talimatının eski halinde "şike, teşvik veya teşebbüsü kulüp başkanı veya kulüp yöneticisi yaparsa, fiil kulübü bağlıyor ve takımlar küme düşürülüyordu." Ancak dün yapılan değişiklikle bu tanım genişletildi. Yeni düzenlemeye "Kulüp yöneticileri" tanımı getirilerek kapsam genişletildi. Eski talimat, başkan ve yönetim kurulundaki 15 kişiyi kapsarken şimdi takımdaki diğer yöneticiler de bu maddeye eklenerek 50 isimden birinin yapacağı eylem, kulübü bağlar hale geldi.

Burada eğer gözlerden kaçan bir durum yoksa, bilinçli bir şekilde bu madde konduysa, burada amaçlanan ise şu; Trabzonspor zorlama bir kararla Etik Kurulu raporuna sokulduğu için, Trabzon yönetim kurulunda bulunmayan üye "Kulüp yöneticisi" kapsamına sokulacak ve Trabzon'a sus denerek, olay kapatılırken alınacak kararlara ortak edilecek. Akla en yakın mantık da bu gibi görünüyor.

Dün yapılan değişiklikte dikkat çeken bir nokta da **"ağır ihlal"** kelimelerinin yeni düzenlemeye girmiş olması. Burada da bir sorun var; "Bana göre ağır olan" bir durum başka bir isme göre "ağır" olmayabilir. Ucu açık bir düzenlemeyle bu soruşturmayı kapatma amacı net bir şekilde bu ibareyle de ortaya kondu.

Şimdi gelelim ne olacağı sorusuna.

Play-off'lar devam ettiği için Demirören yönetiminin puan silme cezası vermesi neredeyse mümkün değil. Çünkü bu uygulanabilir bir yöntem değil. Yarış henüz bitmedi ve devam ediyor. Fenerbahçe geçen hafta Galatasaray'a ya da bu hafta Beşiktaş'a yenilmiş olsaydı, puan silme cezasını gündeme getireceklerdi. Fenerbahçe de ligden koptuğu için buna razı olacaktı. Ancak ortadaki fiili durumdan dolayı, bunu uygulamaya sokamayacaklar. Ağrı para cezası vererek soruşturmayı kapatacaklar.

Dün Disiplin Kurulu'na sevk edilen takımlara baktığımda tıpkı Trabzonspor'da olduğu gibi Galatasaray konusunda da çok zorlama bir kararın alındığını gördüm. Bunun nedeni ise şu; Galatasaray'ın Disiplin Kurulu'na sevk edilmesinin nedeni Şekip Mostoroğlu'yla, Adnan Sezgin arasında geçen bir telefon görüşmesi. Mosturoğlu, Sezgin'den Fenerbahçe-Galatasaray maçı öncesi takım listesini istiyor. Sezgin de bunu veriyor. Sezgin'in listeyi vermesinin nedeni ise Kulüpler Birliği'ne girmek ya da Genel Sekreter olma isteği. Bu isteğini de Şekip Mosturoğlu üzerinden yapmaya çalışıyor. Ancak Federasyon'un atladığı bir konu var. Sezgin o dönem, görevde değil ve Galatasaray'ı bağlayan bir durum ortada yok. Bu olay da tamamen kişiyi bağlayan etik bir durum. Burada amaçlanan da tıpkı Trabzonspor'a dendiği gibi "sen de fazla konuşma ve sus. Alacağımız kararlara ortak ol."

Peki, ağır cezalar verilmezse, olay para cezasıyla kapatılırsa UEFA'nın tepkisi ne olacak?

UEFA daha önce yönetim kurulunun 58. Madde'yi değiştirmesine karşı çıkmıştı. Genel kurul kararıyla yapılacak değişikliğe ise bir kereliğine izin vermiş ve puan cezasının da 25-30 aralığında olması şartını getirmişti.

Federasyon bu durumun tam aksine bir değişiklik yaptı. Cezalar UEFA'yı tatmin etmezse, takımlara özellikle Fenerbahçe'ye ağır cezaların yolda olduğu söyleniyor. Tatmin edici bir ceza verilmesi halinde ise UEFA, önümüzdeki yıl Fenerbahçe'yi Avrupa kupalarına almayarak olayı noktalayacak. Takımlar da minimum cezayla cezalandırılacaklar.

Dün görüştüğüm AK Partili bir yetkili ise Başbakan Erdoğan'ın, UEFA'yla anlaştığını, UEFA'nın sponsorluk, para ve yaklaşan seçimleri dikkate alıp, Türkiye'de nasıl bir karar verilirse verilsin, en az cezayla olayı kapatacağını iddia etti. UEFA'ya yakın isimlere bu durumu da sordum. Buna pek ihtimal vermiyorlar ve soruşturmanın kapatılması halinde takımlara ağır cezaların geleceğini düşünüyorlar.

Son düzlüğe artık girdik ve önümüzdeki günlerde neler olacağını hep birlikte göreceğiz.

Yıldırım Demirören yalan söylüyor

Yıldırım Demirören basın toplantısında "iddianamede bile yer almayan bazı müsabakalar da dahil olmak üzere, Etik Kurulu tarafından incelenen 22 müsabaka ile ilgisi olan tüm kulüpleri Profesyonel Futbol Disiplin Kurulu'na sevk etme kararı almıştır. Bu kulüplerimizin çoğu hakkında Etik Kurulu şüpheye dahi rastlanmadığını rapor etmiştir" diye konuştu.

Etik Kurulu'ndan ismini vermeyeceğim bir kişi ile görüştüm. Yıldırım Demirören'in basın toplantısında yalan söylediğini anlattı ve şunları söyledi; "Yıldırım Demirören basın açıklamasında etik kurulu raporunda teşebbüs ve şüphenin olmadığını söyledi ancak bu doğru değil. Raporumuz okunduğu takdirde teşebbüsün de şüphenin de net bir şekilde olduğu görülecektir. Başkan Demirören kendisine çok güveniyorsa raporu internet sitesine koysun. Basın toplantısında yalan söylediği net bir şekilde ortaya çıkacaktır çünkü teşebbüs var. Demirören yönetimi neden korkuyor raporu niçin internete koymuyorlar."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Açıklama yaptık ama bir sorun niye yaptık!

Mehmet Baransu 03.05.2012

Türkiye Futbol Federasyonu Etik Kurulu, kamuoyundan gelen baskıların ardından dün bir açıklama yaptı. Açıklamanın bir bölümü bu köşe okurlarını ilgilendiriyordu. Hatırlarsanız, önceki gün yazdığım yazıda, Yıldırım Demirören'in yaptığı basın açıklamasının ardından kurul üyelerinden biriyle yaptığım görüşmeye yer vermiştim. Kurul üyesi "Yıldırım Demirören basın açıklamasında Etik Kurulu raporunda teşebbüs ve şüphenin olmadığını söyledi ancak bu doğru değil. Raporumuz okunduğu takdirde teşebbüsün de şüphenin de net bir şekilde olduğu görülecektir. Başkan Demirören kendisine çok güveniyorsa raporu internet sitesine koysun. Basın toplantısında yalan söylediği net bir şekilde ortaya çıkacaktır, çünkü teşebbüs var. Demirören yönetimi neden korkuyor? Raporu niçin internete koymuyorlar?" demişti.

Önceki gün bu açıklamayı manşetimize çekmemizin ardından dün ajanslara Etik Kurulu tarafından ilginç bir açıklama yansıdı. Kurul adına yapılan açıklamada aynen şu satırlara yer verildi: "Yazılı ve görsel basında TFF Etik Kurulu üyeleri ve Başkanı hakkında çıkan dolaylı haber ve iddiaların tamamı gerçek dışıdır. TFF Etik Kurulu Başkanı'nın, TFF Yönetimi'nden raporun açıklanması talebi veya istifa tehdidi şeklinde hiçbir beyanı olmamıştır. TFF Başkanı Sayın Yıldırım Demirören tarafından yapılan basın açıklamasında, raporumuza aykırı hiçbir husus bulunmamaktadır."

Önceki gün Kurul'dan bir yetkilinin bana yaptığı açıklamayla, dün yapılan açıklamanın yüz seksen derece farklı olduğu ilk bakışta gözlerden kaçmıyor. Yapılan açıklamanın ardından, Etik Kurulu'nun neden böyle bir açıklama yapma gereği hissettiğini, perde arkasında neler yaşandığını öğrendim. **Kurul hâlâ Demirören'in basın** açıklamasında doğru söylemediğini, kamuoyunu yanlış yönlendirdiğini düşünüyor.

Peki, bu düşünceye rağmen, bu açıklama neyin nesi? Açıklama ne anlama geliyor?

Hemen şunu söyleyeyim. **Etik Kurulu'nun dün yaptı açıklamada tam bir "cinlik" söz konusu.** Nasıl bir cinlik mi?

Demirören'in yaptığı basın açıklamasıyla, raporları arasında aykırı bir hususun bulunmadığı söyleminden kasıt, Demirören'in önünden okuduğu yazılı metin. Kurul üyeleri, metinle aynı noktada olduklarını, rapora aykırı bir durumun olmadığını belirtiyorlar. **Demirören'in basın açıklamasında yalan söylediği, kamuoyunu yanılttığı noktasında ise halen ısrarlılar.**

Bu ısrarın nedeni ise şu; **Demirören'in yalan söylediği ve kendilerini rahatsız eden nokta; soru-cevap kısmı**. Başkan'ın sorulara verdiği cevaplarda kullandığı cümleler. Yani, **yazılı açıklamayla raporları arasında aykırı bir durum sözkonusu değilken, sözlü açıklamada Demirören'in kamuoyunu yanılttığını, kendilerini zor durumda bıraktığını** düşünüyorlar.

Kurul üyeleriyle Demirören arasında dün ve önceki gün bir dizi görüşme de yapıldı. Demirören, basında çıkan Kurul üyelerine istifa edecekleri haberleri üzerine, kendileriyle temasa geçmiş. İstifa etmeleri durumunda kendisinin ve Türk futbolunun çok zor durumda kalacağını belirtmiş. Üyeler, başkana, soru-cevap kısmında yaptığı açıklamaların kendilerini rahatsız ettiğini iletmişler.

Bu rahatsızlık üzerine Demirören, üyelere ilginç bir açıklama yapmış; "Soru-cevap kısmında dilim sürçtü. Sizi zor durumda bıraktığımın farkındayım. Dilim sürçtüğü için, raporda hiçbir şey yok anlamına gelen cümleler kullandım."

Dün yapılan görüşmenin ardından, Demirören ve Kurul Başkanı, kamuoyuna bir açıklama yapma ihtiyacı hissetiler ve **ortak kararla soru-cevap bölümündeki rahatsızlık saklanarak, "açıklamalarla-raporumuz aynı" dendi**. 3 temmuzdan itibaren devam eden futbolundaki tiyatro, son sürat sahnelenmeye devam ediyor. Bu ekiple de tiyatronun uzun bir süre daha devam edeceği görünüyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Damarlarımızdaki kirli kan!

Mehmet Baransu 07.05.2012

Saatlerdir ne yazacağımı düşünüyorum. Son bir haftadır bu ülkede yaşananlara, yapılan tartışmalara bakıyorum. Onlarca yazılacak konu, söylenecek binlerce kelime, yığınla yapılacak tartışma karşımda duruyor.

Hangi konuyu ele almalı... Ne yazmalı...

Bir haftadır bu ülkede yaşananlara bakıyorum.

Ve görüyorum ki hepsi ortak bir noktada buluşuyor.

Elbirliği etmişçesine, gerçeklerin üzerine kapamak için yapılan uğraş. Sistemin zehirlediği damarlarımızdan akan kirli kan. Kaybettiğimiz hafızamız. Yitirdiğimiz ahlakımız. Unuttuğumuz dürüstlüğümüz. İkiyüzlülüğümüz. Yok olan insanlığımız.

Son bir haftadır futbolda yaşanan tartışmalara bakın.

Sanırım ne demek istediğimi anlayacaksınız.

Siyaset ve futbol dünyası el birliği etmişçesine kirliliği kapamaya çalışıyor. Şike ve teşvik iddialarının üstü örtülüyor. Plan aylar öncesinden hayata geçiriliyor.

Türkiye Futbol Federasyonu, Etik Kurulu, Yıldırım Demirören, Aziz Yıldırım, Şike, teşvik....

Bir haftadır sıkça duyduğumuz, tartıştığımız isimler, kelimeler... Tartışılmayan tek nokta ise ortada duran gerçekler. Sporun en temel felsefesi olan "ahlak".

Aydın ve entelektüellerin, fanatik duygularla kaybettikleri "ahlakları". Fanatizmin kör ettiği gerçeklik. "Ahlakın" ayaklar altına alınması. Paranın, iktidarın, gücün, kirliliğin karşısında yenik düşüşümüz.

Genelkurmay Başkanlığı'nın önce iki sivili ardından astsubayları hedef alan "muhtırasına" bakın... Benzer tartışmalara, açıklamaları orada da şahit oluyorsunuz.

Dün Kemalistler, laikler ellerinde "ordu göreve" pankartları taşırken, "27 Nisan gecesi başımızı yastığa huzur içinde koyduk" derken, bugün onların yerine başkalarının aldığını görüyorsunuz. Siyasetçiler, onlara yakın duran medyanın sivil muhtıraya karşı tuttuğu alkış gözlerden kaçmıyor. 27 Nisan'da dik durduk diyenler,

bugün kendilerini ilgilendirmeyen benzer bir muhtırayı cansiperane savunuyorlar. Başlarını yastığa huzur içinde koyma mutluluğuyla.

Demokrasi, hukuk, ahlak bir kez daha rafa kaldırılıyor.

Siz-biz fanatikliği gerçeklerin üstünü örtüyor. Muhtıra ise tıpkı 27 Nisan'da olduğu gibi orta yerde duruyor.

Eli silah tutan askerin, demokrasilerde bu tür muhtıralar vermeyeceği, veremeyeceği ise akıllara bile gelmiyor.

Benzer bir durum soruşturması devam eden 28 Şubat süreciyle ilgili de yaşanıyor. Yine ortalıkta suçlar, hayatı karartılan milyonlar... Ve orta yerde duran, bu suçu işleyen, suça ortak olanlar... Elbirliğiyle bunları kurtarma telaşı. Aman, medyaya dokunmayın çığlıkları. Suçlunun, güçlünün yanında yer alma... Üzerinden tankların geçirildiği, unutulan, unutturulmaya çalışılan halk.

Balyoz soruşturmasına bakın...

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Çetin Doğan'ın itirazına verdiği cevabın ve de kararın saklanması için gösterilen onca çaba. Bu davayı sulandırmak için manşetlere çekilen onca habere rağmen, darbenin, ses kayıtlarının, planların, eylemlerin ve son olarak da AİHM'in kararının özenle manşetlerden, sayfalardan saklanması. Üstünün örtülmesi.

Yok aslında bugünün dünden farkı.

Yine iktidarın, yine güçlünün, yine suçlunun yanında yer alma çabası. Olaya bakmadan, failin kimliğine bakma çabaları. Kimliğin, "ahlakın" önüne geçmesi.

Binlerce öğrenciye dağıtılan ve çocukların zehirlendiği süt tartışmasına bakın derim. Sonrasında yapılan açıklamalara da.

Olayı kapatmak için özenle seçilen cümlelere.

Ya iktidar medyasına ne demeli.

Hastanede gözyaşı döken minik çocukları unutup, birinci sayfadan ancak büyüteçle okuyabileceğiniz, içeriği çok farklı olan haberlere. Binlerce çocuk hastanedeyken bunu unutup, "iktidar şu kadar kutu süt dağıttı" haberlerine.

Aslında zehirlenen o çocuklar değildi. Bizdik.

Hafızamızı kaybetmiştik... Ahlakımızı yitirmiştik... Dürüstlüğü unutmuştuk... Güçlünün yanında boyun eğmiş, iktidara el pençe durmuştuk. İkiyüzlüydük. İnsanlığımızı kaybetmiştik...

Kanımız zehirlenmiş, zehir saçan kirli kan damarlarımızda dolaşmaya başlamıştı. Beynimiz bu kirli kanla hayat bulmuştu. Fizyolojimiz değişmiş bu da ahlakımıza yansımıştı. Elbirliği etmişçesine gerçeklerin üzerini kapatmaya çalışıyorduk. Suçu, suçluyu övüyorduk. Kimliklerine bakarak.

Zehirlendiğimizin, damarlarımızda dolaşan kanın farkına bile varamamıştık...

İşte tam bunları düşünürken, damarlarımızda dolaşan o kandan bir ses geldi:

"Bu kadar kirli bir kandan ne bekliyordun ki!"

mbaransu@gmail.com

Şike var, teşvik var ama suçlu yok!

Mehmet Baransu 08.05.2012

Türkiye Futbol Federasyonu ve Disiplin Kurulu nihayet futboldaki "tiyatroyla" ilgili kararını verip, bunu kamuoyuyla paylaştılar. Bir yıldır "kapalı" gişe oynanan "oyun" da Tahkim Kurulu'nun son kararıyla, sezon finalini yapıp, perdelerini indirecek.

"Profesyonel" Disiplin Kurulu'nun kararını açıklamasının ardından, gazetem konuyla ilgili bir yazı yazmamı istedi. Doğrusu, bu tiyatroya nasıl bir yorum yapacağımı bilemiyorum. Yazıyı çok uzatmadan tıpkı PFDK'nın yaptığı gibi kişiler üzerinden bir değerlendirmede bulunayım.

Aziz Yıldırım: Yıldırımla ilgili kararda dikkat çeken iki nokta var. Gençlerbirliği-Fenerbahçe, Fenerbahçe-Büyükşehir Belediyespor müsabakalarında Yıldırım oy çokluğuyla kurtuluyor. Kilit cümle "oy çokluğu". Bu, Yıldırım'la ilgili Etik Kurulu raporunda bazı şüphelerin olduğunu ortaya koyuyor. Yani Etik Kurulu raporu aslında Yıldırım suçsuz demiyor. İkinci nokta ise Fenerbahçe yönetiminde bulunan bazı yöneticilere hak mahrumiyeti cezası verilmesi. İlhan Yüksel Ekşioğlu ve Şekip Mosturoğlu bu isimlerden bazıları. Her iki isim de suçlu bulunuyor. Ancak, bu isimler suçlu bulunurken, emir aldıkları Yıldırım'a herhangi bir ceza verilmiyor. Maçlarla ilgili ses kayıtlarına bakıldığında hem Ekşioğlu'nun hem de Mosturoğlu'nun yaptıkları şike-teşvik görüşmelerinin ardından Aziz Yıldırım'ı bilgilendirdikleri net. Etik Kurulu raporuna bu ses kayıtları girmesine rağmen, kurul "oy çokluğuyla" yani 3/4'le Yıldırım'ı aklıyor.

Şekip Mosturoğlu: Mosturoğlu da Eskişehir-Trabzonspor müsabakasının sonucunu etkilemeye teşebbüsten bir yıl hak mahrumiyeti cezası alıyor. Yani, **teşvik girişiminde bulunmak**tan suçlu bulunuyor. Mosturoğlu, Fenerbahçe Kulübü'nün yöneticisi. Ancak, kulübe ceza vermek yerine, kişiye ceza verilerek olay kapatılıyor. Sanırım, Federasyon ve Disiplin Kurulu şampiyonluk kupası, galibiyet ücreti, şampiyonluk primini Mosturoğlu'nun evine götüreceğini düşünüp, böyle bir karar aldı.

İlhan Yüksel Ekşioğlu: Fenerbahçe yöneticisi olan Ekşioğlu da Eskişehir-Trabzonspor maçında teşvik, Gençlerbirliği-Fenerbahçe maçında ise şike suçlamasıyla ceza alıyor. Disiplin Kurulu'nun kararındaki kilit cümle **"müsabaka sonucunu etkilemeye teşebbüs etmek"**. Yani şike yapmak. Ekşioğlu'na üç yıl ceza veriliyor ama şike ve teşvik görüşmelerinin ardından konuyla ilgili bilgi verdiği, para transferi görüşmesi yaptığı Aziz Yıldırım oy çokluğuyla beraat ediyor. Mosturoğlu için söylediklerim Ekşioğlu için de geçerli. Disiplin Kurulu şampiyonluk kupasını Ekşioğlu'nun evine götüreceğini, paraları da cebine atacağını düşünmüş olmalı. Kulüp ve Yıldırım'a bir ceza verilmediğine göre bunun başka bir açıklaması yok.

Cemil Turan: Fenerbahçe-Ankaragücü maçı dolayısıyla **şikeye teşvik**ten ceza alıyor. Yine aynı tiyatro gereği, emir aldığı Aziz Yıldırım bu maçtan suçsuz bulunuyor. Turan kendi başına şike yapmaktan bir yıl hak mahrumiyeti kararı alıyor.

İbrahim Akın: Ortada oynanan tiyatronun en dikkat çeken oyuncusu. Disiplin Kurulu kararına göre, Akın, **kendi kendine şike yapmış**. Fenerbahçe-Büyükşehir maçını etkilemek için oturup düşünmüş, şu kadar paraya şike yapayım demiş ve bunu hayata geçirmiş. **Parasını sağ cebinden alıp, sol cebine koyarak da şike yapmış.** Üç yıl müsabakalardan men edilmiş. Bir de şike yapmış ama bunu sahaya yansıtamamış.

Biliyorum gülüyorsunuz ama Disiplin Kurulu'nun kararının açılımı aynen bu. Akın'ın itiraflarına, kendisine çekilen mesajlara rağmen, **tek başına şike yaptığı**na karar verilmiş. Sanırım, Disiplin Kurulu şöyle düşündü. Akın, bir sabah kalktı, menajeriyle pazarlık yaptı, şu kadar para almazsam olmaz diye mesaj çekti, çektirdi, sonra bankaya gidip, hesabından paraları çekti, bir torbaya koydu, aracına yerleştirdi ve Guinness rekorlar kitabına kendi kendine şike yapan isim olarak girmek istedi. Akın'la ilgili verilen karardaki durum aynen bu. Yorum bile yapamıyorum kusura bakmayın!

Serdar Kulbilge: Gençlerbirliği-Fenerbahçe maçında **şike yapmak**la suçlanıp, iki yıl ceza almış. Hani 3 Temmuz'dan beri bazı isimler "şike varsa futbolcu nerede" diye ortalığı ayağa kaldırmışlardı ya. Sanırım Kulbilge'yi futbolcu değil "ortaoyuncu" zannettiler. Kulbilge bu suçu kimle işlemiş? Fenerbahçeli yöneticilerle. Peki, kulübe bir ceza verilmiş mi? Hayır.

Ümit Karan: Şike suçlamasıyla iki yıl hak mahrumiyeti. Karan, sanırım o dönem futbolcu-teknik danışman olarak görev yapıyordu. Yani futbolcuydu. Şike yapmış ama sahaya yansıtamamış.

Fenerbahçe Kulübü: Dün açıklanan kararda, Eskişehir-Trabzonspor maçında teşvik verildiği şüphesi oy çokluğuyla reddediliyor. Yani ortada kulübün bazı girişimlerde bulunduğu görünüyor. Ancak, kurul 2/5 çoğunlukla Fenerbahçe'ye ceza vermeyip, kulübü aklıyor. Gençlerbirliği-Fenerbahçe, Fenerbahçe-Büyükşehir, Fenerbahçe-Ankaragücü maçları da oy çokluğuyla, 2/5 reddediliyor. Suçlama müsabaka sonucunu etkilemek yani şike teşebbüsünde bulunmak. Yöneticilere bu suçlamalarla ilgili ceza verilirken, kulübe yine ceza verilmiyor. Yukarıda da dediğim gibi şampiyonluk kupasını, Federasyon'un verdiği paraları yöneticilerin evlerine götürdüğüne karar vermiş olmalı Disiplin Kurulu.

"Ahlak yoksunu" futbol yönetimine bu kararlar hayırlı uğurlu olsun!

Disiplin Kurulu'nun bu kararlarını gördükten sonra Galatasaray ve Bursaspor'un şapkalarını önüne koyup bir özeleştiri yapacaklarını tahmin ediyorum. Kurullara kendileri üye seçmiş olsalardı, bugün bu tiyatro böyle oynanmayacak, komik kararlar alınmayacaktı.

Süreçle ilgili tahminimi de söyleyeyim. **Tahkim Kurulu bu cezaların bazılarını iptal edip, bazılarında indirim yapabilir.** "Kapalı" gişe oynanan bu tiyatro da müthiş finalle perdelerini indirir. Ancak aynı oyun önümüzdeki günlerde Avrupa turnesine de çıkacak. Tiyatro bir kez de UEFA'nın gösteri merkezinde sahnelenecek. Oyuncular ve oyun aynı olduğu için, UEFA'nın nasıl bir karar vereceğini hep birlikte göreceğiz. UEFA ya bu oyunda aktör olarak yer alıp tiyatroya ortak olacak ya da oyunu sil baştan tekrar yazıp, futbolun namusunu kurtaracak.

TFF, sezon finali yapıp, perdelerini indirmeye karar vermesine rağmen biz oyunu takip etmeye devam edeceğiz.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sihirli değnekle rapor değişti!

Bugün sizlerle aylardır kamuoyundan saklanan Etik Kurulu raporlarını paylaşacağım. Dün bir haber kaynağımdan kurulun her iki raporunu da aldım. Raporları dikkatli biz gözle inceledim. Detaylarını, özellikle 1. Etik Kurulu raporunun tamamına yakınını aşağıda okuyacaksınız. 15 Ağustos 2011 tarihinde hazırlanan ilk raporun, bazı müdahaleler sonucu aylar sonra nasıl değiştirildiğine şahit olacaksınız.

İlk Etik Kurulu raporunda Fenerbahçe Spor Kulübü Başkanı Aziz Yıldırım ve yöneticilerinin altı maçta şike yaptıkları, altı maçta da teşvik primi teşebbüsünde bulundukları raporlara girmiş. Raporda Yıldırım'ın başkan, diğer isimlerin ise yönetici olması dolayısıyla bu fiillerin Fenerbahçe Kulübü'nü bağlayacağı da net bir şekilde belirtilmiş. Ancak, hatırlanacağı gibi 19 Ocak 2012 tarihinde Türkiye Futbol Federasyonu Genel Kurulu'nda, küme düşmeyi kaldıracak olan 58. Madde'nin değişmemesi üzerine, Mehmet Ali Aydınlar görevinden istifa etmiş hem siyasetçiler hem de futbol dünyası yeni bir başkan arayışına girmişti.

İşte bu arayışın sonuçlarını 2. Etik Kurulu raporunda net bir şekilde görüyorsunuz. İlk raporun aksine ikinci raporda suçlanan isimler bir bir aklanıyor. Kulüpler ve Federasyon bu durumu, elimize yeni belgeler geldi, ifadeleri almamıştık, raporun değişme nedeni bu diye açıklamalarına rağmen, ikinci rapora baktığınızda bu iddianın doğru olmadığı anlaşılıyor. Neden doğru olmadığına birazdan değineceğim. Önce **ikinci raporun müdahalelerle nasıl değiştirildiği**nden bahsedelim.

Siyaset ve futbol dünyası ilk Etik Kurulu raporunda şike ve teşvikin net bir şekilde belirlenmesi üzerine, bu soruşturmayı en az hasarla atlatmak, futboldaki kaosu gidermek için bazı girişimlerde bulundular. 16 Şubat 2012 tarihinde Spor Bakanı Suat Kılıç Mecliste Şenes Erzik'le bir görüşme yaptı ve TFF Başkanlığı'na Erzik'in tek aday olacağı açıklandı. Ancak, bu açıklamanın üzerinden 24 saat geçmeden Erzik aday olmayacağını kamuoyuna duyurdu. Ardından yeni arayışlara geçildi. Ve Demirören isminde karar kılındı. Kulüplere mesaj vermek ve siyasetin adayının Demirören olduğunu futbol kamuoyuna duyurmak için de Başbakan'ın evinde fotoğraf verildi.

Futbolun yüzkarası olarak nitelendirdiğim Göksel Gümüşdağ, 18 Şubat 2012 günü Yıldırım Demirören'i elinden tutup Başbakan Erdoğan'ın İstanbul'daki evine götürdü. Kısa süren görüşmenin ardından, haber tüm futbol kamuoyuna aktarıldı. 20 Şubat günü de Demirören, başkanlığa aday olduğunu açıkladı. 27 Şubat'taki kongrede de Demirören tek aday olarak başkanlığa seçildi. Görevi ise bu soruşturmayı kapatmaktı.

Bu gelişmenin ardından 19 Mart 2012 günü UEFA Başkanı Michel Platini Başbakan Erdoğan'la Türkiye'de bir görüşme yaptı.

Tüm bu sürecin ardından da kulüpler ayrı, kişiler ayrı, beş sene Avrupa'ya gitmesek bir şey olmaz sesleri hem iktidar kanadından hem de TFF yönetiminden seslendirilmeye başlandı. Düğmeye basılıp, şike ve teşvik soruşturulmasının kapatılmasına karar verildi.

25 Nisan 2012 günü hazırlanan 2. Etik Kurulu raporuyla birlikte de kulüpler ve Aziz Yıldırım başta olmak üzere birçok isim kurtarıldı.

TFF ve bazı kulüpler, değişen bu durumu gelen yeni belgeler ve alınan ifadelere bağlamasına rağmen, 2. Etik Kurulu raporunda dikkat çeken bir nokta var. O da raporun ses kayıtlarına dayandırılması. Aynı ses kayıtları ilk raporda da vardı. Yani ortada yeni gelen bir belge bulunmuyordu. Bu durumda akla şu soru takılıyordu; ses kayıtları değişmediğine, ilk raporda da yer aldığına göre, Etik Kurulu, raporunu nasıl değiştirdi? Sanırım 19 ocak sonrası yaşanan gelişmeler bu durumu anlamamıza yardımcı oluyor.

İkinci raporda dikkat çeken bir konu da basın toplantısı düzenleyip raporun temiz olduğunu açıklayan Yıldırım Demirören'in kamuoyunu aldatmış olması. Çünkü raporda hem şike hem de teşvik girişiminin kişiler tarafından yapıldığı belirtiliyor.

Sözü fazla uzatmadan, ilk kez kamuoyuna açıklayacağımız 1. Etik Kurulu ve 2. Etik Kurulu raporlarına bırakalım. Bir soruşturmanın nasıl sumen altı edildiğini hep birlikte okuyalım.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Oğuz Atalay: Biz de insanız, tesbitte eksiklik mümkün

Mehmet Baransu 10.05.2012

Etik Kurulu'nun şikeyle ilgili yedi ay arayla hazırladığı iki farklı raporun ayrıntılarını dün gazete yayımladık. İlk raporda bazı kişi ve kulüplerin şike ve teşvik yaptıkları net bir şekilde belirtilmesine rağmen ikinci hazırlanan raporda bazı suçlamaların tek tek aklanmıştı. Bu durum da kamuoyunda çok tartışıldı.

Bu tartışma üzerine tartışmanın odağında bulunan Etik Kurulu'nun bir numaralı ismi Başkan Prof. Dr. Oğuz Atalay'la dün bir telefon görüşmesi yaptım. İkinci raporda bazı isimlerin ve kulüplerin nasıl aklandıklarını sordum. Atalay şu açıklamayı yaptı: "İlk raporu fezlekelere dayanarak yazdık. Ancak daha sonra kişilerin savunmalarını almaya başladık. Bazı şüpheliler, şüpheleri izale edecek beyanlar, belgeler sundular. Bunlar da birbirini destekliyordu. İkinci raporda bazı isimlerin olmamasının nedeni bu."

Atalay, bu açıklamanın ardından kendilerine sunulan **bazı belgeler**den bahsetti. Telefon kayıtlarında geçen ve maç şifresi olduğu anlaşılan **inşaat** kelimeleriyle ilgili Fenerbahçe yönetiminin belgeler sunduğunu söyledi. **Atalay'a ve de Etik Kurulu'na göre konuşmalarda geçen inşaatlar, Fenerbahçe yönetimindeki kişilerin bildiğimiz inşaatlarıymış. İnşaatların ruhsat ve belgeleri sunulmuş.**

Bu açıklamaya bir itirazım oldu. Bu itirazımı da Atalay'la paylaştım. Ses kayıtlarında inşaatlarla birlikte inşaat işçilerinin isimleri de geçiyor. Ne ilginçtir ki bu inşaat işçileri, şike ve teşvik görüşmelerinin yapıldığı yerli ve yabancı futbolcuların isimleri.

"Bunu nasıl izah edeceksiniz" soruma, Atalay doğrusu tatmin edici bir cevap veremedi. Tape'leri alt alta koyduğunuzda böyle bir düşünceye varılabileceğini, "açıklık yok ama şüphe var" diyerek cevapladı. Ardından da şu açıklamayı yaptı: "Bazı konuşmalarda açıklık yok ama şüphe var. Bir şeyi hallediyorlar ama neyi hallettikleri belli değil. Ses kayıtlarına bir bütün olarak baktığınızda mantıklı anlamlı bir bütünlük var. Bir birinin devamı gibi görünüyor. Ancak biz incelediğimizde delil olarak bir biriyle bağlantı kuramadık. Prensip olarak kanaat oluşması için delil olması lazım."

Atalay'a ses kayıtlarında geçen ve bazı isimlerin ceza aldığı inşaatla, tarla sulamalarla ilgili sorumu tekrar sordum. Bu durumu nasıl açıkladıklarını merak ettiğimi belirttim. Şu cevabı verdi: "Yöneticiler birkaç tane inşaattan söz ettiler. Temel atmamışlar. Gitmemişler. Biz inşaatla ilgili konuşmaların ne anlama geldiği konuşunda delil bulamadık. Başka delillerle destekleyemedik. Kanaat oluşturamadık ama konuşmalar var."

İnşaat işçisi olarak futbolcu isimlerinin ses kayıtlarında geçtiğini bir kez daha hatırlatmam üzerine ise şu cevabı verdi: "Yöneticilerin bazı konuşmalarla ilgili açıklayamadıkları noktalar oldu tabii. Biz raporumuzda bunun kulüplere izafe edilebileceğini yazdık. Eskişehir, Gençlerbirliği, Ankaragücü maçlarında Fenerbahçe Kulübü'ne suç izafe edilebileceğini raporumuzda belirttik. Aynen şöyle dedik. 'Fenerbahçe-Gençlerbirliği'ne izafe edilebileceği mütalaa olunur. Şüphenin Fenerbahçe Kulübü'ne izafe olunabileceği mütalaa olunur' dedik.

Çıkarsama yoluyla inşaat işçileri konusunda evet haklınız. Ama biz hukukçu olarak bir tesbit yapamayız. Ama Disiplin Kurulu muhakeme yoluyla bunu yapabilirdi. Bizim raporumuzda neden yok çünkü biz tesbit çalışması yaptık. Çıkarsama yapmadık. Muhakemeyi Disiplin Kurulu yapar. Disiplin Kurulu bunu yapacaktı. Tape'leri alt alta koyup yapacaktı. Buna onlar cevap vermeli. Biz görmediğimizi yazmadık. Ama şüphe mevcuttu raporumuzda."

Atalay'ın bu açıklamaları çok önemli. Atalay, bazı maçlarda kulübün suça izafe edileceğini belirttiklerini, inşaat işçileriyle ilgili de bir sorun olduğunu söylüyor. Ancak buna rağmen Disiplin Kurulu'nun, Fenerbahçe'yi ve Başkanı Aziz Yıldırım'ı oy çokluğuyla kurtardığı da orta yerde hakikat olarak duruyor.

Atalay, kendilerinin de **raporu hazırlarken hata yapmış olabileceklerini** de görüşmemizde belirti. "**Biz de insanız. Tesbitte eksiklik mümkündür, insanın gözünden kaçabilir. Üst kurul organları da bunun için vardır.** Bizim gözümüzden kaçmış noktalar olabilir. Üst kurul bizim gözümüzden kaçan noktaları bulabilir" diyen Atalay, yaptıklarının akıl yürütme ve muhakeme faaliyeti olmadığını, dosyanın klasörlerinin özetlenmesi olduğunu da sözlerine ekledi.

Atalay'a ses kayıtlarındaki şifreli konuşmaları, bu durumdan neden şüphelenmediklerini de sordum. Kendilerine yapılan savunmalarda kişiler, herkesin konuları bilmesinden dolayı kısa ve şifreli konuştuklarını, kendi aralarında böyle anlaştıkları, ne konuştuklarını bildiklerini savunmalarında belirtmişler. Atalay ve ekibi de bu savunmaya ikna olmuş ve normal olarak değerlendirmiş. Herhangi bir şüphe duymamış.

Atalay, İbrahim Akın olayıyla ilgili olarak da şu açıklamayı yaptı: "İtirafa dayalı bir şüphenin mevcut olduğunu belirttik. Fenerbahçe ile ilgili, Büyükşehir Belediyesi'nin Trabzonspor ile ilgili oynanan maçlarını İbrahim Akın, avukatının yanında itiraf ediyor. Sonra reddediyor. Ama avukatının yanında itiraf var ve bu da makul şüpheyi haklı kılıyor. Şüpheyi dağıtmıyor."

Sayın Atalay'ın söyledikleri böyle. Bu sözlerden anladığım ise şu. **Evet, şüphe vardı ama Etik Kurulu** çıkarsama yoluyla, muhakeme ile hüküm veremezdi. Disiplin Kurulu'nun bu kararı vermesi gerekirdi. Sanırım ortada büyük bir sorun ve suç var ve herkes suçu, sorumluluğu başkasının üzerine atarak bu durumdan kurtulmaya çalışıyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erdoğan, 'Şeytan'ın ipiyle kuyuya indi!

Mehmet Baransu 11.05.2012

Türkiye Futbol Federasyonu'nda şike ve teşvik soruşturmasıyla ilgili süren disiplin soruşturmasındaki son rezaletleri yaklaşık bir haftadır bu köşeden sizlerle paylaşıyorum. Bugün, iplerin koptuğu, sürecin nasıl tersine döndüğü, kimlerin bu dönemde aktör olarak olayların perde arkasında yer aldığıyla ilgili notları aktaracağım.

Kamuoyu sürecin Mehmet Ali Aydınlar'ın istifasıyla tersine döndüğünü düşünüyor. Aslında, **şikecileri ve teşvikçileri aklama süreci 4 Ocak 2012 tarihinde başladı**. Etik Kurulu'nun hazırladığı ve 12 maçta şike ve teşvik yapıldığının belirlendiği rapor bu tarihte eski Disiplin Kurulu'nun önüne geldi. Disiplin Kurulu hemen çalışmalarına başladı. Tüm şüphelilere 20 günlük ifade süresi verdi. Avukatların ek süre talep etmesi üzerine de tutuklulara artı 20 gün, tutuksuz şüphelilere artı 10 gün ek süre tanındı.

Kurul bu süreçte tüm çalışmalarını yapmış, dosyaları incelemiş şike yapılan maçları belirlemişti. Yedi kişilik kurulda, şikecileri kurtarmak isteyen tek isim Başkan Halit Fahri Gültekin'di. Gültekin, Fenerbahçeli olmasının yanı sıra aynı zamanda kongre üyesiydi. Üyelerle yaptığı toplantılarda şikenin sahaya yansımadığını sık sık söylüyor, onları etki altına almak istiyordu. Ancak başkan haricindeki diğer üyelerin tümü (buna Fenerbahçeli olan üyeler de dâhil), belgelerde şike ve teşvikin net olduğunu, 19 ocaktaki Genelkurul'da 58. Madde'nin değişmemesi durumunda üç kulübün (Fenerbahçe, Sivas, Giresun) kesin küme düşmesi gerektiğini düşünüyorlardı. Kararları bu yöndeydi. Manisaspor'un küme düşüp düşmemesiyle ilgili ise kararlarını net verememişlerdi.

Disiplin Kurulu'nun başkan haricindeki altı üyesinin belgeleri incelemesinin ardından yaptıkları toplantıda verdikleri karar buydu. **Şike ve teşvik yapılmıştı, kulüpler küme düşmeliydi.** Kurul üyelerinden **Prof. Dr. Hamide Zafer**, 24 sayfalık bir makale de hazırlamıştı. Zafer, iyi bir Ceza Hukuku profesörüydü. Makalenin konusu ise Şike-Teşvik nedir? Hukuk kriterleri açısından şike ve teşvikin bilimsel olarak incelenmesi...

Soruşturmayı kapatmak isteyen "çete", bu bilimsel makaleden de haberdar oldular. Bu makaleyle çetenin "sahaya yansımıştır, yansımamıştır" tezi de çökecekti.

Disiplin Kurulu'nun çalışmaları ve tavrının ortaya çıkmasının ardından, düğmeye basıldı. Fenerbahçe Kulübü Yöneticisi Nihat Özdemir ve NTV Spor Yorumcusu Rıdvan Dilmen bu süreçte etkin rol alan isimlerin başında yer aldılar. Beşiktaş Kulübü Başkanı Yıldırım Demirören, TFF Başkan Vekili Göksel Gümüşdağ da çalışma yapan diğer isimlerdi.

İlk amaç Genel Kurul'dan 58. Madde'yle ilgili düzenlemenin geçmemesi ve yönetimi istifaya davet etmekti. Bu başarıldı. Rıdvan Dilmen bu süreçte perde arkasında önemli çalışmalar yaptı.

Dilmen, Güntekin Onay'la yaptığı programda, önce Mehmet Ali Aydınlar'ı, ardından Disiplin Kurulu'nu hedefe koydu. İkili, kurulunu yıpratmak için programlarında ağır eleştiriler yapmaya başladılar. Dilmen, aynı süreçte Başbakan Erdoğan'ın kardeşi Mustafa Erdoğan'la ilişkisini kullanıp, yukarıyla temaslarını sıklaştırdı. Erdoğan'la yaptığı görüşmelerde, Mehmet Ali Aydınlar'ı eleştirip, Erdoğan'a "kişiler ayrı, kulüpler ayrı, şike sahaya yansımamıştır, gerekirse Avrupa kupalarına gitmeyiz" fikrini ince ince işledi. Kulüpten, özellikle Ali Koç ve Nihat Özdemir'den aldığı talimatları bir bir yerine getirdi. En büyük destekçisi ise Göksel Gümüşdağ ve Başbakan'ın kardeşi Mustafa Erdoğan'dı.

Bu süreçte Aydınlar, Başbakan Erdoğan'la biraraya gelmiş, Erdoğan kendisine kulüplerin ve kişilerin ayrı tutulması gerektiğini belirtmişti. Aydınlar bu isteği içselleştiremedi. Ardından da baskılar ve yapılan eleştiriler sonucu istifa etti.

Aydınlar ve yönetiminin istifasının ardından **Yıldırım Demirören, bu ekip tarafından aday gösterildi. Gümüşdağ, kendisinin elinden tutup, Başbakan'la fotoğraf vermesini sağladı.** Demirören, aday olduktan sonra yaptığı açıklamada, başkan olması durumunda kurullara dokunmayacağı garantisi verdi. Ancak **göreve gelir gelmez ilk iş olarak Disiplin Kurulu'nda küme düşme kararı verecek olan altı ismi değiştirdi. Ardından da Tahkim Kurulu'nun tüm üyelerini değiştirdi.**

"Şike sahaya yansımamıştır" diyen başkanın haricindeki tüm Disiplin Kurulu üyeleri değiştirildi. Yerlerine ise Rıdvan Dilmen'in işaret ettiği isimler seçildi. Bunlardan biri de Disiplin Kurulu Başkan Vekilliği'ne seçilen Avukat Serdar Ölmez'di. Ölmez, Dilmen'in resmî avukatıydı. Dilmen, bu süreçte Fenerbahçe adına Tahkim Kurulu'na da el attı. Erdoğan'ın kardeşiyle olan ilişkisini kullanıp, yakın arkadaşı Engin Tuzcuoğlu'nu Tahkim Kurulu Başkanlığı'na getirdi. Dilmen, Tuzcuoğlu çok yakın arkadaşlardı ve

geçtiğimiz günlerde ikili Dilmen'in bir rahatsızlığından dolayı da biraraya gelmişlerdi. Tuzcuoğlu, Dilmen'in kendisine attığı mesaj ve cevapsız çağrının ardından tüm işlerini bırakarak, Dilmen'le biraraya gelmişti. **Tuzcuoğlu aynı zamanda Şekip Mosturoğlu'nun da çok yakın arkadaşlarından biri.**

İşte tüm bu süreçlerin perde ardındaki isim Dilmen, Fenerbahçe Kulübü'yle de sık sık istişare yapmış, süreç adım adım, planlı bir şekilde hayata geçirilmişti.

Etik Kurulu hariç, tüm kurullar Rıdvan Dilmen ve Fenerbahçe Kulübü'nün istediği gibi oluşturulmuş, Başbakan Erdoğan'a gerekli açıklamalar yaptırılmış, (Kişiler ayrı- kulüpler ayrı, Avrupa'ya birkaç yıl gitmesek bir şey olmaz gibi) "şeytan" da işini yapmanın mutluluğuyla köşesine çekilmişti. Bu kurullara seçilen bazı isimlerin Metris cezaevini sık sık ziyaret etmeleri notunu da düşeyim.

"Şeytan"ın ipiyle kuyuya inen Başbakan Erdoğan, bu süreçte ciddi hatalar yaptı. Tüzel kişi- gerçek kişi söylemiyle Fenerbahçe haricindeki tüm kulüplerin taraftarlarının tepkisini çekti. Kongre üyesi olduğu takımının taraftarlarını üzmeyeyim derken, milyonların hakkını yediğinin farkına varamadı. Destek olduğu yol haritasıyla, Trabzonspor, Galatasaray, Beşiktaş ve diğer kulüplerin taraftarlarını aşağıladı. Ve de cezalandırdı.

Başbakan Erdoğan'ın, Avrupa Birliği görüşmelerindeki şu söylemini sanırım hatırlatmak gerekli. Hatırlanacağı gibi Erdoğan, yıllar önce AB'ye şu çıkışı yapmıştı: "Maç başlamışken, kural değiştirilmez." Ancak **maç devam ederken, Başbakan Erdoğan kural değiştirdi. Önce Spor Yasası Meclis'ten geçti, ardından da yeni yönetim ve 58. Madde başta olmak üzere çeşitli değişiklikler yapıldı.** Adalet ve Kalkınma Partisi'nin birinci kelimesi "Adalet", kurucuları ve Genel Başkanı tarafından büyük yara aldı.

Son bir haftadır taraftarlardan binlerce mail ve yüzlerce telefon alıyorum. Bu durumu bir yerlere not ettiklerini söylüyorlar ve şunu belirtiyorlar. "Futbolu siyasete alet ettiler ve biz de taraftarlar olarak seçim günü siyasetin futbola alet edildiğini unutmayacağız ve o gün sporu siyasete alet edeceğiz. Bunu 'Adalet' kavramını unutanlar, bir yere not etsinler."

"Mehmet, senin heykelini kulübün önüne dikmeli"

Şike soruşturmasını yürüten **Savcı Mehmet Berk**'in çok yakın bir arkadaşından şu bilgiyi aldım. Hatırlarsanız, Fenerbahçe Kulübü Başkan Vekili **Nihat Özdemir** aylar önce Savcı Mehmet Berk'i tek başına ziyaret etmiş ve çayını içmişti. İşte o görüşmede Özdemir, Savcı Berk'e şunları söylemiş: "**Mehmet Berk, sen çok haklısın yaptıklarında. Aklı başındaki Fenerbahçeliler senin heykelini kulübün önüne dikmeliler.**" Savcı Berk, bu görüşmenin ardından Özdemir'in söylediklerini yakın arkadaşıyla paylamış. O arkadaş da benimle paylaştı.

Tahkim Kurulu nasıl bir karar verir?

Disiplin Kurulu'nun komedi kararlarının ardından Tahkim Kurulu'nun nasıl bir karar vereceği merak ediliyor. Kararları onanacak diyenlerin yanı sıra başka görüşler de tartışılıyor. Benim fikrim ise şu; **Tahkim Kurulu bazı kişilerin cezalarında indirim yapacak. Şekip Mosturoğlu'nun cezası ise kaldırılabilir.** Neden mi? Cevap yukarıdaki yazımda saklı.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Erzik: Durum hiç de kolay değil

Mehmet Baransu 12.05.2012

Erzik: Durum hiç de kolay değil Şike ve teşvik soruşturmasında artık sona yaklaşıyoruz. Türkiye'de gözler iki kuruma çevrilmiş durumda. Bu kurumlardan biri Disiplin Kurulu'nun aldığı kararlarla ilgili son noktayı koyacak olan **Tahkim Kurulu**. Dikkatler gelecek hafta ortasında vereceği kararda. Cezalar ya onaylanacak ya da bazı cezalarda indirim yapılacak.

Gözlerin çevrildiği ve **Türk Futbolu'nun geleceğiyle ilgili kararı verecek olan bir diğer kurum ise UEFA**. Aslında tüm gözlerin çevrildiği tek kurum da diyebiliriz. Türkiye'de şike ve teşvik soruşturması kapatıldığı için, UEFA'nın nasıl bir karar vereceği merak konusu. Bugün sizlerle **UEFA'nın vereceği muhtemel karar**ı ve **Şenez Erzik**'in Bükreş'te konuyla ilgili yapmış olduğu bazı açıklamaları paylaşacağım.

UEFA Avrupa Ligi final maçı önceki gün Bükreş'te Atletico Madrid ve Atletic Bilbao arasında oynandı. Maç öncesi ve sonrasında Bükreş'te çok dikkat çeken trafik yaşandı. **TFF Başkanı Yıldırım Demirören** ve **UEFA Başkanı Michel Platini**, UEFA yönetimi aynı otelde kaldılar. Otelin lobisinde ilginç bir fotoğraf dikkatleri çekti. Lobinin bir tarafında Platini ve UEFA heyeti varken, diğer tarafta Demirören tek başına duruyordu. Demirören, Şenez Erzik aracılığıyla Platini'yle yalnız görüşmek istediğini heyete bildirdi. Ancak bu istek kabul edilmedi. Platini'nin, Demirören'e karşı soğuk tavrı heyettekilerin dikkatlerden kaçmadı.

Erzik ve Demirören görüşmesinin ardından Platini oteldeki bir odada, toplu halde Demirören'le görüşebileceğini Erzik'e iletti ve görüşme toplu bir halde gerçekleşti. UEFA heyetinin Demirören'le ne görüştüğünü, görüşmenin içeriğini şimdilik bilmiyoruz.

Ancak, aynı gün maç öncesi ve sonrasında Şenez Erzik, maçı izlemek üzere Türkiye'den gelen bazı misafirlerle süreç ve UEFA'nın vereceği muhtemel kararlarla ilgili bazı açıklamalar yaptı.

Şenez Erzik, Türkiye'deki havanın aksine UEFA'daki havanın çok da iyimser olmadığını satır aralarında belirtti. Siyasi iradeyi etrafındaki bazı isimlerin yanlış yönlendirdiğini, Avrupa'daki havanın Türkiye'deki gibi olmadığını açık açık ifade etti. Durumun hiç de kolay olmadığını konuklarıyla paylaştı.

Erzik'e göre UEFA, TFF'nin almış olduğu kararları içine sindirmiş değil. Ağır cezaların verilmesi gündemde olabilir. Cezaların oranıyla ilgili Erzik'in bile bir tahmini şimdilik yok.

Eski Devlet Bakanlarından **Kürşat Tüzmen**'in önceki gün Platini'yle yaptığı görüşmenin ardından söyledikleri de UEFA'da durumun hiç de iç açıcı olmadığını gösteriyor. **Platini görüşmede Tüzmen'e "Takımları düşürmezseniz Avrupa'da yer alamazsınız" şeklinde açıklama yapmıştı.**

Şike ve teşvik soruşturmasıyla ilgili artık son düzlüğe girildi ve **mayıs ayının sonuna doğru UEFA**, **bir dizi karar alabilir. Türkiye'nin Avrupa macerasını bir süreliğine askıya alabileceği gibi soruşturmada ismi geçen bazı takımları üç ila beş yıl arasında kupalardan men edebilir.** Artık son düzlükteyiz ve bugünkü derbinin ardından sanırım konuşacağımız en önemli konu bu olacak.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dalga dalga boğdular

Mehmet Baransu 14.05.2012

28 Şubat soruşturmasının başlamasıyla birlikte kamuoyunun özellikle de medyanın küçük bir bölümünü bir telaş aldı. Geçmişin suçlarının önlerine konacağını düşünenler, suçun cezasız kalmayacağını bilenler "intikam", "rövanş" kelimelerinin ardına sığınmaya başladılar.

Bu kendileri açısından anlaşılabilir bir durumdu.

Suçlulardı ve önlerine konan hesabı ödemek istemiyorlardı.

Anlaşılmayan durum ise iktidarın aldığı tavırdı. Soruşturmanın ilk dalgasıyla birlikte medya önüne çıkan ve soruşturmaya destekleyen, herkesin hukuk önünde hesap vermesi gerektiğini, suçun cezasız kalmayacağını açıklayan iktidar bir anda çark etmeye başladı.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan bundan yaklaşık 10 gün önce, 28 Şubat soruşturması nereye uzanırsa uzansın, sonuna kadar gidilecek açıklamasında bulunmasına rağmen, birkaç gün önce kameralar karşısına geçip ilginç bir açıklama yaptı.

Erdoğan, İtalya dönüşü Esenboğa Havalimanı'nda gazetecilerin sorularını yanıtladı ve partilileri dâhil kendisini destekleyenleri şok eden şu sizleri söyledi: "1 dalga, 2 dalga, 3 dalga, 4 dalga filan... Bunlar toplumun huzurunu da doğrusu kaçırıyor. Bundan bizler de ciddi manada rahatsızız. Atılması gereken adımlar atılır, biter geçer. Ama bu dalgalar böyle arka arkaya geldikçe kusura bakmasınlar, bu dalgalarda bu ülke boğulur. Bu kadar bu iş bence uzatılmamalı."

Bu dalgalarla ülkenin boğulduğunu söyleyen Erdoğan ve partisi önceki gün de **27 Nisan muhtırasıyla ilgili Meclis'te araştırma komisyonu kurulmasına izin verilmesine imza atmadı.** Gerekçe, 27 Nisan'ın bir muhtıra olmadığı, muhtırayı verenlere gerekli cevabın verildiğiydi. 27 Nisan'ın soruşturulmasına izin vermeyen iktidarın sarıldığı gerekçe ise bir o kadar ilginçti. "Komisyon için gerekli, yeterli zaman yoktu."

Başbakan ve AK Parti farkında mıdır bilemem ama "sessiz çoğunluk" bu açıklamaları içine sindiremedi.

Bir haftadır Anadolu yollarında çeşitli konferanslara ve imza günlerine katılıyorum. Son alarak Malatya ve Adıyaman'daydım. Başbakan'ın bu açıklamalarına ve partinin yeni yol haritasına kendi seçmenlerinden de büyük tepkiler geldiğine şahit oldum. AK Partili üyeler bile bu sözleri içlerine sindirebilmiş değiller.

Bu ülkeyi ve milleti dalga dalga boğanın yapılan operasyonlar değil, 28 Şubat sürecinin aktörleri olduğunu net bir şekilde ifade ediyorlar. Erdoğan'ın sürç-ü lisan ettiğini düşünmek istiyorlar.

Doğrusu AK Partililer gibi düşünmüyorum. Erdoğan'ın dilinin sürçtüğü gibi bir yaklaşımım yok. Başbakan bu sözleri çok bilinçli bir şekilde kullandı ve 28 Şubat sürecinin daha yukarılara uzamasını istemediğini açık bir şekilde ifade etti.

Nedeni ise aslında Erdoğan'ın ve AK Parti'nin son altı aylık performansında gizli. Uludere faciasıyla birlikte başlayan akıl tutulması, kendisin spor yasasının bir gecede Meclis'ten geçirilmesi, MİT yasası, Federasyon seçimlerine müdahale, şike ve teşvik soruşturmasının kapatılmasıyla devam etti. AK Parti finali ise 28 Şubat ve 27 Nisan muhtırasında yaptı.

Milletle bağını koparmaya, başkanlık sistemine geçiş aşamasında yeni ittifaklar kurmaya arayışına girdi AK Parti. Daha doğrusu Başbakan Recep Tayyip Erdoğan.

28 Şubat süreci "psikolojik operasyonlar"ın en yoğun yaşandığı yıllardandı. Dindar kesim âdeta askerler, medya, siyasiler, sendikalar, üniversiteler ve bazı sivil toplum örgütleri tarafından ablukaya alınmış, "yok etmek" üzerine bir strateji kurulmuştu. Ülke her gün psikolojik operasyonlarla boğuluyordu. Bu stratejide en önemli köşe taşını ise medya oluşturuyordu. O dönem bu psikolojik operasyonun içinde bulunan gazeteciler, daha sonra bir bir deşifre olmaya, konuşulmaya başlanmıştı.

Bugün artık bu kişilerin kimler olduğunu biliyoruz. İşte bu isimlerin büyük bir bölümü, 28 Şubat'ın artıkları iktidarın yanında yer almaya, Erdoğan'ın uçağında başköşeye oturtulmaya başladı. **Erdoğan tıpkı şike olayına el koyduğu gibi soruşturmanın bu isimlere uzamasına karşı çıkıyordu.**

Ancak unuttuğu bir şey vardı. Paletler 28 Şubat sürecinde milyonların üzerinden geçmiş, binlerce insan ordudan atılmış, başörtülü öğrenciler yerlerde sürüklenerek, eğitim hayatları bitirilmişti. Ülkeyi terk etmek zorunda kalmışlardı. Bürokrasiden de aynı oranda insanlar atılmıştı. Tüm bu isimleri tek suçu ise dindar olmak, cuntacılara karşı olmaktı.

Yani o süreçte darbeciler ve onların destekçileri dalga dalga milletle dalga geçmiş, paletleriyle ülkeyi boğmuşlardı.

Sanırım Erdoğan'a en iyi cevabı açıklamasından bir gün sonda medyada yer alan darbeyle ilgili bir anket verdi. Ülkenin yüzde 70'inden fazlası soruşturmalardan duydukları mutluluğu gizlememiş, darbeye ve darbecilere karşı tankın önüne çıkacaklarını belirtmişlerdi. 28 Şubat'ı da 27 Nisan'ı da bir darbe olarak görüyorlardı.

27 Nisan ve 367 kararı bu ülkede nasıl bir dönüm noktası oldu ise Erdoğan'ın son altı aylık performansı ve önceki gün 28 Şubat soruşturmasıyla ilgili söyledikleri AK Parti adına bir dönüm noktası olacak. Rüzgâr artık tersine dönüyor gibi ve sokağın içinden gelen biri olarak bu havayı net bir şekilde görüyorum.

Umarım iktidar şapkasını önüne koyar ve biz nerelerde hata yaptık diye özeleştiri yapar. Milletin kendilerine muhtaç olduğu yanlışından da biran önce dönerler.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kupa yoksa 17 mayısa kadar buradayız!

Mehmet Baransu-2 14.05.2012

Türk futbolu dün gece utanç verici görüntülere sahne oldu. Fenerbahçe ve Galatasaray'ın şampiyonluk maçının ardından yaşananlar uzun süre hafızalardan silinmeyecek türdendi. Saha dışında yaşananların bir bölümünü ekranlardan canlı canlı izledik. Ancak **statta neler yaşandığını kısmen öğrenme fırsatı bulduk.** Kısmen diyorum çünkü **yayıncı kuruluş Lig TV, olayları profesyonel biçimde sansürleme yolunu seçti.**

Bugün sizlerle Galatasaray'ın şampiyon olmasının ardından **soyunma odası ve koridorlarda yaşanan kupa rezaletinin perde arkası**nı paylaşacağım. Galatasaraylı yöneticilerden Başkan Yardımcısı Ali Dürüst başta

olmak üzere spor dünyasının içinde yer alan ve o "karanlık gecede" orada bulunan isimlerle bir dizi görüşme yaptım. Bu görüşmenin notlarını sizlerle paylaşacağım.

Galatasaray'ın şampiyon olmasının ardından futbolcu ve teknik heyet kupa hazırlıklarını beklemek üzere soyunma odasına iniyorlar. Yöneticiler de koridorda Vali Hüseyin Avni Mutlu, İstanbul Emniyet Müdür ve Futbol Federasyonu Başkanı Yıldırım Demirören ve Yönetim Kurulu'yla toplantı yapıyorlar. Tam da bu sırada önce taraftarlar sahaya iniyor ardından da stat içi ve çevresi tam bir savaş alanına dönüyor.

Takım ve yönetim tribünden içeri girerken başta Ali Yıldırım olmak üzere, güvenlik görevlileri Galatasaraylıları taciz etmeye başlıyor.

Galatasaraylı futbolcu ve teknik heyet soyunma odasındayken, odaya Başkan Yardımcısı Ali Dürüst geliyor. Kupa töreni, soyunma odasında beklenirken, aşağıya olaylarla ilgili bilgiler geliyor. **Saha içi ve dışında** yaşanan benzer olaylar bu kez soyunma odasında yaşanıyor. Odaya sis bombası atılıyor. Göz gözü görmez bir durumda futbolculardan bazıları koridora çıkmak zorunda kalıyor. Olaylar çığırından çıkıyor.

Olayların büyümesi üzerine soyunma odasına kupa töreninin iptal edildiğiyle ilgili ilk bilgiler de gelmeye başlıyor. Kupa krizi çıkması üzerine önce soyunma odasına Ufuk Özerten giriyor. Vali, Emniyet Müdürü ve Yıldırım Demirören'in ortak aldıkları karar gereği kupanın soyunma odasında kendilerine verileceğini söylüyor. Dürüst ve Teknik Direktör Fatih Terim bu teklife karşı çıkıyorlar. Kupayı sahada alacaklarını Özerten'e bildiriyorlar.

Özerten'in ardından kısa bir süre sonra odaya TFF Başkanı Yıldırım Demirören giriyor. Kupanın soyunma odasında alınmasını teklif ediyor. Dürüst ve Terim aynı teklife bir kez daha itiraz ediyorlar. Demirören bu kez yukarı çıkıp, tekrar bir toplantı yapıyor.

Bu sırada Ali Dürüst, Vali ve Emniyet Müdürü'nün yanında yukarıda bulunan Başkan Ünal Aysal'ı arıyor. Kupanın sahada verilmesini, **teknik direktör ve futbolcuların asla geri adım atmayacaklarını,** soyunma odasındaki havanın ve alınan kararın bu şekilde olduğunu bildiriyor. Aysal da Dürüst'te aynı fikirde olduğunu, toplantıda idarecilere bunu söylediğini belirtiyor.

Galatasaray'ın geri adım atmadığını, kupayı soyunma odasında istemediğini gören **TFF Yönetimi bu kez ikinci bir karar alıyor. Kupanın Türk Telekom Arena'da verilmesi teklifini ileri sürüyor. Yönetim ve teknik heyet bu karara da karşı çıkıyor.** Fenerbahçe'nin şampiyon olması durumunda uygulanacak prosedürün aynısının yapılmasını, aksi halde tüm dünyaya rezil olunacağını heyete iletiyor.

TFF Yönetimi, Dürüst ve Terim'le bir kez daha görüşüyor ve yeni teklifi iletiyor. Bu teklife karşılık **Ali Dürüst, Ufuk Özerten'e ilginç bir açıklama yapıyor; "Kupayı soyunma odasında da almıyoruz. Türk Telekom Stadı'nda da. Gerekirse 17 mayısa kadar burada, bu soyunma odasında bekleyeceğiz.**

17 mayıs Galatasaray'ın UEFA Kupasını aldığı tarih olması bakımından önemli. GS Yönetimi ve takımın kararlı olduğunu gören TFF Yönetimi, yeni kararlar almak üzere toplanıyor. Bu kez Galatasaray kupa verilmemekle tehdit ediliyor.

Dürüst, Başkan Ünal Aysal'la görüştükten sonra Demirören'e sert bir çıkış yapıyor. **"Kupayı vermezseniz, çıkar** sahaya kupasız şampiyonluk turu atarız ve siz de kupayı kargoyla gönderirsiniz. Bu ayıp da size yeter."

Yönetim, TFF ve Demirören'in acizliğini görünce Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı arama kararı alıyor. Önce Abdurrahim Albayrak, ardından da Teknik Direktör Fatih Terim, Erdoğan'la görüşüp, yaşananları anlatıyor. Erdoğan, önce GS'nin şampiyonluğunu kutlayıp, kupanın statta verileceğini, gerekli kişileri

arayacağını söylüyor. Erdoğan'ın devreye girmesinin ardından da kupa töreninin yapılması kararlaştırılıyor.

Albayrak'ın koridorlarda söylediği bazı sözleri de sizlerle paylaşayım: "Şampiyon sahada olduk, kupayı sahada alırız. Işıkları yakmıyorsunuz ama sabaha kadar bekleyeceğiz. Güneş'in doğuşunu da engelleyemezsiniz ya."

Galatasaray'a kupayı vermek istemeyenler bu kez de sahayı sulamaya, statta Fenerbahçe Marşı çalmaya başlıyor. Alınan bir karar da ışıkların yakılmaması. Ve Galatasaray, "karanlık gecede", ışıkların yanmadığı bir ortamda kupayı alıyor.

Dün Ali Dürüst başta olmak üzere bazı isimlerle o "karanlık geceyi" konuştum. Dürüst ilginç bir cümle kullandı: "Federasyon ve Demirören kupasına bile sahip çıkamadı. Bu kadar kirliliğin olduğu bir ortamda dürüstlük ve temizlik adına futbolu oynadık ve o kupayı aldık." Dürüst, olayları bu hale getiren Federasyon'un da istifa etmesi gerektiğini düşünüyor.

Karanlık gecede, koridorlarda yaşananlardan bir kısmı böyle. Futbolu bu hale getiren ve seyircileri yanlış yönlendiren şikeci ve teşvikçi yöneticilerin, onlara destek verenlerin şapkasını önüne koyup, bir kez daha düşünmesi gerekiyor. Beklentimiz bir daha geri dönmemek üzere futbol dünyasından gitmeleri ve özünde ahlak olan bu dünyayı "ahlaklı" insanlara bırakmaları.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Elimi kalbime götürüyorum, çünkü...

Mehmet Baransu-2 15.05.2012

Elimi kalbime götürüyorum, çünkü... Gazeteci olarak meslek hayatımda hep görünenin yanı sıra görünmeyenle ilgilendim. **Galatasaray'ın UEFA Kupası'nı aldığı 17 Mayıs 2000** tarihinde Türkiye, kupanın sevincini yaşarken, aklımda hep şu soru vardı; Galatasaray, penaltılarla kupayı aldı. Beş penaltı kullanılması gerekirken, **Galatasaray, dördüncü penaltıda kupaya uzandı**. Popescu'nun dördüncü penaltısıyla kupaya uzanmıştık ama ya o gol olmasaydı **beşinci penaltıya kim kullanacaktı?**

Bu sorunun cevabını doğrusu henüz bulamadım. Daha doğrusu o gün sahada olan isimlerden bazılarına sormama rağmen, sevinç sarhoşluğundan görüştüğüm isimler beşinci penaltıyı kimin kullanacağını unutmuşlardı.

Bu durumu çoğunuz anlamsız bulabilir. Belki de detaylarda boğulduğumu düşüneniz de vardır. Ama ne yapayım ki ben böyle biriyim. Taktı mı takan insan türündenim.

Aynı durum Galatasaray'ın son şampiyonluğunun ardından yine bir soru olarak aklıma takıldı. Bu kez taktığım konu ise **Fatih Terim'in elini neden kalbine götürdüğü**ydü? Bu fikir nereden çıkmıştı? **Fatih Terim'in elini kalbine koymasının nedeni neydi?**

Galatasaray Teknik Direktörü Fatih Terim'in şampiyonluk maçı sonrası elini kalbine götürüp, taraftarlara mesaj vermesi birçoklarının dikkatini çekti ama dediğim gibi benim için bu, haftanın dikkat çeken olaylarından çok farklı bir soru işaretine neden oldu. Terim, maç sonrası yayıncı kuruluşa verdiği röportajda, **kendileriyle**

olamayan tüm Galatasaraylı taraftarlar için elini kalbine götürdüğünü kaydederek, "Söz verdim, onları hissedeceğimi söylemiştim. Onların da bizi hissettiğine inanıyorum. Tüm taraftarlarımıza hayırlı olsun. Her şey için çok da teşekkür ediyorum" demişti.

3 temmuzdan itibaren futboldaki şike soruşturmasını, şampiyonluk yarışında yapılan açıklamaları, kupa töreninde yaşanan rezaleti çok konuştuk. Futbolumuz o kadar kirlenmişti ki bu kirlilik kelimelerimizi tüketti. Artık söylenecek ne bir cümlemiz ne de bir kelimemiz kaldı. İşte bu kirlenmişlik içinde **kalbe götürülen bu el olayının perde ardındaki gerçeğin peşine düştüm**.

Bu kez 17 Mayıs 2000'deki gibi arayı soğutmaya hiç niyetim yoktu. Şampiyonluk sevinciyle gerçeğin unutulmamasını istiyordum. Sıcağı sıcağına **kalp olayının gerçeğini öğrendim**.

Bugün sizlerle işte bu kalp olayının perde arkasını, fikrin kimden çıktığını paylaşacağım.

Galatasaray camiası, şampiyonluk maçı öncesi bir kampanya düzenledi. Kampanya *GS TV* aracılığıyla tüm Galatasaraylılara ulaştırıldı. **"Yanındayız" kampanyası**yla, **dünyanın dört bir yanındaki GS taraftarlarından derbiyle ilgili videolar istenmiş**, bu videolar da *GS TV* de yayınlanmıştı.

Türkiye'nin tamamından, Amerika, Arjantin, Güney Afrika, Avrupa'nın tamamına yakın ülkelerinden ve dünyanın üçte ikisine yakın diğer ülkelerden televizyona videolar gönderildi. Bu videolar geçen hafta GS TV'de hafta boyunca yayınlandı. Edirne Selimiye Camii önünde toplanan yaklaşık 50 kişilik taraftar grubu, Selimiye'nin silueti önünde Galatasaray takımına ve teknik heyete ilginç bir mesaj gönderdi. Takımına olan inançlarını dile getiren taraftarlar, takımın kendisini yalnız hissetmemesi için ellerini kalplerine götürmelerini ve Şükrü Saracoğlu Stadı'nda o anlarda yalnız olmayacaklarını, ellerini kalplerine götürdüklerinde dünyadaki tüm GS taraftarlarının orada olduklarını hissedeceklerini söylemişlerdi.

İşte bu kasetlerden birini Fatih Terim de izledi. Ardından da *GS TV* Genel Yayın Yönetmeni Hasan Tankaya, dünyanın dört bir tarafından gelen CD'leri Fatih Terim'le paylaştı. Videodaki duygusal cümleler, tüm takımı olduğu gibi Terim'i de etkilemişti. Tankaya, gelen videoları bir DVD'de toplayıp, Terim'e verdi.

Fatih Terim, bu DVD'yi alıp şampiyonluk maçından önce evinde eşiyle birlikte izledi. Terim çifti videolardan çok etkilenmiş, gözyaşı dökmüşlerdi.

Terim aynı gün, Tankaya'yı arayıp görüntülerden bir CD yapmasını istedi. *GS TV* ekibi bu görüntülere futbolcuların yıl içinde attığı golleri de ekleyerek 15 dakikalık duygusal bir film hazırladılar. Şampiyonluk maçı öncesi Plaza Otel'in 22. katında Galatasaraylı futbolculara bu film izletildi. Takım için 15 dakikalık görüntü büyük bir motivasyon olmuştu.

Fatih Terim'in şampiyonluğun ardından ve önceki gün Türk Telekom Arena'da elini kalbine götürmesinin hikâyesi işte buydu.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Güle güle Demirören...

Türkiye Futbol Federasyonu Başkanlığı koltuğuna kirliliği kapatmak üzere oturtulan **Yıldırım Demirören ve yönetimi haziran ayının sonunu göremeden koltuklarını yeni isimlere bırakacak gibi**. Kulüpler çalışmalarına hız verip, haziran ayı içerisinde yönetimi devirme planları yapıyor.

2011-2012 sezonunun tescilinin ardından TFF yönetiminin 40 gün içerisinde Mali Genel Kurul'u yapması gerekiyor. Başta **Galatasaray, Trabzonspor, Bursaspor ve birçok Anadolu kulübü, henüz üç ayını doldurmamış olan Demirören yönetimini göndermek için düğmeye bastı.** Şike ve teşvik sürecini kötü yöneten, kirliliği aklayan, kupa töreniyle de kendi kupasına sahip çıkamayan yönetim, yaptıklarıyla kendi sonunu hazırladı. Bunu gören **kulüpler** de **biraraya gelip, ortak hareket etme kararı aldılar**.

Kulüplerin büyük bir bölümü anlaştı

İki gündür kulüpler arasında telefon trafiği yaşanıyor. UEFA'nın Türkiye'ye vereceği kararın ardından, **Mali Genel Kurul'da**, Demirören yönetimini göndermek için **alınan ortak karar, kamuoyuyla paylaşılacak**. Galatasaray, Trabzonspor, Bursa ve Anadolu takımlarından bazıları konuyla ilgili anlaştılar. Beşiktaş Kulübü'nün de perde ardından bu sürece destek vereceği belirtiliyor. Demirören'in, Beşiktaş Kulübü Başkanlığı'nın ardından TFF Başkanlığı'na seçilmesinden dolayı **kulübün çalışmalara açıktan destek vermeyip, perde arkasında alınacak ortak karara uyacağı iddia ediliyor**.

"Güven tazelemeye çağırıyorum"!

27 Ocak 2012'de 58. Madde'yi değiştirmek üzere yapılan TFF Genel Kurulu'nda konuşan dönemin Beşiktaş Kulübü Başkanı Yıldırım Demirören, Mehmet Ali Aydınlar yönetimini istifaya davet etmiş ve güven tazeleme çağrısında bulunmuştu. Demirören o gün kürsüden şu açıklamayı yapmıştı: "Maalesef Fenerbahçe'mizin adı herkesten çok geçiyor. Reyting uğruna gündem yaratmak için hep F. Bahçe'nin adı geçiyor. Aydınlar ve TFF yönetiminin iyi niyetleriyle bugünlere gelindi. Verilen önergeyi geri çekelim. TFF Başkanı'nı güven tazelemeye çağıralım. Seçim kararı alalım. Bu işin doğrusu mahkeme sürecini beklemektir."

"Yukarıda Allah var"

Benzer teklifi Ali Koç ve Fenerbahçe yönetimi de Genel Kurul'da dile getirmişti. Bu açıklamaların ardından kürsüye çıkan Mehmet Ali Aydınlar, "3 temmuzdan bu yana yapılan tüm çabalar iyi niyetle, Türk futbolu zarar görmesin diye. Türk futbolu imaj kaybına uğramasın diye. Yüzümüze farklı konuşanlar arkamızdan farklı konuşabiliyor. Herkes suçsuz tek suçlu biziz. Biz koltuk meraklısı değiliz. Bizler onurlu kişileriz. Şerefimizle onurumuzla geldik, öyle de gideriz. Tarih gerçekleri yazacaktır. Ben çok rahatım" demişti. Ardından da Ali Koç ve Demirören'e kürsüden şöyle seslenmişti: "Sevgili Ali Koç yukarıda Allah var. Lütfen insaflı olun."

Allah'ın sopası yok ama şaşmaz adaleti var

Aydınlar bugün ne düşünüyor bilemiyorum ama kendilerini istifaya davet edip, güven tazelemeye çağıranlar, daha üçüncü aylarını doldurmadan istifa etme noktasına geldiler. Kimsenin kendilerini güveni kalmadı. O gün

58. Madde'yi değiştirmeyiz, mahkeme süreci beklenmeli diyenler, ardından değişikliğe ilk imzayı atıp, mahkeme sürecini beklemeden şikeyi akladılar. Suçlarını kapatmak için seyircileri yanlış yönlendirdiler. Kupa rezaleti ise son icraatları oldu. Sayın Aydınlar o gün çok doğru bir cümle kullanmıştı; "Yukarıda Allah var." Biz yukarıda Allah'ın olduğunu biliyorduk ama bu kirliliğin içerisinde bulunanlar o günlerde hem Allah'ı hem de adl-i ilahiyi unutmuşlardı. Allah da adl-i ilahisiyle varlığını bir kez de onlara gösterdi. Bugün başları eğik, sokağa çıkamaz durumdalar. Kendilerine destek veren siyasi irade bile grup toplantısında kendilerini hedef tahtasına koydu. Allah'ın sopası yok ama şaşmaz adaleti var.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tüm kulüpler mi cezalandırılacak

Mehmet Baransu-2 18.05.2012

Şike soruşturmasıyla ilgili UEFA Türkiye'ye ilk kararını verdi gibi. 2020 Avrupa Şampiyonası'na tek aday olmamıza rağmen, son anda dört ülkeye başvuru yaptırılarak, tarih uzatıldı. Bu ilk mesajdı.

Dün gün boyu bu olayın perde arkasıyla ilgili **futbol dünyasının içinden isimlerle görüştüm**. İlginç kulis bilgileri aldım. Dikkat çeken **en önemli bilgi UEFA'nın şike soruşturmasıyla ilgili kararını verdiği iddiası**. İddiaya göre **UEFA, Türkiye'ye üç yıl ceza verecek**. Tüm kulüpler ve Milli Takım da bu cezadan etkilenecek. **Şenez Erzik'in Başbakan Tayyip Erdoğan'a bu bilgiyi aktardığı, Erdoğan'ın da "Gerekirse Olimpiyatlardan da çekiliriz, 2020 adaylığından da" dediği ileri sürülüyor.** Erdoğan'ın bu tavrının ardından UEFA'nın düğmeye bastığı yönünde iddiaları da dün gün boyu konuştuğum isimlerden dinledim.

UEFA'yı yakından bilen ve Şenez Erzik'le birkaç gün önce konuşan bazı isimler ise bu bilgiye ihtiyatla yaklaşıyorlar. UEFA'nın böyle bir karar açıklaması halinde "ölümü gösterip sıtmaya razı edeceği" yönünde düşünceleri var. Yani, **Türkiye'ye üç yıl ceza açıklanıp, ardından alınacak savunmalarla Milli Takım ve şike soruşturmasında ismi geçmeyen kulüplerin cezaları kaldırılacak. İsmi geçen kulüplere ceza verilip, olay noktalanacak.** UEFA'ya yakın bu isimler, bu olasılığa pek ihtimal de vermiyorlar. Onlara göre, UEFA Türkiye'yi kaybetmek yerine ismi geçen suçlu kulüplere ceza verip süreci çok fazla uzatmadan noktalayacak.

UEFA yetkilileriyle birkaç gün önce görüşen bir isme **UEFA'nın ne zaman karar vereceği**ni de dün sordum. Aldığım cevap ilginçti. Başta Başkan Platini olmak üzere UEFA yetkilileri Türkiye Futbol Federasyonu yönetiminden rahatsızlıklarını her platformda yinelemeye başlamışlar. **Şu anki en önemli sıkıntı ise UEFA istemesine rağmen Disiplin Kurulu'nun gerekçeli kararının henüz UEFA'ya gönderilmemiş olması.** Fenerbahçe yöneticilerine ceza verilmesine rağmen, kulübün neden şike ve teşvikten sorumlu tutulmadığını UEFA merak ediyor. TFF Yönetimi'nden de gerekçeli kararda bunun cevabını bekliyor. Yönetim bu durumu açıklayamadığı için de kararı bir türlü yazıp, UEFA'ya gönderemiyor.

TFF Yönetimi'nin şike soruşturmasının kapatmasının ardından Şenez Erzik'in de şu sıralar çok zor durumda olduğunu, UEFA'dan kimseye cevap veremediği için mümkün olduğu kadar kimseyle temas kurmamaya özen gösterdiğini öğrendim. Türk futbolu içindeki pislikleri içeride kapattık ama Avrupa'da bizleri kötü günlerin beklediğini tahmin etmek zor olmasa gerek.

mbaransu@gmail.com

Uludere istihbaratı MİT'ten

Mehmet Baransu 18.05.2012

Uludere'de 34 sivilin hayatını kaybetmesine neden olan vahim olayla ilgili *Wall Street Jornal*'da çıkan haber dün Türk basınının ilgi odağı oldu. Haber, neredeyse tüm gazetelerde manşet olarak yer aldı. *WSJ*'ın iddiasına göre, Türkiye'yle ortak uçuş yapan Amerikan Predator'u bölgede istihbarat toplamak için rutin uçuş yaparken Uludere'deki sivil kişileri görüntüledi ve görüntüleri eş zamanlı izleyen Genelkurmay Başkanlığı'yla paylaştı. Habere göre ABD'li yetkililer konvoyda bulunan kişilerin sivil mi PKK'lı mı olduğu konusunu netleştirememişti. Türk yetkililerin "Predator'u bölgeden uzaklaştırın" talimatının ardından da Predator bölgeden uzaklaştırılmış daha sonra da bölge bombalanmıştı.

Türk basını bu haberi "Uludere istihbaratı ABD'den" şeklinde verdi. Gazetedeki haberin orijinal metnine bakıldığında istihbaratın ABD'den verildiğine dair herhangi bir bilgi yoktu. Ancak Türk basını her zamanki hastalığına yakalanmış, gerçeği örtme peşine düşmüştü. Tıpkı daha önce ortaya çıkardığım gerçekleri kapamak üzerine kurdukları strateji gibi.

Hatırlarsanız, Uludere olayının hemen ardından dört yazı kale aldım. **Uludere istihbaratının MİT'ten gittiğini gün gün MİT yazışmalarıyla açıkladım.** Başbakan ve Genelkurmay Başkanlığı ilk yaptıkları açıklamada istihbaratın **"milli kaynaklardan geldiğini"** söylediler. Ardından yaşanan gelişmeler de **istihbaratın MİT'ten gittiği**ni doğruladı. Hükümet ve sorumlu kişiler ısrarla istihbaratın kimden gittiğini sumen altı etmeye çalıştı. Peşime MİT'çiler takıldı. Hakkımda komplo planları yapıldı.

Ancak, savcılık ve Meclis'te oluşturulan komisyona gelen bilgiler istihbaratın MİT'ten gittiğini ortaya koyuyordu. MİT diyemeyenler "milli kaynak" kelimelerine sığınmışlardı. Tüm bu gerçeklere rağmen, basının istihbaratın ABD'den gittiğini iddia etmesi, durdukları pozisyona bakıldığında anlaşılıyordu.

Dün bizim gazetede TBMM Uludere Komisyonu Başkanı AKP'li İhsan Şener'in açıklamaları yer aldı. Şener şunları söyledi: "Olaydan önce birçok istihbarat geliyor. Olaydan önceki son 10 güne ait telsiz kestirmeleri, PKK'lı Fehman Hüseyin'in telsiz kestirmeleri var. Ayrıca olaydan bir iki gün önce iki PKK'lının sınır içerisine girip çıktığı belirtiliyor. Bu kişilerin çift taraflı çalıştığı, hem Milli İstihbarat Teşkilatı, hem PKK adına çalıştığı söyleniyor. Dolayısıyla bunların hepsi büyük bir PKK saldırısına hazırlık algısı yaratıyor ve vur emri veriliyor."

Şener'in açıklamaları şu açıdan önemli. Uludere olayından hemen sonra yazdığım ve Başbakan Erdoğan ve MİT'tin tepkisini çeken ilk yazımda aynen bunları yazmıştım. 30 Aralık 2011'de **"Yanlış İstihbarat MİT'ten"** başlıklı yazımda şunu belirtmiştim: "İstihbarat bilgisi öncelikle PKK içerisindeki bir MİT ajanından gelmiş. Bombalanan bölgeden PKK'lıların geçeceği bu ajan sayesinde MİT'e iletilmiş. Hatta grup içerisinde Fehman Hüseyin'in olacağı yönünde de bilgi var. MİT kendisine iletilen bilgiyi Genelkurmay Başkanlığı'yla paylaşıyor. Bölgeye Heron gönderiliyor. Görüntüler Ankara'ya iletiliyor. Ankara'da görüntüleri gören yetkililerden biri durumdan şüpheleniyor. Grubun sivil olma ihtimali üzerinde duruyor. Şüphe üzerine konu yetkililerle paylaşılıyor. MİT'le iki kez temasa geçiliyor. MİT yetkililerine şüphe aktarılıyor. MİT, 'grup kesin PKK'lı' deyince, uçaklar bölgeyi bombalıyor."

Bu yazımdan bir gün sonra MİT'in gönderdiği iki istihbarat raporuna yer vermiş, olayın perde arkasını anlatmıştım. Telsiz kestirmelerini yazmıştım. 2 Ocak 2012 günü ise MİT'ten Genelkurmay Başkanlığı'na giden

tüm raporları yayımlamıştım. Operasyonun yapıldığı gün yani 28 aralık tarihli son MİT raporu da haberimde yer almıştı. Bu raporda telsiz kestirmelerinden, grup içerisinde Fehman Hüseyin'in bulunduğuna kadar bir dizi istihbarat askerle paylaşılmıştı.

Amerikan Predator'unun çektiği görüntü, AKP'li Şener'in yaptığı açıklamalara bakıldığında bugün ortaya çıkan gerçeklerin daha ilk gün bir bir yazdığım ortaya çıkıyor.

Radikal gazetesinden Ezgi Başaran da 11 Nisan 2012 günü TBMM Uludere Komisyonu üyelerinden MHP Milletvekili Atila Kaya'yla görüşmüştü. Kaya, Başaran'a şunları söylemişti: "İçişleri Bakanlığı bir rapor hazırlamış, fotokopisini verin dedik, yok dediler, çok gizli. Bir müfettiş geldi okumaya başladı. Bir anda fark ettim ki okudukları Mehmet Baransu'nun yazdıklarıyla örtüşüyor. Müfettişe, bunun neresi gizli, gazeteci yazmış dedim, şaşırdı."

Son söz olarak şunu söyleyeyim. İstihbarat MİT'ten gitti ve tüm gelişmeler ve belgeler de bunun açık göstergesi. WSJ'da istihbaratla ilgili bir bilgi olmamasına rağmen, istihbaratın ABD'den gittiğini Türk basını nasıl uydurdu, onu da anlayabiliyorum. Çünkü işleri bu.

WSJ ve AKP'li Şener'in açıklamasından sonra aklıma şu soru takıldı: Çift taraflı çalışan ajan MİT ve PKK'nın dışında acaba üçüncü bir ülkeye de çalışıyor olabilir miydi?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Adi Başbakan' olayı

Mehmet Baransu 21.05.2012

"Adi Başbakan" skandalını sanırım hatırlarsınız. 22 Mayıs 2010 tarihinde *Taraf* gazetesinde **"Parola: Adi Başbakan"** sürmanşetiyle Erdek Mayın Filosu Komutanlığı'nda yaşanan parola rezaletini kamuoyuna duyurmuştum.

Filoya bağlı Erdek Deniz Üs Komutanlığı ve Garnizon Komutanlığı'nda nöbet tutacak askerlere Şubat 2010'da kullanılmak üzere 25 Ocak 2010 tarihli 3700-76-10 resmî numarasıyla gizli bir parola listesi hazırlanmıştı.

Kullanılacak parolalardan biri "ADİ", cevabı ise "BAŞBAKAN" dı. Yani bir askere parola olarak "ADİ" diye sorulduğunda, karşılığında cevap olarak "BAŞBAKAN" kelimesi alınıyordu. Sonuç olarak da Türkiye Cumhuriyeti'nin başbakanına "Adi Başbakan" deniyordu.

Bu resmî evrak 25 Ocak 2010 tarihinde, o dönem Mayın Filosu Komutanlığı yapan Tümamiral **Atilla Kezek**'in bilgisine sunulmuş, bunun belgesini de gazetede yayımlamıştım. Tümamiral Kezek bu evrakı onaylamış, yürürlüğe koyarak tüm birimlere dağıtmıştı.

Haberin ardından kamuoyu bu skandal olaya sert tepki verdi. Konuyla ilgili Deniz Kuvvetleri Komutanlığı hemen bir açıklama yaparak, konunun yargıya taşındığını, ilgili kişiler hakkında soruşturma açıldığını belirtti.

Açılan soruşturma neticesinde 3 Haziran 2010 tarihinde ifadeleri alınmak üzere Erdek Deniz Üs Komutanı Deniz Albay **Bülent Keçeci**, Harekât Şube Müdürü Deniz Binbaşı **Ramazan Akavcı**, Harekât İstihbarat İKK Güvenlik

Şube İdari İşler Astsubayı Üs Çavuş **Çağrı Güler** ve Erdek Deniz Üs Komutanlığı Harekât Şubesi'nden Kıdemli Üs Çavuş **Yılmaz Samur** mahkemeye çağrıldı.

Alınan ifadelerin ardından Erdek Deniz Üs Komutanı Deniz Albay Bülent Keçeci ve Astsubay Üs Çavuş Çağrı Güler hakkında soruşturma açılmasına karar verildi. "Adi Başbakan" belgesinde onayı bulunan Deniz Albay **Bülent Keçeci hiçbir ceza almadan sorumluluktan kurtuldu**. Soruşturma sonunda da **emekliye ayrıldı**. Astsubay **Çağrı Güler ise olayın tek faili olarak ceza aldı ve meslekten ihraç edildi**. Skandal olay, bir astsubayın üzerine yıkılarak kapatıldı.

Aslında buraya kadar olan bilgilerin bir kısmı kamuoyuna yansımıştı. Ancak kamuoyuna yansımayan ilginç noktalar vardı. Bu psikolojik operasyonun bilgisayar karakterinden kaynaklanan bir problem olduğu, "Adi Başbakan" skandalından bilgisayarın "i" harfinin sorumlu olduğu da mahkemede söylendi. Albay Keçeci ve bu skandal olaya onay veren Tümamiral Atilla Kezek de böylece "i" harfi sayesinde kurtuldu. Bilgisayarın "i" harfi, bir tek astsubayı kurtaramamıştı.

Olayı kamuoyu gündemine taşıyan kişi olarak konuyla ilgili bu yeni bilgilerin yanı sıra ilginç detaylara da ulaştım. **Tümamiral Kezek'in neden ceza almadığını da öğrendim.**

Başbakan Tayyip Erdoğan, kendisine karşı yapılan en küçük eleştiriye dahi tahammül edemiyor. Hakkında yayımlanan karikatürleri mahkemeye verdiğini, konuyla ilgili sert açıklamalar yaptığını da biliyoruz. Hatırlarsanız kızının izlediği bir tiyatro oyununda eşi ve kızını hedef alan ifadeler kamuoyuna yansımış ve konu günlerce tartışılmıştı. Tiyatrocu hakkında sert açıklamalar yapılmıştı. Bu sürecin ardından devletin tiyatrolardan çekileceği, tiyatroların özelleştirileceği projesinde düğmeye basıldığı yorumları yapıldı. Sürecin belirleyici nedeninin o gün yaşananlar olduğu dillendirildi.

Şahsına yapılan en küçük eleştiride bile tutumu bilinen Başbakan Erdoğan'ın, sadece şahsına değil Türkiye Cumhuriyeti'nin Başbakanlık makamını ilgilendiren **"Adi Başbakan" hakaretine onay veren Tümamiral Atilla Kezek hakkında herhangi bir işlem yapmaması**nı doğrusu anlayamamıştım.

Tümamiral Kezek, nasıl olmuştu da bu olaydan sıyrılmıştı?

Kezek, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'nda AK Parti karşıtlığıyla biliniyor. Parola olayı da bunun bir göstergesi. Başbakan ve bakanlar hakkındaki sert söylemleri, Balyoz ve Ergenekon sürecinde tutuklu bulunan amiraller ve subaylarla görüşüp kendilerine destek vermesi sır değil. Buna rağmen, bu olaydan sıyrılmasının nedeni merak ettim ve **önceki gün konuyla ilgili yeni bilgilere ulaştım**.

Sebep, Kezek'in ağabeyiymiş.

Kezek'in ağabeyi Başbakan Erdoğan ile sürekli görüşüp, parola skandalından kardeşinin sorumlu olmadığını, olaydan geç haberdar edildiğini, asıl sorumlunun ise kardeşinin emrindeki Albay Bülent Keçeci olduğunu söylemiş. Ve Erdoğan'ı ikna etmiş.

Parola skandalındaki belgeye bakıldığında Tezek'e konunun sunulduğu, kendisinin skandal listeyi onayladığı ve altında imzası bulunduğu görünüyor. Buna rağmen Erdoğan'ın gözünde temize çıkıyor.

Bilgisayardaki "i" hatası ve ağabeyi sayesinde de olaydan sıyrılıyor Tümamiral Kezek. Deniz Kuvvetleri içerisinde hükümete karşı yaptıkları bilinirken, ağabeyi aracılığıyla hükümetle iletişim kurması da doğrusu kafamı karıştırmıyor değil.

28 Şubatçı darbeciler ve ortağı medyayla ustalık döneminde anlaşma yolunu seçen, "soruşturmaların dalga dalga ülkeyi boğduğunu" belirten Başbakan'ın, "Adi Başbakan" skandalındaki bu tutumu da kafamı karıştıran bir diğer nokta.

Acaba Başkanlık yolunda, "topuk selamı" verenler ve onların destekçileriyle anlaşma çok önceden yapıldı da bizim mi haberimiz yok.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu çocuk kimden!

Mehmet Baransu 28.05.2012

İktidar, iktidardaki AK Parti'nin ilk günden itibaren Uludere konusunda nasıl kıvranıp, acılar çektiğini görüyorsunuz. Acı o kadar şiddetli ki Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve parti yöneticilerinin yüzlerinde, sözlerinde, davranışlarında bunu görmek mümkün.

Erdoğan sezaryene karşı ama bu acıyı sezaryenden başka dindirecek bir çözüm yolu da görünmüyor. Uludere'nin arkasındaki gerçeği ortaya çıkarmamak için doğumu erteledikçe, öyle zannediyorum ki hem çocuğu hem de AK Parti'yi kaybetme tehlikesiyle karşı karşıyayız.

AK Parti, Uludere konusunda hamile olduğunu öğrendiği andan itibaren bu durumu kabullenmemek için elinden geleni yaptı. "Çocuk benden değil, başkasından" demeye başladı.

Çocuğun gerçek babasının MİT olduğunu yazmamın ardından da Erdoğan önce kameralar karşısına geçip "böcek, cambaz" yakıştırmalarıyla, ardından da grup toplantısında şahsımı ve şahsım üzerinden bu haberlerin arkasında olduğunu düşündüğü "Cemaat"i hedef alıp, "terbiye yöntemiyle" ortadaki "gerçek" durumu kapatacağını düşündü.

Başbakan'ın yanıldığı bir durum vardı. Herkesi kendi partisi, medyası, grubu gibi düşünüyordu. Medyada partisinin sözcülüğünü yapan, emir ve korkuyla yazı yazan (yazamayan), sayıları da bir hayli fazla olan bu "Ak silahşorlara" beni benzetmek yanılgısına düşmüştü. Ne ben onlar gibi bir yerlere aittim, ne de emir alarak yazı yazacak bir karaktere sahiptim.

Uludere aslında toplu bir tecavüzün eseriydi. Ortada bir tecavüz vardı ve bu tecavüz sonucu rahme düşen çocuğa kimse sahip çıkmıyordu.

Olayın sorumlularından biri MİT'ti. Bunu yazmamın ardından vakit kaybetmeden kamuoyuna bir açıklama yapmışlar ve "spermlerin" kendilerine ait olmadığını açıklamışlardı. Bununla da yetinmeyip, çocuğun gerçek babasını ortaya çıkarmak için çaba gösteren şahsımın peşine "elemanlarını" takmışlardı. "Bildik" yöntemlerle beni susturmaya çalışıyorlardı.

Lafı fazla uzatmak istemiyorum. Uludere katliamının yaşandığı günden itibaren bugüne kadar yaşanan tartışmalara, ortaya çıkan gerçeklere bakıldığında bu çocuğun babasının kim olduğu, toplu tecavüze yeltenenlerin kimler olduğu artık gün yüzüne çıkmış durumda. İstihbaratıyla, askeriyle, "Milli kaynak" diyerek de bu durumu kapatmanın imkânsızlığı ortada.

Uludere'de vur emri bir iki generalin işi olsaydı, emin olun AK Parti şu an o generalleri vermiş, kamuoyunu da susturmuştu. Kritik nokta "istihbaratın" kimden gittiğiydi ve ilk günden itibaren bu konu hep sumen altı edilmeye çalışıldı. Bu durumu üst perdeden yalanlamaya çalışan Başbakan, yanıldığını gördü. Ya da kamuoyunu yanılttığı bu süreçte ortaya çıkınca zor durumda kaldı. Bu kadar kıvranmanın, acı çekmenin nedeni, istihbaratın nereden gittiğini kendisinin de çok iyi bilmesi ve bunu kamuoyuna açıklayamaması.

Yukarıda dediğim gibi soruşturmayı uzatmak, "gizli" adlarla kapatmaya çalışmak, hem kendisine, hem partisine hem de Türkiye'ye zarar verecek. Doğumu ötelemenin, uzatmanın manası yok. Sezaryen en iyi çözüm. "Gizlilik" adı altında dosyalar kapatılmaya çalışılırsa, inanın bu çocuk eninde sonunda dünyaya gelecek. Doğumun ardından olay kapatılsa da bu kez de DNA testiyle bu çocuğun "babalarının" kimler olduğunu öğreneceğiz.

MİT'ten giden raporlar

Uludere'yle ilgili MİT'ten giden istihbarat raporlarını daha önce yazmıştım. Hatırlamak, hafızamızı tazelemek için bir kez daha paylaşıyorum.

- 14 Ekim 2011: "Kongra-Gel (PKK) Eylem Emaresi" konulu bir yazı gönderiyor. "Türkiye metropollerine eylem yapacak HPG mensuplarına Irak'ın kuzeyinden silah/mühimmat ve malzeme aktarımının kaçakçılar vasıtasıyla yapıldığı/yapılacağı."
- 20 Aralık 2011: "Kandil'de eğitim görmüş 130 kadar yeni katılımlı teröristin Hakurk ve Haftanın bölgelerine gönderileceği ve bu bölgelerde eylem yapmalarını müteakip Kandil'e geri dönecekleri."
- 21 Aralık 2011: "İstihbarat çoğunlukla güvenilir nitelikte ve haber elemanı kaynaklı." Yani PKK'nın içinde bulunan MİT ajanlarından. "PKK üyesi Topal Bedran Kod adlı Sait Tanıt, Şırnak Uludere Ortasu'daki üs bölgeleri, askerî birlikler ve hareket tarzları, bölgedeki asker sayısı ve Ortasu'daki örgüte yakın korucular hakkında araştırma yapıyor. PKK Zagros sorumlusu Dr. Erdal Bahoz kodlu Fehman Hüseyin, Şırnak Uludere Ortasu bölgesinde yer alan Düğün Dağı karşısında Türkiye sınırına 10 km. uzaklıkta telsizle konuşuyor. Keşif çalışması ve Dr. Bahoz'un sınır bölgesine yakın mıntıkada bulunması, adı geçen alanda bir eylem arayışı olabileceği yönüyle önemlidir."
- 23 Aralık 2011: "Sinat Haftanın bölgesindeki teröristlerin bir kısmının Qumri-Surur- Kesta-Nazdur- Keşan bölgesinde 20-25 kişilik gruplar halinde barınmaya başladıkları..."
- 25 Aralık 2012: "Yer tesbitine dayanarak yapılan çalışma ile temin edilen bilgi: Fehman Hüseyin'in 25 aralık tarihinde Sinat Haftanın'de yer tesbitinin yapıldığı..."
- 28 Aralık 2011- (Uludere faciasının olduğu gün) : "Kestirme cihazlarından elde edilen yer tesbit bilgilerine göre Fehman Hüseyin'in sınırdaki kalabalık grup içinde olduğu değerlendirilmiştir..."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gazeteciler dikkat!

Mehmet Baransu 04.06.2012

Meclis uzun bir süredir üzerinde çalıştığı 3. Yargı Paketi'nde sona doğru yaklaşıyor. Konuyla ilgili oluşturulan komisyonda çok önemli değişikliklere imza atıldı. Kuşkusuz, bu değişiklikler önemli. Ancak paket içerisinde eleştiriye açık olan noktalar var.

Paket geniş olduğu için bugün sizlerin dikkatine gazetecilerle ilgili olan bazı bölümleri taşıyacağım.

Türkiye son dört yıldır tarihî davalarla yüzleşiyor. Bu davalar öncesi yürütülen soruşturmalarda kamuoyu şüphelilerle ilgili suçlamaları merak ediyor. Bir kamu hizmeti veren basın mensupları da kamuoyuyla bu bilgileri yorumsuz bir şekilde paylaşıyor. Ancak, sadece mesleklerini yaptıkları için gazeteciler hakkında "soruşturmanın gizliliğini ihlal, adil yargılamayı etkileme" suçlamasıyla altı bine yakın dava açılmış durumda.

Ortada aslında işlenen bir suç da yok. Suç yoksa neden dava açılıyor diye sorabilirsiniz. Konuyu daha iyi anlatabilmek için açayım. Eğer bir televizyonda canlı yayındaysanız, yürütülen bir soruşturmayla ilgili bilgi veriyorsunuz. İddianame de henüz kabul edilmiş değil. İşte bu durumda hakkınızda hemen soruşturma açılıyor. Ancak aynı yayın devam ederken, kulağınıza rejiden iddianamenin mahkeme tarafından kabul edildiği bilgisi gelirse, tüm belgeleri yayımlasanız da, çarşaf çarşaf, satır satır iddiaları verseniz de bu suç değil. İddianamenin kabulünden birkaç saniye önce yapılan yayın suç, sonrası suç değil.

İşte çarpıklık da burada. Bu çarpıklıktan dolayı da haber verdikleri için gazeteciler hakkında binlerce dava açılmış durumda.

Yeni tasarıyla bu çarpıklık düzenlenmeye çalışıldı. Tasarıya göre 31 Aralık 2011 tarihine kadar basın yayın yoluyla ya da düşünce açıklama yöntemleriyle işlenen bu tür cezalar erteleniyor. Erteleme kararı verildiği tarihten itibaren gazetecilerin üç yıl içinde yeni bir suç işlememesi gerekiyor. Yeni bir suç işlenmesi halinde tüm davalar tekrar raflardan indirilip, görevi sadece haber vermek olan gazeteciler hapis cezalarıyla tekrar karşı karşıya kalıyorlar.

Burada dikkat çekmek istediğim ve eleştirdiğim üç nokta var. Birincisi, erteleme tarihinin 31 Aralık 2011'le sınırlandırılması. Çünkü gazeteciler bu tarihten sonra da soruşturmalarla ilgili haber yaptılar ve ertelemeye bir tarih getirilmesi doğru değil. Tasarının Meclis'ten geçtiği günle sınırlandırılması gerekiyor.

İkinci eleştirdiğim nokta üç yıllık erteleme ve işlenecek yeni bir suç. Gazeteciler üç yıl boyunca yeni bir suç işlerlerse dosyalar raflardan indiriliyor. Gazetecilerle ilgili "soruşturmanın gizliliğini ihlal ve adil yargılamayı etkileme" suçlamasıyla davalar açıldığı için "yeni bir suç" kavramı yerine "aynı suçu işlemeleri halinde" gibi bir ibare konulabilir. Çünkü gazetecilerin işi yazı yazmak ve herhangi bir suçtan dolayı tüm dosyaların raflardan indirilmesi doğru bir yaklaşım değil.

Üçüncü eleştirdiğim nokta ise erteleme. Üç yıl erteleme, gazetecilere herhangi bir konuyla ilgili artık yazı yazma demek anlamına geliyor. Bu da açık bir şekilde sansür demek. Erteleme tamamen kaldırılabilir ve af getirilebilir.

Umarım bu eksiklikler, Meclis görüşmelerinde dikkate alınır ve biran önce tamamlanır. Sadece görevlerini yaptıkları için yüzlerce gazeteci, binlerce davadan, yıllarca hapis yatmaktan böylece kurtulur.

Ses kayıtları ve CMK 250'deki değişiklik

Yargı paketinde Türkiye'nin tarihî ve siyasî davalarının görüldüğü mahkemelerle ilgili de düzenleme yapılması gündemde. Mahkemelerde bir eksiklik görülmesi üzerine düzenleme yapılmasına karşı değilim. Ancak, görünen o ki CMK 250'de yapılacak değişikliğin çok farklı amaçları var gibi. Hükümet, başını ağrıtacak bazı konularla ilgili ön almaya mı çalışıyor sorusu aklımı kurcalıyor. Yoksa Ergenekoncuları ve Balyozcuları bu kadar sevindirecek adımlar atmazdı.

İktidar, kamuoyuna her ne kadar bu değişikliği farklı anlatmaya çalışsa da kamuoyu darbecilerle anlaşma yoluna gidildiğini düşünüyor. Düşünmekle de kalmayıp, inanıyor. AK Parti kendi değerlerini inkâr etme kararı aldıysa, buna bir diyeceğim yok. Darbecilerle ortaklıkları hayırlı uğurlu olsun demekten başka. Yok, inkar etmedim, değişmedim diyorlarsa, paket yakında Meclis'e gelecek. Sonucunu hep birlikte göreceğiz.

Ses kayıtlarını yayınlayanlara beş yıl hapis cezası getirilmesiyle ilgili AK Parti'lilerin teklifiyle tasarı hazırlanması da dikkatleri çeken bir diğer nokta. Üzerine çok fazla yorum yapmadan sadece şunu söyleyeyim. Korktukları ses kayıtları var da bunların yayımlanması mı engellenmeye çalışılıyor? Eğer cevapları hayırsa, bu telaş neden?

Kürtaj

Kürtajla ilgili o kadar yazılıp çizildi ki. Konuyla ilgili sadece şunu söylemek istiyorum. Allah kimseyi kürtaj olmaya mecbur etmesin ve kürtajla da imtihan etmesin. Sanırım bir anne ve de baba için verilebilecek en zor karar. Özellikle anneler için. Her ne sebep olursa olsun, kürtaj yaptırmış bir annenin, ömrünün sonuna kadar bu acı olayı unutacağını düşünmüyorum. Ve o yüzden diyorum ki, biz erkekler susalım ve konuşması gereken gerçek kişiler anneler konuşsun. İnanın en doğru açıklamaları onlar yapacaklardır. Çünkü bizler hayatta hiç anne olmadık.

mbaransu@gmail.com

Mehmet Baransu 11.06.2012

Dokunma putuma Ahmet Altan!

Yayın yönetmenimiz Ahmet Altan'ın "Müslümanlık ve dindarlık" üzerine yazdığı yazıları ibretle okuyorum. Başım önde... Yüreğim sıkışmış bir hâlde... Kendimi sorguluyorum... Kendime soruyorum... Müslüman olduğunu söyleyen ben... Allah'a inandığını söyleyen ben... Bu yazılanlar karşısında söyleyecek bir lafım, verecek bir cevabım var mı diye... Ve inanın... Ne söyleyecek bir lafım, ne kelimem ne de cevabım var yazılanlara... Ne diyor Altan: "Eğer hiçbir ceza olmasaydı gene de sadece Allah'ın rızasını kazanmak için onun yolunda yürür müydün, sadece seni yaradanı utandırmamak için O'nun sana öğrettiği ahlaka uyar mıydın?" Ve devam ediyor: "Dinin birinci basamağı Allah'la kul arasındaki ilişkidir benim için. O basamak sağlam değilse ondan sonrakiler gitgide çürükleşir." Ve durmuyor Altan, beynimi, benliğimi, kendimi, iç dünyamı darmadağın ediyor: "İnsan sevdiğine kendini beğendirmek ister, din senin için bir 'Allah sevgisi' olduğunda korktuğundan değil, sadece O'na kendini beğendirmek, O'nun yakınında durabilmek için O'nun söylediklerine uyarsın. O vakit, 'öz' senin için her türlü şekilden daha büyük önem kazanır. Bu 'sevgideki' samimiyet sana büyük bir güven verir.

Bu samimiyetten uzaklaştığında O'nun sevgisini kaybedeceğinden korkarsın ki bence bir dindar için cehennemden daha büyük korku bu 'sevgiyi' kaybetme korkusu olur.

O samimiyetin O'nun tarafından görüleceğini bilirsin.

En büyük korkun 'samimiyetten' uzaklaşmak olur.

Dindarlar 'Allah korkusu' **dediklerinde ben** 'cehennem korkusunu' **anlamam, ben** 'O'nun sevgisini kaybetme korkusunu' **anlarım.**

Kendisini, kendini yaradana böyle yakın hisseden birinin davranışları nasıl olur peki?

Bu sevgisini 'herkese' gösterip, herkese kanıtlamaya mı uğraşır yoksa bu 'sevginin' O'nun tarafından görüleceğine duyduğu güven ve olgunlukla mı davranır?"
Hani derler ya sözün bittiği yer
Sözün bittiği yerdeyim.
Allah'ı unuttuk, samimiyeti unuttuk
Benliğimiz firavunlaştı, farkına varamadık
Putlar icat ettik,
Ona öylesine tapan
Para, şan, şöhret, makam, mevki
Ve daha niceleri
Yeni firavunların yeni putları
Ve çürüdük, tıpkı merdiven basamakları gibi
Benliğimiz çürüdü
Bizi biz yapan "insanlığımız" çürüdü
Yolsuzluk batağına saplandık Rüşveti hediye zannettik. Bunu bir hak kabul ettik
Biz ve ötesi vardı
Ölüm ve ötesini unuturcasına
Günahı içim içim yudumladık. Kana kana içtik
O kadar aleni yaptık ki O kadar açıktan
Yaptığımıza değil, bunun gösterilmesine kızdık
Günaha girerken, Allah'ın bizi gördüğünü, hesap gününü unutup, gazetecilere "aman beni çekmeyin, parti liderim görür" dedik.
Ölümü kutsadık Kimi zaman alkış tuttuk
Ölümlere gerekce sunmak icin

Aslında inandığımız putların elimizden alınmamasıydı derdimiz.

Ben için, biz için, partimiz için...

Mutluyduk putlarımızla... Hayat onlarla çok daha güzeldi... Yeni bir din icat etmiştik... Kurallarını bizim koyduğumuz... Her şey mubahtı bu dinde... Haksızlık karşısında susmak gerekti... Lal olmak... Ve yeni dinin gereğini yaptık... Allah'ı sevmek mi Sayın Altan... Biz onu kaybedeli çok oldu... Oysa O, yanı başımızdaydı... Hemen şuracıkta... Vicdandı, kalpti, ruhtu, akıldı... Bize şahdamarımızdan daha yakındı... Ama bizimle Müslümanlığı yargılama Ahmet Abi... Vitrindeki bizlerle... Üzerine türlü türlü elbiseler giydirilen, makyajlı yüzlerle... Çünkü biz, onu temsil edemeyecek kadar "inanmış" değildik... İnanmışlar ötelere uçup gitmişti... Uçmayanlar ise Allah'ı o kadar sevmişti ki kendisini göstermek şöyle dursun, imkân olsa yerin altında yaşamayı tercih ederlerdi... Bediuzzaman Said Nursi'den alıntıyla başımı bir kez daha öne eğiyorum... "Milletimin imanını selamette görürsem Cehennemin alevleri içinde yanmaya razıyım. Çünkü vücudum yanarken gönlüm gül gülistan olur." "Bana, sen şuna buna niçin sataştın? diyorlar. Farkında değilim. Karşımda müthiş bir yangın var. Alevleri göklere yükseliyor. İçinde evlâdım yanıyor, imanım tutuşmuş yanıyor. O yangını söndürmeye, imanımı kurtarmaya koşuyorum. Yolda biri beni kösteklemek istemiş de ayağım ona çarpmış; ne ehemmiyeti var? O müthiş yangın karşısında bu küçük hâdise bir kıymet ifade eder mi?"

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Vatan hainliğinden yargılanırlar!

Geçen hafta *Taraf* ta son yılların en önemli köşe yazılarından biri yayımlandı. **Emre Uslu**'nun 10 haziran tarihinde kaleme aylığı köşe yazısının başlığı **"Güneydoğuda görev yapan askerler ve polisler savaş suçlusu olarak yargılanacak"**tı.

Yazının başlığı kadar içeriği de çok dikkat çekiciydi.

Uslu, PKK-MİT arasında, Hakem Devlet'in koordinatörlüğünde yapılan anlaşmanın içeriğiyle ilgili bilgiler vermişti. Önce o yazının en çarpıcı bölümünü sizlerle paylaşayım. Ardından da gazeteci-yazar **Avni Özgürel**'in **Murat Karayılan**'la yaptığı röportajda dile getirilen bir noktaya parmak basacağım.

Uslu yazısında Hakem Devlet başkanlığında MİT-PKK arasındaki mutabakat metnine göre **Güneydoğu'da görev yapan askerlerin ve polislerin savaş suçlusu olarak yargılanacaklarının imza altına alındığı**nı açıkladı.

Ve ardından da Belfour Deklarasyonu'nu örnek gösterip, şu satırlara yer verdi: "Belfour Deklarasyonu 1917 yılında Birleşik Krallık Dışişleri Bakanı'nın Yahudi Cemaati liderine gönderdiği bir mektupta Filistin'de bir Yahudi devletinin kurulmasından yana olduğunu belirtiyordu. Bu mektup daha sonra bir uluslararası hukuk metni olarak kabul edildi ve İsrail'in kurulma sürecinin başlangıcı oldu."

Uslu'nun iddiasına göre imzalanan bu metin, yarın öbür gün uluslararası hukuk sorunu haline gelecek ve metindeki dokuz maddenin hayata geçmesi için Türkiye'ye baskı yapılacak.

Uslu yazısında belirtmese de **Güneydoğu'da bir Kürt devletinin kurulması aşamasının bu metinle** başladığı da bu örnekle ima edilmiş oldu.

Uslu yazısında Başbakan Tayyip Erdoğan'a bazı sorular da yöneltip, "Umarım MİT bu bilgiyi bizleri ikna edecek şekilde yalanlar" diyerek de noktaladı.

Doğrusu bu ciddi iddianın hem hükümet hem de MİT tarafından yalanlanması için günlerce bekledim. Yalanlanması için de dua ettim.

Ancak, AK Parti Genel Başkanı ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan geçen haftaki grup toplantısına bu iddialara cevap vermedi. MİT'ten de herhangi bir açıklama gelmemesi iddiaların doğru olduğuna dair kuşku duymama neden oldu.

Konuyu en yetkili ağızlara sordum. Aldığım cevap karşısında doğrusu küçük dilimi yuttum dersem şaşırmayın. Uslu'nun iddiaları doğru olduğu gibi daha fazlasının metinlerde yazılı olduğu bilgisini en yetkili ağızlardan doğrulattım. Devlette üst düzey görevde bulunan bir ismin söylediği ise ilginçti: "İddialar tamamen doğru ve Uslu'nun yazısını kesip, çerçeveleterek çalışma odama astım."

Söylenenler doğrusu Türkiye adına tam bir skandaldı.

İddiaların doğruluğuna inanmak istemiyordum.

MİT-PKK mutabakatıyla ilgili sayısız görüşme yaptım. Bu ülkede bakanlık yapmış bir isimle, uluslararası hukuk mahkemeleri iyi bilen bir başka kişi bu metnin ileride Türkiye'nin başını çok ağrıtacağını açıkladılar. Ve metin içeriğinden dolayı birilerinin "vatana ihanetle" yargılanabileceğini bile söylediler.

Doğrusu görüştüğüm isimlerden birinin Kemalist, milliyetçi ve ulusalcı bir çizgide olması, beni, "acaba" iddiasında çok mu ileri gidiyor düşüncelerine sevk etti. Ancak, **bakanlık yapmış ve AK Parti'ye çok da yakın**

duran diğer ismin de benzer şeyler söylemesi ileride birilerinin vatan hainliğiyle yargılanabileceği tartışmalarını açacak gibi görünüyor.

Erdoğan ve MİT'in bu iddiayı **yalanlamaması** ya da **yalanlayamaması** da **ortada vahim bir durumun olduğu**nu gözler önüne seriyor.

MİT Yasası'nda birilerinin neden acele ettikleri de sanırım bu gerçekler ışığında üzerinde bir kez daha oturulup, düşünülmesi gereken bir diğer nokta olarak karşımızda duruyor.

Ortada imzalanan bir metin yok denmesine rağmen, Hakem Devlet'in başkanlığında imzalı bir metnin olduğunu artık net bir şekilde ortaya çıkmış durumda.

Gazeteci-yazar Avni Özgürel'e konuşan PKK'nın bir numarası Murat Karayılan'ın dün *Taraf* ta da çıkan açıklamaları bu metnin varlığına işaret ediyor. Oslo görüşmelerini kendilerinin sızdırmadığını savunan Karayılan, "MİT'le görüştük, onlara isterseniz gelin siz soruşturun teklifi ilettik" dedi.

Karayılan süreci ve imzalanan belgeleri 11 kişinin bildiğini, BDP'de yapılan aramada metnin çekmecede bulunduğu iddiasının ise kesinlikle doğru olmadığını, BDP'lilerde belge bulunmadığını da sözlerine ekledi. Bu belgenin kendi dışında bir yere gitmediğini de açıkladı.

Belgenin MİT'ten çalındığını da Karayılan iddia etti.

Ortadaki durum, yapılan açıklamalar böyle.

Bugüne kadar yok denen, imzalanmadı denen belgelerin atık varlığı muhataplardan karşı tarafın en yetkili ağızlar tarafından kabul ediliyor. Bu ciddi iddialara cevap verilmemesi de "sukut ikrardandır" cümlesini akıllara getiriyor.

Meclis'ten MİT Yasası'nı çıkarıp, gerçeklerin üzerini örtmeye kimsenin hakkı olmadığını düşünüyorum. **Ortada** "vatan hainliğine" kadar gidecek iddiaların olduğu bir ortamda, belgenin içeriğini bilmeye hakkımız var.

Birileri hükümet-Cemaat savaşı diyerek, hangi gerçekleri saklamaya çalışıyor? Uludere'de yapılan benzer bir durum, MİT-PKK görüşmeleri, metinleri için de mi geçerli?

Muhalefetin bu iddialar karşısında üç maymunu oynaması ise olayın bir diğer vahim yönü. Vahim olan bir diğer nokta ise muhalefet hakkında eli kalem tutan isimlerin haklarında yazı yazmaya değer bir durum bile görmemeleri.

Sayın Kılıçdaroğlu, Sayın Bahçeli...

Hükümetin bazı gerçekleri sakladığı ortada. Acaba bu iddialara suskun kalarak siz neyi saklıyorsunuz?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Halep oradaysa arşın burada!

Mehmet Baransu 25.06.2012

Bugün aslında çok farklı bir konuyla sizlerin karşısında olmayı düşünüyordum. Ancak Suriye'nin savaş uçağımızı düşürmesinin ardından yaşananlar, yazı konusunu ister istemez dış politikaya çevirdi.

Öncelikle şu notu düşerek yazıma başlayayım. Dış politika konusunda uzman olmadığım notunu düşerek, bu yazıyı yazıyorum. Altında, üstünde, sağında, solunda başka anlamlar çıkarılmasın.

Bugün sizlerle ne Suriye, Rusya, İran bağlamında yaşanan bu acı olayı ne de konunun uluslararası boyutta varacağı noktaları konuşmak istiyorum. Bugün saatleri geri alıp, olaydan önce bize, bizlere sunulan Türkiye fotoğrafıyla bugün karşılaştığımız fotoğraf arasındaki yüz seksen derecelik farkı paylaşmak istiyorum. Yazının bir bölümünü ise kişiselleştireceğim. Kişiselleştirmenin bir yazı için çok kötü bir durum olduğunun da farkında olarak. Ancak, yazıyı okuduğunuzda neden kişiselleştirdiğim konusunda da bana hak vereceğinizi düşünüyorum.

Hatırlarsınız...

Bu olay olmadan önce Başta Başbakan Recep Tayyip Erdoğan olmak üzere, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, siyasetçiler, hükümet yetkilileri, dış politika bürokratları, Milli İstihbarat Teşkilatımız dâhil devleti devlet yapan kurumların neredeyse tamamı bizlere şu fotoğrafı çizmişlerdi.

Türkiye artık eski Türkiye değil, oyun kurucu rolündeyiz. Küresel gücüz. Bölgede tek aktör devletiz. Oyunu oynayan değil, planlayan, hayata geçiren ve hatta oynatan ülkeyiz. Türkiyesiz bir bölge, oyun düşünülemez...

Bu ve buna benzer söylemleri sanırım hatırlıyorsunuzdur. Yazdıklarım, siyasilerin ve bürokratların söylediklerinin neredeyse binde biri...

Son olarak da Türkiye'nin nasıl büyük bir ülke olduğunu MİT Müsteşarlığı yaptığı bir açıklamayla dile getirdi. MİT Müsteşarı Hakan Fidan: "Dış politika konusunda dinamik bir süreçteyiz. Türkiye, düzen kurucu roldedir" dedi.

Küresel güç olan, düzen kuran Türkiye, nasıl olduysa son krizin içinden çıkamaz bir duruma geldi. Ne yapacağını bilemiyor? Olayın üzerinden günler geçmesine rağmen, devlet yetkilileri tarafından kamuoyunu tatmin edecek bir açıklama yapılmadığı gibi uluslararası bir tepki de yok. Devlet ilk kez ne yapacağını bilemiyor.

Hatırlarsanız Mavi Marmara katliamın sonrasında da Türkiye'yi yönetenler yine esip gürlemişti. "Özür dileyecekler, göreceksiniz özür dilemeden diplomatik ilişkiler başlamayacak" popülist söylemleri, Başbakan'ın söylemiyle "tasmalı" gazetecileri tarafından (Çoğu da eski gelenekten gelen milli görüş çizgisindeki kalemler) nasıl da ballandıra ballandıra anlatılmıştı.

Peki, sonrasında ne oldu? İsrail'den herhangi bir özür dilendi mi?

Tabi ki HAYIR...

İsrail yaptığı katliamla kalmayıp, özür dilemek şöyle dursun bir de Güney Kıbrıs'ta petrol aramak için düğmeye bastı.

Peki, biz ne yaptık?

Petrol aratmayız naralarıyla takamızı Akdeniz açıklarına gönderdik.

Tüm dünya bizimle alay ederken, iktidar ve kalemleri takanın nasıl teknolojik gemi olduğunu manşetlerinden, köşelerinden anlatma derdine düştü. İsrail bölgede petrol aramakla kalmadı bir dizi anlaşmaya da imza attı. Biz ise seyrettik.

Ama postamızı da koyduk. Bu bize yeterdi.

Alçak koltuk krizini de unutmamak gerekir. Neler dememiştik ki... Nota üstüne nota vermiştik...

Sonra ne mi oldu? Sessiz sedasız verdiğimiz notayı unuttuk...

Libya krizi...

Başbakanın kamuoyu önüne çıkıp, kara harekâtı, olmayacak açıklamaları... NATO giremez söylemleri...

Bu açıklamanın üzerinden saatler geçmeden NATO'nun bize attığı kazık...

Şimdi gerçekleri yazıyoruz ya.. Bu kalemler bizleri vatan hainliğiyle de suçlayacaklardır.

Böylesi olağanüstü bir dönemde, birlik beraberliğe en fazla ihtiyaç duyduğumuz ortamda gerçekleri açıklamak da ne oluyormuş...

Bunlar vatan hainleri...

Söylenenlere verilecek tek cevapları olmadığı için her zaman yaptıklarını yapacaklar. İsrail ajanı, Mossad elemanı, vatan haini iftiralarıyla kalemlerini oynatacaklar.

Dün ulusalcılar aynı söylemi yapıyorlardı... Bugün ise bunlar...

Yukarıda MİT Müsteşarlığı'nın yaptığı açıklamayı yazdım ya..

Şimdi bu kalemler şunu da yazacaklar... MİT'in başında kim var? Hakan Fidan. Fidan, MİT müsteşarı olduktan sonra buna en büyük tepkiyi kim verdi? İsrail... O zaman Mehmet Baransu İsrail ajanı, Mossad elamanı...

Söylemedi demeyin, köşelerinden bunu yazacak kadar da "düşükler".

Başta hükümet olmak üzere, bu tip yazarların dış politika söylemleri, Türkiye'deki popülizmden haz alan vatandaşları etkiliyor ama uluslararası camia külhanbeyi tavırları, popülist söylemleri yemiyor.

Şimdi gelelim olayın kişisel boyutuna.

Hatırlarsanız Uludere'deki gerçekleri yazmamın ardından Başbakan Tayyip Erdoğan grup toplantısında esip gürlemişti yine. MİT de peşime adamlarını takmıştı.

Şimdi merak ediyorum. Uçağımızı düşüren Suriye ve arkasındaki İran, Rusya'ya karşı da efelenecek misiniz? MİT, Esed'in peşine, benim peşime taktığı gibi adam takacak mı?

"Halep oradaysa arşın burada" sözü aklıma geldi.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

ÖYM: Tamamen duygusal!

Ergenekon, Kafes, Sarıkız, Balyoz, Ayışığı, 28 Şubat, 12 Eylül, Poyrazköy, Casusluk, İrticayla Mücadele Eylem Planı ve daha nice dava ve soruşturma...

Hepsi, Özel Yetkili Mahkemeler tarafından soruşturulup hazırlanan iddianamelerle kamuoyunun gündemine taşındı. Kamuoyu millete karşı oluşturulan çeteleri, cuntaları, planları işte bu davalar sonucu öğrendi.

Bu davaların kamuoyuyla paylaşılması için yıllarca yargılanmayı göze alarak konuları haberleştirdim. Birileri tarafından hedefe de kondum. Ölüm listelerine alındım. Devlet yetkilileri tarafından "Sizi koruyamayabiliriz" cümlesini bile duydum. Bu cümlenin ne anlama geldiğini bilerek yaşadım. Doğru bildiğim yoldan hiç sapmadım.

İktidar zaman zaman zikzaklar çizmesine rağmen, yapılan soruşturmalara sonuna kadar destek verdi. Bu destek, siyaseten oy hesabı düşünülerek de verilmiş olabilirdi. İşin bu noktasını hiç düşünmedim. Yapılan demokrasi adına iyi şeylerdi. Asıl önemli olan ise milletin bu soruşturmalara sonuna kadar destek verip, kamuoyunun bu davaların arkasında olduğunu her an hissettirmeleriydi.

Bu girişi şunun için yaptım. Dün bu noktada duran iktidar ne oldu da bugün tam tersi bir yola girdi?

Düğmeye, 7 Şubat MİT krizinden sonra basıldığı iddia ediliyor. İddia edenler ise AK Partililer ve partiye çok yakın kalemler. Bazıları ise dünün azılı AK Parti ve başörtüsü düşmanları. Bugünün ise en canhıraş AK Parti savunucuları. Başbakanlık ve cumhurbaşkanlığı uçaklarının vazgeçilmez konukları.

Tüm kalemler, papağan gibi aynı cümleyi tekrarlıyorlar. "7 Şubat MİT krizi ÖYM'ler için dönüm noktası oldu ve düğmeye basıldı."

Ancak AK Parti cenahından yapılan açıklamalar, bakanlar ve söyledikleri, gazetelere yansıyan haberler, bu sürece 7 Şubat 2011'den çok önce basıldığını gösteriyor. Ekim 2011'de başta Bekir Bozdağ olmak üzere Beşir Atalay'ın yaptığı açıklamalar 7 Şubat krizinden dört ay önce düğmeye basıldığını, hazırlıklara başlandığını gösteriyor.

O açıdan kimse kimseyi kandırmaya kalkmasın.

AK Partili kalemler de bizleri aptal yerine koymasın.

Gerçekler bu kadar ortadayken bu kalemlerin 7 Şubat MİT krizi demelerin, ısrarla bu yalanı söylemelerin bir nedeni olmalı?

Neden aslında çok basit. Başlıkta gizli.

AK Parti'nin ve kalemlerinin, bu doğru olmayan bilgiyi kamuoyuna pompalamaya çalışmalarının tek bir nedeni var: "Tamamen duygusal."

Konu duygusal olunca, yangından mal kaçırır gibi düzenleme yapılıyor.

Henüz düzenlemenin içeriğinde neler olduğunu bilmiyoruz. Biz bilmediğimiz gibi AK Partili bakanlar, milletvekilleri de konudan bihaber.

Onlarca milletvekiliyle konuştum. Bazıları AK Parti'de üst düzey yönetici. Bazıları bakanlık yapmış isimler. Bir isim ise hâlihazırda bakanlık koltuğunda oturuyor.

Söyledikleri tek bir söz var; "AK Parti hata yapmaz, ayağına kurşun sıkmaz."

Ak Parti hata yapmayacak ve ayağına kurşun sıkmayacaksa, bu acele neden?

Aldığım cevaplar derin bir sessizlik ve sonrasında; "İnanın biz de bilmiyoruz."

Birileri şunu söyleyebilir; "Meclise geldiğinde görürsünüz."

Bunu söyleyecek isimlere cevabım çok basit. Meclise gelmeden önce neden tartışamıyoruz, öğrenemiyoruz?

Kuvvetle muhtemel siz bu satırları okurken, önergenin içeriğinde neler olduğunu hep birlikte öğreneceğiz ve değişiklik de meclisten geçmiş olacak.

Sonrasında ne mi olacak?

Yasa meclisten geçtiği için söyleyeceklerimiz havanda su dövmekten öteye geçemeyecek. Eksiklikler tamamlanamayacak. Oldubittiyle, konu kapatılmaya çalışılacak.

Konuyu yakından takip eden biri olarak, düzenlemenin aslında niçin yapılmaya çalışıldığını anlayabiliyorum. Yangından mal kaçırmanın perde arkasında neler yapılmaya çalışıldığını da.

Davaların bir an önce kapatılması, "dalga dalga milleti boğmaması" amaç değil.

Bunun tek bir nedeni var.

Yapılacak düzenlemeyle yeni izin mekanizmaları getirilmek isteniyor. İzin mekanizmasının getirildiği en önemli suçlardan biri de ekonomik suçlar.

Peki, ekonomik suç ne?

İhalelerde yapılan yolsuzluklar artık izne tâbi olacak.

Bakınız, Sayıştay kanununda önceki gün yeni bir düzenleme yapıldı ve bu da meclisten geçti. Artık Sayıştay bağımsız denetim yapamayacak.

Belediyelerin ve kamu kurumlarının yaptığı yolsuzlukların soruşturulması üst bir makamın izniyle olacak. Bağımsız raporlara müdahale edilecek. Heyet oluşturulacak ve son kararı aslında bunlar verecek. Heyeti de iktidar oluşturacak.

Birileri 7 Şubat MİT krizi demesine rağmen düğmeye aslında çok önceden basıldı. Kamu İhale Kurumu'nun soruşturulması, belediyelerin yaptığı yolsuzlukların incelenmeye başlanması, Sayıştay tarafından incelenen bazı soruşturulmalar, ÖYM'ler açısından tam bir dönüm noktası oldu. Yoksa düzenlemeden vekiller gibi millet de aynı anda haberdar olurdu.

Son sözüm ise şu: Ne kadar yasa değiştirirseniz değiştirin, milletin bir kuruşunu yiyen her kimse bunun hesabını er ya da geç verecektir. Türkiye bu yoldadır.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Örgüt de var, şike de var

Mehmet Baransu 09.07.2012

Çağlayan'da görülen şike, teşvik ve örgüt soruşturmasının geçen hafta karara bağlanıp Aziz Yıldırım'a her üç suçtan da altı yılın üzerinde ceza verilmesi yeni bir tartışmayı beraberinde geçtirdi. Yıldırım'ın avukatları başta olmak üzere, yakın çevresi kamuoyunu aldatmak için yine bildik yöntemleri devreye soktular.

Yeni iddiaları şu; "Ortada örgüt de yok, şikede yok. Yargıtay bu suçlamayı kesinlikle bozacak. Bu davanın bu mahkemelerde görülmesi de hukuka aykırıydı."

Bu söylemin aslında iki nedeni var. Birinci neden, spor basını başta olmak üzere, gazete ve televizyonlar kulüp ve yöneticilerinin sözünden çıkamıyorlar. Kirliliğe bulaşmış, çıkar ilişkileriyle yoğrulmuş ve kulübün "gücünden" korkan bu basın sayesinde, yalanlarının ortaya çıkmayacağından yüzde yüz eminler.

İkinci neden ise kulüplerine "deli" gibi tapan, kayıtsız şartsız inanmış bir kitle olması. Şike, kirlilik, teşvik bu kitle için önemli değil. Bu kitleyi çok iyi yönlendireceklerini, yalana inandıracaklarını da biliyorlar.

İşte bu nedenlerden dolayı "örgüt de yok, şike de yok" söylemini kullanıyorlar. Ayrıca "ortada silah yok, antika silahlar var, bu nasıl örgüt" diye de soruyorlar.

Öncelikle bu doğru olmayan bilgiyi açalım.

Ortada antika değil gerçek silahlar da var. Ve bu silahlara sahip kişiler, Aziz Yıldırım'ın sağında, solunda mevzilenmişler. Başta mali kongre olmak üzere değişik platformlarda bu isimler muhalifleri susturmak için devreye giriyorlar. "İş bitiriyorlar."

Kaldı ki bir davanın, kamuoyunun bildiği isimle özel yetkili mahkemede görülmesi için illa da silahlı olması gerekmiyor. Silah olmadan da üç kişinin biraraya gelmesiyle örgüt kurulabilir.

Nasıl mı?

Türk Ceza Kanunu'ndaki 250. Maddenin "b" fıkrası gayet açık; "Haksız ekonomik çıkar sağlamak amacıyla kurulmuş bir örgütün faaliyet çerçevesinde cebir ve tehdit uygulanarak işlenen suçlar" denilerek, bunun örgüt kapsamında, özel yetkili mahkemelerde görüleceği ifade ediliyor.

Yasanın "b" fıkrasında görüldüğü gibi silah falan demiyor. "Haksız ekonomik çıkar sağlamak, cebir ve tehdit" diyor. Kanunen üç kişinin biraraya gelmesiyle örgüt kuruluyor mu? Evet. Şike ve teşvik verilerek, haksız ekonomik çıkar sağlanıyor mu? Evet.

Peki, bu işlem nasıl gerçekleşiyor?

Haksız yere şampiyon olunarak, milyonlarca dolar para kazanılıyor. Ekonomik çıkar sağlanıyor.

Aziz Yıldırım ve 15 arkadaşı neyle suçlandılar?

Örgüt kurup, haksız çıkar sağlamakla.

Tam da yasada belirtilen suçla yargılandılar ve ceza aldılar.

Ortada cebir ve tehdit var mı?

Tapeleri incelediğinizde başta Federasyon yöneticileri olmak üzere, bazı kulüplere ve şahıslara cebir ve tehdit uygulandığı net bir şekilde görülüyor. Dosyada 50'nin üzerinde tehdit olduğu, bazılarını Aziz Yıldırım'ın bizzat yaptığının belgesi var. Tapeler, tehditlerle dolu.

TCK'da belirtilen örgütle ilgili tüm fiilleri de bu dosyada görmek mümkün. Aziz Yıldırım, çevresinde sabıkalı olan bazı isimler dâhil birçok kişiye talimat ve görev verip, örgüt dağılımını yapıyor. Şikeyi başka biri organize ederken, teşvik girişimi için başka bir ismin devrede olduğu görünüyor. Aynı anda 10 isim örgütte farklı görevler üstleniyor ve biri Eskişehir'de görevdeyken, diğeri Ankara'da bulunuyor. "Haksız ekonomik çıkar sağlamak için" iş bitiriliyor. Kulüple ilgisi bulunmayan isimlerin bile devrede olduğu belgelerle net.

Öyle tahmin ediyorum ki, bin sayfayı bulacağı söylenen gerekçeli kararda, örgüt ve şike ayrıntılı bir şekilde anlatılacaktır. Tapeleri gün gün, alt alta, saat saat koymak "örgüt nerede" diyenlere en iyi cevap olacaktır. Ve bu dinlemeler de yasal ve gerçek.

Gerçi Fenerbahçeli bazı yöneticiler, yazarlar, avukatlar, bir ara doğru söylemeyip, "ses kayıtları yasal değil" diye de tutturmuşlardı ama bu operasyonlarında başarılı olamadılar.

Yazıyı fazla uzatmadan şunu söyleyeyim. Çağlayan'daki karara bakıldığında örgütün de, şikenin de, teşvikin de olduğu görünecektir.

Yıldırım ve çevresi Türkiye Futbol Federasyonu'nda yaptıklarının bir benzerini Yargıtay'da yapmaya çalışacaklardır. Yargıtay'ı ve de siyaseti yakın markaja alıp dosyayı bozmak isteyeceklerdir. Bunu başarırlar mı?

Hep beraber göreceğiz. Gazeteci olarak gözümüz bu ekibin ve perde arkasında yapacakları icraatlarının üzerinde olacaktır.

İlhan Ekşioğlu neden konuşmadı?

İlhan Ekşioğlu aslında dava sürecinde konuşacaktı. Hem hapishane de hem de duruşma salonunda bazı isimler kendisine "markaj" uyguladılar. Göz temasları mahkeme başkanının bile dikkatini çekti.

Yakın çevresi, avukatları ve bazı hukukçular da kendisinin konuşmaması için telkinde bulundular. Her şeyi itiraf etmesi sonu olabilirdi. Fenerbahçe kulübü halka açık bir şirketti ve ortaklar zarara uğradıkları gerekçesiyle kendisi ve şirketleri hakkında dava açabilirlerdi. Ekşioğlu tüm servetini kaybedebilir, tazminat ödeyebilirdi.

İşte bu nedenden dolayı Ekşioğlu susmayı tercih etti ve sadece "Bu kulüpte olan olayların hepsinden başkan haberdardır" demeyi tercih etti.

Fenerbahçe davaya uzun süre müdahil olmadı, çünkü...

Fenerbahçe kulübü uzun bir süre davaya müdahil olmadı. Bunun da bir nedeni vardı. Neden, Ekşioğlu'nun gerekçesiyle aynıydı; Yatırımcısına tazminat ödemekten korkmak. Trabzonspor'un davaya müdahil olmasının ardından da kendileri mecbur kaldılar. Şimdi dava açılırsa, Federasyon'un şikeyi aklama kararına güveniyorlar. TFF'yi uzun süre ablukaya almalarının bir nedeni de buydu.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Neyleyim namazsız camiyi

Mehmet Baransu 16.07.2012

İstanbul'un Çamlıca Tepesi'ne yapılması düşünülen "dev cami" tartışmalarıyla ilgili bu yazıyı aslında iki hafta önce yazmayı planlıyordum.

Henüz nasıl düşürüldüğü ortaya çıkarılamayan uçak ve Suriye krizimiz, şike mahkemesinin verdiği karar, "Çamlıca'ya dev cami" konusunu bugüne bıraktı.

Tartışmanın nasıl çıktığını hepimiz biliyoruz. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, televizyon vericilerinin olduğu Çamlıca Tepesi'nin yeniden düzenleneceğini açıklamış, yakın bir tarihte bu tepeye görkemli bir dev cami yapılacağını kamuoyuyla paylaşmıştı.

Ve her konuda olduğu gibi cami tartışması da bizleri iki kutba ayırmıştı.

İmamın "dev cami" söyleminin ardından, cemaat camideki yerlerini almakta gecikmemiş, "saflar sıklaştırılmıştı."

Cemaat arasında safların düzenini bozanlar da ortaya çıkmıştı. "Dışarıdan ithal" beynamaz isimlerin saflara katılıp, seslerini yükseltmesi, düzensizliği bir nebze de olsa ortadan kaldırdı.

Bugün kim haklı kim haksız tartışmasına girmeyeceğim. Konuya farklı bir pencereden yaklaşmak istiyorum.

Çuvaldızı başkasına batırmayı, iğnenin ucunu muhafazakâr kesime, yani bizlere çevirmeyi düşünüyorum.

Konuyla ilgili gazete köşelerinde yer alan tüm yazıları okudum. Kendini dindar ve muhafazakâr olarak adlandırılan kalemlerin yazılarını ise daha dikkatli bir gözle inceledim.

Kimileri Çamlıca'ya sadece cami değil, şahane cami yapılmasını istiyordu. Kimileri Tayyip Bey'in padişahlardan farkı olmadığını vurguluyor, hizmetini dev bir camiyle taçlandırması gerektiğini belirtiyordu. Kimileri ise cami yapılmasını eleştirenleri neredeyse küfre girmekle itham ediyordu.

Dedim ya...

"İmamın buyurmasıyla, saflar sıklaştırılmış", yorumlar üst üste gelmişti.

Kalem sahiplerinin büyük bir bölümünü tanıyordum. Bazılarıyla ise uzun süreli bir geçmişim vardı. Yazılarını okuyunca nedense yüzümde bir gülümseme belirdi. Ve aklıma gazeteci Taki Doğan'ın bir Hac dönüşü, dönemin Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Nuri Yılmaz'a aktardığı anekdot geldi.

Şu hatırlatmayı yaparak konuya gireyim. Hikâyede bazı eksiklikler olabilir. Üçüncü ağızdan duyduğum bir olay. Eğer eksiklik varsa taraflardan şimdiden özür diliyorum.

Teşbihte hata olmaz diyerek, konuya gireyim.

Sanırım 28 Şubat sürecinin sıcaklığını hissettirdiği yıllar. Taki Doğan, çalıştığı televizyon adına, Diyanet İşleri Başkanlığı'yla Hacca gidiyor. Şeytan taşlamayı da ihmal etmiyor.

Bilenler bilirler. Taki Doğan, iyi bir gazeteci olmasının yanı sıra esprili bir kişilik. Diyanet İşleri Başkanı'na, şeytan taşlamasını şöyle anlatıyor.

Doğan: Efendim, şeytanı taşlamak için elime taşı aldım ve tam atacakken bir de baktım karşımda şeytan. Şeytan bana baktı, baktı ve şöyle dedi; "Sende mi Taki?"

Çamlıca'ya cami yazılarını okurken, nedense aklıma Taki Doğan'ın yaptığı bu espri geldi.

Siz de mi demekten kendimi alamadım.

Çamlıca'ya muhteşem cami yazılarını yazan kalemlerin bazılarını çok uzun zamandır tanıdığımı söylemiştim. Tanımanın ötesinde bir dönem bazılarıyla, halen kimileriyle zamanımın büyük bir bölümünü geçirdim, geçiriyorum.

Ve çoğunun namaz kılmadığına da bizatihi şahidim. Şimdi birileri şu soruyu sorabilir. "Namaz kıldıklarını sana göstermek zorundalar mı?"

Bu soruyu sormak elbet de hak.

Tanıyanlar bilirler. Kitabın ortasından konuşmayı severim. Bu arkadaşlarla görüşmemde, konu dine, siyasete geldiğinde, alevli tartışmanın ortasında tek bir soru sorarım.

"Onu bunu boş verin de neden namaz kılmıyorsunuz? Bana bunu anlatın."

Çoğu susmayı tercih eder. Verecek cevapları olmaz. Bazıları ise pişkince şu cümleyi kullanırlar. "Evet kılmıyoruz, bu eksikliğimiz ama mücadele ediyoruz."

Diyeceğim şu ki, namaz kılmadıklarını gördüğüm gibi söz ile de durumun şahidiyim.

Sözü uzatmadan söyleyeceğimi söyleyeyim.

Bir ara "dindar gençlik" söylemi de moda olmuştu bu ülkede.

Muhafazakâr kesimi, özellikle AK Parti'yi ve teşkilatlarını çok iyi bildiğimi düşünüyorum. Son beş yılımın büyük bir bölümü de bu arkadaşlarla geçti.

Ve gördüğüm manzara şu; Hiç de küçümsenmeyecek bir bölümü namaz kılmazlar. Aralarında başörtülü ve sakallı isimler de var. Tıpkı eli kalem tutanlar gibi.

Camiyi tartışırlar ama hırsızlığı, rüşveti hak olarak görürler. Yetim hakkı yemek, namaz kılmaktan, Allah korkusundan daha önemlidir. Hizmet yaparlar ama hizmetin de bir "karşılığı" olduğunu düşünürler. "Cüzdanla vicdan arasında sıkışıp, tercihlerini cüzdandan yana kullanırlar."

Demem o ki namaz kılmazlar ama cami yapılmasını hararetle savunurlar.

Bu sözlerime itirazı olanlar, muhafazakâr kesimin gittiği kafelerde bir günlerini geçirebilirler. Fatih, Başakşehir, Tophane ve daha yüzlerce mekânda nargile içip, vakitlerinin büyük bir bölümünü boşa harcayan, dini tartışan ama yanı başlarındaki camiye gitmeyenlere şahit olurlar. Ezana karşı ise saygılıdırlar. Ezan okununca, şöyle bir toparlanırlar. Bu onlara yeter.

Çamlıca'ya cami yapılacakmış...

Siz camiyi falan boş verin de önce kendinize bakın.

İçini doldurmadıktan sonra neyleyim ben namazsız "şahane dev camiyi."

Ve son sözüm de dindar kesime şudur: Dünyaya kurtarmak adına çok önemli işler yapabilirsiniz. Eğer mücadelenizde bir vakit namazınızı kaçırıyorsanız, boş verin yaptığınız işleri. Yaptığınızın hiçbir hükmü ve kıymeti yok.

mbaransu@gmail.com

Tekin, Büyükşehir adayı

Mehmet Baransu 17.07.2012

Kurultaylar partisi CHP, bugün 34. Olağan Büyük Kurultayı'na hazırlanıyor. AK Parti'de yaşanan Numan Kurtulmuş gelişmesi gözleri ister istemez CHP'ye çevirmiş durumda. CHP'nin nasıl bir manevrayla siyaset alanını genişleteceği, kurultayda ne tür mesajlar verileceği merak edilen konular arasında.

CHP ilk kez olağandışı bir kurultaya gittiği izlenimi veriyor. Muhalefet, hizip, tansiyon, olağanüstü kelimelerinin en az kullanıldığı bir seçim yarışı olacak gibi. Önder Sav, Deniz Baykal isimlerin fazla ön plana çıkmaması da bunu teyit ediyor.

CHP aslında bu kurultayla yerel seçimleri şekillendirecek kadroları kuracak. CHP, yerel seçimlerde AK Parti'nin karşısına güçlü bir muhalefet, isim ve kadroyla çıkmak istiyor. Bu amaçla da ilk kez tartışmalar en alt düzeyde devam ediyor.

Deniz Baykal'ın istifasıyla adı gündemden hiç düşmeyen, önce MYK'ya, ardından Genel Başkan Yardımcılığı'na seçilen, İstanbul İl Teşkilatı seçimleriyle de partideki görevlerinden istifa eden Gürsel Tekin'in, kurultayda en çok konuşulacak isimlerden biri olacağı beklentisi birkaç gündür kamuoyunda dillendiriliyordu. Ancak bu beklenti de Kemal Kılıçdaroğlu-Gürsel Tekin görüşmesi, ardından Kılıçdaroğlu'nun yaptığı MYK'da görev alacak açıklamasıyla boşa çıktı. Parti gerilimsiz bir şekilde yeni kadrolarla yola çıkacak gibi görünüyor.

AK Parti'den sürpriz katılımlar

Dün Gürsel Tekin'le hem kurultayı hem de kurultay sonrası "yeni CHP'yi" konuştuk. Kurultayla ilgili gerilim olacağı yönünde bir beklentisi yok. Listelerle ilgili çekişmenin olabileceğini, bunun da parti içi demokrasinin, mücadelenin bir gereği olduğunu vurguladı. Tekin, kurultaydan daha çok kurultay sonrası CHP'yle ilgili ilginç açıklamalar yaptı. Partiye Meclis'ten, merkez sağdan, merkez soldan yeni isimlerin katılacağını söyledi. Bu konuda en dikkat çeken ise AK Parti'den bazı isimlerin CHP'ye geçeceği iddiası. Tekin'le konuşurken, ANAP, DSP gibi partilerle özdeşleşen bazı isimlerin de partiye katılacağı izlenimi aldım.

Özellikle AK Parti'den bazı milletvekillerinin CHP'ye geçeceği açıklaması, siyasetin tansiyonunu yükselteceğe benziyor. Tekin'den isim istediğimde, "sürpriz" diyerek kurultay sonrasını beklememiz gerektiğini söylüyor.

Tekin, yeni CHP'nin içini dolduracak yeni isimlerle yola çıkılacağını da açıklıyor. İsimler konusunda ise dikkat çektiği bir nokta var; "Sadece isimle siyaset olmaz, biz yeni bir anlayışla yeni siyaset de oluşturacağız. Korku yaratan bir iktidar var ve bu korku yaşamın her alanında hissediliyor."

Yeni CHP'ye yeni isimler

Tekin'in sözlerinden anladığım kadarıyla CHP, yeni bir yol haritasıyla, yeni isimlerle Türkiye partisi olmak için mücadele edecek. Yeni siyasetin, yeni isimlerin ve yeni CHP'nin nasıl olacağını ise önümüzdeki günlerde hep beraber göreceğiz. Konu CHP ve "yeni" kelimesi olunca, doğrusu insan birazcık bekleyip görmek istiyor.

Tekin gelecekle ve partide nasıl bir görev alacağıyla ilgili konuşmadı ama kulislerde dolaşan bilgilere göre, Gürsel Tekin, önümüzdeki dönem CHP'nin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı olacak. Yarın MYK'ya alınması beklenen Tekin'e pasif bir görev verileceği, İstanbul'a yoğunlaşmasının isteneceği de konuşulan konular arasında.

MYK'nın büyük bir bölümünün değiştirileceği, yerel seçimlerde güçlü bir kadronun oluşturulacağı yarın vitrine yeni isimlerin çıkartılacağı da sık sık dile getiriliyor. Kılıçdaroğlu'nun bu amaçla 80 kişilik bir anahtar liste hazırladığı, bu listede yer alan 60 kişinin yönetime taşınacağı da sızan bilgiler arasında.

CHP'yle ilgili gelişmeleri, "yeni CHP'nin" nasıl olacağını, Türkiye'yi anlayan ve Türkiye'yle bütünleşmeye çalışan yeni bir anlayışın partiye yerleşip yerleşmeyeceğini sanırım önümüzdeki günlerde göreceğiz.

Kemal Kılıçdaroğlu'nun Genel Başkanlığa seçildiği ilk kurultay öncesinde de benzer beklentiler olmasına rağmen, bunun başarılmadığını geçen iki yıllık süreç bizlere gösterdi.

Bakalım bu kez Kılıçdaroğlu ve CHP bunu başaracak mı? Yenilenebilecek mi?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Pilotlar sonradan mı öldürüldü

Mehmet Baransu 23.07.2012

Suriye'de tansiyon her geçen gün yükseliyor. Ulusal güvenlik toplantısının gerçekleştirildiği binayı hedef alan bombalı saldırı, Beşşar Esed'in Savunma Bakanı Yardımcısı görevindeki eniştesinin bu saldırıda hayatını kaybetmesi, üst düzey dört ismin ani saldırıda öldürülmesi gözleri bir kez daha Suriye'ye çevirdi.

Aylardır rejim ve yapılan katliamlar konuşulurken, ilk kez Türkiye dâhil birçok ülkenin yetkilileri Beşşar Esed ve rejimin sona yaklaştığını açıklamaya başladılar.

Gözlerin Suriye'ye çevrildiği bu günlerde, Ramazan'ın ilk günü İstanbul'da Suriye'den kaçan bir misafirle biraraya geliyoruz. Esed ve ailesi, Sünni olan bu misafire aylar önce bakan olması için teklif götürmüş. Kendisi bu görevi kabul etmemek için bir süreliğine İskenderun'a "kaçmak" zorunda kalmış. Suriye'de kabinenin açıklanmasıyla birlikte, isminin listede olmadığını görüp, Suriye'ye tekrar dönmüş.

Uzun yıllardır Türkiye'yle ticari ilişkisi bulunan bu kişi, Suriye'de büyük bir aşirete mensup. Esed rejimiyle de çok yakın ilişkiler içerisinde bulunmuş.

Geçen hafta Esed rejiminin kendisini ve ailesini öldürmek için tim hazırladığını öğrenip, Türkiye'ye kaçmak zorunda kalmış. Görüştüğüm kişinin ismini açıklayamıyorum çünkü yakın ailesinin bir bölümü hâlen Suriye'de.

İşte bu isimle saatlerce Suriye ve bölgeyi konuştuk. **Düşürülen uçağımız dâhil çok ilginç bilgiler paylaştı** benimle.

Yazının bu bölümünden sonra yazacaklarım, anlatılanlar Suriyeli üst düzey bu yetkilinin anlattıkları ve iddiaları. İddialar çarpıcı olduğu için buraya alıyorum. Çarpıcı olmasının yanı sıra iddialarını destekleyecek argümanları da konuşmamızda paylaştı.

İddialarından en önemlisi düşen uçağımızdaki pilotların paraşütle denize indiklerini yakın köylülerin tamamının görmüş olması.

F-4 uçağı düşürülmeden önce Kıbrıs-Gazimagosa açıklarında Türkiye Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Özgür Suriye Ordusu'nu eğitmek için tatbikat yapıyormuş. Kıbrıs açıklarında bir tatbikat yapıldığını resmî yetkililer de açıklamıştı.

Deniz Kuvvetleri filosunun yanı sıra Özgür Suriye Ordusu da altı filoyla bu tatbikata katılıyor. Filo'dan kastı ise altı tane tekne. Bu teknelerden iki tanesini Hariri hediye ediyor. İki yat ise Mısır'dan alınıyor. İki tekne de Türkiye'den Özgür Suriye Ordusu'na satılıyor.

İşte bu tekne ve yatlara silahlar yerleştirilip, silahların nasıl kullanılacağı, sinyal, GPS, sistem vb. eğitimi bu tatbikat sırasında gösteriliyor.

Bu ekibi iki silahlı F-16 çağı, iki silahsız F-4 uçağı havadan koruyor. İşte bu **F-4 uçaklarından biri Suriye** sınırını üç kez ihlal ediyor. Üçüncü ihlalde Tartus'taki Rus üssünden ve gemiden fırlatılan füzeyle uçağımız düşürülüyor.

Görüştüğüm kişi bölgedeki köylülerin, hem füzenin havalanmasını hem de pilotların fırlatma paraşütüyle denize indiklerini gördüklerini belirtiyor.

Türkiye'nin olaydan hemen sonra bölgeye helikopter göndermesinin nedenini de pilotların paraşütle yere inmesine bağlıyor.

Taciz ateşinin ardından helikopterin bölgeden uzaklaştırılmasıyla birlikte, 40 dakika sonra bölgeye Suriye hücumbotu gidip geliyor. Suriye'de şu an iki iddianın konuşulduğunu anlattı Türkiye'ye kaçmak zorunda kalan misafir. Bu iddialardan biri, pilotların önce alınıp, Lazkiye'de sorgulandıkları ve daha sonra öldürüldükleri. İkinci iddia ise hücumbotun bölgeye varmasıyla pilotların öldürülüp denize atıldıkları.

Aramalara dört gün sonra izin verilmesinin nedeni de bu iddialara bağlanıyor.

Patlama olmasına rağmen pilotların kasklarının sapasağlam olması, botlarının hasar görmemesini de buna bağlıyor.

Suriyeli misafirle görüşmemizde onlarca konu görüştük. **Ulusal güvenlik toplantısının yapıldığı binayı da onlarca kez gören bu isim, patlamanın da soru işaretleriyle dolu olduğunu düşünüyor. Savunma Bakanı** hariç, patlamada öldüğü söylenen isimlerin, bundan üç ay önce zehirlenerek öldürüldüklerini ve bugün patlamayla birlikte öldürülmüş gibi isimlerinin açıklandığını belirtiyor.

Beşşar Esed'in kardeşi Mahir Esed'in de aynı yemekte zehirlendiğini söylüyor. Mahir Esed'in yaklaşık üç aydır ortalıkta görünmemesinin bir nedeninin de bu olduğunu belirtiyor. Suriyeli muhalifler Mahir Esed'in şu an Rusya'da bir hastanede bitkisel hayatta olduğunu düşünüyormuş.

Türkiye'de bulunan misafir son olarak da Amerika ve İsrail Suriye'ye neden saldırmıyorlar diye bizlere soru soruyor. Cevabi beklemeden, kendisi anlatıyor.

800'ünün üzerindeki kimyasal silahtan yaklaşık 500'ünün nerede olduğunu Uydu Takip Sistemi'yle Amerikalı ve İsrailli yetkililer şu an biliyor. Ancak 270 füzeninin nerede olduğu bilinmiyor. Bu füzelerin üzerindeki uydu sisteminde de İran'ın bazı değişiklikler yaptığı söyleniyor. Ve bu füzelerin de Lübnan Hizbullah'ına gönderildiğini söylüyor. "İşte bu nedenden dolayı Suriye'yle bir savaşa şimdilik giremiyor bu devletler. Bu

silahların nerede olduğunu bilmiyorlar. Uydudan da takip edemiyorlar."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ceza doğru ama haksız

Mehmet Baransu 24.07.2012

İşkence ve tecavüz suçlarından hem Türkiye'deki mahkemelerde ceza alan hem de AİHM'de Türkiye'nin mahkûm edilmesine yol açan Terörle Mücadeleden Sorumlu İstanbul Emniyet Müdür Yardımcılığı'na atanan Sedat Selim Ay, hakkındaki suçlamalarla ilgili olarak Mehmet Baransu'nun sorularını yanıtladı. Soru ve yanıtlar şöyle:

Hakkınızda iki gündür gazetemizde gözaltına alınanlara işkence yaptığınıza ve tecavüz ettiğinize dair iddialarla ilgili haberler var. Konuyla ilgili ceza aldığınız mahkeme kararlarına da yer verdik. Ne söyleyeceksiniz bu iddialarla ilgili? Tecavüz, işkence doğru mu? Ceza aldınız mı bu suçlamalardan?

Gazetede yer alan iddiayla ilgili 1996 yılında yaptığımız operasyondan ceza aldığımız doğru. 11 ay 20 günlük bir ceza aldım. Bu olaydan iki ay sonra MLKP operasyonu yapmıştık. Bundan da ceza aldık. Haksız yere cezalar verildi bize. 2002 yılında davaya bakan hâkim, CHP'den aday olmak için istifa etmişti. Bir gün bu hâkimin katibi bizi çağırdı ve şöyle dedi. "Bu adam size ceza verecek." Neden diye sorduğumuzda, "Bu hâkim Yargıtay üyesi olacak ve size ceza verecek" dedi. Eski hâkim Mehmet Uysal'a ulaştık ama kararda değişen bir şey olmadı. Şunu söyleyeyim. Suçlamaların olduğu dönemde ben komiserdim. Çok da söz sahibi değildik. Söz hakkımız yoktu.

İşkence oldu mu? İşkence yaptınız mı? Ya da söz sahibi olmadan işkence içinde bulundunuz mu?

Konuyla ilgili doktor raporları var. İşkence olmadığına dair. Örgüt operasyonu yapıyoruz, sokakta kıstırmışız, boğuşarak yakaladığımız şahıslar var. Bu esnadaki arbededen dolayı bir günlük, beş günlük rapor alanlar oluyordu. Bahsi geçen olayda 15 kişi yakalamışsak beşinde rapor vardı diğerlerinde yoktu.

Ortada bir de tecavüz iddiası var. Bu konuyla ilgili neler söyleyeceksiniz? İsmi geçen isimlere tecavüz ettiniz mi?

Bu operasyondan önce MİT bize bilgi vermişti. MLKP Merkez Komitesi'nin toplantı yapacağı bilgisini bizimle paylaştı. Operasyon yaptık ve merkez komiteyi ele geçirdik. Hepsini aynı evde toplantı yaparken yakaladık. Asiye Güzel de aynı toplantının sekreteryalığını yapıyordu. Sünni bir aileye mensuptu. Bursalıydı. Kocası da örgütün Bursa sorumlusuydu.

Bu kız ifadesinde her şeyi anlattı. Örgütte kimin hangi görevlerde bulunduğunu itiraf etti. Şu şahıs silahlardan, şu şahıs medyadan sorumlu diye ifadesini verdi. Bu kız konuşunca merkez komite, medya bitti.

Asiye Güzel daha sonra Kırklareli'nde itirafçılar koğuşuna kondu. Orada yaklaşık dokuz ay kaldı. Zaman zaman biz itirafçılarla da görüşüyorduk. Asiye Güzel itirafçı olunca kendisini örgüt tehdit etti. "Sen verdiğin ifadeyle örgütü çökerttin, Gebze'ye örgütün bulunduğu koşuğa naklini isteyeceksin, ifadeni değiştireceksin, yoksa

kocan öldürülür" şeklinde tehdit edilmiş.

Bu olayların ardından Asiye Güzel açlık grevi yaptı, dilekçe verdi ve Gebze'ye örgütün yanına nakil yaptırdı. Bir buçuk yıl içerisinde kıza örgüt üyeleri baskı yaptı ve delirttiler. Kendisine ranza cezaları verdiler. Bu olayların ardından Çapa Tıp Fakültesi'ne gitti. Şahika Yüksel adındaki profesör, Asiye Güzel'de travmatik bozukluklar olduğunu, bozuklukların da tecavüz sonrası oluşan bozukluklara benzediği yönünde rapor verdi. İddialar da öyle başladı.

Asiye Güzel'de darp izi olmadığı için tecavüz iddiasında bulundular. Çünkü bunun ifadesiyle dokuz kişi hapse girmişti.

Çapa Tıp Fakültesi'nin bu raporunun ardından Başbakanlık İnsan Hakları Kurulu iki tane müfettiş atadı. Onlar bu konuyla ilgili raporlar hazırladılar. Raporlarda tecavüz olayının iftira olduğu söylendi. Bu inceleme devam ederken, adli olarak da soruşturma başlatıldı. Adli Tıp da konuyu inceledi. Şahika Yüksel'in raporundaki yorumu söylemenin, öyle bir şey demenin mümkün olmayacağını raporlarla belirtti.

Ortada şöyle bir sorun var. Asiye Güzel itirafçı olup örgütü çökerttikten sonra, tehditlerle ifadesini değiştirdi. Dokuz ay sonra ilk mahkemede kendisine işkence yapıldığını söylüyor. "İfadem işkence altında alındı" diyor. Bunu iddia etmesine rağmen, hakkındaki raporlar temiz. Kırklareli koğuşunda kaldığı dönemde hastane isteği yok. İşkence yapıldığına dair dilekçe, itiraz yok. Mahkeme bunları göz önüne alıp, örgütün tehdit ettiğini de düşünerek reddetti. Zaten 14 kişi hakkımızda "bize işkence yaptılar" diye dava açmıştı. Asiye Güzel'inkini de kabul edebilirdi mahkeme.

Ama ortada işkence falan yoktu. Olaydan iki buçuk yıl sonra bu kez de Asiye Güzel kendisine tecavüz edildiğini iddia etti. Hatta mahkemede şunu söyledi. "Bayram Kartal emretti, TİM bana tecavüz etti" dedi ve bayıldı. Bayıldıktan sonra duruşma salonundan çıkartıldı. Ben hâkime itiraz ettim. Asiye Güzel'in duruşmaya gelip, tecavüzün nasıl gerçekleştiğini, kimin, nasıl yaptığını anlatmasını istedim. Çünkü yalan söylüyordu ve konuştukça yalanı ortaya çıkacaktı. Ancak Asiye Güzel bir daha mahkemeye gelmedi.

AİHM'de de soruşturmanın etkin bir biçimde yapılmamasından dolayı Türkiye'ye ceza verildi. Kötü muamele ve işkenceden AİHM'de beraat ettik. Asiye Güzel raporu internette, rapora bakıldığında görülecektir.

Terfi ederken dosyanızda bu bilgiler yer almaz mı?

Terfilerde bunlar dikkate alınmaz. Dosya ertelenmiş, dava zamanaşımından düşmüş olabilir. Benimkisi böyle. Terfi sırasında değildim zaten, bu soruşturmalar devam ederken. Şimdi de terfimi engelleyecek bir durum söz konusu değil.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AK Parti'nin 28 Şubat kurnazlığı

Mehmet Baransu 30.07.2012

Demokrasi tarihimize kara bir leke olarak geçmişti. Cumhuriyet tarihinin en karanlık dönemlerinden biriydi. Devlet tüm kurumlarıyla, sivil görünümlü toplum örgütleriyle özellikle askeri ve medyasıyla seçilmiş iktidara

karşı açık ve gizli bir savaş yürütmüştü. Bin yıl sürecekti. Adına da 28 Şubat post-modern darbesi denmişti.

İşte o bin yıl süreceği planlanan dönem, henüz 13. yılını doldurmadan Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı bir soruşturma açtı. Dönemin aktörlerinden bazıları şüpheli olarak adliyenin yolunu tutmaya başladı. "Dalga dalga", ifade vermeye başladılar. Kimileri tutuklandı.

Soruşturma devam ederken, TBMM'de de bir komisyon kuruldu. Adına "Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu" dendi. Amacı 28 post-modern darbesi başta olmak üzere, diğer müdahaleleri incelemekti. Çalışmalara başlandı, kimi isimler Meclis'te dinlendi.

Bu komisyondan geçtiğimiz günlerde ilginç bir haber kamuoyuna yansıdı.

300 kişiye davetiye gönderilmiş ve dinlenilmek üzere komisyona davet edilmişlerdi. **Müslüm Gündüz**, **Fadime Şahin** ve **Ali Kalkancı**'nın yanı sıra gazete patronları ve bazı yazarların da listede olduğu açıklandı.

28 Şubat öncesi ve sonrasında medya-siyaset ilişkilerini mercek altına alınacak, medya-asker rolü araştırılacaktı. Listede psikolojik operasyon çetesinin otakları ve mağdurları vardı. **Aydın Doğan**, **Fatih Çekirge**, **Hüseyin Gülerce**, **Turgay Ciner**, **Ali Kırca**, **Kadir Çelik**, **Zafer Mutlu**, **Fehmi Koru**, **Ali Bayramoğlu** bunlardan bir kaçıydı.

Bir bilgi de komisyon başkanı eski Milli Eğitim Bakanı **Nimet Baş**'tan (**Çubukçu**) geçen hafta geldi. Katıldığı bir televizyon programında **sıranın medyaya, akademisyenlere ve işadamlarına geldiği**ni belirtti.

28 Şubat süreciyle ilgili yapılan bu açıklamaları medya sıcağı sıcağına büyüttü. "Sıranın askerlerden sonra işadamları ve gazetecilere" geldiğini yazdı.

Peki, yazılanlar, yapılan açıklamalar doğru muydu?

Doğrusu ne söylenenler ne de medyanın olaya yaklaşımı gerçekleri yansıtıyordu. Bilgi doğru olmadığı gibi iktidar 28 Şubat planını gün gün hayata geçiriyordu. Sahnede başka perde arkasında başka bir oyun sergileniyordu. Medyada çıkan haberler de bu oyunun kamufle edilmesinden başka bir şey değildi.

Yazdıklarımla kafalarınızın karıştığının farkındayım.

İsterseniz ne demek istediğimi biraz daha açayım. Sahne arkasında oynanan oyunu sahne önüne taşıyalım.

Çok iddialı bir söz olacağını bilerek şunu söyleyeyim. "TBMM Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu", Ankara Cumhuriyet Savcılığı'nda yürütülen soruşturmayı engellemek, etkisiz hâle getirmek ve kapatmak için kuruldu.

Nasıl mı?

AK Parti'de kimi üst düzey yöneticiler ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Ankara'da yürütülen 28 Şubat süreci soruşturmasından hep rahatsızlık duydu. Bu rahatsızlığını kamuoyuyla paylaşamasa da savcılık üzerinde baskı kurulduğu Ankara'da hep konuşuldu.

Rahatsızlığın dışavurumu ise ilk kez **Aydın Doğan**'la yapılan barış anlaşması sonrasına denk geldi. Başkanlık ve Köşk planları Erdoğan'ı düşmanlarıyla ittifak yapmaya itmiş, Aydın Doğan'ın Mecidiyeköy'de bulunan iş merkezinin kırmızı kurdelesi de bu çerçevede ortaklaşa kesilmişti. İşte bu açılıştan günler önce bir yurtdışı gezisi sonrası havalimanında kameralar karşısına geçen Erdoğan, aynı gün yapılan 28 Şubat süreci operasyonunun kendisini rahatsız ettiğini açık açık itiraf etti; **"1. dalga, 2. dalga, 3. dalga, 4. dalga filan...**

Bunlar toplumun huzurunu da doğrusu kaçırıyor. Bundan bizler de ciddi manada rahatsızız. Kusura bakmasınlar, bu dalgalarda bu ülke boğulur."

Bu sözler karşısında kamuoyu ne düşündü bilemem ama aklıma aylar önce yaptığım bir görüşme geldi.

Görüşme Başbakan'ın Aydın Doğanla kurdele kestiği plazada gerçekleşmişti. İsmi 28 Şubat süreciyle anılan, Aydın Doğan'ın bu üst düzey yöneticisiyle yaptığım görüşmede, 28 Şubat süreci ve Ankara'da savcılığın yürüttüğü soruşturmayı konuşmuştuk.

Ben soruşturmanın genişleyeceğini hatta kendisini de içine alabileceğini söyledim. Onun rahatlığı ise dikkatimden kaçmamıştı. Bunun iki nedeni vardı. Birincisi, 28 Şubat sürecinde askerle anlaşarak suç işlemediğini düşünüyordu. Özeleştiri yapıp "çok hata yaptık" diyor ancak bunların suç olmadığını iddia ediyordu.

Rahatlığının ikinci nedeni ise Ankara'dan aldığı bazı bilgilerdi. Kendi deyimiyle "izlenimlerdi". Ona göre operasyonlarda gazetecilere ve işadamlarına dokunulmayacaktı. Ankara'da böyle bir hava vardı.

Henüz Meclis'te komisyon kurulmamış, Erdoğan "dalga dalga ülkeyi boğuyorlar" cümlesini kullanmamıştı ama görüştüğüm kişi olacakları önceden görmüş gibi şunları söyledi;

"Ne işadamlarına, ne de bizlere dokunacaklar. Hükümet konunun bu noktalara gelmesini istemiyor. Meclis'te bir komisyon kurulacak ve savcılığa çağrılmayacak bizleri o komisyona çağırıp dinleyecekler. Dinleme adı altında komisyon öncesi ve sonrası toplum önünde itibarımız üzerinden yargılama yapılacak ve konu kapatılacak. Hükümetin planı bu."

Doğrusu aylar önce yaptığım görüşme, sonrasında yaşananlar, planın çok önceden yapıldığını gösteriyor. 28 Şubat soruşturması medyanın manipüle ettiği gibi derinlere indirilmiyor ve ustaca kapatılıyor.

Görüştüğüm ismin de dediği gibi savcılığın elinden alınan bazı isimler, komisyon üzerinden itibar kampanyasıyla yıpratılacak ve soruşturma kapatılacak. AK Parti'ye mutlak manada itaat eden medya da Meclis'te yaşananları manşetlerine taşıyıp, yargılamanın yapıldığını, bittiğini, 28 Şubat'ın cezasız kalmadığını yazacaklar. Oyun da işe o anda bitecek ve tiyatronun perdeleri indirilecek.

Bakalım bu oyunu "bağımsız" yargı ve savcılık bozabilecek mi?

Bekleyip göreceğiz.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uyarı darbe girişimlerini durdurmadı

Mehmet Baransu 05.08.2012

Genelkurmay eski Başkanı Hilmi Özkök, Silivri'deki mahkemede tanık olarak dinlendi. Özkök konuştukça, 2003-2005 arasında Türkiye'nin hangi süreçleri atlattığı da ortaya çıkmaya başladı. Aslında

Özkök'ün anlattıkları bizler için bilindikti ama bazıları için bu tanıklık yeni kutuları açtı. Özkök'ün en dikkat çeken sözleri Balyoz darbe planıyla ilgiliydi. Seminer adı altında yapılan toplantıda amaç biraz aşılmış, siyasi

kişiler ve siyasi olaylar gerçekmiş gibi oynanmıştı. Özkök, konuyla ilgili dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman'a emir vermiş ve planı da incelettiğini mahkemede söylemişti.

Bu bilgi önemliydi çünkü darbe planının ilk kez hangi tarihte bilindiği ortaya çıkıyordu. Özkök, mart 2003'te cuntacıların yaptıklarından haberdar olmuş ve astlarını uyarmıştı. Buna rağmen astların darbe toplantılarından vazgeçmediği yine Özkök'ün cümleleriyle anlaşılıyordu. 3 Aralık 2003'teki komutanlar toplantısında Aytaç Yalman tarafından hükümete "muhtıra verilmesi" harekat tarzı olarak ifade edilmişti. Bugüne kadar reddedilen muhtıra bilgisini Özkök doğruluyordu. Ayrıca Özden Örnek'in o toplantıyla ilgili aldığı günlüklerindeki notları da Özkök doğruladı. "Benzer şeyler konuşuldu" dedi.

İkinci kez haberdar oldu

Bu cuntacıların yaptığı planlardan Özkök'ün ikinci kez haberdar olduğunu gösteriyordu. Astlar birkez daha uyarılmasına rağmen planlar devam etmişti. Sarıkız, Ayışığı ve Yakamoz darbe planları hayata geçirilmeye çalışılmıştı. Cunta yine kendini ele vermiş, Ayışığı ve Yakamoz darbe planlarının bir görseli Özkök'e ulaşmıştı. Özkök mahkemede bunlardan ilk kez CD sayesinde haberdar olduğunu da belirtti. Tanık olarak dinlendiği duruşmada "Ayışığı ve Yakamoz belgeleri bana geldiğinde Şener Eruygur'a bunları bildiğimi söyledim. Genelkurmay Karargahında Eruygur'u bu belgeler ışığında uyardım" dedi. Eruygur uyarılmasına rağmen yönetime el koyma hevesinden vazgeçilmemiş, Sarıkız'ın yanı sıra Eldiven planını hayata konmuştu. Bunlar bugüne kadar bilinen planlardı. Cunta iki farklı darbe planını daha 2003-2004 arasında hayata geçirmeye çalıştı.

Bunlardan biri Alabanda adını taşıyordu. Diğerinin ismi ise kamuoyuna hiç yansımadı. İsmini bilmediğimiz bu darbe planının içeriği ise diğerlerinden çok farklıydı. İlk kez bu satırlarla kamuoyuna yansıyacak plana göre, sivil kıyafetli askerler meclise girecek, gruplarda ve mecliste sıralarda oturacak alınacak emrin ardından silahlar ortaya çıkarılacak, Meclis'e el konulacak, fesih edilecek ve siyasiler tutuklanacaktı. Genelkurmay'dan yola çıkan bir birlik de Meclis'in dış güvenliğini sağlayacaktı.

Çok önceden biliniyormuş

Bu plandan da haberdar olunacak ve konu acilen Özkök ve ilgili yetkililerle paylaşılacaktı. Gerekli tedbirlerin alınmasının ardından da cunta bir kez daha kapalı kapılar ardında uyarılacaktı.

Özkök'ün konuşmasıyla aslında darbe planlarının çok önceden bilindiği ortaya çıkıyor. 2003 mart ayında ilk kez farkına varılmasına rağmen cunta bir yıl sonra altı ayrı darbe planı yapmaya devam ediyor. Özkök'ü tutuklamayı da içine alan planlar yapılıyor. 27 Nisan, İrticayla Mücadele Eylem Planı, Lahika, Andıç gibi 2008 yılında ortaya çıkan planlar ise sürecin bitmediğini yıllar sonda tekrar aynı eller tarafından devam ettiğini gözler önüne seriyor. Balyoz'da düşük rütbede plan yapan Ergin Saygun yıllar sonra Genelkurmay İkinci Başkanı olarak darbe planı yapan subay olarak karşımıza çıkıyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Maskeler düşüyor!

Genelkurmay eski Başkanı **Hilmi Özkök**'ün Ergenekon ve Balyoz duruşmalarında "az ama öz" konuşması, Türkiye'nin karanlık yıllarının bir bölümünü aydınlatmaya yetti. 2003-2005 yılları arasında hangi badireleri atlattığımız satır aralarında kamuoyuyla paylaşıldı.

En dikkat çeken açıklama **Balyoz** darbe planında amacın dışına çıkıldığıydı. Muhtıra konusunda dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı'nın ismini açıklaması da çok önemliydi. **Özden Örnek**'in günlükleri konusunda söyledikleri, **Yakamoz** ve **Ayışığı** darbe planlarının kendisine geldiğini açıklaması, Genelkurmay'ın bilgisayarlarını inceletmek istemesine rağmen bunu yapamaması gibi onlarca önemli konuyu açıkladı.

Özkök az ama öz konuşmuş, karanlıklar üzerindeki gölgeler kalkmaya başlamıştı.

Az ama öz olan konuşma bir de basındaki maskelerin düşmesini sağladı. Özkök'ün anlattıkları bizler için bilindikti ama bazıları açısından bu tanıklık Pandora'nın kutusunun açılmasını sağladı. "Şapka düştü, kel göründü."

Aslında söylenecek çok şey var.

Daha düne kadar yazılanlar ortada.

Özden Örnek'in günlükleri ilk yayımlandığında koparılan fırtına henüz unutulmuş değil. Ne demişti malum medya.

Fikret Bila'sı, Murat Yetkin'i, Ertuğrul Özkök'ü, Mehmet Yılmaz'ı, İsmet Berkan'ı ve diğerleri.

Günlükler sahte. Büyük bir oyunun parçası. Geniş bir organizasyon tarafından hazırlanmış. Deniz Kuvvetleri Komutanlığı'na kadar yükselen bir kişi suç olduğunu bildiği bu notları tutar mı? Bu kurmaylık zekâsına aykırı. Özden Örnek iyi bir kurmay, öyleyse günlükler imal edilmiş ve sahte.

Peki, buna nasıl kanaat getirmişlerdi? Herhangi bir araştırma inceleme yapmışlar mıydı? Neye göre sahteydi?

Ortada ne bir inceleme ne de bir araştırma vardı.

Malum koro, son yıllarda dolaşıma sokulan o iftirayı ta o günlerde kullanmaya başladı. Her taşın altından çıktığı söylenen "Cemaat" işte tam da o gün ilk kez yüksek sesle yazılara konu oldu. Günlüklerin çok büyük bir organizasyonun ürünü olduğunu yazıldı. "Ayışığı, Sarıkız, Yakamoz gibi darbe isimleri mi olur" diye soruldu.

Ardından da sahteciliğin en önemli şifresinin Ayışığı ve Yakamoz kelimelerinde gizli olduğu yazıldı, çizildi. Bu kelimeler, günlükleri imal edenleri işaret ediyordu.

Peki, kimdi bunlar?

Bu soruya cevapları hazırdı?

Samanyolu, Merkür, Dünya, Feza gibi kelimeleri kim kullanıyorsa işte onlar.

İlk işaret fişeği atılmış, iftira kampanyası dolaşıma sokulmuştu.

Ülkede bu kelimeleri açık açık Cemaat'ten başka kullanan olmadığına göre, günlükleri de bunlar imal etmişti.

Elinde kalem, gazetede köşe tutanlar aklı sıra milletin zekâsıyla dalga geçiyorlardı. Günlüklerin Cemaat işi olduğu safsatasına inanmamızı bekliyorlardı.

Ancak gelin görün ki zaman bu çetenin bu planını açık etti. Gerçekler gün gün ortaya çıkmaya başladı.

Hilmi Özkök'ün "günlüklerdeki konuşmalar tam da kelimesi kelimesine olmasa da o gün benzer şeyler konuşuldu" açıklamasıyla da çete neye uğradığını şaşırdı. "Türk ordusu hakkında bilmek istediğiniz her şey, Pandora'nın kutusu yeni açılıyor, Hilmi Özkök'ün çizdiği tablo, neler atlatmışız, cunta muhtıra verecekmiş, muhtıracı paşa" türünden yazılar yazmaya başladılar.

Dün içinde bulundukları operasyonu unutmuşçasına aklımızla, bizlerle alay etmeye çalıştılar.

Mustafa Balbay içerideydi ama kendisiyle birlikte cunta toplantılarına katılan, muhtıralara fikir veren öteki "dörtlü" *Milliyet*'inde, *Radikal*'inde, *Habertürk*'ünde çalışmaya devam ediyordu. O toplantılarda ne konuştuklarını, hangi planları yaptıklarını ise kamuoyuyla nedense paylaşmıyorlardı.

Aslında Hilmi Özkök konuştukça yüzlerde düşen maskeler, akan boyalar askerlerin değil, bu **sivil görünümlü cuntacılar**ındı.

Balyoz darbe planını yazdığımda da demediklerini bırakmamışlardı. Çetin Doğan'ı saatlerce ekranda tutan yeni yetme AK Parti savunucusu, şunları ekranlarda söylemişti: "Paşam sekiz saattir ekrandasınız. Hiç de darbeciye benzemiyorsunuz. Yazılanlar bence yalan."

Sonra ötekiler zuhur etti...

"Ne darbesi kardeşim, ortada darbe planı falan yok. Askerler Harp oyunu oynamışlar. Bu bir seminer toplantısı. Harp oyununda, seminerde zaten bunlar konuşulur."

Gören de bu beyefendilerin her gün harp oyunu oynadığını, seminer yaptığını zanneder.

Hilmi Özkök'ün Balyoz'da amacın aşıldığını belirtmesiyle birlikte harp oyuncular, seminerciler susmayı yeğledi.

Lafı uzatmadan şunları söyleyeyim. 2003-2005 yılı Türkiye açısından üzerindeki karanlık gölgenin biran önce kaldırılması gereken yıllar. Hilmi Özkök mahkemede bildiklerinin sanırım binde birini bile kamuoyuyla paylaşmadı. Sadece satır aralarında "Tüm iddialar doğru. İktidar da biliyor yaşananları. Beni artık zorlamayın, söyleyeceklerim bu kadar" demekle yetindi. Az ama öz bir konuşma yaptı.

Şimdi sırada apoletli medya var. Kendilerinden tıpkı Özkök gibi az ama öz konuşmalarını istiyoruz.

Karargâhın koridorlarında ne yaptığınızı açıklayın yeter. Söz kızmayacağız...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ankara Şemdinli'yi bekliyordu

Tam 18 gün önceydi. Ajanslar, Hakkâri'nin Şemdinli İlçesi'nde "şiddetli çatışma" olduğu haberlerini merkezlerine geçmeye başladı. Bu, Şemdinli'yle ilgili ilk ve son haberdi. Bölgede güvenlik koridoru da oluşturulmuş, giriş çıkışlar yasaklanmıştı.

Şemdinli'de bir hareketlilik vardı ama ne Başbakanlık, ne Genelkurmay, ne İçişleri Bakanlığı ne de devletin herhangi bir yetkilisi kamuoyuna açıklama yapıyordu. Her operasyonun ardından Genelkurmay Başkanlığı internet sitesinden kamuoyunu bilgilendiriyordu ama bu kez onlar da derin bir sessizliği tercih etmişlerdi. Devlet katındaki bu sessizlik, yaklaşık iki hafta sürdü. Şiddetli çatışma başlayalı iki hafta geçmişti ve Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu sessizliği bozdu. Katıldığı bir programda, "Şemdinli" dedi. Orada ne olduğunu biliyordu ama bunu açıklayamazdı. Davutoğlu, sessizliği bozmuş ama Şemdinli'de ne olduğu yine anlaşılamamıştı. Davutoğlu'nu, İçişleri Bakanı takip etti. O da bir şey söylemeden konuyu geçiştirdi. Ardından Hakkâri Valiliği'nden bir açıklama geldi. Basında çıkan bazı yanlış bilgiler düzeltilmiş, yine kamuoyuna bilgi verilmemişti.

Şemdinli'de ne oluyor

Kamuoyu bu soruyla meşgul olurken, üç gün önce bir televizyon programına çıkan Başbakan, sessizliğini bozdu. İşin sonuç bölümüyle ilgili açıklama yaptı. Şemdinli'de 115 PKK'lı öldürülmüş, iki asker de şehit edilmişti. Tüm bilgi bundan ibaretti ve Şemdinli'de ne olduğu yine soru işaretiydi. Devlet Şemdinli konusunda derin bir sessizliğe bürünürken, dün bölgede görev yapan üst düzey bir güvenlik görevlisiyle Şemdinli'yi ve yaşananları konuştum. Operasyonun nasıl başladığını, 18 gündür neler yaşandığını öğrendim.

İşte örgütün Şemdinli planı

Güvenlik görevlisi "Aslında uzun bir dönemdir Şemdinli'ye bir baskın yapılacağını düşünüyorduk" diyerek söze başlıyor. Bir yıl önce Şemdinli'de yaşananlar, örgütün bir baskın planı yapacağını kendilerine düşündürmüş. Asıl bilgi ise yaklaşık bir ay önce teslim olan iki PKK'lıdan gelmiş.

Örgütten kaçan bu kişiler önce Jandarma'ya teslim olmuşlar. Ardından Hakkâri Emniyet Müdürlüğü'ne getirilip, terör ve istihbarat birimlerince sorgulanmışlar. Sorguda askerî yetkililer de bulunmuş. İşte bu sorgudaki itiraflarla da Şemdinli'de düğmeye basılmış. PKK'lılar Şemdinli'yle ilgili örgütün planlarını, aldıkları eğitimleri tek tek itiraf etmisler.

PKK aylar önceden hazırlık yapmış

Örgüt 2012 yılını "final yılı" olarak belirlemiş. Planlamalar arasında Şemdinli ayrı bir yere sahip. Kanlı ve ses getirecek bir plan hazırlanmış. Terör uzmanları Şemdinli'deki gelişmeleri son günlerde Suriye'de yaşananlara bağlasa da görüştüğüm güvenlik görevlisi planın çok önceden yapıldığını belirtiyor.

Yaklaşık bir ay önce teslim olan iki PKK'lı, üç dönem halinde dokuz ay Şemdinli üzerine operasyon eğitimi almış. Maketler üzerinde, uzun bir süre yaptıkları tüm çalışmaları ayrıntılı bir şekilde itiraf etmişler. Kullanılacak yollar, yöntem, yığınak bölgeleri gibi tüm eğitim, Hakkâri Emniyet Müdürlüğü'nde güvenlik güçleriyle

paylaşılmış.

27 kişilik üç grup görevlendirilmiş

Teslim olan iki isim, Şemdinli'yle ilgili üç ayrı grup kurulduğunu, "Saldırı, Suikast ve Destek" adlı bu grupların her birinin 27 kişiden oluştuğunu da itiraf etmişler. Yapılacak baskının ardından Şemdinli'ye giren örgüt elamanları buradan çıkmamayı hedefliyormuş. Oluşturulan bu üç timde savunma grupları ise yer almayacakmış. Savunma grupları sözünü doğrusu anlamıyorum. Güvenlik görevlisinden bundan neyin kastedildiğini sorup, konuyu biraz daha açmasını istiyorum. O da zaten anlamadığımın farkına vararak "Savunma birlikleri" konusunu açıyor: "Örgüt, Şemdinli'ye girip çıkmamayı düşünüyor. Normalde PKK baskına geldiğinde savunma gruplarını da beraberinde getirir. Ancak bu kez grupları getirmeme kararı alıyorlar. Şemdinli'nin yakın bölgelerine, tepelere bu grupları yerleştireceklermiş. Baskında bulunmayacaklar ama bölgede dağınık olarak, yüksek tepelerde konuşlanacaklarmış. Şemdinli ele geçirilince dış bölge savunmasını yapacaklarmış."

Teslim olmalarının ardından ifadeleri alınan örgüt elemanları, bu bilgilerin yanı sıra Şemdinli'de sivil vatandaşların da içinde bulunduğu üç bin kişinin öldürülmesinin planlandığını itiraf ediyorlar. Görüştüğüm güvenlik görevlisi bu bilgiler ışığında Şemdinli baskınının bugünün planı değil, minimum 10 aylık bir plan olduğunu söylüyor. Suriye'de son günlerde yaşanan gelişmelerle de Şemdinli arasında bir bağlantı kurmuyor. Ona göre gelen istihbarat raporları ve iki PKK'lının anlattıkları Şemdinli'nin özel bir çalışma ve etüt olduğunu gösteriyor.

Ankara'ya kırmızı alarm

İşte bu itiraflar ve anlatılanlar Hakkâri bölgesindeki tüm birimleri olağanüstü duruma sevk ediyor. Hem Ankara hem Hakkâri için kırmızı alarm veriliyor. İki örgüt mensubundan alınan bilgi hemen Ankara'yla paylaşılıyor. Başta Genelkurmay Başkanlığı olmak üzere, İçişleri Bakanlığı, Başbakanlık konuyla ilgili bilgilendiriliyor.

Ankara gelen bilgilerin ciddiyeti üzerinde durup, Hakkâri'yle "anlık bilgi" alışverişinde bulunuyor. Asker ve polisin tüm istekleri acil yerine getiriliyor. Önce araç ve gereçlerin sayısı arttırılıyor. Eksikler tamamlanıyor. Kobraların ve silahların gücü artırılıyor. Polise özel harekât birlikleri takviyesi yapılıyor. Bu birlik Şemdinli'ye gönderiliyor. Aynı anda jandarma ve askerin de sayısı artırılıyor. Karakollara, birliklere tank takviyesi yapılıyor. Silahların gücü burada da gözden geçiriliyor. Bolu Dağ Komando Tugayı'nın yanı sıra özel birlikler Şemdinli ve Hakkâri'ye gönderiliyor.

300 PKK'lı saldırıya katıldı

İtirafların ardından Ankara ve Hakkâri'de bir ay geniş çaplı hazırlık yapıyor. Tüm hazırlıklar yapıldıktan sonra da "alıcılar açılıyor." Her hareketlilik raporlaştırılıp önce Hakkâri'ye ardından da Ankara'ya bildiriliyor. MİT, Emniyet ve Jandarma üçlü bir yapıyla gelen istihbaratları, bölgedeki hareketliliği tek merkezde topluyor. Şemdinli'ye yaklaşan grupların kaç kişi olduğu tesbit ediliyor. Görüntüler alınıp, beklenmeye başlanıyor. İlk görüntü yaklaşık on beş gün önce cumartesi akşamı alınıyor. 20 kişi olduğu tahmin edilen grupla ilgili istihbarat bilgisi

merkeze gönderiliyor. Ardından bölgedeki diğer hareketlilik rapor ediliyor. Yaklaşık iki yüz kişiyle Şemdinli'ye altı ayrı bölgeden PKK'lıların geldiği not ediliyor. Bu gruba daha sonra çevre bölgedeki yüz kişilik başka bir grup daha katılıyor. İşte yaşanan tüm bu hareketlilik aynı anda Ankara'ya rapor ediliyor. Ve beklenmeye başlanıyor.

PKK'dan önce komando sızdı

Ankara'yla görüşmenin ardından da operasyon düğmesine basılıyor. Daha önceki operasyonlarda yapılmayan bir şey yapılıyor ve cumartesiden pazar gününe kadar asker, PKK'lılara fark ettirmeden Goman Dağı'nın arkasına sızıyor. Burada beklemeye başlıyor. Pazar sabah beş gibi ise grupla temas kurup, ilk çatışmaya giriyor. Goman Dağı'nın ardına sızan asker PKK'lıları kıstırırken, uçaklarla, toplarla tanklarla bölge atış altına alınıyor. Belirlenen hedeflere ilk gün havadan ve karadan atışlar yapılıyor. Operasyonun ilk günü bölgede bulunan PKK'lılar yaptıkları telsiz konuşmalarında ağır kayıplar verdiklerini belirtip, çekilmeye başlıyorlar. Bölgenin en yüksek tepesi "Geniş Tepe" de askerler tarafından kısa sürede ele geçiriliyor. Örgüt burada 16 elemanını kaybediyor.

Yeni saldırı beklentisi

Görüştüğüm kişi operasyonun bu kadar uzun sürmesinin nedenini alınan istihbarat sonucu yaptıkları hazırlığa, Goman Dağı ve eteklerine sızan askere bağlıyor. Sızan askerler alan daraltarak örgüt elemanlarıyla çatışmaya girdikleri için operasyon uzun sürüyor. Şuan operasyon kısmen bitmiş, sıcak çatışma da yok. Bölgede PKK'lı olmadığı düşünülüyor. Civar komşu bölgelerde ise küçük gruplar halinde PKK'lılar var.

Güvenlik yetkilisine Başbakan'ın açıkladığı 115 PKK'lının öldürüldüğü, bu rakamın nasıl tesbit edildiğini soruyorum. Başbakan'ın açıkladığı rakam, İHA'ların aldığı görüntüler ve gelen istihbarat raporlarına dayanıyor. İstihbarat raporlarından kasıt ise telsiz konuşmalarında geçen bazı rakamlar. Son saldırıyla da ilgili bazı bilgiler paylaşan güvenlik yetkilisi, yakın zamanda bölgede çatışmaların artarak devam edeceğini düşünüyor. Özellikle 1984 yılı 15 Ağustos'unda başlayan ilk silahlı çatışmanın yıl dönümünde Şemdinli benzeri baskınlar bekleniyor.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uçağı vatan hainleri düşürdü!

Mehmet Baransu 13.08.2012

Tarihler 23 Haziranı gösterdiğinde sabah ajanslara Türkiye uçağının Suriye yakınlarında denize düştüğü bilgisi geldi. Olay flash haber olarak tüm dünyaya duyuruldu. Ve o gün bugündür, bu olay gündemimizden bir türlü in(e)medi.

Bugün anlaşılıyor ki bunun gündemde kalmasının bir nedeni var. Gerçekler yalanlarla kapatılmaya çalışılmış ancak hakikat gün gün kendi yüzünü gösterme doğruluğundan vazgeçmemişti. Tıpkı Uludere'de yaşananlar gibi.

Bugün sizlerle olayın ilk gününden sonra siyasilerin yaptığı açıklamaları paylaşıp ardından geldiğimiz nokta hakkında birkaç satır bir şeyler söylemek istiyorum.

Olayın ilk günü konuşan isimlerden biri AK Partili Ömer Çelik'ti. Çelik, "Türkiye yüzde yüz haklı. Suriye, Türk uçağını düşürerek, uluslararası topluma, uluslararası hukuka, bölge ülkelerine, uluslararası meşruiyete ve NATO'ya saldırmıştır. Bu olaydan sonra başka bir aşamaya geçilmiştir. Bazı Türk gazetecilerin Türkiye suçlu anlamına gelen açıklamalar yapması utanç verici" dedi.

Çelik tıpkı parti lideri gibi olayın ilk günü suçluyu bulmuş, basın mensuplarını suçlamıştı. Gerçi buna da şükürdü. Çünkü birkaç gün sonra lideri, ülkenin başbakanı Tayyip Erdoğan bununla da kalmayacak, Türkiye'nin yaptığını eleştiren gazetecileri "vatan hainliğiyle" suçlayacaktı.

Erdoğan muhalefet liderlerini çağırıp kendilerine bilgi verdi.

Dışişleri Bakanlığı yazılı bir açıklama yaptı. Açıklamada Suriye'ye nota verildiği olayın kabul edilemez olduğu vurgulandı. Bakan Davutoğlu'nun da uluslararası devletleri konuyla ilgili hemen bilgilendirdiği açıklandı. Uçak Suriye karasularını iki kez kısa zamanlı ihlal etmiş ancak bunun farkına varılarak derhal bölgeden uzaklaştırılmış. Ardından da uluslararası sularda hiçbir uyarı yapılmadan uçağımız düşürülmüş. Bakanlık'ta tüm bilgi ve belgeler bulunuyormuş.

Yapılan açıklama genel hatlarıyla böyleydi.

Dışişlerinin bu açıklamasının ardından bir açıklama da Suriye'den geldi. Suriye olayın bir saldırı değil kaza olduğunu bildirdi.

Aynı gün Amerika da olayı küstah ve kabul edilemez bulduğunu açıkladı.

Ve ardından NATO ve Birleşmiş Milletler'i olağanüstü toplantıya çağırdık. Toplantı olağanüstü olmadı ama NATO, Suriye'nin yaptığının kabul edilmeyeceğini açıkladı.

Tüm bu açıklamalara rağmen asıl büyük gün bekleniyordu. Başbakan Erdoğan konuyla ilgili hiç konuşmamıştı ve ilk kez grup toplantısında konuşacaktı. Ve mikrofon **Başbakan**'daydı:

"Uçağımıza uluslararası hava sahasında saldırı düzenlenmiştir. Altını çizerek söylüyorum. Suriye kara sularında uçağımız vurulmamıştır, uluslararası sularda vurulmuştur. Bunun bilinmesi lazım, bunun saptırma gayreti içinde olan içeride ve dışarıdakiler var.

Türkiye'nin dostluğu ne kadar değerliyse, herkes bilsin ki Türkiye'nin gazabı da o kadar şiddetlidir. Yumuşak başlılığımız uysal koyun olduğumuz anlamına gelmez. Bu birilerini aldatmasın. Sağduyulu olmamız acziyet gibi algılanmasın.

Suriye'nin uluslararası hava sahasında bunları özellikle iyi bilmenizi, milletimin iyi bilmesini özellikle arzuluyorum. Çünkü hedef saptırmaya gayret eden bazı köşe yazarları görüyorum. Sanki bu ülkenin evladı değil

bunlar ve bunu bu kadar insafsızca fütursuzca yapıyorlar. Bütün her şey radar tesbitleri ortadayken... Tek başına uçan, hasmane bir görevi bulunmayan, tehdit oluşturmayan bir keşif uçağımıza, eğitim test uçuşları da yapan uçağımızı düşürdükleri bu olayda Türkiye haklıdır.

Türkiye'nin Suriye politikasını cahilce eleştirenler..., Kendi tarihinden ecdadından bihaber olanlar işte bizim AK Parti'nin Suriye politikasını doğru analiz edemezler."

Başbakan'ın satır satır hamaset kokan konuşması özetle böyleydi.

Kamuoyu bir yandan bu gelişmeleri izlerken öte taraftan pilotların durumunu merak ediyordu. Aramalar günlerce sürmesine rağmen pilotlara ulaşılamaması başta aileleri olmak üzere milyonları tedirgin ediyordu.

Günler sonra Amerikalıların yardımıyla pilotlarımız bulundu. Denizden çıkarıldılar. Otopsileri yapıldı. Ancak otopsi raporunun kamuoyuna açıklanmayacağı ilan edildi. Milli Savunma Bakanı **İsmet Yılmaz** ailelere saygı gereği böyle bir karar aldıklarını söylese de bu gerekçe adı altında bazı gerçeklerin saklandığı anlaşılıyordu.

Bugün gelinen nokta ise şu;: Uçağın enkazının tamamına yakını çıkartıldı. Yapılan incelemeler sonrası uçağın füze ya da bombayla düşürülmediği anlaşıldı. Birkaç gündür ortaya çıkan yeni bilgi ise uçağımızın uluslararası sularda değil Suriye karasularında düşürüldüğü yönündeydi.

Hamasi duygularla ülke yönetenleri, açıklama yapıp birilerini vatan haini ilan edenleri askerî bürokratları kandırmıştı. Hava Kuvvetleri Genelkurmay'ı, Genelkurmay hükümeti, hükümet de bizi ve dünyayı kandırmıştı.

Doğrusu ana muhalefet lideri **Kemal Kılıçdaroğlu**'nun sorduğu gibi insan merak ediyor. **Uçak sapanla mı düşürüldü, terlikle mi?**

Sayın Başbakan...

Vatan haini ilan ettiğiniz bizler merak ediyoruz. Uçak nasıl düştü? Elinizdeki bilgi, belgeler, haritalar nerede? Radar kayıtlarını, haritalarını neden açıklamıyorsunuz?

Kimin vatan haini, kimin vatansever olduğu ortaya çıkacağı için bu haritalar saklanıyor olabilir mi?

NOT: Çok saygı duyduğum ve değer verdiğim **Fehmi Koru** üstadım, *Taraf* ın son üç günkü Suriye haberlerini "yeni gazetecilik" diyerek eleştirmiş. Sadece şunu söyleyeyim. Haritalar, belgeler, radar kayıtları nerede Fehmi Abi? Niçin açıklanamıyor? Biz Genelkurmay'ın "yalanlama, açıklama" adı altında çok yalan söylediğine şahit olduk. Son beş yılımız bu mücadeleyle geçti. Yazdığım haberin kaynaklarına gelince; asker ve de AK Partili ÜST düzey yetkililer. Sayın Cumhurbaşkanı'na çok yakınsınız. Hava Kuvvetleri Komutanı'na neler söylediğini sanırım size anlatır? Sizden de artık biz öğreniriz.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'İddianameyi yazdım' dedi, belgeyi işleme koymadı

Şike ve teşvik suçlamasıyla altı yılın üzerinde hapis cezası almış, delilleri karartma ihtimali ortadan kalkınca tahliye edilmişti. Tahliyenin ardından Ertuğrul Özkök'e konuştu. Herkesle, özellikle Cemaat'le savaşacağını ilan etti. Özkök'ün bunu köşesinde yayımlamasının üzerinden 24 saat geçmeden yazılanları tekzip etti.

Ardından sessizliği tercih etti. Uzun bir tatile çıktı. Tatilin bitmesiyle birlikte Yüksek Divan Kurulu aylık olağan toplantısına katıldı. Kameralara karşısına geçti. Sessizliğini bozup, bir dizi açıklama yaptı.

Dikkat çeken onlarca konu vardı. "Her şeyi biliyorum, bana üçüncü operasyon yapılacak. Bochum Davası ile ilgili dava kapanmıştı. Neslihan Ergün isimli bir bayanın bu dosyada ismi geçiyor, aynı bayanın, Cübbeli Ahmet'in dosyasında da ismi geçiyor. 2012 temmuzda polis o bayanın evini basıyor, eski kocasının el yazısıyla yazdığı bir yazı buluyorlar. Tabii ki kendi el yazısıyla yazdıysa. Emniyet davanın devam etmesi için yazı gönderiyor. Biz Galatasaray-Trabzon maçına teşvik primi vermişiz. Davayı yeniden canlandırmak için bir operasyon daha var herkes bilsin" cümleleri diğer söyledikleri kadar kamuoyunda tartışıldı.

Kimden söz ettiğimi sanırım anlamışsınızdır. Şike ve teşvik suçlamasıyla ceza alıp, ardından kameralar karşısına geçen Fenerbahçe Spor Kulübü Başkanı Aziz Yıldırım'a aitti bu sözler.

Spor medyası ve kamuoyu bu sözlerin anlamını merak etti. Yıldırım neyi kastetmişti? Operasyonla kendisinin nasıl bir bağlantısı vardı? Basın toplantısında bunu dile getirmesinin amacı neydi?

Bu soruların cevabı bulunamadı.

Sizlerle bugün bu olayın perde arkasını paylaşacağım.

Yıldırım'ın bahsettiği olay aslında yeni değil. Eski bahis soruşturmasına ait yapılan soruşturmada ele geçen yeni deliller.

Operasyonu şike soruşturmasını da yürüten Organize Suçlar bürosu yaptı. Bir soruşturma kapsamında Karagümrük çetesinden Yiğit Ergin takip edilirken, bir Türkiye güzeline ulaşıldı. Bu kişi Neslihan Ergün'dü. İddialara göre Neslihan Ergün, işadamlarına kurulan şantaj tuzağında kullanılıyordu.

İşte bu kişi yapılan operasyonla gözaltına alındı. Evinde arama yapıldı. Ergün'ün evinde yapılan aramada bir defter ele geçirildi. Defter Ergün'ün eşi Erkan Ergün'e aitti. Ergün, eski bir futbolcuydu. En son Adanademirspor forması giymişti.

Defterde el yazısıyla yazılmış notlar vardı. Bazı bölümler isi şifreli yazılmıştı. Eski döneme ait bahis, şikeye ait notlar tutulmuştu

Bir dönem aktif futbolculuk da yapan Ergün'ün defterinde kamuoyunun yakından tanıdığı birçok isim vardı. Karşılarına ise bazı ibareler düşülmüştü. Polis, eski futbolcu Erkan Ergün'e ait defterin eşiyle kavga eden Neslihan Ergün tarafından saklandığını düşünüyordu.

Yakalanan bu defter polisler tarafından bir çuvala konup mühürlendi. Ardından da bahis soruşturmasını yürüten Mali Şube Müdürlüğü'ne gönderildi. Buradan da Sarıyer'de bahis soruşturmasını yapan adliyeye gönderildi.

Sarıyer savcısı, Alman Bochum savcılığı ile ortak bahis soruşturmasını yürütmüş, konuyla ilgili de iddianame hazırlamıştı. Savcı kendisine polis tarafından gönderilen bu belgeleri, kabul etmedi. Gerekçesi ise ilginçti: "İddianameyi yazdım, yeni belgeye gerek yok."

Belgeler işleme konulmadı. İşte bu defterde ismi geçen Aziz Yıldırım, kendisine yeni bir operasyon yapılacağını kamuoyuyla paylaştı. Ancak yeni dediği operasyon eskiydi ve Sarıyer savcısı da defteri işleme bile koymamıştı.

Hatırlanacağı gibi bu soruşturmayı yürüten Sarıyer savcısıyla, Fenerbahçe Kulübü yöneticileri ve Şekip Mosturoğlu dosyayı kapatmak için biraraya gelmişti. Bu bilgi de daha önce kamuoyuna yansımıştı. Şike soruşturmasının ses kayıtlarında da bu bilgilerin delilleri ortaya çıkmıştı.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Özür

Mehmet Baransu 20.08.2012

Yazarımız yıllık izninin bir bölümünü kullandığından bugünkü yazısı gazetede yayımlanmamıştır.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kaç çocuk ölümü sizi tatmin eder

Mehmet Baransu 27.08.2012

Ölüm, çatışma, baskın...

Türkiye günlerdir bu ve benzeri kelimelerle güne uyanıyor.

Gün bu kelimelerle bitiyor...

Gece ve karanlık bu kelimeleri örtmeye yetmiyor...

Ölüm karanlıkta da gezmeye devam ediyor.

"Kara gökler kül renkli bulutlarla kaplanıyor."

Her sokak başını birileri kesiyor.

"Gündüzler size kalsın, verin karanlıkları" diyen şairin sesi, ölümler karşısında çaresiz kalıyor.

Şemdinli, Hakkâri, Antep, İzmir, Güneydoğu... Ve daha niceleri...

Ölüm kusmaya devam ediyor...

30 yıllık kirli savaş dur durak bilmeden aynı yolda ilerliyor.

Bugün aslında söylenecek, yazılacak o kadar konu var ki.

Nereden başlamalı?
Kime ne söylemeli?
Hükümetin iflas eden terör politikası mı?
Terörün geldiği son noktayı siyasetin, aydınların görememesi mi?
Başbakan Tayyip Erdoğan ve hükümetinin yürüttüğü terör politikaları mı eleştirilmeli?
Ya da bir "fidan" uğruna kıyılan "çınarlara" mı yanmalı?
Terör ülkede kol gezerken, asıl işlerini unutup, "Beyefendi'nin" emriyle, gazetecilerin peşine komplo kurmak üzere elemanlarını takan "körpecik fidanlara mı" bir şeyler demeli?
Ya Beşir Atalay ve müzakereci grubu
Müzakere, müzakere diyen aydınların, müzakere adı altında binlerce masum sivili katleden örgütün hiç değişmeyen stratejisi hakkında neler düşündükleri mi merak edilmeli?
Bebekler öldürülürken, ölümler karşısında sessiz kalmalarına mı yanmalı?
Ne söylemeli? Neler yazmalı?
Yazılacak, söylenecek çok şey var.
Bugün tüm yazılacakları, söylenecekleri bir yana bırakıyorum.
Klasik bir cümle belki ama
"Birlik ve beraberliğe ihtiyaç duyulan, ölümün kol gezdiği bu günlerde"
Eleştiriyi de öfkeyi de kırılmışlığı da sırtından hançerlenmeyi de bir yana bırakıyorum.
Hataların görüleceği umuduyla
Kanın, ölümün, gözyaşının biteceği beklentisiyle
Bir savaş düşünün. Hedefe kadınların ve bebeklerin konduğu
Bir savaş düşünün sivillerin pervasızca öldürüldüğü.
Hani çocuklar bu ülkenin geleceğiydi?
Hani en kanlı savaşlarda dahi kadınlara ve çocuklara dokunulmuyordu?

Bize böyle öğretilmişti? Tarih böyle yazmıştı? Anlaşılan birileri farklı bir tarih yazmakta kararlı. Anlaşılan birileri ölüm kusmaya yemin etmiş. Bu savaş farklı. İçinde aklın da hedefin de olmadığı bir savaş bu. Bebeklerin, çocukların katledildiği bir savaş. Kadınların, sivillerin öldürüldüğü... Batman'da, Bingöl'de, Diyarbakır'da, İstanbul'da Kürt-Türk demeden çocukların annelerin yaşamlarının hiçe sayıldığı bir savaş. İnsan sormadan edemiyor. Bu muydu sizin "özgürlük" savaşınız? Bu muydu "devrim" adı altında çıktığınız yol. Bebekler, çocuklar, siviller miydi "özgürlük ve devrim"? Hangi çocuğun, annenin yaşamı "özgürlükten" daha değerli? Devrimler önce kendi çocuklarını yermiş... Yemekle kalmadı, öldürmeye de başladı. Evet, birileri farkında olmasa da bölge halkı ve Türkiye 30 yıldır süren bu anlamsız savaştan yoruldu, bıktı. Bıkmanın ötesinde artık silaha da ölümlere de bir "nefret" ve "öfke" hâkim. OHAL'i kaldırmak için mücadele edenler, gelen her ölüm haberinin ardından, bugün tekrar geçmişe dönmeyi, OHAL'i tartışmaya başladı. Kürt sorunu çözülsün, silahlar sussun diyenler, ölümler karşısında sustu. Susmaları bir tercihten öte,

Evet, Kürt sorunu yüz yıllardır devam ediyor. İşkence, ölümler, katliamlar tarihimizin kirli sayfalarında yerine çoktan aldı bile. Son 30 yıldır süren bu kirli savaş da tarih sayfasında yerini alacak.

mecburiyettendi.

Ama tarih bu savaşı çok farklı yazacak. Bu savaşın aktörleri de oyuncuları da farklı. Kirlenmiş eller. Tetikten vazgeçmeyen taraflar.

Dünün faili meçhullerini işleyenler bugün yerlerini başkalarına bıraktı. Sarı Leventler, Sarı Hevallerle dost oldu. Beyaz Renault Torus'un yerini, ölüm saçan pikaplar aldı. Bot, mekap ayakkabılara yerini bıraktı. Öldürülen bu ülkenin evlatları oldu. Dün gibi...

30 yıldır bu ülkede her türlü plan denendi. Denenmeyen bir şey kalmadı aslında.

Bu savaşın ne müzakereyle ne de örgüt elemanlarını yok etmekle çözüleceğine inandım, hâlen de inanmıyorum.

Eğer birileri kadın, çocuk, sivil demeden ölüm emirleri veriyorsa...

Bombalar, roket atarlar, mermiler hedef seçmeden atılıyorsa...

Tetiğe rahatça basılıyorsa...

Binlerce masum insan hayatını kaybediyorsa...

Soruyorum sizlere... Emir verenleri etkisiz kılmaktan başka bir yol var mı?

Siyasetin, halkın üzerine silahlarını doğrultan bu kişiler etkisiz kılınmadığı müddetçe, barışın geleceğine inanmıyorum.

Ve insan bu "liderlere" soramadan edemiyor.

Kaç çocuk, kaç kadın hayatı sizi bu yolda tatmin eder?

mbaransu@gmail.com

</div>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AK Parti'nin tek çıkış yolu

Mehmet Baransu 03.09.2012

Çok değil bundan bir yıl kadar önceydi. Seçmene büyük umutlar vermiş, yeni anayasa hazırlayacağı vaadiyle oylarını yüzde 50'ye çıkarmıştı. Bir siyasi parti için her iki seçmenden birinin oyunu almak büyük başarıydı. Tayyip Erdoğan ve arkadaşları bunu başarmışlardı. Ancak parti anlaşılmaz bir şekilde seçimden iki ay sonra yalpalamaya başladı.

İlk büyük hatasını şike soruşturmasında yaptı. Önce soruşturmaya büyük destek verdi. Aziz Yıldırım'ın cezaevinden Başbakan'ı hedef alan açıklamaları, taraftarlar arasında dalgalanmalara neden oldu. Oy korkusu AK Parti'yi endişelendirmeye başladı. Geri adım attı.

Şikecileri aklamak için yol haritası belirlendi. Meclis'teki yasayı, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Nihat Özdemir'le görüşmesi takip etti. Özdemir, Aziz Yıldırım'la cezaevinde görüştü. İktidarı hedef alan açıklamalardan vazgeçildi. Söylem değişikliğine gidildi.

Operasyonun arkasında iktidarın değil, Cemaat'in olduğu propagandası yapıldı. Cemaat kulübü de ele geçirmeye çalışıyordu. Bu doğru olmayan bilgi kamuoyuna planlı bir şekilde her gün pompalandı. İktidar bu yeni durumdan memnundu. Hedeften çıkmış, Cemaat hedefe konmuştu. Artık ikinci yol haritası da hayata geçirilebilirdi. Şike aklanmalıydı. Yaşananları hepimiz hatırlıyoruz. Öyle de oldu.

Ancak kamuoyu durumdan hiç de hoşnut değildi. AK Parti seçmeni bir kırılma yaşamıştı. Bu durumun geçici olacağı, unutulacağı düşünüldü ama öyle olmadı. Taraftar bu durumu bir yere not etti.

AK Parti hata üstüne hata yapmaya başladı. Sayıştay Kanunu'nda yapılan değişiklik, belediyelerin yolsuzluklarının üstünün örtülmesi, Meclis'ten yasa geçirilmesi, Özel Yetkili Mahkemeler'le ilgili düzenlemeler, Uludere faciası, sorumluların iktidar eliyle ortaya çıkarılmak istenmediği algısının her geçen gün artması, MİT Yasası'nın bir gecede Meclis'ten geçirilmesi, düşürülen uçağımız, kamuoyuna yanlış bilgilerin aktarılması, terör ve son olarak Suriye... İktidar, seçmeni tarafından eleştirilmeye başlandı.

Suriye politikasındaki çıkmaz, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun BM'de dünya kamuoyuna "bize yardım edin" çığlığı atması, ABD'nin tampon bölge ve Suriye'ye müdahale tekliflerini reddetmesi iktidarı hiç olmadığı kadar tartışılır noktaya getirdi. Ortadoğu lideri olduğu iddia edilen Erdoğan, zayıflıyordu.

İktidar, hiç olmadığı kadar çaresiz bir fotoğraf veriyordu. BDP'lilerin dokunulmazlıklarını kaldıracakları yönündeki açıklamaları, kaybettiği milliyetçi oyları tekrar kazanmak için söylemini sertleştirmesi de hatanın devam ettiğini gösteriyordu.

İktidar ve çaresizliği eleştirilmeye başlanmıştı. Kendi seçmeni tarafından da güven sorunu yaşıyordu. Bu bir siyasi parti için en istenmeyen durumdu.

Hükümet medyayı eleştirerek, suçlayarak bu çıkmaz içinden kurtulacağını düşündü. Ancak unuttukları bir nokta vardı.

Asker de daha önce medyayı sert şekilde eleştiriyor, zapturapt altına almaya çalışıyordu. Medya askerden, postaldan yıllarca korktu. Emir eri gibi çalıştı. Eleştiri kelimesini unuttu. **Ancak ilk kez** (*Nokta* dergisini farklı bir yere koyuyorum) **2007 yılında bir gazete yayın hayatına başladı ve askeri, icraatlarını masaya yatırdı. Kral çıplak dedi.**

Ne siyaset, ne toplum ne de medya bu duruma alışkındı. Karşımızda, eleştirilmez sapasağlam duran bir sur vardı. *Taraf* gazetesi yazdıklarıyla o sura her gün atış yaptı. Çok geçmeden surda delik açıldı. Gazete o delikten içeri girdi ve medyaya, topluma korkulacak bir durum olmadığını haykırdı. Kendileri de bu delikten içeri girebilirlerdi. Öyle de oldu. Medyayla birlikte toplum da aynı yolu seçti. İçerinin zannedildiği gibi çok da temiz olmadığını gördü. Korku duvarı aşılmıştı.

Bugün iktidar için de aynı durum sözkonusu. Dün gücü elinde bulunduran asker eleştirilmiyordu bugün iktidar. *Taraf* ın şuan yaptığı da geçmişte yaşananlardan farklı değil. **İktidar gazete ve çalışanlarını hedefe aldıkça daha sert bir karşılık alıyor.** İktidarın surunda da delik açılmış durumda. Bugünün dünden farkı ise AK Parti seçmeni medyadan önce içeri girdi.

Bu iktidar için büyük bir tehlike. Bir yıl önce bu noktaya geleceği tahmin edilmeyen iktidar ve seçmen, iki yıl sonra çok farklı bir tablo önümüze koyabilir.

İktidar hatalarını bu süreçte görebilir mi bilemiyorum. Bundan emin de değilim. Sıkışmışlıktan kurtulması imkânsıza yakın gibi.

Ancak yine de bir yol varmış gibi geliyor bana.

Hem iktidar hem toplum bu sıkışılmışlıkta bir şok etkisi yaşayarak, bu durumdan kurtulabilir. Bu şok da yeni bir anayasa olabilir.

AK Parti, özgürlükçü yeni bir anayasa programı açıklayabilir. Tıpkı çılgın projede olduğu gibi. İçerik toplumu derinden sarsabilir. Şok, yeni bir umuda dönüşebilir. Bu siyasette yeni kırılmalara, heyecanlara neden olacaktır. İktidar kaybettiği güveni bu yolla tekrar elde edebilir. Kaybedilen seçmen tekrar kazanabilir.

Aksi hâlde bugün kendi seçmeninin kafasında soru işaretlerine neden olan iktidar, iki yıl içinde ciddi oranda oy kaybı yaşayacaktır. Oyumuz halen yüzde ellilerde diyorlarsa, bu da kendi bilecekleri iş. Bir yıl öncesine bakmalarını tavsiye ederim.

Fotoğraf "bizim mahalleden" çok farklı görünüyor. "Bizim mahalle" neresi mi? 2007'den beri AK Parti'ye oylarıyla destek veren yüzde ellilik mahalle. Komşu mahalle...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

"Neresinden tutarsanız tutun ölü proje"

Mehmet Baransu 08.09.2012

Her öğrenciye bir tablet verilecek. Artık kara tahta devri, tebeşir bitti. Eğitimde çağ atlatıyoruz. Seçimlerin ardından tabletler dağıtılmaya başlanacak."

Bu sözler elinde tablet, 2011 Haziran öncesi Başbakan Tayyip Erdoğan tarafından tüm seçim meydanlarında söylendi. Fatih Projesi kapsamında eğitimde dijital döneme geçilecek, ülke çağ atlayacaktı. Ancak seçim vaadi, rafa kaldırılmak üzere. Erdoğan'ın ilk dağıttığı tabletlerde büyük sorunlar çıktı.

Teknik olarak akıllı tahtalarla tabletlerin yazılım sistemi uyuşmadı.

Var olan bilgisayarlarla da tabletler arasında büyük uyum farkının olduğu anlaşıldı. Dağıtılan tabletlerin hiç de azımsanmayacak oranı bozuktu ve sık sık teknik sorunlar yaşanıyordu. Bunların her biri de milyarlarca liranın çöpe gittiğini gösteriyordu.

Sorun sadece bununla da kalmamış öğretmenlerin çok büyük çoğunluğunun sistemi uygulama yetenek ve bilgisinin olmadığı da ortaya çıkmıştı.

Öyle ki 35 yaş üzeri öğretmenlerin çoğunluğunun e-mail adresinin olmadığı, mail bile gönderemedikleri anlaşıldı.

Dağıtımı yapılan tablet bilgisayarlarını öğrencilerin de kullanamadıkları pilot bölgelerde yapılan araştırma

sonucu ortaya çıktı. Öğrenciler internette arama yapmanın yanı sıra oyun oynuyorlardı. Bilgisayar kullanım alanları da sınırlıydı. Dolayısıyla ellerindeki tabletler eğitim aracı olmaktan çıkmış, oyun aracı haline dönüşmüştü. Daha vahim olanı ise bazı öğrenciler "çalındı, kayboldu" adı altında ellerindeki tabletleri satışa çıkarmışlardı.

Tüm bu nedenlerden dolayı tablet uygulaması rafa kaldırılmış gibi görünüyor. 2 ekimde yapılması planlanan ihale de ertelenmek isteniyor.

Büyük bir ihtimalle de ihale ertelenecek.

Milli Eğitim Bakanı Ömer Dinçer'in ifadesiyle Fatih Projesi "Neresinden tutarsak tutalım ölü bir proje. Ancak Sayın Başbakanımızın seçim vaadi olduğu için en az zararla bu iş kotarılmaya çalışılacak."

Bu ifadeleri Bakan Dinçer, dar bir kapsamda yakın mesai arkadaşlarına söyledi.

Bakan Dinçer, Fatih Projesi'nden rahatsızlığını her fırsatta arkadaşlarıyla paylaşıyor. Sayın Bakan'ın bu projede en az kabahatli olan isim olduğunu da vurgulayayım. Proje tamamen Başbakan Erdoğan'a ait ve Dinçer seçim vaadi olan bu kötü projeyi bir şekilde hayata geçirmek zorunda kalacak. İhalenin ertelenme nedeni ise ortaya çıkacak aksaklıkları en aza indirmek. Basının ve kamuoyunun diline düşmemek.

Bakan Dinçer hakkında şunu söylemeliyim. Başbakanlık müsteşarlığı döneminde Başbakan Erdoğan'ı yanlışlarından dolayı eleştiren ve hatalarından döndüren tek isimdi. Türkiye'ye çağ atlatacak olan ve ancak iptal edilen Mahalli İdareler Yasası'nın da mimarıydı. Eski Türkiye'nin savunucuları bu yasanın hayata geçmesini engellemişlerdi.

Uygulanması durumunda Dinçer, Türkiye'nin gelecekteki liderleri arasında gösteriliyordu.

Dinçer, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı döneminde de devrim niteliğindeki işlere imza atmıştı. Bakanlığın bütün bürokratlarını toplayıp kendilerini uyarmıştı. Bürokratların kendisine verdiği raporlarda Türkiye'nin sosyal ve mali yapısıyla ilgili hiçbir sorun olmadığı iddia ediliyordu. Ancak Bakan Dinçer, gerçeklerin hiç de raporlardaki gibi olmadığı, çeliştiğini görüp, "Ya siz bu işi adam gibi yaparsınız ya da gidersiniz" demişti. Çelişkili durumu partiye rağmen kamuoyuyla da paylaşmıştı.

Bakan Dinçer şu sıralar Fatih Projesi nedeniyle sıkıntılı. Proje kendisine ait değil. Konuyla ilgili yapılan diğer tüm ihalelerden ve uygulamadan da rahatsız. Ancak proje öyle bir hal aldı ki seçim vaadi Başbakan'ın başını ağrıtacak pozisyona geldi. Vaadin bir an önce yerine getirilmesi isteniyor ama teknik ve mali sorunlar bunu engelliyor. Bu işi düzeltme görevi de Bakan Dinçer'e kaldı.

Siyasi olarak bu kadar güzel işlere imza atmış bir ismin her tarafı dökülen bu projeyi hayata geçirip siyasi geleceğini riske sokmayacağı da Ankara'da konuşulan konular arasında. İhalenin iptal nedeni de tamamen bu sorunlara bağlanıyor. Şimdi gözler ihaleye çevrilmiş durumda ve ne olacağını hep beraber bekleyip göreceğiz.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakan'ın yerine düşündüğü isim kim

Mehmet Baransu 10.09.2012

AK Partili bir dostla saatler süren bir görüşme... Ankara'dan ayağının tozuyla geleli henüz saatler olmuş. Anlatacaklarını merakla ve heyecanla bekliyorum. Heyecanlıyım çünkü Ankara ziyaretini, amacını, kimlerle görüşeceğini önceden biliyorum.

30 eylüldeki kongreden, cumhurbaşkanlığı seçimine, Köşk senaryolarından, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın partiyi bırakacağı isme onlarca konu hakkında konuştuk.

Saatler süren görüşmemizde sözü bir ara dönüp dolaştırıp 19 Aralık 2011'de yazdığım **"Başbakanın lider adayı kim"** başlıklı yazıma getirdi. Bu depremin geleceğini haber veren artçı şok anlamındaydı. Kendisini iyi tanıdığımı düşünüyordum.

O yazıyı Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'nın Köşk seçimleriyle ilgili kararını açıklamasından aylar önce kaleme almıştım. Başbakan Tayyip Erdoğan'ın olası Köşk hesaplarında partiyi kime **emanet** edeceği sorusunun ardına düşmüş, AK Parti kulislerinde o gün konuşulanları okurlarımla paylaşmıştım.

Aynı yazıda Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun liderlik şansını, Bülent Arınç'ın nabız yoklamak için teşkilatlara yaptığı gezileri yazmış, tüm bu isimlere rağmen "Başbakan'ın gönlünden geçen ismin çok farklı bir kişi olduğunu" belirtmiştim. Bu kişi Binali Yıldırım'dan başkası değildi ve Başbakan Erdoğan'ın gönlünden geçen isimdi.

Yıldırım'ın çalışkanlığı, yaptığı hizmetler kamuoyunda hep takdir edildi. Ancak kamuoyunda bilinmeyen ve tartışılmayan bazı noktaların kendisini zor durumda bırakabileceğini de aynı yazıda belirtmiştim. Özellikle akraba ilişkileri ve bu isimlerin yaptıkları...

Doğan ve Karamehmet grubuna verilen cezalarda indirim yapılmasıyla ilgili yaptığı kulis çalışmalarının liderlik yolunda kendisini sıkıntıya sokabileceğinin de altını çizmiştim.

Yazımı da şu cümlelerle noktalamıştım:

"Parantezi kapatırken, AK Partili bir ismin 2004 yılında İsviçre'ye neden gittiğini, gelirken yanında bulunan valizde kaç milyon dolar olduğunu, bu paranın Türkiye'ye neden getirildiğini de doğrusu merak ediyorum. 'Liderlik' tartışması AK Parti'de büyük kırılmalara neden olabilir. Bekleyip hep birlikte göreceğiz."

İşte dostumum, saatler süren görüşmemizde sözü dönüp dolaştırıp getirdiği yazı buydu. İkide bir bu yazıyı hatırlatıyor, bu yazı sonrasında gelişen bazı olayların AK Parti'de "kısmen" de olsa bazı kırılmalara neden olduğunu vurguluyordu.

"Gönüldeki isim Binali Yıldırım başka bir göreve kaydırılacak. İzmir Büyükşehir Belediye Başkan adaylığına artık kesin gözüyle bakılıyor" dedi.

Dostuma bunu bildiğimi ve kamuoyuna bu bilginin ilk kez bu köşe aracılığıyla duyurulduğunu da söyledim. "Demek ki bu köşeyi yakından takip etmiyorsun" dedim.

Söylediklerime o her zamanki "muzip" gülüşüyle cevap verdi.

Bu gülümseme gelecek şokun habercisiydi. Öyle de oldu.

"Sen de siyaseti yakından takip etmiyorsun."

İntikamını almanın hazzıyla devam etti...

"Beyefendinin gönlünden geçen isim değişti. Son günlerde AK Parti'de öne çıkan kişi kim" diye sordu.

Zihnimden doğrusu üç beş isim geçmedi değil. Hangisi olabilirdi? İsimleri tek tek sıralayacakken, karşıdan "bir isim hakkın ve bir dakikan var" cümlesiyle karşılaştım.

Anlaşılan dostum beni test etmeye niyetliydi. Tek isim şartı ve bir dakikalık zaman...

Zihnimde isimler, yüzler, olaylar bir film şeridi gibi akmaya başladı.

Bu kadar sıkıştırıldığıma göre bu isim kamuoyunu şok edecek bir kişi olmalıydı...

Zaman da dolmak üzereydi...

Nedense aklıma Ankara'da çok da güvenilir olmayan dar bir çevrenin, konuştuğu isim geldi. Bu ismi iki kez duymuştum. Ancak ismi konuşan çevreler Ankara'da pek güvenilir değildi; bu bilgiye itiyatla yaklaşmak gerekiyordu. AK Parti çevreleri de bu bilgiye gülüp geçiyorlardı.

Şansımı yine de bu isimden yana kullandım; "MİT Müsteşarı Hakan Fidan" dedim.

Yine o "muzip" gülüşü suratında beliriverdi...

Iskalamış, yanılmıştım...

Dostumun pes etmeye niyeti yoktu. "Başbakan adına son günlerde en fazla kim konuşuyor" diye sordu.

Cevabım hazırdı; "AK Parti'de kraldan daha çok kralcı mı arıyorsun. O kadar çok ki. Hangi birisini söyleyeyim?"

Dostum, "Onları kastetmiyorum. **Başbakan'ın politikalarını son günlerde en çok seslendiren kişi kim**" diye sordu.

Cevabımı beklemeden o "muzip" gülüşüyle "YALÇIN AKDOĞAN" ismi ağzından çıkıverdi.

Bir süre konuşmadan o bana, ben ona baktım.

Zihnimde Yalçın Akdoğan'ın son aylarda yazdığı yazılar beliriverdi. Erdoğan adına Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'e cevap vermesi, Bahçeli ve Kılıçdaroğlu'nu hedef alan yazıları, partinin son dönem politikalarının yazdıklarıyla paralelliği, Kürt sorunu, devletçi bakış açısı, parti politikaları Akdoğan çizgisine kaydı yaklaşımları, Başbakan'ın söyleyeceklerini kendisi üzerinden kamuoyuna yansıtması, satır araları, o aralardaki ayrıntılar...

Zihnim dağılmış, kendimi toparlamaya çalışmıştım. Doğrusu Akdoğan ismi benim için sürpriz olmuştu. Bakışlarımı dostuma yönlendirdim.

Son söz diyerek konuştu: "Sana net bilgi veriyorum. Net, altını çizerek 'net' diyorum. **Ankara, parti ve Beyefendi Akdoğan ismine odaklanmış durumda. Akdoğan'ı ve söylediklerini daha yakından takip et. 30 Eylül'ü ve sonrasında yaşanacakların kodlarını da çözmeye çalış.**"

Dostumun anlattıklarında dikkatimi çeken en önemli konu buydu. Sizlerle paylaşmak istedim. Bizlere bekleyip görmekten başka seçenek de kalmıyor zaten.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yalanlarken doğruladı

Mehmet Baransu 11.09.2012

"Başbakan'ın yerine düşündüğü isim kim" başlıklı dünkü yazımla ilgili, Yalçın Akdoğan CNN Türk'e bir açıklama yapmış. Açıklamaya girmeden önce konuyu bilmeyenler için dünkü yazımı kısaca hatırlatayım. Bir AK Partili dostumla yaptığım görüşmeyi köşeme taşıdım. Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Köşk'e çıkması durumunda kendinden sonra partiyi Yalçın Akdoğan'a teslim edeceğini, muhtemel adayın kendisi olduğunu belirttim.

İddia kamuoyunda ve medyada geniş bir yer buldu.

Akdoğan da dün konuyla ilgili kısa bir açıklama yaptı. Açıklama tam da beklediğim gibiydi. Akdoğan, köşemde yazdıklarımı, "yıpratmaya dönük" bir kampanya gibi algılamış. Bunun insafsızca bir yaklaşım olduğunu belirteyim. Yalçın Akdoğan'ı Başbakanlık danışmanlığından itibaren yakından izleyen bir gazeteciyim. Yazılarını dikkatle takip ederim. Yüz yüze kendisiyle hiç görüşmedik. Telefonla bazı konular hakkında görüşmemiz oldu.

Yanılmıyorsam son görüşmemizi "Sporun yüz karası" yazımdan sonra yapmıştık. Göksel Gümüşdağ'ı irdeleyen yazımdan sonra, Emine Erdoğan'ın yazıdan duyduğu rahatsızlığı bana iletmişti. Kendisine yazıya konu edindiğim bilgilerin duyum değil, bizzat yanımda cereyan eden olaylar olduğunu söylemiştim. O görüşmenin ayrıntısına girmeyeceğim. Konuyla ilgili söylediklerimi sanırım kendisi de hatırlıyordur.

Bu kadar girizgâhı şunun için yaptım. Sayın Akdoğan'ı "yıpratmak" için ortada bir neden yok. Bu iddiadan neden alındığını da doğrusu anlamış değilim. Ancak açıklamasının satır aralarında bu alınganlığın nedenini görmek mümkün. Akdoğan yaptığı açıklamada "bu tür haberleri ciddiye almam. Önemsemedim" demiş. Önemsemediği bir haber için niçin açıklama yapma ihtiyacı hissetti merak ediyorum.

Açıklamaya birazdan geleceğim. Önce şunu belirteyim. Başbakan Erdoğan'ın son aylarda siyaseten yaşadığı "hastalığın" benzerini Akdoğan'ın açıklamasında da görmek mümkün; "Medyayı suçlama ve her yazılanda bir artniyet arama" çabası. Erdoğan'ın bu hastalığa kimler sayesinde kapıldığını da artık anlıyorum.

İddiayı yalanlamadı ama...

Gelelim açıklamaya: "Birileri bir şeyler yapmaya çalışıyordur. Siyasette bazen bu tür haberlerin faydası olur ama çoğu zaman da zararı."

Akdoğan köşemde dile getirdiğim konunun kendisine zarar verdiğini ima ediyor. Bir ismin liderlik hedefi yoksa dünkü kulis bilgisi haberimden sonra kendisine nasıl bir zarar verildiğini anlamak doğrusu güç. Asıl niyet ise açıklamanın devamında kendisini ele veriyor.

"İsimler tartışmaya açılır. Neticede Başbakan medyaya bakıp da karar vermiyor." Açıklamanın bu son cümlesi

önemli. Akdoğan "Bu iddia doğru değil. Benim lider adaylığı gibi bir beklentim ve planım yok. Başbakan'ın da böyle bir niyeti yok" demek yerine, Erdoğan'a seslenip, "Mehmet Baransu yazısıyla benim önümü kesti ama siz medyaya bakıp karar vermeyin" demeye çalışıyor.

Akdoğan'ın bu son cümlesi üzerine fazla yorum yapmanın da doğru olmayacağını düşünüyorum. Bazen bazı yalanlamalar vardır; haberin muhatabı konuyu yalanlarken aslında olayı doğruladığının farkında bile değildir. Akdoğan'ın yaptığı gibi.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aziz Yıldırım nasıl sahte çürük raporu aldı!

Mehmet Baransu 17.09.2012

Aziz Yıldırım nasıl sahte çürük raporu aldı! Aziz Yıldırım geçtiğimiz günlerde *NTV Spor*'un konuğuydu. Bir dizi açıklama yaptı. Karşısında gazeteci olmadığı için de kamuoyunu çokça yanılttı. Programın hemen başında "asker, şehit, Atatürk" kelimeleri üzerinden sömürü yapmaktan çekinmedi.

Atatürk'ü, şehitleri, askeri ağzından düşürmeyen Aziz Yıldırım'ın, 1983 yılında sahte çürük raporu alıp askerlikten kaçtığını biliyor muydunuz? Yıldırım, askerden kaçmak için ilginç bir "sahteciliğe" imza atmış ve çürük raporu almış.

İşte çürük raporunun hikâyesi:

Yıldırım, 1983 yılında İzmir Kemaraltı Askerlik Şubesi'ne müracaat ediyor. Dört yaşındayken düştüğünü, sağ bacağında kısalık olduğunu iddia ediyor. İzmir'deki 800 yataklı Askerî Hastaneye sevki yapılıyor. Evrakta sahtecilikten, yalan beyana bir dizi hukuk dışı uygulama da işte bu sevkin ardından hayata geçiriliyor. Sevkle birlikte çok "zekice" bir işe imza atılıyor. Sosyetik güzel Süreyya Yalçın'ın da kardeşi olan Osman Yalçın, kendisinin yerine hastaneye sokuluyor.

Osman Yalçın çocukken düşüyor ve kalçasında oynama oluyor. Sağ ayağında altı santimlik bir kısalık meydana geliyor. Bu yüzden de 1983 sonbaharında **Aziz diye Osman hastaneye sokuluyor ve çürük raporu için ilk adım atılıyor**.

Rapora göre Aziz Yıldırım, 28 Ekim 1983 tarihinde hastaneye gitmiş görünüyor. Oysa hastaneye giden yeğeni Osman.

Önce **radyoloji servisi**ne uğranıyor. 31 Ekim 1983 tarihinde **21440 numarayla ilk rapor alınıyor**. Ardından 2 Kasım 1983 günü bu kez **ortopedi servisi**ne gidiliyor. Buradan da **7044 sayı numaralı rapor alınıyor** ve 12 kişilik heyetin karşısına çıkılıyor.

Röntgen raporunda Yıldırım'ın sağ bacağında eski bir kırık olduğu, "Sağ femur başı eski frakturune bağlı deforme, Femur başı yer değiştirme pozisyonu" tesbit ediliyor. Ortopedi raporunda da "sağ sias iç malkel arasında 6 cm'lik kısalık olduğu" belirleniyor.

Bu raporların ardından **4 Kasım 1983 günü Askerî heyet kendisine "askerliğe elverişli değildir" raporu veriyor ve Yıldırım sahte çürük raporuyla askerlikten kurtuluyor**.

Heyet raporunun altında **Prof. Dr. Oktay Karakaş**'ın yanı sıra 11 ayrı ismin imzası var. Ege Ordu'su adına da Kıdemli Albay **Nuri Akkaş** rapora uygundur imzası atıyor.

Ortopedi raporunu veren kişi ise 1983 yılında askerliğini Tabip Asteğmen olarak yapan **Dr. H. Coşkun İncesoy**. İncesoy şuan Mehmet Akif Ersoy Kalp ve Damar Hastalıkları Hastanesi'nde çalışıyor. Kendisiyle telefonla görüştüm. 1983 yılında askerliğini Tabip Asteğmen olanak İzmir'deki hastanede yapmış. Ortopedi servisinde çalışmış. Üzerinden yıllar geçtiği için **raporla ilgili bir şey hatırlamasının mümkün olmadığını söyledi**. Kendisine telefonda konuyu özetledim. Bana "Aziz Yıldırım kim" diye bir de soru sordu. Fenerbahçe Kulübü Başkanı cevabım üzerine de kendisini hatırladı. Dr. İncesoy konuyu hatırlamadığı gibi kendisinin yerine birinin servise sokulmasını anlamalarının da mümkün olmadığı notunu düştü. **"Röntgen çekilir biz de görüneni raporlarız" dedi.**

Radyoloji raporunu veren kişi ise yine o dönem Tabip Asteğmen olarak askerliğini yapan **Dr. Veli Tanrıöver**. Tanrıöver'in İstanbul'da çalıştığı hastaneleri aramama rağmen kendisiyle görüşemedim. Ancak Dr. İncesoy, Tanrıöver'in o dönem Radyoloji bölümünde çalıştığını doğruladı.

Şu notu yeri gelmişken düşeyim. Aziz Yıldırım diye Osman Yalçın'ın filmleri çekildiği için her iki doktorumuzu da suçladığım zannedilmesin. Onların çekilen filmleri yorumlayıp, rapor yazdıklarını tahmin ediyorum.

İşte Aziz Yıldırım'ın çürük raporunun hikâyesi bu. Kendi yerine yeğeni Osman Yalçın hastaneye sokuluyor ve sahte çürük raporu alınıyor. Böylece askerlikten kaçıyor. Her yazdığıma dolaylı ya da dolaysız bir açıklama yapma ihtiyacı hisseden **Aziz Yıldırım, umarım şu soruları mı da cevaplar**.

Sağ ayağınız altı santim kısa mı? Sizin yerinize Osman Yalçın mı heyetin karşısına çıkarıldı? Osman Yalçın da aynı hastaneden aynı raporu aldı mı? Hastanede iki rapor var mı? Osman Yalçın'ın ayağının gerçekten altı santim kısa olduğu ve özel ayakkabı kullandığı doğru mu? Her fırsatta Atatürk'ün kulübüne başkanlık yaptığınızı söylüyorsunuz. Atatürk'ün kulübünün başkanının sahte çürük raporu alıp askerlikten kaçması ne kadar etik? Nihat Özdemir kimdir? Bu kişinin çürük raporuyla ilgisi nedir? (Bu kişinin LİMAK Yönetim Kurulu Başkanı Fenerbahçe eski yöneticisi Nihat Özdemir olmadığı notunu düşeyim.)

Aziz Yıldırım askerlik konuksunda son günlerde rahat olmasının "Bu iş artık bitti" demesinin de bir nedeni var. Çünkü şike davasının görüldüğü günlerde kalbine stent takıldı ve artık askere alınmayacak. **Eğer stent takılmasaydı, kamuoyuna açıkladığım bu belgeden sonra "paşa paşa askere gidecekti".**

Not: Bir not da "araştırmacı soruşturmacı gazeteci" **Uğur Dündar**'a... Sayın Dündar, 28 Şubat sürecinde Bakan Bahattin Şeker'in asker kaçağı olduğunu ekranlara getirmiştiniz. Kendi kulüp başkanınızın bu durumu hakkında ne düşünüyorsunuz? Fenerbahçe gibi bir kulübün başkanının çürük raporuyla askerlikten kaçması Atatürk'ün kemiklerini sızlatır mı?

Not: Sayın **Yaşar Büyükanıt**... Yıllarca maçları yan yana omuz omuza birlikte izlediğiniz bir ismin sahte çürük raporuyla askerlikten kaçtığını biliyor muydunuz? Ne düşünüyorsunuz?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hukuk yönetime el koydu!

Mehmet Baransu 22.09.2012

Demokrasi ve hukuk tarihimiz açısından bir dönüm noktasıydı dün yaşananlar. 2003 yılında seminer adı altında yapılan darbe toplantısı, 2010'un ocak ayında ilk kez kamuoyuna yansıdı. Soruşturma ve sonrasında açılan dava... İhtilal ve ihtilale teşebbüs mahkeme konusu oldu. Ve işte o davada hâkimler son sözünü dün söyledi. Ve bir darbe planı ilk kez hukuki bir karara bağlandı. Bu bir hukuk devrimiydi.

Mahkemenin açıkladığı kararla birlikte ne söyleyeceği en fazla merak edilen kişi olduğumun farkındayım. Daha önce bir yazımda da belirttiğim gibi "Balyoz darbe planını ortaya çıkaran gazeteci olarak, yargılamanın devam ettiği süreçte sessiz kalmayı tercih ettim. Çünkü olayı ortaya çıkaran gazeteciydim ve davanın bir tarafı gibi görünmek istemiyordum. Yaptığım, 2003 yılında yapılan bir darbe planını, tüm belgeleriyle haberleştirmek ve kamuoyuna yansıtmaktan ibaretti. Davanın bir tarafı değildim."

En az yargılananlar kadar kararın ne olacağını ben de günlerdir merakla bekliyordum. Ve dün açıklanan kararla eski Hava Kuvvetleri Komutanı emekli Orgeneral Halil İbrahim Fırtına, eski Deniz Kuvvetleri Komutanı emekli Oramiral Özden Örnek ve eski 1. Ordu Komutanlarından emekli Orgeneral Çetin Doğan ve Ergin Saygun ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Darbeye eksik teşebbüs gerekçesiyle ceza 20 yıl hapis cezasına indirildi. Üç isme verilen cezanın gerekçesi "Türkiye Cumhuriyeti İcra vekili heyetini cebren ıskat veya vazife görmekten cebren men etmeye teşebbüstü."

Davanın diğer sanıklarına ise 15 ila 18 yıl arasında değişen hapis cezası verildi. 34 sanık için ise beraat kararı çıktı.

İnsanların hapse girmesinden mutlu değilim. Ancak hayatın ve hukukun bir kuralı var. Herkes yaptığının sorumluluğunu üstlenmeli. Hukuk da bunun için var. Ve suç cezasız kalmamalı, kalmıyor da.

Mahkeme heyetinin bir ifadesi dikkatimi çekti. "Eksik teşebbüs." Oturup bir an düşündüm. Ya eksik teşebbüs olmasaydı. 2003 yılında darbe gerçekleşseydi. Sadece İstanbul'da statlarda toplanıp sorguları yapıldıktan sonra hapse konulacak 200 binin üzerinde insan.

Onların milyonları bulan aileleri. Milyonlarca gözaltı. İşkence. Hapis. Ve yeni bir 12 Eylül. Bugün acaba nasıl bir Türkiye olurdu?

Dediğim gibi bir insanın hapse girmesi acı. Ağırlaştırılmış müebbet cezası alması ise daha acı. Bence bundan daha acı olanı tam teşebbüsün gerçekleşme olasılığı.

Bu karar Türkiye'de devrim niteliğinde olacak. Artık darbe planlamanın çok da rahat yapılacağını düşünmüyorum.

Bu karara rağmen darbe riski var mı?

Halen olduğu kanaatindeyim. Anayasa, yasalar, askerî kanunlar ortadayken. Orta yerde duruyorken. Henüz yeni bir anayasa yapamamışken.

Dün mahkemenin verdiği karar elbette ki çok tartışılacak. En ince ayrıntısına kadar. Umarım adalet terazisi şaşmamıştır. Ve bir insanın bile hakkı, hukuk adına gasp edilmemiştir.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tam teşebbüsçü darbeciler!

Mehmet Baransu 23.09.2012

Tam teşebbüsçü darbeciler! Balyoz kararının açıklanmasının ardından televizyon ve gazetelerde yapılan yorumlara baktım. Cumhuriyet tarihinin en önemli davalarından biri görülmüştü. İlk kez bir darbe sivil mahkeme tarafından karara bağlanmış, darbeye teşebbüs eden kimi isimlere ağırlaştırılmış hapis cezası verilmişti. Ancak ekranlar bunun farkında bile değildi. Yorum yapanların kimi davanın içeriğiyle ilgili hiçbir bilgiye sahip değilken bazıları ise tıpkı Balyoz'da kullanılacak gazeteciler listesinde olduğu gibi görevlerine kaldıkları yerden devam ediyordu. Sanıkların ailelerini ve avukatlarını anlayabilirdim. Peki, kendisine "gazeteciyim" diyenlere ne demeliydi?

Karar kendilerini memnun etmemişti. "İntikam" alındığını düşünüyorlardı. "Üretilmiş, fabrikasyon sahte delillerle" cezalar verilmişti.

Gazetem benden Balyoz'la ilgili bugün de bir yazı istedi. Dün oturup düşündüm. Ne yazmalı diye? Düşünürken aklıma bu **"gazetecilerin"** durumu geldi.

Gördüklerim, izlediklerim, okuduklarım, bilgisizlikten mi kaynaklanıyordu yoksa **"kendilerine" yeni bir görev** mi verilmişti?

İnanın çok düşündüm. Bu kişilerin son 17 yılda yaptıkları gözümün önünden bir film şeridi gibi geçti. 28 Şubat, 2003-2005, 27 Nisan, 367 ve yüzlerce olay.

Aralarında genel yayın yönetmenliği yapmış isimlerin de bulunduğu bu kişilerin geçmiş sicili çok da temiz değildi.

<u>Yazının devamını okumak için tıklayın.</u>

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kardeşim Abdullah Gül!

Mehmet Baransu 01.10.2012

AK Parti 4. Olağan Kongresi dün Ankara'da yapıldı. Kongre öncesi basın mensuplarında olduğu gibi partililerde de büyük bir beklenti vardı. Genel Başkan Tayyip Erdoğan, son kez genel başkanlığa aday olacak, partinin 2023 yılı programı, yeni yol haritası belirlenecekti. Çıta yükseltilmiş, verilecek mesajlara kilitlenilmişti.

Erdoğan her zaman olduğu gibi büyük bir coşkuyla salona girdi. Kısa bir süre sonra da kürsüdeki yerini aldı. Salon konuşmaya odaklanmıştı. Basın tribünlerinde kalem ve kâğıtlar çıkarılmış, bir sonraki günün manşetiyle ilgili notlar tutulmaya, tahminler yapılmaya başlanmıştı.

Erdoğan konuşmaya başlamış, yaklaşık bir saat geçmesine rağmen kamuoyunun ve basın mensuplarının beklediği mesajlar bir türlü gelmemişti. "Candaşıyla, yandaşıyla" basın tribünlerinden homurtular yükseliyordu.

İşte tam da bu anlarda Erdoğan Kürt meselesine giriş yaptı. Kalemler tetikte, gözler kürsüde verilecek mesajlara odaklanıldı. Salonda büyük bir sessizlik vardı. Dakikalar geçiyor, kelimeler cümleleri, cümleler paragrafları takip ediyor ancak beklenen mesaj kürsüden bir türlü gelmiyordu. Fırat'ın ötesine geçen Başbakan, "Kürt kardeşlerim teröre yeter artık deyin, cesaretle sesinizi yükseltin. Yeni dönemi, yeni süreci sizinle birlikte çizelim" cümlelerinin ötesine geçemiyordu.

Yaşanan tam bir hayal kırıklığıydı. Bazı basın mensupları Erdoğan'ın konuya tekrar döneceği tahmini yapsa da çevremdekilere "Başbakan son sözünü söyledi" dedim.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Savunma Bakanı'na açık mektup!

Mehmet Baransu 08.10.2012

Fenerbahçe Kulübü Başkanı Aziz Yıldırım'ın askerlikten kaçmak için nasıl sahte çürük raporunu aldığını 17 Eylül 2012 günü bu köşeden sizlerle paylaşmıştım. Okuyamayanlar, unutmuş olanlar için kısaca hatırlatayım. Yıldırım, 1983 yılında askerden kaçmak için ayağı altı santim kısa olan kuzeni Osman Yalçın'ı yerine muayeneye sokmuş ve sahte çürük raporu almıştı. Raporu, konuyla ilgili belgeleri (sayı ve tarih numaralarını vererek), raporun altında imzası bulunan doktorların isimlerini yayımlamıştım. Doktorlardan biriyle de görüşmüştüm.

Yayımladığım belge ve yazdığım yazı basında ve kamuoyunda geniş yer buldu. Aziz Yıldırım da konuyla ilgili "ilginç" bir açıklama yaptı. İlginç diyorum çünkü, yazdıklarımın yalan olduğunu söyleyemeyen Yıldırım, şark kurnazlığı yapıp, "belgelerin orijinallerini açıklasınlar" dedi. Ardından da "bana 24 saat verip orijinallerini yayımlamazsam mahkemeye vereceğini" açıkladı.

Yaptığı tam bir şark kurnazlığıydı, çünkü sahte çürük raporunun orijinalleri bende değil, o sahte raporu veren hastanede, Milli Savunma Bakanlığı'nda ve Askere Alma Daire Başkanlığı'ndaydı.

Mahkemeye verilip verilmediğimi merak ettiğinizin farkındayım. Sosyal paylaşım sitesinden de bu yönde çok sayıda soru geliyor. Hemen söyleyeyim. **Aziz Yıldırım'ın 24 saatinin bugün itibariyle 24x17 gün olduğunu bilememişim. Anlayacağınız mahkemeye henüz verilmedim.**

Bu kadar giriş yapmamın aslında bir nedeni var. Sadede gelip, asıl konuya gireyim. Yıldırım'ın ilk 24 saatinin dolmasını bekleyip, ardından konuyla ilgili Genelkurmay Başkanlığı ve Milli Savunma Bakanlığı'na bazı sorular sordum. Her iki kurum da bana döndü.

Genelkurmay Başkanlığı konunun muhatabının kendileri değil, Milli Savunma Bakanlığı olduğunu açıkladı.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emir veren Öğütçü değil, Ataç

Mehmet Baransu 15.10.2012

Emir veren Öğütçü değil, Ataç **Koç Müzesi**'ne hediye edilen **Uluç Ali Reis Denizaltısı**'nda 2008 yılında bulunan **TNT kalıpları ve patlayıcılar**ı sanırım hepimiz hatırlıyoruz. Denizaltının bakımından sorumlu emekli bir astsubay tarafından 14 Kasım 2008'de bulunmuştu patlayıcılar.

Konu önce müze müdürüne, ardından da dönemin **Kuzey Deniz Saha Komutanı Koramiral Ahmet Feyyaz Öğütçü**'ye haber verilmişti. Buradan alınan patlayıcılar incelenmek üzere Beykoz SAS Grup Komutanlığı'na götürülmüş, incelemenin ardından da tutanakla imha edilmişti.

Yaşanan bu olayı 10 Mayıs 2009 tarihinde Taraf'ta **"Ya patlasaydı?"** manşetiyle ilk kez okurlara duyurmuş, patlayıcıların fotoğraflarını, imha tutanağını yayımlamıştım. Ve askerî yetkililere şu soruyu sormuştum; **"Patlayıcılardan İstanbul Emniyet Müdürlüğü niçin haberdar edilmedi?"**

Daha sonra yaşanan süreci de hatırlıyorsunuz. 9 Temmuz 2009 tarihinde **Cumhuriyet Savcısı Zekeriya Öz**, Koç Müzesi'nde keşif çalışması yapmış, patlayıcıların denizaltında unutulduğu yönündeki askerî yetkililerin açıklamalarına inanmadığını belirten şu cümleleri saf etmişti: "**Patlayıcılar kolaylıkla bulunamayacak bir yere saklanmış. Günlük yaşım koşullarında unutulması mümkün değil. Basit bir işlem ile kullanıma hazır hâle getirilebilir.**"

Öz'ün bu açıklamalarının ardından **Kafes Eylem Planı** kamuoyuna yansımış, planın "**Notlar**" kısmında **bombanın çocukların ziyareti sırasında kullanılacağı** iddia edilmişti. Ardından da soruşturma başlatılmış, bir grup asker tutuklanmıştı.

2009 yılında kamuoyuna yansıttığım bu olayı tekrar ele almamın iki önemli nedeni var. Hatırlarsanız, **Poyrazköy**, **Amirallere Suikast** ve **Kafes Eylem Planı** davaları birleştirilmişti.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nihat Özdemir'den...

Mehmet Baransu 18.10.2012

11 Mayıs 2012 tarihinde "Şeytan şikede gizlidir" yazımla ilgili Nihat Özdemir mahkeme kararıyla bir tekzip metni göndermiş. Kısaca şunu söyleyeyim. Her şeyin gözönünde olduğu, zamanın gerçekleri ortaya çıkardığı şu günlerde, konuyu incelemeden karar veren mahkemelerden tekzip metni aldırmak kolay. Başka bir yorum yapmadan metni aynen yayımlıyorum. Okuduğunuzda niçin yorum yapmadığımı sizler de anlayacaksınız.

Tekzip Metni:

Tekzip konusu haberde "Türkiye Futbol Federasyonu'nda şike ve teşvik soruşturmasıyla ilgili süren disiplin soruşturmasındaki son rezaletleri yaklaşık bir haftadır bu köşeden sizlerle paylaşıyorum. Bugün, iplerin koptuğu sürecin nasıl tersine döndüğü, kimlerin bu dönemde aktör olarak olayların perde arkasında yer aldığı ile ilgili notları aktaracağım.

..

Soruşturmayı kapatmak isteyen "çete", bu bilimsel makaleden haberdar oldular. Bu makaleyle çetenin "sahaya yansımıştır, yansımamıştır" tezi de çökecekti.

Disiplin Kurulu'nun çalışmaları ve tavrının ortaya çıkmasının ardından, düğmeye basıldı. Fenerbahçe Kulübü Yöneticisi Nihat Özdemir ve NTV Spor Yorumcusu Rıdvan Dilmen bu süreçte etkin rol alan isimlerin başında yer aldılar.

...

İlk amaç Genel Kurulda 58. Madde ile ilgili düzenlemenin geçmemesi ve yönetimi istifaya davet etmekti. Bu başarıldı.

...

Kulüpten, özellikle Ali Koç ve Nihat Özdemir'den aldığı talimatlarla bir bir yerine getirdi.

... işte tüm bu süreçlerin perde ardındaki isim Dilmen, Fenerbahçe Kulübü'yle de sık sık istişare yapmış, süreç adım adım, planlı bir şekilde hayata geçirilmişti.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yatırımcı ya kumarbaz ya doküman okumuyor

Mehmet Baransu 21.10.2012

Yatırımcı ya kumarbaz ya doküman okumuyor Galatasaray'da son günlerde finans yapısıyla ilgili değişik iddialar dile getiriliyor. Hisse satışı ve sermaye artırımı sonrası zarara uğratıldığını düşünen bir grup yatırımcı sosyal medya başta olmak üzere, yazılı ve görsel basında konuyu kamuoyunun gündemine taşıdılar. Bu gruptan bazı isimler benimle de görüştü. Sermaye artırımının, hisse satışının kendilerinden gizlendiği gibi bir dizi teknik konunun da içinde barındığı iddialarını dile getirdiler.

Kendilerine de söylediğim gibi borsa, hisse senedi gibi teknik konulardan fazla anlamam. Tek yapacağım şey iddiaları kulübe sormaktı ve öyle yaptım. Galatasaray Kulübü Başkanı Ünal Aysal başta olmak üzere, bazı yöneticiler ve kulübün profesyonel çalışanlarına iddiaları sordum. Verdikleri cevabı yorumsuz bir şekilde sizlerle paylaşıyorum:

Galatasaray ölmüştü!

"Göreve geldiğimizde, kulüp hasta yatağında ölmüştü. Mali açıdan eksi 245 milyon TL'deydik. Hisse sahiplerinden bir tanesi müracaat etmiş olsaydı, şirket iflas ederdi. 16 milyon dolar da aylık giderimiz vardı. Gelir yoktu ve eski yönetim de gelirleri 2014 yılına kadar kullanmıştı. Kulübün 327 milyon dolarlık borcu vardı. Yaşamamız için bir mucizeye ihtiyaç vardı. Böyle bir mucize de yoktu. Ekonomide mucize diye bir şey olmaz. Teknik imkan vardır. Teknik imkan da şirketin kurucularına gidip şirkete para konulmasını istemekti. Biz de bunu yaptık. Hisse senedi satmak için mali genel kurula gittik. Kurulda önceliğimizin hisse senedi satışı olmadığını söyledik. 'Hisse senedini repo yapabiliriz' dedik. Bir bankayla da görüşmüştük o zaman. Aynı konuşmada 'repo olmazsa bir miktar hisse senedi satmak zorunda kalabiliriz' de dedik. Bu konuşmamızda çok net. Bu cümlemi okumadıkları için repo yapacaklardı, satış yaptılar deniyor.

Repo için mevzuat uygun değildi

Türkiye'deki hukuk mevzuatına baktık.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Kurban' ettiklerimiz

Mehmet Baransu 22.10.2012

Kurban...

Hz. İbrahim'in evlatla, insanlığın "itaatle" imtihanı.

Kurban. İmtihanların en zoru. Evladın feda edilmesi.

Kurban; Allah'ın emrine teslim olma.

Senelerce evlat hasretiyle yanan bir babanın, yaşlılıkta kendisine verilen ödülü, İsmail'ini kurban etmesi.

İbrahim; "Allah dostu", "şefkatin babası".

Şefkatle, merhametle, evlatla imtihan.

İsmail; İnsanlığın "nesille" imtihanı. Neslin kesilmesi...

Ve İsmail'in büyümesi...

Çocukluktan kurtulup, babasıyla koşma yaşına geldiğinde 'imtihanla' yüzleşmesi.

Görülen bir rüya...

"Evladım, ben rüyamda seni boğazlamaya giriştiğimi görüyorum, nasıl yaparız bu işi, sen ne dersin bu işe?" hakikatiyle yüzleşme.

Oğlun babaya: "Babacığım, hiç düşünüp çekinme, sana Allah tarafından ne emrediliyorsa onu yap. İnşallah Allah'ın izniyle benim de sabırlı, dayanıklı biri olduğumu göreceksin!" cevabı.

Ve rüyaya sadık kalma.

Allah'ın emrine boyun eğme.

Görülen bir rüyaya itaat. Buna rağmen küçük bir işarete teslimiyet.

Ateşle imtihanın yetmemesi. İsmail'in kurban edilmesi.

İbrahim'in oğlu İsmail'i şakağı üzerine yatırması.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu takıma şok lazım!

Mehmet Baransu 29.10.2012

Kürt sorunu ve bu bağlamda son günlerde yaşanan ölüm oruçları, her geçen gün Türkiye'nin en önemli konusu olmaya doğru gidiyor. Çözüm bulunamaması hâlinde, 2000 yılında yaşadığımız "Hayata Dönüş" operasyonundaki benzer sahnelerle de karşılaşmamız sözkonusu. Ölüm oruçları gittikçe uluslararası bir sorun hâline gelecek gibi.

Bugün, siyasetin sıkıştığı bu alana bir "giriş" yapacağım. Giriş dedim çünkü; özellikle 30 yıldır artarak devam eden bu sorun ve çözümle ilgili değerlendirmelerin bir yazıya sığmayacağını biliyorum. Önce durum tesbiti yaparak konuya gireyim.

AK Parti, 10 yıllık siyasi hayatımızda gündemi belirleyen temel aktördü. Muhalefet, özellikle CHP ve MHP bu süreçte AK Parti'nin belirlediği alanlarının dışına çıkamadı. Her iki parti de siyasi aktör olmaktan uzak bir görüntü çizdi. Öyle ki ana muhalefet partisi grup konuşmalarını iktidarın ardından yapıp, onun söylemlerine cevap verme üzerine bir strateji kurdu. Ve bunda da ne kadar başarılı olduğu ortada.

Bu siyasi boşlukta Recep Tayyip Erdoğan ve arkadaşları, topu istedikleri gibi çevirdiler. Tempoyu kendileri belirledi. Zaman zaman tempo yükseltildi, gerekli görüldüğü anlarda düşürüldü. AK Parti, CHP ve MHP'nin, statüko üzerine kurulu savunma anlayışındaki açıkları da iyi görüp, değerlendirdi. Bu alanlara pres yapmaktan geri durmadı. Presten her iki partiyi de bunaltmanın ötesinde, ne yapacağını bilemeyen bir muhalefetle karşı karşıyaydık. Verkaçlar, sağdan, soldan yapılan ortalar, "derin"lemesine paslar, savunma arkasına sızmalar, kaleye atılan şutlar, çok kolay bir şekilde gole çevrildi.

Bu oyunda, muhalefet partilerinin unuttuğu bir nokta vardı. Türkiye, futbolu, güzel oyunu ve golü seviyordu. Takım ayrımı yapmaksızın güzel oyunu destekliyordu.

İşte bu oyunda Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ve askerin muhalifliği dışında AK parti'yi zorlayan takım olmadı.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

GS yatırımcısı: 'Dolandırıldık, gerçekler saklanıyor'

Mehmet Baransu 31.10.2012

GS yatırımcısı: 'Dolandırıldık, gerçekler saklanıyor' Galatasaray yönetiminin küçük yatırımcıyı dolandırdığı iddiasını geçen hafta Başkan Ünal Aysal ve profesyonel yöneticilere sormuş, aldığım cevapları buradan sizlerle paylaşmıştım. Aynı yazımda borsa, hisse senedi gibi içeriğinde teknik konuların olduğu bu alanı fazla bilmediğimi de not olarak düşmüştüm. Konuyla ilgili bilgim olmamasına rağmen, yazı yazmamın nedeni ise dolandırıldığını söyleyen isimlerin ısrarla bu konuyu gazeteci olarak gündeme getirmemi istemeleri.

İşte bu nedenle, geçen hafta Başkan Ünal Aysal'la konuşmuş ve iddialara verdiği cevapları sizlerle paylaşmıştım. Aysal'ın sözlerinin ardından yine onlarca isimle biraraya geldim. Aysal'ın, sözleriyle kamuoyunu yanılttığını söylüyorlar. Konuyla ilgili de hayli malzeme, doküman ve belge toplamışlar. İçlerinden bazıları da kulübün kendilerinden bazı gerçekleri saklayıp zarar etmelerine neden olduğu için yöneticileri ve şirketi mahkemeye vermiş.

Zarar eden yatırımcıların iddialarından önce şunu belirteyim. Ellerinde onlarca resmî belge var. Bu konuda haklı olduklarını gösteren yüzlerce belgeyi de benimle paylaştılar. Konu da zaten mahkemeye intikal etmiş durumda. Bugün itibariyle 15 kişi bilerek, organize bir şekilde zarar ettirildikleri gerekçesiyle mahkemeye müracaat etmişler. Aslında sayı bir hayli kabarık. İçlerinden bazıları asker, memur ya da işadamı oldukları için mahkemeye gidemiyorlar. Kulübün etkili çevrelerinden ve bu konuda iddiaları araştırmayan devlet ve SPK'dan korkuyorlar. Kendilerine dolaylı baskı gelmesinden, ticari ve kamu hayatlarının zora gireceğinden, ihale alamayacaklarından dem vuruyorlar. Korkularının nedenleri bu.

Görüştüğüm isimlerin Başkan Ünal Aysal'a cevaplarıyla başlayayım. Başkan'ın bana söylediği "göreve geldiğimizde şirket iflas etmişti, ölmüştü" sözlerine resmî bilançodaki rakamlarla cevap veriyorlar; "Başkan göreve gelir gelmez bilanço düzenletmiş ve bu bilançoda şirketin 57.298.324 TL artı öz sermayesi olduğunu halka duyurmuştur.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Her Türk asker doğmaz!

Mehmet Baransu 05.11.2012

Geçen hafta bu köşede terör ve Kürt sorunu hakkında AK Parti'nin girdiği çıkmazı futbol üzerinden değerlendirmiştim. Son 10 yılın durum tesbitini yapmış, AK Parti'nin ipleri eline alması için artık bir karar vermesi gerektiğini söylemiştim. Kararın ardından sorunun çözümü için yapılması gerekenlere bu hafta dikkat çekeceğimi belirtmiştim.

Ancak dün önemli bir gelişme oldu. Şike Davası'ndan toplam altı yıl üç ay hapis cezası alan Fenerbahçe Kulübü Başkanı Aziz Yıldırım'ın cezaevinde yatarken bedelli askerlikten faydalandığı ortaya çıktı. Bu gelişmeden dolayı sizlerden özür dileyerek bu yazımı bir hafta sonraya erteliyorum.

Yıldırım'ın bedelli askerliğe müracaat ettiği haber önceki gün *Habertürk* gazetesinde **Yasemin Güneri** imzasıyla kamuoyuna duyuruldu. Belge de gazetede yayımlandı. Önce Yasemin'in haberinden ayrıntıları okuyalım. Ardından değerlendirmemize geçelim.

Yıldırım, cezaevinde yatarken, Bedelli Askerlik Yasası'ndan faydalanmak için Milli Savunma Bakanlığı Askerlik Şubesi Başkanlığı'na müracaat ediyor. Avukatı Abdullah Kaya aracılığıyla bankaya bedelli askerlik ücreti olarak 30 bin TL yatırıyor. 21 Mart 2012'de de askerlikten muafiyet alıyor.

Hatırlarsanız, yaklaşık bir buçuk ay önce Yıldırım'ın 1983 yılında "ayağım 6 cm. kısa diyerek" çürük raporu almak için İzmir'de askerlik şubesine müracaat ettiğini yazmıştım. Gerçekte Yıldırım'ın ayağı kısa değildi. Ayağı 6 cm. kısa olan kuzeni Osman Yalçın'ı kendi yerine askerî heyetin karşısına çıkartmış ve sahte belgeyle çürük raporu almıştı. Askerlikten kaçmıştı.

Bu yazım üzerine Yıldırım alelacele bir açıklama yapmış, belgelerin orijinallerini 24 saat içinde açıklamamamı aksi hâlde beni mahkemeye vereceğini söylemişti. Yıldırım'a şu cevabı vermiştim: "Belgelerin orijinalleri devlette. Mahkemeye beni vermeni çok istiyorum. Sahte evrakla çürük raporu aldığın kanıtlanacak. Ama çok iyi biliyorum ki beni mahkemeye veremeyeceksin."

Aynen dediğim gibi oldu ve Yıldırım 24 saatin üzerinden aylar geçmesine rağmen, beni mahkemeye veremedi. Bunun üzerine evrakta sahtecilik yaptığı, sahte belgelerle çürük raporu aldığı iddiasıyla kendisini hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulundum. Başsavcılık önceki gün konuyu değerlendirip, iddia olunan suçun işlendiği yerin İzmir olduğunu belirtip, dosyayı "yetkisizlik" kararıyla İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı'na gönderdi. Dosya artık İzmir'de.

Sanırım şu soru herkesin aklını kurcalıyordur. Sahte çürük raporuyla askerlikten 1983 yılında muaf olmasına rağmen, Yıldırım Mart 2012'de neden bedelliye müracaat etti?

Bu sorunun iki cevabı var.

Birincisi; çürük raporu belgesini yayımlamadan aylar önce Yıldırım'ın sahte belgelerle çürük raporu aldığını kamuoyuna duyurdum. Bu belgenin peşinde olduğumu, aldığım an da yayımlayacağımı deklare ettim.

Bu açıklamamdan rahatsız olan Aziz Yıldırım, belgeyi ortaya çıkaracağımı ve tekrar askere gönderileceğini çok iyi bildiği için bedelliye müracaat etti.

İkinci neden ise hükümetin Aziz Yıldırım benzeri sahte belgelerle çürük raporu alanları kurtarmak için çıkan yasadaki maddeye bir ilave yapması.

İlave edilen madde şöyle: "Bu yasadan önce, haklarında askerliğe elverişli olmadıkları yönünde verilen kararlardan dolayı askerlik hizmetinden muaf tutulanlar da altı ay içinde başvurmaları halinde yaş sınırı

aranmaksızın bu düzenlemeden yararlanacak. Yasadan yararlanacaklar hakkında saklı, yoklama kaçağı ve bakayadan dolayı idari ve adli soruşturma ve kovuşturma yapılmayacak, başlatılmış olanlar da sona erdirilecek."

Meclis'ten çıkan yasa aynen böyleydi. Türkçesi ise aslında şuydu: "Sahte belgelerle, sahte çürük raporu alanlar, 30 bin lira yatırırlarsa, askere kendilerini göndermeyeceğiz. Sahteciliklerinin üstünü örtüp, kendilerini yargılamayacağız."

Yasaya eklenen bu maddeden dolayı Yıldırım, bedelliye müracaat etti ve askere gitmekten kurtuldu. **Meclis'te** şikecilerin aklanmasının ardından, bu kez de bedelli yasasıyla sahte belgelerle sahte çürük raporu alanlar kurtarıldı.

Hatırlarsanız, Aziz Yıldırım'ın sahte çürük raporunu yazmamın ardından Milli Savunma Bakanlığı'na da konuyla ilgili suç duyurusunda bulunmuştum ve bakanlığın konuyu sumen altı edeceği yönünde kuşkularımın olduğunu bu köşeden yine sizlere aktarmıştım. **Bakan İsmet Yılmaz bu sahtecilik karşısında başını kuma gömmüş ve susmayı tercih etmişti. Kamuoyuna gerçekleri açıklayamamıştı.**

Bugün bunun nedenini çok daha iyi anlıyoruz.

Sayın Başbakan'a da bu gerçeklerin ardından şu soruları sormak istiyorum. Şike sürecinde "kişilerle kurumları ayıralım" demiştiniz. Şimdi sahte belgeyle çürük raporu alanları, kimlerle ayırmamız gerekiyor? El birliğiyle sahteciliğin üstünün örtülmesini siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu ülkede gariban Mehmetler şehit olurken, sahtecilik yapanlar hükümet, bakanlar, siyasiler, milletvekilleri eliyle korunuyor. Artık buna şahit oluyoruz.

Aynı isimler, Genelkurmay başkanları tarafından karargâhta kabul edilip bir de yan yana, omuz omuza maç izliyor. Vatan şehit olan Mehmetçiklerle değil, onlarla gurur duyuyor.

Son sözüm şudur: "Zalimlerin değil, mazlumların yanında yer alan, sözde değil, özde adamlara ihtiyacımız var."

Yaşar Büyükanıt'ın kulakları çınlasın!

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yeni bir yol lazım

Mehmet Baransu 12.11.2012

Ölüm oruçlarının gündemde olduğu bugünlerde **AK Parti'nin Kürt ve terör konusunda acilen ilk etapta** yapması gerekenleri yazacağımı iki hafta önceki yazımda sizlerle paylaşmıştım. Aynı yazımda hükümetin terör ve Kürt sorunu kapsamında bir karar verip, "PKK-Öcalan-BDP" üçlüsünün peşinden gitmemesi gerektiğine de vurgu yapmıştım. Kendi yol haritasını belirleyip, oyunu kendi yönlendirmeliydi.

Bu hafta kısaca bu konuya bir giriş yapmak istiyorum. 30 hatta yüz yıllık bir sorunun bir iki yazıyla anlatılamayacağını da biliyorum.

Hükümet terör ve Kürt sorunu konusunda iki ayrı yol haritası belirlemeli. Eğitim, dil, kültürel haklar, Kürtçe savunma, Kürtçe isimler, yeni anayasa hiçbir pazarlık yapılmadan, hükümet tarafından hızlı bir şekilde hayata geçirilmeli. Bir yıllık yol haritası belirlenip, bu konu kamuoyuyla paylaşılmalı. Bu konularda hiç kimseyle pazarlık yapılmayacağı, terörle mücadelenin bu konulardan ayrı ele alınacağı net bir şekilde vurgulanmalı. Terörün arkasından gidildiği, pazarlık yapıldığı izleniminin doğru olmadığı bu yol haritasıyla kamuoyunda pekiştirilmeli.

Yıllardır dile getirilen **âkil adamlar konusunun çözüm için yardımcı olacağını düşünmeyenlerdenim**. Türkiye'de âkil adamlar olarak bugüne kadar öne sürülen isimlerin çoğu politize olmuş durumda. Bu isimler çözüm odaklı konuşmaktan ziyade, siyasi kazanım elde etme veya siyasi pozisyonlarını koruma amacındalar. Kaldı ki âkil adamları PKK'nın ve bölge halkının da çok dikkate almadığı unutulmamalı. Öcalan'ı dikkate almayan bir örgütün âkil adamları dikkate alacağını düşünmek de çözüm ve barışı ertelemekten öteye gitmeyecektir. Bu isimlerin bugüne kadar otaya somut bir yol haritası çıkartmadıkları da işin başka bir yönü.

Kürtlerin sadece BDP'den ve PKK'dan ibaret olmadığını hükümet artık anlamalı. Barış yanlısı öteki Kürtlerle sorun daha sık konuşulmalı. BDP'nin, Kürtlerin çoğunluğunu temsil etmediği unutulmamalı. Buradan BDP'yle konuşulmasın teklifinde bulunduğum düşünülmesin. Hükümet BDP kadar siyasallaşmamış öteki Kürtlere de söz hakkı vermeli.

Daha önce yapılan Kürt açılımına benzer yeni bir açılım hayata geçirilebilir. Ancak bu açılım, kamuoyunun yakından tanıdığı sanatçılarla değil, bölge halkıyla yapılmalı. Açılım için Beşir Atalay yerine yeni bir isim bulunmalı. Sayın Atalay daha önce aldığı görevde yaptığı basit hatalardan dolayı bir güven sorunu yaşamıştır ve yola güven sorunu olan biriyle çıkmak doğru bir karar değildir.

Yeni isim vicdanlara seslenen, Bülent Arınç veya Arınç tarzı bir isim olabilir. Kuvvetle muhtemel üç dönem şartından dolayı siyasete ara verecek olan Arınç, bence yeni süreç için en doğru isim. Parlamento dışından da bu sonunun çözümüne büyük katkı sağlayacaktır.

Haftanın iki günü doğu ve güneydoğudaki illerde halkın, aşiretlerin, sivil toplum örgütlerinin, bölgenin ileri gelen isimlerinin katılımında çözüm toplantıları yapıp, ele alınacak konular hızlı bir şekilde hayata geçirilmeli. Her ayın sonunda benzer toplantılarla hayata geçirilen çözümler katılımcılarla paylaşılmalı, hayata geçirilemeyen çözümlerin nedeni, varsa yaşanan sıkıntılar kendileriyle paylaşılmalı.

Bu toplantılara devleti temsilen asker, polis ve diğer bürokratlar da en üst düzeyde katılmalı ve halkla, bölge insanıyla sorunlar birebir yüz yüze konuşulmalı.

Bu toplantılara siyasi partiler kesinlikle davet edilmemeli. Toplantıya davet edilecek her siyasi parti çözümsüzlüğe bir adım daha atılması anlamına gelecektir. Çünkü siyaset maalesef oy ve rant eksenli yapıldığı için bu çözüme katkı sunmayacaktır.

Bu toplantılar şu neticeyi doğuracaktır. Bölge halkı devletin çözümden yana olduğunu, kendilerinin bu çözümün bir parçası olduklarını görecek ve bu da dip dalgası yaratarak, bölgede yayılacaktır. Bu da bize barışa bir adım daha yaklaştıracaktır.

Hakikatleri Araştırma Komisyonu da **Bülent Arınç**, **Sırrı Süreyya Önder** tarzı siyasetçiler başkanlığında toplanabilir. Doğu ve güneydoğuda yapılan toplantılarda bu konu da ele alınmalı. Devletin yanı sıra PKK'nın iç infazları da bu komisyonda tüm yönleriyle ortaya çıkartılıp, kamuoyuyla paylaşılabilir.

Bu samimi ve iyi niyetli çalışmaların bölgede çok hızlı bir şekilde barış ivmesi yaşatacağı da kısa sürede görülecektir.

Baraj yüzde 5 veya altına düşürülebilir. Bu, bölgede temsili adaleti sağlayacaktır. BDP dışında başka partiler de bölgede söz sahibi olacak, parlamentoda temsil sağlanacaktır.

Yerel yönetimler güçlendirilmeli, merkezî yetkilerin bir bölümü hızla yerel yönetimlere devredilmelidir. Bu devirin ardından hukuk dışına çıkan, eylem ve faaliyette bulunanlar merkezî kontrol sitemiyle etkin bir şekilde hukuk önünde yargılanmalıdır. Kontrol ve ceza esas alınmalıdır.

Koruculuk sistemi kademeli olarak derhal kaldırılmalıdır. Devlet vatandaşının güvenliğini koruyacak yeni mekanizmalar kurmalıdır.

Bu önerimin çok tartışılacağını bilerek yazıyorum. PKK'nın lider kadrosuyla etkin bir biçimde mücadele edilmeli. Özellikle ilk 20 ve 40 isim etkisizleştirilmelidir. Yerim olmadığı için etkisizleştirmeden neyi kastettiğimi, sonuçlarını başka bir yazıda ele alacağım.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Beşer zulmeder, kader adalet eder

Mehmet Baransu 19.11.2012

Tarih 8 Şubat 2012. Yer, Bakırköy İncirli. Hatırlarsanız, o gün iki MİT görevlisi tarafından takip edilmiştim. Biri kadın iki kişiden şüphelenmiş ve polisi aramıştım. Olay yerine gelen polisler şüphelileri gözaltına almış ve Bahçelievler Asayiş Büro'ya götürülen kişilerin MİT'çi oldukları ortaya çıkmıştı. Erkek olan ayakkabısının altına dinleme cihazını saklamaya çalışmış ancak yakalanmıştı. Üzerlerinde ayrıca kağıt parçalarına yazılan bilgisayar şifreleri, yazılımları çıkmıştı.

Kendilerinden şikâyetçi olmam üzerine, Asayiş Büroya MİT'in üst düzey isimleri gelmiş ve benimle görüşmek istediklerini İlçe Emniyet Müdürü'ne bildirmişlerdi. Görüşme taleplerini reddetmiştim. MİT'çiler hakkında şikâyetçi olmuş ve Bakırköy Başsavcılığı da soruşturma başlatmıştı.

Savcılığın konuyla ilgili soruşturma başlattığını gören MİT, bu kez ikinci bir hamle yapmış ve iki üst düzey yetkilisini aynı gece nöbetçi savcıya göndermişti. Ziyaretin olduğu saatlerde nöbetçi savcı karakoldan ilginç bir talepte bulunmuştu. Erkek MİT'çinin ayakkabısının içerisine sakladığı dinleme cihazı dâhil, delillerin savcılığa getirilmesini istemişti.

Bu gelişmelerin yaşandığı saatlerde güvendiğim bir kaynaktan, ayakkabıya saklanmak istenen dinleme cihazının içerisindeki cip'in değiştirilmek istendiği bilgisini almıştım. O gece yetkililere ulaşmak istememe rağmen, savcı dâhil tüm isimler telefon ve masajlarıma dönmekten kaçınmışlardı.

Ertesi gün delillerin değiştirilmek istendiği bilgisini kamuoyuyla paylaşmıştım. Nöbetçi savcı hakkında suç duyurusunda bulunmuştum. Ancak bu konu da kapatılmıştı.

Bu kadar hatırlatmayı şunun için yaptım. Nöbetçi savcının ardından dosya soruşturma savcısına intikal ettirildi. Savcılık yaptığı araştırma sonucunda Ömür Plaza'da yakalattığım iki MİT görevlisinin beni takip ettiklerini, telefonumu dinleyip, maillerimi izlediklerini tesbit etti. Yargılanmaları, haklarında dava açılması için Başbakanlığı yazı yazdı, izin istedi.

Savcının talebine önce MİT Müsteşarı Hakan Fidan cevap verdi.

Fidan'ın yazısı şöyleydi:

"...Yapılan inceleme neticesi derlenen bilgiler doğrultusunda müşteki Baransu tarafından beyan edildiği şekilde kişilerin huzur ve sükûnunu bozma eylemini gerçekleştirecek bir fiilin bulunmadığı, şikâyete konu müsteşarlık personelinin ise görevlerini yerine getirmede herhangi bir ihmal ve kusurlarının olmadığı anlaşıldığından; MİT İstanbul Bölge Başkanlığı Takip Memuru M.U.G. ve Ç.Ç. hakkında soruşturma izni verilmemesinin uygun olacağı değerlendirilmektedir."

Fidan'ın bu yazısının ardından Başbakanlık, savcılığa bir yazı yazdı ve iki MİT'çinin yargılanmasına izin verilmediğini bildirdi.

Suçlu kendisinin yargılanmasına izin verir mi? Tabii ki hayır.

Şimdi gelelim bugüne kadar kamuoyuna açıklamadığım bir bilgiye. Sayın Fidan. Siz de, takip etme emrini veren "Beyefendi" de çok iyi biliyor ki, o iki MİT görevlisi benim için oradaydı. İş üstünde yakalandılar. Eğer yargılansalardı takip emrini İstanbul eski Bölge Müdürü'nün verdiği ortaya çıkacaktı. MİT'çileri yakalatmamın ardından görevden aldığınız o bölge müdürü de takip emrini Ankara'dan ve kimden aldığını söylemek zorunda kalacaktı. Ankara'daki kişi de emri veren "Beyefendi'yi" açıklayacaktı.

Bunların olacağını nereden mi biliyorum? O üzerlerinde çıkan bilgisayar şifreleri ve yazılımları hangi bilgisayar aitti? Bu satırların yazıldığı bilgisayar olabilir mi? Peki mail adresleri? Dinlenen telefon, takip edilen mailler?

Siz ne demek istediğimi çok iyi anladınız.

Gelelim bugüne kadar kamuoyuna açıklamadığım bilgiye.

Sayın Fidan, Sayın "Beyefendi." Ömür Plaza'ya o iki MİT'çiyi ben çağırdım. Daha doğrusu yem attım ve o yeme geldiler.

Nasıl mı?

MİT'in beni takip ettiği bilgisini önceden öğrendim. Bu bilgi üzerine sizleri birkaç kez test ettim. Telefonda yer ve saat vererek, bazı arkadaşlarla randevulaştım. Ne gariptir ki elemanlarınız, randevu yerlerine benden hemen sonra geldiler. Hele Halkalı'daki olay. Telefonumu unuttum bahanesiyle arabama tekrar giderken o erkek MİT'çiyi gördüm ve yüzündeki ifadeyi, şaşkınlığı, kaçmasını unutamıyorum.

Ömür Plaza'da yakalandığınız çarşamba gününe gelince. Hatırlarsanız size yemi cumartesi günü öğlen saatlerinde o dinlemiyoruz dediğiniz telefondan atmıştım. Arkadaşımı aradım ve çarşamba gününe randevulaştık. Neden çarşamba mı? Siz ve gazeteci elemanlarınız bu olayı MİT-ifade kriziyle ilişkilendirdi, ancak

arkadaşım öğrenci olduğu için çarşamba günü dersi yoktu. Bu yüzden o gün randevulaştık. Yani MİT kriziyle, polisle bir ilgisi yok.

(**Radikal**'de yazan MİT'çi beyefendi. Sebep bu, ekranlardan komplo kurup, milleti kendine güldürme.)

O gün de elemanlarınız Ömür Plaza'ya benden sonra geldiler ve mekâna girdiklerinde ağzımdan şu cümle çıktı: "Kuşlar yuvaya girdi."

Benim için en sıkıntılı anlar polisi aradıktan sonraki saatti. Kuşların kaçma ihtimali vardı. Korumamın telefonundan polisi aramamın nedeni de buydu. Vakit kazandım. Sizden elemanlarınıza telefon gidene kadar, polis geldi ve tam kaçmak üzerelerken yakalandılar.

Bu olayla ilgili yazacağım çok şey var ama şimdilik zamanı değil.

Said-i Nursi'nin şu cümlesiyle yazımı bitireyim. "Beşer, zâhirî esbaba bakar; bazen yanlış eder, zulmeder. Fakat kader, başka noktalara bakar, adalet eder."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Sesimizi duyun'

Mehmet Baransu 26.11.2012

Geçtiğimiz hafta gazeteye Balyoz davası sanıklarının bazı yakınlarından telefon geldi. Balyoz'u ortaya çıkaran bizlerle biraraya gelmek, davayı konuşmak, taleplerini, söyleyeceklerini bizlere aktarmak istiyorlardı. "Ama'sız, fakat'sız" bir acı kahvemizi içmekti niyet. Kendilerini, yaşadıklarını bizlere aktaracak, konuşacaklardı.

Görüşme talebi bana aktarıldığında "memnuniyetle" kabul edeceğimi söyledim. Daha önce de buna benzer talepler gelmiş, hatırlayacağınız gibi tutuklu sanıklardan Koramiral **Feyyaz Öğütçü**'nün sevgili **eşi, kızı** ve **yakınlarıyla** kendi evlerinde biraraya gelmiş, onların kahvelerini içmiştim. Benzer görüşmeleri farklı sanık yakınlarıyla da birkaç kez yapmış ve detayları buradan sizlere aktarmıştım.

Geçtiğimiz çarşamba günü öğlen saatlerinde misafirlerimizle gazetemizin teras katındaki boğaz manzaralı cafede buluştuk. Gelenler biri hanımefendi dört kişiydi. Gelenlerden yalnızca bir ismi emekli Tümgeneral **Ahmet Yavuz**'un **oğlu Mehmet Selim Yavuz**'u medyadaki fotoğraflarından tanıyordum.

Görüşmemiz sanırım iki saate yakın sürdü. Görüşme sonunda şunu fark ettim. Misafirlerimizin isimlerini sormuştum ama kimlerin yakını olduklarını sormayı unutmuştum. Kendilerini yolcu ettikten sonra Selim Yavuz'u arayarak yakınlık derecelerini öğrendim.

Bu ayrıntıyı şunun için yazdım. Görüşme başlarken misafirlerimiz ziyaret amaçlarının kesinlikle kişisel olmadığını, ailelerinden daha çok davayı konuşmak istediklerini söylediler. Kişisel konular hiç gündeme gelmediği için de ben görüştüğüm isimlerin kimlerinin yakını olduğunu sorma ihtiyacı hissetmemiştim.

Bu eksikliğimi görüşme bitiminin ardından telefonla giderdim.

Emekli Tümgeneral Ahmet Yavuz'un oğlu Mehmet Selim Yavuz'un yanı sıra Orgeneral **Bilgin Balanlı**'nın **oğlu İmre Balanlı**, **kızı Burcu Balanlı** ile emekli Koramiral **Kadir Sagdıç**'ın **damadı Evren Özdemir** gazetemizi ziyaret eden isimlerdi.

Görüşmemiz saatlerce sürdü. Kendi aramızda Balyoz'u, delilleri, yaşananları tartıştık. Zaman zaman ortak zeminler yakaladık. Zaman zaman ciddi ayrıştığımız noktalar oldu. Bunlar ayrıntı denecek noktalardı.

Esas konu, medyada özellikle Balyoz'u ortaya çıkaran *Taraf* gazetesinde seslerinin, eleştirilerinin yer almamasıydı. Gazetenin kendilerine bir tavrı olduğunu düşünüyorlardı. Bu durumun doğru olmadığını söylesem de sanırım kendilerini ikna edemedim.

Gelelim misafirlerimizin bizden beklentilerine. Dava'da mahkeme heyetinin, tanıkların tamamını dinlememesi, 11 No'lu CD'yle ilgili "bağımsız bilirkişilerden" aldıkları raporların dikkate alınmaması, TÜBİTAK'a zaman çelişkisiyle ilgili tekrar incelemenin yaptırılmaması en büyük eleştirileriydi. Dava alelacele, deliller incelenmeden karara bağlanmıştı ve sanıklar haksız yere ceza almışlardı. Bunlar kamuoyuna "manşetten" duyurulmalıydı.

Eleştirilerinin bazı bölümlerine kısmen katıldığımı belirttim. Usul yönünden davada eksiklikler yaşandığı doğruydu. Tanıkların tamamı dinlenmemiş, bu yöndeki talepler mahkeme heyeti tarafından reddedilmişti. Aynı şekilde bazı delillerin incelenmesi, ortadaki bazı raporlar arasındaki çelişkilerin giderilmesinin önünün mahkeme tarafından kapatılması büyük eksiklikti. Bunlar yapılmamıştı.

Mahkemenin bu tutumunu, bu köşede, çıktığım televizyon programlarında birkaç kez eleştirmiştim. Bunu da kendilerine hatırlattım. Benzer durumlar sadece Balyoz davasında yaşanmamıştı, kendi yargılandığım ya da müşteki olduğum davalarda da benzer sorunlar olmuştu. Bu yargı sistemimizin kanayan bir yarasıydı.

Kendilerini hak verdiğim konuları olduğu gibi keskin olarak ayrıştığımız noktalar da vardı. Seminerde, ses kayıtlarında, power point sunumlarda bir suç unsuru olmadığı düşüncelerine katılmadım.

Bu konuyla ilgili tartışmamızın ayrıntılarına burada girmek doğru değil. Çünkü yargılama makamı ne benim ne de kendileri. **Yapabileceğimiz tek nokta, varsa mahkemenin yaptığı bir usulsüzlük ve hukuksuzluk, hep beraber üzerine gitmek.** Bunu da açık yüreklilikle kendilerine ilettim.

Daha önce de yazdığım gibi mahkemenin verdiği bazı kararları ağır buluyorum. Sadece semire katıldığı için, ya da hiçbir sunum ve konuşma yapmamasına rağmen bir belgede adı geçiyor diye bazı sanıklara 18 yıl hapis cezası verilmesi ağır. Kuvvetli suç şüphesi olsa bile ortada başka delil yoksa şüphe sanık lehine değerlendirilmeliydi. Gerekçeli karar açıklandıktan sonra tüm sanıkları tek tek ele alan bir yazı yazacağım. Bunu da misafirlerime ilettim. *Taraf* gazetesinin amacı birilerini yargılamak, hapse atmak değil. Ortada bir hukuksuzluk varsa, kim olursa olsun bunun üzerine gitmek. Umarım bu samimiyetimizde İmre Balanlı'yı ikna ederiz. Kendisi, her ne kadar *Taraf* gazetesi ve benim samimiyetime inanmadığını söylese de.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Ben sizin babanızım'

Fehmi Koru'nun Başbakan Recep Tayyip Erdoğan üzerine yazdığı **"Tayyip Bey'i anlamak"** yazısını okuyunca aklıma **Barbaros Hayrettin**'in bir dönem dillerden düşmeyen şarkısı geldi.

"Öl de baba ölelim, eyvallah. Gül de baba gülelim, eyvallah Sev de baba sevelim eyvallah Ben sizin babanızım Ben ne dersem o olur."

Koru, son bir yılda Başbakan Tayyip Erdoğan'ın söz ve davranışlarına yansıyan olumsuzlukları bir babanın evlatlarına karşı yaklaşımına benzetmişti yazısında:

"Başbakan Tayyip Erdoğan kendisini evlatlarını yanlış etkilerden korumakla görevli, onların üzerine titreyen bir baba gibi görüyor. O tür babalar gibi, yapılan yanlışı yüze vuruyor, düzeltilmesini istiyor, düzeltilmezse başa geleceği hatırlatmadan da edemiyor."

Yazısına konu edindiği bu yaklaşımının kamuoyunda eleştirilmesi üzerine Koru dün ikinci bir yazı yazma ihtiyacı hissetti. **"Babalar ve çocuklar üzerine"** başlıklı yazısında, medyanın, yazdıklarını yanlış anladığını söyledi:

"Medyanın bir bölümü 'Babanıza itaat edin' dediğimi sanmış. Dediğim şu; Tayyip Erdoğan ülkemizde yaşayanların 'iyi birer insan' olmasından sorumlu olarak görüyor kendisini. Bir tür 'baba' gibi yani; ama sert bir baba. Her sert baba gibi de dediğim dedikçi; yanlış da olsa söylediklerinin dinlenmesini, isteklerinin yerine getirilmesini arzuluyor... 'Babanıza itaat edin' sonucunun yazımdan çıkartılması hem garibime gitti hem de gözümü açtı."

Koru'nun her iki yazısını da okudum. Medyadaki genel kanaatinin aksine köşesinde dile getirdiği benzetmeden **"Babanıza itaat edin"** yaklaşımını çıkarmadım.

Ancak Koru gibi duayen bir gazeteciden, farklı bir değerlendirme beklediğimi de itiraf etmeliyim. "Bir evlat olarak", "babasını", eleştirel bir gözle değerlendirebilirdi. "Babadır, ne yapsa yeridir" yaklaşımından çok daha ötesini yazmaktı hakkı.

Madem bir "evlat" olarak kendisi bu alanı eksik bıraktı, bir "vatandaş, seçmen ve gazeteci" olarak bu eksik alana giriş yapayım.

Ve soruya şuradan başlayalım; Ya "baba" hata yaparsa?

Uludere'yi, yaşananları, sonrasında "'baba'nın" ve "evlatlarının" söylediklerini hatırlıyorsunuz. En yakın zamanda çözülecekti hatanın nereden kaynaklandığı. Sorumlular hesap verecekti. Hem "anne" de ziyaret etmişti Uludere'yi. O da söz vermişti "ana" şefkatiyle.

Sonrasında ne mi oldu?

Uludere komisyonunun AK Partili vekilleri, "istihbarat kimden gitti, bomba emrini kim verdi gibi soruların cevabı raporumuzda olmayacak. Kamuoyu raporumuzdan fazla bir şey beklemesin" dediler.

Bir "evlat" olarak sineye çektik.

"Özel yetkili mahkemeler sınırları aşıyor" yalanıyla Meclis'ten bir yasa geçirildi. Kilitli kasada saklanan yasayı, "Beşli çete haricinde AK Partili vekiller dâhil kimse bilmezken" bu köşeden Meclis'te nasıl bir yasa çıkacağını yazdım. Tam da yazdığım gibi bir düzenleme çıktı.

Çıkar amaçlı suç örgütleri Özel Yetkili Mahkemeler'in yetki alanından kaçırıldı. Yani; rüşvet, kamuyu ihalelerinde örgütlü dolandırıcılık, belediyelerin ihalelerde yaptığı yolsuzluk, usulsüzlük "usta" bir manevrayla örtüldü.

Bir "evlat" olarak sineye çektik.

Şike soruşturması, bir gece yarısı ansızın çıkartılan yasa, şikecilerin korunması, kişilerle kurumların ayrılması, damat **Göksel Gümüşdağ**'ın yargıdan kaçırılışı, yaptığı pisliklere rağmen korunması, şike rezaletinin kapatılması için Futbol Federasyonu Başkanlığı'na **Yıldırım Demirören**'in seçtirilmesi..

Bir "evlat" olarak sineye çektik.

Milletvekili bile yapılmayan bazı bakanların haklarındaki iddiaları bilmekti hakkımız ama bunu da...

Bir "evlat" olarak sineye çektik.

"28 Şubat operasyonları dalga dalga ülkeyi boğuyor" dedi "baba". 28 Şubat'çı **Aydın Doğan**'la kırmızı kurdele kesti.

Bunu da bir "evlat" olarak sineye çektik.

Sayıştay Yasası, belediyelerdeki yolsuzluk, bakanlıklardaki usulsüzlük, Suriye, düşen uçağımız... Daha yüzlercesi...

Hepsini bir "evlat" olarak sineye çektik.

Çocuklar ne zaman büyür diye sormuş Fehmi Koru. Cevabını da kendisi vermiş: **"Babaları karşısında haklı çıktıkça."**

Ben de merak ediyorum.

Bu ülkenin "evlatları" haklı çıkmak için daha ne yaşayacak?

Koru'nun aksine yaşananları bir "Babanın evladına karşı yaklaşımı" olarak değerlendirmiyorum. Üst üste hata yapan, söyleyecek sözü olmayan, partisinin hatalarını örtmek zorunda olan birinin yaklaşımı yaşadıklarımız.

Bu ülke **Süleyman Demirel**'i, ailesini, çevresini, partisini ve yaptıklarını gördü. Sizi bilmem ama **bu bünye ikinci bir "babayı" kaldırmıyor. Tıpkı "Tansu Ana'yı" kaldırmadığı gibi.** Daha önce AK Parti ANAP'laşıyor demiştim ama yazınızı okuyunca "gözüm açıldı", yanıldığımı anladım. **Tayyip Bey "Sülümanlaşıyor", AK Parti DYP'leşiyor sanırım.**

Son sözüme gelince; bize "baba" değil, Hz. Ömer adaletini sağlayabilecek yöneticiler lazım.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uludere Erten'e yıkılmak isteniyor

Mehmet Baransu 10.12.2012

Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral **Mehmet Erten**'e, 28 kasımda Karargâh'ta madalya verilmesiyle ilgili haberleri birkaç gündür *Taraf*'ta okuyorsunuz. "**Uludere'deki katliam ve Türk jetinin Suriye'de düşmesi**"yle ilgili eleştirilen bir isme madalya verilmesi kamuoyunda tartışılıyor. Hükümet ve Genelkurmay Başkanlığı'nın haberler üzerine suskunluğa bürünmesi ise ayrı bir konu.

Bugün, *Taraf* ın yaptığı bu haberin ardından kamuoyunda oluşan bir algıya "şerh" düşmek için bu yazıyı kaleme alma ihtiyacı hissettim. Her ne kadar *Taraf*, yaptığı haberlerle bu algıyı yaratmak istemese de gördüğüm manzara Uludere katliamının tek sorumlusunun Orgeneral Erten'miş gibi bir noktaya gitmesi. Bu algının yavaş yavaş oluşmaya başlaması.

Buna itirazım var. Gerekçem de çok basit.

Hatırlarsanız, Orgeneral **Bilgin Balanlı**'nın tutuklanması, Hava Kuvvetleri Komutanı'nın eski Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Işık Koşaner**'le birlikte istifa etmesi üzerine **Erten**, korgenerallikten orgeneralliğe terfi ettirilip, deyim yerindeyse **"durumu kurtarmak" için bu makama getirildi**. Lojistik Başkanlığı'ndan, Hava Kuvvetleri Komutanlığı makamına atanma kendisi açısından da sürpriz olmuştu.

Erten, hükümet, Karargâh ve Kuvvet Komutanlıkları nezdinde hep **"etkisiz"** kişi olarak algılandı. Göreve getiriliş zorunluluğu da bu algıda etkili oldu. Suriye'de düşen uçağın ardından, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'le yaptığı bilgilendirme toplantısında da **"yetersizliği"** bizzat Gül tarafından Köşk koridorlarında görüşme sonrası dile getirildi.

Birilerinin "Erten, Uludere'nin tek sorumlusu" algısını yaratmasına şerh düşmek istedim. Hatırlarsanız Uludere katliamının ardından hükümete yakın kaynaklar ve medyadaki bazı isimler gerçek sorumluların üstüne örtmek için önce 2. Hava Taktik Komutanı'nın ismini gündeme atmış, bu olmayınca tek sorumlu olarak Erten ismi dolaşıma sokulmuştu.

Yaratılmak istenen bu algıya o gün de karşı çıktım. Sekiz ay önce dolaşıma sokulmak istenen bu operasyon o günlerde başarılı olamadı. Görüyorum ki bugün aynı operasyon Ankara'da tekrar gündemde. *Taraf*'ın son günlerdeki bu haberini de operasyonlarına alet etmek için kullanıyorlar.

Peki amaçları ne?

Bunun nedeni aslında çok basit. **Gerçek sorumluları gizlemek. Gözardı edip, en zayıf halkanın kellesiyle bu işi kapatmak.** Uludere katliamının yıl dönümünün yaklaştığı bugünlerde, söyleyecek sözü olmayanların bu algı üzerinde profesyonelce çalışmaları da bunun bir göstergesi. **Tartışma Erten üzerine kaydırılıp, olay unutturulmak isteniyor.**

Katliamın ilk yapıldığı gün, Uludere'yle ilgili istihbarat raporlarının MİT'ten gittiğini belgeleriyle yayımlamıştım. İlk gün olay yalanlanmaya çalışılmış ancak sonraki günlerde gerçekler çuvala sığmamıştı. Konuyla ilgili Meclis'te oluşturulan komisyon üyeleri, istihbaratın MİT'ten gittiğini, kendilerine verilmeyen ancak okunan belgelerde gördüklerini, bilgilerin yazdıklarımla aynı olduğunu medyayla paylaşmışlardı.

Sonrasında yaşananları herkes hatırlıyordur. MİT'in peşime adam takması, yakalanmaları ve komisyonun AK Partili vekillerinin "Raporumuzda istihbaratın kimden gittiği, bombalama emrini kimin verdiği bilgisi olmayacak" söylemleri. Başbakan Erdoğan ve yetkililer tarafından "soruşturma sonuna kadar gidecek ve sorumlular bulunacak" denmesine rağmen, bugünlerde kapatılmak zorunda kalması.

İşte bu noktada bazı sorular aklımdan bir türlü çıkmıyor. Bahoz Erdal vurulacak diye istihbarat raporları gitmesine rağmen, köylülerin vurulduğu ortaya çıkınca birileri durumdan endişe etmeye mi başladı? Gerçekten Bahoz Erdal'ın öldürüleceğine inanılıp, buna göre bir planlama mı yapıldı? Bombalamada Bahoz ölseydi, hükümet başarı olarak bunu basın toplantısıyla kamuoyuyla mı paylaşacaktı? Buna mı hazırlanıyorlardı? Son yıllarda MİT'in yayın organı hâline gelen *Sabah* gazetesinin katliamdan önce "Bahoz Erdal" haberleri yapması bunun bir parçası mıydı? Hata yapılıp, köylülerin öldürüldüğü anlaşılınca, sorumlular olayı kapatmak için bir günah keçisi mi aramaya başladılar? Orgeneral Erten bu isimlerden biri mi?

Aylardır bu ve buna benzer soruların cevabını bulmaya çalışıyorum. Olayın kapatılması, üzerine gidilmemesi de bombalama emrinin devletin en önemli üst düzey mercilerinden gittiği, bazı gerçeklerin de bundan dolayı kamuoyundan saklandığı şüphesini bende doğuruyor.

Umarım bu şüphemde yanılırım. Ve umarım, Uludere yıldönümünün yaklaştığı bugünlerde AK Parti, yıldönümünden önce istihbaratın kimden gittiğini itiraf eder. Bombalama emrini kimin verdiğini açıklar. Gerçek sorumlulardan hesap sorar.

Zor gibi görünüyor ama umudumu kaybetmek istemiyorum.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

CHP: Neden AK Parti'yi yazmıyorsun

Mehmet Baransu 15.12.2012

CHP'li Ataşehir Belediyesi'nin yolsuzluk iddialarıyla ilgili birkaç gündür sizlerle bazı belgeleri paylaşıyorum. Konuyla ilgili ne CHP Genel Merkezi'nden ne de Ataşehir Belediyesi'nden bugüne kadar herhangi bir açıklama ve yalanlama gelmedi.

Yolsuzluk iddialarıyla ilgili hassas olduğunu söyleyen CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nu yazdığım haberler ve belgelerle ilgili birkaç kez arayıp not bıraktım. Danışmanları bana dönüleceğini söylemesine rağmen Genel Başkan Kılıçdaroğlu sessizliği tercih etti.

Benzer şekilde CHP Genel Başkan Yardımcılarından Gürsel Tekin'i de aradım. Tekin, konuyla ilgili Belediyelerden Sorumlu Genel Başkan Yardımcısı Gökhan Günaydın'la görüşmemi söyledi. Önceki gün Günaydın'ı aradım. Yolsuzluk iddialarını ve Başkan İlgezdi'yle ilgili soruşturma açılıp açılmayacağını sordum. Haberleri okuduğunu söyleyen Günaydın açıklama olarak şunu söyledi; "Neden AK Parti'yle ilgili de haber yapmıyorsunuz?"

Bu açıklamanın ötesinde yorum yapmayacağını söyleyen Günaydın'a iddiaları ve belgeleri tek tek hatırlatmama

rağmen aynı cevabi aldım ve telefonu kapattık.

Yolsuzluk, evrakta sahtecilik, usulsüzlük iddialarını belgeleriyle yazmama rağmen bugüne kadar açıklama yapmaktan çekinen CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu başta olmak üzere yetkililere birkaç şey sormak ve söylemek istiyorum.

Sayın Kemal Kılıçdaroğlu; partinize ait bir belediyeyle ilgili yolsuzluk dosyalarını belgeleriyle yayımlamama rağmen neden sessizliği tercih ediyorsunuz? Konuyla ilgili bir açıklama yapacak mısınız? Genel Başkan Yardımcınızın iddialara cevap vermek yerine "Neden AK Parti'yle ilgili de haber yapmıyorsunuz?" açıklamasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi'nin "Kılıçdaroğlu beni görevden alamaz, hakkımda soruşturma açamaz" söyleminin nedeni ne? Palladium'daki Jival kuyumculuktan alınan 50 bin liranın üzerindeki hediye gerdanlık ve set iddiasının, Başkan İlgezdi'nin bu söylemiyle bir bağlantısı var mı? Jival kuyumculuk iddiası nedir?

Sayın Cumhurbaşkanı Abdullah Gül: İSKİ skandalı gölgede bırakacak birçok iddiayı birkaç gündür belgeleriyle gündeme getirdim. Kadıköy savcılığı ve Organize Şube Müdürlüğü'nün yanı sıra elimde Ataşehir Belediyesi'nin yaptığı yolsuzluk ve usulsüzlükle ilgili yüzlerce dosya var. Hakimler Savcılar Yüksek Kurulu'na yapılan şikayete göre savcılık ve İçişleri Bakanlığı Müfettişleri menfaat karşılığı bu yolsuzluk dosyalarını kapatıyormış. Buna inanmak istememekle birlikte ortada bu yolsuzlukları ortaya çıkaranların yapmış olduğu şikayet dilekçeleri var. İSKİ skandalını gölgede bırakacak bu yolsuzluk iddialarıyla ilgili Denetleme Kurulu'nu harekete geçirecek misiniz?

Sayın Başbakan Recep Tayyip Erdoğan: Ataşehir gibi güzide bir ilçede yapılan yolsuzluk, usulsüzlük ve evrakta sahtecilik iddialarıyla ilgili İçişleri Bakanlığınız konuyla ilgili herhangi bir işlem yapacak mı? Bir müfettişinizin daha önce iddia edilen bazı olayları menfaat karşılığı kapattığı iddiası doğru mu?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Hayırdır cenazemizi kaldırmışsınız!

Mehmet Baransu 17.12.2012

Olanları hepiniz biliyorsunuz. Gazetemizin kurucu genel yayın yönetmeni ve başyazarımız **Ahmet Altan**, "asıl işine, romanına dönmek için", "gitme vakti" diyerek, "Son yazı"sıyla okurlarıyla, gazetesiyle vedalaştı. Yardımcısı **Yasemin Çongar** da aynı gün, beş yıldır büyük sıkıntılarla sürdürdüğü görevini bıraktı. **Neşe Düzel** de "izin" isteyen üçüncü isimdi.

Minnettardık kendilerine.

Bizlere böyle bir gazetede çalışma imkânı sundukları için.

Minnettardık kendilerine...

Türkiye'nin en cesur gazetesini çıkardıkları için.

Taraf ın kaybı elbette büyük. Gazeteyle özdeşleşen isimlerin vedasını küçümsemek pek de akla yatkın değil.

Yeni bir süreç başladı. Bizler için... Ahmet Altan'ın "çocukları, kahramanları" için...

Omzumuzda artık daha büyük bir yük var. Ahmet Altan'ın uzaktan gurur duyacağı bir gazete yapmak. Yolumuza kaldığımız yerden devam etmek.

Son yazısında dediği gibi "bizi hiç yalnız bırakmayan okurlarımıza" her gün bir gazete yapmak.

Ayrılığın yaşandığı gün, medyaya düşen haberleri, dedikoduları okudukça güldüm.

Cenazemiz kaldırılmıştı. "Düşmanlarımız" tarafından...

Sağ olsunlar tabutumuza el vermiş, bizleri mezara koymuş, üstümüze toprağı atmış, dua bile okumadan, mezarımızdan ayrılmış, kalemlerine sarılmışlardı.

Mezar taşımıza neler yazmadılar ki...

İçlerindeki öfke dışa yansımıştı.

Gazetecilik dersi veriyorlardı.

Bir tek gün bile gazetecilik yapamayan bu isimler.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kurda kuzu teslim edildi

Mehmet Baransu 24.12.2012

28 Şubat post-modern darbesinin ordu içindeki siyasi karargâhı Batı Çalışma Grubu'nun bir benzeri olarak kurulmuştu. Adı **Cumhuriyet Çalışma Grubu**'ydu. (**CÇG**) Jandarma Genel Komutanlığı bünyesinde, fişlemelerden, darbe planlarına, insanların özel hayatından, gizli kaset kayıtlarına bir dizi hukuk dışı işe imza atmıştı. Kurucusu dönemin Jandarma Genel Komutanı **Şener Eruygur**'du.

Kamuoyu ilk kez CÇG ismini 7 Haziran 2008'de *Taraf* ta yaptığım ve belgelerini yayımladığım haberle duydu. Ergenekon operasyonu kapsamında emekli olup Atatürkçü Düşünce Derneği Başkanlığı'na seçilen Şener Eruygur'un ofisinin mahkeme kararıyla aranmasıyla CÇG'nin icraatları bir CD içinde yakalandı.

2003-2004 döneminde birçok illegal yapılanma ve icraata imza atmışlardı. Fişleme belgeleri, üniversite öğretim görevlilerinden sivil toplum kurumu yöneticilerine kadar birçok sivil kişiden sağlanan dosyalar ve şahıslara ilişkin özel bilgiler, burada raporlaştırılmıştı. **Eylem Planı**, **Ulusal Mutabakat Metni** adı altında yapılar kurulmuştu. İşte o illegal çalışmalardan biri de **Afiş** adını taşıyordu.

"Toplumda irtica paranoyasını artırmak ve darbeye zemin hazırlamak için" bir dizi Afiş hazırlanmış, bunlar askerî kurumların yanı sıra sivil bazı yerlere asılmıştı. Ergenekon soruşturması kapsamında işte bu afişler incelendi.

Jandarma Uzman Çavuş **Aykut Öztürk**, afişlerin orijinallerini Ergenekon soruşturmasını yürüten Cumhuriyet Savcısı Muammer Aktaş'a teslim etmişti. Ardından başka bir muvazzaf astsubay **H.A.**, Savcı Aktaş'a konuyla ilgili ifade verdi. Afişlerden birinin İstanbul Pendik İlçe Jandarma Komutanlığı'nda asılı olduğunu söyledi. Aynı isim daha önce savcıya teslim edilen afişi de teşhis etmişti. Astsubay H.A. olayla ilgili savcıya şunları söylemişti:

"Jandarma Genel Komutanlığı tarafından Türkiye çapında dağıtılan afişler, çalışmış olduğum hem Bartın hem de Birecik Jandarma komutanlıklarına geldi. Hatırladığım kadarıyla halkın görebileceği yerlere asılması konusunda yazılı talimat verildi. Talimat doğrultusunda bulunduğumuz yerdeki parklara, caddelere, okul duvarlarına, jandarma karakoluna ve bunun gibi diğer açık alanlara broşürler asker vasıtasıyla asıldı. 2003 ve 2004 yıllarında Şener Eruygur'un Jandarma genel komutanı olduğu dönemde afişlerin gönderildiğini hatırlıyorum."

Yapılan soruşturma neticesinde, afişlerin bir bölümünün Pendik İlçe Jandarma Komutanlığı'nda asılı olduğu ortaya çıktı. Afişlerin görüntüsü sosyal medyada yer aldı.

Görüntülerin medyaya yansıması üzerine Jandarma Genel Komutanlığı olayla ilgili soruşturma açtı. Ve soruşturmanın başına tartışılan bir isim atandı.

Albay **Mehmet Nasif** afişleri soruşturmak üzere görevlendirildi. Peki, kimdi Albay Mehmet Nasif?

Albay Nasif, daha önce Artvin İl Jandarma Komutanı olarak görev yapmıştı. **Hopa olayları**nda bu görevdeydi. Hatırlarsanız, AK Parti mitinginde olaylar çıkmış, Başbakan'ın otobüsü taşlanmış ve bir gösterici bu olayların ardından hayatını kaybetmişti. Albay Nasif bu olaylar sırasında, göstericilere müdahale etmediği gerekçesiyle görevden alındı. Medyaya yansıyan bir fotoğraf da görevden alınmada delil olarak kullanıldı. Göstericiler otobüsü taşlarken arkada Jandarma'nın hiçbir şey yapmadan beklediği görünüyordu.

Albay Nasif'in adı yıllar önce bir yolsuzluk olayına da karıştı. 2008 yılında ünlü bahis sitesi BWIN'i dolandıran çeteye yapılan Lodos Operasyonu'nda adı geçti. Avusturya merkezli şirket, bahis oynatmak için Türkiye'de şirket kurmuş, lisans işlemleri için kendisine aracılık eden bazı şahıslar tarafından 2,5 milyon avro dolandırıldığı iddiasıyla gündeme gelmişti. Bu iddia kapsamında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunulmuştu. Çeteye operasyon düzenlemişti.

Soruşturmada paranın 300 bin dolarının Spor Toto Teşkilat Başkanlığı'na bazı yollardan verildiği anlaşıldı. Kalan kısım ise bazı isimler arasında pay edilmişti. İşte bu isimler arasında Mehmet Nasif de vardı. Aynı olayda Albay **Macit Mete**'nin de ismi geçiyordu.

Hakkında bu iddialar bulunan Albay Nasif'in, afiş soruşturmasına atanması, kurda kuzunun teslim edilmesine benziyor. Bakalım soruşturma nasıl seyredecek.

Başbakan'a not

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, ofisinde ve evinde bulunan dinleme cihazlarından şikâyetçi olmuş. Başbakan'a küçük bir hatırlatma. *Taraf*'ı ve beni illegal yöntemlerle dinleyen, izleyen MİT, "kamu yararı için dinledik" demiş ve siz de buna inanarak soruşturma izni vermemiştiniz. Başkaları dinlenebilir diyen siz, dinlenmekten neden şikâyet ediyorsunuz pek anlayamadım!

mbaransu@gmail.com

Böcek'e nedense inanamıyorum

Mehmet Baransu 31.12.2012

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın ofisinde ve evinin altında dinleme amaçlı böceklerin bulunması yaklaşık 10 gündür kamuoyunun gündeminde. Başbakan Erdoğan çıktığı bir televizyon programında ilk kez bu konuyu gündeme taşımış, ardından da böcek olayı manşetlere çekilmişti.

Geçen hafta bu köşede **"Başbakana not"** başlığıyla konuyla ilgili küçük bir değerlendirmede bulundum. Ardından da medyadaki manşetleri, gazetecilerin konuyu nasıl ele alacaklarını, ne yazacaklarını merakla bekledim. Ve hayretler içinde kalarak şunu gördüm. Medya konuyu tek taraflı ele almış, derinlemesine irdelememişti.

Bugün böcek konusunda irdelenmeyen bazı noktalara parmak basacağım.

İddia doğruysa (yalanlanmadı) geçen şubat ayında Başbakanlık ofisinde MİT bir dizi arama ve tarama faaliyeti yapmış. Prizlerin içerisine saklanmış, yansıtıcı böcekler bulunmuş. Bu harbeleri okurken bir noktaya takıldım; olayın şubat ayında gerçekleşmesi ve böcekleri MİT'in bulması. Bu konuya takılmamın nedeni şu; hatırlarsanız, şubat ayında MİT manşetlerden inmemiş, kurum yaptığı faaliyetler kapsamında kamuoyunda eleştirilmeye başlanmıştı.

Oslo sürecinin ardından gazetelere yansıyan ses kayıtları kurumu yıpratmış, terör örgütü PKK'nın devlet tarafından muhatap alınması, kullanılan dil kamuoyunda tartışılmıştı. Tartışmaların zirveye çıktığı dönemde, savcılar eski ve yeni MİT müsteşarlarını ifade vermek üzere İstanbul'a çağırmış, fırtına da bundan sonra kopmuştu.

Başbakan Erdoğan olaya el koymuş, "hedefte ben varım" diyerek müsteşarlarını savcılara göndertmemişti. Gece yarısı çıkan yasayla da MİT'çiler savcıların elinden kurtarılmıştı.

Aynı dönemde MİT'te ikinci bir kriz patlak verdi. Uludere katliamında istihbaratın MİT tarafından verildiği raporlarını yazmam, MİT'i bir kez daha tartışmanın odağına oturttu. MİT peşime adamlarını taktı. Biri kadın iki MİT görevlisini yakalattım. Kurum yine manşetlerdeydi ve yapılan hukuksuz faaliyetlere cevap veremiyordu.

Aynı günlerde MİT'in şahsım dâhil *Taraf* üst yönetimi sahte isimlerle dinlediğinin belgesini yayımladım. Ortalık deyim yerindeyse toz duman oldu. MİT yine sessizliğe büründü. Hukuksuzluğunu sessizlikle örtme yolunu tercih etti.

Kurumun yıpranan imajını düzeltmek için medyanın üst düzey yöneticileri MİT karargâhına davet edilip, MİT'in çağ atladığı propagandası yapıldı.

Yukarıda da belirttiğim gibi "**Şubat**" ve "**MİT**" kelimelerine takılmamın nedeni yaşanan bu olaylardı. Hiçbir bilgiye dayanmamasına rağmen, aklıma şu sorular gelmiyor değil. İmajını düzeltmek için olmayan böcek tartışmasını MİT başlatmış olabilir mi? Böcekleri arama yaparken MİT koymuş olabilir mi?

Sizleri bilemem ama mantıksız gibi gelen bu sorular, şubat ayı içerisinde yaşanan gelişmeleri düşündükçe aklımdan çıkmıyor. Birileri yine bu yazdıklarımı **"cemaat, MİT"** bağlamına oturtacak. Bundan eminim. Ancak hiçbir bir bilgiye dayanmamasına rağmen, böcek soruşturmasında bu soruların akla gelmeyecek şekilde cevaplanması gerekiyor. Varsa bir suçlu bunun ortaya çıkarılması şart.

Konunun bir de şu yönü var. **Hükümet ve Başbakan durup dururken 10 ay önce yaşanmış bu konuyu neden şimdi gündeme getirdi?** Başbakan Erdoğan *TRT*'de çıktığı programda "Son dönemde artık bu soru bize sorulunca, biz bunu bu şekilde cevaplamak durumunda kaldık" dedi. Başbakan konunun bilindiğini söylemesine rağmen, kamuoyu ilk kez kendi açıklamasıyla böcek olayından haberdar oldu.

Aklıma nedense şu soru da gelmiyor değil. **Gündemi değiştirmede maharetli olan Başbakan, aylar önce** yaşanan bu olayı, Uludere'nin yıl dönümü öncesi gündeme getirmesi bilinçli mi? Uludere'yi kapatmakla eleştirilen Başbakan, "usta" bir manevra uygulamış olabilir mi?

Sizi bilemem ama "gündem değiştirmek" bana mantıklı geliyor. Kürtaj tartışması da benzer şekilde olmuştu.

Son bir söz de yine Başbakan ve medyaya. Dinlenmekten bu kadar rahatsız olan **Başbakan, neden** *Taraf* **çalışanlarını yasadışı dinleyen MİT görevlilerinin yargılanmasına izin vermedi?** Sayın Başbakan Anayasamıza göre hani siz ve *Taraf* çalışanları eşitti? Kendinizin dinlenmesinden bu kadar rahatsız oluyorsunuz ama *Taraf*'ın dinlenmesi sizi neden rahatsız etmedi? İzin niçin vermediniz? Her fırsatta dile getirdiğiniz Hz. Ömer adaletiniz bu mu?

Bir sözüm de medyaya. Bir haftadır böcek tartışmasında Başbakan'a bu soruyu soracak bir medya mensubu aradım. Ama üzülerek söyleyeyim ki "gazetecilik ahlakını" kaybetmemiş bir kalem bulamadım. Ahlak yoksunu medyanın böcekten şikâyet etmesine de şaşırdım.

*

NOT: Sayın Başbakan. Her fırsatta Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'le aranızda bir sorun olmadığını **"Kardeşim Abdullah Gül"** diyerek açıklıyorsunuz. Ancak Lale Kemal'in haberine göre Göktürk-2 töreninde Cumhurbaşkanı'nın protokoldeki ismi unutulmamış, listeden Başbakanlıkça çıkarılmış. "Kardeşlik hukuku" açısından bu durumu nasıl açıklıyorsunuz?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tam da umutlanmıştım

Mehmet Baransu 07.01.2013

İlk kez bir umut yazısı yazmak üzere yola çıkmış, boş İstanbul sokaklarında yazacağım yazıya odaklanmıştım. Yollarda birkaç araç dışında kimsecikler yoktu. İstanbul pazar sabahının sessizliğini yaşıyordu. Mecidiyeköy-Havalimanı arasında bu sessizlik içinde yol alırken, aklımda "PKK- İmralı- AK Parti- CHP- barış- umut" kelimeleri uçuşup duruyordu. "Umuda" doğru yol alıyordum. Nedense dikkatimi viyadüklerdeki, üst geçitlerdeki, yol ayrımlarındaki polisler ve ekip araçları çekti.

İstanbul'un "fırtınayla" uyandığı dakikalarda onlar Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Afrika yolculuğu öncesi yol güvenliğini almaya çalışıyor, saatler sonra kendisini yolcu etmeye hazırlanıyorlardı...

PKK ve İmralı'yla başlayan "yeni" süreçle ilgili on gündür yaşananları dikkatle izliyorum. Yapılan her açıklamanın satır aralarını okumaya çalışıyorum. Sürecin başladığı ilk günlerde katıldığım televizyon programlarında ve yazdığım bir yazıda "sizleri bilemem ama adına 'yeni' denen süreçten umutsuzum" demiştim. Endişemin ve umutsuzluğumun iki nedeni vardı: PKK'nın ve örgütüne destek verenlerin samimiyetsizlikleri, savaş istekleri. Öcalan sonrası konumlarını arttıran liderlerin elde ettikleri güçten kolay kolay vazgeçmeyecekleri. İkinci nedenim ise hükümeti temsil eden iktidarın geçmiş süreçlerde yaptığı büyük hatalardı.

Ayla Akat Ata ve **Ahmet Türk**'ün ziyaretlerini gerçekleştirdikleri dakikalarda kaleme aldığım yazımda **"umutsuz"** olduğumu söyledim.

Ziyaret sonrası yaşananlar, başta hükümetin, ardından BDP heyetinin yaptığı açıklamalar zihnimde "acaba yanılıyor muyum" sorusunu getirdi. Yanılmayı en çok arzuladığım bu konuda. CHP Genel Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu'nun sözleri**, **MHP'nin sessizce süreci izlemesi**, **aydınların "yeni" süreçle ilgili açıklamaları**, **katkı vermek üzere biraraya gelmeleri "umudumu" arttırdı**.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Artık umudum var!

Mehmet Baransu 14.01.2013

AK Parti hükümetinin İmralı ve PKK'yla başlattığı "barış" süreciyle ilgili geçen hafta bu köşede bir değerlendirme yazısı yazmış ve umutsuz olduğumu belirtmiştim. Umut yazısı yazmak üzere bilgisayarın karşısına oturup, siyasetçilerin sert açıklamalarıyla sürecin baltalanacağı umutsuzluğu kelimelerimi esir almış, "Tam da umutlanmıştım" diyerek, korkularımı sizlerle paylaştım.

Önce Başbakan Tayyip Erdoğan'ın açıklamaları, ardından CHP'den gelen sert tepkiler, BDP'nin radikal isimlerinin söylemleri, geçmişte yaşadığımız üsluba kurban edilen "barış" tecrübemiz, umutsuzluğumu tetiklemiş, endişelenmeye başlamıştım.

Yazımın mürekkebi henüz kurumamış ve üzerinden 48 saat geçmemişken "yanılıyor muyum" sorusunu kendime sormaya başladım. Ortaya çıkan yeni bilgiler, Meclis grup konuşmasında CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun, Başbakan'ın "kredi" cevabını büyütmemesi, bu kez farklı bir yerde durduğumuzu gösteriyordu. Görüşmeler "siyasi malzeme" yapılmıyordu. CHP "barış" kelimesini kullanıyor, yüksek sesle "çözün bu sorunu" diyordu. CHP gibi "devletçi" ve "ulusalcı" bir partinin, bu noktaya gelmesi çok önemliydi. Bu yaklaşım AK Parti'nin, dolayısıyla hükümetin elini görüşmelerde güçlendirecek, siyasi olarak da bazı riskler alınabilecekti.

Bir önemli gelişme de BDP grup konuşmasında gerçekleşmişti. BDP Eşbaşkanı **Selahattin Demirtaş**, konuşmasında her ne kadar **süreci baltalamaya yönelik açıklama yapsa da ardından kendisine yöneltilen eleştiriler dikkate değerdi**. Eleştiri kendi partisinin içinden ve Kürt aydınlardan gelmişti; "**Demirtaş**, **Ahmet Türk'ü kıskanıyor, üslubuna daha dikkat etmesi gerekir"** eleştirileri en az **CHP'deki olumlu hava** kadar önemliydi.

Aynı gün PKK'nın Avrupa kanadından sorumlu **Zübeyir Aydar**'ın önceki açıklamalarının aksine sürece destek veren söylemleri, bu kez bir şeylerin yolunda gideceğini gösteriyordu.

Öcalan'ın hem örgüte, hem PKK'ya hem de Avrupa kanadına mektup yazacağının açıklanması, sürecin yol haritasının bu mektuplarla belirleneceğini deklarasyonun da aynı saatlerde kamuoyuyla paylaşılması zihnimdeki umutsuzluğu dağıtıyordu. **"Bu kez farklı"** demeye başlamıştım...

Türkiye'de bu olumlu hava eserken, olumlu havayı bozacak provokasyon haberi uzaklardan Fransa'dan geldi.

Fransa'nın başkenti Paris'te Kürdistan Enformasyon Bürosu'nda aralarında PKK'nın kurucularından **Sakine Cansız**'ın da bulunduğu üç kadının susturucu silahlarla öldürülmesi olumlu havayı bir anda tersine çevirdi. Akıllara provokasyon ve İmralı sürecini birilerinin baltalamaya çalıştığı yorumlarını getirdi.

Paris'in göbeğinde yaşananlar bu olayın üzerinde **"derin"** düşünülmesi gerektiğini ortaya koymuştu. Binaya şifreyle giriliyordu ve Fransız polisinin yaptığı ilk açıklamaya göre kapıda herhangi bir zorlama yoktu. Bu katillerin şifreyi bildikleri ya da infazı gerçekleştiren kişi ya da kişilerin, Sakine Cansız ve arkadaşlarını tanıdıklarını akla getiriyordu.

Fransa'daki olayın ardından "saldırı Türk Gladyosu'nun işi", "örgüt içi hesaplaşma" yorumlarının yapılması doğaldı ve aynen beklenen gibi oldu. Ancak yapılan bu açıklamalara rağmen herkes ihtiyatı elden bırakmıyor, "Barışı baltalamaya yönelik provokasyon" cümlesini yüksek sesle dile getiriyordu. Bu da olumlu bir yaklaşımdı ve tarafların bu tür provokasyonlara gelmeyeceğini göstermesi bakımından ayrı bir önem taşıyordu.

Fransa'daki olayın tüm yönleriyle araştırılıp ortaya çıkartılması önemli. Örgüt içi bir hesaplaşma ya da uluslararası bir provokasyon da olabilir. Ancak, araştırma sonucunda her ne sonuç çıkarsa çıksın, **barışı isteyenler çıkan sonucu siyasi malzeme yapmamalı. Sorumlular hesap vermeli ama çıkan sonuç da siyasi olarak kullanılmamalı.** Özellikle örgüt içi bir hesaplaşma ise. Bu konuda da AK Parti'ye büyük görev düşecek.

Yazımı fazla uzatmadan sözü **"bir hayali"** olan **Martin Luther King**'in tarihî konuşmasının bir bölümüne bırakıyorum:

"Bir hayalim var benim!..

Gün gelecek, bir zamanlar köle olanların evlatlarıyla yine bir zamanlar köle sahiplerinin evlatları, Georgia'nın kızıl tepelerinde, birlikte kardeşlik sofrasına oturabilecekler... Bugün bir hayalim var benim... Gün gelecek, Alabama eyaleti... minicik siyah erkek ve kız çocuklarının, minicik beyaz erkek ve kız çocukları ile, kardeşçe el ele tutuşabilecekleri bir yer olacaktır. Bugün bir hayalim var benim... Gün gelecek, özgürlüğümüzün önünde birer engel olan bütün vadiler yükselecek, bütün dağlar eğilecek, engebeli yerler hizaya gelecek ve Allah'ın yüce şanı yeryüzüne inecek ve bütün canlılar bunu hep birlikte göreceğiz.

Bizim umudumuzdur bu... Bu umutla güneye gideceğiz. Bu inançla umutsuzluk dağlarını yontarak bir umut anıtı yapacağız. Bu inançla ülkeyi saran ahenksiz sesleri kardeşliğin senfonisine dönüştüreceğiz. Bu inanç sayesinde, bir gün özgür olacağınızı bilerek, hep beraber mücadele edecek, hep beraber hapse düşecek ve hürriyet için hep beraber ayağa kalkacağız."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dersimli Karadayı

Mehmet Baransu 21.01.2013

İsmail Hakkı Karadayı. 28 Şubat'ın kudretli Genelkurmay başkanı. Postmodern darbenin en önemli organizatörü. Nüfus kütüğüne göre Çankırılı. Aslen ise katliamın yaşandığı bir bölgenin insanı.

Karadayı'nın ifade vermek üzere Ankara'ya götürüldüğü gün bu köşede satır arasında bu bilgiyi yazdım. Karadayı, kamuoyunda Çankırılı olarak bilinse de aslında **1930 Dersim Pülümür katliamı sürgünü**ydü. Yani **o** bir Dersim Alevi'siydi.

Bu gerçeği yıllarca silah arkadaşları dâhil kamuoyundan özenle sakladı. Tıpkı 28 Şubat öncesi kimliğini saklaması gibi.

Karadayı'yla ilgili bu yazının ardından birileri kimlik siyaseti yaptığımı iddia edecektir. Bu tür iddiaları çok da dikkate almadığımı hemen belirteyim. Bu ülkede Genelkurmay başkanlığı koltuğuna oturmuş bir kişinin, yıllarca kimliği dâhil siyasi görüşlerini neden sakladığının çok daha önemli olduğunu düşünürüm.

Karadayı gerçeğini yazmamın ardından Dersimli öğretmen-gazeteci **Mehmet Yürek**'ten önce telefon sonra da mail aldım. Yürek, Karadayı'nın Dersimli olduğu gerçeğini kendisinin de bildiğini söyleyip başından geçen bir anısını benimle paylaştı.

Sözü önce Yürek'e bırakıyorum: "İsmail Hakkı Karadayı, M. Kemal'in bilgi, emir ve direktifleriyle Kazım Orbay kumandasında gerçekleştirilen 1930 Dersim-Pülümür tedip ve tenkilinin (katliam) sürgünü bir ailenin çocuğudur. Sürgün yeri Çankırı ilidir.

Karadayı ailesinin kendilerini ve çocuklarını koruma refleksiyle Sünni mezhebinin vecibelerini ve gereklerini yerine getirdikleri doğrudur. Bu durum tamamıyla takiyyedir.

Bu bilgiyi emekli Cumhuriyet Savcısı- yazar (Türk Pen Kulübü Yöneticisi ve Cumhuriyet gazetesi yazarlarından) İsmet Kemal Karadayı vasıtasıyla öğrendim.

Yazının devamını okumak için tıklayın.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Dersimli Karadayı (2)

Mehmet Baransu 28.01.2013

28 Şubat süreci mimarlarından, Genelkurmay eski Başkanı **İsmail Hakkı Karadayı**'nın aslen Çankırılı olmayıp, 1930 Dersim Pülümür katliamı sürgünü bir Alevi olduğunu geçen hafta bu köşede açıklamam üzerine tam da beklediğim gibi **"kimlik siyaseti yaptığım"** yönünde bazı değerlendirmeler yapıldı.

Bir önceki yazımda da belirttim; "Karadayı'yla ilgili bu yazının ardından birileri kimlik siyaseti yaptığımı iddia edecektir. Bu tür iddiaları çok da dikkate almadığımı hemen belirteyim. Bu ülkede Genelkurmay başkanlığı koltuğuna oturmuş bir kişinin, yıllarca kimliği dahil siyasi görüşlerini neden sakladığının çok daha önemli olduğunu düşünürüm."

Yazıma bu notu düşmeme rağmen "kimlik" üzerine yazılan değerlendirmelerin bu ülkede "tehlikeli sularda yüzmek" anlamına geldiğini iyi biliyordum. Duygusal ve "kimliksel" nedenlerden dolayı bu tür yazıların yanlış anlaşılmalara müsait bir alan olduğunun da farkındaydım.

Önceki gün *HerTaraf* köşesinde Alevi dostumuz **Şenol Kaluç**, **"Baransu'nun anlamak istemediği"** başlıklı bir değerlendirme yazısı kaleme aldı. Yazımın sorunlu olduğunu, sakınmak istesem de kimlik siyaseti yaptığımı söyledi.

Sevgili Kaluç'u bu yazdıklarım ne kadar tatmin eder bilemem ama geçen hafta da belirttiğim gibi **amaç kimlik** siyaseti değildi. Karadayı özelinde bu ülkede yaşananların fotoğrafını çekmekti.

Birileri çok çabuk unutmuş olabilir ama 28 Şubat sürecinde medya ve Genelkurmay Başkanlığı, tepe isim olarak da Karadayı, muhafazakâr ve dindar kesimin "takiyye" yaparak devleti ele geçirmek istedikleri psikolojik propagandasını yapmış, ardından da binlerce masum insan ordudan ve kamu kurumlarından atılmıştı. Devlet kendilerince şekillendirilmeye çalışılmıştı.

Tüm bu yaşananların baş mimarı da 1930 Pülümür katliamı sürgünü olduğunu yılarca saklayan Karadayı'dan başkası değildi.

Aynı Karadayı, rahmetli Turgut Özal'ın Başbakan ve Cumhurbaşkanlığı görevlerinde bulunduğu dönemde de yine takiyye yapmış, **muhafazakâr olduğu izlenimi vermek için generallerin seccadesini yere sermekten namaz kılmaya, muhafazakâr sergileri gezip hakkında dindar algısı yaratmaya bir dizi icraata imza atmıştı.** Encümeni Daniş üyesi ismin "Batı Çalışma Grubu'ndan haberim yok" dediği cümlelerinin mürekkebi henüz kurumamıştı yazıyı yazdığım saatlerde.

Kimlik'ten bir dönemin kudretli bir isminin karakter analizi kastediliyorsa, "evet" tam da bunu yapmaktı amacım. Karadayı'nın kişisel karakter kimliğinin fotoğrafını çekmiş, bunu da seve seve okurlarımla paylaşmıştım. Yaptığım sadece buydu. Bu tür yazılara bundan sonra da yer vereceğimi şimdiden belirteyim. Üzülerek söyleyeyim, birilerinin rahatsız olacağını bilerek bunu yapacağım.

Şenol Kaluç'un değerlendirmelerine gelince...

Bu ülkenin hâkim zihniyeti, bu ülkede yaşayan tüm kesimlere **"bir kendini saklama kültürü"** aşıladıkları doğrudur. Tıpkı muhafazakâr, dindar kesim gibi. Tıpkı Kürtler gibi. Tıpkı solcular gibi. Tıpkı Aleviler özellikle de Dersimliler gibi.

Birileri tarafından yıllarca ve halen "Kemalizm" bir zehir olarak kullanıldı. Toplum tüm bireyleriyle bitkisel hayata sokuldu. Ardından da ölüme razı edildi. "Takiyye" bu ülkede geçer akçe hâline geldi. Takiyye, tek kimliğe değil, bu ülkeye özgü bir gerçeklik olarak karşımıza çıktı. Ve sistemin zehirlediği kişiler de kendi cellâtlarına duydukları aşkla, göreve gelir gelmez isteneni, istendiği gibi hayata geçirmeye başladı.

Bugün **Kemal Kılıçdaroğlu**'nun, **Kamer Genç**'in, **İsmail Hakkı Karadayı**'nın Alevi kimliğine sahip olduğunu söylemek en başta Alevi dostlarıma yapılmış en büyüt haksızlık anlamına gelir. **Dedelerinin "katliamlarının" hesabını soramayanlara kimlik atfetmek de sanırım bize özgü "kimlik" tarifi olsa gerek.**

Bu türden kişiler üzerine yazılmış bir değerlendirmeyi de "kimlik siyaseti" bağlamına oturtmak sakıncalı olduğu gibi sorunlu da. Sevgili Kaluç kusura bakmasın, bu da en başta Alevi dostlara yapılmış büyük bir "ayıp".

Yazısını dikkatle okuduğum Kaluç'un kendisini Karadayı'yla aynı "kimlik" üzerinden tarif ettiğini düşünmesem de "birilerini" sahipleneyim derken aslında kendi "kimliğine" zarar verdiğinin de farkında olmadığını düşünüyorum.

Özetle...

Geçen hafta da yazdığım gibi...

Karadayı, Dersimli bir Alevi olduğu için değil, bu sistemi özümsediği ve benimsediği için 28 Şubat sürecinde hukuksuz icraatlara imza atmış, toplum üzerinden bir silindir gibi geçmiştir. Aksini düşünmek, yaşananları "kimliğine" bağlamak en başta "kimlikleri" konuşmayı ayıp sayan bana karşı yapılmış bir haksızlık.

Kimlik siyaseti yaptığımı iddia edenler sanırım şunu da gözardı etmemeliler.

Karadayı'nın 28 Şubat'taki ortakları **Süleyman Demirel**'i, **Çevik Bir**'i, **Ertuğrul Özkök**'ü, **Zafer Mutlu**'yu, **Uğur Dündar**'ı ve binlerce Sünni olduğunu söyleyen diğerlerini hangi "kimlikle" değerlendirip, nereye koyacağız.

Sizler unutmuş olabilirsiniz ama bu isimleri ve yaptıklarını unutmadım. Ömrümün sonuna kadar da unutmayacağım. Bu gerçeklik ortada dururken, suçu bir isim üzerinden bir "kimliğe" bağlayacak kadar da aklımı yitirmedim.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Derin devlet ve torunları

Mehmet Baransu 04.02.2013

Osmanlı İmparatorluğu'nun devlet sistemini çözme planlarında değişik yöntemlerin kullanılmaya başlandığı bir zaman... 19. yüzyıl başları...

İmparatorluğun Avrupalı rakipleri, onu sadece savaşlarla yıkamayacaklarını anlamış, savaş dışı, sofistike yöntemler aramaya başlamışlardı.

İmparatorluk kapalı devre bir devlet örgütlenmesine sahipti.

Kaynağını İslam dininden alan bu sistemin ancak içerisine girmekle çözülebileceği Avrupa'da yüksek sesle dile getirilmeye başlanmıştı.

Sisteme girmek kolay olmadığı gibi girildiğinde ne türden bir dirençle karşılaşılacağı bilinmiyordu. Sistemin zayıf yanlarının ne olduğuna dair elde herhangi bir bilgi de yoktu.

Olayların gelişimi, ümitsiz gibi görünen bu zorluğun uzun ve sabrı gerektiren bir süreç sonunda aşılmaya çalışıldığını gösteriyordu.

Tıbbiye dışarıdan yapılmak istenen etkilere en uygun yer olarak görülmüştü. Konu sağlık olduğunda, milliyetçi direncin yaşanma ihtimali çok düşüktü. Osmanlı toplumundan, sağlık alanına ithal bilgilerin girmesine, tıp eğitimini yabancı hocaların vermesine herhangi bir itirazın gelmesi düşünülemezdi. Böylelikle Batı kaynaklı tıp kitaplarının çevrilmesine ilk yenilikçi padişah III. Mustafa döneminde başlandı.

Tıp eğitiminin yabancı kaynaklardan verilmesiyle birlikte tıp fakültelerinde yabancı hocaların sayısı artmaya başladı. Bir süre sonra tıbbiye öğrencileri ileri tıp eğitimi için Avrupa'ya gönderildi. Burada hem tıp okuyor hem Avrupa'nın düşünce ve felsefesini ama en önemlisi de yaşam tarzlarını öğreniyorlardı. İlk kültür şokuyla tanışmaları çok sürmüyordu...

Tıbbiyelerde okutulacak olan ders kitapları artık tamamen Avrupa'dan getirtilip tercüme ettirilen kitaplardan oluşuyordu. Yapılan her tercümenin içerisine örgütlenme modeli de sokuluyor, **tıp öğrencileri eliyle devlette yeni bir model ve örgütlenmeye gidiliyordu**.

Yabancı ülkeler "devlete", saraya sızmaya başlıyor

Avrupalıların etkisiyle saray çevresinde **ilk "gizli" örgütlenmeler** başlamış, **tıp kitapları sayesinde örgütlenme askerî okullara da girmişti**. Kurulan cemiyetler, İttihat Terakki'nin çekirdeğini oluşturdu. Çok geçmeden de "gizli" örgütlenmeler Dolmabahçe'nin etrafını sardı.

Encümen-i Daniş, **Beşiktaş İlmiye Cemiyeti** gibi adlarla bugün adına **"derin"** yapı dediğimiz yapılar oluşturulmaya başlandı. Metot değiştirilmiş, ilk kez Batı düşüncesine dair "belli" kitapların çevrilmesine, belli başlı bazı fikirlerin belli bir program dâhilinde ülkeye sokulmasına başlanmıştı

Yeni oluşumda, **örgütlenmede "gizlilik" ve "inkâr" esastı**. Temel yapı bunun üzerine kurulmuş, saraya yakalanılması hâlinde inkâr en önemli prensip olarak belirlenmişti.

İbrahim Temo ve **Mustafa Reşit Paşa**'nın hayatları, yaptıkları bu örgütlenmeye en güzel örneklerden biriydi. **Doktor Temo, bugün çok tartıştığımız Ergenekon, "bir numara" oluşumunun da mimarıydı.** Örgütlenme modelini yüz yıl önce belirlemiş, kendisi de bu örgütlenmenin "bir numarası" olmuştu. Temo Askerî Tıbbiye'de **İttihat-ı Osmanî** örgütünü kurarken bugün çok sık kullanılan bir deyimi özellikle vurgulamış, örgütün 1 numaralı üyesi olduğunu söylemişti.

Tıpkı bugünlerin "doktoru" gibi...

Doktor Temo, Osmanlı sistemine giren virüsün askerî bir Frankenstein'e dönüşümü olmuştu. Bu Frankenstein da sahibinin kontrolünden hiçbir zaman çıkmamıştı.

Abdülhamid'e karşı yapılan ilk darbe girişiminin de mimarlarındandı.

İbrahim Temo, Türklerin İslam öncesi kaynaklarıyla temasının kurulmasını önemsiyor, modelinde araç olarak bu yöntemi de kullanıyordu. Temo hayatını anlattığı kitabında üzeri örtük olarak bazı bilgiler de kullanmıştı. Örneğin Türklerin şaman geleneğine vurgu yapan çift başlı kartal terimini Temo bir arkadaşı için kullanmıştı.

Ve yıllar sonra **Soner Yalçın**'ın konsept danışmanlığı yaptığı *Kurtlar Vadisi*'nde **Doğu Bey** karakteriyle bu sembol hafızalara kazınmaya çalışıldı. Doğu Bey'in kullandığı asa ve üzerindeki sembol, gözlere sokuldu.

Ermeni vatandaşları saraya kışkırtmak için hazırladığı bildirileri bir gece yarısı **Fatih** semti başta olmak üzere **Aksaray**, **Balat** civarında dağıtması, **Ayasofya Camii'ni patlatma** ve "hükümeti" zor durumda bırakma planları Temo'nun bugünlere iz düşümü olan bir diğer icraatlarından biriydi.

"Derin yapılar" ne kadar derinde?

Siyasi tartışma ve gelişmelerin yaşandığı bu günlerde bazı okurlar neden böyle bir yazı yazdığımı merak edecektir.

Uzun bir süredir **Encümen-i Daniş**, **Beşiktaş İlmiye Cemiyeti**, **Derin Devlet** oluşumu üzerine bir çalışma yapıyorum. Kökleri yüzyıl öncesine dayanan bu yapıyı, kendi metinleri üzerinden değerlendirmeye, günümüzle bağlantılarını çözmeye çalışıyorum.

Bugünlerde "derin" yapıların bittiğini, "iktidarı" ele geçirdiklerini düşünenleri gördükçe de ne kadar yanıldıklarını görüyorum.

Bu yazı bir başlangıç olacak. Derin devleti kendi kitaplarından ve metinlerinden sizlerle paylaşmaya devam edeceğim. Tabii günümüzdeki izdüşümlerini de. Çalışmayı yakın bir tarihte de kitap olarak sizlerle paylaşacağım müjdesini vereyim.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gömlek kirlendi!

Mehmet Baransu 11.02.2013

Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan**, önceki gün hastanede yatan emekli Orgeneral **Ergin Saygun**'u ziyaret etti. Bu ziyarete bazıları çok şaşırdı. Özellikle de AK Parti'ye oy vermiş kişiler.

Doğrusu neden şaşırdıklarını anlayamadım. Ben şaşıranlara şaşıyorum.

Başbakan Erdoğan gömlek değiştirmeyi seviyor. Daha önce Milli Görüş gömleğini çıkarmıştı. Şimdi de başkanlık yolunda bir kez daha gömlek değiştirme ihtiyacı hissetti.

Balık hafızalı olduğumuzdan unutmuş olabiliriz.

Daha düne kadar yakın bir tarihti. **Erdoğan** yine kameralar karşısına geçmiş, şunları söylemişti: "**Dalga dalga** yapılan 28 Şubat operasyonları ülkeyi boğuyor."

Ve 28 Şubat soruşturması bıçak gibi kesiliverdi.

Bununla da yetinmemiş, 28 Şubat'ın mimarlarından **Aydın Doğan**'ın **Trumps Tower** alışveriş merkezini, Doğan'la birlikte açmıştı. Kırmızı kurdeleyi kesmişti.

Şikeciler bir gece yarısı çıkarılan yasayla bu iktidar döneminde aklandı. "**Kişiler ve kurumlar ayrılmalı**" diyen de Başbakan Erdoğan değil miydi? Kirliliği ve pisliği örtmek için **Yıldırım Demirören**'i o koltuğa kim oturtmuştu?

Özel Yetkili Mahkemeleri değiştiriyoruz bahanesiyle, yine bir gece yarısı hırsızlık ve dolandırıcılık suçlarını örgütlü suç kapsamından çıkartıp, Meclis'te yasa çıkaran da AK Parti değil miydi?

Uludere'de ölen köylülerin yakınlarını arayıp, kendilerine kaçakçı diyen, ancak soruşturmada orta çıkan gerçekleri örtmek için köylüleri **"terörist"** ilan eden de kendisi ve ekibiydi.

Taraf ı yasadışı dinleyen MİT'çilerin yargılanmasına izin vermeyen kimdi?

Sayıştay, ihale kanunu, milletvekili bile seçtirilmeyen bazı bakanların neden görevden alındığının kamuoyuna halen açıklanmaması konularına girmiyorum bile.

Dedim ya ben Erdoğan'ın dünkü ziyaretine şaşıranlara şaşırıyorum.

Bazıları olanları anlayamasa da 10 yıllık iktidarda **"gömlek"** kirlendi. Kirliliği kapatmak için artık yeni ortaklara ve yeni gömleklere ihtiyaç var.

Yeter, söz "Saygın" isimlerin

Çünkü artık **Bülent Arınç**'ın deyimiyle **"saygın isimlerin tutuksuz yargılanması gereken"** döneme girdik. Tıpkı **"saygın kişilerle, kurumların ayrılması"** gibi. Tutuklu yargılanması şartı konulan **"saygın olmayan vatandaş"** kirli gömleği de bu gömleği giyeni de affetmiyor. ANAP'ı, DYP'yi affetmediği gibi.

Yaşanan şu; gömlek değiştirilecek, eski gömlek unutturulacak.

Gelelim Ergin Saygun konusuna. Allah kendisini çocuklarına ve eşine bağışlasın ama...

Kimdi Ergin Saygun, ne yapmıştı?

Birileri çok çabuk unutmuş olabilir ama **Saygun, 27 Nisan e-muhtırasının beyin takımdandı**. Dönemin Genelkurmay 2. Başkanı olarak **muhtırayı kaleme alanlardandı**.

2007 yılı Haziran ayı...

367 rezaleti sonrası... 22 Temmuz seçimleri hemen öncesi... **Yer; Amerika, Hudson Enstitüsü.** Okyanus ötesinde bir toplantı organize ediliyor. **AK Parti'yi iktidardan düşürmek için yol haritaları konuşuluyor.** Dönemin Anayasa Mahkemesi Başkanı **Tülay Tuğcu**'nun suikastla öldürülmesi, Taksim'de bomba patlatılması gibi **korkunç planlar konuşuluyor**.

Kimdi bu toplantıyı organize eden? Emrindeki iki askerle birlikte Ergin Saygun. Aynı Saygun, 367 krizi öncesi de Amerika'da **"darbe"** için nabız yoklamıştı. Hudson Enstitüsü uzmanlarından **Zeyno Baran** da aynı tarihlerde *Newsweek* dergisinde 2007 yılında Türkiye'de darbe olma ihtimalinin yüzde 50 olduğunu kayıtlara geçmişti.

"Aşkın gözü kördür"

Başbakan Erdoğan, Saygun'un tepelerine indireceği Balyoz'u çok çabuk unutmuşa benziyor. Balyoz ses kayıtlarında Saygun'un söylediklerini de. Hırka-i şerif ve Sofular semtinde ne yapacağını da. Balyoz

gerçekleşseydi, Başbakan'ın yakın dostları İdris Güllüce ve Sultanbeyli Belediye Başkanı'nı kim gözaltına alıp, cezaevine atacaktı? İstanbul'un tepesine inip, 250 bin kişiyi stadyumlarda toplayıp, cezaevine atacak ekibin başında kimler vardı?

Gömlek değiştirmeye alışkın birileri unutmuş olabilir ama **Saygun**, Genelkurmay 2. Başkanı olduğu dönemde, ortaya çıkardığım **LAHİKA darbe planının da hazırlayıcısıydı**. Darbe de AK Parti'ye karşı yapılacaktı. Hemen belirteyim. **"Darbe"** lafı da bana ait değil. Haberimin ardından Saygun, planı askerî ve sivil hukukçulara inceletmiş, hukukçular bunun darbe planı olduğunu kendisine yazılı olarak bildirmişlerdi. Aynı hukukçular, **"Bu darbe planıdır, müebbetlik suç işlediniz, belgeleri imha edin"** demişlerdi. Saygun da bu yazı üzerine **belgeleri imha etmiş**, bununla da yetinmeyerek **bilgisayarını yakmıştı**. Bu yazışmaların belgesini de 17 Kasım 2009'da *Taraf*'ta yayımladım.

Tüm bu olup bitenden sonra şaşıranlara şunu hatırlatayım. 14 Şubat Sevgililer Günü yaklaşıyor ve AK Parti yeni bir aşka yelken açtı. Aşkın gözü kördür derler. Millet de kim ola...

21 Kasım 2011'de bu köşede **"Usta, gemin su almaya başladı"** demiştim. Bugün yanılmadığımı görüyorum. Alternatifsizlikten, gömlek değiştirerek belki bir dönem daha yolunuza devam edersiniz. Sonrasında "tutuklu yargılanmaları gerekli saygın olmayan vatandaş" **yeter söz milletindir** diyecektir. Bunu da bir yere not edin.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Krokide ne gizliydi

Mehmet Baransu 18.02.2013

TBMM Darbeleri Araştırma Komisyonu'na son aylarda ilginç, ilginç olduğu kadar da önemli belge ve bilgiler gönderiliyor. Son olarak MİT'ten bazı dokümanlar komisyona verildi. Gönderilen dokümanlar arasında mektuplar dikkat çekiciydi.

Mektupların içeriğinde, Türkiye'nin askerî anlamda son "karanlık dönemi" olan 2007-2010 arasına ışık tutacak belgeler vardı. Hrant Dink cinayetinden, Santora ve Malatya'ya bir dizi ipucu... Özel Kuvvetler Komutanlığı her iddianın bir numaralı muhatabıydı. Beyaz, gri, siyah (kara) kuvvetler cinayetlerin azmettiricisi olarak gösteriliyordu. Öyle ki bu yapı, "Ergenekon üstü" bir teşkilattı. Dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'a "erken emekli ol. Darbe tarihini öne çek. Karşılığında sana Köşk'ü verelim" diyecek kadar da Genelkurmay'ın üstünde, bağımsız hareket edebiliyordu. Eşi türbanlı birini Cumhurbaşkanı seçtirmemek için 367 tiyatrosu öncesi ve sonrasında yaşananlar, yaşatılanlar da yine bu ekip tarafından organize edilmişti.

Tıpkı 1960, 1971, 1980 ve 28 Şubat sürecinde olduğu gibi. Aslında ortaya çıkan gerçek ne ilk ne de sondu. Darbeye giden süreçte her yol **Özel Kuvvetler Komutanlığı**'na yani eski adıyla **Özel Harp Dairesi**'ne, gerçek adıyla **Kontrgerilla** yapılanmasına çıkıyordu.

Son olarak Hrant Dink cinayetiyle ilgili bir tanığın cezaevinden gönderdiği mektup ve içeriği medya aracılığıyla kamuoyuna yansıdı. Cinayetin Özel Kuvvetler'e bağlı birimler tarafından organize edildiği, öncesinde adada yapılan başka bir cinayet keşfi iddiaları tüyler ürperticiydi.

Ortaya çıkan her gerçek daha önce olduğu gibi yine Genelkurmay Başkanlığı'nı rahatsız etti. **Genelkurmay** Başkanlığı önceki gün yaptığı açıklamayla basında çıkan Özel Kuvvetler Komutanlığı'yla ilgili iddiaların yalan olduğunu açıkladı. 16 maddeden oluşan açıklamanın özeti şuydu; "Özel Kuvvetler Komutanlığı legal bir kurumdur, gizli ve illegal bir yapılanma değildir. İllegal faaliyetleri yoktur. Legal iş yapar."

Genelkurmay Başkanı Orgeneral **Necdet Özel** bu metne kendisi de inandı mı doğrusu merak ediyorum.

Bu köşeyi takip edenler ve 2010 yılı mart ayında piyasaya çıkan *Karargah* kitabımı okuyanlar bilir. Bugün konuştuğumuz Özel Harp Dairesi'nin son yıllarda yaptığı illegal faaliyetlerin hemen hemen hepsinin altında dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt'ın imzası vardır. Seferberlik Tetkik Kurulu'nun sayısını 12'den 24'e çıkartmaya çalışan, sivil insanlara "kimlik" kartları adı altında "özel" görevler veren Büyükanıt'tan başkası değildi.

Haziran 2008'de *Taraf*'ta bu kimlik kartlarından birini yayımlamıştım; "Silahlı Kuvvetlerimiz ile birlikte yürütülecek harekatta gizli mücadele usulleri ile barıştan itibaren bazı çalışmalar ve çok gizli hazırlıklar yapılmaktadır. Her Türk'ün seve seve katılacağına inandığım böyle milli bir hazırlık için milli hisleri kuvvetli, yetişmiş, bilgili ve cesur elemanlara ihtiyaç vardır. Yakından izlediğimiz yüksek nitelik ve yetenekleriniz, taktir ile karşılanan müspet davranışlarınız ve milli heyecanınız dolayısıyla sizin de bu çalışmalara katılmanızı uygun gördüm. Gönderdiğim subay size gerekli bilgiyi verecektir. Genelkurmay Başkanı. Orgeneral Yaşar Büyükanıt."

Bu haberin kamuoyuna yansımasının ardından "derin" bir sessizliğe bürünen Büyükanıt'a, şu soruları sormak da sanırım hakkımız. Barıştan itibaren yapılan gizli hazırlıklar neler? Bu organizasyonda askerleri değil de neden "her Türk'ü" kullanma ihtiyacı hissedildi? Yaptığınız milli hazırlık nelerdi? Bu kartı gönderdiğiniz kişileri nasıl yakından izlediniz ve bu görevi kendilerine verdiniz? Bir sivile, bir subay niçin gönderilir ve sivile görev verilir?

Umarım bir gün cesur bir savcı çıkar ve Büyükanıt başta olmak üzere, sorumlu isimlere bu soruları sorar. Hatta **Çukurambar** sonrası ortaya çıkan **kroki olayı**nı, **"kozmik odada" ele geçirilen kontr-gerillacı sivil listeler** gerçeğini kamuoyuyla paylaşır. Ben meçhul savcıya şimdiden bir ipucu vereyim.

Operasyon sonrası nasıl kaçılacakı?

Çukurambar'da bulunan kroki çok önemliydi. Muhtemel cinayet ya da operasyon sonrası nasıl kaçılacağının ayrıntıları bile belirlenmişti. **Krokiye göre muhtemel yapılacak eylem ya da eylemler belli bir yerde başlıyor, tüm kaçış noktaları ayrıntılı olarak belirleniyor ve devamında son nokta olarak askerî bir birliğe girildiği görünüyordu.** Bu kroki Çukurambar tartışmalarının en yoğun olduğu dönemde devletin en üst düzeyine kadar çıktı. **Köşk'e yapılan toplantıda krokinin kamuoyuna açıklanmaması kararı alındı.** Tıpkı kozmik odada yakalanan listeler gibi. "Devrik" Milli Eğitim bakanlarından biri bu odada yakalanan listeleri görmesine rağmen, kamuoyundan gerçekler özenle saklandı.

Doğrusu merak ediyorum. Köşkü, devleti bu kadar korkutan neydi de kamuoyundan gerçekler saklandı. Krokiye göre muhtemel eylem ya da eylemler sonrası gidilecek birlik hangisiydi?

mbaransu@gmail.com

Çankaya'da suikast zirvesi

Mehmet Baransu 25.02.2013

Kozmik Köşe okurları, "**Kozmik Oda**" gerçeğini yaklaşık iki yıl önce bu köşeden öğrenmişlerdi. Şifreli de olsa sizlerle bazı bilgileri paylaşmıştım. O günlerde bazıları, özellikle **Hürriyet** 'teki bir isim yazılanlara burun kıvırmış, soruşturmayla dalga geçmişti.

Ardından 26 Temmuz 2010'da **Habertürk** gazetesinden **Kutlu Esendemir**'le röportaj yaptım. Konu Kozmik Oda soruşturmasına gelmiş, krokilerle ilgili devletin bir mutabakat yaptığını söylemiştim: "Bu konuda devlet ve askerî bürokrasi bir anlaşma yaptı. Krokiler eğer sahte olsaydı, TSK şu an yeri göğü inletiyor olurdu. Tam bir sessizlik mutabakatı var. Şunu biliyorum ki, devletin üst düzey üç ismi krokileri biliyor. Krokilerin sonu bir yere gidiyor. Anladığım gittiği yer çok önemli."

Krokiler diyerek bir değil birkaç kroki olduğunu söyledim. Daha sonra çıktığım bazı televizyon programlarında da **"Köşk, Gül"** diyerek, satır arasında bazı bilgiler verdim.

Geçen hafta da "Krokide ne gizliydi?" başlığıyla, tekrar "Köşkü" işaret ettim: "Çukurambar'da bulunan kroki çok önemliydi. Muhtemel cinayet ya da operasyon sonrası nasıl kaçılacağının ayrıntıları bile belirlenmişti. Krokiye göre muhtemel yapılacak eylem ya da eylemler belli bir yerde başlıyor, tüm kaçış noktaları ayrıntılı olarak belirleniyor ve devamında son nokta olarak askerî bir birliğe girildiği görünüyordu. Bu kroki Çukurambar tartışmalarının en yoğun olduğu dönemde devletin en üst düzeyine kadar çıktı. Köşk'te yapılan toplantıda krokinin kamuoyuna açıklanmaması kararı alındı. Doğrusu merak ediyorum. Köşkü, devleti bu kadar korkutan neydi de kamuoyundan gerçekler saklandı? Krokiye göre muhtemel eylem ya da eylemler sonrası gidilecek birlik hangisiydi?"

Bu yazımın mürekkebi henüz kurumamıştı ki önceki gün **Radikal** 'den **Ömer Şahin** önemli bir habere imza attı; "Kozmik Oda soruşturması yoldaydı ve Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün konutunun krokisi de aramalarda yakalanmıştı."

Şahin'in haberi, bu köşenin okurları açısından sürpriz değildi. Yaklaşık iki yıldır, **"Köşk, kroki, askerî birlik"** diyerek, bir gerçeğe işaret etmeye çalışıyordum. Bugüne kadar bazı detayları sizlerle paylaşamamamın ise bir nedeni yardı.

Köşkte kroki toplantısı yapıldı

Yaklaşık iki yıl önce, Ankara, Çankaya'da bir gece yarısı, devletin en önemli kurumlarından birinde görev yapan haber kaynağımla lüks bir restoranda buluştum. Akşam yemeğinde söz dönüp dolaşıp, o günlerin en sıcak konusu Çukurambar'a ve Bülent Arınç'a yönelik suikast iddiasına geldi. Haber kaynağım, bir değil birkaç kroki olduğunu söyledi. En önemlisi de Köşk ve Abdullah Gül'le ilgili olandı.

Anlattıkları karşısında şaşırmıştım. Yakalanan krokiler sonrası Köşkt'e bir toplantı yapılmış, toplantıya üç isim katılmıştı. Katılımcılardan biri de dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ'du. Cumhurbaşkanı Gül, Başbuğ'dan konuyla ilgili bilgi istiyordu. Başbuğ, Cumhurbaşkanı'na ne söyledi şimdilik bilmiyoruz. Bilinen toplantı sonucu bu krokinin kamuoyuyla paylaşılmaması kararı alınması. Cumhurbaşkanı'na suikast bilgisi kamuoyundan saklandı. Köşk, Başbakanlık, Genelkurmay yetkililerine "bu konu konuşulmayacak" dendi.

Haber kaynağım bu bilgilerin ardından, gecenin sürprizini yaptı; **kamuoyundan saklanan bu krokinin güzergâhını bana gösterecekti**.

Heyecanlanmıştım. Bir önce arabaya binmek, kroki güzergâhında yolculuk yapmak istiyordum. Çankaya'dan yola çıktık. Konya yolunu takip etmeye başladık. Bir ara solumu işaret etti; "CHP Genel Başkanı Deniz Baykal'ın yürüyüş yaptığı ormanlık alan" dedi. Ardından "Nedenini sorma trafik ışıklara dikkat et" cümlesi ağzından çıktı. Birkaç ışıkta durduk. Bir kavşağa geldiğimizde arabayı tekrar durdurdu. Yeşil ışık yanıyordu ve biz durmuştuk. Meraklı gözlerle kendisine bakınca konuya girdi; "Krokide bu kavşak ve bazı ışıklar özellikle belirtilmiş."

Askerî birliğin kapısına dikkat!

Tekrar gaza bastı. Ankara'yı çok iyi bilmiyordum ama Çankaya'dan Balgat'a doğru yol aldığımızın farkındaydım. Aradan kısa bir süre geçmişti ki hızını tekrar kesti. Sağıma bakmamı söyledi. Sağda, büyük bir askerî birlik vardı. Depolar, binalar, tel örgüleri... Büyük bir kapıya geldiğimiz de ise durdu; "Krokiye göre suikast sonrası varılacak nokta işte burası" dedi. Bazı bilgileri paylaştı.

Gül'ün konutundan askerî birliğe kadar tüm alanlar krokide belirtilmiş, ayrıntılar not edilmişti. Devletin en üst düzey iki makamı, bunun bir kaçış planı güzergâhı olduğunu biliyordu ve son nokta olarak da bu askerî birliğin giriş kapısı gösterilmişti.

Gecenin sonunda haber kaynağım yemekteki cümlesini tekrarladı. "Yazılmamak kaydıyla bu bilgileri paylaştım. Sadece bilgin olsun istedim. **Çukurambar sadece Bülent Arınç değildir**."

Kozmik Oda soruşturmasını ve hazırlanacak iddianameyi dört gözle bekliyorum. Bakalım bana anlattığı diğer bilgiler de iddianamede olacak mı?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kral çırılçıplak

Mehmet Baransu 04.03.2013

Abdullah Öcalan'ın İmralı'da devlet ve BDP'li heyetle yaptığı görüşme notlarının *Milliyet* gazetesinde yayımlanması, bazılarının yüzündeki makyajı akıtmaya başladı.

Suç da suçlu da yapılan kirli pazarlık da ortadayken birileri yine durumdan vazife çıkarıp, görünen gerçeği gizlemek için var gücüyle çalışıyor. Yeni "suçlular" hedefe kondu. Kim sızdırdı sesleri arasında "vatan hainleri", "alçaklar" aranıyor.

İnsan soramadan edemiyor.

"Ortada doğru giden bir süreç varsa bu panik neden?"

Öncelikli şunu vurgulayalım.

Milliyet gazetesi ve Namık Durukan'ın haberi bir gazetecilik başarısıdır.

Uzun yıllardır medyamızda gazetecilik unutuldu, unutturuldu. *Taraf*, işte böyle bir ortamda tarihe geçecek işlere imza attı. İftiralara, karalamalara aldırış etmeden, bildiği yolda, cesurca yayım yaptı. Eğilmeden, bükülmeden.

O zaman da birileri bizlere gazetecilik dersi vermeye çalışıyordu. Kaderin cilvesi, dünün ders verenleri, bugün yaptıklarının gazetecilik olduğunu anlatmak için dil döküyorlar. Dün yapılan da bugün olan da gazetecilikti.

Dün asker ve zinde kuvvetler ders verirken, bugün siyasetçiler benzer yöntemi araç edinmişti. Her eleştiri, her yorum **"karanlık operasyon, tuzak, provokasyon, sabotaj"** kelimelerini beraberinde getirdi. Bununla da yetinilmedi. Muhatapların kalemleri bir çırpıda kırıldı.

İmralı notlarının ortaya çıkardığı gerçek...

Bu kısa hatırlatmadan sonra gelelim esas konumuza. İmralı notlarının ortaya çıkardığı gerçeğe...

Önceki gün iktidarıyla, medyasıyla, siyasetçisiyle, MİT'iyle "beni bile yalanlarına inandıracaklardı" dedim.

Son aylarda söylenenlere, medyaya yansıyanlara, yazılanlara bakın. Öcalan'ın kendileri gibi **"muhafazakâr"** olduğunu vurgulamak için **"namaz"** kılmasından, nasıl bir barış güvercini olduğuna bir dizi gerçek operasyon yapıldı. Amaç toplumu buna inandırmaktı. Milliydi, bizdendi.

Barışın yol haritasının belirlendiği, mutabakatların yapıldığı bile yazıldı, söylendi. "Silahlar bırakılacak, 10 gün içinde örgüt sınır dışına çıkacak" dendi. Bu olmayınca bu kez yenileri devreye girdi; "Mart ayında sınır dışına çıkılacak, Nevruz'da bu iş kesin, mayıs ayında ülkede bir tek silahlı PKK'lı kalmayacak."

Bu da olmadı. Bu kez... "15 ağustosta karar kılındı. Silahlara elveda."

Ta ki *Milliyet* gazetesinin İmralı görüşmelerini yayımlamasına kadar. **Kamuoyundan gerçeklerin saklandığı** ortaya çıktı. Ortada ne bir mutabakat ne de barış umudu vardı. Medyadaki haberlerin neredeyse tamamı yalandı. Siyasetçiler doğru konuşmamıştı. Kral çıplak değil, çırılçıplaktı. *Milliyet* iki sayfasında bu çıplaklığı resmetmişti.

İşte bu kadar bağrışın, tantananın, kızgınlığın nedeni bu. Gerçeğin "nü" şekli birilerini kızdırmakla kalmamış, suçlu arama telaşına girmişlerdi.

Öcalan'ın söylediklerine kimse yalan diyemiyor. Denen; "Bunlar yok hükmündedir, bizdeki metinler biraz farklı. Olana değil, sızdırana bakalım. Sızdıranın amacı daha önemli."

Sizi bilmem ama ben durumu **gerçeğin saklanma telaşı** olarak yorumluyorum. **Kimsenin silahı bırakmaya** niyeti olmadığı gibi "barış" kelimesi araç olarak kullanılmaktan öteye gitmiyor.

Başbakan **Tayyip Erdoğan**, *Milliyet* gazetesinin "gazetecilik başarısı"ndan sonra İmralı'yı, binlerce masum insanın öldürülmesini unutup, **medyada "vatan haini" aramaya başladı**:

"Medya üzerinden yapılan karanlık operasyonlara, medya üzerinden kurulan tuzaklara itibar etmeyin. Bunlar sizin karşınıza dedikoduyla, söylentiyle, sabotajla, provokasyonla, medya operasyonuyla çıkıyor. Eğer bu ülkeye, bu millete zerre kadar sevdanız varsa şu çözüm sürecine katkıda bulunmak istiyorsanız, böyle bir haberi atamazsınız, atmamanız gerekirdi.

Attıkları başlıklarla gazetecilik yapıyorlarmış, böyle gazetecilik yapacaksan batsın böyle gazetecilik. Bu çözüm sürecinde kim bu süreci baltalamak istiyorsa o benim de milletimin de karşısındadır. Biz onlarla iktidar olmadık, onlara rağmen milletimiz bizi iktidar yaptı. Milletim böyle diyorsa milletin dediği doğru onların köşelerindeki yazılar değil."

Başbakan kızdıkça kimyası bozuluyor. Kendisine sormak gerekli. **Çözüm sürecini baltalayanlar o notlarda yazılanlar, konuşulanlar mı yoksa bunu kamuoyuyla paylaşanlar mı?** Ortada bir provokasyon varsa bunu kendinize, MİT'e ve muhataplarınıza sormanız gerekmez mi?

AK Parti ve hükümet her ortamda aldıkları yüzde elli oya vurgu yapıyor. Bu da çok fazla hata yapmalarına neden oluyor. "Bu millet bize mecbur, alternatifimiz yok. Ne yaparsak kabul ederler" mantığı, kamuoyunda partiyi de politikalarını da tartışılır kılıyor. Başkanlık sitemini getirmek için örgütle yapılan pazarlığın ortaya çıkması da iktidarı sinirlendiriyor. Sanırım şunu unutmamak gerekli. Hedefe giderken her yol her zaman mubah olmuyor. İmralı notlarının ortaya çıkma ihtimalini de akılda tutmak gerekli.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Katil, katilim demez ki!

Mehmet Baransu 11.03.2013

Sanırım Napolyon'a atfedilen bir sözdü: "Bir konunun çözülmesini istemiyorsanız, onu komisyonlara havale eder, zamana yayarak kapatırsınız!"

Tıpkı bu sözde olduğu gibi 34 sivilin katledildiği **Uludere skandalı**, "çözülmek, sorumlular bulunmak üzere" TBMM İnsan Hakları Uludere Alt Komisyonu'na havale edilmişti. Komisyon uzun süre konuyu araştırıyormuş gibi yaptı. Geçen hafta da adına rapor dedikleri "kâğıt parçalarını" kamuoyuyla paylaştılar. Paylaşılan metinlerin özeti şuydu; "Koordinasyonsuzluk sonucu oluşan bir hata. Kimse sorumlu tutulamaz."

"Komisyon" ilk kurulduğunda kamuoyuna "dağ fare doğuracak, bir sonuç beklenmesin. Tüm sorumlular aklanacak" dediğimde iktidar kanadı ve kalemlerinin ateş çemberi arasında kalmıştım. Dört bir taraftan üzerime kurşunlar yağdırılmış, "komisyon tüm sorumluları bulacak" sesleri, "kurşun askerler" tarafından yüksek sesle dile getirilmişti.

Ve geçen hafta açıklanan "kâğıt parçalarıyla", kurşun askerler sessizliği tercih etti.

Uludere olayının MİT'ten giden yanlış istihbarat neticesinde gerçekleştiğini yazan ilk ve tek kişi olarak, komisyonun raporunu anlamak için hafıza tazelemek gerektiğini düşünüyorum. Gelin hep birlikte o dönem yayımladığım MİT raporlarının bazılarını tekrar hatırlayalım.

20 Aralık 2011: "Kandil'de eğitim görmüş 130 kadar yeni katılımlı teröristin Hakurk ve Haftanın bölgelerine gönderileceği ve bu bölgelerde eylem yapmalarını müteakip Kandil'e geri dönecekleri."

21 Aralık 2011: "İstihbarat çoğunlukla güvenilir nitelikte ve haber elemanı kaynaklı." Yani PKK'nın içinde bulunan MİT ajanlarından. "PKK üyesi Topal Bedran Kod adlı Sait Tanıt, Şırnak Uludere Ortasu'daki üs bölgeleri, askerî birlikler ve hareket tarzları, bölgedeki asker sayısı ve Ortasu'daki örgüte yakın korucular hakkında araştırma yapıyor. PKK Zagros sorumlusu Dr. Erdal Bahoz kodlu Fehman Hüseyin, Şırnak Uludere Ortasu bölgesinde yer alan Düğün Dağı karşısında Türkiye sınırına 10 km. uzaklıkta telsizle konuşuyor. Keşif çalışması ve Dr. Bahoz'un sınır bölgesine yakın mıntıkada bulunması, adı geçen alanda bir eylem arayışı olabileceği yönüyle önemlidir."

Fehman Hüseyin Uludere'de

23 Aralık 2011: "Sinat Haftanın bölgesindeki teröristlerin bir kısmının Qumri-Surur- Kesta-Nazdur-Keşan bölgesinde 20-25 kişilik gruplar hâlinde barınmaya başladıkları..."

25 Aralık 2011: "Yer tesbitine dayanarak yapılan çalışma ile temin edilen bilgi: Fehman Hüseyin'in 25 aralık tarihinde Sinat Haftanin'de yer tesbitinin yapıldığı..."

28 Aralık 2011: (Uludere faciasının olduğu gün): "Kestirme cihazlarından elde edilen yer tesbit bilgilerine göre Fehman Hüseyin'in sınırdaki kalabalık grup içinde olduğu değerlendirilmiştir..."

Raporları açıklamam üzerine "yeni devlet" sahipleri tarafından bilindik eski yöntemlerle psikolojik operasyona tabi tutulmuştum. Peşime adamlar takılmış, "börtü, böcek" yakıştırmaları, "dünya liderinin" ağzından çıkmıştı. Grup toplantısında bile yarım saate yakın hakkımda konuşma yapıldı.

Ancak unutulan bir şey vardı; Zamanın gerçekleri ortaya çıkardığı...

Bu açıklamaların üzerinden çok geçmemişti ki...

Meclis komisyonuna gelen bilgiler arasında istihbaratın "Milli Kaynak'tan" gittiği açıklandı. MİT, bir anda "Milli Kaynak" oluvermişti.

Baransu açıkladı, bunların nesi gizli!

Skandal bununla da bitmedi. Komisyona bilgi veren İçişleri Bakanlığı müfettişi bir rapor okudu. CHP'li ve MHP'li üyeler okunan raporun bir fotokopisinin kendilerine verilmesini müfettişten talep etti. Aldıkları cevap ilginçti; "Rapor gizli. Sizlerle paylaşamayız."

Müfettişin bu cevabı üzerine MHP'li üye kendisine dönerek şunları söyledi: "Bunların nesi gizli, Mehmet Baransu'nun köşesinden bunları okuduk."

İşte müfettişin o okuduğu rapor, geçen hafta yayımlanan Uludere komisyon raporunda yer almadı. Sorumlulara bizi götürecek kritik bilgiler, hükümetin komisyonda yer alan üyeleri tarafından saklandı. Sumen altı edildi.

Gelelim olayın bir diğer boyutuna. Hatırlarsanız Uludere, Abdullah Öcalan, PKK ve BDP açısından namus meselesi olarak görülmüş, siyaseten de bunu sık sık kullanmışlardı. Kaymakam dövmekten, grup toplantısında kürsüye Uludereli aileleri çıkarmaya bir dizi "siyasi şov" yapılmıştı.

Ancak önceki hafta *Milliyet* gazetesinde açıklanan İmralı notlarında Öcalan, namus meselesi olarak gördüğü Uludere'yi ağzına almak şöyle dursun, tek kelime etmeyip bir de MİT'i aklamak için elinden geleni yaptı. Uludere'yi kapatmak için Başbakan'dan daha fazla çaba gösterdiği de gözlerden kaçmıyordu. MİT'e düzdüğü övgüler ise enteresandı.

Şu sıralar *Milliyet*'teki **notlarda ismimin neden yer aldığı soruluyor**.

Şuan gülümsüyorum... Sanırım cevabı verdim.

Gelelim konuyla ilgili geçen hafta yapılan son açıklamaya: "Başbakan ve Genelkurmay Başkanı köylülerin bombalandığını sabah öğrendiler."

Komisyon olayı sumen altı edip kapatmışken, böyle bir açıklama yapma ihtiyacı neden hissedildi acaba?

Benimkisi merak işte!

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Newroz, Habur olmasın!

Mehmet Baransu 18.03.2013

Abdullah Öcalan ve AK Parti hükümetinin yol haritasını çizip, adına "İmralı süreci" dedikleri "barışa" giden yolda, bu hafta önemli bir kavşak geçilecek. İktidarın ve BDP'nin gözü Newroz'da, Öcalan'ın yapacağı açıklamaya çevrilmiş durumda.

İlk günden itibaren eski Türkiye geleneğinin halen devam ettiği bir kurumun kontrolünde yürütülen görüşmelere ihtiyatla yaklaştım. Topluma pompalandığı şekliyle **"barış"** çok da kolay olmayacak gibi. Umutlandığım anlar tabii ki oldu. Umudumu yitirdiğim anlar gibi. *Milliyet* gazetesinde yayımlanan metinlerin içerisine MİT'in Öcalan'ın ağzından özenle serpiştirdiği cümleler ise kuşkularım derinleşti.

Bu kuşkular arasında geçen hafta **sürecin "devlet" ayağındaki isimlerden biriyle görüştüm**. Söyledikleri, beklentileri, umutları ilginçti. Görüşmemiz yaklaşık iki saate yakın sürdü.

Görüşmenin "devlet" açısından özeti şuydu; "Barış yolda. Endişelenenler (içinde ben de varım) yanılıyor. Öcalan bu kez farklı rol üstlenecek. Savaşmak isteyen PKK'lılar örgütten ayrıştırılıp, Suriye'ye geçecek. Adı konmamış otonom bir bölgede yaşamlarını sürdürecekler. Türkiye'ye yönelik eylem yapılmayacak. Silah bırakma çok sonraları olacak. Öcalan'a af sözkonusu değil. Federasyon imkânsız."

Muhatabıma görüşmede şu soruyu sordum. PKK ve BDP siyasi anlamda bu kadar güçlü iken, bölgenin kontrolünü ellerinde tutup, **"devlet kurma"** fikrine sıcaklarken, bu **"kazanımların"** olduğu bir ortamdan neden vazgeçtiler?

Sanırım en zorlandığı sorulardan biri buydu. "Değişen konjonktür, Öcalan'ın yeni Ortadoğu şekillenmesini görmesi, örgütün silahla bir sonuç elde edemeyeceğini anlaması" dedi. Doğrusu bu cevap beni tatmin etmedi.

Bu kez "Benzer süreci 2004 ve Silvan saldırısı öncesi yaşadık. Barış geliyor derken, Oslo görüşmeleri yapılırken savaş tekrar başladı. Öcalan, liderliği, otoritesi tartışılmasın diye baskını yapan ve savaş isteyen ekibin yanında yer aldı. Bu kez farklı olacak olan ne? Yarın Öcalan'ın aynı tavrı göstermeyeceğini nasıl garanti ediyorsunuz" diye sordum.

Cevap yine tanıdık geldi; "Değişen konjonktür, Ortadoğu..." Bu cevaplardan tatmin olmadığımı görünce, "Öcalan süreç içerisinde hatalardan ders çıkardı. Bu kez farklı davranıp bu tür baskınları yapacak şahin kanadı tasfiye edecek. Kendi tabanının önüne atacak" açıklamasını yaptı.

İki saatlik görüşme benim açımdan bilgilendirici olmasına rağmen fikirlerimi değiştirmedi. İhtiyatlı yaklaşımım halen sürüyor. Çünkü örgüte, eli silah tutan kişilere güvenmiyorum. Her an provokasyon yapma ihtimalleri yüksek.

Birileri süreçle ilgili umutlu olsa da olayın bir de öteki tarafı ve aktörleri var.

Türkiye'deki bazı yazarlar süreçle ilgili enformasyonu tek taraflı alıp "barış" geliyor deseler de görüşmelerin başladığı günden itibaren PKK'yı, yayın organlarını dikkatle izlemeye çalışıyorum. Özellikle televizyon ve medya organlarını, verilen mesajları.

Öncelikle şunu vurgulayayım.

Kamuoyunda bilinenin aksine **örgüt, "Öcalan'a özgürlük, Kürdistan'a statü, Federasyon" konusunda bir adım bile geri atmış durumda değil. PKK ve KCK'lıların serbest bırakılması örgüt açından bir diğer vazgeçilmez konu.** Bunlar yapılmadığı takdirde silahlar bırakılmayacağı gibi susmayacak ve öz savunma güçleri de pozisyonunu koruyacak. Bu taleplerden vazgeçmeyeceklerini, pazarlık konusu yapmayacaklarının özenle belirtiyorlar. Bunu öğrenmek için birkaç saat televizyonlarını izleyip, savaş yanlısı liderlerin mesajlarına bakmak yeterli.

Türkiye'de yazılıp çizilenlerin aksine, **olumlu düşünceye "evet" ama en kötü senaryoya da hazırlıklı olmak gerekli**. Umarım Newroz ikinci bir Habur olmaz ve süreç başlamadan bitmez.

Altan Tan ve Baydemir süreçte hep olmalı

Vicdan sahibi olarak gördüğüm **Altan Tan** ve **Osman Baydemir**, bu sürece en olumlu katkı sağlayacak isimler olacaktır. Süreçte hep olmalılar. Sayın Tan, tutanakların sızdırılması ve kendi isminin yıpratılması konusunda

"muhafazakâr, sakallı kesimleri" eleştirdi. Kendisine küçük bir hatırlatma. Bu iddiayı dile getiren, hatta Meclis görüntülerini yayınlayan yeni açılmış bir siteydi. Bu sitenin MİT'le, Sabahçı bazı MİT'çilerle bağlantısı sır değil. Aynı iddiayı MİT'in kontrolündeki başka bir site de jet hızıyla alıp manşete koydu. Bu sitede sahte isimle, "Tutanakları Cemaat sızdırdı" komedisi bile yazıldı. Sayın Tan adres konusunda bakışlarını başka yöne çevirirse, kendisine yönelik operasyonu kimlerin yaptığını görür. En azından ikinci dalgayı önler.

NOT: BDP'nin sızdırma konusunda yaptığı açıklamaya kendi partilileri bile inanmadı. Biz yine de kendilerine inanmış gibi yapıp, "barışa" küçük de olsa katkı sunalım.

NOT: Selahattin Demirtaş'ın ismi İmralı'ya gidecek yeni heyette geçiyor. İlk ekipte ismini çizen, hakkında ağır eleştiriler yapan Öcalan'ın, Demirtaş'a nasıl davranacağını merak ediyorum. "Çaycı, fotokopiciden" ricam, bu metinleri de sızdırması.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uludere kanı elinize bulaştı

Mehmet Baransu 25.03.2013

Türkiye geçen hafta, önce Abdullah Öcalan'ın barış çağrısını, ardından Mavi Marmara gemisiyle ilgili olarak Obama'nın temasları sonucu İsrail'in, Türkiye'den özür dilemek zorunda kalmasını konuştu.

Bu iki tarihî olayın yanı sıra gündem arasında kaybolup giden başka bir gelişme daha yaşandı. **Uludere Komisyonu çalışmasını bitirip, asıl raporunu kamuoyuyla paylaştı.**

Rapor 84 sayfadan oluşuyordu. Özeti ise şuydu; "Olayda kasıt yok. Kazadan önce Fehman Hüseyin'in de arasında bulunduğu grubun eylem yapacağı yönünde, MİT'ten, Genelkurmay'dan, telsiz kestirmelerinden istihbarat alınmıştır. 34 kişi bombalanmıştır."

Raporu okudukça, istihbaratı, vur emrini vereni kapatmak için gösterilen çabayı gördükçe vicdanım sızladı.

Uludere herkesin unuttuğu...

Unutmak istediği...

Unutturmak istediği,

Konuşmaktan çekindiği bir gerçekti.

BDP çoktan unutmuştu. Abdullah Öcalan ve PKK, Uludere kelimesini ağzına almıyordu. İktidar ise olayı konuşmak şöyle dursun konuşanı cezalandırıyordu.

Mavi Marmara'da "şehit" düşenlere ağlayanlar, Uludere'de ölenler için "ama kaçakçılardı, teröristlerdi, olur

böyle kazalar" vicdansızlığına sığınıyordu. Dindarlardı ama katliamı "kutsuyorlardı".

Dedim ya raporu okudukça vicdanım sızladı.

Olayı kapatmak için gösterilen çaba karşısında Müslümanlığımdan, insanlığımdan utandım.

Başından itibaren Uludere gerçeğinin peşini bırakmadım. İktidarın, MİT'in şahsımı hedef almasına aldırış etmeden, peşime MİT elemanlarını takmalarına inat, gerçeği aradım. Ve bugün görüyorum ki ilk gün "İstihbarat bizden gitmedi" diyenler, rapor adı altındaki metinlerde "bizden istihbarat gitti ama bunlar geneldi" itiraflarında bulunmaya başlamışlar.

Hatırlarsınız. Uludere katliamı yaşandığında MİT'ten giden beş istihbaratı sizlerle paylaşmıştım. Tüm istihbaratlarda Fehman Hüseyin'e dikkat çekiliyordu. İsterseniz gelin o istihbarat notlarından 21 Aralık 2011'dekine bir kez daha bakalım:

21 Aralık 2011: "İstihbarat çoğunlukla güvenilir nitelikte ve haber elemanı kaynaklı." (Yani PKK'nın içinde bulunan MİT ajanlarından.) "PKK üyesi Topal Bedran Kod adlı Sait Tanıt, Şırnak Uludere Ortasu'daki üs bölgeleri, askeri birlikler ve hareket tarzları, bölgedeki asker sayısı ve Ortasu'daki örgüte yakın korucular hakkında araştırma yapıyor. PKK Zagros sorumlusu Dr. Erdal Bahoz kodlu Fehman Hüseyin, Şırnak Uludere Ortasu bölgesinde yer alan Düğün Dağı karşısında Türkiye sınırına 10 km uzaklıkta telsizle konuşuyor. Keşif çalışması ve Dr. Bahoz'un sınır bölgesine yakın mıntıkada bulunması, adı geçen alanda bir eylem arayışı olabileceği yönüyle önemlidir."

Diğer dört istihbarat gibi aynı olan bu istihbaratı yayımlamamın ardından pekin ne oldu?

Önce Başbakan Tayyip Erdoğan sahneye çıktı. "Böcek, cambaz" yakıştırmaları arasında şahsımı hedef aldı. Ardından MİT, 31 Aralık 2011 günü ilk resmî açıklamasını yaptı; "İstihbaratın MİT'ten kaynaklandığı yönündeki iddialar gerçeği yansıtmamaktadır" dedi.

Bir hafta geçmeden bu kez MİT, gazetecileri davet edip, ikinci bir açıklama yaptı. Önce şahsımı hedef aldılar. Ardından şu açıklamayı yaptılar:

"Anılan gazeteci asılsız iddialarını devam ettirebilmek için daha önce kurguladığı mizansende değişikliğe giderek, kelime oyunları yapmak suretiyle operasyonla ilgisi olmayan ve bölgedeki örgütsel hareketliliğe dair kendisine sızdırılan, bir kısmı güncelliğini yitirmiş raporları, olayla ilişkilendirme gayretine girmiştir. Bu raporda da iddia edildiği gibi bir grubun, Türkiye'ye illegal geçiş yapacağına dair bir bilgi kesinlikle yer almamıştır."

Sonra ne mi oldu?

Komisyonun dört gün önce açıkladığı raporunun MİT başlıklı bölümünü, yani 41. sayfayı okumanızı tavsiye ederim. Özetle denen şu; "Güncelliğini yitirmiş genel istihbarat verdik. Geçiş değil, görülme dedik. Kuzey Irak'ı kastettik. Geçiş tarihi ve geçiş yapacak gurubun bilgisi yoktu." (Komisyon raporunda tarih yanlış yazılmış. 2011 yazacakken 21 Aralık 2012 denmiş.)

Bu gerçeklerin ardından şimdi şu soruları sormak hakkımız: Hani sizden hiç istihbarat gitmemişti? 21 aralıktaki

istihbarat notunda yer alan "Uludere- Ortasu, Fehman Hüseyin, 10 km, sınır bölgesine yakın yer, eylem hazırlığı" gibi detaylar genel bir istihbarat raporu mu? Bu nokta atışlı ayrıntılar, bir anda nasıl genel oldu? Düğün Dağı Uludere'nin bulunduğu bölgede değil mi? Neden bugün Kuzey Irak diye kelime oyunu yapıyorsunuz? Kurgu ve mizansen adı altında bu kelime oyunlarını yapan ben miyim yoksa siz misiniz sevgili MİT yetkilileri? Hedef, isim, yer, kestirme olan bir istihbarat raporunu, kelime oyunlarıyla neden bugün değiştirme ihtiyacı hissettiniz? Bu kurguyu niçin yaptınız? Katliamdan altı gün önceki rapor nasıl güncelliğini yitirmiş oluyor?

Biliyorum zor sorular sordum. Cevabı verilemeyecek sorular. Son sözüm şudur. Uluderelilerin kanı medyanın, iktidarın, MİT'in, Genelkurmay'ın eline bulaşmıştır. Özür bile kendilerini kurtarmaz. Hesabı öte tarafta görülür.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Niyet ettim... Yolsuzlukları AK'lamaya!

Mehmet Baransu 01.04.2013

Yaklaşık bir buçuk yıldır "AK Parti gitgide ANAP'laşıyor, DYP'leşiyor" dediğimde, iktidar partisi ve destekçileri bana kızmış, hakkımda atmadık iftira bırakmamışlardı. Ancak son bir yıldır Meclis'ten birbiri ardına gece yarısı geçirilen yasalar ve yargı paketleri adı altında verilen teklifleri gördükçe hiç de haksız olmadığım anlaşılıyor.

Yaşı 30'un üzerinde olanlar hatırlayacaktır. 1994 yılı sonrası ANAP Genel Başkanı **Mesut Yılmaz** ve DYP Genel Başkanı **Tansu Çiller** birbirlerini yolsuzluk yapmakla suçlamış, iddialar kamuoyunun gündemine taşınmış ve Yüce Divan'da yargılanma sesleri yükselmişti. Ancak ne olmuşsa olmuş, her iki parti kurdukları koalisyonla iddialarından vazgeçip, bir de birbirlerini aklama yolunu seçmişlerdi. 90'ların üzerinden çok geçmedi. Bugün Meclis benzer sahnelere şahitlik ediyor.

Sözü nereye getireceğimi sanırım tahmin ettiniz. Ya da edemediniz (çünkü, medya bu olayı görmeyerek tarihe geçti). İsminin başında "adalet" olan bir komisyonda önceki gün ilginç bir olay yaşandı. CHP komisyonda görüşülmekte olan 4. Yargı Paketi'ne bir madde ekletmek üzere hareket geçti. İlginç bir teklifte bulundu.

Ana muhalefet partisi, TCK'nın 235. maddesindeki **"ihaleye fesat karıştırma"** suçundaki cezaların indirilmesini istiyordu. Bununla da yetmeyip, davaların Ağır Ceza Mahkemeleri yerine Asliye Ceza'da görülmesini talep ediyordu.

Teklife göre, kamu kurum veya kuruluşlarının yaptığı ihalelere fesat karıştıran kişiye verilen beş yıldan12 yıla kadar olan hapis cezası, üç yıldan yedi yıla indirilecekti. "İhale sonucunda ilgili kamu kurumu veya kuruluşu açısından bir zarar olmuşsa cezanın yarı oranında arttırılacağı" na ilişkin hüküm de kaldırılacaktı. İhalede kamu zararı olmaması hâlinde ise ceza bir ila üç yıl arasında uygulanacaktı.

Teklif, bir anlamda örtülü af demekti. Hırsızlık ve yolsuzluk yapanlar, ihaleye fesat karıştıranlar iki yılın altında ceza alacak ve cezaevine girmeden, cezaları ertelenecekti. Beş yıl içinde benzer suçu işlememeleri hâlinde de bu suç, sicillerinden silinecek, toplum içinde tertemiz insan olarak dolaşacaklardı.

AK Parti, CHP'nin verdiği bu teklife nasıl bir cevap verdi dersiniz?

Tıpkı komisyonda olduğu gibi başında "adalet" bulunan parti, CHP'nin önerisini jet hızıyla kabul etti. Yani yüz kızartıcı suçta, ceza indirimine gidilip, bir de erteleme hükmü getirildi.

1990'lı yıllarda ANAP ve DYP birbirlerinin yaptığı yolsuzlukları aklarken, bugün CHP ve AK Parti kendi partililerinin ve kamu kurumlarında çalışan görevlilerinin ihalelerde yaptıkları ve yapacakları yolsuzluk ve usulsüzlüklerin ortaya çıkmaması için ortak zeminde buluşmuşlardı. Ceza indirimine gidilmişti. İndirim de o kadar alt sınıra çekildi ki ihaleye fesat karıştıranlar, yani usulsüzlük ve yolsuzluk yapanlar artık hapse girmeyecekti. Yargı paketine eklenen maddenin Türkçesi şuydu: "Artık ihalelere fesat karıştırmak, ihalelerde usulsüzlük ve yolsuzluk yapmak serbest. Cezaevine girme tehlikesi de yok."

Bir buçuk yıldır "ANAP'laşıyorsunuz, DYP'leşiyorsunuz" dediğimde bana kızan iktidar partisi yetkililerinin sanırım bu duruma verecekleri bir cevabı vardır.

Sizleri bu kadar korkutan ne? Niçin cezalarda indirim yapmak istiyorsunuz? CHP'nin teklifine jet hızıyla destek vermenizin altında yatan gerçek ne? Hangi usulsüzlük ve yolsuzluklar aklanacak? Kimler kurtulacak? Hangi ihaleler sizleri bu kadar korkutuyor? Ağır Ceza'dan Sulh Ceza'ya davaların alınmasının gerekçesi ne?

AK Parti bundan yaklaşık bir yıl önce de Özel Yetkili Mahkemelerin yetki alanını daraltıyorum iddiasıyla yine örgütlü suç kapsamında Ağır Ceza Mahkemelerinde sorgulama ve yargılamaları yapılan çıkar amaçlı suçları değiştirdi. Sorgulama ve yargılamaları bu mahkemeden aldı. Şike cezaları bir gece yarısı indirilip, şikeciler aklandı. Ve bunu tüm Türkiye "Egemenliğin kayıtsız şartsız milletin" olduğu Meclis'ten seyretti. Bedelli yasası adı altında, evrakta sahtecilik yapanlar, çürük raporu alanlar da yasaya eklenen bir maddeyle yaptıkları suçlardan kurtarıldı.

AK Parti, DYP ve ANAP'ın geçmişte yaptığı yolsuzluk ve usulsüzlüklerin kamu vicdanında açtığı yara sonucu 2002 yılında tek başına iktidara geldi. Ancak 10 yıl sonra geldiğimiz nokta şu; **yaptığı ihalelerin yargıya taşınmasından ve ceza almaktan korkan bir iktidarla karşı karşıyayız. Muhalefetin teklifini can simidi gören bir anlayışla karşı karşıyayız.**

CHP'ye gelince...

İktidara gelmek için iktidarın ihale usulsüzlüklerini kamuoyunun gündemine taşıması gereken bir parti, bugün kendi partililerinin, belediyelerinin yaptığı ihalelerden korkup, ceza indirimi teklif eder bir noktaya gelmiş. Lafı fazla uzatmaya gerek yok. "Gandi Kemal, Halkçı Kemal, Dürüst Kemal" de bir yere kadar!

Unutmadan...

AK Parti ve CHP'li bir yetkili merak ettiğim şu soruyu da cevaplayabilir mi?

Hanginiz ANAP, hanginiz DYP'siniz?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Özür

Mehmet Baransu 08.04.2013

Yazarımız yurtdışında olduğundan bugünkü yazısı gazetede yayımlanmamıştır.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Medyanın utanç hali!

Mehmet Baransu 15.04.2013

Bir haftalık yurtdışı gezisinin ardından kaldığımız yerden tekrar merhaba. Gündemin kısır ve sıkıcı tartışmalarından bunalmanın etkisiyle, geçen hafta Türkiye'den biraz uzaklaşmak istedim. Telefonumu kapattım. Bir hafta da olsa dünyadan ve gündemden kopmaktı niyetim.

Önceki gün uçağa biner binmez gazetelere göz gezdirdim. Türkiye bıraktığım yerde, aynı tartışmalar girdabında sürüklenip gidiyordu. 4. Yargı Paketi Meclis'ten geçmişti. Bu köşenin takipçileri hatırlayacaktır. İzinden önceki son yazım, komisyonun bu pakete gece yarısı eklettiği bir maddeyle ilgiliydi. Maddeye göre "ihaleye fesat karıştıranlara verilen ceza 12 yıldan üç ila yedi yıl arasına indirilecekti".

CHP'nin bu teklifini AK Parti jet hızıyla kabul etmiş ve pakete bu madde eklenmişti. Ceza alt sınırları da değiştirilmiş, af kapsamına sokulmuştu. Bu, ihale hırsızlarının aklanması anlamına geliyordu. Son yazımda "Niyet ettim... Yolsuzlukları AK'lama" başlığıyla, CHP ve AK Parti'nin, ANAP ve DYP gibi birbirlerinin usulsüzlüklerini akladıklarının altını çizmiştim.

"Hak, hukuk, adalet, yolsuzluk, yetim hakkı..." gibi sözcükleri ağzından düşürmeyen iktidar medyasının bu durumu sayfalarında nasıl gördüğü merakıyla gazete sayfalarını çevirdim.

Tam da düşündüğüm gibi paketteki bu maddeyi büyük bir bölümü görmemişti. Görenler ise sayfanın en altına iki satırla cezanın düşürüldüğünü yazmıştı. **İbrahim Karagül**'ün başında olduğu gazete de bu maddeyi görmeyenlerden biriydi.

Bu arkadaş bir aralar "Dünyanın en zengin yüzbaşısı" haberimle ilgili, ilgisiz bir şekilde topa girmiş, aklınca okuldan arkadaşı olan yüzbaşıyı aklamaya çalışmıştı. Türk basın tarihinde görülmemiş bir şekilde, bir gün sonraki yazısında kendi kendini tekzip etme "komikliğini" de yaşamıştı. Bir aralar Suriyeli ortak "gazeteci" arkadaşıyla, Esad'dan bir kahraman yaratmaya da çalışmıştı. Gazetecilerle Suriye gezileri tertipleyip, "Demokrat Esad" analizlerini kamuoyuna pompalıyordu. Adı "Esad PR'cısına" çıkmıştı.

Bu arkadaşın yüzbaşıyı korumak için yaptığı manipülasyon üzerinde durmamıştım o günlerde. Guinness rekorlar kitabındaki insanları kıskandıracak bir performans sergilen kişiyi kendi tekzibiyle baş başa bırakmıştım.

Uçakta Türk basının tümüne göz gezdirirken, hırsızlara af getiren bu maddeyle ilgili genel tavrın, bu arkadaştan çok da farklı olmadığı görmek ise basın tarihi açısından utanç vericiydi.

Uçağa binerken, bir AK Partiliyle, düne kadar kavgalı oldukları bir medya patronunun kızını beraber gördüm. Samimiyetlerini kıskanmadım. Yolculardan biri yanıma gelip, bu resmi nasıl yorumladığımı sordu. Kendisine

şunu söyledim: "Hırsızın hırsızla buluşması kolaydır. İdeolojiye ihtiyaçları yoktur. Acı olan 'ortaklığın' kutsal mekânlarda taçlandırılması."

Sanırım ne demek istediğimi anladınız!

Başbakanı komisyona çağırın!

Meclis'te bir komisyon kurulmuş. Adı sanırım **Yasa Dışı Dinlemeleri Araştırma Komisyonu**. Yaklaşık iki haftadır medyadan çeşitli temsilcileri çağırıp, dinlemeyle ilgili bilgi alıyorlar. Gidenleri, konuşulanları okudukça (kusura bakmasınlar) komisyondaki üyelere ve giden kişilerin anlattıklarına gülümsüyorum. Bu ülkede yasa dışı dinlendiğini iki kez belgeleriyle kanıtlayıp, dinleyenlerin ceza almasını sağlayan sanırım ilk gazeteciyim. Bir de bir istihbarat servisinin dinlediğini, izlediğini, maillerini takip ettiğini belgeleyen ilk kişiyim. Hatırlarsınız bu yasa dışı uyguluma tüm belgeleriyle savcılar tarafından soruşturulmuş, bu kişiler hakkında yargılama izni istenmesine rağmen, Başbakan Tayyip Erdoğan buna izin vermemişti. Kanunsuz iş yapanları korumuştu.

Sakın bu yazdıklarımdan "aman beni de komisyona çağırın" demek istediğim anlaşılmasın. Amacı yasadışı dinlemeleri kapatmak olan komisyona çağrılmayı, kendime hakaret sayarım. Bu komisyondaki milletvekillerine tavsiyem, Başbakan'ı komisyona çağırıp neden yasadışı dinlemeye izin vermediğini sorsunlar. Bunu yapamıyorlarsa, boş yere vakit kaybetmesinler. Meclis'in bahçesinde çelik çomak oynayabilirler. İnanın daha faydalı iş yapmış olurlar.

Yalçın Akdoğan'a soru

AK Parti milletvekili ve Başbakan Başdanışmanı **Yalçın Akdoğan**'ın *Star* gazetesinde yazdığı son makalesi de uçak dönüşü dikkatimi çekti. Akdoğan, "**PKK içindeki kanatlar ve riskler**" başlığıyla bir yazı kaleme almıştı. Örgüt içindeki bazı grupların silah bırakma dâhil, savaş yanlısı tavırlarına ve olası risklere dikkat çekmişti. Makalesini şu satırlarla noktalamıştı: "*Süreçle ilgili umutlarımız ne kadar yüksekse, ihtiyat ve duyarlılığımız da o kadar yüksektir."*

Sayın Akdoğan'ın bu yazısını okuyunca şu soru aklıma geldi. Süreçle ilgili ihtiyatlı ve duyarlı olunması gerektiğini söyleyen bizlere bugüne kadar "hain, savaş yanlısı" damgasını sizler ve partiniz neden vurmaya çalıştı ve halen devam ediyorsunuz? Düne kadar güvenlikçi ve savaş yanlısı yazılar kaleme alan siz, ne oldu da bu düşüncenizden vazgeçtiniz?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Şırnak'ın ötesine geçemeyen Başbakan!

Hükümet tarafından atamayla seçilip göreve getirilen "Âkil İnsanlar" heyetinden bir grup, önceki gün **Uludere**'yi ziyaret ettiler. Çoğunluğu çocuk 34 kişinin hava saldırısı sonucu hayatını kaybettiği **Gülyazı Köyü**'nde ailelerle biraraya geldiler.

Güneydoğu ekibinin yaptığı bu geziyi öğrenince katliamın yaşandığı ilk güne ve sonrasında yaşananlara gittim. Söylenenlere, verilen sözlere, "sorumlular bulunacak, yargıda hesap verecek" açıklamalarına, ardından olayın adım adım kapatılmasını hatırladım. Komisyon adı altında Meclis'te bulunan AK Partili vekillerin üzerlerine sıçrayan katliam kanını nasıl "ustaca" sildikleri gözümün önünde canlandı.

Ve bir de...

CHP ve MHP'ye her fırsatta yüklenen Başbakan Tayyip Erdoğan'ın içine düştüğü durumu hatırladım.

Başbakan hemen hem hem her fırsatta muhalefet partilerini Sivas'ın ötesine geçememekle suçluyor. "Siz önce Sivas'ın ötesine korkmadan geçin, gidin. Sonra konuşalım" cümlesini her mitingde duymak mümkün. Ancak gelin görün ki bugün Şırnak'ın ötesine geçmekten "korkan" bir başbakanımız var. Uludere'ye gidemeyen, çocuklarını kaybeden annelerin, babaların gözlerinin içine bakamayan, ürken bir başbakanımız var.

Hatırlarsınız...

Olayın yaşandığı ilk günlerde, sessizliğe gömülen bir iktidar vardı. Uludere'ye gidemeyip, telefonla yakın köydeki aşiret reisine geçmiş olsun telefonu açmıştı Erdoğan. Ardından da kendi yerine eşi **Emine Erdoğan** ve **Beşir Atalay**'ı Uludere'ye göndermişti. Alınan güvenlik önlemlerinin ardından ailelerin bir bölümüyle görüşebilmişti Emine Hanım. *Anadolu Ajansı* da Emine Erdoğan'ın gözyaşları üzerinden, propaganda yapmış, görüntüler tüm televizyonlara servis edilmişti.

Önceki günkü Âkil İnsanlar heyetinin Uludere'ye yaptığı geziyi öğrenince, aklıma Uludere'ye, Şırnak'ın ötesine geçmekten korkan Başbakan Erdoğan'ın, eşinin ardından bu kez heyeti köylülere gönderdiği geldi.

Heyetin yaptığı ziyareti küçümsediğim, anlamsızlaştırdığım sakın düşünülmesin. Uludere'ye yapılan, yapılacak her ziyareti önemsiyorum. Ancak ortadaki durum da maalesef bu. Gidemediğiniz yere bir başkasını gönderme psikolojisi.

Başbakan neden korkuyor tahmin edebiliyorum. Sanırım terörist dediği annelerin ve babaların gözlerinin içine bakmaktan korkuyor. Kimbilir belki de ziyaret ânında o köylülerin gözlerinin içine bakıp, bombalama emrini kimin verdiğini itiraf etmek zorunda kalacak. Özür ve helalleşme yolunu seçecek. Korktuğu sanırım bu.

Önceki günkü ziyarette **Kezban Hatemi**, ailelere Uludere'de yaşanan katliamın ve faili meçhul cinayetlerin sorumlularının ortaya çıkarılması gerektiğini söylemiş. "Bu ülke uzun zamandır yapanın yanına kâr kaldığı bir ülke oldu. Roboski olayı görmezden gelinecek kadar küçük bir olay değildir" demiş.

Sayın Hatemi'ye saygım sonsuz. Gönül isterdi ki aynı cümleleri Dolmabahçe görüşmesinde Başbakan Erdoğan'ın da gözlerinin içine bakıp söylemesi. Keşke, **"bizden önce sizin oraya gitmeniz gerekiyor"** diyebilseydi Sayın Hatemi.

Uludere kurbanlarından **Mehmet Tosun**, Âkil İnsanlar'ın Uludere Komisyonu'na girmesini istemiş. Kendisini üzmek istemem ama atamayla göreve gelen isimler, atamayla vekil yapılan komisyon üyelerinden farklı ne yapabilir ki? Başbakan Erdoğan'a, raporu neden kapattınız, sorumluları niçin ortaya çıkarmadınız diye sorabilirler mi? Bu cesaret kendilerinde var mı? İstihbarat raporunu gönderenleri ve bombalama emrini

verenleri niçin yargı önüne çıkarmaktan korktunuz deme cesareti kendilerinde var mı? Ya da Başbakan'a bu bombalamada kendisinin bir sorumluluğu olup olmadığını sorabilecekler mi?

Sanmıyorum diyerek lafı uzatmayayım.

Kurban yakınlarından Tosun'un şu sözleri önemli; "Komisyon üyelerinden birinin çocuğu bu olayda ölseydi onlar bu raporu kabul ederler miydi?" Kendisine cevap verilmeyeceğini bilerek, soruyu ben cevaplayayım; "Üyelerden birinin oğlu ölseydi, iktidarın ve adamlarının bu katliamda rolü olmasaydı inanın sorumlular bugün yargılanmış ve cezasını çekmek üzere hapse konulmuş olurdu."

Sorun ciddiye alma değil, atama!

Oral Çalışlar, Âkil İnsanlar grubunun, çözüm sürecine karşı olanların boy hedefi hâline geldiğini, seçilen isimlerin halkla temasa girişmesinin ciddi bir durum sayıldığını belirtip, "**Bu etkinliği bu kadar ciddiye almak şart mı**" diye sormuş. Ardından da dünkü yazısında bu konuya ele alan bir analiz yapmış.

Kendisine şunu söylemeliyim. Bu etkinliği, iktidar ve Âkil İnsanlar'ın çok ciddiye aldığını düşünüyorum. Neticede yapılan iş, halkla biraraya gelmek. Onları dinlemek. Her gün fikirlerini köşelerinden ve ekranlardan belirten isimlerin, buluşmada halka söyleyecekleri yeni bir söz olmadığı ortada. Sanırım sorun, medyanın ve bu kişilerin yaptıkları işe kendilerinin ciddiyet atfetmesi. Önem katması. Toplum yapılan işi çok da ciddiye almıyor. İnanın alsalardı tepkiler çok daha farklı olurdu. Bence sorun atamayla göreve getirilme algısının kamuoyunda oluşması. Hükümet sözcülüğünün yapıldığının düşünülmesi.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'İktidarın ömrü uzun sürmez'

Mehmet Baransu 23.04.2013

AK Parti "hırsızlık, yolsuzluk, usulsüzlük yapanlar" ve bunların kamudaki ortaklarını kurtarmak için son bir yıldır gece yarısı bir dizi düzenleme yapıyor. Önce "Özel Yetkili Mahkemeler"in inceleme alanına giren yolsuzluk ve usulsüzlük yapanların örgüt kurmakla suçlanıp yargılandığı "çıkar amaçlı suç örgütleri" yasası değiştirildi. Ardından "ihaleye fesat karıştıranlara" verilen cezanın süresi 12 yıldan üç yıla indirildi. Bu düzenlemeyle yolsuzluk yapanlar ve ortakları af kapsamına sokuldu. Bir sonraki adım Kamu İhale Kurumu Yasası'ndaki düzenleme oldu. Hırsızlarla ortaklık yapan AK Parti'nin kamu kurumundaki elemanları ve bakanlar bir kez daha yargıdan kaçırıldı. Zincirin son halkası ise Sayıştay Kanunu'nda yapılması düşünülen değişiklik oldu. Sayıştay artık etkisiz bir kurum olarak, yolsuzluk ve usulsüzlükleri tek başına inceleyemeyecek.

Meclis'te bu düzenlemeler yapılırken kamuoyu AK Parti'nin panik hâlinde son altı aydır birbiri ardına yolsuzluk ve usulsüzlük yapanları aklamasının nedenini merak ediyor. Bu paniğin nedenlerini sizlerle paylaşacağım. Öncelikle **Sayıştay Yasası'yla ilgili verilen yasa teklifini kısaca anlatalım**.

İktidara yakın medya, yapılacak düzenlemeyi "Sayıştay yargısının denetimi güçlenecek" diye yorumlasa da gerçekler hiç de öyle değil. Daha önce yapıldığı gibi bu düzenlemede de hükümet Sayıştay'ın görüşüne

başvurmadı. Teklif yasalaşırsa, denetçiler artık bağımsız şekilde rapor yazamayacaklar. Kurumların görüşlerini ve yapılan düzenlemeyi dikkate almak zorundalar. Son sözü de kendileri söyleyemeyecek. İktidarın bürokratları ya da atadığı isimler rapora son şeklini verecek.

Sayıştay raporları da artık TBMM'ye gönderilmeyecek. Kamuoyunun raporlardan bilgi alması da imkânsız hâle gelecek. Yani gerçekler halktan ve Meclis'ten kaçırılacak. Teklifle, Sayıştay'ın görev alanı daraltılıp, hukuk bilgisi olmayan isimlerle keyfiliğe açık raporlar düzenlenecek. Yapılması düşünülen düzenlemeye göre idari görevlerde bulunan kişiler arasında beş yıl süre için görev yapmak üzere Sayıştay savcısı seçilecek. Böylelikle savcılar ve hâkimler by-pass edilecek. Bu kişiler yargılama görevini üstlenecek. Yürütmeden gelen "savcıların" uygun gördüğü olaylar Sayıştay Yargılama Daireleri tarafından yargılanabilecek. Yani, AK Parti'yi ilgilendiren bir yolsuzluk ve usulsüzlüğün önü artık kesilmiş olacak. Yolsuzluklar yargıdan bu yöntemle kaçırılacak.

Gelelim son aylarda birbiri ardına yapılan bu düzenlemelerin ve AK Parti'deki paniğin nedenine. Uzun bir süredir yolsuzluk ve usulsüzlükleri incelemekle görevli Ankara'daki bürokratlarla görüşüyorum. Bürokratlar yolsuzlukların nasıl kapatıldığı anlatıyorlar. Öyle ki özellikle Sayıştay ve bazı maliyedeki "üstatların" baskı altına alınıp, raporların nasıl sumen altı edildiği anlatılıyor. Hükümetteki bakanlardan bir isim ilgili kişilerle görüşüp kendilerini ilgilendiren üç ayrı dosyayı sumen altı etmiş. Baskılara boyun eğmem diyen üstatların, son anda raporları nasıl değiştirdikleri konuşuluyor Ankara'da.

Geçenlerde görüştüğüm bir isim yapılanların ileride tek tek ortaya çıkacağını söyledi. "Biraz sabretmek gerektiğini" belirtip, devlet arşivlerinde her şeyin kaydedilip, bir yerlere not edildiğini de vurguladı. Yazılmamak üzere anlattıklarını kendisine söz verdiğim için şimdilik sizlerle paylaşamıyorum. Ancak şunu söyleyebilirim. Yapılanlar yok edilmeyecek bir şekilde devlet arşivlerinde kaydediliyor. Sayıştay'dan bir yetkilinin şu cümlesiyle yazımı noktalayayım: "Gerçekler bir gün ortaya çıktığında iktidarın ömrü öğlenden ikindiye kadar sürmez." Bu söz sanırım çok şey anlatıyor.

Son söz; İktidarla yollarımı neden ayırdığımı merak edenler, bu yazımı bir kez daha okuyabilir. Cemaat "saçmalığına" düşmeden!

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

'Amasız sansürcü!'

Mehmet Baransu 29.04.2013

Aile meselelerini kamuoyu önünde konuşmayı sevmem. Ancak bir süredir *Taraf*'ta alışkın olmadığımız ilginç olaylar yaşadık. Okuyucunun da dikkatinden kaçmayan olaylardı bunlar. Haberde seçicilik dönemi başlamıştı. Gazetenin sayfalarına **"yansıyabilecek, yansıtılmayan, yansıtılmayacak"** anlayışı oluşmaya başlamıştı. Birileri, *Taraf*'ı kişisel ikballeri için bir yerlere çekmeye çalışıyordu.

Aile içinde eleştirilerimizi sıraladık. Dikkate alınmak yerine, "biz en iyisini biliriz" anlayışı başladı. Eleştirilerimiz "sansür" olarak döndü.

Bu yazıyı zorunlu olarak yazıyorum. Çünkü birilerinin gazetede uyguladıkları sansürü **"Barış yalanı"** arkasına sığınarak açıklaması doğru değil. Doğru olmadığı gibi komik de.

Oral Çalışlar, *Radikal* Gazetesi'nden ayrılıp *Taraf* ın başına geçtiğinde hepimiz sevinmiştik. **Ahmet Altan**'ın boşluğunu asla dolduramayacaktı ancak *Taraf* a da bir şeyler katabilirdi. En azından biz öyle düşünüyorduk. Kısa sürede yanıldığımızı gördük.

Çalışanlarla maaş konusunda yaşanan tartışmada aldığı tavır, "sorununz beni ilgilendirmez" söylemi ilk şok etkilerinden biriydi. Haksız yere işten atılmalar, Yazıişleri'nden bir ismin geçmiş yıllarda bir editörle yaşadığı kişisel sorunu unutmayıp, kendisini habere gönderdikten sonra işten atması, sorunların büyümesine neden oldu. Çalışlar'ın yapılanlara onay vermesi de bardağı her geçen gün doldurdu.

Asıl büyük tartışma ise gazetede yazarlara uygulanmaya başlanan sansür oldu. İlk sansür uygulanan isimlerden biriydim. Gazeteye gönderdiğim yazı **Oral Çalışlar** tarafından bana sorulmadan değiştirildi. Bazı yerleri atıldı.

Bu olayı toplantı esnasında gazeteyi okurken fark ettim. Ardından kendisiyle baş başa odasında konuştum. "Bu gazetede sansür başladı da bizim mi haberimiz yok" diye sordum. "Binlerce masum insanın katliam emrini veren Abdullah Öcalan" cümlemi, barış sürecine zarar vereceği için çıkarmıştı. Öcalan'ı eleştirmek bu dönemde doğru değilmiş. Bu yüzden gece yarısı bu cümlemi çıkartmış. Bu yolla barışa katkı sunmuş.

"İstifa edeceğimi" söyleyince, bu kez **"özür"** dileyerek, haber vermediği için yaptığının yanlış olduğunu söyledi. Haber vererek yapabileceğini düşünüyordu. Bir daha olmayacak diyerek beş kez **"özür"** dileyince de konuyu orada kapattık.

Ancak gazetede sansürün bittiğini düşünürken, **Cengiz Çandar** röportajından dolayı önce **Neşe Düzel**'e, ardından **Büşra Ersanlı**'ya, **Ümit Aslanbay**'a ve başka yazarlara Oral Çalışlar'ın sansür uyguladığını öğrendik. Sansür o boyuta gelmişti ki gazeteye demeç verenlerin bile söyledikleri uygun görünmüyorsa kesilip atılıyordu. Süreçle ilgili kendince sorunlu gördüğü cümleleri kimselere sormadan atmayı hak gören bir kişi vardı karşımızda. Aydın Doğan medyasında alışkın olunan bu durum bize yabancıydı.

Yazıişleri'ndeki bir isim de kendisi gibi hareket edince, çalışanlar ve yazarlar açısından bardak taştı.

AK Parti'nin yaptığı ihale usulsüzlükleri, İhale Kanunu'na fesat karıştıranlara verilen cezanın 12 yıldan üç yıla indirilmesi haberleri başta olmak üzere iktidarı eleştirmeyen, yaptığı usulsüzlükleri görmeyen bir anlayış gazeteye yerleşmeye başlamıştı. "Bu haberleri niçin görmüyorsunuz" eleştirilerimize, "sen yazıyorsun ya" ciddiyetsizliğiyle cevap veriyordu. Bu bilindik numaraydı. "Kaçış gazeteciliği ve haberciliği" yapılması kararlaştırılmıştı.

Geçmişte Başbakan'ı ve iktidarı savunan ancak "Paşasının başbakanı" manşetini atacak kadar da tarafsız olan gazetenin, tarafsız editöryal yapısıyla ince ince oynandı. "Başbakanının genel yayın yönetmeni" dönemi başlamıştı *Taraf*'ta. İktidar eleştirilmeyecek, yolsuzluk görülmeyecek, Uludere unutulacaktı. Selahattin Demirtaş'ın "demokrasi isteyen" söyleminden bile rahatsızlık duyan bir "editöryal bağımsızlıktı" istenen. Yani iktidarın ve örgütün işlediği binlerce hukuksuz eylemi görmemekti sizin "amasız barışınız".

Lafı uzatmaya gerek yok. Çalışlar, sansür ve durduğu yeri "barış", "editöryal bağımsızlık" yalanı arkasına sığınarak açıklamaya kalkışmasın. Gazetecilikte editöryal bağımsızlık olmaz. Neden mi? Gazetecilikte tarafsız olunur. Tarafsız olan kişi de zaten bağımsızdır. Unutmasınlar ki bu ülkede yargı da bağımsızdı ama tarafsız

olmadığı için 367 kararı çıktı, AK Parti'ye kapatma davaları açıldı. Antidemokratik kararlar verildi. Bakın antidemokratik ülkelere, hepsinin bağımsızlığı savunduğunu görürsünüz. Tarafsızlığı ağızlarına almazlar.

Ekimde referandum

Aslında bugün çok farklı bir konuyu ele alacaktım. **Gürbüz Özaltınlı**'nın yazdıklarına küçük bir not düşecektim. Yerim kalmadığı için bir sonraki yazıma kaldı.

İmralı'yla yapılan görüşmelerin ardından AK Parti ve BDP'nin ortak çıkaracakları anayasanın, ekim ayında referanduma götürülmesi amaçlanıyor. Tartışılan konulardan vatandaşlık tanımı referanduma kadar kamuoyunun gündemine getirilmeyip, son anda gece yarısı metne eklenecek. Hazırlanacak anayasada, başkanlık sistemi de yer alacak. AK Parti, başkanlığı halkın kabul etmeyeceğini düşündüğü için bu teklifi anayasanın dışında ele almayı düşünmüyor. Paket içine yerleştirilip, referandumda "evet" çıkması amaçlanıyor. Hükümet örgütün geri çekilmesiyle ilgili de yazılı bir metin, talimat hazırlamayı düşünüyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TESEV barış karşıtı!

Mehmet Baransu 06.05.2013

Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı (TESEV), "Türkiye'de Ordu, Polis ve İstihbarat Teşkilatları: Yakın Dönem Gelişmeler ve Reform İhtiyaçları" başlıklı bir rapor yayınladı. Rapor geniş bir şekilde dünkü Taraf ta yer aldı.

Rapor üç ana başlık hâlinde kurumları inceliyor, demokrasi vurgusunun ardından, Türkiye'nin acilen demokratikleşmesi gerektiğini belirtiyordu.

Orduyla ilgili yapılan tesbitler özetle şöyleydi: Darbe yasaları ve mevzuat yerli yerinde duruyor. Bu özerk yapı her an siyasete tekrar müdahale edebilir. Genelkurmay ve Milli Savunma Bakanı arasında "yetki-sorumluluk bozukluğu" sürüyor. YAŞ'ın antidemokratik yapısı, yargıdaki çift başlılık devam ediyor. Ordu denetlenmediği gibi, bütçe ve savunma politikalarında sivil denetim yetersiz. Askerî harcamalar Meclis'in denetiminden kaçırılıyor. Askerlerin işlediği hak ihlalleri tarafsız mahkemeler yerine, emir komuta zinciri içerisindeki askerî mahkemelerde görülüyor.

Polis başlığında ise, gözaltı, gözaltı süresi, müdafi hakkının kısıtlanması, polis şiddeti ilk antidemokratik tesbitlerden bazıları. Önleyici istihbarat adı altında dinleme başta olmak üzere hukuksuz eylemlerin varlığı da rapordaki bir diğer çarpıcı tesbit. İnsan hakları ihlallerinin sistematik olarak cezasız bırakıldığı da ayrıca not edilmiş.

Raporun en dikkat çeken bölümlerinden biri de son günlerde tartışma konusu olan ve her geçen gün imtiyaz tanınan Milli İstihbarat Teşkilatı'yla ilgili bölüm. Dünkü *Taraf* ta özetlenen bölüm şöyle; "MİT'in yetkileri ve görev alanı, başta siyasi muhalifler olmak üzere tüm yurttaşlar için insan haklarının korunması açısından tehlikeli sonuçlara yol açacak şekilde geniş tutulmuştur. Meclise sunulmuş olan Devlet Sırrı Kanunu Tasarısı'nda 'devlet

sırrı' tanımı 'milli güvenlik' gibi oldukça muğlak bir kavrama dayandırılmakta, her türlü bilgi ve belgenin devlet sırrı olarak gizlenebilmesi olanaklı kılınmaktadır. MİT'in hâlihazırdaki denetimi son derece kısıtlı sadece kendi iç teftiş kurulları yoluyla ve Başbakanın tasarrufuna bağlı olarak yapılabilmektedir. Teşkilata yargı denetimi karşısında sağlanmış olan koruma zırhı, Şubat 2012'de daha da sağlamlaştırılmıştır."

Bu bilgilerin ardından gelelim bu yazının asıl konusuna. Hatırlanacağı gibi 12 Eylül Referandumu'nda iki önemli konuya evet demiştik. Yeni anayasa yapılacak, antidemokratik yasalar değiştirilecekti. Yüzde 58'lik evet oyuyla Türkiye bu imtiyazların değiştirilmesini beklerken, AK Parti hükümeti kılını kıpırdatmak şöyle dursun, MİT bahsinde olduğu gibi yeni antidemokratik yasaları, kanunları Meclis'ten peşi sıra geçirdi.

Özel hayata girenler, yasa dışı dinleme yapanlar, ihale hırsızları, şike ve yolsuzluk yapanlar Meclis'ten geçen yasalarla koruma altına alındı, aklandı. Sayıştay'ın yetkileri ve denetimi değiştirilip, denetimsiz bir yapı oluşturulmaya çalışıldı. Bunun gibi onlarca kanun Meclis'ten geçirildi.

12 Eylül referandumunda AK Parti'nin dağıttığı broşürler arasında benim de fotoğrafım yer almış, Van Jandarma Komutanlığı'nın hukuk dışı dinlemesine vurgu yapılarak "Evet oyu çıkarsa, Mehmet Baransu gibi hiç kimse artık yasa dışı dinlenemeyecek. Dinlenenler hukuk önünde yargılanacak" denmişti.

Bu broşürlerin mürekkebi bile kurumadan MİT'in beni, **Ahmet Altan**'ı, **Yasemin Çongar**'ı, **Markar Eseyan**'ı, **Mehmet Altan**'ı, **Amberin Zaman**'ı ve birçok *Taraf* yazarını, sahte isimlerle, ajan suçlamasıyla dinlediğinin belgesi ortaya çıkmıştı. Savcıların soruşturmasının ardından yargılanmalarını istediği MİT yetkilileri ise Başbakan Tayyip Erdoğan'ın imzasıyla korunmuştu. Yargılanmalarına izin verilmemişti. Erdoğan, devlet sırrı, mili güvenlik vurgusunun ardından *"MİT istediğini dinler"* diyerek, yasadışı dinlemeye onay vermiş, tarihe geçecek belgeye imza atmıştı. (Altında Başbakan Tayyip Erdoğan yazan bu belgeyi ve AK Parti'nin dağıttığı broşürü çocuklarıma onur madalyası olarak saklıyorum.)

TESEV'in hazırlamış olduğu rapor bize fazla söz bırakmadığı için yazımı noktalamadan önce şunu da belirteyim. Raporda dikkatimi bir eksiklik çekti. Demokrasi önündeki dördüncü engeli unutmuşlar; hırsızlıklar ve hukuk dışı eylemler ortaya çıkmasın diye antidemokratik yasalar yapan hükümet atlanmış.

Otoriter bir başkanlık ve sistem için "demokrasi" diyen herkesi "savaş" yanlısı ilan eden "amasız barışçılar", demokrasi diyen bu rapordan sonra TESEV'i de savaş yanlısı ilan ederlerse şaşırmayın.

İçimde kalmasın...

Sevgili **Ahmet Hakan** bundan aylar önce *Hürriyet*'teki köşesinde kaleme aldığı bir yazısında iktidarla ayrışmamı 7 Şubat MİT krizine bağlamıştı. O gün yazıyı okurken yüzümde muzip bir gülümse belirmiş, "sen de mi Ahmet" demiştim.

Hakan, dikkatli bir göz benim için. Haftada bir köşe yazan biri olarak, yazılarıma kısa bir göz atabilirdi. Ayrışmanın aslında aylar önce "12 Eylül referandumunda verilen sözlerin yerine getirilmemesi, hukuk dışı yasaların peş peşe Meclis'ten geçirilmesiyle" başladığını görecekti. Tam da TESEV'in ortaya koyduğu rapordaki gerekçelerdi iktidarı eleştirmem.

Yeri gelmişken not düşeyim dedim. İçimde kalmasın sevgili Ahmet.

mbaransu@gmail.com

Tanktan korkmadım, iktidardan mı korkacağım

Mehmet Baransu 13.05.2013

Uzunca süre Ergenekon ve vesayet kurumlarının saldırılarından mustarip olan AK Parti, yaftalama ve etiketlemenin sonuç alınabilir bir yöntem olduğunu iyi öğrenmiş olmalı. Düne kadar "şeriatçı, takunyalı" gibi sıfatlarla yaftalananlar, aynı yöntemi daha sistematik biçimde kendilerini eleştirenlere uygulamaya başladı. Neşe Düzel'i bile "cemaatçi" olarak yaftalamaya kadar vardırdılar işi. "Cemaat, iktidarın yolsuzluk dosyalarını yayımlamak için Düzel'i Yayın Yönetmeni yapıp Taraf'ı ele geçirmiş."

Yıpratma amaçlı bu **"psikolojik harbin"** hedefi açık ve net: *Taraf*'ın yayın ekibini ve yönetimini yalan ve iftiralarla baskı altına alıp, frenleme. Haberleri yayımlayamaz hâle getirme. Doğrusu etkili olma ihtimali yüksek bir taktik. Ancak *Taraf*'ı hiç tanıyamamış bu arkadaşlar.

Bana da "cemaatçi, Fethullahçı" dediler. Tıpkı Düzel gibi benim üzerimden de aynı yöntemi uyguluyorlar. Askerlerin yaptığı gibi. Cemaat'le bağımı ortaya çıkarmak için telefonlarım, mail trafiğim ve bütün haberleşmem teknik takibe alındı. 24 saat esasıyla fiziki takibe maruz kaldım. Kalmaya da devam ediyorum. MİT, Cemaat'le bağımı ispatlamak ve Başbakan'ın önüne dosya koymak için özel bir ekibi sırf bana tahsis etti. Sonuçta, yakalanıp, rezil oldular.

Cemaatçi olsaydım, sanırım Cemaat'e zarar vermemek için susardım. Tıpkı şu an Cemaat'in gazeteleri ve yazarlarının "kuzuya" döndüğü gibi. Ancak susmayacağım. Gerçekleri haykırmaktan vazgeçmeyeceğim. Ekrem Dumanlı'yı eleştirdiğim gibi, yeri geldiğinde AK Parti'yi de Başbakan'ı da eleştireceğim. Birinin arkasında koca bir cemaat olması, diğerinin yüzde 49 oy alması önemli değil. Son 15 yılımı yolsuzluk, Ergenekon ve Balyoz gibi vesayet rejiminin bütün ayaklarıyla ilgili haber yaparak geçirdim. Derin yapıların ellerinde tetikçiler vardı. O gün gerçekleri yazdım, bugün yazmaktan çekinmem. Hükümetin ve gazetecilerinin psikolojik harp taktikli saldırıları beni yıldıramayacak. Bu millete kasteden vesayetçilerle nasıl mücadele ettimse; milletin parasına kasteden vurguncularla da aynı şekilde mücadele edeceğim.

Ustalık döneminden olsa gerek(!) demokrasinin iki temel ilkesi, şeffaflığın ve hesap sorulabilirliğin büsbütün önünü kesmek için büyük bir gayret içinde AK Parti. Her türlü eleştirinin önünü tıkamaya, dokunulmaz olmaya çalışıyorlar. Gazeteci ve yazarlar işten atılıyor. İfade ve basın hürriyetinin çanına ot tıkanıyor. Anlaşılan şimdiki hedefleri *Taraf*.

Sermaye müthiş bir şekilde el değiştiriyor. "**Beyaz muhafazakârlar**" türedi. Etraf yalakalarla doldu. Doğruları bir tek Erdoğan biliyor. Kendi doğrularını söyleyenin üstü çiziliyor, yaftalanıyor, yıpratılıyor. Yolsuzlukların üzerine gidileceğine, yolsuzlukları yazanların üzerine gidiliyor.

Taraf yolsuzlukları yazar diye bir korku var. Sahi, yüzde 50 oy desteğine sahipken ve bütün bürokratik konumlar ve kritik kurumları ele geçirmişken, bu kadar çok korkacak ne tür işlere bulaştınız? Sahi nedir bu korku? Nedir sizi *Taraf* a bu kadar düşman eden ve iftiralar üretmeye sevk eden? Yolsuzlukların üzerine niçin gidemiyorsunuz?

Şu adımlar bir şeyleri **"gizleme"**, ileride **"hesap sorulmasını"** engelleme paniği olabilir mi? Ekonomideki örgütlü suçları, Özel Yetkili Mahkemelerin görev sahasının dışına çıkardınız. Sayıştay Kanunu'nu değiştirip, denetim yapmasını imkânsızlaştırdınız. Anayasa Mahkemesi yaptığınız düzenlemeyi iptal etti. Şimdi de aynı

maddeyi torba yasa içerisine bir gece yarısı operasyonu ile koyup, yeniden geçirmeye çalışıyorsunuz. İhale Kanunu'nu kaç kez değiştirdiğinizi siz bile unuttunuz. Yetmedi şimdi de ihalesiz verilebilecek işleri, 250 bin liraya kadar çıkartmak istiyorsunuz.

Kamu ihalelerine fesat karıştırmayı adeta hapis yatmayı gerektiren suç olmaktan çıkardınız. Kamu ve belediyelere ait gayrımenkullerin kira ve satışına ilişkin tüm izin ve imzaları Ankara'da topladınız. Rüşvet suçunu bile alan, veren ve itiraf eden diye değiştirip hafiflettiniz.

Anlaşılan korkularınız büyük. *Taraf* sizi ürkütüyor. Elinde tankı olanlardan korkmadım, sizlerden de korkmam. **Neşe Düzel**'in iftiracılara dediği gibi "...Herhangi bir konuda elimizde belge varsa onu da saklamam, yayımlarım. Taraf ile kavga etmek istiyorsanız dürüstçe yapacaksınız. Ama bunu becerebileceğinizi de pek sanmıyorum."

Tıpkı geçmişte olduğu gibi gerçekleri yazmaktan vazgeçmeyeceğim. Darbecileri ve derin yapıları deşifre ettiğim gibi ne kadar baskıcı ve güçlü olursa olsun iktidarın hataları ve varsa yolsuzluklarını da yazacağım. "Çaylak psikolojik harpçileriniz ve taktikleriniz" beni etkileyemeyecek. En baskıcı rejimlerin bile tarihten silemedikleri gerçekleri AK Parti de silemeyecek. Gücünü okurdan alan *Taraf* da er ya da geç ortaya saçılacak gerçekleri yazmaya devam edecek.

Muhataplarına duyurulur...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Reyhanlı - Dağlıca'da kritik benzerlik

Mehmet Baransu 16.05.2013

Türkiye, geçen hafta sonu kanlı bir saldırıyla güne başladı. Hatay'ın Reyhanlı İlçesi'nde iki araca konan bombaların patlatılması sonucu resmî rakamlara göre 51 kişi hayatını kaybetti. Yüzlerce insan da yaralandı. Saldırıyı bir grup gazeteciyle birlikte bir iş seyahati için gittiğimiz Malezya'da öğrendik. Detayları öğrenmek için günlerce interneti takip ettim. Hem hükümet yetkilileri hem gazetecilerin aktardığı bilgilerin satır aralarını okumaya çalıştım. Kamuoyunda bugüne kadar yaşanan istihbarat, istihbarat zaafı, hedefin Ankara olduğu tartışmalarının ötesinde, olayın yaşandığı ilk günün akşamı ağzımdan şu cümle döküldü; "Reyhanlı, Dağlıca baskınına ne kadar da benziyor." Bu benzerliği nasıl kurduğumu merak ediyorsunuzdur, anlatayım.

Tıpkı bugünlerdeki gibi...

Türkiye, 22 Ekim 2007 Pazar günü, Cumhurbaşkanı'nı kimin seçeceğiyle ilgili referandumda sandık başına gitmiş, aynı gün Dağlıca taburuna yapılan baskın haberiyle güne uyanmıştı. 12 asker şehit olmuş, sekiz asker de kaçırılmıştı. Referandumun yanı sıra aynı günlerde Türkiye'de, PKK baskınları sonucu Meclis'ten alınan sınır dışı operasyon kararının hayata geçirilmesi tartışmaları yaşanıyordu. Medya ve asker, Meclis'ten alınan karar gereği, karadan sınır dışı operasyonunun bir an önce yapılması için iktidara baskı yapıyor, "daha ne duruyorsunuz" sözleri yükseliyordu. Tıpkı bugünlerde uluslar arası güçlerin Türkiye'yi Suriye bataklığına

sokmak istemesi gibi, o günlerde de birileri orduyu Kuzey Irak'a çekmek için var gücüyle mücadele ediyordu.

Hatırlarsanız, Dağlıca baskınından 10 gün sonra Başbakan Erdoğan yine "tarihî" bir Amerika gezisine çıkmıştı. 5 Kasım 2007 günü Bush'la görüşmüş, yapılan görüşmede Amerika, PKK'ya karşı aktif destek verme kararı almıştı. Bu da "anlık istihbarat" kelimeleriyle kamuoyuna duyurulmuştu. Bu görüşmenin ardından da dönemin Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt, Güneydoğu'yu BBG Evi gibi gözetlediklerini, izlediklerini açıklamıştı.

Bu görüşmeden yaklaşık üç ay sonra da Türk ordusu, "Güneş Harekâtı" denen operasyonla, bir kış günü karadan Kuzey Irak'a girdi. Operasyonda her gün şehit haberleri geliyordu. Daha sonra askerlerin çoğunun donarak öldükleri ortaya çıkacaktı. Hükümetin, "Kuzey Irak'ta uzun süre kalacağız" dediğinin ertesi günü ise Amerika Türkiye'yi uyarmış, Dışişleri Bakanı'nın "terk edin" cümlesiyle, aynı gece yarısı, Türk askeri bu bataklıktan son anda kurtulmuş, yurda dönmüşlerdi. Reyhanlı saldırısı sonrası Başbakan'ın yapacağı Amerika gezisinde de Suriye, kara operasyonu gibi planlamaların konuşulması da bu açıdan not edilmesi gereken bir benzerlik.

Bir başka benzerlik de istihbaratla ilgili. Hatırlarsanız Dağlıca baskınından aylar sonra Dağlıca'yla ilgili bir askerî belgeyi kamuoyuyla paylaşmıştım. Belge, baskından önce tüm birimlere çekilen bir istihbaratla ilgiliydi. Belgede, baskını kimin, kaç kişiyle nasıl yapacağı gibi ayrıntılar yer almıştı. Hatta baskını yapacak grup liderinin ismi, "çok yakın zamanda baskın yapacakları" notu bile vardı. Belge baskından dokuz gün öncesine aitti. Genelkurmay Başkanlığı dahil tüm askeri birimlere gitmiş, dikkatlı olmaları yönünde uyarılmışlardı. Buna rağmen baskın gerçekleşmiş, 12 asker şehit edilmiş, sekiz asker kaçırılmıştı.

Yayın yasağı da aynı

Reyhanlı'yla ilgili bugünlerde kamuoyuna yansıyan istihbarat notlarında da benzer durumu görmek mümkün. Araç plakasına varıncaya kadar istihbarat bilgisinin alındığı bir olay önlenemedi ve 51 kişi hayatını kaybetti. Reyhanlı- Dağlıca benzeri bir gelişme de yayın yasağıyla ilgili yaşandı. Yukarıdaki Dağlıca belgesini yayımladığım gün Genelkurmay Başkanlığı konuyla ilgili yayın yasağı kararı almış, Taraf gazetesine de bir mahkeme kararı göndererek, "Yayın yaparsanız gazetenizi gelip basar, elinizdeki tüm belgeleri alırız" tehdidinde bulunmuştu. O gün gerçeklerin ortaya çıkmaması için askerlerin yaptığı uygulamayı, bugün hükümetin yapması da ayrı bir benzerlik olarak not edilmesi gereken bir durum.

Dağlıca'da uluslararası aktörlerin Türkiye'yi çekmeye çalıştığı noktayla, Reyhanlı saldırısı sonrası konuşulan ve yaşananların neredeyse birebir örtüşmesi tesadüf olmasa gerek. Umarım, Güneş Operasyonu'nda yaşandığı gibi Türkiye bir hata yapıp, Suriye bataklığına girmek durumunda kalmaz. Bush'un yaptığını, Obama Erdoğan'a yaptırmaz.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kasım saldırıları Reyhanlı ilişkisi

Mehmet Baransu 27.05.2013

Türkiye haftalardır Reyhanlı saldırısını, nedenlerini, yaşananları anlamaya çalışıyor. Olayın yaşandığı ilk hafta, istihbarat servislerinin medyaya servis ettiği bilgilerin yarattığı kirlilik, olayı daha da karmaşık hâle getirdi. Bu bilgi kirliliğinin ortasında, *Taraf* gazetesi, tıpkı Uludere'de olduğu gibi iğneyle kuyu kazarak, gerçeğin peşine düştü. Devletin, kurumlarıyla topyekûn örtmek istediği örtüyü araladı. Yeni bilgiler verdi, sorular sordu.

Reyhanlı saldırısının hemen ardından hükümet, MİT ve bu kurumlara yakın kalemler, pek de anlamadığımız bir şekilde "Reyhanlı'yı neden kurcalıyorsunuz? Fail de fiil de belli" demeye başladılar. MİT'in araç plakaları dâhil istihbaratı aldığını, Emniyet'e durumu günler öncesinden bildirdiğini, bombanın Emniyet'in ihmali sonucu patladığını iddia ettiler. MİT'e ait olduğu iddia edilen bir rapor da iki gazeteye sızdırıldı.

"Bu kadar istihbarata rağmen saldırı neden önlenemedi", sorusuna da yine o bildik cevabı tekrarladılar; "Olayı kurcalamaya gerek yok. Failleri de yakaladık, olayı da çözdük. Bu soru anlamsız."

Bu cevap karşısında iktidarın ve MİT'in telaşını anlayabiliyordum. Ancak medyadaki kalemleri neden telaşlanmıştı doğrusu çözemedim. Onların anlamsız bulduğu sorunun peşini bırakmadık. Bırakmadıkça da halının altına gizlenmeye çalışılan "gerçeği" ucundan yakaladık.

Önce MİT'e ait olduğu iddia edilen raporun MİT değil, Emniyet'e ait olduğu ortaya çıktı. MİT'in saldırıyı gerçekleştiren isimleri saldırıdan günler önce takibe aldığı, telefonlarını dinlediği anlaşıldı. Emniyet'le bilgilerin patlamadan saatler önce kısmen paylaşıldığı göründü. Basına yansıtılan MİT raporunun, Reyhanlı'yı değil, yemleme amaçlı, saldırıyı gizlediği ortaya çıktı. Devletin Uludere'de olduğu gibi bazı gerçekleri sakladığı anlaşıldı.

Birileri bu yazdıklarım üzerine yine "Emniyet'in sözcülüğünü yapıyorsun" diyecektir. Daha önce de yazdım. Bu ve buna benzer ithamları ciddiye almıyorum. Ergenekoncu ve Balyozcuların yaptığı benzer psikolojik operasyona alışkınım. Her şeyin de farkındayım. "Emniyet, Cemaat" psikolojik operasyonuna inat, gerçeğin peşinden koşacağım.

Bugün sizlere, **15 Kasım saldırıları öncesi MİT ve Emniyet arasında yaşanan bir kriz**i paylaşacağım. O olayın, Reyhanlı'yla benzerliğine dikkat çekeceğim.

Hatırlarsınız. 15 Kasım 2003 tarihinde bomba yüklü iki araç, Neve Şalom ve Beth İsrail Sinagogu'na saldırdı. Patlamanın ardından 27 kişi hayatını kaybetti. Beş gün sonra bu kez 20 kasımda, İngiltere İstanbul Başkonsolosluğu'na ve HSBC Bankası'nın genel merkezine benzer saldırı düzenlendi. Burada da 30 kişi hayatını kaybetti.

İşte bu saldırılardan önce, İstanbul Emniyet Müdürlüğü kendilerine gelen bir ihbar üzerine, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi'ne gitmişlerdi. İhbarı gerekçe gösterip, şahıslarla ilgili mahkeme kararıyla dinleme talep ettiler.

Emniyet'in bu talebini MİT öğrendi. Şahısları kendilerinin takip ettiğini belirtip, DGM'den dinleme izni verilmemesini istediler. DGM talebi uygun gördü ve Emniyet'in talebini reddetti.

MİT'in izliyoruz dediği işte o ekip, önce iki Sinagoga, beş gün sonra da konsolosluk ve bankaya bomba yüklü araçlarla saldırı düzenledi. 60'a yakın kişi hayatını kaybetti.

Saldırıdan yıllar sonra da **Balyoz bavulu**nda bir gerçek ortaya çıktı. **Bir generale ait notta, saldırıdan sekiz ay önce bombaların yüklendiği kimya fabrikasının ismi deftere not edilmişti.** Sekiz ay önceki yazılmış bu not gizemi hep korudu.

Bugün anlaşılıyor ki tıpkı 15 Kasım saldırılarında olduğu gibi MİT yine takip ettiği, telefonlarını dinlediği ekibi kaçırmış. Kamuoyu artık 15-20 Kasım saldırılarının ne amaçla yapıldığını biliyor. Reyhanlı'nın da benzer ekip tarafından, aynı nedenle yapılmış olma ihtimali yüksek. **Ergenekon'da temizliğin yapılmadığı tek kurumun MİT olduğu**nu da not olarak düşelim.

O gün kendilerine kurulan kumpası geç de olsa anlayan iktidar, bugün ortada oynanmaya çalışılan oyunu pek de anlamış gibi gözükmüyor. **Hakan Fidan "hastalığı"** sanırım gözlerini kör edecek. Böyle devam ederlerse daha çok Reyhanlı yaşanacak gibi.

O kişi Turgut Yılmaz değil

Haftalar önce *CNN Türk*'te **Enver Aysever**'in hazırladığı **Aykırı Sorular** programına konuk oldum. O programda, 2000 yılında yaşanan bir akaryakıt kaçakçılığından bahsetmiş ve Jandarma Genel Komutanlığı'nın soruşturduğu bu dosyanın, bu ülkede Başbakanlık yapmış bir kişinin kardeşine dokunduğu için kapatıldığını söylemiştim.

Geçen hafta **Turgut Yılmaz** aradı; "Bu kişinin ben olduğum yönünde dedikodu var. Hayatımda akaryakıtla ilişkim, aracıma aldığım yakıttan öteye geçmedi" dedi.

Sayın Yılmaz'a bu dedikoduyu düzelteceğimi söyledim. Kendisine de bahsettiğim ismi açıkladım. **Programda bahsettiğim kişi Turgut Yılmaz değil.** Dedikoduyu çıkaranlar şunu kaçırıyor. Bu ülkede başbakanlık yapıp, kardeşi olan tek isim Turgut Yılmaz değil. O kişiyi Jandarma da Gümrük çalışanları da çok iyi biliyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Başbakan Köşk'ten vazgeçmiş

Mehmet Baransu 29.05.2013

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve AK Parti, Köşk konusunda yeni alternatifler arıyor. "Başkanlık", "yarı başkanlık", "partili cumhurbaşkanı" formülleri olmayınca, son olarak yeni anayasaya "başkanlık" şartı konulmaya çalışıldı. BDP'nin diretmesiyle bu formülün de hayata geçmesinin zor olduğu anlaşılınca, AK Parti rotayı iki yıl önce hazırlanan bir rapora çevirdi. Yaklaşık bir yıl önce köşemde raporla ilgili bazı ayrıntıları sizlerle paylaşmıştım. İşte Ankara'da konuşulan yeni 2014 Köşk senaryosu.

Ankara kulislerinde ve AK Parti üst düzey yönetiminde konuşulan yeni formüle göre, **Başbakan Erdoğan Köşk Israrından vazgeçecek ve Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'le yola devam edilecek**. Anayasa Mahkemesi yedi artı beş kararıyla, cumhurbaşkanlığı seçiminde, Abdullah Gül'ün de masada olduğunu açıklamıştı. İşte bu

kararın ardından sistem değişikliğini kısa vadede yapamayacağını anlayan AK Parti, "başkanlık sistemi" hayalini 2014 seçimleri sonrasına erteledi. Köşk hayalini erteleyen Erdoğan'ın, 2014 seçimlerine partinin başında, genel başkan olarak kalacağı konuşuluyor.

Hatırlarsınız, AK Parti 4. Olağan Kongresi'nde kürsüye çıkan Erdoğan, partililere son kez kongre konuşması yapmış ve helallik istemişti. Ardından da "Başka görevlerde beraber olacağız" diyerek Köşkü işaret etmişti.

Bu konuşmanın üzerinden henüz bir yıl geçmedi. "Başkanlık", "yarı başkanlık", "partili cumhurbaşkanlığı" formüllerini deneyen, ancak bunda başarılı olamayacağını anlayan AK Parti, çıkış yolunu iki yıl önce Erdoğan ailesine sunulan bir raporda yazılanlarda buldu. Erdoğan'ın önündeki tek engel ise parti tüzüğündeki üç dönem şartı. Bu şartın aşılması için de rapordaki yol haritası uygulanacak.

1 Ekim 2012 tarihli "**Kardeşim Abdullah Gül**" başlıklı köşe yazımda, AK Parti'nin 4. Olağan Kongresi'nde yaşananları yazmış, 2014'te partide yaşanacak olası gelişmelere dikkat çekmişti. Yazımı "**2014 sonrası planları** ise farklı bir yazı konusu. Tüm sır, yakın bir zamanda Başbakan Erdoğan'ın çevresi ve ailesine sunulan bir raporda saklı" diyerek bitirmiştim.

İşte bu raporda Erdoğan'a, Abdullah Gül'ün nasıl oyun dışına çıkaracağı, kendisinin 2023 planlarını revize etmesi gerektiği anlatılmıştı. Raporun özeti şuydu: "Bir dönem daha Başbakan olarak ülkeye hizmet edin, Abdullah Gül'ün Köşk konusunda oyun dışı kalmasıyla birlikte, 'başkanlık sistemi'ni hayata geçirin."

Bu rapora göre, tüzükteki üç dönem şartı, yalnızca Başbakan Erdoğan için kaldırılacak. Tüzükte yapılacak yeni bir değişiklikle, Erdoğan'ın dördüncü dönemde de genel başkan olması sağlanacak.

Değişiklikte izlenecek yol ise şöyle: Erdoğan, kamuoyuna "son dönemim" diyerek söz verdiği için, eleştirileri minimize etme adına, teklifi üç dönem şartından dolayı bir daha milletvekili olamayacak isimler yapacak. Parti yönetimine imzalı bir dilekçe sunulacak. Bu dilekçede, üç dönem şartının kendilerine uygulanması istenip, sadece genel başkan için değişiklik yapılması talep edilecek. Bu değişiklik de kamuoyuna "**Kendimiz için istemiyoruz.** Ülke menfaati açısından genel başkanımız için istiyoruz" şeklinde sunulacak. Oluşturulan bu algıyla, kamuoyundaki Erdoğan'a yönelik tepki ve eleştirilerin önüne geçilecek.

AK Parti çevreleri muhtemelen bu haberi yalanlamaya çalışacaklardır. Ancak, Ankara ve İstanbul'da bu yeni senaryoyu duymayan kalmadı gibi. Parti yalanlamadan küçük bir notla yazımı bitireyim. Eski Kayseri Büyükşehir Belediye Başkanı **Şükrü Karatepe**, iki ay önce AK Parti kontenjanından Âkil İnsanlar Heyeti'ne seçilmiş ve Akdeniz Bölgesi'nde çalışmalara başlamıştı. Karatepe, Ankara'daki bu formülün tüm detaylarını hem heyetteki çalışma arkadaşlarıyla hem de diğer âkillerle paylaştı.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Emir buyurunuz Başkumandanım

Mehmet Baransu 03.06.2013

Türkiye bir haftadır Taksim Gezi Parkı'nda yitirdiği aklını arıyor.

Ankara'dan gelen emirle sabaha karşı çadırlara yapılan sert müdahaleler...

Sıkılan gazlar, ortalığın savaş alanına çevrilmesi...

"Ben yaptım oldu" mantığı...

"AVM de yaparım, ağaç da yıkarım" söylemi.

Ortalığın savaş alanına çevrilmesi.

Savaş mantığıyla hareket eden hükümetin süngülerini kuşanması.

Başkumandan Tayyip Erdoğan komutanlığında, "cephe" kaybetmeme söylemi...

Her geçen gün sert söylemi arttırması.

"Kusura bakmasın üç beş çapulcu, Topçu Kışlası'nı yapacağım" ısrarı...

"Çapulcuların" Taksim'i terk etmemesi...

Tepkinin ülke sınırlarını aşması.

Aklını yitirmiş siyasete, mantığını kaybetmiş insanlara diyecek tek bir lafım yok...

Söze de gerek yok, kelimelere de...

En doğrusunu onlar biliyor.

Onlar bizim adımıza en doğru kararı veriyor.

Gerçi "savaş" hâlinde, bu köşeye yazacakları yazıyı da unuttular.

Seferberlik hâli, artık hoş görüyorum...

Yoksa "hoş görerek" bir hata daha mı yaptım...

"Sizi hoş görebilir miyim EFENDİM?"

Emir buyurunuz...

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AK Parti'de oyunu bozacak akıl yok

Bir önceki yazımda **Taksim Gezi Parkı**'yla ilgili kısa bir yazı yazmış ve **"Türkiye bir haftadır Taksim Gezi Parkı'nda yitirdiği aklını arıyor"** demiştim. Üzülerek söylemeliyim ki kaybettiğimiz aklımızı henüz bulamadık. Hükümetin ve eylemcilerin kullandığı dile bakacak olursak, kısa zamanda da bulacak gibi görünmüyoruz.

Her iki taraf da geri adım atmamak için direniyor. Sokak Başbakanı, Başbakan sokağı anlamıyor. Anlamak istemiyor. Çözüm de işte bu noktada kördüğüm bir hâl alıyor.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan başta olmak üzere AK Parti'li yetkililer sokakta büyüyen öfkeyi anlayamıyorlar. 1990 doğumlu gençlerin taleplerini, beklentilerini, yaşantılarını, dünya görüşlerini analiz edemiyorlar. Tek yaptıkları, olayların ardında "gizli bir el" bulma telaşı. 2007'de kendilerine psikolojik harp yapan bir ismin "Faiz Lobisi" çıkışını kurtarıcı formül olarak buldular. Ancak bu da olayların dinmesine yetmedi. Beşir Atalay'ın söylemiyle "elimizde listeler var" açıklamasına rağmen, bu kişilerin kim olduğu bir türlü kamuoyuyla paylaşılamadı. Bu gidişle de paylaşılamayacak gibi görünüyor. Söylemle, halen kendi kontrollerinde olan medya ve iş dünyasını tehditle, olaylara son verileceği düşünülüyor.

Başbakan ve AK Partililerin kullandığı bu dile baktıkça, kabaran öfkeyi bundan sonra da anlayamayacakları endişem her geçen gün büyüyor.

İddia edildiği gibi olayların arkasında gerçekten gizli bir el varsa, bu elin yapmak istediği oyunun neden boşa çıkarılmadığını doğrusu anlayamıyorum. Oyunu boşa çıkaracak aklın olmaması da Başbakan'ın çevresini kimlerin kuşattığının bir başka göstergesi. Yapılacak şey aslında çok basit; "Dik dur eğilme, bu millet seninle" sloganına esir olmadan, Topçu Kışlası yapımından vazgeçildiğinin, hata yapıldığının açıklanması. Taksim Platformu ve göstericilerle Dolmabahçe'de görüşülüp, ardından Türkiye'ye bunun deklare edilmesi.

Yapılacak bu açıklamaya rağmen, eylemcilerin bundan sonra Gezi Parkı'yla ilgili yapacakları eylem ve aşırılıklar, kamuoyundan destek görmeyip, tepki çekecektir. Eylemler de böylece boşa çıkacaktır. Doğrusunu isterseniz başka da çıkış yolu görünmüyor gibi.

Topçu Kışlası'ndan vazgeçilmesi, Başbakan Erdoğan'ın dik duruşuna da herhangi bir zarar getirmez. Erdoğan'ın bir şeyler ispat etmesine gerek yok. 2002'den itibaren kazanılan her seçim, muhalefetin acziyeti, bir grup eylemcinin başlattığı ve muhalefet partilerinin yedek oyuncu bile olamayacaklarının ortaya çıkması, Erdoğan'ın halk nezdindeki yerine, dik duruşa herhangi bir zarar getirmeyecektir. Türkiye'nin kazandığı bu noktada Erdoğan da kazanacaktır.

Aslında Başbakan Erdoğan ve AK Parti'yi eleştirecek çok nokta var. Son iki yıldır yazdığım yazılarda da kendilerini sık sık uyardım. Yenilen kul hakları, hukuksuz işlemler, gece yarısı çıkarılan yasalar ve daha niceleri. MİT üzerinden bana yaptıkları operasyona ise hiç girmiyorum. Bugün ateşi söndürme vakti. Ateş söndüğünde eleştirilerime devam edeceğim. Ancak şunu söyleyeyim. Başbakan ve yakınları, suçlu aramak yerine yandaki haberime iyi bakmalılar. İçlerindeki 28 Şubat ruhunu, yaptıkları hukuksuzlukları göreceklerdir. Bu haber Taksim'i anlamalarına, şapkayı önlerine koyup, özeleştiri yapmalarına da yardımcı olabilir. Ümitsiz olsam da.

Yalanlamayı bırakın sorulara cevap verin

Gümrük ve Ticaret Bakanlığı, Yemen'e gönderilen silahlarla ilgili bir açıklama yaptı. Hatırlarsanız önceki gün bisküvi adı altında Yemen'e gönderilen kolilerde 2 bin 500 üzerinde silah çıktığını yazmış ve kolilerin aranmama emrinin Genel Müdür Yardımcısı'nın yazdığı bir yazıya dayandığını söylemiştim.

Bakanlık yaptığı açıklamayla, müfettiş raporlarına dayandırdığım haberimi "iftira niteliği taşıyan bir değerlendirme" olarak nitelendirmiş. Kolilere zarar verilmeden tesbit yapın yazısının rutin bir yazı olduğunu, eşyanın muayene edilmemesi anlamı taşımadığını belirtmiş. Eşyanın da arandığını söylemişler.

Bakanlık yetkililerine kısaca şunu söyleyeyim. Müfettiş raporunuz bu açıklamalarınızın tamamını yalanlıyor. Sizlere birkaç sorum olacak. Madem kolileri aradınız, incelediniz, silahları nasıl bulamadınız? Koliler X-ray cihazına niçin sokulmadı? Gümrükte kameralarınız neden çalışmıyordu? Ve en önemlisi gümrük çalışanları ifadelerinde bir iki koliye baktık, çünkü Genel Müdür Yardımcısı'nın emri vardı savunmasını neden yaptılar? Müfettişler bu savunma ve ihmallere rağmen niçin bir tek gümrük yetkilisini suçlu bulmadı ve hepsini akladı? Sizin bakmadığınız kolilerdeki silahları, Yemen gümrüğü bir dakikada X-ray cihazında nasıl buldu?

Gümrükler Genel Müdür Yardımcınızın ihmalini korumadan, bu zor sorularıma cevap verirseniz sevinirim. **"Kastı aşan, iftira niteliği taşıyan"** kelimelere başvurmadan.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sahte demokratlar

Mehmet Baransu 17.06.2013

Türkiye son 20 gündür yeni bir kırılma yaşıyor. Askerî vesayetten şikâyet edenler, oluşan- oluşturulmaya çalışılan yeni vesayetler karşısında sessizliği tercih ediyor. Kimileri ise bu vesayete açıkça destek veriyor. Çoğu kendini liberal ve demokrat olarak nitelendiriyor. Aralarında muhafazakâr- dindar olduğunu söyleyenler de var.

Ancak, "liberal- muhafazakâr- dindar" kimliklerle ortaya çıkan bu "demokratların", nasıl bir "demokrasi" anlayışına sahip olduklarını da görmeye başladık. Kimi yazamadıklarıyla, kimi yazdıklarıyla, kimi de sosyal medyadaki paylaşımlarıyla, yıllardır özenle perdeledikleri yüzlerini göstermeye başladılar. "Demokrasi" onlar için bir yaşam şekli değil, "araçmış".

Kırılma, savrulma olanca hızıyla devam ediyor. Ve öyle görünüyor ki bu savrulma devam edecek.

İşadamı, *Vatan* ve *Milliyet* gazetelerinin sahibi **Erdoğan Demirören**'in, Genelkurmay ve MİT belgelerine göre cinayetle suçlanması, Rum ve Ermeni vatandaşlarımızın servetlerine sahte imza ve belgelerle el koymasının ortaya çıkması, bazı demokratlar açısından ilk kırılmalardan biri oldu. Medyanın sessizliğini anlayabiliyorduk ama **"köşe"** sahibi bazı kalemlerin sessizliği pek de anlaşılır gibi değildi.

İçlerinde **Hrant Dink**'in arkadaşı olduğunu söyleyen de vardı. Dink Vakfı'nda görev alan da. Hatta Hrant adına her yıl salonlarda verilen ödül gecesinde sahneye çıkanlar, konuşma yapanlar, ödül verenler de. Ne acıdır ki bu kalemler, Erdoğan Demirören haberleri karşısında bir tek satır yazma cesaretini gösteremedi. Sermaye karşısında susmayı tercih ettiler.

Bu cesaretsizlik karşısında Hrant'ın kemikleri sızladı mı bilemem ama bu kişilere saygı duyanların vicdanları paramparça oldu. Bu suçlar karşısında tek satır yazamayanları tarih elbette "salon demokratları" olarak niteleyecek ve yazacaktır. Tıpkı kendini "liberal- muhafazakâr- dindar" olarak nitelendiren diğerleri gibi.

Taraf, son bir haftadır Milli İstihbarat Teşkilatı'nın "beşikten mezara kadar" fişleme haberlerini veriyor. Anaokulundan, liseye, öğrenciden veliye tüm vatandaşlar mailleri, fotoğrafları, notları ve hatta sağlık durumlarıyla fişleniyor. CHP ve MHP'li işadamları fişlenip, Başbakanlığa açılan telefonla ihalelerden uzaklaştırılıyorlar. Yeni yasayla MİT ve ülke El Muhaberat devletine çevrilmek isteniyor. Detaylara girmeyeyim, isteyen *Taraf* tan bulup, yazılarımı okuyabilir.

Tıpkı Erdoğan Demirören'de yaşandığı gibi medya, "demokrat" olduğunu söyleyen kalemler, MİT haberleri karşısında da yine "derin" bir sessizliğe büründüler. Üç maymunu oynuyorlardı; "Görmedim, duymadım, bilmiyorum".

"Yeni devlet" ise hem *Taraf* a hem şahsıma bildik ezberi tekrarlıyordu. MİT'in işlediği suçlar yalanlanmak yerine, AK Parti hükümeti bakanlarınca savunuluyordu. "MİT güçlü bir istihbarat teşkilatı olacak, Taraf bunu istemiyor" yalanı pervasızca söyleniyordu. Bir gazeteci de çıkıp bu isimlere "Anaokulundaki çocuğun fişlenmesi, adam öldüren MİT elemanlarının yargılanmayacağı teklifi, CHP, MHP'li işadamlarının fişlenerek, ihalelere sokulmaması hangi güçlü istihbarat anlayışıyla açıklanıyor" sorusunu soramıyordu.

Dedim ya devlet eski refleksini tekrarlıyor. *Taraf*'ın haberlerini yalanlayamayanlar, suçüstü yakalananlar, suçlarını örtmek için askerin geçmişte yaptığı tavrı sergiliyor, haberlere yayın yasağı getirerek kamuoyunun gerçekleri öğrenmesinin önüne geçmeye çalışıyorlardı. Bir de yine askerin yaptığı gibi "devletin açıklanması yasak olan gizli belgelerini" açıkladığım için hakkımda suç duyurusunda bulunup, 16 yıl hapis cezasıyla cezalandırılmamı istiyorlardı.

Dağlıca'yı, **Aktütün**'ü, **İskenderun**'u, **Hantepe**'yi, **Gediktepe**'yi, **Balyoz**'u, **Ergenekon**'u vb. yazdığımda da **"devletin gizli belgesini"** yayımlamaktan yargılandım. Bu haberlerden dolayı 200 yıl hapsim talep edildi. *Taraf*'a gece yarısı baskınlar yapılmak istendi. Susturulmaya çalışıldım.

Bugün yapılan yöntem de aktörler de bildik ve tanıdık. Ancak bilmedikleri bir durum var; Geçmişte de tüm bu tehditlere boyun eğmedim, yine eğmeyeceğim. Ancak ağzından demokrasiyi düşürmeyenler, bir şiirle hapis yatanlar, şimdilerde suçlar, gerçekler ortaya çıkmasın diye Ergenekoncuların, askerin gösterdiği refleksi gösteriyor. Acı olan, içine düştükleri bu durum.

Ve acı olan bir durum da bu hukuksuzluk karşısında geçmişte yüksek ses çıkaran "liberal- muhafazakâr-dindar demokratların" kafalarını kuma gömmeyi tercih etmeleri. Çok iyi bilinen bazı nedenlerden dolayı.

Tarih bugünleri de yazacak. Tıpkı geçmişi yazdığı gibi. Son sözüm şudur; ilk gün durduğum yerde duruyorum. Her tür suç, hukuksuzluk karşısında "demokrasiden ve hukuktan" yanayım. "Genelkurmay'ın boşalttığı vesayet koltuğuna tamah edenlerin" karşısındayım. Dün "Emniyet'in Kadıköy'e bağladığı borulardan" askerin suçu, hukuksuzluğu akıyordu, bugün yeni vesayetçilerin.

"Tarafım belli olsun diye..." duruşum. "İbrahim'in yangınına bir damlacık suyla koşan karıncanın niyetiyle" suçla, suçluyla mücadelem.

Sen 'adam' olmazsın!

Mehmet Baransu 24.06.2013

Sen 'adam' olmazsın! Sonunda bunu da gördük. Türk borsasının düşüş nedeni de benmişim.

Gülmeyin hemen...

Bu iddia *Habertürk* Genel Yayın Yönetmeni Fatih Altaylı'ya ait.

Eski gazetesi *Hürriyet*, "**Türkiye Türklerindir**" sloganıyla çıkıyordu. *Habertürk* ise "**Gücü özgürlüğünde**" sloganıyla.

Gerçekten özgür bir platformdu Habertürk. Televizyonuyla, gazetesiyle, internet sitesiyle...

Ancak altı ay önce bu büyü bozuldu. Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan** ve **Turgay Ciner**'in kapalı kapılar ardından buluşmasıyla, hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Buluşmada konuşulanlar başka bir yazı konusu. Detayları sizlerle daha sonra paylaşırım.

Bu buluşmanın ardından iktidar *Habertürk*'ün başına Erdoğan'ın Fatih'ten hocası olan kişinin oğlunu atadı. **Fatih Saraç**'ın göreve başlamasıyla "**gücü özgürlüğünde**" olan medya, iktidarın yayın organı durumuna geldi.

Gelelim asıl konumuza. **Fatih Altaylı** önceki günkü yazısında bilmediğini söylediği bir alanla ilgili yazı yazdı. Borsadaki düşüşlerle ilgili "**ekonomi servisinden ve borsayla yakından ilgilenen sözüne güvenilir tanıdıklardan bilgi aldı**".

Ve düşüşün nedenini, Bülent Arınç'ın istifa ettiği haberimle ilişkilendirdi.

Fatih Altaylı da kamuoyu da bilir. Belgeli konuşmaya özen gösteririm. Rakamlara, belgelere bakarım. Gerçek buralarda gizlidir. Öyle borsadan anlamanıza da fazla gerek yok.

Şimdi sizlere bir tablo sunacağım. Dünya borsalarının ve paranın, günlük, haftalık, aylık ve yıllık seyrini gösteren tablo bu. Devletin gizli kasalarından alınmış bilgi ve belge de değil. Dünya kamuoyuna açık, bir tık'la ulaşacağınız bilgiler. Fatih Altaylı'nın ekonomi servisi ve güvenilir elemanlarının bir türlü ulaşamadığı tablo bu.

Tabloda dünya borsalarının bir yıllık, aylık ve geçen haftaki düşüş göstergeleri var. Altaylı'nın yazdığı yazının çıktığı günkü haftalık ve aylık düşüş oranlarını vereyim. İlk rakamlar haftalık, ikinci rakamlar ise aylık düşüşler.

Almanya: 2.28-3.96, İngiltere: 3.05-10.59, Fransa: 3.87-9.70, Yunanistan: 9.69-23.19, Amerika: 2.28-3.96, Nasdaq: 1.94-3.06, İtalya: 5.56-13.06, Arjantin: 4.03-13.44, Rusya: 3.45-14.19, Hong Kong: 3.37-12.89, Japonya: 15.34 aylık, Brezilya: 4.61-16.62,

Tabloda dünya borsalarının son bir aydır düşüşte olduğu görülüyor.

Gelelim para tablosuna. İsviçre Frangı yüzde 4,5 düşmüş. Yıllardır sabit olan **Japon Yeni** 5,15 düşüş göstermiş. **Altının onsu** 6,61 düşmüş geçen hafta.

Dünyada bu düşüşlerin yaşandığı anlarda Türkiye'de ise borsa geçen hafta 8.64 düştü. Aylık düşüş ise 21.55.

Gelelim bu düşüşün nedenine. Türkiye borsası son birkaç yılda gelişmekte olan ülkelerin borsaları stabil devam ederken, yüzde 90'lara varan pirim yaptı. Amerika'dan dünyaya dağılan paranın büyük bir bölümü bizim borsaya girdi. Amerika-FED, ayağını frenden çekmeye, dünyaya saçtığı paranın yönünü değiştirip, tekrar ülkesine çevirmeye karar verdi. Borsalardan paralar çekilmeye başladı. Türkiye dünyada en çok para girdisi olan ülke olduğu için dünya borsalarından yüzde 5 daha fazla düşüş yaşadık. Tablonun yıllık bölümüne bakarsanız, Türkiye'nin halen 20.95 artıda olduğunu görürsünüz.

Gelelim önümüzdeki üç dört aya. Tahminim şu yönde; Türkiye borsası yüzde 20 ila 30 arasında bir düşüş daha yaşayacak. İyi haberde borsa bin puan yükselirken, kötü haberde iki bin puan düşecek. Bir ileri iki geri yöntemiyle, para geldiği yere gidecek. Çünkü borsalarda sonsuz yükseliş ve düşüş yoktur. Bu süreçler gelişmekte olan ülkelerde hep yaşanır. Bizde ve dünyada olan da bu.

Petrol ve doğalgaz olmasına rağmen Rus borsası daha şimdiden yıllık zararda. Polonya, Rusya ve Brezilya'yla aynı ligde olan Türkiye'nin durunu şimdilik iyi.

Bilmem rakamlar sizin için bir şey ifade ediyor mu Sayın Fatih Altaylı. Türkiye borsasını ben düşürdüm kabul de dünya borsasını da Bülent Arınç haberi düşürmedi ya.

Gezi olayları- faiz lobisi

Yukarıda da anlattığım gibi Amerika aylar önce kendi parasının yönünü değiştirme kararı aldı. Dünyaya dağıttığı paralarını şimdilerde tek merkezde toplamaya çalışıyor. Amerikan Merkez Bankası Yahudi ailelerin elinde. Başkan **Bernanke**, Obama'dan değil, bu ailelerden talimat alıp konuşur. Yani, sadece Türkiye değil, dünyaya saçılan paraların olduğu tüm borsalar aynı sonu yaşayacak. Türkiye de bundan nasibini alacak. Gezi olayları olsa da olmasa da yaşanacak tablo böyleydi.

Gelelim Başbakan Tayyip Erdoğan'ın doğru olmayan bilgiler üzerine kurduğu ekonomi politikasını açıklamaya.

Erdoğan, Gezi olaylarının devam etmesini istiyor. Çünkü Gezi olayları olmasa, bu düşüşü halka anlatamayacaktı. Ekonomi bu kez teğet geçmeyecek, İran parası bizi kurtaramayacak, düşüş de halka yansıyacaktı. Çöküntü halka açıklanamayacak, "başarılı ekonomi" modeli tartışılacaktı. Şimdi mitingler yaparak, engellenemeyecek bu sonu, Gezi olaylarına bağlayarak, oylarını kurtarmak istiyor. 2007 siyasi argümanları kullanmasının nedeni de bu. Tek kurtuluşunun bu olduğunu biliyor. Ve bu doğru olmayan "faiz lobisi" lafıyla kamuoyu aldatılıyor. Sanırım, aylar önce ekonomik danışmanları Tayyip Bey'in önüne tabloyu koydular. Gezi olayları da AK Parti'nin can simidi oldu.

Kamuoyu ağaçlara bakmaktan, ormanı göremiyor. Eylül ve ekim ayında borsanın durumunu tekrar konuşuruz. Bakalım bu "**faiz lobisi**" yalanını hükümet kendi tabanına ne kadar daha inandırabilecek.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sen 'adam' olmazsın!

Contain of almost

Sen 'adam' olmazsın! Sonunda bunu da gördük. Türk borsasının düşüş nedeni de benmişim.

Gülmeyin hemen...

Bu iddia *Habertürk* Genel Yayın Yönetmeni **Fatih Altaylı**'ya ait.

Eski gazetesi *Hürriyet*, "**Türkiye Türklerindir**" sloganıyla çıkıyordu. *Habertürk* ise "**Gücü özgürlüğünde**" sloganıyla.

Gerçekten özgür bir platformdu Habertürk. Televizyonuyla, gazetesiyle, internet sitesiyle...

Ancak altı ay önce bu büyü bozuldu. Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan** ve **Turgay Ciner**'in kapalı kapılar ardından buluşmasıyla, hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Buluşmada konuşulanlar başka bir yazı konusu. Detayları sizlerle daha sonra paylaşırım.

Bu buluşmanın ardından iktidar *Habertürk*'ün başına Erdoğan'ın Fatih'ten hocası olan kişinin oğlunu atadı. **Fatih Saraç**'ın göreve başlamasıyla "**gücü özgürlüğünde**" olan medya, iktidarın yayın organı durumuna geldi.

Gelelim asıl konumuza. **Fatih Altaylı** önceki günkü yazısında bilmediğini söylediği bir alanla ilgili yazı yazdı. Borsadaki düşüşlerle ilgili "**ekonomi servisinden ve borsayla yakından ilgilenen sözüne güvenilir tanıdıklardan bilgi aldı**".

Ve düşüşün nedenini, Bülent Arınç'ın istifa ettiği haberimle ilişkilendirdi.

Fatih Altaylı da kamuoyu da bilir. Belgeli konuşmaya özen gösteririm. Rakamlara, belgelere bakarım. Gerçek buralarda gizlidir. Öyle borsadan anlamanıza da fazla gerek yok.

Şimdi sizlere bir tablo sunacağım. Dünya borsalarının ve paranın, günlük, haftalık, aylık ve yıllık seyrini gösteren tablo bu. Devletin gizli kasalarından alınmış bilgi ve belge de değil. Dünya kamuoyuna açık, bir tık'la ulaşacağınız bilgiler. Fatih Altaylı'nın ekonomi servisi ve güvenilir elemanlarının bir türlü ulaşamadığı tablo bu.

Tabloda dünya borsalarının bir yıllık, aylık ve geçen haftaki düşüş göstergeleri var. Altaylı'nın yazdığı yazının çıktığı günkü haftalık ve aylık düşüş oranlarını vereyim. İlk rakamlar haftalık, ikinci rakamlar ise aylık düşüşler.

Almanya: 2.28-3.96, İngiltere: 3.05-10.59, Fransa: 3.87-9.70, Yunanistan: 9.69-23.19, Amerika: 2.28-3.96, Nasdaq: 1.94-3.06, İtalya: 5.56-13.06, Arjantin: 4.03-13.44, Rusya: 3.45-14.19, Hong Kong: 3.37-12.89,

Japonya: 15.34 aylık, Brezilya: 4.61-16.62,

Tabloda dünya borsalarının son bir aydır düşüşte olduğu görülüyor.

Gelelim para tablosuna. İsviçre Frangı yüzde 4,5 düşmüş. Yıllardır sabit olan **Japon Yeni** 5,15 düşüş göstermiş. **Altının onsu** 6,61 düşmüş geçen hafta.

Dünyada bu düşüşlerin yaşandığı anlarda Türkiye'de ise borsa geçen hafta 8.64 düştü. Aylık düşüş ise 21.55.

Gelelim bu düşüşün nedenine. Türkiye borsası son birkaç yılda gelişmekte olan ülkelerin borsaları stabil devam ederken, yüzde 90'lara varan pirim yaptı. Amerika'dan dünyaya dağılan paranın büyük bir bölümü bizim borsaya girdi. Amerika-FED, ayağını frenden çekmeye, dünyaya saçtığı paranın yönünü değiştirip, tekrar

ülkesine çevirmeye karar verdi. Borsalardan paralar çekilmeye başladı. Türkiye dünyada en çok para girdisi olan ülke olduğu için dünya borsalarından yüzde 5 daha fazla düşüş yaşadık. Tablonun yıllık bölümüne bakarsanız, Türkiye'nin halen 20.95 artıda olduğunu görürsünüz.

Gelelim önümüzdeki üç dört aya. Tahminim şu yönde; Türkiye borsası yüzde 20 ila 30 arasında bir düşüş daha yaşayacak. İyi haberde borsa bin puan yükselirken, kötü haberde iki bin puan düşecek. Bir ileri iki geri yöntemiyle, para geldiği yere gidecek. Çünkü borsalarda sonsuz yükseliş ve düşüş yoktur. Bu süreçler gelişmekte olan ülkelerde hep yaşanır. Bizde ve dünyada olan da bu.

Petrol ve doğalgaz olmasına rağmen Rus borsası daha şimdiden yıllık zararda. Polonya, Rusya ve Brezilya'yla aynı liqde olan Türkiye'nin durunu şimdilik iyi.

Bilmem rakamlar sizin için bir şey ifade ediyor mu Sayın Fatih Altaylı. Türkiye borsasını ben düşürdüm kabul de dünya borsasını da Bülent Arınç haberi düşürmedi ya.

Gezi olayları- faiz lobisi

Yukarıda da anlattığım gibi Amerika aylar önce kendi parasının yönünü değiştirme kararı aldı. Dünyaya dağıttığı paralarını şimdilerde tek merkezde toplamaya çalışıyor. Amerikan Merkez Bankası Yahudi ailelerin elinde. Başkan **Bernanke**, Obama'dan değil, bu ailelerden talimat alıp konuşur. Yani, sadece Türkiye değil, dünyaya saçılan paraların olduğu tüm borsalar aynı sonu yaşayacak. Türkiye de bundan nasibini alacak. Gezi olayları olsa da olmasa da yaşanacak tablo böyleydi.

Gelelim Başbakan Tayyip Erdoğan'ın doğru olmayan bilgiler üzerine kurduğu ekonomi politikasını açıklamaya.

Erdoğan, Gezi olaylarının devam etmesini istiyor. Çünkü Gezi olayları olmasa, bu düşüşü halka anlatamayacaktı. Ekonomi bu kez teğet geçmeyecek, İran parası bizi kurtaramayacak, düşüş de halka yansıyacaktı. Çöküntü halka açıklanamayacak, "başarılı ekonomi" modeli tartışılacaktı. Şimdi mitingler yaparak, engellenemeyecek bu sonu, Gezi olaylarına bağlayarak, oylarını kurtarmak istiyor. 2007 siyasi argümanları kullanmasının nedeni de bu. Tek kurtuluşunun bu olduğunu biliyor. Ve bu doğru olmayan "faiz lobisi" lafıyla kamuoyu aldatılıyor. Sanırım, aylar önce ekonomik danışmanları Tayyip Bey'in önüne tabloyu koydular. Gezi olayları da AK Parti'nin can simidi oldu.

Kamuoyu ağaçlara bakmaktan, ormanı göremiyor. Eylül ve ekim ayında borsanın durumunu tekrar konuşuruz. Bakalım bu "**faiz lobisi**" yalanını hükümet kendi tabanına ne kadar daha inandırabilecek.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Akılsız köpek, sürüye kurt getirir!

Star gazetesi, cumartesi günü, **Taraf**'ta iki haftadır yayımlanan MİT haberlerine karşı haber yaptı. Malum bizim haberlerimizin hepsinde belge vardı. *Star*'da tek belge yayımlanmazken haber "**güvenlik uzmanları**"na dayandırıldı. Tabii bu hayalî güvenlik uzmanlarının hiçbirinin ismi yoktu.

İşin bir diğer yönü haberin altına imza da koyamamışlardı. **Hakan Fidan** imzası yakışırdı. **Mustafa Karaalioğlu** kendi imzasını da koyabilirdi. Yoksa **Yusuf Ziya** mı demeliydim?

Hangisi yakışırdı, tercih sizin ama anlaşılan tamamen masabaşı hazırlanan habere bu sefer isim koyacak kukla bulamamışlardı.

Gelelim "sözde haberin" ayrıntılarına:

Taraf, son birkaç haftada MİT'le ilgili dört ana haber yayımladı.

- **1- Fişleme Protokolleri:** MİT'in, PTT, THY, Sağlık Bakanlığı, BDDK, Adalet Bakanlığı gibi kurumlarla özel protokoller imzalaması. Bu protokollerle kişilerin hastalıkları, kullandıkları ilaçlar, kredi kartı harcamaları, yolculuk bilgileri, kiminle yolculuk ettikleri, gönderdikleri kargolar MİT tarafından bu kurumların veri tabanından online olarak çekilecekti. Mesela kredi kartı bilgilerinizden satın aldığınız kitapları görüp, solcu mu sağcı mı olduğunuzu şak diye çıkaracak geniş bir fişleme ağına sahip olacaklardı.
- **2- İşadamı Fişlemeleri:** MİT'in işadamlarını fişleyip bunlara ihale verilmemesi için Başbakanlık'a gönderdiği yazıların belgelerini yayımladık. Bunlar CHP'li ve MHP'li işadamlarının listelerini oluşturuyordu.
- **3- MİT Kanun Taslağı:** MİT'e dünyada sadece **Esad**'ın **El Muhaberat** teşkilatında olan yetkileri veren yeni kanun taslağının tam metnini yayımladık. Malum, modern demokrasilerin hiçbirinde hiçbir kurum hem iç istihbarat hem dış istihbarat yetkilerini bünyesinde bulunduramıyor, mahkeme kararı olmadan dinleme yapamıyor, soruşturma dosyalarını savcıdan başka hiçbir kurum göremiyor. Ama tüm bu yetkiler El Muhaberat gibi MİT'te toplanacak bu yeni yasayla.
- **4- Güroymak Bombası:** Güroymak'ta beş polis ve bir vatandaşın şehit olduğu patlayıcının MİT tarafından PKK'ya verildiğine ilişkin haber. Bununla ilgili MİT personeline dava açılmış, hapis talep edilmiş ama MİT'çilerin yargılanma iznini Başbakan'a bağlanan yasa çıkınca, mahkeme izin istemiş ve Başbakan da izin vermemişti.

Star'da bu haberleri yalanlayan tek satır ya da belge yoktu. Çünkü haberlerimiz belgeli ve doğruydu. Bunun yerine "**kim sızdırdı**"nın peşine düşmüşlerdi. Aynı Ergenekoncular gibi. İrticayla Mücadele Eylem Planı, Balyoz gibi onlarca belgeleri *Taraf*'ta yayımladığımızda, Ergenekoncular "**yalan**" diyemez, "**kim sızdırdının**" peşine düşer, olayı sulandırmaya çalışırlardı. TSK vesayetinin yerini MİT vesayeti alınca, MİT medyası da aynı taktiği izliyor.

Bir de **çarpıtma taktiği vardı manşetlerinde**. Onu da aynen uygulamışlardı. MİT'in protokol haberlerinden sonra yaptığı açıklamayı, ihale fişlemelerinden sonra yapmış gibi göstermişti *Star*. Üstelik de "**MİT yalanladı**" diye. Oysaki MİT protokol haberlerini yalanlayamadı sadece "**bizi yıpratıyorlar, yeni vesayet odakları**" gibi laf kalabalığı yaptı. Yalanlayamazdı çünkü bizzat PTT Genel Müdürü bu protokolleri doğruladı. İhale Fişlemeleri haberini ise MİT yalanlayamadı, açıklama bile yapamadı. Mahkemeye gidip "**haberler doğru, devletin gizli**

belgeleri bunlar" diyerek "**yayın yasağı**" kararı aldırdı. Tıpkı askerlerin yaptığı gibi "**gizli belgeleri ifşa etmekten**" 16 yıl hapis istemiyle dava açtı hakkımda. Haberlerin doğruluğunu kabul etti.

Yeni MİT Kanunu haberimizde ise MİT sessizliğe büründü. *Radikal'* e açıklama yaparak "**beyin jimnastiği**" yaptıkları yalanını uydurdular. Güroymak Bombası haberimizde olduğu gibi.

Kim sızdırdı sorusuna gelince : "**Yeni minik Emin Çölaşanlar.**" Bu belgelerin tamamının bulunduğu tek kurum Başbakanlık. Tek tek ele alırsak; Fişleme Protokolleri, MİT ve protokolün imzalandığı kurumlarda var. İşadamı Fişlemeleri, MİT ve ihale verilmemesi için fişlemelerin Başbakanlık'a nasıl ulaştığı, bilgilerin komplikasyona sebep olmamak için nasıl şifahi olarak verileceğine dair belgeyi yayımladık ; bu belge Başbakanlık'ta var. MİT Kanun Taslağı, **Efgan Ala** ve **Hakan Fidan** tarafından hazırlandı. Başbakanlık ve MİT'te var. Güroymak Bombası ise davaya dönüştüğü için Adalet Bakanlığı'nda. Başbakan'dan yargılama izni istendiği için Başbakanlık'ta ve MİT'te var.

Bu faslı da geçtim. Ama *Star*'ın yaptığı uluslararası bir skandal daha var. "**Akılsız köpek sürüye kurt getirirmiş**" derler. *Star*, **Yasin El Kadı**'nın Türkiye'ye gizlice geldiğini ve **Hakan Fidan**'la görüştüğünü, içinde Başbakan'ın korumaları ve **Usame Kutub**'un bulunduğu araçla kaza yaptığını aynı haberin içine kutu yapmış. Bu iddia *jöntürk.com*'da yayınlanmış. Bildiğiniz gibi sıkı ulusalcılardan eski bir gazetecinin sahibi olduğu bir site burası.

Star Gazetesi ABD tarafından Başbakan'ın gazetesi olarak biliniyor. Yasin El Kadı ise ABD tarafından 11 Eylül'ün finansörü olarak görülüyor ve hakkında BM nezdinde yapılmış pek çok kısıtlama var. Ve şimdi bu haber Başbakan'ın gazetesinde yer alıyor. Üstelik de Kadı'nın Başbakan'ın korumasıyla aynı araçta olduğu bilgisiyle.

Karaalioğlu, Hakan Fidan & Efgan Ala blogunun şeyinde boncuk ararken, Türkiye'yi ve hükümeti inanılmaz derecede zora sokacak böyle bir skandala imza attı. Bu Fidan & Ala aşkı nedir ki böylesine gözün kararıyor? Zaten İngilizce yayın yapan istihbarat sitelerinde Başbakan'la Kadı'nın ticaret ortağı olduğuna, Kadı'nın Türkiye'ye gizlice girip çıktığına ilişkin yayınlar yapılıyor. *Star* da bu iddia sahiplerine bulunmaz bir koz verdi. Kadı, ABD'nin terör listesinde zirvelerde. Başbakan'ın korumasıyla aynı araçta kaza yapmasını, Fidan'la gizlice görüşmesini, *Star*'ın yazması inanılır gibi değil.

Ey Karaalioğlu... MİT, **Mehmet Altan**'ı *Star*'ın başyazarı olduğu dönemde aylarca dinledi. Belgeleriyle ortaya koydum. Minicik bir demokratik tepki veremedin o zaman. Kutu haber bile yapamadın. Fişleme Protokolleri, İşadamı Fişlemesi belgeleri, TSK İç Hizmet Kanunu 35. Madde'den daha fazla yetkiyi MİT'e veren Yeni Kanun Taslağı gibi belgeli olarak ortaya koyduğum haberlerde de tavrın demokrat ve özgürlüklerden yana olmak yerine, tetikçilik yapmak oldu. İkisine de eyvallah ama bu Kadı olayında şok oldum gerçekten. Sendeki bu Hakan Fidan & Efgan Ala aşkı neymiş böyle? Bunun sebebi ve sırrı ne? Nasıl bir beklentin var ki, bütün kariyerini, ülke menfaatini bir kenara bırakıp "**tetikçi**" olmaya adadın?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Darbeciler bin kez düşünecek!

Mehmet Baransu 08.07.2013

Mısır'da ordu, yani silahlı güç bir yıl önce seçilmiş sivil iktidarı zorla devirip darbe yaptı. Bu darbenin hem bölgeye hem Türkiye'ye olumsuz yansımaları kısa ve orta vadede olacaktır. Özellikle siyasi ve ekonomik alanda bölgeyi zor günler bekliyor.

Dün *Taraf* gazetesinde, **Oğuz Karamuk** imzasıyla Mısır'da iki milyar dolar yatırımı bulunan Türk işadamlarının açıklamalarını okuduk. Mısır'ın bugünkü durumundan, iki ülke arasındaki ilişkilerin Suriye gibi onarılamaz bir noktaya gelmesinden endişeliler. Şu sıralar diken üstündeler. Hükümetin pragmatik davranıp, Türkiye'nin çıkarlarını koruması gerektiğini düşünüyorlar.

Yine dünkü gazetede **Ceyda Karan** imzasıyla geniş bir Mısır analizi ve değerlendirmesi okuduk. Ceyda yazısında darbeye neden olan olayları tek tek sıraladı. Darbecilerin, Mursi'nin, muhaliflerin ve Mısır'ın öteki siyasi yapılarının bu süreçte yaptıkları hataları ele aldı. Bölgedeki öteki ülkelerin darbe karşısındaki tutumlarını değerlendirdi.

Bu köşeyi takip edenler bilir. Dış ilişkiler konusunda mümkün olduğunca yazı yazmamaya özen gösteririm. Bu konunun uzmanlarının değerlendirmelerini önemser ve adres olarak kendilerini gösteririm. Türkiye'de Ortadoğu ve Mısır konusunda ciddi analizler yapan kişilerin sayısı da fazla. Bu kişilerin bulunduğu ortamda söz söylemeyi doğru bulmam.

Ancak bugün sizlere, **darbe sonrası Mısır'da yaşanan bir olayın bundan sonra yaşanacak darbelere yansıması**nı paylaşacağım.

Mısır ve Türkiye'nin siyasi geçmişine bakıldığında ortak noktalarımızın hiç de azımsanmayacak kadar fazla olduğu görülecektir. Darbe tarihimiz ve siyasi geçmişimizin izdüşümleri benzer. Mısır'ın siyasi anlamda Türkiye'yi en az 30 yıl geriden takip ettiğini düşünüyorum.

Türkiye, sayısız darbelere ve darbe girişimlerine maruz kaldı. Fiili olarak dört kez (28 Şubat sürecini de bu kategoride değerlendiriyorum) yönetime el konulup, seçilmiş iktidar görevden uzaklaştırıldı. Yönetimin yanı sıra medya organlarına el konulup, sıkıyönetim ilanlarıyla kontrol sağlandı.

Tıpkı Türkiye gibi Mısır'da da sayısız darbe gerçekleşti. **Nasır, Enver Sedat, Hüsnü Mübarek** üçlemesiyle yönetim yıllarca askerî diktatörler tarafından sağlandı. Hüsnü Mübarek'in "**Tahrir Meydanı direnişiyle**" istifa etmesinin ardından ise Mısır ilk kez sivil bir cumhurbaşkanına kavuştu. Mursi yüzde 51,7 ile cumhurbaşkanı seçilip göreve başladı. Parlamento seçimlerinin galibi de yine **Müslüman Kardeşler** oldu.

Demokrasi yolundaki bu ilk deneme yine bir askerî darbeyle bir yıl sonra son buldu. Seçilmiş iktidarın, askerî darbeyle alaşağı edilmesi sonrası yine benzer sahneler yaşandı. Tutuklamalar, gözaltılar, medya organlarına el konulması gibi klasik yöntemler devredeydi.

Yalnız bu kez Ortadoğu'da hiç olmayan bir şey oldu. Tankların karşısında milyonlarca insan duruyordu. Darbeciler, sandığa gidip oy kullanan, oyuna sahip çıkan ve bundan da vazgeçmeyeceklerini açıklayan bir kitleyi karşılarında buldular.

Mursi taraftarları, günlerdir sokaktalar. Seslerini hem darbecilere hem dünyaya duyuruyorlar. İçlerinden bazıları hayatlarını kaybetti. Hayatları pahasına alanları terk etmeyeceklerini açıkladılar. Ve meydanları terk etmiyorlar.

Bu mesaj, darbecilere olduğu kadar tüm dünyaya ve bundan sonra darbe yapmaya niyetlilere veriliyor. Artık sokaktaki bu tepki dikkate alınmak zorunda. Darbeciler bundan böyle eyleme geçmeden önce bin kez düşünmek zorunda kalacaklar.

Sıkıyönetim, olağanüstü hâl, sivil toplum kuruluşları, medyayı kontrol etmekle başarılı darbe girişimi dönemi ve umudu bitiyor. Sokağı, seçilmiş iktidara oy veren kitleleri kontrol etmek güçleşiyor. Mısırlı bir kadının dediği gibi "Where is my vote?" dönemindeyiz. Bu haklı taleple, insanlar sandıkta kullandıkları oya sahip çıkıyorlar. Darbecilere "oyum nerede" diye soruyorlar. 21. yüzyıldaki bu tepki ve kitleyle karşı karşıya kalınacak. Cinayetler, silahlar, tanklar ve baskılar sokakları kontrol etmeye yetmeyecek.

Mursi bu direnişin sonunda görevine döner mi şimdilik bilinmez. (Umarım döner.) Benim açımdan dönmesi kadar, dönememesi de önemli. Mısır halkının hiç de küçümsenmeyecek bir bölümünün sokaktan tüm darbecilere verdiği bu mesajı daha anlamlı buluyorum.

Karargâhlarda planlanıp ardından eyleme geçilen darbe dönemleri bu coğrafyada da sona eriyor. Ortadoğu'dan ve siyasi tarihi darbelerle yazılmış bir ülkeden bu mesajın çıkması daha da anlamlı. Tüm dengeler sarsılacaktır.

NOT: Hükümetin, Mısır'da gerçekleşen darbe sonrası aldığı tavır ve açıklamalar bazı siyasi gruplar tarafından eleştiriliyor. Bu eleştirilerin büyük bir haksızlık olduğunu söylemeliyim. Uzun yıllardır dış politikada aldığımız en doğru tavırlardan birini gerçekleştiriyoruz. Sarınım hükümet, Mısır sokaklarının tavrını ve önümüzdeki günlerde yaşanacak yeni kırılmaları bekliyor. Bekleyip görmek, soğukkanlı analizler yapıp, tavır almak böyle dönemlerde en doğrusu. Libya, Tunus, Suriye örneği önümüzde duruyorken acele etmemek en doğrusu.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu üslup tüketildi!

Mehmet Baransu 15.07.2013

Kendisini *Taraf* gazetesinde köşe yazmaya başladığı dönem tanıdım. Eski bir askerdi. Kendi deyimiyle "12 Eylül'e kadar rütbeli bir subay, 12 Eylül'de ise bir darbe mağduru". 80 darbesiyle ordudan atılmıştı.

Taraf ta "Geç Kalmış Yazılar" başlığıyla, "kendi serüveni üzerinden Türk Silahlı Kuvvetleri'nin tomografisini" çekiyordu. Darbecilerin ve askerlerin zihin kodlarını deşifre ediyor, onları daha iyi anlamamıza yardımcı oluyordu.

Askeri uzun yıllar yakından takip eden biri olarak, **Namık Çınar**'ın içeriden "**geç kalmış bu yazılarını**" ilgiyle takip ediyor, önemsiyordum. Arşivimde bu anlamda sayısız yazısı var.

Askerî konularda ilgiyle takip ettiğim Çınar, son yıllarda siyasi konularda daha fazla kalem oynatmaya başladı. Siyasi konuları ele alış biçimi, yazdıkları, kullandığı üslup doğrusu beni şaşırtmaya başladı.

Demokrat, darbe mağduru asker gitmiş, yerine "27 Mayıs, 12 Eylül, 28 Şubat ruhunu yazılarında barındıran" bir Çınar çıkmıştı karşımıza. Bu anlamda eleştiri konusu yapacağım bazı yazıları var. Ancak yazılarının hiçbiri geçen haftaki "Erdoğan darbeyi hak ediyor" zirvesine ulaşmamıştı.

Bu gazete darbeyle, darbecilerle, darbe mantığıyla mücadele etti. Halen de ediyor. Çalışanlarının bazıları bu yolda hayatlarını hiçe saydı. Tehlikeye attı. Halen atıyor. Doğrusu bir yazıya şu kişi "darbeyi hak ediyor" başlığının atılamayacağı bir gazete burası.

Sanırım Namık Çınar, askeri değil "sandık darbesini" kastettim diyecektir. Ancak yazısını bir kez daha okumasını salık veririm. Bolca 28 Şubat ruhu, izi, üslubu görecektir. "Temel hak ve özgürlüklerden nasip alamamış kitlelerin doğu despotizmleriyle sarmallaşmış şeriat özlemleri" türü cümleleri 28 Şubat sürecinde Refah Partisi'ne karşı sayısız kez Cumhuriyet, Hürriyet'te okuduk.

"Evlatlarının rızkının nerelere saçıldığını göremeyecek kadar efsunlanmış kendi kitlesini sadaka kültürüyle avuturken, Mısır'a, Somali'ye, Myanmar'a ve kimbilir daha nerelere, kamu kaynaklarını Sünni İslâm Birliği uğruna hovardaca savurabiliyor" cümleleri de 27 Mayıs'ta, 28 Şubat'ta, 27 Nisan'da bolca kullanılıp, tüketildi.

İki yıldır yaptığı icraatların büyük bir bölümüne sert eleştiriler getirdiğim Başbakan Tayyip Erdoğan'a Çınar'ın getirdiği şu eleştiriler de insaf sınırları dışında: "Uludere'de Afyon'da Gezi'de ölen bu halkın çocuklarına, Mısır'da ölen Mursi yanlılarına yanıp yakıldığı, ağladığı kadar üzülmediği de.. her türlü kötülüğü yapmaya müsait biri olduğu da..."

Sokakta ya da kahvede bile kullanılmayan bu dilin, gazete köşelerinde kullanılması da eleştiri olmasa gerek.

"Erdoğan'dan kurtulmanın vakti gelmiş olmakla beraber, eğer o tilkiliğinin önü alınamazsa, bu mümkün olamayacaktır" türden cümleleri Ertuğrul Özkök, Fatih Çekirge, Uğur Dündar vb. bırakalı çok oldu.

28 Şubatçılar da 27 Nisancılar da aydın-dindar kıyaslaması yapıp, "yapay iftar sofralarına" karşı "yeryüzü sofralarını" sıkça örnek gösteriyorlardı. Yani, Yaşar Nuriler, Zekeriya Beyazlar, İsmail Nacarlar, oruç bozmayan sigaralar, cinsel ilişkiler ve daha niceleri de bu topraklarda tüketileli çok oldu.

"Eğer yerel seçimlerde İstanbul'u düşürmezsek, bu parti bir daha iflah olmaz, önünü alamayız" cümlesi de 28 Şubat'ta Çevik Bir ve yol arkadaşları tarafın sıkça kullanıldı. Hatta bir palan hâline getirilmişti. Demokratik yollarla seçilmiş iktidarla, demokratik yollarla mücadele edememenin bir acziyetini yaşadı askerler ve sivil destekçileri. Sonunda da "post modern" yollara saptılar.

12 Eylül'de de askerler **Turgut Özal**'a karşı **Turgut Sunalp**'in partisini işaret etmişti. 28 Şubat'ta da Refah Partisi'ne "*gününü göstermek, feleğini şaşırtmak, darbe neymiş, halkı aşağılamak neymiş...*" türü cümlelerle had bildirilmişti.

Demem o ki Sayın Çınar... Bunlar kullanılıp, tüketildi.

Yazınız eski bir askerin bilinçaltının dışa vurumu gibi duruyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Geçmiş olsun Türkiye

Yaklaşık bir yıl önce, PKK'nın Suriye kolu **PYD**, Türkiye sınırındaki bölgeyi, "**otonom bölge**" ilan etmiş, Kuzey Irak'tan yaklaşık bin kişilik bir PKK'lı grup da askerî eğitimlerinin ardından Suriye'ye kaydırılmıştı.

Hükümete yakın isimler bu durumu "**yaşanan iç çatışmalara müdahale amacı**" olarak açıklasalar da durum hiç de dendiği gibi değildi. PKK, dolayısıyla PYD'nin amacı, Suriye'nin bu kaotik durumundan yararlanıp, kısa süre içinde otonom bir yapı elde ederek, Suriye Kürdistanı'nı kurmaktı.

Bu gelişmelerin yaşandığı günlerde katıldığım bir televizyon programında bölgede **ikinci otonom bir Kürt Devleti'nin yakında kurulacağını**, haritalar üzerinde göstermiştim. Hükümet kanadından iki isim ve Dışişleri

Bakanlığı bu değerlendirmeme itiraz etmiş, "**böyle bir yapının olmadığını, buna da asla müsaade edilmeyeceğini**" söyleyerek, beni kamuoyunu yanıltmakla suçlamışlardı.

Bu olayın üzerinden bir yıl geçti. Üzülerek söylemeliyim ki **devlet yetkilileri bir kez daha yanıldı**. Önce Genelkurmay Başkanlığı ardından Başbakanlık yetkilileri, **Suriye'nin Kuzey'inde otonom bir yapıya gidildiği**ni kabul ettiler. Ardından da yine bildik tehditlerle, kamuoyunun "**gazını**" almaya çalıştılar.

Başbakan'ın başdanışmanı **Yalçın Akdoğan**, *Twitter* hesabından ilk tehditte bulunan isim oldu: "**Suriye** sınırındaki gelişmelerin giderek daha farklı ulusal güvenlik sorunu oluşturmaya başladığı Türkiye bu tür oldubittilere eyvallah edemez. PYD'nin Suriye'de girişeceği macera büyük sorunlara sebep olabilir. Demokratik özerklik ilan edeceği iddia edilen PYD ateşle oynamamalıdır."

Akdoğan ve ekibi bundan bir yıl önce bu uyarıları yapanları hainlikle ve yalan söylemekle itham etmişlerdi. Ancak bugün kamuoyunu kimin yanılttığı çok daha iyi anlaşılıyor.

Türkiye'ye bilinmez bir maceraya sürükleyen Akdoğan ve ekibine şu hatırlatmayı yapmanın da tam zamanı. Benzer tehditleri Kuzey Irak'ta Kürk devleti kurulurken, Suriye'de jet uçağımız düşerken, Reyhanlı ve Cilvegözü'nde katliamlar yaşanırken de yapmıştınız. Esip gürlemiştiniz. Sonrasında nasıl bir uysal koyuna dönüştüğünüzü tüm kamuoyu gördü.

Bu yeni durum ve açmaz karşısında zor günler geçiren hükümet yetkilileri ve kalemleri, bu durumdan çıkmak için yeni dezenformasyon ve psikolojik operasyonları piyasaya sürmekte gecikmedi. İlk dezenformasyon, "Devlet kurulduğu iddiası yalan. Bayrak görünümlü bez parçasıyla kamuoyu yanıltılmasın" oldu.

İkinci perde işe şöyle açıldı: "25 yıl Kuzey Irak'ta Kürt devleti diye korkutulduk. Şimdi de Suriye'de kurulmasından korkuyoruz. Bu yapılara devlet demek doğru değil. Kendi başlarına hareket eden yapı bunlar. Bu bölgede Kürt devletinin yaşama şansı yok. İleride bu otonom gruplar, bizimle birleşip ittifak edecekler. Kandil'den inip, silah bırakacak isimler, Suriye'deki bu yeni gruba dahil olacak. Her şey hükümetin kontrolünde devam ediyor."

Uzatmadan şunu söyleyeyim. Her şey Öcalan ve Kandil'in kontrolünde devam ediyor. Sırada Türkiye'nin güneyinde bir Kürt devleti kurma çalışması var. Önce otonom bir yarı devlet hayata geçirilecek. Ardından Avrupa, Suriye ve Kandil'de eğitilen PKK'lılarla Türkiye'de "tam bağımsız Kürdistan" devletinin yolu açılacak.

"Çözüm, barış, süreç" diyenlerin aksine yakın bir zamanda Hakan Fidan, Efkan Ala, Yalçın Akdoğan ve Başbakan'ın yakınındaki danışman kadrosunun Türkiye'ye nasıl bir maceraya sürüklediğini hep beraber göreceğiz.

Geçmiş olsun Türkiye.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Damarınızdaki zehirli kan

Mehmet Baransu 05.08.2013

AK Parti'nin yönetim kadrosunda oluşan, **eleştiriye tahammülsüzlük** Türkiye'nin kritik sorunlarından biri hâline geldi. Bu tahammülsüz, eleştirilemez nokta, ciddi sorunlarla artık bireylerin hayatını etkileyecek noktada.

Oluşan bu yeni durumun iki ana eksenden kaynaklandığını düşünüyorum. AK Partili gazeteciler, danışmanlar ve iktidar gücüyle pek çok imkân elde edenler.

Ne demek istediğimi biraz açayım.

AK Parti, 10 yıllık iktidar süresinde bütün koltuklara, makamlara kendine yakın isimleri yerleştirdi. Sadece devlette değil, özel sektörde ve medyada da aynı durum sözkonusu.

Eski Türkiye, özel sektörü emekli askerleri yönetim kurullarına sokarak kontrol ediyordu. AK Parti ise medya ve büyük gruplara "**siyasi müfettiş**" atayarak kontrolü sağlıyor.

Bu yeni kadroların hayatlarında görmedikleri imkânlarla tanışması ciddi soranlara neden oldu. Yüksek maaş, birden fazla kurumda yönetim kurulları görevi, 500 bin TL'lik makam araçları, Amerikan mobilyalarla döşeli lüks ofisler vb...

Bu hızlı ve ani değişim başları döndürmeye başladı. Sınıf atlama, yeni imkânlara bu kişileri öylesine âşık etti, alıştırdı ki yeni hayatın devam etmesi bu insanların en temel önceliği oldu.

Dost acı söyler düsturu çöpe atıldı. Hatalar artık görmezden geliniyordu. Eleştiri kelimesini lügatten çıkmış, yerine "**takdir esastır**" düsturu benimsenmişti.

İktidarın karşılaştığı her sorunda, doğruyu cesurca söylemek yerine "**bu konu hakkında ne söylersem Başbakan Erdoğan'ın hoşuna gider**" hesabı içine girdiler.

Rahmetli Erbakan'a karşı bile doğruları dile getiren bu ekip, doğruları dile getir(e)meyen kadrolara dönüştü.

50 bin lira maaş alan "**medya grup başkanı**", bu maaşı almaya devam etmek için doğruları değil, Başkan ne duymak istorsa onu söylemeyi tercih etti. Gazeteciliği bitti. Tetikçiliğe başladı.

Üç yıllığına bir milyon liraya sözleşme imzalayan çiçeği burnunda "**genel yayın yönetmeni**", muhalifleri bırakın, objektif yazarları biçerken gözünü bile kırpmaz oldu. Başını döndüren sözleşmesi, kıblesini değiştirdi.

Çıplak maaşları altı bin TL olarak görünen, ancak birden fazla gazetede yazarak çift haneli rakamlar alan, yönetim kurulu üyeliklerinden huzur haklarıyla cebini dolduran, aylık 100 bin lira gelir elde eden "danışmanların" tek gerçeği, yeni imkânları ve beyefendinin hoşuna gidecek şeyleri söylemek oldu.

Bu ikinci kategoride yer alanlar AK Parti'yi, bütün kadrolarını zehirledi.

Onlarca Kur'an Kursu bastıran 28 Şubat'ın Emniyet Genel Müdürü, yalakalıkta sınır tanımayınca ülkenin en önemli kentine vali yapıldı. Geçmişte "**AKP kapatılmalı**" diye yazı yazanlar "**Başkan için ölürüm**" deyince başköşeye konuldu. "**Erdoğan Kürt sorununu çözemez, çünkü entelektüel olarak çapsız**" diyenler, yalakalık konseptine uyunca yazar oldu, vekil yapıldı. Karısıyla birlikte aylık 100 bin lira geliri olan Boğaz'ın yeni sakini, yalakalığı da aşıp talimatsız tetikçiye dönüştü.

Yakalık yaptıkça yükselenler öylesine bir dalkavukluk kültürüne neden oldular ki, bu herkese örnek oldu. Artık kimse doğruyu söyleyemez noktaya geldi.

Erdoğan'ın hassas olduğu konuları tespit edip yalakalığa oradan başladılar. Doğan Grubu mu hedefte; vergi cezalarının haklılığından girip Alman Derin Devleti bağlantılarına kadar demediklerini bırakmadılar. Cemaat mi hedefte; üç polis bir savcıyla çete, terör kapsamına sokup bitiririz efelenmeleri... Koç mu hedefte; zaten Ergenekoncu, maliyeyle sarsar, el koymalarla bitiririz dayılanmaları...

İmkânlarını kaybetmek istemeyen bu dalkavuk takımının taklaları kendilerine kazandırıyor. Bu açık. "**Mükemmel iktidar**" ve "**mutlak doğru**" hikâyesini satıyor, alıcı da buluyorlar. Ama bu yapılanlar hem ülkeye hem AK Parti'ye hem de Başbakan Erdoğan'a tarihî zararlar veriyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Asker suçunu kabul ediyor

Mehmet Baransu 12.08.2013

Asker suçunu kabul ediyor Köşk'te, hükümette, bir kısım medyada "İlker Başbuğ demokrattır, kendisine verilen cezayı tasvip etmiyoruz" güzellemesi almış başını gidiyor. Başbuğ'u ve yaptıklarını bilmesek, amacı belli bu söylemlere inanacağız.

Bu arkadaşlardan bazıları İlker Başbuğ Genelkurmay Başkanı olduğu dönemde Harp Akademileri konuşmasını ele alıp, kendisinin ne kadar "**entelektüel paşa**" olduğu yalanını da piyasaya sürmüşlerdi. Aktütün baskını belgelerinin ortaya çıkması, Başbuğ'un tehdit içerikli meşhur Balıkesir konuşması, "**entelektüel paşa**" imajını yerle bir etmişti.

"Dün küfrettiklerime bugün övgüler dizerim" zihniyet maalesef bu toprakların kaderi. Dindarı da laiki de solcusu da farklı dönemlerde aynı hastalığa yakalanıyor. Ağır bir benzetme olacak ama durum "tecavüzcüsüne âşık olma sendromu".

Başbuğ'un İrticayla Mücadele Eylem Planı, İnternet Andıcı, kameraları karartıp Anayasa Başkan Vekili Osman Paksüt'le görüşmesi, 28 Şubat'ın gizli beyni olması gibi yüzlerce ayrıntıyı sizlerle paylaşmak yerine balık hafızamızı tazeleyip, unuttuğumuz çok önemli başka detayları sizlerle bugün paylaşacağım. Başbuğ'un neden ceza aldığının perde arkasını irdeleyeceğim.

Darbe planını Taraf ortaya çıkardı

Hatırlarsanız, 20 Haziran 2008'de "**Genelkurmay'ın Türkiye'yi Biçimlendirme Planı**" adı altında **Lahika** haberini yapmıştım. Deyim yerindeyse Türkiye ayağı kalkmış, bu darbe planının ne anlama geldiğini Genelkurmay'dan sormuştu.

Planının deşifre olmasının ardından Genelkurmay Başkanlığı "**Komuta katınca onaylanmış böyle bir plan bulunmamaktadır**" açıklaması yapmak zorunda kalmıştı.

Bu açıklama da tepkilere neden olmuş, mızrak çuvala sığmadığı için "**Komuta katı dışında onaylı böyle bir plan mı var**" sorularını **Hürriyet** gazetesi dâhil tüm zinde kuvvetler sormak zorunda kalmıştı. Bu sorulardan bunalan Genelkurmay sekiz gün aradan sonra ikinci bir açıklama yaparak, yalanlama adı altında olayı soğutma yolunu seçmişti.

Bu haberimin ardından Genelkurmay Başkanlığı'nda ilginç gelişmeler yaşanmış ve Lahika yani Türkiye'yi Biçimlendirme Planı'nın darbe planı olduğu yönünde hukuki bir görüş ortaya çıkmıştı. Aynı belgede **evrakların biran önce imha edilmesi gerektiği** de belirtilmişti.

Gelin hep beraber Genelkurmay'da yaşanan o günlere geri dönelim ve **İlker Başbuğ'un neden ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldığı**nı bir kez daha askerî belgeler üzerinden hatırlayalım.

Darbe planımızın cezası müebbet hapis

Taraf'ın 20 Haziran 2008'de "**Genelkurmay'ın Türkiye'yi Biçimlendirme Planı**" başlığıyla yayımladığı haber üzerine dönemin Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral **Ergin Saygun** konuyla ilgili Genelkurmay Adlî Müşavirliği'nden hukuki bir görüş istedi.

Adlî Müşavirlik konuyla ilgili detaylı bir çalışma yapıp, hukukçulardan görüş aldı. Gelen cevap yazısında "Lahika"nın yasal olarak bir darbe planı olduğu ve zamanaşımının da 30 yıl olarak kanunlarda belirlendiği bildirildi. Adli Müşavirlik "Konunun hassasiyeti dikkate alınarak ilgi (a) evrakın ve bu evraka; konu taslak çalışmaların biran önce imha edilmesi kıymetlendirilmektedir" değerlendirmesinde de bulunarak, evrakların biran önce imha edilmesi gerektiğini söyledi.

Bu yazı üzerine de **Ergin Saygun. Lahika'nın imha edilmesi emrini verdi**. Belgeler imha edilmeye başlandı. Emir, *Taraf*'ın haberinden çok kısa bir süre sonra verilmişti.

Haziran 2008 tarihli "**Bilgi Notu**" başlığıyla, Hukuk Müşaviri Avukat **Simay Fahriye Biçken** tarafından hazırlanan belge, Hâkim Binbaşı **H. Çeken**, Ergenekon davasından ceza alan Genelkurmay Başkanlığı Adlî Müşaviri Tuğgeneral **Hıfzı Çubuklu** ve dönemin Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral **Ergin Saygun**'a sunulmuştu.

17 Kasım 2009 tarihinde *Taraf* ta yayımladığım bu belgede şöyle deniyordu:

"İmha etmezseniz müebbetlik olursunuz"

"Son günlerde basında çıkan 'Bilgi Destek Eylem Planı' ve bu kapsamda Hükümet'i düşürmek için yapıldığı iddia edilen eylemlerin açığa çıkması halinde, bu durumun hukuki açıdan ne tür sonuçlarının olacağı Genelkurmay Başkanlığı Adlî Müşavirliği'nden sorularak görüş istenmektedir. Bu konuya ilişkin tespitlerimiz şunlardır:

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 312'inci maddesinde Hükümeti yıkmaya yönelik yasadışı eylemlerin cezalandırılacağına yönelik düzenleme yer almaktadır. Bu maddeye göre:

- 1- Cebir ve şiddet kullanarak Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti'ni ortadan kaldırmaya veya görevlerini yapmasını kısmen veya tamamen engellemeye teşebbüs eden kimseye ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verilir.
- 2- Bu suçun işlenmesi sırasında başka suçların işlenmesi halinde, ayrıca bu suçlardan dolayı ilgili hükümlere göre cezaya hükmolunur.

Hükümeti gerek doğrudan baskı yoluyla gerek sivil toplum kuruluşlarını devreye sokmak suretiyle devirmeye yönelik faaliyetler yukarıda belirtilen Hükümete karşı suçu oluşturacaktır.

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun dava zamanaşımını düzenleyen 66'ncı maddesinin 1'inci fıkrasının a) bendinde; ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasını gerektiren suçlarca dava zamanaşımının otuz yıl olduğu belirtilmektedir. Dolayısıyla ilgi (a) yazıda belirtilen eylemler nedeniyle yargılama süreci otuz yıl içinde her an başlatılabilecektir.

Konunun hassasiyeti dikkate alınarak ilgi (a) evrakın ve bu evraka; konu taslak çalışmaların biran önce imha edilmesi kıymetlendirilmektedir. Arz ederim."

Belgeler imha edildi, laptop yakıldı

İşte bu yazının ardından **Ergin Saygun** Karargâh'a emir vererek **tüm belgelerin imha edilmesini** istedi. Belgeler Özel Sekreter Kurmay Albay **Uğur Berksu**'nun kontrolünde **imha edildi**. **Saygun da kişisel laptopunu ve içindeki bilgileri yaktı.**

Taraf'ın Lahika'yla ilgili haberinin ardından açıklama yapan dönemin Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt da "Komuta katı tarafından onaylanmış böyle bir resmî evrak veya plan bulunmamaktadır" demişti. Kamuoyunun bu açıklama karşısında tatmin olmayıp, "komuta katı dışında böyle çalışmalar mı yapılıyor" eleştirileri üzerine de Genelkurmay Başkanlığı sekiz gün sonra ikinci bir açıklama yaparak, böyle bir planını kesinlikle hazırlanmadığını iddia etmişti. Bu açıklama üzerine Büyükanıt'a şunu söylemiştim; "Açıklamanıza çok güveniyorsanız, beni mahkemeye verin. Lahika darbe planının tüm delillerini mahkemeye sunmaya hazırım. Sizin bilgisayarlarınızdan bu belgelerin çıktığı anlaşılacaktır."

Büyükanıt yargıya başvuracağını söylemesine rağmen olayın üzerinden beş yıl geçti ve hakkımda herhangi bir suç duyurusunda bulunulamadı.

Ses kaydı; Lahika, planlar Başbuğ ürünü

Gelelim bu haberle Başbuğ'un ilişkisine. Birileri bu plan **Yaşar Büyükanıt** döneminde hazırlandı, **İlker Başbuğ**'u bağlamaz diyebilir. Ancak gerçekler hiç de bu sorudaki gibi değil.

Lahika, İrticayla Mücadele Eylem Planı ve İnternet Andıcı'nın tepe planı. Yani, **AK Parti'yi bitirme, askerler** tarafından Fethullah Gülen'in evlerine silah konulup, yakalanmış süsü verilerek silahlı terör örgütü soruşturması açılması planları Lahika'nın alt çalışmaları. Ve planlar, dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı olan İlker Başbuğ'un ortaklığıyla ve emriyle hazırlandı. Bunu nereden mi biliyoruz?

2009 yılında internete düşen bir ses kaydından. Kara Kuvvetleri İç Güvenlik Harekât Şube Müdürü Albay **Ünal Atabay**', **Dursun Çiçek**'in altında imzası bulunan İrticayla Mücadele Eylem Planı ve Lahika'nın kendileri döneminde hazırlandığını ses kaydında itiraf ediyordu. Sözü Albay Ünal Atabay'a bırakalım:

"Planlara benim de katkım var"

"Ben kuvvetteyken, Genelkurmay ile kuvvetler arası sürekli görüş alışverişi yapıla yapıla hazırlanan bir plan. Ben de o plan üzerinde, ucundan kenarından çalıştım. Yani onun içerisindeki görüşlerden bir kısmı da benim görüşlerimdir. Fazla fazla şeyler vardır. Bilgi destek ile beraber çalışıyorduk. Taslağı ben de okudum o zaman. (2007) Bilgi Destek Şubesi Kara Kuvvetleri'nde bizim dairedeydi. Beraber çalışıyorduk İç Güvenlik'le Bilgi Destek Şubesi. Tabii o eylem planı ben ordayken de, geldi okudum. Biliyorum ben onu. O zaman hazırlandı. Sonradan o tadilat falan, sürekli güncelleniyor tabii. O ilk taslağı okudum. Biliyorum yani.

Şimdi tabii Genelkurmaydaki suretinden sızdırılıyor olay. Yani Genelkurmay karargahından çıkıyor. Taraf gazetesinde yayınlanıyor. Eee şimdi subaylardan denizcisi, havacısı hiç fark etmez. Kişi bazında çalışma yapacaksın. Genelkurmay'da. Bir hücre kuracaksın. Bu çok güzel çalışılır yani. Beş katta. Hücre kuracaksın. Kişiler üzerine çalışma yapacaksın. Aynısını Kara Kuvvetleri Karargahı'nda da yapacaksın. Yapılacak tek iş var: Taraf ve ona bilgi verenlere kıyım yapacaksın."

Ses kaydının ardından Genelkurmay Başkanlığı Askerî Savcılığı'nın Albay hakkında soruşturma açtığını da not olarak düşeyim.

Asker yaptığı planların darbe olduğunu resmî belgelerle kabul edip, imha edin emri vermesine rağmen bugünlerde bazılarının İlker Paşa hastalığına düşmesini doğrusu anlayabilmiş değilim. **Asker suçunu kabul ediyor, peki size ne oluyor?**

Soru şöyle de sorulabilir; İlker Başbuğ bu darbe planlarından ceza aldı ancak planın hazırlayıcılarından bir diğer orgeneral Yaşar Büyükanıt nasıl oldu da kurtuldu? Asıl sorulması gereken soru bence bu.

İlker Başbuğ'un Kara Kuvvetleri Komutanı ve Genelkurmay Başkanı olduğu dönemde aldığı nefese kadar birçok gerçeği bilen biri olarak son söz olarak şunu söyleyeyim: **Hitler'den demokrasi kahramanı çıkartabilirsiniz ama Başbuğ çabanız nafile.**

Türkiye'yi Biçimlendirme Planı

Lahika bir diğer adıyla Genelkurmay'ın **Türkiye'yi Biçimlendirme Planı**'nın ayrıntıları merak edenler 20 Haziran 2008 tarihli **Taraf** gazetesine bakabilir. Bu planının ayrıntılarını özetlemek gerekirse;

- » YARGIÇLAR ORDU ÇİZGİSİNE ÇEKİLECEK: Üst yargı organı başkanlarının TSK ile aynı paralelde hareket etmeleri sağlanacak. Bu kişilerle iş yemekleri adı altında bir araya gelinecek. Üniversiteler, üst yargı organları başkanları, basın mensupları, sanatçılarla temasın muhafaza edilmesi suretiyle, bu kişilerin TSK ile aynı paralelde hareket etmelerinin sağlanacak.
- » GAZETECİLER KULLANILACAK: Basın mensupları ve medya kanalları düzenli temasla yönlendirilecek ve yandaş kılınacak. TSK'yı yıpratmayı amaçlayanlar hakkındaki bilgiler uygun medya kanalları kullanılarak kamuoyuna yansıtılacak. Bu bağlamda TSK'nin temel değerlerini savunan ve koruyan niteliklere sahip sivil personelden oluşan bir kadro ile sözleşme yapılmalıdır.
- » **TSK MUHALİFLERİ YIPRATILACAK:** Bazı sanatçı ve yazarların desteklenmesi ve ön plana çıkarılması, TSK karşıtı fikir ve eylemleri ile bilinenlerin yıpratılması hedef alınacaktır. Kanaat önderleri yönlendirilerek kullanılacak.

TSK'yı hedef alan gruplar içindeki bazı kişiler desteklenmeli. Hedef kitlenin gücü azaltılarak TSK'yı yıpratma çabaları etkisiz kılınacaktır. Gruplar içindeki uygun kimseler tespit edilecek ve uygun ortam oluşturulması durumunda bunlarla irtibat sağlanacaktır.

Uygun sanatçı ve yazarlara eser hazırlatılacak. Bu kapsamda bazı sanatçı ve yazarların desteklenmesi ve ön plana çıkarılması sağlanırken, TSK karşıtı fikir ve eylemleri ile bilinen sanatçı ve yazarların yıpratılması hedef alınacaktır.

- » **SANAL ALEM:** Kamuoyunda gündeme gelen konularda TSK'nın görüşleri hakkında kamuoyunun bilgilendirilmesi, gündemin yönlendirilmesi ve hedef kitlelerin millî sorunlar hakkında bilgilendirilmesi maksadıyla internet ortamının daha etkin bir şekilde kullanılacaktır. (Bu planın ardından İnternet Andıcı sitelerine yoğunluk veriliyor.)
- » KANAAT ÖNDERLERİ YÖNLENDİRİLECEK: Kanaat önderleri yönlendirilerek, masrafları doğrudan veya dolaylı olarak karşılanacak.
- » **FİLM, DİZİ VE BELGESEL ÇEKİLSİN, ŞARKI DA BESTELENSİN:** Kamuoyunu yönlendirmek, TSK lehindeki duygu ve düşünceleri pekiştirmek amacıyla tanınmış yönetmen/ oyunculara sinema, TV, çizgi veya belgesel filmlerin çektirilecek. Faaliyet durumuna göre açık ya da örtülü olarak yapılacaktır.
- » DTP'NİN TERÖRİST OLARAK GÖRÜLDÜĞÜ VURGULANACAK: DTP'nin kendi ifadeleri ve davranışları nedeni ile TSK tarafından terörist olarak görüldüğü ve muhatap kabul edilmediği kamuoyuna ilan edilecek. Irak'ın kuzeyindeki desteği kesmek için bölge halkını terörle mücadele bağlamında 'rahatsız' edecek ve teröre yardım ettikleri sürece bu rahatsızlıkların devam edeceği mesajını verecek faaliyetler icra edilecektir. Irak Kuzeyi bölgesinde Türkiye sınırına yakın bölgelerde yaşayan Irak halkına ise ağır silah ateşleri icra edilerek aynı mesaj verilecektir.

Plan, İrticai faaliyetlerin bizzat iktidar tarafından organize edildiği, AK Parti Anayasa'sının milli devlete karşı olduğu, bu amaçla hazırlıklar yapılması gerektiği, lise öğrencilerine askerlerin ders vermesi gerektiği, CD ve

DVD hazırlatılıp, öğrencilere dağıtılarak karşı propaganda faaliyete yapılması gerektiği, elde ettikleri sivil toplum örgütlerinin bazı faaliyetlerde kullanılacağı, Aydınlatma Timleri adı altında timlerin kurulacağı gibi yüzlerce ayrıntılı planlama yapılıyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

"Gezi'nin arkasında cemaat var"

Mehmet Baransu 13.08.2013

Uzun bir aradan sonra iki günlük kısa bir ziyaret için siyasetin başkenti Ankara'ya gittim. AK Parti'li bazı dostlarla gündemin sıcak tartışmaları hakkında konuşma fırsatı buldum. Gezi olaylarından cemaate, yerel seçimlerden Kürt meselesine bir dizi farklı konuda hükümetin ve partinin ne düşündüğünü öğrenmeye çalıştım.

Ramazan, oruç, Ergenekon, Balyoz derken görüşme notlarının bir bölümünü yazmak bugüne kaldı. Yarın da aynı konuya devam edeceğim.

Ankara notlarıma geçmeden önce şunu belirteyim. Onlarca farklı konu konuştuk. Görüştüğüm isimlerden bazıları hâlihazırda partide etkin kişiler. Kimileri de anket yaparak, parti politikalarına destek ve yön veren isimler. Söyledikleri ve anlattıkları bu açıdan dikkate değer.

PARTİLİLER ŞOK OLMUŞ

Ankara'da görüştüğüm isimlerin en çarpıcı değerlendirmeleri Gezi olaylarına ilişkindi. Pimi çekilmiş bomba gibi bir anda Gezi protestolarıyla karşılaşan hükümet, kamuoyu önünde dile getirmese de parti yönetiminde ve AK Plaza'da eylemlerin arkasında Köşk'ün yani Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ve cemaatin olduğunu düşünüyormuş.

Sosyal medyada bu iddia genç partililer tarafından sık sık dile getirilse de yukarıda da dediğim gibi yönetime yakın isimlerle yapmış olduğum görüşmede benzer iddiaların dile getirilmesi kamuoyunda da çok tartışılacak gibi.

Bu iddianın yanı sıra saatlerce Gezi olaylarını da konuştuk. Eylemin ilk günlerinde AK Parti şaşkınlık yaşamış. Konuyla ilgili bir "şok hâli" sözkonusuymuş. Başbakan yurtdışına gitmeden önce kendileri için anket yapan bir firma yetkilisini çağırıp yurtdışı dönüşüne kadar olaylarla ilgili bir anket yapmasını istemiş.

"BAŞBAKAN, DİKTATÖR DEĞİL"

Telefon yöntemiyle yaklaşık 24 bin kişiyle yapılan anket, yurtdışı dönüşü Başbakan Erdoğan'a Atatürk Havalimanı'nda sunulmuş. Öyle ki Başbakan'ın Ankara'ya mı İstanbul'a mı ineceği belli olmadığı için anket firması yetkilisi saatlerce İstanbul'da beklemek zorunda kalmış. Her ihtimale karşı Ankara uçağında da yer ayırtmış. Başbakan'ın İstanbul'a ineceğinin kesinleşmesi üzerine de elindeki anket sonuçlarıyla havalimanının yolunu tutmuş.

Başbakan Erdoğan'ın uçaktan inmesinin ardından anket kendisine sunulmuş. Aynı dakikalarda Erdoğan, MİT Müsteşarı Hakan Fidan'dan da havalimanında Gezi'yle ilgili bilgi almış. Ardından tekrar anket ve sonuçları üzerinde mini bir toplantı yapılmış.

Ankette sorulan bir soruya verilen cevap Başbakan Erdoğan'ı çok rahatlatmış. "Kendisini diktatör olarak algılıyor musunuz?" sorusuna yüzde 60'ın üzerinde hayır cevabı verilmesi yüzünü güldürmüş. Anket sonuçlarının ardından havalimanındaki konuşma metni hazırlanmış. Anket sonucu ve havalimanına gelen kalabalık Erdoğan'ın üzerindeki karamsar tabloyu dağıtmış.

"PANKARTI BİZ YAZDIRDIK"

Atatürk Havalimanı karşılamasıyla ilgili ilginç bir bilgi daha aktarayım. "Sayın Başbakanımız faiz lobisiyle verdiğiniz mücadelede sizin yanınızdayız. Muhsin Yazıcıoğlu'nun yol arkadaşları" yazılı pankart, AK Partililerin ricasıyla Yazıcıoğlu'nun arkadaşları tarafından hazırlanmış.

ÜÇ KİŞİNİN ÖNÜNÜ AÇTI

Ankara'da yaptığım temaslar sonucu Gezi olaylarının AK Parti'nin oylarında kenetlenme sağladığını gördüm. Görüştüğüm isimler partinin giden oylarının tekrar geri geldiğini, oy oranının arttığını düşünüyorlar. Gezi olaylarının da üç ismin önünü açtığı görüşündeler. Bu isimler ise Meclis Başkanı Cemil Çiçek, Melih Gökçek ve Cumhurbaşkanı Abdullah Gül.

Çiçek'in tekrar Meclis Başkanlığı'na seçilmesi gündemde değilken Gezi olaylarıyla birlikte ismi tekrar gündeme "gelmek zorunda kalmış." Çiçek, olayların rüzgârıyla Meclis Başkanlığı'na tekrar seçilmiş. Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek de partililere göre önü açılan diğer isimlerden. Krizden güçlenerek çıkmış. Tekrar aday olmasının önündeki tüm engellerin aşıldığı görüşü partide hâkim.

En büyük gücü ise Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün sağladığını düşünüyor AK Partililer. Köşk'ün tavrı, olayların seyri krizin en kârlı çıkanlarından birinin de Gül olduğu sonucunu ortaya koymuş. Bu değerlendirmelerin ardından farklı zaman ve mekânlarda görüştüğüm isimler ağız birliği etmişçesine Başbakan Erdoğan'ın Başkanlık hayalinin Gezi olaylarıyla bittiğini söylediler.

CEMAATİN OYU YÜZDE ÜÇ

Gelelim görüşmemizdeki en can alıcı bölümlerden biri olan AK Parti-cemaat gerilimine. AK Parti, cemaatin oy oranıyla ilgili bazı anketler yaptırmış. Anket sonuçları hakkında ser verip sır verilmese de Numan Kurtulmuş'un bir anket firmasıyla yaptığı görüşmeden bazı ayrıntılar öğrendim. Kurtulmuş, partiye anket yapan bir isimle görüşüp, cemaatin oylarının ne kadar olduğunu öğrenmek istemiş. Muhatabına parti olarak cemaatin oy oranının yüzde üç civarında olduğu bilgisini de aktarmış.

Anket firması yetkilisi Kurtulmuş'un öngörüsüne karşı çıkıp, cemaatin oy oranının yüzde sekize, çarpanlarıyla

birlikte yüzde 16'ya varabileceğini iddia etmiş. Çarpandan kasıt, cemaatin etki gücünün sonuçlara yansıması.

Kurtulmuş kendisiyle aynı görüşte olmadığını yineleyerek, partinin yüzde üç civarında oy tahmini yaptığı görüşünü aktarmış. Başka bir muhatabım da Kurtulmuş'la ilgili benzer bilgiler verip, yapılan başka bir ankette cemaatin oyunun yüzde üç ila dört civarında olduğu bilgisini aktardı. AK Parti'nin cemaati gözden çıkarmasının nedenlerinden birinin de bu oy oranı olduğu iddiasını Ankara'da sık sık duydum. Ankara değerlendirmelerine yarın da devam edeceğim.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Topbaş, İstanbul için aday gösterilmeyecek

Mehmet Baransu 14.08.2013

Topbaş, İstanbul için aday gösterilmeyecek Ankara'ya yaptığım iki günlük gezinin ardından Ankara Notları başlığıyla sunduğum yazıma bugün kaldığım yerden devam edeyim.

AK Parti yerel seçimlere, özellikle büyükşehirlere ayrı bir önem veriyor. 2023 kadrolarının ve parti geleceğinin şekillenmesi açısından bu yerel seçimler önemli.

İstanbul için farklı isimler gündeme gelse de en ciddi adaylardan biri Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım. Görüştüğüm isimlerden biri "Binali Bey İstanbul'u istiyor ancak Başbakan Tayyip Erdoğan'ın kafasında kendisini İzmir'den aday göstermek var" dedi.

Binali Bey'le ilgili henüz bir karar verilmemiş. Nedeni ise yapılan bir anket. AK Parti'nin İzmir'de yaptırdığı bir ankete göre, Binali Yıldırım ismi İzmir'de seçimi kazandıracak. Bakan Yıldırım bu ankete göre CHP'nin önünde. Aziz Kocaoğlu'nun icraatları, İzmir'e yapılmayan yatırımlar CHP'ye seçim kaybettirecekmiş. Gezi olayları öncesi yapılan bu ankette Binali Yıldırım'ın isminin çıkması hem Erdoğan'ın hem de partinin henüz karar vermemesinde en temel etkenlerden biri olmus.

GÖRÜŞME İZMİR'DE YAPILDI

İzmir'le ilgili ilginç bir bilgi daha öğrendim. İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu, bir süre önce ilginç bir görüşme yaparak AK Parti'den seçime girmek istediğini partiye iletmiş. Görüşme İzmir Ticaret Odası'nda gerçekleşmiş. Yönetim Kurulu üyelerinden Nak Kargo'nun sahibi Koç Ali Al, görüşmeyi gerçekleştiren isim. Talep Kocaoğlu'ndan geldiği için henüz bir cevap verilmemiş.

AKGÜN DE GEÇMEK İSTİYOR

CHP'den AK Parti'ye geçmek isteyen bir diğer isim ise İstanbul Büyükçekmece Belediye Başkanı Hasan Akgün. AK Parti, Akgün'ün partilerine geçmesine sıcak bakıyormuş.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi adaylarını konuşurken Başkan Kadir Topbaş'la ilgili partinin ne düşündüğünü de

öğrenmeye çalıştım. Yaklaşık bir yıl önce yazdığım gibi Topbaş'ın artık son dönemi. Görüştüğüm isimler de aynı görüşteler. Kadir Bey'in icraatlarından ziyade sağlık sorunları nedeniyle kendisine teşekkür edileceğini söylüyorlar. Muhataplarım "sağlık sorunları" cümlesini kullanınca Kadir Bey'in çevresiyle daha önce yaptığım bir görüşmeyi kendilerine hatırlattım; "Sağlık sorunu iddiasının Kadir Bey aday olmasın diye birileri tarafından kasıtlı olarak çıkarıldığı söyleniyor." Bu cümleme gülümsenerek, "Kadir Bey 15 günde bir tedavi olmak için Amerika'ya gidiyor" cevabını aldım. İki günlük ziyarette aldığım bir diğer izlenim de Egemen Bağış'ın İstanbul'da sık sık görüntü vermesinin nedeninin adaylık olduğu. Muhataplarım Bağış'ın şansının olmadığını, partinin bu isimle oy kaybedeceğini söylediler. Kendileriyle aynı fikirdeyim.

KURTULMUŞ ADAY DEĞİL

Binali Yıldırım'ın İzmir'e kaydırılması durumunda İstanbul için ilginç bir isim ortaya atıldı. İstanbul Milletvekili Metin Külünk. İki kişiden de aynı ismi duymak benim açımdan şaşırtıcıydı. Kamuoyunda ismi adaylar arasında gösterilen Numan Kurtulmuş'un ise kesinlikle aday olmayacağı dile getiriliyor. İki günlük gezimde onlarca konu arasında dikkatimi çeken ayrıntılar bunlar. Siyaset ısındıkça kulislere yeni, şaşırtıcı bilgilerin yansıyacağını şimdiden söylemek de kehanet olmasa gerek.

Baraj yüzde 7'ye inecek

Ankara'da bulunduğum dönemde "seçim barajı" tartışmaları yapıldığı için muhataplarıma bu konuyu da sordum. Başbakan'ın "gündemimizde seçim barajı yok" açıklamasını da hatırlattım. Yine gülümseyen bir ifadeyle karşılaştım. Aldığım cevap ilginçti: "Başbakan doğru söylüyor. Gündemlerinde seçim barajı yok. Çünkü ilk seçim yerel seçimler ve yerel seçimlerde baraj sorunu yok. Başbakan kamuoyunun kafasını şimdilik karıştırıyor. Yerel seçimlerin ardından barajın yüzde 7'ye çekileceğini göreceksiniz. Bu konu da yazılı olarak barış süreci kapsamında güvence altına alındı. Baraj yüzde 7'ye çekilecek.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yıldırım, Öcalan'la görüştü

Mehmet Baransu 16.08.2013

Yıldırım, Öcalan'la görüştü Siyasetin başkenti Ankara'ya yaptığım iki günlük ziyaretin ardından kaleme aldığım Ankara Notları kulisim beklediğim gibi tartışmalara neden oldu. Kulislerde konuşulan kimi konular yalanlanırken, kimileri de sessizlikle geçiştirildi.

Bugün muhatapların verdiği cevaplara geçmeden önce Ankara Notları'ndan son bir notu sizlerle paylaşayım. Benim açımdan sona bıraktığım en çarpıcı notla yazıma başlayayım. Hatırlarsınız, aylar önce kamuoyu cezaevlerindeki PKK'lıların ölüm oruçlarına kilitlenmiş ve haftalar sonra İmralı'ya yapılan ziyaretlerin ardından eylem sonlandırılmıştı. Kamuoyu BDP'lilerin adaya gitmesini konuşurken, Ankara'da ilginç bir bilgi öğrendim. Ölüm oruçları sırasında Abdullah Öcalan'la görüşme yapıp, ölüm oruçlarını bitiren bu kişi bir bakanmış ve kimliği doğrusu benim açımdan şaşırtıcı oldu.

Bu bilginin ardından da olayın doğru olup olmadığını teyit etmek için AK Parti içinden üç ayrı isimle konuştum. Görüştüğüm tüm isimler olayı doğruladığı için bu kulis bilgisini sizlerle paylaşmaya karar verdim.

Ölüm oruçlarının tartışıldığı o sıcak günlerde Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım İmralı Adası'na giderek PKK lideri Abdullah Öcalan'la görüşmüş. İkilinin ne görüştükleri konusunda herhangi bir bilgi öğrenemesem de adaya gitme nedeni ölüm oruçlarını sonlandırmakmış. Bu görüşmenin ardından da Öcalan, "Ölüm oruçlarını bitirin" mesajını vermiş.

MİT Müsteşarı Hakan Fidan dururken, Bakan Yıldırım'ın neden böyle bir ziyaret gerçekleştirdiği ya da bu ismin niçin adaya gönderildiğini en az sizler kadar ben de merak ediyorum. Bu habere bir yalanlama gelip gelmeyeceği de ayrı bir konu.

Ankara'da aldığım notların arasında, devlet ve hükümetin Öcalan'la her konuda anlaştığı da var. Detaylara girmeseler de sürecin yol haritasının hem devlet hem Öcalan açısından net ve yazılı olduğu izlenimi aldım. Sürecin sonunda Öcalan ev hapsine çıkarılacak gibi. Kamuoyuna açıklanmasa da bunun da anlaşması yapılmış. Zamana yayarak, kamuoyu alıştırılmaya çalışılıyormuş. Bu ülkeye barış gelecekse doğrusu bu planlamanın da doğru bir strateji olduğu notunu düşeyim.

Gelelim iki gündür yazdığım notlarla ilgili yapılan yalanlamalara. İlk yalanlama AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Numan Kurtulmuş'tan geldi. Cemaatin oyunun yüzde üç olduğu yönünde bir anket yaptırmadığını, böyle bir söyleminin olmadığını açıkladı. Doğrusu AK Parti ve AK Plaza'da konuşulan bu olayların doğrulanmasını beklemiyordum. Yalanlama benim açımdan sürpriz olmadı.

İkinci yalanlama ise İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu ve kendisiyle görüşen İzmir Ticaret Odası Yönetim Kurulu Üyesi, Nak Kargo'nun sahibi Koç Ali Al'dan geldi. Her iki isim de AK Parti'ye geçme iddiasını yalanladılar. Kocaoğlu da ölünceye kadar CHP'li kalacağını açıkladı. Yapılan açıklamalara saygı duymakla birlikte şu notu düşeyim. Ankara'da siyaseti yakından takip eden isimlerin hemen hemen hepsinin bildiği, konuştuğu konuları köşeme taşıdım ve yalanlamasını da anlayabiliyorum.

Sayın Kocaoğlu'na şu bilgiyi de vereyim. Perde arkasında yaptığı söylenen ziyaret ve görüşmeler, CHP Genel Merkezi'nde de yakından takip ediliyor. Yaptığı temasları CHP'liler de Ankara'da konuşuyor. Bu açıdan adaylığı net değil. Bugünkü tabloya göre kendisi aday gösterilmeyecek. AK Parti temaslarının nedenini de CHP'liler buna bağlıyor.

Sayın Kocaoğlu da sınırım bu bilgilerin ve gelişmelerin farkında. Önceki gün yaptığı yalanlamada "önümüzdeki dönemde partim aday gösterirse İzmir'e tekrar hizmet etmeye hazırım" yönünde açıklamalar yapmış.

Ankara Notları'na bir itiraz da havalimanında pankart açtığı söylenen Muhsin Yazıcıoğlu'nun yol arkadaşlarından geldi. Mehmet Akın, konuştuğum AK Partili'yi bildiklerini iddia ederek şunları söyledi: "Biz kimsenin talimatıyla pankart açmadık. İnandığımız için bu pankartı açtık. Başbakan'ın nezdinde ülkeye

operasyon yapıldığını gördük, iki saat içinde pankartı hazırlayıp, açtık. Bize kimse böyle bir emir veremez. AK Parti'yle bizim diyaloğumuz yok. Bireysel tepki koyduk."

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Nil ağlıyor

Mehmet Baransu 19.08.2013

Nil sessiz, Nil kimsesiz, Nil mahzun...

Ve Nil ağlıyor.

Katliamlara, masumlara...

Firavunların yaptıklarına...

Piramitlerin hemen yanı başında, nehir yatağı gözyaşlarıyla Mısır'ı suluyor.

Nehir Müslüman kanıyla yatağından taşıyor...

Mısır'dan taşan gözyaşı, ortalığı kasıp kavuruyor.

Modern dünyanın yaşanan katliama sessizliği, çığlıkları büyütüyor.

Bir iktidar uğruna, ruhlar bedenlerden ayrılıyor.

Katliam dur durak bilmeden kaldığı yerden devam ediyor.

Mussolini'yi, Hitler'i, Mao'yu, Pol Pot'u, Bokassa'yı, Augusto Pinochet'yi, Stalin'i, Franco'yu, Çavuşesku'yu ve daha nicelerini kıskandırırcasına, Sisi'ler infazlarına devam ediyor.

"Bir kişinin ölümü trajedidir. Bir milyonunkiyse sadece bir istatistik";

"20. yüzyılın en büyük yanılgılarından biri, İngiliz icadı olan demokrasinin, Avrupa'da yaşayan tüm halklara uyarlanabileceğinin sanılmasıdır";

"Rejimimiz süngüler ve kan üzerinde yükselir, ikiyüzlü seçimler üzerinde değil";

"Her ülkede ölmesi gereken insanlar olmalı. Onlar düzen ve hukuka ulaşmak için her ulusun vermesi gereken kurbanlardır";

"Bazen demokrasiye kan banyosu yaptırmak gerekebilir."

Anlayışlarını tarihten devralan Sisi, katliamlarına yeni gerekçeler buluyor.

Mısır'daki kitlesel katliam, ayıplarımızı örtemeye yetmiyor.

Bosna'daki, Azerbaycan'daki sessizlik, Mısır'da devam ediyor.

Bu katliam ortasında birilerinin susmak yerine konuşması ise "**insanlık**" kelimesinin anlamının tekrar yazılması gerekliliğini bizlere anlatıyor.

Katliama ses çıkarmayanların, "hükümet şöyle yapsaydı böyle olurdu, böyle yapsaydı şöyle olurdu" pervasızlığı, en az katliamlar kadar can acıtıyor.

Susmayı da bilmiyoruz...

Konuşmayı da...

Ağlamak ise bizden uzak...

Gözyaşı bizleri yalnız bırakalı çok oldu...

Dünyaya, bize, bizlere inat.

Nil ağlamaya devam ediyor...

Ve Nil...

Tarihi tekrardan yazacak evlatlarını bekliyor...

Kendisi için değil, başkası için ağlayabilen yeni "**insanlığı**" arıyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

AK Parti yalnızlaşıyor mu

Mehmet Baransu 26.08.2013

AK Parti uluslararası alanda giderek yalnızlaşıyor.

Gezi olayları, iktidarın eylemlerin arkasında uluslararası komplo arayışı, devamında kullandığı iç politikaya yönelik dil, Türkiye'yi yalnızlaştırıyor.

Önce Avrupa'dan koptuk. Ardından dünyadan kopan bir ülke konumuna doğru hızla ilerliyoruz.

İçe kapanık, uluslararası alan kullanılarak içe dönük verilen sert mesajlar dış politikada her geçen gün eleştirileri artırıyor.

Yabancılaşma ve yalnızlaşma sendromu yaşıyoruz.

Ve bu yolda da hızla ilerliyoruz.

Gezi, **Mısır**, **Suriye** eksenine sıkışan ve bu girdaptan bir türlü kurtulamayan bir Türkiye ve iktidarla karşı karşıyayız.

10 yıllık uluslararası kazanımlar, seçim malzemesi yapılarak bir bir heba ediliyor.

Avrupa Birliği hedefindeki ülkenin yüzünü başka alanlara dönmesi, bu alanda sıkışıp kalması Türkiye'yi yalnızlaştırdı.

Ortadoğu lideri olma iddiasıyla yola çıkan hükümet ve Başbakan Tayyip Erdoğan, yanlış politika ve söylemler sonucu, bölgede yaşanan gelişmelere müdahil olamayan bir konuma itildi.

Türkiye artık bölgede politika belirleyen önemli aktör olmak yerine yaşananları sadece seyreden ve olayların ardından da eleştiri getirmekten öteye geçemeyen noktaya geldi.

Bu sıkışmışlık ve çaresizlik durumu da ülkeyi yönetenlerin önce sinir sistemlerini etkiledi, ardından da bu durum politikalarına yansıdı.

Başta da dediğim gibi Türkiye uluslararası alanda giderek yalnızlaşıyor.

Her alanda bunu görmek mümkün.

Bugünlerde Ankara ve İstanbul'da hızlı bir trafik yaşanıyor.

Yabancı ülkelerin temsilcileri, büyükelçiler ve konsoloslar, siyasetçiler, sivil toplum örgütleri ve medya temsilcileriyle temaslarını sıklaştırdılar.

Türkiye'nin bugününü ve yarınını anlamaya çalışıyorlar.

Trafiğin sıklaşma nedeni ise dünya ülkelerinin Türkiye'de neler olduğunu, bu politika değişikliğinin sebebini merak edip, büyükelçileri vasıtasıyla durum analiz raporu yapma istekleri. Hemen hemen her büyükelçilik aynı çalışmayı başlatmış durumdu. **Gezi olayları, hükümetin dış politika yaklaşımındaki farklılıklar, bundan sonra ne olacağı en çok merak edilen sorular.**

Muhalefetin yanı sıra AK Partili vekillerle de görüşülüyor. Son olarak Gezi olayıyla ilgili AK Partili vekillerle görüşülmüş. Gezi raporu hazırlayan **İdris Bal**'la da bir görüşme yapılmış.

Benzer görüşmeler daha önce de yapılmasına rağmen son günlerde ziyaretlerin sayısının artması dikkat çekici. Bu anlamda gazetecilerle de sık sık biraraya geliniyor. **Merak edilen sorular, gazetecilere de soruluyor.** Benzer bir görüşmeyi önceki hafta iki ayrı ülkenin büyükelçilik yetkilileriyle yaptım. Her ikisi de, AB ülkesi olan ve Türkiye'yi bu yolda en fazla destekleyen ülkelerin büyükelçilik yetkilileriydi. Yemekli görüşmede iki nokta dikkatimi çekti. Hemen hemen her gün ayrı bir isimle görüşülmüş. Ve görüşme içeriği tamamen AK Parti'nin yeni yol haritası ve politikaları üzerine olmuş.

Kendilerine bu köşede zaman zaman dile getirdiğim fikirlerimi söyledim. Ama asıl merak ettiğim onların ne düşündüğüydü.

Dikkatimi çeken görüşleri özetle şunlardı:

"2011 sonrası Tayyip Erdoğan çevresindeki isimler değişti ve yanlış politikalar bu ekibin eseri. Türkiye kendi seçimlerini düşünüp, uluslararası alanda kavga ederek dost kaybediyor. Tayyip Erdoğan iyi bir lider ama devlet adamı değil. Turgut Özal olacakken, Necmettin Erbakan olmaya doğru ilerliyor.

Dünyadan giderek kopan bir Türkiye var. Avrupa Birliği unutuldu. 'Egemen Bağış'ın nasıl bakan olduğunu anlamak da zorluk çekiyoruz. Son yıllardaki söylemi çocukça.' Gezi'de hata yapıldı. Gezi konusunda İdris Bal gibi düşünen çok sayıda AK Partili vekille karşılaştık. Köşk ve Başbakanlık arasında bir gerilim olduğunu düşünüyoruz."

Yemek çıkışı birçok konuda hiç de haksız sayılmadıklarını düşündüm

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Yok birbirlerinden farkı

Mehmet Baransu 02.09.2013

Suriye ordusunda subay olarak görev yapan Albay **Hüseyin Harmuş** ismini sanırım bir çoğumuz unuttuk. Suriye'de çıkan olayların ardından Türkiye sığınmış, Hatay'da bulunan kamplara yerleştirilmişti. **Esad yönetimi Harmuş'u kendilerine teslim edecek kişiye 100 bin dolar ödül vereceğini açıklamıştı.**

Esad'ın başına 100 bin dolar ödül koyduğu **Harmuş, 29 Ağustos 2011 tarihinde Altınözü İlçesi Jandarma Komutanlığı önünden Milli İstihbarat Teşkilatı'na (MİT) ait bir araçla alındı. Bu tarihten sonra telefonlarına kimse ulaşamadı.**

Çok kısa süre sonra Harmuş'un MİT çalışanı Önder Sığırcıkoğlu tarafından, 100 bin dolar karşılığında Esad yönetimine teslim edildiği ve ardından da Esad güçlerince idam edildiği ortaya çıktı.

Bu gerçeklerin ardından Adana Cumhuriyet Başsavcılığı, MİT personelleri hakkında soruşturma başlattı. Olaya karıştığı düşünülen 12 MİT personelinin yargılanması için Başbakanlık'tan izin istendi.

Başbakanlık, Harmuş'u teslim eden Önder Sığırcıkoğlu hariç olayda sorumlululuğu bulunan diğer MİT'çilerin yargılanmasına izin vermedi. Suriyeli Albay'ı, Esad'a 100 bin dolara satan MİT'çi Sığırcıkoğlu, başka bir kuruma, Hatay Gümrüğü'ne atandı. Ardından da tayini Afyon'a çıkarıldı. Diğer 11 MİT görevlisi ise kurum içi teftişe tabi tutulup, görev yerleri değiştirildi. Ve konu kapatıldı.

Hükümetin ve MİT'in kapatmaya çalıştığı bu olayla ilgili MİT teftiş raporlarına ve savcılık soruşturmasına ulaştım. Olayda sorumluluğu bulunan bir kişiyi, MİT'te üst düzey yetkili olan **eşinin nasıl kurtardığı** raporlara yansımış.

Olayda adı geçenlerden biri MİT Adana Bölge Başkanlığı SİB Şb. Md. (Suriye faaliyetlerinden sorumlu) **H.A. ve kocası S.A.** S.A, MİT Merkez Teşkilatı GİB. Başkan Yardımcısı olarak görev yapıyor. Eşi H.A. hakkında MİT'in yaptığı iç soruşturma raporunda şu bilgilere yer verilmiş:

"Hüseyin Harmuş'un, Önder Sığırcıkoğlu ile görüşme yapmak için kamptan ayrıldığı bilgisi, amir olan H.A ya ulaşmış olmasına rağmen, H.A tarafından bu bilgi üst makamlardan gizlenmiş olduğu belirlenmiş, Önder Sığırcıkoğlu'nun Nusayri olduğunu ve Esad karşıtlarına düşmanlık beslediğini bilmesine rağmen görüşmenin gerçekleşmesine göz yummuş, Gerekli önlemleri almamış, Önder Sığırcıkoğlu'nun aşırılıkçı tutumları hakkında kendisini uyarmış olan Antakya Bölge Müdürlüğündeki amirlerinin talimatlarını uygulamamış, göz ardı etmiş, Önder Sığırcıkoğlu'nun Suriye tarafına çalışan ikili oynama ihtimali olan bir kişi olması durumunu bilmesine rağmen elim olayın yaşanmasına engel olabilecekken engel olmamış, gerekli tedbirleri almamış ve kayıtsızlık göstermiş olması nedeni ile" H.A ya MİT Teftiş Kurulu tarafından uyarma cezası verilmesi talep edildi.

Aynı soruşturmada ayrıca; "Yöneticilik görevleri açısından aranan özelliklerin H.A tarafından taşınmadığının tescil olunduğu, bu nedenle yöneticilik görevinden alınmasını ve başka bir yerde görev verilmesi talep edilmiştir" denmiş.

Bu raporun ardından müdürlükten alınan H.A.'nın tayini başka bir yere çıkarıldı. Ancak bu olaydaki sorumluluğu çok kısa sürede unutulup, Ankara'da çok daha önemli bir bölümün başına tekrar müdür olarak atandı.

H.A. hakkında savcılığın yaptığı soruşturmada ise şu bilgilere yer verilmiş:

"Önder Sığırcıkoğlu'nun doğrudan kendisine bağlı olduğunu, olay öncesinde H.A nın bilgisinin bulunduğu halde önlem almadığını, Önder Sığırcıkoğlu'nun olay anında yine bir başka teşkilat mensubu olan E.A dan yardım aldığını bildiğini, ikisinin olay günü işledikleri elim fiili örtmek için kurumu yanıltıcı şaşırtmaca mahiyetli yazışmalar tertiplediğini, Müsteşarlık Makamından olayı anlamaya yönelik yapılmış olan yazışmaları geciktirdiğini ve yanıltıcı bilgiler aktardığını, üst makamların bilgi taleplerine ilgisiz kaldığını, mahiyetindeki memuru açıkça kolladığını, Önder'in yaptığı işi açıkça bilmesine rağmen yapmasına müsaade ettiği, suça bu şeklide yardım ettiğinin belirlendiği..."

Savcılık şimdilerde MİT'te Başkan Yardımcı olan kocası S.A. hakkında ise şu iddialara yer verdi:

"Yaşanan elim olayda kusuru bulunan MİT personelinin sıralı amiri olduğu, olay sonrası özellikle hanımı olan H.A yı aklamak ve sorumluğunda bulunan böyle elim bir olayı örtmek maksadı ile bölgeye gittiği, delilleri karartmaya çalıştığı, adli heyete konumunu kullanarak baskı oluşturmaya çalıştığı, olayın ortaya çıkmasından sonra kurum içi ve dışında etkin araştırma ve soruşturma yapılmasına engel olduğu, Önder'in kurum içerisinde korunup, kollanmasına aracılık ettiği, bu suretle görevini kötüye kullandığı" tespiti ile hakkında soruşturma izni istenmiştir.

MİT Teftiş Kurulu ve savcılığın bu tespitlerine rağmen ne mi oldu? Olay kapatılıp, suçlulara yardım edenler terfi ettirilerek, sorumlular yargıdan kaçırıldı.

Bu olayı neden mi yazdım? Eskiden asker hukuksuzluğu aynı yöntemle örterdi. Şimdilerde MİT ve hükümet bunu yapıyor. Birileri de çıkıp "**Baransu sen neden değiştin, hükümeti niçin eleştiriyorsun**" diye soru

sorabiliyor.

Herşey açık değil mi?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tarih affetmez

Mehmet Baransu 09.09.2013

Önceki hafta KCK Yürütme Konseyi Başkanı Cemil Bayık, çözüm süreciyle ilgili ilginç bir açıklama yaptı.

Bazı güçlerin süreci tıkamak için çaba sarf ettiğini, bu nedenle hassas bir dönemden geçildiğini belirtti. Ardından da geri çekilmeyi durdurdukları, gerekirse geri çekilen PKK'lıları tekrar Türkiye'ye gönderip, savaşı daha da şiddetlendirecekleri yönünde açıklamalarda bulundu.

Bayık'ın söyledikleri özetle şunlardı:

"1 Eylül'e kadar Türk hükümetine süre vermiştik. Şimdiye kadar bir şey görmedik. Bu, şu anlama geliyor: Sorunu çözmek istemiyor, ezmeyi esas alıyor. Savaşmak istiyor. Buna karşı kendimizi savunacağız. Gerillayı durduruyoruz."

Yapılan bu açıklamalar, sürecin gün geçtikçe tıkanma noktasına doğru gittiğini ortaya koyuyor. Hükümet adına konuşan **Yalçın Akdoğan**'ın yazılarına baktığımızda da benzer tabloyu görmek mümkün.

Örgütün, devleti ve AK Parti'yi zor duruma sokmak için taleplerini her geçen gün artırdığını belirten Akdoğan, yapılan açıklamalarla kamuoyunda oluşan algı ve beklentilerin sekteye uğradığını söylüyor.

Akdoğan'ın ve Bayık'ın açıklamalarına bakıldığında her iki tarafta da bir güven sorunu olduğu açık.

Çözüm sürecinin başladığı sekiz aylık dönemde, iyi niyetli tavsiye, öneri ve eleştirilerin "**savaş istiyorsunuz**" noktasına getirilmesi, belki de bu sürecin en önemli hatalarından biriydi.

Kulakların eleştirilere tıkanması, herkesin kendi doğruları ekseninde hareket etmesi sürecin bugün tıkanma noktasına gelmesinin nedenlerinden biri.

İşte bu bakış açısından dolayı, sekiz aylık dönemde, süreçle ilgili mümkün olduğu kadar yazı yazmamaya çalıştım.

Ancak geldiğimiz noktada, eleştirilmesi gereken çok önemli noktalar var. Yapılan hataları sıralamak yerine, önemli birkaç noktaya parmak basıp, bundan sonraki sorumlulukları hatırlatmanın daha faydalı olacağını düşünüyorum.

Sürecin şeffaf bir şekilde yürütülmemesi, yapılan protokollerin Meclis'le, kamuoyuyla, âkil adamlarla, paylaşılmaması sanırım en önemli yanlışlardan biriydi.

Elinde silah bulunan ve silahı bir tehdit unsuru olarak gören PKK'nın, ulusal ve uluslararası alanda "**terör örgütü**" kapsamından, "**sivil örgüt**" noktasına kayması da bir diğer yanlıştı.

Tüm bu hatalara rağmen, 30 yıldan fazla süren çatışmaların bir süredir kesilmesi ise önemli bir kazanımdı.

Ve bu kazanımın her ne olursa olsun devam etmesi gerekiyor.

Çünkü;

30 yıllık acılarımıza rağmen, kamuoyunun büyük bir kısmı bu acıları kalbinin bir yerine gömmüş ve barış için büyük bir beklenti içerisine girmişti.

Toplum bu noktaya geldikten sonra kimsenin hata ya da hatalar yapma lüksü yok.

Kamuoyu bu kadar beklenti içine sokulmuşken, barışı engellemeye yönelik açıklama ve eylemler yapmaya kimsenin hakkı yok. Ve bu süreçte barışı engelleyen kim olursa olsun, bunu kamuoyuna açıklayamayacaktır. En büyük sorumluğu da kendileri alacaklardır.

Sanırım, çözüm süreci karşıtı söylemler, bu dönemde kesinlikle dile getirilmemeli. Öyle ya da böyle bir süreç başladı ve halkta büyük bir ümit ve beklenti oluştu. Buradan geriye dönüş artık yok. Sürecin kesilmesi, tarihî ve toplumsal travma oluşturacaktır.

Bu açıdan her iki taraf da ne vaat ettiyse yerine getirmeli ve süreç kesintisiz devam etmeli. Olumlu bir şekilde sonuçlanmalı.

Çözüm sürecinin akamete uğraması ihtimaline karşı her iki taraf da bir suçlu arayışı içerisine girdi. Bu telaş da gözlerden kaçmıyor.

Vebal büyük; her iki taraf da ne Kürt ne de Türk kamuoyuna sürecin bitmesinin hesabını verebilir.

Tarih bu süreci bitiren tarafı affetmeyecektir.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Bu vebal sizin

Mehmet Baransu 16.09.2013

Terör örgütleriyle yapılan görüşmelerin başlangıç zamanı, sınırları, takvimi ortak bir akılla belirlenir. Sorunu kalıcı olarak çözmek için masaya oturulur. Ciddiyet esastır. Bu, devletler için hayati bir durumdur.

Görüşmeler **"doğaçlama"** sürmez. Yurtiçi, yurtdışı siyasetin durumuna göre yalpalayarak ilerletilmez. Yapılacak işler listesi, takvim kırmızıçizgiler içermelidir. Örgüt de masaya oturan siyasi irade de bu takvime sadık kalmalıdır.

En önemli kırmızıçizgi çekilmenin başlangıç ve bitişidir. Aynı şekilde söz verilen yasal düzenlemeler ve idari

kararlar da söz verildiği gibi hayata geçirilmelidir.

Buradan bakıldığında **PKK ve AK Parti hükümetinin çözüm sürecini ciddiyetle ele aldığını söylemek maalesef mümkün değil.** Öcalan'a gidecek heyet sürecin sorumluluğunu bilen ve bu ciddiyeti kaldıracak isimler olmalıydı. Ortak akılla belirlenen isimler değişmeden süreç başından sonuna götürülmeliydi.

Ancak BDP heyetleri Öcalan'la hasret giderme, siyasi pozisyon kapma hevesine, Başbakan ise keyfine göre isim çizme aritmetiğine çevirdi işi. İsimler sürekli değiştirilip, yapboz oyununa döndü.

Benzer ciddiyetsizlik, takvim konusunda da yaşandı. Çekilme takvimine uyulmadı. Anadilde eğitim ve seçim barajının düşürülmesi gibi düzenlemeler yapılmadı.

Ve bu ciddiyetsizlik en büyük zararı bizatihi sürecin kendisine verdi. Süreç demeçler savaşına dönüştü. BDP, AK Parti ve KCK'lı isimler, kimi zaman umut, kimi zaman blöf, kimi zaman da tehdit diliyle, süreçte ipi kendi taraflarına çekmeye çalıştılar. İşler yürümemeye başladı ve durdu.

Sürecin, başından beri şeffaf olmaması, anlaşmanın içeriğinin, kimin hangi taahhütlerde bulunduğunun bilinmemesi, oyunbozanlık yapan tarafın kamuoyu baskısıyla eleştirilmesini de imkânsız hâle getirdi. Hâlbuki anlaşmaya varılan konular deklare edilmiş olsa, sürece zarar veren tarafın sorumluluğu tespit edilebilirdi.

Şimdi ise her iki taraf birbirini suçluyor. Bizim bildiğimiz tek gerçek ise, iki tarafın da birbirine verdiği sözleri yerine getirmemiş olması. **Umarım bu sadece bir duraklamadır.** Aksini düşünmek bile istemiyorum.

Gelelim niyet meselesine; sürecin geldiği noktadan anlıyoruz ki kalıcı çözüm için yola çıkılmamış. Çıkarlar çerçevesinde masaya oturulmuş.

Başbakan Erdoğan, BDP'nin desteğiyle Meclis'ten "başkanlık sistemi"ni geçirmek ve önümüzdeki üç seçimi garantilemek için masaya oturmuş. PKK ise 2012'de aldığı ağır darbeler sonrası kırsal alanda kayıplarını telafi etmek; KCK davaları sonrası buharlaşan şehir yapılanmasını yeniden kurmak, Suriye'deki özerk yapıyı Türkiye'nin müdahalesinden uzak tutmak, "Kürtlerin uluslararası alanda tek meşru temsilcisi benim" demek için masaya oturmuş.

Gezi süreciyle birlikte "başkanlık" hayali suya düştü. PKK ise kırsal ve şehir yapılanmalarını tekrar tamamladı. Suriye'de adı şimdilik konmamış devlet kurdu. Ve her iki taraf da süreci ağırdan almaya başladı.

Bu niyetlere rağmen, halkta büyük bir umut ve beklenti oluştu. **Bu noktadan sonra geriye dönmenin** hesabını hiç kimse veremez. Bedeli de çok ağır olur.

Türk ve Kürt halklarının barış ve refahını isteyenler olarak taraflardan verdikleri sözler her ne ise yerine getirmelerini istiyoruz. Madem "baldıran zehri içeriz" dediniz, o zaman bir kaç puan oy kaybetme kaygısıyla hareket etmek yerine, demokratik haklar konusunda "amasız-fakatsız" yapılması gerekenler ne ise yapınız.

PKK da silahları bırakma konusunda taahhüdünü yerine getirmeli. Kimsenin, çözüm ümitlerini bitirmeye, dış güçlerin bu alanda keyfince oyun kurmasına müsait bir zemin oluşturmaya hakkı yok.

Aksi hâlde vebal, Başbakan Erdoğan'ın ve PKK'nın omuzlarındadır.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Böcek de kapatılır!

Mehmet Baransu 23.09.2013

Türkiye gazetesi, yarım asra dayanan yayın hayatının ardından, **Nuh Albayrak** yönetiminde , "**Yeni Türkiye**" sloganıyla geçen hafta radikal bir değişikliğe imza attı. Gazete baştan aşağı yenilendi. Bünyesine eski **Taraf** çalışanlarından bazı isimleri de katarak, önemli bir değişiklikle okurlarının karşısına çıktı.

Başta gazetenin kaptanı Nuh Albayrak olmak üzere, çalışanlara, yeni isimlere, okurlara, basın dünyasına bu değişim hayırlı uğurlu olsun.

43 yıllık *Türkiye* gazetesi, bizim jenerasyon açısından "**babalarımızın**" gazetesiydi. 90 öncesi iyi işlere imza atmış, muhafazakâr, sağ kesimde önemli bir boşluğu doldurmuştu. Ancak gazete, 90 sonrası bir duraklama dönemine girdi. Özal'la başlayan değişime ayak uyduramadı. İçe kapanık bir yayın politikasıyla, etki alanını sınırladı.

1994 yılında gazetecilik mesleğine adım attığımda, gazetecilerin, yazıişlerinin bile okumadığı bir *Türkiye* gazetesiyle karşılaşmıştım. Okunmak bir yana çoğu gazetenin, gazete takımları arasında bile yer almıyordu. Zaman zaman önemli haberlere imza atsalar da yaklaşık 25 yıldır bu durum değişmeden devam etti.

Ancak "**Yeni Türkiye**" sloganıyla geçen hafta yaşanan değişimin ardından artık bu durumun eskisi gibi olmayacağına inanıyorum. Gazete yakından takip edilmek zorunda kalacak.

Geçen hafta gazete önemli bir habere imza attı. Sevgili **Arzu Yıldız**, Yurtdışı Türkler ve Akraba Topluluklar **Başkanlığı'na iki AK Partili kadının böcek yerleştirdiği**ni yazdı. Olayın arkasında İran uyruklu bir kişiden de söz ediliyordu.

Her skandalı Cemaat'e bağlayanlar, bu yeni durum karşısında ne yazacaklarını şaşırdılar. "**Cemaat**" **yalanı**nı dolaşıma sokamamanın sıkıntısı iktidar kalemlerinin uykusunu kaçırdı. Bu kez "**aşk**" **skandalı yalanı**na sığındılar. Kamuoyu bu yalana itibar etmedi.

Özel hayatın gizliliğini ihlal, dinleme, izleme, takip, kayıt, tehdit vb. uzun yıllar eski Türkiye'nin sahipleri tarafından kullanılan yöntemlerden biriydi. Ergenekon ve Balyoz davalarında bunun yüzlerce örneğini gördük.

Ancak, iktidarın el değiştirmesiyle birlikte, bu kez yeni Türkiye'nin sahipleri benzer hastalığa yakalandı. Aynı yöntemi kullanmaya başladılar. Kirlenmiş siyaset, siyasetçi, bürokrat, devlet, kirlerini kirli yöntemlerle kapatma telaşına girdi. MİT, Emniyet yasadışı izleme, dinleme, fişleme merkezine dönüştü. *Taraf* ta tüm belgeleri yayımlamıştık.

Böcek soruşturmasında bazı isimler gözaltına alındı. Olayla ilgili soruşturma devam ediyor. Ancak bu soruşturmadan bir sonuç çıkmayacak. İktidar ve kalemleri bu olayı kapatmak için ellerinden geleni yapacaklar.

Neden mi?

Bu kez, skandalı üzerine atacakları bir yapı yok. **Kendi elemanları iş üstünde yakalandı.** Tıpkı MİT olayında olduğu gibi.

Hatırlarsanız, MİT benim de içinde bulunduğum *Taraf* yazarlarını yasa dışı dinlemiş, bununla da yetinmeyerek peşimize ajanlarını takmıştı. Bu ajanlardan ikisini yakalatmıştım. Yasadışı dinleme belgelerinin de tamamını yayımlamıştık.

Olayın ardından sorumlular hakkında soruşturma açıldı. AK Parti kendi suçlularını korumak için Meclis'ten gece yarısı bir madde geçirdi. Suç işleyen MİT'çilerin yargılanmasını, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın iznine bağladı.

Taraf çalışanlarının yasa dışı dinlenmesi, takip edilmem soruşturmaları yargılama için Başbakan Erdoğan'ın önüne gitti ve o da suçluların yargılanmasına izin vermedi. **Böcek olayında da benzer tiyatro izleyeceğiz.**

Unutmadan; yıllar önce Başbakan Erdoğan'ın Hikmetyar'ın karşısında diz çöktüğü fotoğrafla siyaset yapılmıştı. Şimdi de iktidar kalemleri Koç'un denize işime görüntüsüyle aynı şeyi yapıyor. Aktörler değişti, yöntemler değişmiyor.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aslında ne oldu!

Mehmet Baransu 24.09.2013

Önceki gece **Olimpiyat Stadı**'nda yaşananları hep birlikte ekranlardan izledik. **Beşiktaş- Galatasaray** maçının son dakikasında bazı Beşiktaşlı taraftarların sahaya girmesinin ardından sandalyeler havada uçuştu. Maç bitirilmeden, hakem kararıyla ertelendi.

Maçın ardından sosyal medyada AK Partili bazı vekiller, siyasetçiler ve gazeteciler olayın sorumlusunu bulmuşçasına **Çarşı Grubu**'nun üzerine yüklenmeye başladılar. Onlara göre Gezi olaylarında aktif olan grup, önceki gece yaşananları organize etmişti. Suçlu bulunmuş, siyasetçiler ve gazeteciler linç kampanyasına başlamıştı.

Bu plan görünürde ayakları yere basıyor gibi görünse de içinde büyük çelişkiler barındırıyordu. Çarşı Grubu stadın üst katında yerlerini almıştı. Sahaya girmek için kanatlarının olması ve uçmaları gerekiyordu.

İşte bu çelişkiden yola çıkarak olayları araştırmaya başladım. Gözüme ilk çarpan AK Parti Küçükçekmece mahalle teşkilatından bir ismin Facebook 'ta paylaştıkları oldu. Bir ay önce ortaya çıkan **1453 Kartalları** adlı gruba dâhil olan bu kişi, arkadaşlarına **sahaya nasıl girdiklerini, bedava biletleri temin etme şekilleri**ni, sahaya ilk önce 1453 grubundan arkadaşlarının girdiğini anlatıyordu.

Yazdıklarını, fotoğrafını, AK Parti'deki resmî görevini Tiwitter 'dan paylaşmamın ardından, psikolojik operasyon yapan AK Partili siyasetçiler susmaya başladılar. Sabah saatlerinde ise ilginç bir gelişme oldu ve Küçükçekmece

AK Parti teşkilatı **İsmail** adlı bu gencin sayfalarında olan resmini alelacele kaldırdılar. Bu olayı şunun için yazdım. Olayların içinde Çarşı Grubu'ndan birileri de olabilir. Siyasetçi ve gazeteci olarak gerçeğin peşinde olup, tüm sorumluları ortaya çıkarmamız gerekiyor. Ancak birilerinin siyasi oy uğruna manipülasyon yapıp, statlarımızı önünü alamayacağımız büyük olaylara doğru götürüyor. Buna dur demek ve stat terörünü ortadan kaldırmak için partili ayrımı yapmadan olaylara karışanları tespit edip, en ağır şekilde cezalarını vermemiz gerekiyor.

İşte bu amaçla gerçeği ortaya çıkarmak için saatlerce araştırma yaptım. Ve olayların perde arkasında yer alan kişilerden bazılarının 1453 grubuna ait, kendilerini ülkücü olarak tanımlayan ve AK Parti'ye yakın olduklarını da açıktan beyan eden kişiler oldukları karşıma çıktı. Sahaya ilk giren grupları organize eden isimlerden biri Ahmet Anılsın adlı, 1453 Kartalları grubuna dâhil bir isim. Facebook sayfası "ülkücü" bir isim olduğunu gösteriyor. Maç öncesi sahaya ilk giren grubu stada yerleştiren kişi. Önceki gün sayfasında elinde yüzlerce bilet olduğunu, iyi para kazandığını itiraf eden bir mesaj paylaşmış. Arkadaşları kendisini saha ortasında gördüklerini söyleyince de mesajların silinmesini istemiş.

Bu kişiyle ilgili onlarca bilgi ve fotoğraf aldım. **Maç öncesi beraber oldukları arkadaşları, sahaya ilk giren tribüne bu kişinin nasıl adam soktuğunu, onları organize etmesini, tedirgin hâlini, olayların ardından stattan kaçışı** gibi onlarca ayrıntıyı benimle paylaştılar. Bazı fotoğraflar da aldım. En dikkat çeken fotoğraf ise **1453 Kartalları** kurucusuyla, Ahmet adlı bu kişinin onlarca toplantıda yan yana olması. Çarşı Grubu'yla uzun bir dönemdir sorunu olan başka bir isimle de bu kişinin beraber olduğunu gösteren fotoğraflar var.

Aslında dün yaşananları daha iyi anlamak için yıllar öncesine gitmek gerekiyor. Çarşı Grubu'yla sorun yaşayan bir ismin ilişkisine ve yaşadıklarına bakmak, bize dün geceyi anlamamız için yardımcı olacak.

Erdem Fora Beşiktaşlıların ismine çok da yabancı olmadığı bir kişi. Bir dönem hapis yatıp, Rahşan affıyla dışarı çıkmıştı. Çevresine mafya bağlantısı olduğu imajını veriyordu. Bu günücü kullanıp, yıllar önce Çarşı Grubu'yla tribün liderliği tartışması yaşadı. Tıpkı bugünlerde 1453 Kartalları grubunun dediği gibi, o günlerde Çarşı'nın A'sını kaldıracağını söyledi.

Çarşı, Fora'dan gelen baskılar üzerine liderliği bu isme devretme ve kendilerini feshetme kararı aldı. Ancak taraftarlar baskılara boyun eğmeyip, Çarşı Grubu'na destek verdi. Çarşı, liderlerine sahip çıktı ve grup dağılmaktan kurtuldu. Fora geri adım atmak zorunda kaldı.

Fora, Yıldırım Demirören döneminde tekrar sahneye çıktı. Demirören tribünlerin kendisine yaptığı protestoları durdurmak için bu kişiyle irtibata geçti. Denizli maçında Çarşı Grubu'na yapılan saldırı da bu kişiye bağlandı. Medyada, "bedava biletle 200 kişi stada sokuldu, kavgayı bu gurup yaptı" haberleri yer aldı. Bu olayın ardından Fora tekrar sessizliğe büründü. Gezi olaylarıyla birlikte Fora bir kez daha sahneye çıktı. AK Parti'nin Kazlıçeşme mitinginde Çarşı flamasını açanlar arasında yer aldı. 1453 Kartalları grubuyla yakın ilişki içerisine girdi. Seyit Subaşı, Aşkın Aydoğmuş, 1453 Kartalları medya sorumlusu AK Partili Fatih Aslan ve yukarıda bahsettiğim Ahmet Anılsın'la sık sık buluşmaya başladı. AK Parti mitinginde beraberlerdi.

Aslında Fora ve saydığım isimlerin büyük bir bölümü ülkücü görüşlere sahip olmasına rağmen, Çarşı'dan kurtulmak için hükümetin gücünü kullanmaya çalışıyorlardı. 1453 Kartalları grubu da bu amaçla kurulmuş ve içlerine AK Parti Gençlik teşkilatından olan bazı Beşiktaşlıları da almışlardı.

Denizli maçında kavga çıkartan bu kişi ve arkadaşları dün gece de sahnede olan kişilerdendi. Ancak bu kez maç sonrası sosyal medyada paylaştıkları ve daha sonra sildikleri mesajlarla kendilerini deşifre ettiler.

Ve son olarak şunu tekrar edeyim. Hangi siyasi partiden olursa olsun, statlarda yaşanan bu terörü önlemek için ve tamamen ortadan kaldırmak için, ayrım yapmadan mücadele etmek gerekiyor. Tribünler üzerinden siyaset yapılmayacağını da anlamamız gerekli.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Biz bozguncular!

Mehmet Baransu 30.09.2013

Elimde Everest Yayınları'ndan çıkan 20. Yüzyıl edebiyatının önemli kalemlerinden **Stefan Zweig**'in 1909-1941 yılları arasında yazdığı denemelerinin toplandığı **Geleceğe Güven** adlı kitap var. Zweig 1. Dünya Savaşı'ndan ölümüne kadar geçen süreçte düşüncelerini bu kitapta toplamış.

Kitabı okudukça bugünleri, yaşadığımız tartışmaları, ölümleri, cinayetleri, 30 yıldan fazla süren PKK'yla savaşı düşünüyorum. Kitap sanki bizi, bizleri anlatıyor. Barış süreci, demokratikleşme paketi dediğimiz şu günlerde okunması gereken bir kitap.

Bugün köşemi **Stefan Zweig**'e bırakıyorum. "Geleceğe Güven" denizinden, barışa giden küçük "damlalar".

"Kelime, mısra, kitap, resim, haykırış, protesto hepimiz biliyoruz ki bütün bunlar hiçbir işe yaramıyor. Yarasaydı şimdi dünyamız beline kadar bir kan çukurunda durmazdı. Bizler için kurtuluşun tek yolu vardır. O da birlik ve beraberliktir.

Birlik ve beraberliğimiz insani olmakla başlamalı, sınırsız insaniyetle sonuçlanmalıdır. Hiç olmazsa bir süre için vatandaşı olduğumuz devleti ve toplumdaki konumumuzu unutalım. Sadece ve sadece insanı düşünelim, bireyleri, milyonlarca bireyi, işkence edilmiş, kıyıma uğramışları düşünelim. Onlar Fransız mı, Alman mı veya İngiliz mi, hangi ülkenin vatandaşı oldukları önemli değil. Birlik ve beraberliğin küresinde hissedelim kendimizi...

Milletlerin ve denizlerin özgürlüğünü değil, bireyin özgürlüğünü ve alınyazısını tanıyalım. Coğrafyanın ve tarihin ötesinde düşünelim. Hayır, düşünmeyelim, sadece hissedelim. Bizleri şimdi biraraya getirecek tek şey duygulardır.

Yıldızlarla güneşin tepemizde olduğu andan bu yana dünya hiç böylesine çılgınlaşmamış, insanları böylesine kıyılmamıştır. Birbirinden değişik çıkar yollara inansak da gelelim biraraya. Bu birlik ve beraberliğimizin sonsuza kadar sürmesine gerek yok. Savaş sürdüğü sürece bir araya gelsek yeter. Politik görüşlerimiz ne olursa olsun birleşelim, karşı çıkalım, direnç gösterelim. Gösterelim insanlara bu çılgınlığa yığınların nasıl direndiğini, bir azınlığın dünyamızı nasıl yok ettiğini.

Birlikteliğe katılacak olanlar kendilerine ne diyecekler? Savaş karşıtları mı, yoksa barış dostları mı? Bu bence yetersiz. Pasifistler mi? Hayır. O da çok ayağa düşmüş, bu düşünceyi istismar edenlerin lekelemiş olduğu bir kelime. İnsanlığı yönlendirenlerin hangisi barış dostu değil?..

Eğer inandığımız şeyin, bu beraberliğimizin bir anlam kazanmasını, coşku içinde gerçekleşmesini arzuluyorsak, mücadele parolamız öyle güçlü olmalıdır ki, inançları yapay olanlar altına sığınmasın.

Kendimize açık açık bozguncu diyelim...

Gösterelim herkese, bizimki bir ülkü, sizinki ise aykırılık. İnsanları kurban etmek sizin için kutsal, bizler için ise acınacak bir şey. Bireyin özgürlüğünü istemek bizler için kutsal, sizler için ise neredeyse bir suç...

Biz bozguncular, bir savaşta topları güçsüz ve zayıf olmaktan çekinmeyiz. Bizler erdemi silahlar arasında aramayız, mutlu olmak için de düşman askerlerinin yenilgisini arzulamayız. Biz bozguncular, gururun, paranın kurbanları değiliz. Artık insanların kanı akmadığında... dünya bizi affedecektir. Biz bozguncular için politika en önde değil en sonda gelmelidir.

Şimdi açık sözlü olalım. Hiç çekinmeden ve yüksek sesle konuşalım! Bütün ulusların insanları, gelin birleşelim, toplumdaki yerimiz, politik ve sosyal görüşlerimiz ne olursa olsun gelelim biraraya. Haykıralım dünyaya savaşlardan nefret ettiğimizi."

Bugün bir paket açıklanacak. İyi niyetlere rağmen, bu düşüncelerde olmadığımız müddetçe, dünyanın en iyi paketi açıklansa da sanırım sonuç yine değişmeyecek. Kan ve gözyaşı... Gelin iki tarafın bozguncuları olarak sesimizi daha gür çıkarıp, barışı bu ülkeye getirelim.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Top sizde!

Mehmet Baransu 07.10.2013

MİT Müsteşarlığı'nda son günlerde ilginç hukuk dışı gelişmeler yaşanıyor. Hakan Fidan, müsteşar olmasıyla birlikte kendisine yakın gördüğü bazı isimlerin işlediği suçları ve suiistimalleri, koruma içgüdüsüyle örtbas etmeye başladı. Adli ve kurumsal soruşturmaların nasıl kapatıldığını zaman zaman bu köşeden sizlere aktarıyorum. Askerin geçmişte yaptığı benzer uygulamaları şimdi kendisi yapıyor. Suç ve suçlular korunuyor.

Fidan'ın adalet ve kurumsal iç soruşturmalara karşı takındığı hukuk dışı koruma tavrının bazı örneklerini *Taraf* ta yazdık.

MİT Müsteşar Yardımcısı M.D. hakkında açılan "haksız mal edinme davası" **bunlardan biriydi.** Davaya bakan mahkemenin hâkiminin odasında, MİT personeli ve yargılanan MİT Müsteşar Yardımcısı M.D.'nin avukatı **Devrim Güngör**, böcek arama-taraması yapmıştı.

Arama- tarama işleminden hemen sonra hâkim, Müsteşar Yardımcısı M.D. hakkında şaibeli bir beraat kararı vermişti. Savcılık konuya itiraz etmesine rağmen, bu davada adil bir karar beklemek güç.

Düşünün, MİT, Ankara Adliyesi'nde izinsiz olarak bir hâkimin odasında arama yapıyor ve bu gazete sütunlarına yansıyor. Normal şartlarda MİT içinde bu kanunsuz aramayı yapan personel hakkında ânında teftiş mekanizmasının işletilmesi gerekirken, sorumlular korunup kollanıyor.

Tıpkı askerin yaptığı gibi.

Hakan Fidan, böylesine bir skandal karşısında kulağının üstüne yattığı gibi ikinci bir skandalı da görmezden geliyor: Arama-tarama yapmak için adliyeye gönderilen MİT personelinin çalıştığı birimi, Müsteşar Yardımcısı M.D. el çabukluğuyla kendine bağlıyor. Üstelik alakasız birim olmasına rağmen. Bu oldubittiler, hukuksuzluklar, pervasızlıklara karşısında Müsteşarlık makamı üç maymunu oynamakla yetiniyor.

MİT'te bunun daha betereni de görmüştük. Kendini Türk milletine emanet eden bir insan, haraç mezat satılıp öldürülmüştü. Hatırlarsınız, ayrıntılarını bu köşede yazdım. Suriye ordusunda subay olarak görev yapan Hüseyin Harmuş, Türkiye'ye sığınmıştı. Özgür Suriye Ordusu için kritik bir isimdi. Esad kellesine ödül koymuştu. Kendini Türk devletine emanet eden Harmuş'u, MİT personelinin içinde bulunduğu kişiler Esad hükümetine 100 bin Amerikan Doları ödül karşılığında satmışlardı. Esad da Albay Harmuş'u idam etmişti.

Bu elim olayın gerçekleşmesinde savcılık makamı şüpheli bulduğu 12 MİT personeli hakkında, 2937 Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Kanunu'nun 26. maddesi uyarınca soruşturulmaları için Başbakanlık'tan izin istemişti. Ancak Suriye konusunda mangalda kül bırakmayan **Başbakanlık makamı, Hakan Fidan'ın isteği doğrultusunda bir MİT personeli hariç diğerleri hakkında soruşturma izni vermedi**.

Hakkında soruşturma izni verilmeyen MİT personelinden ikisi **H.A.** ve **S.A.** idi. Karı-koca olan bu iki MİT personelinden **Bayan H.A.'nın** teftiş kurulunun "**yönetici olamaz**" tespiti olmasına rağmen , **Ankara da çok önemli bir birimin başına atandığı**nı yazmıştım. Şimdi yeni aldığım bir bilgiye göre haberin çıkmasına müteakip kocası **S.A. da MİT karargâhının çok çok önemli bir birimimin başına terfiyen başkan olarak atanmış**.

Havırlı olsun!

Hakan Fidan ve ekibi budur. Sanırım Hakan Fidan'ı neden eleştiriyorsun diyenlere bu iki örnek yeterli olacaktır. Özgür Suriye Ordusu'nun komutanını Esad'a satanları kilit birimlerin başına getiren bir MİT müsteşarıyla, Suriye konusunu çözmeye çalışıyor hükümet.

Hayırlı uğurulu olsun!

Suriye gibi kilit bir noktada yapılan bu atamalardan Cumhurbaşkanı **Abdullah Gül** ve Başbakan **Tayyip Erdoğan**'ın haberinin olup olmadığını ise gerçekten merak ediyorum. Haksız mal edinmekten yargılananlar, adliyede izinsiz ve gizlice arama yapanlar yükseltiliyor. **Bu hukuk dışı eylemler Sayın Gül ve Erdoğan'ın onayıyla mı yapıldı?**

Hukuk dışı eylemlerde açıklama yapmaktan çekinen, başına kuma gömen sizler, sanırım bu olaylar karşısında kamuoyuna bir açıklama yapmak zorundasınız. Sizleri o makamlara getiren yüzde 47 ve yüzde 50'ler için!

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Din mi değiştirdiniz

Mehmet Baransu 14.10.2013

28 Şubat, Ergenekon, Balyoz, Kafes, Sarıkız, Ayışığı...

Listeyi uzatmak mümkün. 27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül de listeye eklenebilir. Darbe geçmişimizin kısa bir özeti.

Hepsinin ortak bir özelliği vardı.

Millete rağmen, iktidar oyunu dizayn edilip, güç belirli bir grup elinde toplanıyordu. İktidar, gerçek sahibine, halka verilmiyordu.

Bugün, bu darbe girişimlerinin birçoğu ya yargılanıyor ya da yargılamaları bitti.

Hepsinin ortak bir özelliği vardı.

Millet yani ötekiler fişlenip, listeler hâline getiriliyor, yeri, zamanı geldiğinde de bu listeler hayata geçirilip, insanların yaşamları karartılıyordu.

Bugünlerde, **28 Şubat** süreci yargılaması kamuoyunun gündeminde. İktidara yakın isimler, o gün yaşananlardan hesap sorulmasını istiyor. Haklılar da. Ancak "**topyekûn savaşın**" yaşandığı o günler, unutulmuşa benziyor.

Neler yaşanmadı ki...

Seçilmiş iktidar görevden uzaklaştırıldı. Kamuoyunda muhafazakâr, dindar insanlar tasfiye edildi. Gazeteciler andıçlandı. Başörtülü öğrencilerin eğitim hakları ellerinden alındı. Fişlemeler sonucu binlerce masum insan devlet dairelerinden atıldı.

Hatta o kadar ileri gittiler ki sermaye bile "yeşil", "laik" diye ikiye ayırdılar. Krakerler bile "laik", "anti-laik" diye ayrıldı. "Ülker Balık Kraker", "yeşil sermaye" olduğu gerekçesiyle, orduevlerine, devlet kurumlarına sokulmazken, "Eti Balık Kraker" "laiklik" kontenjanından, ihalesiz devlet kurumlarında satışa sunuldu.

Cemaatçi, Refah Partili, MÜSİAD'çı diye fişlenen yeşil sermaye, kamu ihalelerine alınmadı.

Kafes Eylem Planı'nda, darbeciler bir adım öteye geçti. İşi, gayrimüslim vatandaşların anaokulunda okuyan çocuklarını bile fişleme noktasına vardırdı. Listelerde, babalarının annelerinin karşısında, "**Ermeni, Hıristiyan**" notları vardı. Beş yaşındaki kız çocuğunun karşısına "**Ermeni, Hıristiyan, çikolata, bebek sever**" notu düşüldü.

Zaman değişti, iktidar değişti, bu kez yeni erkler yeni listeler hazırlamaya başladılar.

Bu köşede aylardır **Milli İstihbarat Teşkilatı**'nın yaptığı hukuk dışı fişlemeleri yazıyorum. Resmî raporlarla. MİT'in gerçek belge diyerek, bunları yayımladığım için hakkımda 10 yıl hapis cezası istediği belgeler. Devletin güvenliği için gizli dediği kâğıt parçaları.

Peki, ne vardı bu devletin bekası için gizli denen belgelerde; CHP ve MHP'li vekiller, işadamları fişlenmiş, kendilerine ihale verilmemişti. Yine listeler hazırlanmış, karşılarına, Hıristiyan, CHP'li, MHP'li notları düşülmüştü. Balık krakeri "**din**" değiştirmişti. Beşikten mezara MİT herkesi fişlemeye başlamıştı. Anayasa ve TCK'ya rağmen bu suçu işliyordu.

Dün askerin yaptığı bu hukuk dışı eylemin aynısını, bugün Başbakanlığa bağlı MİT işleyince, dünün mağdurları, dindarları, muhafazakârları, liberalleri, demokratları kafalarını kuma gömdü. 28 Şubat'ı, Kafesi vb. eleştirenler, bugün benzer uygulamayı iktidar yapınca sessizliğe büründü.

Dün asker, hukuk dışı belgeleri devletin gizli kapsamına sokup, hakkımda 10 yıl hapis cezası istiyordu, bugün aynısı MİT yapıyor.

Dün ortalığı ayağa kaldıran **Alper Görmüş**ler, **Ali Bayramoğlu**lar, **Taha Akyol**lar ve binlercesi bu kez sessizliği tercih etti.

Söyleyecek bir sözünüz vardır umarım dindar, muhafazakâr, liberal, demokrat kalemler. Yoksa siz de mi "din değiştirdiniz?"

*

NOT: Balyoz haberini birinci sayfadan küçük gördü diye *Taraf* gazetesini eleştirenlere; Anadolu geleneğinden gelen bizler, şu kültürle büyüdük: Haklı çıktığın davada, bağırma. Haksızlıkla sonuna kadar mücadele et, haklı çıktığın gün vakur dur. Unutma ki sen haklı çıktığın gün, birileri acı yaşayacak. Onların acısı üzerinde tepinme.

Bu vakur duruşu anlayamayacak kadar kültüründen uzaklaşan sizlerin, bizleri anlamanızı beklemiyoruz zaten.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Gözlerinize bakacağım

Mehmet Baransu 21.10.2013

Amerika ve İsrail'de iki ayrı gazete, MİT Müsteşarı Hakan Fidan'ı hedef aldı. "Bir gece ansızın arabana gelebiliriz" pervasızlığı ve küstahsızlığıyla Fidan tehdit edildi.

İşte bu yazıların ardından bayram, kurban demeden, **hükümet çevreleri ve AK Partililer tarafından hedefe konup, iftiralara maruz kaldım. Bir anda CIA, MOSSAD ajanı ilan edildim**.

Bugüne kadar hakkımda binlerce iftira atıldı. Hiçbirine cevap vermedim. Ellerimi semaya kaldırıp, Rabbime hep dua ettim. "Bu yükü kaldıramıyorum, artık canımı al" dediğinim günlerin sayısını unuttum.

İlk kez atılan iftiralara cevap vermek zorunda kaldım. Nedeni; alnı secde gören, Allah'a inandığını söyleyen kişilerin, Hakan Fidan olayından sonra pervasızca ağızlarından çıkardıkları, kaleme aldıklarıydı.

MİT ve Hakan Fidan eleştirilerim, Uludere'yle başladı. Milli İstihbarat Teşkilatı'nın PKK'lı deyip, Genelkurmay jetlerinin üzerlerine bomba yağdırdığı 34 sivil köylünün öldürülmesiyle ilk eleştirilerimi sıraladım.

Tepelerine bomba yağdırılan köylülerin hesabını sormaktı amacım. Sorumluların hesap vermesiydi.

Hep sorular sordum. Olayın peşini bırakmadım. Bir değil, **beş ayrı istihbarat belgesinin MİT'ten gittiğini belgeledim**. Önce **Başbakan Recep Tayyip Erdoğan bir Cuma namazı çıkışı hakkımda açıklama yaptı**. Cambaz, böcek tartışmasıyla sorumluları saklamaya çalıştı.

Kendi vatandaşının üzerine bomba yağdıranlar, bir anda hedef tahtasına koydu beni.

Önce telefonlarım yasadışı bir şekilde dinlendi. Tıpkı Jandarma'nın yaptığı gibi PKK'lı, ajan gösterilip, MİT tarafından yasadışı bir şekilde **sahte isimle dinlendim**.

Ardından Hakan Fidan'a, bağlı bulunduğu kurumdan emir geldi. **Takip edilmeye başlandım.** MİT, 24 saat esasına göre peşime elemanlarını taktı. **İzlenmeye alındım.**

Bu yasadışı takibin yakalanması çok uzun sürmedi. MİT elemanlarını nasıl yakalattığımı bu köşeyi takip edenler bilirler. Ayrıntıya girip, koca kurumu bir kez daha rezil etmenin âlemi yok.

Şahsıma yapılan tüm bu operasyonlara rağmen, Uludere'nin peşini bırakmadım. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, yasadışı dinleme ve izleme yapanların yargılanmasına izin vermemesine rağmen, yargılamayı mahşer gününe bıraktım.

Herkes susarken, konuştum. 34 sivilin hesabını sordum.

Ben sorular sordukça, MİT'in istihbarat belgelerini açıkladıkça, Başbakanlık ve hükümet yetkilileri "*Savcılık* soruşturmasını, *Meclis Araştırma Komisyonu Raporu'nu bekleyelim*" dediler.

Amaç vakit kazanıp, olayı zamana yayarak MİT'in sorumluluğunu gizlemekti. "**Bu soruşturmalardan bir sonuç çıkmaz, olay kapatılacak**" dedikçe, birilerinin kimyaları bozuldu.

Önce Genelkurmay Başkanlığı, istihbaratın hangi kurumdan gittiğini savcılıktan gizledi. Savcılık dosyayı kapattı. Ardından Meclis araştırma raporu geldi. Komisyona gelen bir yetkili, gizli belge diyerek, elindeki belgeleri veremeyeceğini, sadece komisyona okuyacağını söyledi. Amaç, belgelerin rapora girmesini engellemekti. O raporu okurken, milletvekillerinden biri söz alıp, "Gizli dediğiniz bu bilgileri gazeteci Mehmet Baransu köşesinde aylardır yazıyor" dedi.

Yetkili sustu, komisyon sustu, bir ülke sustu. Ve AK Partililerin çoğunluğunu oluşturduğu araştırma komisyonu olayı kapatıp, istihbarat raporlarını milletten gizledi.

Yılmadım... Bu gerçekleri de kamuoyuyla paylaştım.

Ardından MİT'in yasadışı bir şekilde beşikten mezara vatandaşları fişlediğinin belgelerini yazdım.

Bununla da kalmadı...

MHP ve CHP'li vekillerin, işadamlarının MİT tarafından fişlenip, Başbakanlığa bildirilerek kamu ihalelerine alınmadıklarını yazdım. Belgeler gerçektir diyen MİT, hakkımda devletin gizli belgelerini açıkladığım gerekçesiyle 10 yıl hapsimi istedi.

Yine yılmadım.

Bu kez MİT'in Ankara Adliyesi'nde yargılandıkları bir davada hâkimi tehdit etmek için yasadışı arama yaptığını hatırlattım. Dosyanın bu tehditle nasıl kapatıldığını *Taraf* ta kamuoyuyla paylaştık.

MİT'in kendisine sığınan bir vatandaşı Esad'a 100 bin dolar karşılığında nasıl sattığını, yargılanması gereken MİT elemanlarının Hakan Fidan ve Başbakan Erdoğan tarafından nasıl yargıdan kaçırılıp, yargılanmalarına izin verilmediğini yazdım. Ve bu köşeye sığmayacak onlarca hukuksuz eylemi yazmaktan çekinmedim.

Şimdi birileri, MOSSAD, CIA ajanı diyerek beni yıldıracaklarını düşünüyorsa onlara sadece gülerim.

Yazmaya devam edeceğim.

Siz birilerini kahraman yapmaya devam edin. Abdullah Öcalan'dan dindar bir kahraman yapmak için **Sabah** ve **Star** gazetelerinde nasıl çırpındığınız arşivlerde.

Siz birilerini "sahte kahraman" yapmaya devam edin. Ben en iyi bildiğim işi yapacağım. Hukuksuz işlere bulaşanları bu köşeden deşifre edeceğim. Bu ülke bir gün beşikten mezara fişlemelerin nasıl MİT içinden birileri tarafından, MOSSAD'a verildiğini de öğrenecek.

Ve alnı secde görenler; Mahşer günü öte tarafta sizi bekliyor olacağım. CIA'inizi, MOSSAD'ınızı yanınıza almayı unutmayın. Kafanızı kaldırabilirseniz, **gözlerinizin içine bakacağım**.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Sülümanlaştınız!

Mehmet Baransu 28.10.2013

Önce Başbakan **Recep Tayyip Erdoğan** konuştu. Cuma günü katıldığı bir programda, **asker kaçaklarını yakalayıp, yetkili kurumlara teslim edeceklerini** açıkladı. Bir gün sonra da Milli Savunma Bakanı **İsmet Yılmaz**, benzer sözlerle çalışmanın başladığını duyurdu.

Her iki açıklamayı dinlerken gülümsedim. İki yıl öncesini, çıkarılan bedelli askerlik yasasını, bir AK Partili vekilin gece yarısı eklettiği maddeyi hatırladım.

Eklenen madde şöyleydi: "Bu yasadan önce, haklarında askerliğe elverişli olmadıkları yönünde verilen kararlardan dolayı askerlik hizmetinden muaf tutulanlar da altı ay içinde başvurmaları halinde yaş sınırı aranmaksızın bu düzenlemeden yararlanacak. Yasadan yararlanacaklar hakkında saklı, yoklama kaçağı ve bakayadan dolayı idari ve adli soruşturma ve kovuşturma yapılmayacak, başlatılmış olanlar da sona erdirilecek."

Türkçesi ise şuydu: "Sahte belgelerle, sahte çürük raporu alanlar, 30 bin lira yatırırlarsa, askere kendilerini göndermeyeceğiz. Sahtecilik davaları varsa kapanacak, üstü örtülüp, kendileri yargılanamayacak."

Meclis'in gece yarısı oyunuyla, sahte evrak düzenleyip, çürük raporu alanlar kurtarılmıştı. Bu kişilerden biri de Fenerbahçe Spor Kulübü Başkanı **Aziz Yıldırım**'dı.

Yıldırım'ın hikâyesini bu köşeyi takip edenler yakından bilir. 1983 yılında ayağım altı santim kısa diyerek yerine ayağı kısa olun kuzenini muayeneye sokmuş, sahte belgelerle çürük raporu alarak askerlikten kaçmıştı.

Olayın üzerinden 28 yıl geçtikten sonra gerçekleri belgelerle ortaya çıkarmıştım. Belgelerin ortaya çıkmasıyla birlikte, Aziz Yıldırım ve AK Parti'yi bir telaş almış, suçu örtmek için perde arkasında çalışmalar başlatılmıştı.

Yıldırım hakkında "çürük raporu alarak askerlikten kaçtığı" yönünde, savcılığa suç duyurusunda bulunmam üzerine de panik havası başlamıştı.

İsmet Yılmaz'dan önceki Savunma Bakanı **Vecdi Gönül**, katıldığı bir televizyon programında, yılar önce kendisine iletilen Aziz Yıldırım'ın çürük raporu haberini **Uğur Dündar**'la konuştuğunu yalanlamış ve "**Belgeler arşivlerde duruyor, Aziz Yıldırım sahte belge düzenlemişse gereği yapılır**" demişti.

Gönül'ün dediği gibi, devlet, gereğini yaptı. Suç duyurum üzerine konuyu araştıran savcı, Ankara'dan, Milli Savunma Bakanlığı'ndan bilgi istedi.

Bakanlık, savcılığa bir yazı göndererek, daha önce arşivlerde bulunduğu söylenen belgelerin, imha edildiğini söyledi. Yani **Aziz Yıldırım için birileri arşivlere girip, askerden kaçmak için düzenlenen sahte belgeleri imha etmişti**. Yargılamanın önü kapatılmıştı. Ve savcılık da resmî yazıyla durumu tarafıma bildirip, dosyayı kapatmak zorunda kaldığını belirtti.

Belgeleri imha edip, işini garantiye almak isteyen Ankara'nın yapması gereken son bir şey daha vardı. Ayağım altı santim kısa diyen Aziz Yıldırım'ın doğru söylemediği bir muayeneyle ortaya çıkabilirdi. Bunun da önü kesilmeli, gereği yapılmalıydı. Devreye bedelli yasası ve gece yarısı eklenen madde girdi. Meclis, Yıldırım ve benzer durumdaki binlerce "**güçlü**" ismi yargıdan kurtardı.

Lafı uzatmaya gerek yok.

Aziz Yıldırım ve benzerlerini kurtarmak için çalışan AK Parti ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın bugün ortaya çıkıp, asker kaçaklarını teslim edeceğiz demesi gerçekten ironik.

Bir yıl önce 5 Kasım 2012 tarihinde "**Her Türk asker doğmaz!**" başlığıyla bir yazı kaleme almış ve "**Bu ülkede** gariban Mehmetler şehit olurken, sahtecilik yapanlar hükümet, bakanlar, siyasiler, milletvekilleri eliyle korunuyor" demiştim.

Durum bugün de aynen bu.

Başbakan soruyor; "Daha önce bize destek verenler şimdi niçin bizi eleştiriyor?"

Cevabı çok açık değil mi; **Kenar-ı Dicle'yi de adl-i İlâhi'yi de, apartılan koyunu da Ömer'i de unuttunuz. Yani, Sülümanlaştınız.**

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Asıl acınılacak sizsiniz!

Mehmet Baransu 04.11.2013

Kadim bir sorunumuz daha bitti.

Bazılarının beklentisinin aksine, egemenliğin kayıtsız şartsız milletin olduğu Meclis, "**topyekûn**" kendisine yakışanı yaptı.

Hac dönüşü kapanan vekilleri bağrına bastı.

14 yıldır Meclis'i esir alan "bu kadına haddini bildirin" çığlıkları, Genel Kurul'u terk etti.

Gürültüsüz, patırtısız, tartışmasız...

Uzun yıllardır görmeye alışık olduğumuz bu tabloda, emeği geçen vekillere, Meclis dışındaki diğer partilere teşekkürler...

Şafak Pavey ve birkaç vekilin, olumsuz bazı çıkışlarını dikkate almak yerine, genel fotoğrafa bakmak daha anlamlı.

Başörtülü vekiller olayının, uzun uzadıya konuşulmasının, tartışılmasının doğru olmadığını düşünüyorum.

Temel hak ve özgürlüklerin, insan haklarının tartışılması ayıp.

Bugüne kadar bu ayıbı omuzlarımızda taşımamız bile fazlasıyla yeterli ve yorucuydu.

Gün, bu yükten kurtulmanın mutluluğunu yaşama günü.

Ve gün...

Omuzlarımızdaki öteki yükleri, ayıpları atma zamanı.

Temel hak ve özgürlüklerin, insan haklarının Meclis'te bir biri ardına güvence altına alınma zamanı.

Topyekûn arınma vakti...

Meclis'te başörtüsüyle ilgili sadece şunu söylemek istiyorum.

Bugün yaşadığımız bu tablonun asıl nedeni, askerî vesayetin geriletilmesi, statükonun son beş yılda hukuk önünde hesap vermesi.

Vicdanların silah gölgesinden, esaretinden kurtulması.

Ve özgürleşen insanların, vicdanlarına kulak vermesi.

Ve öyle zannediyorum ki rahmetli **Bülent Ecevit** de bugün yaşıyor olsaydı, "**had bildirmek**" yerine başörtülü vekilleri alkışlayacaktı.

Zaman, onda da ruhunu gösterecekti.

Meclis'te ve kamuoyundaki olumlu havaya rağmen, içlerinde başörtülü yazarların da bulunduğu bazı iktidar kalemlerinin bu olay sonrası yazdıklarına baktıkça üzülmemek elde değil; "Korkularından tepki veremediler, CHP destek vermişmiş, Şafak Pavey'in söylediklerini nereye koyacağız, CHP kavga çıkarmadı, edepsizlik yapmadı diye, CHP'yi övenler acınacak durumdalar..."

Bu tür anlamsız tepki ve eleştirileri uzatmak mümkün.

Ancak, başta da dediğim gibi genel fotoğrafa bakmak daha doğru ve anlamlı. Patırtı, gürültü çıkarmayan, milleti germeyen, zamanın ruhunu doğru okuyan CHP de alkışı hak ediyor. Tıpkı AK Parti, MHP, BDP gibi.

Bu eleştirileri getirenlere şunu hatırlatmak isterim; asıl acınılacak durum, Başbakan'ın uçağına binip, konu MİT'e geldiğinde, hukuksuz fişlemeleri, dinlemeleri soramamak.

Asıl acınılacak durum, bu hukuksuz eylemleri yazdı diye bir gazeteci hakkında 10 yıl hapis istemek.

Asıl acınılacak durum, yolsuzlukları örtmek için kılıktan kılığa giren yazılar yazmak. Hırsızları korumak.

Asıl acınılacak durum, ihaleye fesat karıştıranların Meclis'te iktidar partisince aklanmasıyla ilgili bir tek cümle söyleyememek.

Asıl acınılacak durum, şike ve ahlaksızlıkları örtenlere iki laf edememek.

Asıl acınılacak durum, Uludere'yi kapatanları alkışlamak.

Asıl acınılacak durum, üniformalı, üniformasız başörtüsü ayrımına tepki koyamamak. Asker, polis, hâkim, savcı başörtüsü takamaz diyerek, daha önce olmayan bir yasağı, meşru hâle getirmek.

Ve asıl en büyük acınılacak durum, Allah'ın hükmüne karşı üniformalı, üniformasız maddesi koymak.

Acınılacak durum mu istiyorsunuz. Son iki yılda yapılan hatalara bakın... Yüzlerce örnek göreceksiniz.

Tabli kalp gözünüz açıksa.

Asker, Bülent Ecevit ve benzerlerinin ruhunu esir almıştı.

Sizler ise vicdanlarınızı makam, para ve ideolojiye esir ettiniz.

Demem o ki, yok aslında birbirinizden farkınız.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

TRT reklamlarına ne oldu

Mehmet Baransu 11.11.2013

Bülent Arınç.

Başbakan Yardımcısı ve hükümet sözcüsü.

AK Parti'nin kurucu isimlerinden. Partinin en ağır toplarından biri.

Bugüne kadar kamuoyunda samimiyeti ve dürüstlüğüyle tanındı ve bilindi. Vicdan sahibi.

Hükümet sözcüsü olmanın gereği, geçen haftanın en çok konuşulan isimlerinden biri oldu.

AK Parti'nin Kızılcahamam kampında, Başbakan Erdoğan'ın erkek ve kız öğrencilerin birlikte kaldığı evlere denetim yapılacağını ifade ettiği iddialarının gündeme düşmesi üzerine kameralar karşısına geçip, haberin asparagas olduğunu açıkladı.

Açıklamanın üzerinden 24 saat geçmemişti ki Başbakan, partisinin grup toplantısında bu sözleri söylediğini açıkladı.

Arınç, deyim yerindeyse ofsayda düştü.

Samimiyet, dürüstlük, vicdan, güven kamuoyunda sorgulanmaya, tartışılmaya başlandı.

Bülent Arınç da bu durumdan rahatsız olmuş olacak ki üç gün sonra **TRT**'de katıldığı bir programda içine düştüğü durumla ilgili çarpıcı açıklamalar yaptı:

"Ben ağır ceza mahkemesinde avukatlık da yaptım, orada da güvenilir bir isimdim. O adam satılmaz, eğilip bükülmez denirdi.

Tutanak kâtibi değilim.

Ben tevil edemem bunları ama başka pek çok insan 'Başbakan'ın beni hiçe saydığını' ileri sürdü.

Aradan 12 saat bile geçmeden çelişki içinde bir şey yaşandı. Bunu ifade etmem lazım. Bu çelişkiye dikkat çeken pek çok isim bizi eleştirdi. Bazı eleştiriler haklıdır, saygı duyuyorum, ama bazıları bizi haksızca vuran, hazır imkân buldum vurayım diye bir şey var.

Benim saçlarımı beyazlatan, belimi büken ne biliyor musunuz?.. Buradaki konuşmasıyla biz eleştirilerin odağında olduk. Ben itibarımın, kişiliğimin yıpratılmasını istemem. Birilerinin kum torbası hâline getirilmek istemem.

Başbakanımıza dost, kardeş olarak seslenmek isterim, ikimizin sözleri arasındaki çelişkiyi düzeltmesi kendisinden beklenir. Bence de çok doğru olan düşüncelerini Başbakan açıklamalı."

Arınç'ın uzun konuşmasında özetle söylediği bunlardı.

İçine düşürüldüğü durum belli ki canını acıtmış, açıklama yapma ihtiyacı hissetmişti.

Bülent Arınç'ı, Refah Partisi saflarında siyasete atıldığı dönemde tanıma fırsatı buldum. 28 Şubat sürecinde duruşunu, tavırlarını ilgiyle takip ettim. Sözünü eğmeden, bükmeden söylüyordu. Vicdanın sesini hep dinledi.

Partinin en güçlü olduğu anlarda bile arkadaşlarını uyarmaktan çekinmedi. Para, makam ve kadınla imtihan olacaklarını sık sık yineledi.

Uyarılarını en üst perdeden yaptı.

Makam ve koltuğun bozmadığı, bozamadığı partililer arasındaydı.

Dünyanın gelip geçici olduğunu unutmayanlardandı.

Hesap gününe inanıyordu.

Hesap verileceğine de.

Sayın Arınç'la birkaç ay önce küçük bir gönül kırıklığı yaşadım.

Gezi sürecinin ardından Bakanlar Kurulu'nda yaşanan bir tartışma sonrası istifa ettiğini yazdığımda, bu haberimi de yalanlamıştı.

Doğrusu kendisi ne düşünür bilemem ama bu haberin doğru olduğunu o da biliyor diye düşünüyorum.

Günler sonra yaptığı açıklamaların satır aralarında da Gezi sürecinde gerildiklerini söylemişti.

Sanırım hükümeti korumak için o haberi yalanlamıştı.

Sözü uzatmadan konuyu şuraya getireyim.

Sayın Arınç, TRT'den sorumlu bakan. TRT'nin reklam ihalesi iki yıl önce AK Parti'li bir ajansa verilmişti; Arter Reklamcılık. Erol Olçak.

Ve o ajans TRT'yi milyonlarca lira zarara uğrattı. "Tüyü bitmemiş yetimin hakkı var" denerek, ajans sahipleri hakkında gereğinin yapılması istenmişti.

Ve konuyla ilgili gereken yapılıp, olay kapatıldı.

Sayın Arınç, Başbakan'ın sizi yalanmasından daha önemli olan bu konuyla ilgili de sanırım söyleyeceğiniz birkaç söz vardır.

Tüyü bitmemiş yetim hakkı için.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Ağlama Diyarbekir

Mehmet Baransu 18.11.2013
Diyar-i Bekir;
Gözyaşının
İşkencenin
Faili meçhullerin
Asit kuyularının
Kısacası acıların diyarı.
Önceki gün yine tarihî günlerinden birine tanıklık etti.
Bu kez akan gözyaşları, yüreklerin derinliklerinden geldi.
Barış için bir adım daha atıldı.
Bana inat, umutsuzluğuma inat, barış gözyaşları aktı.
Başbakan Tayyip Erdoğan ve kurmaylarının BDP'li belediyeyi ziyareti
Ellerin barışa dokunuşu
Osman Baydemir'in, Ahmet Türk'ün, Sırrı Sakık'ın, Altan Tan'ın, Leyla Zana'nın
Barzani 'nin, sürgün ozan Şivan Perwer 'in, " <i>Megri, Megri</i> " dizeleriyle " <i>Ağlama Diyar-i Bekir</i> " ağıtları
Barışa " maya çalınması "
Ölüme sürgün edilen Ahmet Kaya 'nın fonda yükselen sesi
"Üzülme sen üzülme, başını öne eğme, gün olur kavuşuruz, dert etme Diyarbakır.
Ağlama sen ağlama, kanlı bezler bağlama, bu yangın söner bir gün, ağlama Diyarbakır."
Êdî bese çığlığı

Barzani, Leyla Zana rol kapacakmış, BDP ziyaretten rahatsız olmuş. PKK, Öcalan bu durumdan endişe edip,

Geçelim ne olur bu kirli siyaseti, planları, rol kapmayı...

kısa zamanda Diyarbakır buluşmasına cevap verecekmiş.

Diyar-i Bekir'in, Türkiye'nin bugüne kadar ağladığı artık yeter...

Toprak şehide, analar gözyaşına doydu...

Güller açma vakti... Karda açan Kardelen olma zamanı...

AF YOLDA

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Diyarbakır konuşmasında önemli bir açıklama yaptı. Dağdan şehre inişlerin gerçekleşmesiyle birlikte, cezaevlerinin boşalacağını söyledi. Erdoğan daha önce de devlete karşı işlenen suçlarla ilgili bir af getirileceği sinyalini vermişti.

Af, hem PKK'lıları, hem de Balyoz ve Ergenekon sanıkları kapsayacak. Sanırım Cumhurbaşkanlığı seçimi sonrası konuyla ilgili start verilecek. Tek sıkıntı, toplumun geniş kesiminin nasıl ikna edileceği.

Bekleyip göreceğiz.

IKINCI İHALEYİ NASIL VERDİNİZ?

TRT'den de sorumlu Başbakan Yardımcısı **Bülent Arınç**, geçen hafta bu köşede dile getirdiğim **TRT reklam ihalesi**yle ilgili bir açıklama yapıp, devleti zarara uğratanları mahkemeye verdiklerini söyledi.

Sayın Arınç'ın açıklaması kamuoyunun ve benim zaten bildiğim bir konuydu. Mesele, **devleti zarara uğratan bu şirkete, ikinci TRT ihalesinin nasıl verildiği** sorusuydu.

Sayın Arınç lafı dolandırmak yerine Kamu İhale Kurumu Yasası'na göre suç olan bu durumu açıklamalı.

İkinci kez devletin soyulmasını istiyoruz diyorsa, zaten söylenecek bir söz yok.

TÜKÜRDÜĞÜNÜZÜ YALAYACAKSINIZ!

Hükümet ve Cemaat arasında dershanelerin kapatılması konusu sidik yarışına sokuldu. Cemaat'i bitirme planını, MİT ve Cemaat'in eski bir ismiyle birlikte hayata geçirmeye çalışan AK Parti, kamuoyundan gelen tepkiler sonrası bu konuda geri adım atacak.

Geri adım atılarak, "yanlıştan döndük, Cemaat'le barış yaptık" havası oluşturulacak ve Cemaat'in esnaf kesimi başta olmak üzere, geniş bir bölümünün oylarının tekrar alınması sağlanacak.

Kısacası tükürdüklerini yalayacaklar.

NOT: Bu lafımın ağır olduğunu söyleyenlere küçük bir hatırlatma; Yemin krizinde Başbakan Erdoğan, CHP'li vekillere "**tükürdüğünüzü yalayacaksınız**" demişti. Kendisinden esinlendim.

mbaransu@gmail.com

Sizi bu kadar kim korkuttu

Mehmet Baransu 25.11.2013

"Haziranda bu işi bitireceğim..." Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, geçen yıl kullandı bu cümleyi. Türkiye'deki üç bin dershane temsilcisi geçen hafta yaptıkları açıklamayla bu mantığı eleştirdiler. "Görüşümüzü almak için değil, ikna olmamız, kararı kabullenmemiz için bizimle görüşüyorlar" dediler.

28 Şubat'ın ikna odalarındaki mantığın aynısıydı yapılan.

Kendisi ve bakanı canlı yayına çıkıp gazete kupürleri göstererek, dershanelerin kapatılmasının haklılığını izah etme çalışıyor.

Unuttuğu bir şey var; Partisi de gazete kupürleriyle kapatılmak istenmişti. Kupürle parti kapatma döneminden, kupürle dershane kapatma dönemine girdik.

Parti kapatmadaki kupürler de yalandı, dershane konusunda ekranda gösterilenler de.

Maalesef Türkiye'nin kaderi bu. Gücü eline geçiren, adalet dağıtmak yerine geçmişin kirli yöntemlerini kullanıyor.

Anti-demokratik tutum içinde, "**ben kararı verdim, kapatacaksınız**" mantığıyla, muhatapların kafasına tepeden iniliyor.

Dershanelerin cebren kapatılamayacağı, teşebbüs hürriyetine aykırı olduğu bu kadar ortadayken, hükümet, okullardaki eğitim kalitesini yükseltip, dershanelere ihtiyaç duyulmayacak sistemi hayata geçiremiyor.

Partisindeki vekiller, hükümet medyasındaki kimi kalemler, muhafazakâr kesim, sosyal demokratlar, liberaller, dershaneler, öğrenciler, "kanun yoluyla kapatmak yanlış olur" diyorlar ama Erdoğan'ın kimseyi dinlemeye niyeti yok. Israrla "kapatılacak o kadar" diyor.

Erdoğan'ı zorlayan bir şeyler mi var diye merak ediyorum. **ATV**'deki canlı yayında gözlerden kaçan bir cümlesi oldu.

"Ve biz kalkıp da, yani bütün bu eğitimi, kalkıp da sadece Cemaat'in derneklerine veya kurumlarına teslim etmek gibi bir durumun içerisinde olamayız. Asıl bunun hesabını bize sorarlar."

Bu cümlenin, '**Cemaat'in payı yüzde 25**' sözleriyle çelişkisi bir yana, doğrusu "**Erdoğan'a bu konuda hesap soracak kim**" diye çok merak ediyorum. Sizi bu kadar kim korkuttu?

Hesabı soracak kim ya da kimlerse, kendisine yalan söylüyor;

"Dershanelerin yüzde 75'i dönüşümü istiyor, sadece yüzde 25 karşı" deniyor, üç bin dershanenin tamamı çıkıp "karşıyız" diye basın açıklaması yapıyor.

"Dershanelerin yüzde 20'si dönüşüme uygunuz dediler" deniyor, en büyük dershaneci Final'in patronu çıkıp "tek bir dershanem bile dönüşüme uygun değil" diyor.

"Dershaneye zengin çocuğu gidiyor" deniyor, SETA'nın raporunda "dershaneye gidenlerin yüzde 75'e yakınının dar ve orta gelir grubuna ait olduğu" ortaya çıkıyor.

"Dershaneye üniversiteyi zaten yüzde yüz kazanacak Fen liseliler" gidiyor deniyor, "Fen liselilerin bile ancak yüzde 60'ının dört yıllık fakülteye girebildiği" ortaya çıkıyor.

"Yeni sistemle imam-hatip ve meslek liselerinin önünü açtık" deniyor, diğer liselere göre daha az matematik ve fen dersleri gören bu çocukların dershaneyle kapattıkları açığın ününe duvar örülüyor.

Kendi vekili bile "dershane olmasa imam-hatipten tıp kazanamazdım" diyor.

Başbakan'ın bu kadar akıl tutulması yaşamasının bir nedeni olmalı. Gerçekleri açıkça çarpıttıran, "**hesabını sorarlar**" dedikleri olmalı.

PKK yönetimi, yıllar önce dershanelerin kapanış takvimi vermişti. Bir söz alındığı anlaşılıyor. Onlar mı kastediyor yoksa 2004 yılını?

Başbakan kapatılma kararının 2004'e dayandığını, dönemin Milli Eğitim Bakanı'ndan bunu istediğini söylemişti. Cemaat'in dershanelerini kapatmak için 2004'te kime taahhütte bulunuldu?

Yoksa Milli Görüş Cemaati'nden bazı otoriteler mi size 'bunların önünü almazsan toplumsal tabanımızı güçlendiremeyiz' dayatması yaptı, yapıyor?

Ya da bir kısım dâhili ve harici güç odakları mı bu anlamsızlığı size dayatıyor?

Bakanlar Kurulu'nun yarısının karşı çıktığı, Anayasa'ya ve Kopenhag Kriterleri'ne açıkça aykırı olan '**dershaneleri yok etme**' kararını almazsanız, size bunun hesabını soracak kim?

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Tarihe imza atmak

Mehmet Baransu 02.12.2013

Taraf ta yayımladığımız her belge, altında imzası bulunanları tarihe not düştü.

"Türkiye'de Nurculuk ve Fethullah Gülen Eylem Planı" konulu 2004 MGK Kararı da, altında imzası bulunanlar açısından aynı sonucu doğuracaktır. Tıpkı bugün dershanelerin kapatılması yönünde atılacak koyu devletçi adımla ilgili tasarıya imza atacak Bakanlar Kurulu üyeleri gibi.

İrticayla Mücadele Eylem Planı imzaları, **Gülen'i bitirme planı** imzaları, **Dershaneleri kapatma** imzaları... Sorumluluk sahibi her kişi attığı imzasıyla anılacak ve tarihte oluşan kırılmalar da hep o imza hatırlanacak.

Atılan imzaların "**Bu karar yok hükmünde sayılmıştır**" şeklinde savunulması "**kağıt parçası**" savunması kadar trajiktir çünkü.

Erdoğan'ın savunması da böyle oldu. Devamında ise bu konuda ne bir Bakanlar Kurulu Kararı, ne bir genelge ne de fiili bir adım bulunduğu açıklandı. Ömer Dinçer imzalı belgeler, genelgenin de MGK kararına bağlı adımların da atıldığını net biçimde ortaya çıkardı. *Taraf* taki bugünkü fişleme belgeleri ise sözün bittiği yerdi. Hâliyle somut bir soru ortaya çıkıyor:

"MGK'da karar altına alınmış bir metin yok hükmünde sayılabilir mi?"

"Tavsiyeden ibarettir" dense de Türkiye'de "MGK Kararı" denen bir olgu var. "481 Sayılı MGK Kararı" imzalandığı an devletin mekanizmaları harekete geçer. Karara binaen Jandarma, MİT, Seferberlik Tetkik Kurulu, Genelkurmay Bilgi Destek Dairesi (Psikolojik Harp Dairesi), Dışişleri, Emniyet, Valilikler, MEB Teşkilatları, Adalet ve İçişleri'ne bağlı kuruluşlar gibi "devlet birimleri" gereğini yaparlar.

Nitekim yaptıkları da ortada. Özellikle Genelkurmay'a bağlı birimler, Jandarma, MİT ve Seferberlikçilerin; Nurculuk ve Gülen'e karşı 2004'ten sonra yaptıkları bütün faaliyetlerde bu karardaki iki sayfayı aşkın maddeler ve bağlı olarak oluşturulmuş eylem planlarının etkisi nettir.

Dolayısıyla da **o imzayı atan Başbakan bu vebale ortaktır**. Bugün dershanelerin kapatılmasıyla ilgili imzayı atanlar da bir vebal ortaklığına girecektir. Aklın, hukukun, eğitimin gerçeklerinin ve vicdanın kabul edemeyeceği bu yasaklamanın sebebinin **Gülen Cemaati'ne darbe vurma** olduğu nettir. Kimse karnından konuşmasın. Gerçek budur...

Başbakan "2004'ten beri dershanelerin kapatılması gündemimizde" dediğinde akla o MGK kararlarından başka bir şey gelmemektedir ve Bakanlar Kurulu'ndan geçecek kapatma kararı da o MGK'nın ruhunu taşıyacaktır. Bütün camia, muhafazakâr kesim, hatta AK Parti'ye oy vermeyenler bile bunu böyle algılayacaktır ve o imzaya yıllar sonra bakanlar da net olarak bu teşhisi koyacaklardır.

Makamlar, mevkiler gelip geçicidir. Atacağımız adımların, imzaların vebali ise geçmez.

Başbakan'ın MEB'e son dönemde atadığı eğitimci geçmişi olmayan "**dört özel kişi**", 481 Sayılı MGK Kararı'ndaki ruhu hayata geçirmekle meşgul. Danışman hüviyetli bu kişiler Bakanlığın konuyla ilgili Genel Müdürlerini, birimlerini by-pass edip projeyi hayata geçirmektedirler. Bu hazırlıkta herkesten gizli yürütülüp bir gün ansızın Meclis'e getirilip oldubittiye getirilecekti.

Ülke hiçbir adımda, imzada resmî sorumluluğu bulunmayan dar bir danışman ekibi tarafından yönetilmekte, hükmü onlar vermekte ceremeyi başkaları çekmektedir.

AK Parti, büyük beklentilerle iktidara geldi. Özgürlükçü, reformist, her adımını halka dayandıran bir ruhu vardı. Partiyi kuran ve yücelten kadrolar bu duruşlarıyla kamuoyunun önüne çıktılar. O ruh, ülke danışman ekibi tarafından yönetilmeye başlandığından beri yerini koyu devletçi, tek adamcı, otoriter bir kimliğe bıraktı.

Herkes bir imza bırakıp gidiyor, bırakılan imzalar ya iyi ya da kötü anılma vesilesi oluyor.

NOT: Başbakan Erdoğan 2010 yılı referandumundan önce 15 Ağustos'ta Sakarya'da yaptığı mitingde şunları söylemişti: "Hiç kimse ırkından, siyasi düşüncesinden, inançlarından, dernek, vakıf, sendika üyeliğinden hakkındaki hiçbir özel bilgiden dolayı mağdur edilmeyecek. Bu namaz kılıyor, bu gümüş yüzük takıyor, bunun eşi başörtülü, bu alkol alıyor, bu Alevi'dir, bu Sünni'dir diye hiç kimse fişlenmeyecek."

Sayın Başbakan'a soruyorum; üstteki fişleme belgelerine bakın ve hani fişleme olmayacaktı soruma bir açıklama getirin.

Nereden nereye Sayın Başbakan.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Kavganın asıl sebebi...

Mehmet Baransu 03.12.2013

Kavganın asıl sebebi... Hükümet yetkilileri, "2004 Ağustos MGK'sı yok hükmündeydi, uygulamadık" deseler de ortaya çıkardığımız belgeler, kararların zamanla hayata geçirildiğini gösteriyor. Fethullah Gülen'in yaptığı açıklamalar da bu yönde.

Taraf 'ın belgeleri ortaya çıkarmasıyla birlikte, iktidar ve iktidara yakın kalemler, "TCK ve TMK'da düzenleme yapıp, Gülen'i yargılanmaktan biz kurtardık" demeye başladılar.

Peki bu iddia ne kadar doğru?

Gelin biraz geriye, 2005 yılı ve sonrasına gidelim. Cemaat-iktidar kavgasının bugünlere nasıl geldiğini görelim. Hükümet 2005 yılında, Terörle Mücadele Kanunu'nda bir dizi değişiklik yapmak istedi. O günlerde, Nuh Mete Yüksel, tek kişilik terör örgütü kurmak suçundan Fethullah Gülen hakkında dava açmıştı. Yargılama Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam ediyordu.

İşte bu davayı etkilemek için birileri düğmeye basmış, 2005 Eylül ayında tıpkı bugünlerdeki "dersane taslağında" olduğu gibi birden bire ortaya bir taslak çıkmıştı. Adalet Bakanlığı, Genelkurmay, Jandarma, Milli İstihbarat Teşkilatı ve Emniyet yetkililerinin katkısıyla TMK taslağı hazırlamıştı.

Taslakta TMK'ya eklenecek maddeler arasında "silahsız terör örgütü" ibaresi vardı. Dönemin Adalet Bakanı Cemil Çiçek, taslağı Meclis'e sevk ederken kıyamet kopmuştu.

TASLAK MANŞETTEN VERİLDİ

Zaman gazetesi, tıpkı bugünlerde olduğu gibi taslağı yayımlayıp, günlerce manşetten hükümeti eleştirdi. Bu tanımın Meclis'ten geçmesi, Gülen'in mahkûm olması anlamına geliyordu. Birileri taslağa bu metni koyarak, cemaate ve Gülen'e "terör örgütü" damgasını vurmak istiyordu. Bakan Çiçek de bu oyunda yer almıştı.

Kamuoyunda tepkilerin artması üzerine, Başbakan Erdoğan devreye girdi. AK Parti'li hukukçular komisyon kurup, bir aylık çalışma yaptı. Taslağa partiden de sert eleştiriler geldi. Taslağın bu haliyle çıkması, geriye gidiş anlamı taşıyordu.

Tepkiler artınca Cemil Çiçek, 13 Eylül 2005'te bir gazeteye demeç vererek, "taslağın taslağı" açıklaması yapmak zorunda kalmıştı. Çiçek, kendi taslağına sahip çıkamamıştı.

Aynı günlerde Bakan Çiçek, kapalı toplantılar yaptı. Bu toplantıların birinde AK Parti Ankara Milletvekili Ersönmez Yarbay, özgürlükleri sınırlandırdığı gerekçesiyle tasarının geri çekilmesini istedi. Yarbay'a cevap veren Adalet Bakanı Cemil Çiçek ise, "Biz bu tasarıyı isteyerek getirmedik. Türkiye'de istenmeyen olaylar oluyor. Kurumların terörle mücadele için istekleri var ve yeni düzenlemelere ihtiyaç duyuluyor" dedi.

Tekrar 2005 yılına dönersek, tepkilerin artmasıyla hükümet, taslakta değişiklik yapıp, konuyu Meclis'e götürdü. Komisyon sürecinde de tartışmalar bitmedi. Kamuoyunun siyasetçiler üzerindeki baskısı yasanın çıkış sürecinde belirleyici oldu. Taslakta değişiklik yapılıp, geri adıM atıldı ve "silahsız terör örgütü" tanımı yerine "cebren siddet" ifadesi kondu.

CAN SIMIDI OLDU

Ve o gün cemaatin tepkisiyle değiştirilen bu yeni tanım, AK Parti'nin kapatılma davasında partinin can simidi oldu. "cebren şiddete" bulaşmadığı gerekçesiyle, parti kapatılmaktan kurtuldu. Cemaat, "birilerinin" AK Parti eliyle yapacağı oyunu yıllar önce bozmuş, hem liderini hem de AK Parti ve Başbakanı yıllar sonra kurtarmıştı.

Bu süreçte dikkat çeken başka bir durum da TMK'nın 6. Maddesiyle ilgiliydi. CHP lideri Deniz Baykal bu düzenleme ile Abdullah Öcalan'a af çıkarılacağını iddia etti. Ortaya ilginç bir durum çıkınca, Ankara sessizliğe büründü. Madde sahipsiz kaldı, herkes suçu birbirine attı.

Eğer o gün Cemaat taslağa tepki koymasaydı, Gülen, silahsız terör örgütü kapsamında, ceza alacak, terör örgütü lideri olacaktı.

Cemil Çiçek, cemaat arasındaki kavga 2012 yılına kadar sürdü. Cemaat Çiçek'le gerilimli yıllarca yaşadı. Çiçek'in, Meclis Başkanı sıfatıyla yeni Anayasa yapımı sürecine başkanlık etmesiyle, barış sağlandı.

Gelelim yok hükmünde denen MGK kararından sonra Türkiye'de yaşanan diğer olaylara.

MGK'nın "Gülen Cemaati'ne" ilişkin karar alması güvenlik birimlerini de etkiledi. Özellikle TSK ve MİT, imzalanan bu metne dayanarak "Nurculuk ve Gülen Cemaati" hakkındaki çalışmalarını yoğunlaştırdı. MGK kararında belirtilen "psikolojik harekât unsurlarına dikkat edilerek" vurgusu çerçevesinde, cemaate yönelik psikolojik harp başladı.

ISMAİLAĞA'YA OPERASYON

MGK'nın talimatı doğrultusunda, Erzincan'da MİT ve Jandarma tarafından cemaate yönelik çalışma başlatıldı. Gülen Cemaati'nin yanı sıra İsmailağa Cemaati de 2004 MGK'sında imzalanan İrtica metniyle operasyona tabi tutuldu. "Cemaatin evlerine silah koyma" gibi psikolojik harp unsurlarının ve planlarının yapıldığı harekât başlatıldı.

Albay Dursun Çiçek, hem İnternet Andıcı belgesinde hem de "İrticayla Mücadele Eylem Planı"nda Gülen'e yönelik uygulanacak psikolojik harp yöntemleri üzerine çalıştı. Konuyla ilgili ekip oluşturdu. Hazırlanan plan bütün alt birliklere gönderildi. Sonrasında yaşananları biliyorsunuz. Çiçek, tüm çalışmaları, o metne dayanarak yaptıklarını söyledi.

Birileri bugünlerde attıkları imzaya sahip çıkamasalar da halen devam eden fişlemeler MGK'daki o emre dayanıyor. MGK kararına dayanarak yapılan en büyük skandal ise cemaatin, "Kırmızı Klasör'e" girmesi oldu. Milli İstihbarat Teşkilatı, Başbakan Erdoğan'ın iki kez üst üste atadığı Emre Taner döneminde, MGK kararı doğrultusunda cemaat üzerine yoğunlaştı. MGK kararlarında yer alan cemaate yakın isimler tespit edildi. MİT, bu fişlemeleri Ankara'da "kırmızı klasör" olarak anılan bir dosyaya koydu. Hakan Fidan da benzer bir çalışma yaptı. Dün Taraf'ta yayımladığımız belgeler de bu çalışmalardandı.

KÜÇÜKŞAHİN VE ÇETİN YAZDI

Dosya'da cemaate yakın, Cemaat'in okullarından mezun olup bürokrasiye girmiş yüzlerce isim yer aldı. Bu klasörü Hürriyet'ten Şükrü Küçükşahin ve Vatan'dan Bilal Çetin köşesine taşıdı. Vatan yazarı Bilal Çetin, 14 Şubat 2011 tarihli yazısında MİT Krizi öncesi Başbakan Erdoğan'a cemaat örgütlenmesi ile ilgili bir dosya sunulduğunu, önümüzdeki günlerde büyük bir atama dalgasının olacağını, Hâkimler ve Savcılar Kararnamesi'nin dışında İçişleri'nde de büyük atama ve görevden almalar olacağını iddia etti.

Hürriyet yazarı Şükrü Küçükşahin de Hakan Fidan'ın göreve başladığında kendisini ziyaret eden önemli bir isimle yaşadığı diyalogu aktardı. "Gülen cemaati devlette örgütleniyor' Hakan Fidan'ın cevabı açık ve net oluyor: 'Paralel bir örgütlenmeye devlet içinde izin vermemek ana görevimiz."

İşte Hakan Fidan'ın Oslo'yla ilgili mahkemeye çağrılma süreci de bu fişleme dosyalarının yapıldığı günlere denk geldi. Bugün yaşanan dershane tartışması nın geçmişi aslında çok derin olaylara dayanıyor.

Gelelim Kırmızı Kitabın Erdoğan hükümetine imzalatılma hikayesine. Bir dönem Özel Harp Dairesi'nde görev alan Emekli Tuğgeneral Adnan Tanrıverdi, belgenin provakatif hareketlerle hükümete imzalattırıldığını söyledi. Tanrıverdi'nin iddiasına göre, TMK'da düzenleme yapmak isteyen asker, 2005'te Diyarbakır'da olaylar çıkarttı. 2005 Nevruzu'nda Mersin'de provokasyon amaçlı bayrak yakıldı. Bu olayların ardından Milli Güvenlik Siyaset Belgesi, MGK'ya getirildi. 24 Ekim 2005 tarihinde de onaylanıp, Bakanlar Kurulu'na gönderildi. Ardından da Şemdinli olayları patlak verdi.

Tanrıverdi'nin açıklamalarıyla, hükümete TMK taslağını kimlerin dayattığı aslında net olarak görünüyor. Tepkiler artınca TMK'dan vazgeçilmişti. Bugün cemaatin dershaneler konusunda bu kadar eleştiri getirmesinin nedeni de bu. Birileri yine hükümet eliyle bir operasyon yapıyor ve cemaat bunun devamının geleceğini düşünüyor.

TMK taslağında olduğu gibi hükümet yine "ne var bunda, ne olacak ki, gerçekten çok mu önemli bu?" diyor. Ancak TMK düzenlemesinde de benzer konuşmalar yapılmasına rağmen, daha sonra ortaya çıkan darbe belgeleri, perde arkasında kimlerin olduğunu gösterdi. 2004'deki "MGK kararlarını uygulamaya koymadık" diyenler, öncelikle 2005-2006 yıllarında TMK tasarısını seyrine bakarlarsa, gerçeğin ip ucunu yakalayabilirler. Bugünlerdeki dershane tasarısı süreci de o günlere çok benziyor. O gün toplumun tepkisine kulak veren Erdoğan, bu kez neden kulak tıkıyor anlamak güç.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Spor olsun diye mi fişledin

"Türkiye'deki Nurcular ve Fethullah Gülen Grubu"na yönelik psikolojik harp dâhil, devletin bütün imkânlarını kullanarak yok etme muhtevalı 2004 MGK belgesini haber yapmak, Başbakan Tayyip Erdoğan'a göre "devletin mahremini açıklamak" ve "vatan hainliği". Başta şunu söyleyeyim; o belgeler devletin mahremi olduğu için değil, Tayyip Erdoğan'ın mahremi olduğu için bu denli öfkeli. Yargıya emir vermesinin, kimyasının bozulmasının nedeni de bu.

Başbakan'ın, işine gelen çok daha gizli belgeleri yayınladığımda hiç de öyle devlet mahremi gibi kaygıları yoktu. Aksine, güdümündeki gazetelerde çarşaf çarşaf kullandırıyordu o belgeleri. Erdoğan'ın topluma ve muhafazakâr camiaya karşı işlediği günahlar deşifre oluyor. Devletin mahremine bir şey olduğu yok. 2013 Türkiye'sinde kurban bağışladı diye fişlenenler olduğunun deşifre olması devletin mahreminin değil, devletin ayıplarının ve suçlarının ifşasıdır. Yıllarca Erbakan'ı dik duramamakla eleştirip, hareketini bu eksen üzerine oturtan, Erbakan'ın 28 Şubat MGK'sında attığı imzaları eleştiren Erdoğan, askerlerin en zayıf MGK'sında bile direnememiş. Ortaya çıkan bu... Zayıf diyorum çünkü, Ayışığı, Sarıkız, Eldiven gibi birkaç darbe planının kilit ismi Orgeneral Şener Eruygur, 2004 Yılı Yüksek Askerî Şûrası'nda 5 Ağustos'ta emekliye sevkedildi. 25 Ağustos'taki MGK'da vardı ama odasını bile toplamış hâlde sembolik olarak oradaydı. Orgeneral Aytaç Yalman da aynı şekilde emekliye sevkedilmişti. Çetin Doğan ise bir yıl önce zaten emekli edilmişti.

Tek başına iktidar olan, Anayasa'yı değiştirecek çoğunluğa sahip Erdoğan, karşısında emekli durumdaki Eruygur'a direnmeden, Gülen'i Bitirme Planı'na imza atmış. Düşünüyorum da Erbakan gibi koalisyon hükümeti, zar zor bulunmuş Meclis çoğunluğu ve karşısında Karadayı, Çevik Bir gibi komutanlar olsa Başbakan neler imzalarmış neler. Beni asıl rahatsız eden şey ise pişkinlik. Kamuoyunun önüne çıkıp "o zaman iktidardık ama muktedir değildik, askerler güçlüydüler ve çok bastırdılar, direnemedik, imzaladım ama özür dilerim" diyebilirdi. Onun yerine, "devletin mahremi" diye ayıbını örtmeye çalışıp, üzerimize TMK ve TCK'nın hükümlerini salıyorlar. Uygulamadık dediğiniz planın 2013'te bile yürürlükte olduğunu, Süleymanefendi mensuplarının, Nur cemaatlerinin, Nakşibendî tarikatlarının fişlendiğini belgeleriyle ortaya koyuyorum. Parti sözcünüz Hüseyin Çelik, "O fişler MİT'in dışına çıkmadı" diyor. Soruyorum şimdi sizlere; Spor olsun diye mi fişlediniz? MİT'in personeli gidip bir kaymakamın kurbanını nereye bağışladığını niye araştırır? Meraktan mı? MİT'in saha elemanlarına bu görev verilmezse böylesi fişler de ortaya çıkmaz. Sahi benim, Ahmet Altan'ın, Mehmet Altan'ın ve pek çok Taraf yöneticisinin telefonlarını casusluk kapsamına sokup uyduruk yabancı isimlerle dinleyen, beni fiziki takibe alan MİT personelleri bunları meraktan mı yaptı? Yoksa Tayyip Bey mi emir verdi? İşin ucunun gelip size dayanacağından korktuğunuz için mi dinleyen ve izleyen MİT personelinin yargılanmasına izin vermediniz? Madem adil biri olduğunuzu söylüyorsunuz, talimatı siz vermediyseniz, bırakın yargılama yapılıp akla kara ortaya çıksın. Ama gerçeğin ortaya çıkmasını istemiyorsunuz. Çünkü; tıpkı 2004 MGK kararlarının ortaya çıkmasını istemediğiniz gibi. Fotoğrafınızı Menderes'in, Özal'ın yanına koyarak, onların seviyesine çıkamazsınız. İkisi de millet için canını verdi. Siz, koltuğum az sarsılabilir diye Türkiye'nin demokratikleşmesi için canla başla çalışan kesimleri, askerlerle, MİT ile bir olup sırtından hançerlediniz. "Vatana ihanet"ten bahsediyorsunuz, bir ihanet varsa burada. Erbakan'a da yaptınız aynısını, Cemaat'e de yapıyorsunuz.

Beni vatan hainliğiyle suçlayıp, oyuncağa çevirdiğiniz devletin mekanizmalarıyla linç edebilirsin belki ama o imzayı attığınız, dindarları fişlediğiniz, MİT eliyle yasadışı dinlemeler yaptırdığınız gerçeğini değiştirmeyecek bunların hiçbiri.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Daha inandırıcı yalanlar yazdırın

Mehmet Baransu 11.12.2013

Daha inandırıcı yalanlar yazdırın Milli Güvenlik Kurulu'nun (MGK) 2004 tarihli kararları ve Milli İstihbarat Teşkilatı'nın (MİT) 2013'e kadar yaptığı fişlemelerle ilgili haberlerimiz nedeniyle hukuken ve siyaseten zor durumda kalan birileri bugünlerde durumdan vazife çıkarmışa benziyor.

"Durumdan vazife çıkarmak" dedim, çünkü Sabah gazetesinin biraz da utanarak, sıkılarak dün manşetinin altında gizlemeye çalıştığı "yalan haber" tam da böyle bir durumu özetliyor.

Taraf, MİT'in 2012-2013 yıllarına ait fişleme belgelerini yayımladığında AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Hüseyin Çelik, kameralar karşısında bu belgeleri doğrulamış ancak fişlemelerin hiçbir kurumla paylaşılmadığını idida etmişti. Çelik, Hakan Fidan dahil görüştüğü üst düzey MİT yetkililerinin de bu belgeleri kabul ettiğini ancak "eski geleneğin kurum içinde maalesef devam ettiğini" aynı basın toplantısında söyledi.

YAYIMLANMIŞ VE ESKİ

Ortada bu kadar itiraf varken, Sabah, 28 Şubat alışkanlığını hatırlayıp dün "durumdan vazife çıkardı." MİT'in Basın ve Halkla İlişkiler görevini gönüllü olarak yürüten gazeteye ve elemanına yazdırılan haberin başlığı "Taraf 'ın yayımladığı MİT belgeleri sahte" idi. Habere bir de "yeni" diye bir belge eklemişlerdi. Üstelik, "orijinal" belge diye bir de üst başlık atmışlardı. Bu "orijinal" dedikleri belgenin yanına da Taraf 'ın önceki gün yayımladığı fişleme belgelerini koyup, şöyle yazmışlar: "MİT'in orijinal belgeleriyle, Taraf 'ın belgeleri arasında büyük farklılıklar görülüyor. Belgelerde tahrifat yapılmış."

Gazete, "orijinal" adı altında habere eklediği belgeyle, Taraf 'ın yayımladığı belgeler arasındaki farkı okura gösterip, dokümanlarda tahrifat yapıldığı izlenimi vermeye çalışmış. Peki bu iddia ne kadar doğru? Daha doğrusu "yeni, orijinal" diye sunulan belge ne kadar orijinal? Ya da bu belgeyle Taraf 'ın yayımladığı fişleme belgeleri aynı mı? Gazetenin okularına "yeni" diye sunduğu belge aylar önce Taraf 'ta iki kez, Radikal gazetesinde ve birçok internet sitesinde yayınlanan eski bir belge. Kamuoyu, "alicengiz oyunuyla" yeni diye sunulan bu belgeyi MİT'in peşime adam takmasıyla ilgili haberlerden hatırlıyor. Kısacası "yeni" denen belge, beni takip eden MİT'çilerin yargılanması için izin vermesi talebiyle Başbakan Erdoğan'a iletilen, soruşturma dosyasındaki belgeden başkası değil. Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı, iki yıl önce yakalattığım iki MİT'çiyi yargılamak için Başbakanlık'tan izin istemişti. Başbakanlık da MİT Müsteşarı Hakan Fidan'dan konuyla ilgili bilgi talep etmişti. Hakan Fidan imzalı MİT belgesinde ise Başbakan'dan beni takip eden MİT'çilerin yargılanması için izin vermemesi talep edilmişti. Başbakan da 7 Mayıs 2013 tarihinde o kişilerin yargılanmasına izin vermediğini bildirmişti. İşte Sabah'ın dün yayımladığı belge bu. Belgeye dikkatli bakıldığında Başbakan Erdoğan'ın imzası, tarih, "Soruşturma izni verilmemiştir" ibaresi, MİT Müsteşarı "Dr. Hakan Fidan" ibareleri açıkça görünüyor. Yani aylar önce Taraf 'ın, Radikal 'in kamuoyuna yansıttığı, birçok internet sitesinde bulunan belgeyi Sabah, "yeni" diye okurlarına sunmuş.

MANİPÜLASYON YAPMAYA ÇALIŞMIŞ

MİT'in yayın organı hâline gelen Sabah, işte bu dokümanı fişleme belgelerinin yanına koyarak, "orijinal" belgenin bu olduğunu, Taraf'ın ise bunu tahrip edip değiştirdiğini kanıtlamaya çalışarak manipülasyon yapmış.

Taraf 'ın yayımladığı belgelerle, Sabah'ın yayımladığı belge birbirinden tamamen farklı iki ayrı konuya dair. 28 Şubat'ta kendi yazarları Mehmet Ali Birand ve Cengiz Çandar'ı, Andıç belgesine ekleyenlerin sözcülüğünü yapan gazete, iki farklı belgeyle yine bir "operasyona" imza atmaya çalışmış. Sabah, yalanları ortaya çıkmasın diye "yeni, orijinal" dediği belgenin bir bölümünü yayımlamış. Biz de onlara bir iyilik yapıp, daha önce Taraf 'ta yayımladığımız o takibe izin verilmeyen belgenin son sayfasının tamamını yayımlıyoruz.

Belgelerle ilgili manipülasyon yapan gazete, bunun ortaya çıkma ihtimaline karşı da başka yalanlara başvurmuş. Örneğin MİT'in mahkemelere değişik konularda gönderdiği resmî yazılarla, fişleme belgelerindeki imza, bölüm tekniklerinin aynı olmadığını, bunun da fişleme belgelerinin sahteliğini kanıtladığını iddia etmiş.

ARZ NOTUNA BAKSINLAR

Kendilerine Başbakanlık'a sunulan arz notuna daha dikkatli bakmalarını tavsiye ederim. Altında Müsteşar Yardımcısı da dahil beş kişininin imzasının bulunduğu arz notunda, "fişleme belgelerinin güvenlik gerekçesiyle şifahi olarak verileceği, yapılan iş kanunsuz olduğu için, evrak güvenliğinin sağlanması, medyanın ya da başka kişilerin elllerine geçmesi durumunda değişik komplikasyonlara neden olacağı" açık açık belirtilmiş. MİT, fişleme belgelerinin resmî arz notlarının altına saklandığını, zaman zaman telefonla istenen fişleme notlarının Başbakanlık'a iletildiğini, zaman zaman da notların elden verildiğini zaten itiraf ediyor.

Bir başka iddiaları da şu: "MİT'te uzun süre görev yapmış yetkililere göre, MİT belgelerindeki yazı karakteri ve yazı dili Taraf 'ın yayımladığı belgelerden farklı."

RESMÎ DİL OLMAZ

Sabah'ın MİT'te uzun süre görev yapmış bir yetkilisini tanıyorum. Kulağına küpe olması için ona şu hatırlatmayı yapayım. "Yeni, orijinal" diye sunduğunuz belgenin yazı karakterine baksaydınız, fişleme belgelerinde de aynı karakteri görürdünüz. Yazı diline gelince, hiçbir fişleme notunda resmî yazı dili kullanılmaz. MİT'te uzun süre görev yapan arkadaşın yazdığı resmî yazılar ve fişleme belgeleri "bavulum"da. Yıllar önce yaptığı bu fişlemelerde de yazı dilleri birbirine benzemiyor.

Sabahçı'ların kulağına küpe olması için de şunu söyleyeyim. Dursun Çiçek de savcılığa verdiği ifadesinde, İrticayla Mücadele Eylem Planı'nın sahte olduğunu vurgulamak için şu savunmayı yapmıştı: "Belgede kara, gri, beyaz propaganda ibaresi var. TSK'da bu tür terimler kullanılmaz. Bu da belgenin sahte olduğunu gösterir."

Sonra ne mi oldu? 1967 yılı dahil 2009 yılına kadar TSK'da okutulan kitaplar, resmî planlar ortaya çıktı ve bu ibarelerin kullanıldığı anlaşıldı. Çiçek daha sonra ne mi yaptı? Bu ibarelerin varlığını kabul etti ve savunmasını başka iddialar üzerine bina etmeye çalıştı. Yani anlayacağınız, "Belge sahte, karakter, dil farklı" yalanlarına alışığız. Manipülasyon yapıyorsunuz, bari, avukatım ve bende bulunan, beni takip edenlerin yargılanmasına izin verilmediğine ilişkin belgeyi, "işte yeni, orijinal fişleme belgesi" diye kullanmayın. Yalanlarınızla komik duruma düşüyorsunuz. Unutmadan, bundan sonra MİT'ten fişleme belgeleri sahte diye haber amaçlı yazı gelirse, önce Hüseyin Çelik'i arayın. O size gerekli bilgiyi verir.

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Fişleme alçaklıksa gereğini yapın

Mehmet Baransu 16.12.2013

"Türkiye'de Nurculuk ve Fethullah Gülen Grubu'nu Bitirme Kararı"na 2004 Ağustos MGK'sında imza atan hükümet, kamuoyundan gelen tepkiler üzerine savunma stratejisini yok hükmü üzerine kurdu. 2013 yılındaki fişleme belgeleriyle ilgili ise daha gerçekçi cevaplar vermek zorunda kaldı.

Hükümet Sözcüsü Bülent Arınç, "Fişleme alçaklıktır ama biz bu belgeleri hayata geçirmedik" dedi. AK Parti Sözcüsü Hüseyin Çelik ise, "Hakan Fidan'la ilgisi yok, alt seviyenin işi" demek zorunda kaldı.

İşlenen suç bu kadar aleniyken, birileri güvenlik sistematiği adı altında "rutin dışına çıkmışken", ülkeyi yöneten Başbakan Erdoğan ve ilgili kurum yöneticisi Hakan Fidan'a düşen bir sorumluluk var. Dana hissesine girdi diye bu ülkenin bir bürokratı fişlenmiş ve devletin kaydına girmiş. Bu bürokratın ve fişlenen diğer onlarca bürokratın hakları ne olacak? Bu bürokratları yasadışı kayıt altına alanlarla ilgili nasıl bir idari/adli işlem yapılacak? Taraf'ta geçen hafta yayımladığımız beş üst düzey MİT yöneticisinin imzasını taşıyan "Arz Belgesi" bugüne kadar MİT-Başbakanlık arasındaki "kayıt altında" olan ve devlet geleneğine uygun ilişkiyi rutin dışına çıkartan bir belgeydi. O belgede MİT özetle şu suçu işlediğini itiraf etmişti; "Kişilerle ilgili bizden bilgi istiyorsunuz, fakat Gül'ün Başbakanlığı döneminde yayınlanan genelge nedeniyle kişiler hakkında sadece yasal- adli- somut bilgileri verebiliyoruz. İstediğiniz yasal alan dışındaki bilgileri resmi yollardan iletiyoruz ama bu ilerde başımızı derde sokabilir. O yüzden biz resmi olarak kişilerle ilgili 'müspet' raporu verelim, sonra temsilcimiz aracılığıyla şifahi ya da imzasız biçimde bir kağıtla ideolojik-siyasi yakınlık bilgilerini gönderelim."

Evet, Arz Belgesi'nin özeti aynen böyleydi. Yani MİT- Başbakanlık ilişkisi rutin dışına çıkmıştı. Tıpkı Susurluk'ta olduğu gibi devlet rutin dışına çıkmayı alışkanlık hâline getirmişti. Şimdi sorulması gereken soru şu; Bu yasadışı işlemin hesabını kim verecek? Devlet bunun hesabını soracak mı? Yargı bu konuda bir süreç başlatacak mı? Mağdurlar şikâyet edecek mi? Özetle devleti 2013'te "rutin dışına" çıkaran bu "alçaklık" gerçekten temizlenecek mi? Yoksa "bir Hakan'la her şey değişmiyor" diyen ve suçu aşağıdaki kişilere yıkan Hüseyin Çelik yaklaşımı ile alttakilere mi fatura kesilecek? Belgelerde sorumlular o kadar net ki. Fişleme "talep sahibi" Başbakanlık ve Başbakanlık Müsteşarlığı. Uygulama emrini veren Hakan Fidan. Fişleme anayasal suç. Ama Erdoğan soruşturmalara izin vermeme yetkisiyle bu anayasal suçu işlemeleri için MİT personelinin önünü açıyor.

2013 belgelerini hükümet kabul ettiğine göre, bu suçu işleyenlerin tamamı için adli ve idari soruşturma başlatılması için hem talimat hem de suç duyurusu yapılmalıdır. Bunu yapmamaları, suçun kendi emirleriyle işlendiğinin kanıtıdır. Eski Türkiye'de fişleme ve yasadışı işleri TSK yapar, askerî yargı zırhı olduğu için de kimse hesabını soramazdı. Şimdi yeni güç merkezi olarak bu işi MİT yapıyor ve Başbakan'ın soruşturma izni vermeme garantisiyle kimse hesap soramıyor.

Taraf olarak yeni MİT Kanunu'nu deşifre etmeseydik, bu yasa Meclis'e gelseydi, tam bir Muhaberat Devleti kurulmuş olacaktı. Şimdi Erdoğan korumasıyla Yarı Muhaberat Devleti'nde yaşıyoruz.

Milli Eğitim'e atanacak birini ilgili bakana bırakmak yerine MİT'e soran Erdoğan, ana politikalarda da aynı şeyi uyguluyor. Dış politikayı, Dışişleri kadrosuyla değil MİT'le; Eğitim politikasını MEB'le değil MİT'le, ihale verilecek kişileri Maliye'yle değil MİT'le görüşüyor. Tıpkı Esad gibi... Benzeri çok görülen Tek Adam Rejimi'nin İstihbarat Devleti'nde yaşıyoruz. Değerimiz fişlerimizde yazılan kadar.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aman "bizim çocuklar vatan haini" olmasın

Mehmet Baransu 23.12.2013

Aman "bizim çocuklar vatan haini" olmasın Gülen Cemaati'ne yaptırım uygulanmasına ilişkin 2004 tarihli MGK kararlarını yayımladığı için Taraf 'ı "vatana ihanet"le suçlayan Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın, kendisine yakın gazetelere servis ettiği gizli belgeler için "vatan hainliği" önlemi aldığı ortaya çıktı. Taraf'ın belgelerine karşı hükümete yakın gazetelerde kullanılacak belgelerin gizliliği, yayımlanmalarından bir gün önce Başbakan'ın imzasıyla ve jet hızıyla kaldırılmış. Akabinde de belgeler gazete manşetlerinde yeralmaya başlamış. Böylece hükümete yakın Star, Yenişafak, Sabah ve Akit gazeteleri "vatan haini" olmaktan kurtarılmış.

GÜVENLİK İŞLERİ TALEP ETTİ

Belgelerin hükümete yakın gazetelere gönderilmesinden evvel, 2 Aralık'ta, Başbakanlık Güvenlik İşleri Genel Müdürlüğü tarafından Müsteşarlık Makamı'na "Bazı belgelerin gizlilik derecelerinin kaldırılması" başlıklı bir yazı yazılmış. Yazıyı, Müsteşar Yardımcısı Özer Kontoğlu onaylayarak Başbakan'a sunmuş. Başbakan'ın "olur" imzasıyla yedi adet belgenin gizliliği kaldırılmış.

İkinci yazı ise aynı yöntemle dokuz belge için yazılmış. Bu kez Müsteşar Efgan Ala imzasıyla, Başbakan Erdoğan'ın oluruna sunulmuş. Erdoğan'ın olur imzasıyla dokuz belgenin daha gizliliği kaldırılmış.

ABDÜLKADİR SELVİ İMZASIYLA...

2 Aralık'ta gizliliği kalkan belgeler, 3 Aralık günü hükümete yakın gazetelere gönderilmiş ve bu belgelerin yaklaşık beş tanesi Yeni Şafak'ta Abdülkadir Selvi imzasıyla yayımlanmış. Gizliliği kalkan farklı belgeler aynı günlerde Sabah ve Akit gazeteleri ile internet sitelerinde de haber olmuş. Başbakan'ın kendine yakın gazete ve gazetecilerin "vatan haini" olmaması için gizliliğini kaldırdığı öteki belgeler ise 6 Aralık'ta Star ve Akşam gazetesinde haber olarak yayımlanmış.

PROSEDÜRE AYKIRI

Belgelerin gizliliğinin kaldırılmasıyla ilgili güvenlik prosedürüne göre, önce genelge ve yazılara dayanak teşkil eden ana belgelerin gizliliğinin kaldırılması gerekiyor. Yani irticayla ilgili belgelerin gizliliğinin kaldırılması için önce ilgili MGK kararları'nın gizliliğinin kaldırılması şart. Ancak, Hükümet gizliliğini kaldırdığı belgelere dayanak teşkil eden 28 Şubat MGK'sı, Ecevit dönemi MGK'sı ve 2004 Ağustos MGK'sının gizliliğini kaldırmadı. Gizli belgelerle ilgili güvenlik prosedürüne aykırı olarak ana belge görülmeden doğru yorumlanamayacak ve hükümetin sunduğu şekilde yayınlanabilecek alt belgelerin gizliliğinin kaldırılmasıyla yetinildi. Bu şekilde konunun MGK kararlarına bakan kısmı üzerindeki gizlilik kararlarının devamı sağlanarak :

"MGK belgelerini kamuoyundan saklamak" ve "MGK kararlarının gizliliği iddiası ile açılacak davanın sonuçsuz kalmasının önüne geçilmek" istendi.

HUKUKÇULARA GÖRE SUÇ

Belgelerin gizliliğinin Erdoğan'ın imzasıyla alelacele kaldırılması konusunda bazı hukukçularla görüştüm. Hepsinin ortak görüşü şu: "28 Şubat ve AKP dönemine ait bazı genelge, talimat, yazı ve olurların 'gizli' gizlilik derecelerinin Başbakanlık oluru ile kaldırılması Bakanlar Kurulu'nun 1964 tarihinde çıkardığı Gizli Evraklara Uygulanacak Esaslara aykırılık teşkil etmekte. Normalde bu belgelerin varlığına kaynaklık teşkil eden MGK kararları ve bu kararlara istinaden çıkarılan Bakanlar Kurulu kararlarının öncelikle gizlilik derecelerinin kaldırılması gerekmekte. Acaba bu olur alınmadan evvel ilgili MGK kararlarının gizliliği kaldırıldı mı? Ayrıca, belgelerin gizlilik derecelerinin kaldırılmasından sonra daha önce yazıların gönderilmiş olduğu ilgili bakanlık, kurum ve kuruluşlara da bildirilmesi gerekir. İlgili kurumlara bu yazı gönderildi mi? Başbakanlığın bu işleminin bazı kişi ve kurumları korumaya, diğerlerini suçlamaya hizmet edecek şekilde bir planlama içermesi nedeni ile esitlik ilkesi ile bağdaşmadığı ve ayrımcılık olduğu da ayrı bir konu ve suç."

BAŞBAKAN'A SORUYORUM

Şimdi buradan Sayın Başbakan'a şu soruyu sormak istiyorum. 2004 tarihli, Fethullah Gülen Cemaati'ni bitirme amacıyla hazırlanan MGK kararlarına imza atmıştınız. Bu belgeyi yayımladığım için savcı ve mahkemelere baskı yaparak "Bu gizli belgeleri yayımlamak suç. Bu vatan hainini tutuklayın" demiştiniz. Sizin ardınızdan Başbakan Yardımcınız Bülent Arınç da benzer sözleri sarfetmişti.

Sayın Başbakan, işinize gelen belgelerin gizliliğini kaldırıp, gazetelerinizde yayınlatıyorsunuz. Bu bir paralel devlet uygulaması değil mi? Halka karşı işlediğiniz suçu bazı belgelerin gizliliğini kaldırarak psikolojik harekat yaparak örtmeye mi çalışıyorsunuz?

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Değer miydi bu kadar alçaklığa

Mehmet Baransu 30.12.2013

Yüzyılın yolsuzluk soruşturmasında o kadar çok yalan söylediler ki...

Ayakkabı kutularının içinde paralar çıktı... Sustular. Bir bakanın evinin yatak odasından altı kasa çıktı... Sessizliğe büründüler. Bir bakan rüşvet alan oğluna; "Oğlum dikkat et, bir daha bavulla, çantayla alma, yöntemi değiştir" dedi... Ne var bunda dediler. "Rüşvet görüntülerinizi polis almış olabilir, ben polis içinden karşı ekip kuruyorum" gerçeği ortaya çıktı... "Ama paralel devlete karşı bakan ekip kurabilir" yüzkaralığını yazdılar. Yasal ses kayıtlarında "Çantaya 500 bin dolar koy, kuryeyle yolla" rezilliği ortaya saçıldı... Üstüne üstlük polis, yolda kuryeyi durdurup çantasını açtı, paraların video ve fotoğraf görüntüsünü kaydetti... Hep bir ağızdan; "Çantada rüşvet parası olduğunu nereden biliyorsunuz? Ya boşsa" dediler. Millet bu cevaba gülünce bu kez "Neden suçüstü yapılmadı", "Çanta bakanların ofisine bırakılmış da ne olmuş" dizelerini sıraladılar... Halk Bankası Genel Müdürü'nün evinde, ayakkabı kutularına saklanan 4 milyon 500 bin dolar para çıktı... Tam dört gün sustular. Nedense dört gün sonra akıllarına "Para imam- hatibe, yurtdışındaki bir okula gidecekti" yalanı geldi... Dört gün neden sustunuz, bu yalanı ilk gün neden söylemediniz soruları karşısında başlarını eğip, ustalarına döndüler. Oradan gelecek cevaba baktılar.

Usta da, kalfa da, çırak da cevap veremedi.

Çaresizlik içinde, Cemaat, paralel devlet, dış mihrak deyip durdular.

Ve sonra akıllarına geldi...

"Tanırım iyi çocuktur, bir de saf ki sormayın, imam- hatip paralarını ayakkabı kutusuna koyacak kadar saf" diyerek...

Milletin aklıyla alay etmeye kalktılar.

Bağış toplamak için İl Milli Eğitim Müdürlüğü ile protokol yapılması gerekir, yoksa bağış toplanmaz. Kaldı ki ortada protokol yok, gerçeği karşısında dilsiz şeytan kesildiler.

Bir de ortaya şu gerçek çıkınca hepten sustular:

"Halk Bankası Genel Müdürü'nün ifadesinde bahsettiği Çorum Osmancık İmam Hatip Lisesi binası eylül ayında Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından, Milli Eğitim Bakanlığı'na 2013 yılı ek programına alınması için teklif edilmiş.

Şu an Kalkınma Bakanlığı ile resmi yazışmalar yapılmış. Görüşmeler onay aşamasına gelmiş. Bakanlığın resmi kayıtlarında da bu bilgiler mevcut.

Çorum İl Özel İdaresi resmi İnternet sitesinde 18 Aralık 2013 tarihinde Osmancık İmam Hatip Lisesi Pansiyonu ihalesi için 2013-189059 kamu ihale kurumu kayıt numarası ile ihaleye çıkılmış."

Bu gerçek karşısında rüşvete, yolsuzluğa nasıl bir kılıf bulmaya çalışırlar, doğrusu merak içindeyim.

O kadar çok yalan söylediler ki...

Gözlerimizin içine baka baka yalanlarını sıraladılar.

Cemaat, paralel devlet dediler...

Yeni Şafak gazetesinin üç ay önce bu yolsuzluğu manşetine çekip, MASAK ve Maliye Bakanlığı'nın suç duyurusu üzerine konunun, savcılığa intikal ettiği ortaya çıkınca...

Katıldıkları televizyon programından kaçtılar...

Kısacası...

Çaldınız mı, çalmadınız mı...

Rüşvet aldınız mı, almadınız mı... sorularına cevap vermemek için kıvranıp durdular...

Kılıktan kılığa girdiler...

Yedikleri yetim hakkı, çaldıkları para, aldıkları rüşvetler ortaya çıkmasın diye utanmadan bir de ellerini Allah'a kaldırıp dua seansları düzenlediler.

Utanmadan milletin yüzüne baktılar ama Allah'a nasıl baktılar doğrusu hayretler içerisindeyim.

Dini de Müslümanlığı da başlarındaki örtüyü de kısacası tüm kutsalları da yalanlarıyla kirlettiler.

Değer miydi bu kadar alçalmaya, alçaklığa...

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Aynalarım var, ayna satarım

Mehmet Baransu 06.01.2014

Galiba dünyanın en trajikomik çelişkisi... İnsanın şeytanlaştırdığı bir şeyi, sahip olduktan sonra kutsaması... Çünkü, lanetleme ve kutsama arasındaki makas çok büyük. Böylesi şahısların, kurumların ya da devletlerin hayatı da hep çelişkilerle dolu.

Türkiye, siyasi tarihi geçmişiyle adeta "çelişkiler cenneti"...

Başbakan Tayyip Erdoğan da son günlerde bu çelişkiler yumağına en iyi örnek.

Düşünün ki bir siyasi lider, on iki yıllık iktidarı boyunca icraatlarının büyük bir bölümü çelişkilerle dolu.

Yazımın başlığına "**Aynalarım var, ayna satarım**" metaforunu seçtim. Tıpkı son iki yılda yaptığım gibi, iktidarın icraatlarına ayna tutmaya çalışacağım.

Bir lider düşünün;

Önce yanlış dediğine sonra doğru diyor.

Önce lanetlediği şeyi sonra kendisi yapıyor. Günü geldiğinde hem de çok elzem bir şeymiş gibi **oportünist** bir yaklaşım sergiliyor.

Sistemden en çok çekenlerden olmasına rağmen, sistemi ele geçirdikten sonra (veya öyle sanıyor) kendisine yapılan zulümleri, kendisi yapmaya başlıyor. Kendisine kol kanat geren, destekleyen, dua eden insanlara yapıyor bunu. Ankaralaşıp, Sülümanlaşıyor.

Dün lanetlediği sistemi, bugün ele geçirdikten sonra kendisini sitemin yerine koyup siteme yapılan her eleştiriyi üzerine alıyor. Yani kısaca kendisini sistem zannediyor ya da devlet. Bir taraftan biz bu milletin hizmetkârlarıyız diyor, öte taraftan kendini devletin yerine koyup, dev aynasında görüyor.

Bizim dönemimizde fişleme olmayacak veya olmaz diyen Başbakan, meğerse iktidara geldiği andan itibaren (2004'ten beri) fişleme yapıyor. Hem de kendisine oy verenleri fişliyor. Herhangi bir üçüncü dünya ülkesine gitseniz ve 'bizim ülkenin idarecileri kendilerine oy veren seçmenini fişliyor' deseniz ne derler merak ediyorum?

Bu kadar da vefalı anlayacağınız.

İktidarı, halkını fişlerken (tabii yine kendisine oy verenleri) bu fişlemenin belgelerini yayınlayan gazetecileri "**vatan hainliğiyle**" suçluyor. Beri taraftan kendi kabinesinden bakanı TC vatandaşlığını, İranlı suç örgütü üyelerine 1,5 milyon dolara satıyor. Ama vatan haini, fişlemeleri ortaya çıkaran gazeteci oluyor. Pardon ama bu durumda bir yanlışlık olmalı.

Gelin küçük bir test yapalım. Aşağıdakilerden hangisi veya hangileri **vatan hainliğidir, sorusunun cevabını** bulalım.

- A) Halkını fişlemek (Özellikle de kendisine oy verenleri)
- B) Fişleyeni ortaya çıkaran gazeteci
- C) Vatandaşlığı suç örgütü üyelerine satan bakanın yaptığı
- D) TC vatandaşlığını İranlı suç örgütü üyelerine satan Bakanı koruyanlar

Cevaplar açık değil mi?

Başbakan, bir taraftan halkın yararına olan şeyler yaptığını iddia ediyor (ki ulaşım ve sağlık konusunda son derece haklı) ancak, yakın dar kadrosunun etkisiyle dershaneleri kapatma kararı alıyor. Milli eğitim sistemindeki sorunlar ve sebepler ortada dururken. Kusura bakmasın ama bu, şehrin şebeke suları bulanık, kirli veya kireçli diye evlerdeki arıtma cihazlarını yasaklamak gibi bir şey. 10 yılda altı Milli Eğitim bakanı değiştirip, eğitimi cihaz yasaklama yöntemiyle çözme uzmanlığı.

Gelelim yolsuzluk ve rüşvet operasyonuna. Bir örnekle başlayalım; "Adamın biri kör olduğundan, sürekli kendisiyle alay ediliyormuş. Bunun üzerine adam bir akıl hocasına danışmış ve hâlini arz etmiş. Akıl hocası ona, sokağa çıkmasını ve önüne çıkan herkese '**heey kör**' diye hitap etmesini öğütlemiş. Adam aldığı öğüdü aynen uygulamış ve sokağa çıkmış. Önüne çıkan kör olan olmayan herkese '**heey kör**' diye hitap etmiş. Zamanla hiç kimse onun kör gözüyle alay etmemiş. Böylece rahatlamış."

Sayın Başbakan'ın veya hükümet üyelerinin, yolsuzluk ve rüşvet operasyonundaki savunma refleksleri bana yukarıdaki hikâyeyi hatırlattı.

Herhangi bir operasyon öncesi kolluk kuvvetlerinin üstlerine haber verme zorunluluğu ise tam bir komedi. Başbakan'dan izin çıkmadan herhangi biri ya da iktidar mensubuna artık operasyon yapılamayacak.

Yani, artık hırsızlık ve rüşvet Başbakan'ın teminatı altında.

Ya da sosyal medya diliyle şöyle denebilir;

Yürütme, Başbakan'ın teminatıyla "yürütüyor".

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

Uludere, raporlar ve ses kaydı

Mehmet Baransu 13.01.2014

Uludere, raporlar ve ses kaydı Genelkurmay Başkanlığı Askerî Savcılığı, Uludere'de bombalanan 34 kişiyle ilgili yaptığı soruşturmayı önceki hafta tamamladı. Askerî savcılığın hazırladığı rapor kamuoyuyla da paylaşıldı.

Raporun özeti şuydu; "Köylüleri PKK'lı zannettik. Genelkurmay Başkanı'nın emriyle yapılan hava operasyonunda hata yaptık. Gelen istihbaratlarda grubun içinde Fehman Hüseyin olduğu söyleniyordu. Yanıldık. Sorumlu kimse olmadığı için, yargılamaya gerek yok."

16 sayfalık rapor özetle bunu diyordu. Peki, gerçekler askerî savcılığın açıkladığı gibi miydi?

Bu köşeyi takip edenler hatırlayacaktır. Uludere olayının ilk gününden itibaren, **MİT tarafından gönderilen istihbarat bilgileri**ne dikkat çekmiş ve köylülerin bu bilgi üzerine bombalandıklarını açıklamıştım. MİT'in beş ayrı raporunu da sizlerle paylaşmıştım.

Bu raporları paylaşmam Başbakan'ın hoşuna gitmemiş, yok böyle istihbarat bilgileri denerek, sivil ve askerî savcılığın yaptığı incelemede, Meclis'te kurulan komisyonda **MİT'in raporları devlet sırrı olarak hep saklanmıştı**. Çünkü **hükümet, bu raporların ortaya çıkmasıyla Uludere gerçeğinin, emrini veren 'kurulun' ortaya çıkacağını biliyordu**.

Bugün sizlerle yok denen, saklanan, yalanlanmaya çalışılan o istihbarat belgelerini ve bazı yeni bilgileri paylaşacağım. Bu belgeler kamuoyuna ilk kez yansıyor.

MİT'İN JANDARMA, EMNİYET VE TSK'YLA PAYLAŞTIĞI BİRİNCİ YAZI

27.11.2011 tarihinden MİT tarafından gönderilen yazıya göre, 26.11.2011 tarihinde oldukça güvenilir bir haber elemanından Irak'ta alınan istihbarata göre ENLEM 33,3157 ve BOYLAM 44.3922 koordinatlarından Şırnak Uludere Ortasuya mücavir Irak alanında Türkiye'ye aktarılması planlanan bir Kongre-Gel (PKK) grubunun beklediği bildirildi. MİT tarafından yazılan birinci yazıda PKK'lı grubun Uludere kırsalından Türkiye'ye geçiş yapacağı bilgisi iletilmişti. Bu tarihte bir geçiş meydana gelmediği için hava harekâtı düzenlenmedi. (Belge 1)

Ancak kısa süre sonra MİT, bu kez "Fehman Hüseyin"i yem olarak kullanmayı denedi. 21 Aralık 2011 tarihinde yeni bir istihbarat bilgisini Genelkurmay ve Emniyet'e bildirdi. Alınan istihbarata göre; Fehman Hüseyin, PKK'lı grupla hudut hattında Şırnak Uludere'ye yakın bir alanda Düğün Dağında konuşlanmış, telsiz görüşmesi yapmıştı ve kısa süre içerisinde (22 Aralık- 30 Aralık tarihleri arasında) eylem yapacaktı.

Aynı evrakta ayrıca **bu bölgede faaliyet gösteren Topal Bedran- Bedirhan kod isimli Sait Tanıt'ın da askerî birlikler ve üs noktaları hakkında bilgi topladığı** bilgisi MİT tarafından paylaşılmıştı. MİT bu bilgilerini Irak'ta faaliyet gösteren bir elemanına dayandırmıştı. (Hükümetin ve Başbakan'ın böyle bir istihbarat belgesi yok dediği belgeler ilk kez bu köşede yayımlanıyor.) (**Belge 2**)

ÜST DÜZEY MİT YETKİLİSİ: "FEHMAN HÜSEYİN SINIRI GEÇİYOR"

MİT'in askere verdiği bilgiler bununla sınırlı değildi. Bombalamanın yapıldığı gün, Uludere'de 34 Roboski köylüsünün sınırdan geçtiği sırada ise üst düzey bir MİT görevlisi TSK'yı bizzat aradı. Fehman Hüseyin'in hudut hattını geçmekte olduğunu telefonla askere bildirdi. MİT'ten gelen iki resmî istihbarat raporu ve telefon üzerine F-16'lar havalanıp, köylüleri bombaladı.

Askerî ve sivil savcılığın Uludere'yi kapatmasının nedeni işte bu raporlar, telefon görüşmesi ve bombalama emrini kimlerin verdiğinin ortaya çıkmasını istememeleriydi.

Uludere sonrası kırılma etkisi yaşandı. Anlık istihbarat paylaşımı ve sınırda PKK'lılara karşı F-16'larla hava operasyonları bıçak gibi kesildi. Devlet içerisinde birileri yaptığı oyunu kusursuz sergilemiş, aktörler de üzerlerine düşeni en iyi şekilde yerine getirmişti. **Olayın kapatılmak istenmesinin nedeni ise askerî savcılığın yazdığı gibi değil, ilk kez açıkladığım bu belge ve bilgilerdi.**

Hükümet ve devlet organları her ne kadar şimdilik bu olayı kapattıklarını düşünseler de **MİT üst düzey yetkilisinin ses kaydının, kurulun kararının ve MİT raporlarının ortaya çıkmasından endişe ediyorlar**. Çünkü emri verenler tüm çıplaklığıyla ortaya çıkacak. Eğer bu istihbarat bilgileri MİT'ten değil de Emniyet İstihbarat'tan gitseydi, Uludere kapatılmazdı. Başbakan "birilerinin İN'ine girer, Ankara'nın dehlizlerini" aydınlatırdı.

Taraf ın ilk gün dediği gibi "Devlet ve hükümet" emriyle Uludere katliamının yapıldığı bir gün anlaşılacak. MİT raporlarının belgelerini ilk kez bugün açıkladık. Ses kaydı ve "kurulun" kararını ise muhalefet partileri (CHP-BDP) açıklamalı. Olayın üzerine giderek.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

El-Muheberat devletine hoşgeldiniz

Mehmet Baransu 20.01.2014

Gelişmiş demokrasilerde, istihbarat örgütleri çeşitlendirilip birbirini denetleyen kurumlar hâline getirilirken, Türkiye ters istikamette "**Baas Rejimi**"ne doğru ilerliyor. Bütün güç ve yetki MİT'te toplanıyor.

Afganistan ve Irak cephelerinin komutanı, Amerikan halkı için kahraman olan General **David Petraeus**, CIA'in başına geçmiş ama FBI'ın yürüttüğü bir soruşturma sonucunda istifa etmek zorunda kalmıştı. FBI, evini bile aramış, yargı önüne çıkarmıştı CIA Başkanını.

Demokrasi budur. **Hakan Fidan**, yüksek lisans tezinde istihbarat örgütlerinin denetlenmesi gerektiğini savunurken; şimdilerde MİT'i denetlenemez ve dokunulamaz hâle getirdi.

- TSK'nın elinden GES Komutanlığının bütün teknolojik ve teknik altyapısı alındı.
- Emniyet istihbarat pasifize edildi. Nitelikli kadroların tamamı sürüldü. Ömrünü istihbaratta geçirmiş kadrolar bankamatik memuruna çevrilirken, en kritik birimlerin başına trafik polisleri getirildi.
- Emniyet istihbaratın tüm raporları artık ânında MİT tarafından bağlanan paralel hatla görülüyor.
- MİT'e, THY'den Milli Eğitim'e, tapudan banka hesaplarına kadar tüm kişisel verilere izin şartı olmaksızın online erişim imkânı getirildi. Fiziki takip yapmadan fişleme olanağı sağlandı.
- Bununla da yetinilmedi, yasal dinlemelerin merkezi olan ve başına "**hâkim**" sınıfından bir ismin atanması gereken TİB'in başına MİT'in başkan yardımcısı atandı. Tüm güvenlik birimlerinin dinlemelerini bireysel hak ve

özgürlükler için denetlemesi gereken **TİB, fiilen MİT'e bağlandı**. MİT'e gayri resmî dinleme yapma kabiliyeti sağlanmış oldu. Meclis'e, TİB personeline MİT gibi dokunulmazlık sağlayan yasa sevk edildi.

Tek istihbarat, hâkim tek güvenlik birimi mantığı yeni değil. **Doğu Bloku Ülkeleri**'nin tamamında, **Esad**, **Saddam** gibi **Baas Rejimleri**'nin tamamında böyle.

Dokunulmaz her kurumda olduğu gibi MİT de bu andan sonra fahiş hatalara başladı.

Artık Genelkurmay'ın da teyit ettiği biçimde **Uludere**'de yanlış istihbarat üreterek kendi halkını bombalatır, Kürt halkını devletten bir kez daha korkunç biçimde koparır.

Çözüm Süreci gibi en kritik meseleyi Bakanlar Kurulu ve tüm siyaseti by-pass ederek tek başına yürütür. Süreci siyaset mecrasında yürütemediği için Öcalan'ı güçlendirmek adına "**açlık grevi**" ve "**Paris infazları**" gibi açık suçlara bulaşır.

Suriye politikası "diplomat aklıyla" yürütülmez, "MİT'çi aklıyla" yürütülür ve ülke El Kaide'ye silah sevk eder hâle gelir. Suriye Kürtlerinin özerkliğini bastırmak için Türkiye El Kaide'den medet umar duruma düşülür.

TSK'nın uçaklarını Suriye'de istihbarat için kullanırken, sınırı aşırı zorlayıp uçağı vurdurtur, karşılığını veremeyen Türkiye şamar oğlanına döner.

Diplomatlara sorulması gereken konuda, İsrail'in Mavi Marmara'ya hiçbir şey yapamayacağını rapor ederek siyasileri yanıltır. Türkiye, gemisi basılan dokuz vatandaşını kaybeden, "**özüre**" sevinen zavallı bir ülke konumuna düşer.

Yurtdışı dinleme imkânlarıyla Fethullah Gülen'in telefonlarını dinleyip internete yükler. Hükümetin tüm gazeteleri manşetlerine çeker, Başbakan dinlemenin içeriğindeki "ananas" kelimesini kullanarak emri kendisinin verdiğini ortaya koyar. Esad'ın **Muhaberat**'ı gibi devlet adına değil parti adına hareket eder.

CHP ve MHP'li vekilleri fişler, mahkeme sorunca "**fişleme değil arşiv**" diyerek muhalefet olunca milletvekili dokunulmazlığını bile takmadığını gösterir.

Tıpkı Muhaberat gibi, Parti Devleti ve onu yönlendiren/ etkileyebilen tek güç olabilmek için diğer tüm güçleri yok eder. MİT'in Cemaat'e yaptığı budur. Ve cuma günü yayımladığımız **PDY Belgesi**'nde görüldüğü üzere artık MİT bütün cemaat ve tarikatları yok etmek üzere birimlerine talimatlarını vermiştir.

MİT artık Türkiye'nin bütün kurumlarının ve Yasama ile Yargı erkinin üstündedir. MİT Müsteşarı, Başbakan Yardımcıları dâhil tüm Kabine'den güçlüdür. Yargı Erki'nin teslim alınmasıyla dönüşümü önümüzdeki günlerde tamamlanacak Parti Devleti'nde **MİT, Türkiye'nin Muhaberatıdır**.

Tüm farklı düşünenler, muhalifler, aydınlar, sivil toplum kuruluşları, cemaatler ve tarikatlar hedeftir.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)

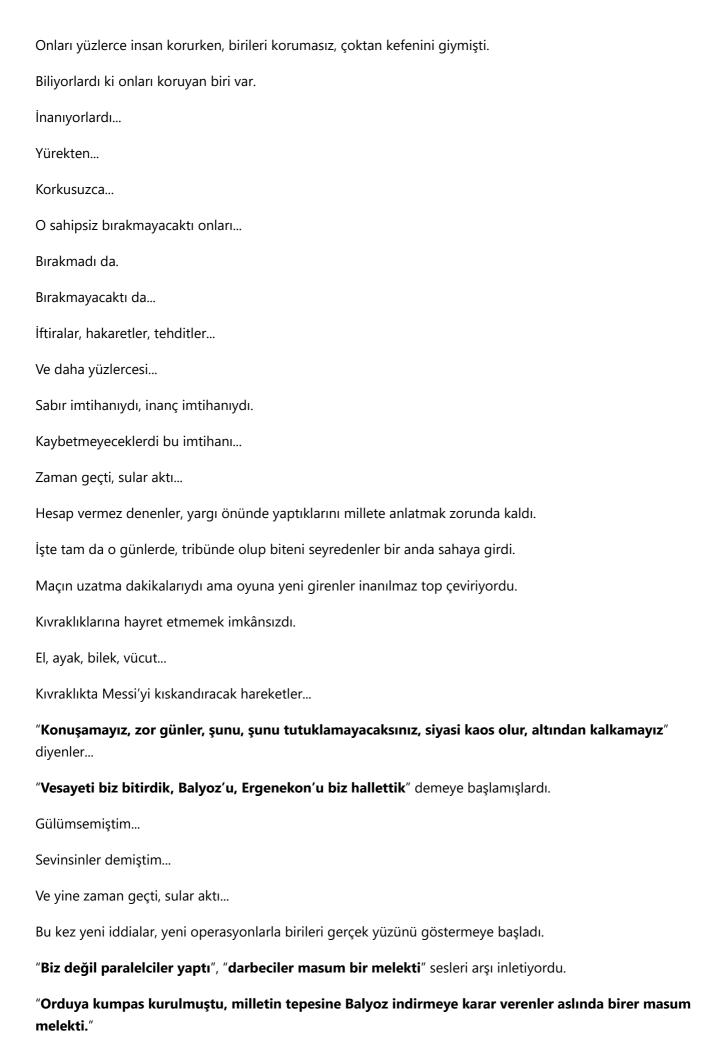
Yazık oldu, iyi de oldu

Oysa onlar için her şey ne kadar da iyi başlamıştı. Birileri kefenini giymişti. Yüz yıldan fazladır, milletin kanını emen vesayetçi darbecilerle mücadele kararı alınmıştı. Bu uğurda "isimsiz kahramanlar", kendi hayatlarından vazgeçmişti. Çocuklarının hayatını riske atma pahasına "millet" demişlerdi. 28 Şubat, Sarıkız, Ayışığı, Yakamoz, Eldiven, Balyoz ve Ergenekoncularla mücadele demişlerdi. Yaşayan bilirdi o günleri. Yalnızlığı... Kimsesizliği... Tehdidi... Ölümü... Askerde işkenceyi... Mahkeme kapılarında sürünmeyi... "Etkili, yeterli, caydırıcı işlem yapın ve tutuklayın" emirlerini... Yılmadılar... Korkmadılar... Vatan, millet dediler... Demokrasi, hukuk, eşitlik dediler... İşte o zor günlerde, tehditlerin sağanak sağanak üzerlerine geldiği o en yoğun dönemde... Tribünde olan biteni izleyenlerden destek amaçlı iki kelime duymak için kapılarını çaldılar. Egemenliğin kayıtsız şartsız milletin olduğu o çatının kapısına dokundular. "Şimdi zamanı değil" diyerek, "biz sizi sessiz destekliyoruz" korkaklığını duydular. Kaç bakandan, kaç vekilden şu cümleleri duymuştum, inanın sayısını unuttum; "Mehmet Bey bu zor günlerde açıklama yapmamız doğru olmaz. Size dua ediyoruz." "Başımızda kapatma davası var, Dağlıca'ya giremeyiz. Lahika'yla ilgili açıklama yapamam, affedin, Yaşar

Mehmet Baransu 27.01.2014

Paşa, İlker Paşa, asker hâlen güçlü..."

Ve daha nice söz ve korkaklık...

Gemi su alıp batmaya başlarken, birileri ellerindeki hazineyi bir bir harcıyor, sağa sola atıyordu.

"Balyoz, Ergenekon, Sarıkız, Ayışığı, vesayet, darbecilerden hesap sorma ve benzerleriyle mücadelede aslında hiçbir şey yapmadık, bu mücadelenin asıl kahramanları paralelcilerdi, size yalan söyledik" cümleleri art arda geliyordu.

Batarken elinizde bulunan bu hazineyi keşke harcamasaydınız.

Kendinize yazık ettiniz.

Yolsuzluk, rüşvet soruşturması bozuk para gibi sizleri harcadı.

Yazık oldu...

İyi de oldu.

mbaransu@gmail.com

Kaynak: taraf.com.tr, web.archive.org (arşiv bağlantısı)